

HD WIDENER

HU M33Y Z

HARVARD COLLEGE
LIBRARY

THE DEINARD COLLECTION

GIVEN BY

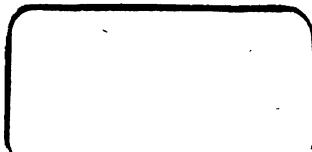
LUCIUS NATHAN LITTAUER

(Class of 1878)

IN MEMORY OF HIS FATHER

NATHAN LITTAUER

January 23, 1930

מזיק היטיב ומבואר יפה ומתורגם אשכנזית

עלמ

וואלף זילבער און זיין

זילבער און

נבית ובדפוס כחרר חיים פראנק מרפיש יציר

מחזור

לחג הסכות ולשבת שבתוכו

לכני אשכנז והנהגים מנהג י"ז.

מדיק היטיב ומבואר יפה ומתורגם אשכנזית.

הל הענינים הנהגים כעח הזאת, וכל הדינים וכל
החפלות, כלם נקבצו כאו הנה איש איש על מקומו הראוי
לו, ואין מוקדם ואין מאוחר, ואין בו תוספת אף לא מנעת.

זולצבאך

שנת תרא לפק.

בבית ובדפוס כהרר היים פראנק מדפים י"ז.

Sulzbach.

Druck der H. Frank'schen Buchdruckerei. 1841.

No. 1-4148.41 (3)

MARYLAND BOTANICAL GARDEN LIBRARY
GIFT OF
JACOBUS N. DITTAUER
1930

ע ר ו ב ת ב ש י ל י ן .

אם חל ערב י"ט ביום ד' אז לריכיס לעשות ערוב תבשילין קודם י"ט,
וכן קעשהו, לוקחין פת שלם עכו"ת תבשיל, או גסר או בינה ללוי' ומניחין
אותה על הפת; ובעל הבית או מי שעשה הערוב בשבילו יתן הערוב
לחברו שאינו סוסך על שולחנו, שיזכה בערוב זה ג"כ לשאר ישראלים הדכים
בעיר הזאת ששכחו ולא עשו ערוב, ולריך הזוכה להגביה הערוב טפח עמקוס
שהוא עוכה עליו, וחוזר בעל הבית ונטלו מיד הזוכה ומכרד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוֹב:

בְּהַדִּין עֵרוֹבָא יְהִי שְׂרָא לְגַא לְמִיפָא
וְלִבְשָׁלָא וְלֵאֲטָמְנָא וְלֵאֲדָלָקָא שְׂרָגָא
וְלִמְעַבְדֵּי כָּל צְרָכָנָא מִיִּזְמָא טָבָא לְשִׁבְתָּא
לְנוּ וְרַכָּל הַדְּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

וער קיין לה"ק פֿערסטעהט, דער אטג אויך אויף דייטש זעגען:

חוד דיעגען ערוב ויז עז אונו ערלויבט, לז בצחקקען, לז קאכען,
ספייזע ווחרסן לז ערהאלטען, זיכטער אנלוליקדען חונד חיבער-
הויפט זאלען גחטהיגע פֿען י"ט אויף שבת לז פֿערריכטען, זק
ווקהל חונד, זאלו יעדעס, דער זיין דיעגעט פֿרטע ווקהנט.

תפלת מנחת

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֶלֶה:

אֲשֶׁר הָעַם שָׁכְנָה לוֹ אֲשֶׁר הָעַם שָׁי אֱלֹהָיו:

קָמָה תְהַלֵּךְ לְדוֹר אַרְוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְהָ שְׁמָה
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶתְלַלֶּה שְׁמָה לְעוֹלָם וָעֶד:
 גְּדוֹל יי וְסֶהֱלֵל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבֹּת
 מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגְדִּי: הַדָּר כְּבוֹד הַיְהוָה וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחֹת: וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר
 רַב טוֹבָה יִבְיְעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ: חֲנּוּן וְרַחוּם יי אֲרַךְ אַפַּיִם
 וְגִדְלוֹ חֶסֶד: טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי
 כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּךָ: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
 וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל
 חוֹר וְדָד: סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנִּפְלְאִים וְזוֹקֵף לְכָל חַכְפוּפִים: עֵינֵי
 כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵת
 אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צִדִּיק יי בְּכָל דְרָכָיו וְחִסְדֵי
 בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יי לְכָל קְדָאִין לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ
 בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְהַלֵּת
 יי יִדְבַר פִּי וּיְבַרְךָ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ
 נְבָרְךָ יְהִי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם תְּלַלֶּנִּי:

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְהַלְתֶּךָ:

בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱהִי אֶבְרַחֵם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹדָא אֵל
 עֲלִיּוֹן נּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיַת הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְבָּה.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַוְשָׁעַי
מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוּמָךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹהַ בְּעַל גְּבוּרוֹת וְעַי רְוָמָה לְךָ מֶלֶךְ
מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוּשִׁים בְּכָל
יּוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה בְּרוּךְ אַתָּה יי הַיְיָ אֱלֹהֵי הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמוֹד לְאִנּוּשׁ בִּינָה.
וְחַנּוּן מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל בְּרוּךְ אַתָּה
יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וּקְרַבֵנו מֶלֶכְנו
לְעִבּוֹדְתְךָ וְהִחְזִירֵנו בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סַלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מַחֲל־לָנוּ מֶלֶכְנו
כִּי פָשַׁענוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלַח אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה
יי חַנּוּן חַמְרָבָה לְסִלּוֹחַ:

רְאֵה בְּעֵינֵינוּ וּרְיִבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִהַרְחַל לְמַעַן
שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חֲזוֹק אַתָּה בְּאִי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאנוּ יי וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה כִּי תִהְיֶה לָנוּ
אַתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ

כִּי אֵל מְלֹךְ רֹפֵא נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אֲתָה • בְּרוּךְ
 אֲתָה יי רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 וְאֶת כָּל מֵינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה וְחַן (טל ומטר
) בְּרַכְהָ עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָהּ וּבְרַךְ
 שְׁנַתְנוּ בַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת • בִּיאֵי מְבָרַךְ הַשָּׁנִים :
 תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַהֲוֹתְנוּ וְשֵׂא נִס לְקַבֵּץ
 גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ •
 בְּרוּךְ אֲתָה יי מְקַבֵּץ גְּדֵחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שְׁפָטֵינוּ כְּבִרְאשְׁנָה וְיַעֲצֵינוּ
 כְּבִתְחִלָּה וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
 אֲתָה יי גְּבִיָּהּ בְּחָסֵד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקְנוּ
 בְּמִשְׁפָּט • בִּיאֵי מְלֹךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָ וְכָל עוֹשֵׁי רָשָׁעָה
 כִּרְגַע יִאֲבְדוּ וְכָלֶם מְהֵרָה יִכָּרְתוּ וְהַזֹּדִים
 מְהֵרָה תַעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ בְּמֵהֲרָה
 כִּימֵינוּ • בְּרוּךְ אֲתָה יי שׁוֹבֵר אִיבִים וּמְכַנְיַע זֹדִים :
 עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחַסִּידִים וְעַל זְקֵנֵי עַמְךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי
 הַצְדָּק וְעָלֵינוּ יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְחַן שְׂכָר
 טוֹב לְכֹל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאִמְרַת וְשִׁים
 חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא יִבּוֹשׁ כִּי כָּה בְּטַחְתָּנוּ

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעַן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים
 וְלִירוּשָׁלַיִם עִירַךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשָּׁבַע
 בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנִה אוֹרְתָהּ בְּקִרְוֹ
 בְּיָמֵינוּ בְּגֵן עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכוֹ
 תִּכְוֵן. בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תִצְמַיֵחַ וְקִרְנֵי
 תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל חַיִּים
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵין
 שׁוֹמְעֵי תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ
 מִלְּבָבוֹ רִיקִים אֵל תִּשׁוּבָנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵן
 תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם
 וְהִשָּׁב אֶרְצֵה עֲבוּדָה לְדָבִיר בִּירְיָה וְאַשְׁ
 יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִתֵּן
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: יעלה ויב
 וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְחַזֵּר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

סודים 77 רננן.

סודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּ
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַהֲבֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאַהֲבֵי אֲבוֹתֵינוּ

עוֹלָם וְעַד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 שָׁעֵנו אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 יָדָה לָהּ וְנִסְפָּר תְּהַלְתָּהּ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידָה וְעַל
 שְׂמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
 נִסְיָה שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
 נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל
 יָמֵינוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ
 מֵעוֹלָם קִיְּיָנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וַיִּתְרוּמֶם שְׂמָה מִלְּכֵנוּתְּמִיד לְעוֹלָם וָעַד.
 וְכֹל הַחַיִּים יִירֹדוּהָ פֶלֶת וַיִּחַלְלוּ אֶת שְׂמָה בְּאֵמַת הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ
 וְעִזְרַתְנוּ סֵלָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׂמָה וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:
 שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַשָּׁמַיִם לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
 מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכֹל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרָךְ אֶת־עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה בְּשִׁלּוּמָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם
 וְנַפְשֵׁי כְּעֹפֵר לְכֹל תְּהוִיָּה פֶתַח לְבָבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדְדוּף נַפְשֵׁי
 וְכֹל חַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הֲפֵר עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתְּךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׂמָה עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 חוֹרְתְךָ לְמַעַן יִחַרְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְנָה וְעַנְנֵי: יְהִי רָצוֹן
 אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שׁוֹיִבְנָה בֵּית רַחֲמֶיךָ שֶׁ
 בְּמִדְבָּרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

ושם נעבוד כִּירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וְכַשְׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:
 ועֵרְבָה לִי מִנְחָה יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וְכַשְׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

לכו גִּרְנַנְח לַיִּי גְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנו
 נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת גְרִיעַ לוֹ
 כִּי אֵל גָּדוֹל יי וּמִלְךָ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים
 אֲשֶׁר בְּיַדוֹ מְחַקְרֵי אָרֶץ וְחַוְעֵפוֹת הָרִים לוֹ
 אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יַדָּיו יִצְרוּ
 בָּאוּ גִשְׁתַּחְוִיה וְנִכְרָעָה נִכְרָכָה לִפְנֵי יי עֲשֵׂנו
 כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחָנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֵאן יוֹ
 הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ: א תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם
 כְּמַרְיָכָה פְּיוֹם מִסָּה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּ
 אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנוֹנֵי גַם רָאוּ פָעֲלֵי: א אֲרַבְעֵיכ
 שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֵמַר עִם תֵּעִי לִבְבֵּי הֵם וְהוּ
 לֹא יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאֵן
 אִם יִבְאוּ אֵל מְנוּחָתִי:

שִׁירוֹ לַיִּי שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוֹ לַיִּי כָּל־הָאָרֶץ
 שִׁירוֹ לַיִּי בְּרָכוּ שְׁמוֹ בִּישְׁרוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ
 סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו
 כִּי גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד נִזְרָא הוּא עַל־כָּל
 אֱלֹהִים: א כִּי וּכְל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיִּי שְׁמִינ
 עֲשָׂה: א הוֹד וְהִדָּר לִפְנֵי עֵז וְתִפְאַרְתִּי בְּמִקְדָּשׁוֹ
 הָבוּ לַיִּי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיִּי כְבוֹד וְעֵז
 הָבוּ לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לְחַצְרוֹתָיו
 הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיִּי בְּהִרְרֵת־קִדְשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל

הָאָרֶץ: ז' אָמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֶרֶץ־תְּכוֹן תִּבֵּל
 בְּלִתְמוֹט יָרִין עַמִּים בְּמִישָׁרִים: פ' יִשְׁמְחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יָרַעַם הַיָּם וּמִלֵּאוֹ: ק' יַעֲלוּ
 שָׁרֵי וְכָר־אֲשֶׁר־בּוֹ אֲזוּ יִרְנְנוּ כָּל־עַצְרֵי־עַר:
 ק"י לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט
 תִּבֵּל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּאֲמוֹנָתוֹ:

ט"ו י' מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אִיִּם רַבִּים:
 ק' עָנַן וְעַרְפֶּל סָבִיבוֹ צַדִּיק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסֹאוֹ:
 ט"ז אֵשׁ לִפְנֵי תִלְדָּה וְתִלְהֵט סָבִיב צָרוֹ: ק' הָאֵירוּ
 בְּרָקִיו תִּבֵּל רָאָתָה וְתַחַל הָאָרֶץ: ט' הָרִים
 כְּהִזְנַג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ:
 ק' הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ וּרְאוּ כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
 ט"ח יִבְשׁוּ כָּל־עַבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֵלִילִים
 הַשֹּׁתְתוּהוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: פ' שִׁמְעָה וְתִשְׁמְחוּ
 צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ יְיָ:
 ט"ט כִּי אָתָּה יְיָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד גִּעְלִיתָ
 עַל כָּל אֱלֹהִים: ק' אֲהִבֵי יְיָ שְׁנֵאוֹ רַע שִׁמְר
 גַּפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצְיָלִם: פ' אִוֶּר־
 וְרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל שִׁמְחָה: ק"י יִשְׁמְחוּ
 צַדִּיקִים בְּיָ וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךָ קְדָשׁוֹ:

פ"ח מְזִמּוֹר שִׁירוֹ לְיְיָ וְשִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת
 עָשָׂה חוֹשִׁיעָה לוֹ יְמֵינוּ וְזָרַע קְדָשׁוֹ: ק' הוֹדִיעַ

יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: פ' זכר
 חסדו ומונתו לבית ישראל ראו כל אפני
 ארץ את ישועת אלהינו: פ' דריעו ליי כר
 הארץ פצחו ורגנו וזמרו: פ' זמרו ליי בכנו
 בכנור וקול זמרה: פ' בחצרות וקול שופר
 דריעו לפני המלך: פ' ירעם הים ומלא
 תבל וישבי בה: פ' נהרות ימתאו כף יחו
 הרים ורגנו: פ' לפני יי כי בא לשפט הארץ
 ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:
 צט פ' יי מלך ירגזו עמים ישב כרובים חנו
 הארץ: פ' יי בציון גדול ורם הוא על כר
 העמים: פ' יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא
 פ' ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישריו
 משפט וצדקה ביעקב ואתה עשית: פ' רומכ
 יי אלהינו והשתחו לחדם רגליו קדוש הוא
 פ' משה ואהרן ובכהניו ושמואל בקראי שכ
 קראים א' יי והוא יענם: פ' בעמוד ענן ירבו
 אליהם שמרו עדתיו וחקנתן למו: פ' יי אהני
 אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם ע
 עלילותם: פ' רוממו יי אלהינו והשתחו
 להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:
 כח פ' מזמור לדוד הבו לידוה בני אלים הן

(*) קראים הר' כקלמ' במירק והא' כעלס.

לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: פ' הָבֵנו לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
 הַשְׁתַּחֲוִּי לַיהוָה בַּהֲדַרְת קִדְשׁ: פ' קוֹל יְהוָה עַל
 הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים:
 פ' קוֹל יְהוָה בִּבְחַ קוֹל יְהוָה בַּחֲדָר: פ' קוֹל יְהוָה
 שָׁבַר אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:
 פ' וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל ? לְבָנוֹן וּשְׂרִיזוֹן כְּמוֹ בֶן
 רֵאמִים: פ' קוֹל יְהוָה חָצַב לַחֲבוֹת אֵשׁ: פ' קוֹל
 יְהוָה יַחֲזִיל מִרְבָּר יַחֲזִיל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ: פ' קוֹל
 יְהוָה וַיַּחֲזִיל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיבְלוּ כָּלוּ
 אִמֹר כְּבוֹד: פ' יְהוָה לַמְּבוֹל יֵשֶׁב וַיִּשְׁבַּ יְהוָה
 מֶלֶךְ לְעוֹלָם: פ' יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

הַיָּזְכֵּר סִגְנוֹן בְּנֵיעֵהָ. רַאשֵׁי הַחֲרוּזִים שְׁלֹמֹה הַלְוִי.

לְכָה דוֹרֵי לְקִרְאֵת בְּלָה־פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה: לְכָה
 שְׁמוֹר וַזְכוֹר בְּדְבוֹר אֶחָד־הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיַחֵד־יְיָ
 אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד־לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה: לְכָה
 לְקִרְאֵת שַׁבַּת לְכוּ וּנְלַכְהָ־כִי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה־מֵרֵאשׁ
 בְּקִדְּם נְסוּכָה־כּוֹף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה: לְכָה
 מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה־קוֹמֵי צְאֵי מִהוֹף תַּהֲפֹכָה־רַב
 לְךָ שַׁבַּת בְּעַמְּק הַבְּכָא וְהוּא יַחֲמוֹל עֲלֶיךָ חֲמָלָה: לְכָה
 הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְר קוֹמֵי־לְבָשֵׁי בְּגָדֵי תַּפְאֶרֶתְךָ עִמִּי־עַל־יַד
 בְּדִישֵׁי בֵּית הַלְּחָמִי־קִרְבָּה אֶל־נַפְשֵׁי גְּאֻלָּה: לְכָה
 הַתְּעוֹבְרֵי הַתְּעוֹבְרֵי־כִי בָּא אֲוֶרְךָ קוֹמֵי אֲוֵרֵי־עוֹרֵי
 שִׁיר דְּבָרֵי־כְבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה: לְכָה

לא תבשי ולא תבלמי מה השתוחחי ומה תהמי. כן
 יחסו עניי עמי. ונבנתה עיר על-הלה: לכה

והיו למשפח שאסיה. ורחקו כל-מבלעיך. ישיש עליו
 אלהיה. כמשוש חתן על-כלה: לכה

אמן ושמאל הפרוצי. ואתי העריצי. על יד-איש כן
 פרוצי. ונשמחה ונגילה: לכה

בואי בשלום עטרת בעלה. גם בשמחה ובצחלה
 הוף אמוני עם סגלתי בואי כלה. בואי כלה: לכה

עב מזמור שיר ליום השבת: טוב לתדות ליהוה ולזמור
 לשמה עליון: להגיד בבקר חסדה ואמונתה בלילות

עלי עשור ועלי גבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתנו
 יהוה בפעלה כמעשה ידיה ארנן: מה גדלו מעשיה יהוה

מאד עמקו מחשבתיה: איש פער לא ידע וכסיל לא
 יבין את זאת: בפרח רשעים ו כמו עשב ויציצו כן

פעלי און להשמדם ערי-ער: ואתה מרום לעלם יהוה
 כי הנה איביה יהוה כיתנה איביה יאברו יתפרדו כן

פעלי און: ותרם פראים קרני בלתי בשמן רענן
 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים השמענה אונני

צדיק בתמר יפרח כארו בלבנון ישנה: שתולים בביר
 יהוה בתצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבת רשנו

ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו
 ע יהוה מלה גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף הפו

הבל כל המוט: נכון כסאה מאז מעולם אהרה: גשמי
 גהרות ו יהוה גשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים

מקלות ו מים רבים אדירים משברי ים אדיר בפרום יהוה
 ערתיה ו נאמנו מאד לביתה גאות קדש יהוה לארך ימים

קדיש יתום

מעריב ליל ראשון של סבות • ט

זחגט קהל יחברד.

וזהרענד דער חזן ברכו זחגט,

יִרְחַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְרַחֲפֵאֵר
וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מַלְאָךְ
מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא אֱלֹהֵי רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרָיו וּמְבַלְעָרָיו
אֵין אֱלֹהִים סְלוּ לְרֵכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּית
שְׁמוֹ וְעֲלוּ לִפְנֵי. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרָכָה וְחִלָּה:

בְּרָכּוֹ אֶת יְיָ הַמְּבַרֵּךְ:

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָךְ

הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ מַעְרִיב

עֲרָבִים בְּחֶמְדָּה פּוֹרְחַת

שְׁעָרִים וּבְרִיתֵי בִּנְיָה מְשֻׁנָּה

עֲתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים

בְּרוּךְ שֶׁמְכַבֵּד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבַרֵּךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
וּמְסַדֵּד אֶת הַפְּכָכִים בְּמִשְׁמֵרֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא
זִם וְלִילָה גּוֹלָל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר
זִם וּמְבִיא לִילָה וּמְבַדִּיל בֵּין זִם וּבֵין לִילָה יְיָ צְבָאוֹת
שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

זען דער ערשטע טחגטן שבת חזון, זחגט חזון חזון פילען קהלות דזון מערבית
פחגט פנדערן טחג, חזון אפחגטן קהלות פבער ווירד קיין מערבית גענחגט.

עומר ע"פ א"ב ואס העחנר יוסף ב"ר שמואל חזק.

**אוֹחֲזֵי כִידָם אַרְבַּעַה מִיָּנִים • בָּאִים לְסַלְדָּךְ
בְּעֵגֶב וּבְמַגִּים • גְּמוּנֵי פִז אוֹגְרִים וּמִזְמַנִּים •**

באזר.

אחזי. לסלדך, ל" ואסלדה בחילה (איוב ו' י') שהוא ענין הודאה לדעת
למט גמזכי פז, כדלמטרכין במשנה (פוכה ל"ו ב') זהם חוטי זהב כפופין

חרגום אשכנזי.

אחזי. איט דען פיער סינים* חזון דער הענד קחאמען זיח דחרט דיר
חנקען, חונטער פויקענטחל חונד זמיטענטפיען. החך וועהט דחז איט
חזרבחנד חאוווחודענע לולב. אחגטען דחך חיהרע פחהנען לחהלרייך

* פיער פחחנלנדטען, לולב, אחרוג, ערבה חונד הדס.

הַגְּרִימוֹ יְשִׁים כְּכַבֵּי שֶׁתָּק נִמְנִים
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְעַרֵב עַרְבִים:

אַתְּבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּתָּ הַיּוֹרָה וּמִצְוֹרָה
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּתָּ עַל בֵּן יי אֶהְיֶנוּ בְּשִׁבְבָנוּ
וּבְקוֹמָנוּ גְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ וּנְשַׁמַּח בְּדַבְרֵי הַיּוֹרָה וּבְמִצְוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יַמֵּינוּ וּבָהֶם גְּהַר
יֻמָּם וְלִילָהּ וְאַתְּבַרְךָ אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים

הוֹגֵי דַת מֵרֵאשׁ גְּסוּכָהּ וּבָאִים וְלָנִיב
שִׁבְעָה בַּסֶּכֶה זְכוּרַת הַמְצִיאָם וְגוֹנְגִב
מִמְסוּכָה חוֹק אֶהְבַּתָּם בְּלִי לְחֻשְׁבָּה
בְּרוּךְ אַתָּה יי אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

דברים ו' ל' יסיד אוקר אל מלך גאמון

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד
בְּלַחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהְבַּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
גִּפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וּשְׁנַתָּנוּ

כאגמון. דגלימו וכו', שעורו דגלים שלהם כמניס ככוכבי שחק, והוא כעו
הבט לא השמיטה וספור הכוכבים אם מובל לספור אותם (בראשי' ט"ו ה').
הוגי דת. ישראל ההוגים בתורה הנכונה מראש בדכתי' שעול' כסכתי מל
משלי ח' כ"ג. עמסוכה, ל' עכוכת חק משלי ט"ו י"ט, דבר העכאיב כגדר אל קולוי

ווערדען וויא טטערנע חסן היאמען. געלחבט זייענט דוא, עוויגען
דער דיח חבענדע דזאאערן לחטט.
הוגי. איהנען, דיח איט דעס עוויגען געזעטלע זיך בעטחשטיגטט
נאך דעסען פֿארטריעט יעטלט חין דיח סכח ליעהטן אונד זיעבן
טחגע דחרין ווילען, איהנען לחס חנגעדייען איהרע פֿראחאיגקייט
ניס זיח אונטער דיינען טוטן, לחס ניע ווייכען פֿחן איהנען דיינע פען
הייסענע ליעבען! געלחבט זייענט דוא, עוויגער, דער זיין פֿחק ישרו
ליעבט!

לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשֹׁכְתָהּ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתָּהּ
 בְּדַרְדְּךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמָהּ: וּקְשַׁרְתֶּם לְאָזְנוֹת
 עַל-יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם
 עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מֵצִוֶּה אֹתְכֶם חַיִּים לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-
 נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת רִגְגָהּ וְרִזִּיר שֶׁהָ וַיִּצְדֹּקֶהּ:
 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶה לְבַהֲמֹתָהּ וְאִכְלֹת
 שִׁבְעָתָה: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פְּרִיפְתָהּ לְבַבְּכֶם
 וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲרָמָה לֹא תִהְיֶה
 אֶת-יְכוּלָהּ וְאִבְרַתֶּם מִחַרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-
 דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם
 וְקִשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאֹת עַל-יַדְכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשֹׁכְתָהּ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתָּהּ בְּדַרְדְּךָ וּבְשֹׁכְבְךָ
 וּבְקוּמָהּ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם

עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
 לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דְּבַר אֲנִי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִי
 עַל־פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל־צִיצֵי
 הַבְּגָה פֶתִיל תְּכֵלֶת: וְדָבַר לָכֶם לְצִיּוֹר
 וְרֵאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִחַדּוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶן
 לַמַּעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתָ
 קְדוֹשִׁים לִי אֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵינֹן
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֶמֶת וְאֶמוּנָה כָּל זֹאת וְהֵיכֵן עָלִינוּ כִּי הוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זוֹלָתוֹ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עֵן
 דְּפוּדְנוּ מִיַּד מַלְכִים מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִפִּי
 כָּל־הָעֲרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ וְהַמְשִׁלָּה
 גָּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הָעוֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַ
 אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר, הַיְשָׁן
 נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמוֹט רַגְלֵנוּ הַמְדַרְיֵב
 עַל בְּמַת אֵיבֵינוּ וַיֵּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שִׁנְאֵי
 הָעוֹשֶׂה לָנוּ גִסִּים וְנִקְמָה בְּפָרְעָה אוֹרֵת

וּמִזְמֹתֵיכֶם בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם הַמִּכָּה בְּעֵבְרָתוֹ כָּל־
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם
 לְחַרּוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם־
 סוּף אֶת־רֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת
 טַבַּע: וְרָאוּ בְנָיו גְּבוּרָתוֹ שְׂבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
 וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ שִׁירָה:

טוֹעֲנֵי נְטֵעֵי צִמְחוֹת יִשְׁגוּ שְׁבַע שְׁמַחוֹת בְּחַג הַסְּפוֹת:
 כֶּסֶם בָּצַל יְמִינָה לְמַעַן זְכוֹת מֵאֲמִינָה גְּחֵץ כְּסֻכּוֹת:
 מְחַנְּנִים בְּלֵב בָּשָׂר גִּהְלֵם בְּיַחֲדֵי גַחֲבֵשׂוֹ בְּעֵצֵי הַסְּכָכוֹת:
 סָבָה הַהֵיחָה לְצַל עֲבוֹר הָם הַמַּפְצִיל הִנָּח בְּסְפוֹת:
 בְּלִטִּים בְּצִלָּהּ הַסְּחִירִים צִנְיָה יִשַׁע הַתְּחִירִים מִנְּשֶׁק לְסַפֵּת:

טוֹעֲנֵי, כּוֹשֵׁי. כְּטֵעֵי לְסַחוֹת, ל' כְּטֵעֵי כְּעֻמְכִים (יִשְׁעִי י"ז י'), וְרוֹמֵז לְר' שִׁינִים. כֶּסֶם, תְּכֵסֶה אֹהֶם. עֲלֵשִׁיכָךְ. אֲנֵרָה שֶׁהָאֵמִין כָּךְ וְנִחַץ פְּסִילִים וְסֻכּוֹ שֶׁל מִרְחַ אֲבִיו כְּאִשֶׁר בָּא בְּקִבְלָהּ. בְּלֵב בָּשָׂר, בְּלֵב רַךְ וְנֹכְכֵעַ לְעִבּוֹדָתָךְ, כְּעִנְיֵן וְהַסְרַתִי לֵב הָאֵלֶּן עֲנָשָׁרָם וְכַתְמִי לָהֶם לֵב בָּשָׂר (יִחְזַקָא י"א י"ט) וְח"י לֵב דְחִיל קִדְשִׁי לְמַעַבְדֵי רַעוּתִי. כִּיחִיד וְכוּ', בְּזֻכוֹת יִלְחַק הַנֵּן הַיַּחֲדֵי שְׂכַתְבָּשָׂר כְּשֶׁהִיָּה הָאֵלִיל כְּאִלּוּ כְּסֻכָּה. תַּם הַסְּפָלָן, יַעֲקֹב אִישׁ תַּם אִשֶׁר כֻּלָּל הַתְּקָלוֹת וְסָנָה בְּסֻכּוֹת פְּלִטִים, יִשְׂרָאֵל. מִנְּשֶׁק לְסֻכּוֹת, ל' סֻכּוֹתָה לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נֶשֶׁק, (תַּהֲלִי ק"מ ח'). בְּרִית מַגִּבֵּיר וְכוּ', כְּכַזּוֹת וְזִכְרֵיהֶם י"ג ב' וְאֵת רוּחַ הַטּוֹטָאָה אֲעִבִיר עַן הָאֵרֶץ, וְהֵאָז רֹמֵז לִכְהֵ"ר הַתְּחִיטִיל. פְּרַעוֹת וְסֻכּוֹת, הַעוֹפּוֹת הַגְּלוּיוֹת וְהַכְּסֻמְרוֹת.

טוֹעֲנֵי. זִיחַ דִּיחַ דְּעַר פְּלֹחְלֵנָען. טַפְרָחְסַעַן הַעֲבַעַן, (1) וְעַרְדַּעַן דְּעַר פְּרִידַעַנְפִּילֵעַ גְּעֵנִיעוּעַן, חָס סוּכּוֹת פְּעוּט. חָס נִיט זִיחַ חִיט טַחְטַטַעַן דִּיעֵנַר רַעֲצַטַעַן חוּיָן, דְּעַר פְּרָחְמֵאִיגְקִיט דִּיעֵנַר רַעֲצַטְגֵּיבִיגַעַן הַחֹבְעַן (אֲנֵרָה) דְּעַר יַעֲנַע גְּחֻטְלַעַן לְעַרְטְרִיאַעַרְטַעַן (2) דִּיךְ פְּלֹעַהַעַן זִיחַ חֵן אִישׁ עַמְפֵּינְדוֹחֵאֵעַן הַעַרְלַעַן; וְחָס חִיהַנְעַן חֲנֶגְעֵדִיעַהַעַן דִּיחַ טוֹגִינְדֵי דַעַן חִינְלִיגַעַן וְחֵהַנְעַן (יִלְחַק) דְּעַר יַעֲנַע פְּרָחְהַעַ בְּחֻטְהַטְחֵטְס עַרְדִּילֵא, דְּחַרְט בִּיטָן הֵעַקְעַנְגְעִבִישַׁע. דִּיחַ סוּכָה זִיחַ חוּנוֹ שִׁרָס, דַעַן חוּנוֹסְלוֹרִיגַעַן סַעֲבַעַטְחֹלְעַרְטֵי (3) (יַעֲקֹב) הַחֹבְעַן, דְּעַר חֵן סוּכּוֹת גְּעוּוֹחֵהַנְט. חָ בְרִינְגֵי זִיחַ, דַעַסַעַן לְעַרְטְטְרִיטַעַן חֲבַקְחֵאֵאוֹינְגַעַ חוּנוֹטַעַר דִּיעֵנַעַס טַחְטַטַעַן סוּט; וְעַטְלַעַ חִיהַנְעַן דַעַן הִיַעַעַן קְרַחַנַעַ חוּיָן, חוּנְדֵי סִיטְלַעַ פְּחֵר

(1) חֲבַעַן עַרוּוֹחֵהַנְטַעַ 4 פְּלֹחְלֵנָעַן. (2) נֹחַךְ חִינְעַר טַרְחֵדִילִיָּתָן הָאֵס אֲנֵרָה אֲנִיבּוֹ דִיחַ גְּעַטְלַעַן זִיכְעוֹ פְּחֻטְעַרוֹ לְעַרְטְרִיאַעַרְט. (3) זִיעַהַעַ חֵן ס' נְרָאשִׁי קַחְפִּטֵאֹ 30 פְּעַרוֹ 37 חוּנְדֵי קַחְפִּטֵאֹ 33 פְּעַרוֹ 17.

קדוֹשׁ בְּרִית הַגְּבִיר. רוּחַ טוֹמְאָה תִּעְבִּיר. פְּרָעוֹת וּסְכָכוֹת:
 שָׁבוֹר זְרוּעַ רִשְׁעִי. שְׁלַח לְצַדִּיק יֵשׁוּעַ. אִמְץ וּסְמְכוֹת:
 חֲחִין חוֹנְנִי שְׁבַעֲהָ הַיּוֹפְשִׁי מִגְּדִים אֲרַבְּעָה וְשׁוֹעֲתָם סְכוֹת:
 יִשְׁעֵי אֵל סְכוֹת שְׁלֵמָה עֲמָה. וְרַעַם
 וְעֲנָנִים בְּטוֹב טַעֲמָה. שְׁגִיָּא כְּהִכְנַעְתָּ
 זָדִים בְּזַעֲמָה. פֶּאֶר וְזָמַר נָתַנּוּ לְהַזְעִימָה:
 בְּגִילָה בְּרָנָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֵם.
 מִי כִמְכָה בְּאֵלִים יי מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נִזְרָא תְּהֵלַח
 עֲשֵׂה פְּלֵא. מְלִכּוּתְהָ רְאוּ בְּנֵיךָ בִּיקַע יָם לִפְנֵי מִשְׁהָ.
 הֵלֵל גּוֹמְרִים כָּל שְׁמוֹנָה. קוֹרְאֵי פְּרָשָׁת
 קְרָבָנוֹת בְּזִמְנָה. טַעַם וְהוֹשִׁיבֵם בְּאֶרֶץ שְׁמֹנָה.
 נִצַּח צוֹר יִשְׁעֵנוּ לְהֶאֱמָנָה: זֶה צוֹר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ

ועי' בפ' ז' דכזיר ע"ג גס בפ' ח' דלהלות ע"ב ובפ"ז דכדה. שבור וכו', נקלמ
 כוסחאות יחסר חרוז אות ש' ונקלמס חרוז בלתי הגון, והנכון כתנתי וטעמו
 כעכין שאמרה ברוריא דביטהו דר"ס: סי כתיב חוטאים? חטאים כתיב! שיכלה
 ילך הרע. נרכות דף י' א'. שניא, אל שניא (איזב ל"ו כ"ו). כהכנעת זדים,
 פרעה וחילו. טעם, כטע אותס. בארץ שמחה, א"י. רוחאים, הוגיס, ל' רחש

טחדען זיח. הייליגער! ברינג עו חין ערפילונג, דיין פֿערהייסען;
 טחפֿע היכוועג דען חונריינען טריב לו חפֿענטליכען חונד געהיימען
 זינדען. לערבריק דעו לחסטערז געוואלט, טטעהע דער טוגענד בייח,
 פֿעראליהע חיהר אוטה חונד טטחנהחפֿטיגקייט. זיין דען פֿייערען
 דער זיעבען טחגע גנחדיג, חין דערען החנד דיח פֿיער עאפֿעהלענען
 פֿעלחנחרטען פֿרחגען, חונד פֿעריניס חיהר געבעט.
 ישעי, גחטט איינעו הייל: פֿעריניס דחו געבעט דיינעו פֿחוקעו, זיין
 זיין הירט חונד פֿלעגע עו איט דיינער ערטפֿריזליכען גיטע. חלל
 גענוגחחאמער! חיינט החט דיין לחרן יענע טירחננען געבענדיגט,
 דח ערטחנטע דיינעו פֿחוק; זיער לו דיינעס רוחאע; פֿרעהלחוקקענד
 יזילנענד חונד ווחננעפֿחלל; חונד חללעו טפֿרחה; ווער חזיט חונטער
 דען אחפֿטען ח עוויגער וויח דוח! חז"ו.
 הלל. כון ווירד דיר, חפֿט טחגע לחנג, דחו גחלנע הלל געוונגען, חונד
 טעגליך דחו קחפיטעו דער טחגעווחפֿענער פֿחרגעלעווען. ח פֿעלחנלע זיח
 ווייערער זעטלע זיח ווייערער וויין, חין יענעו פֿעטטע לחנד, חונד בע=
 גרינדע ח טוטן! חונער הייל. דיענעו חזיט דער פֿעלו; חונערער
 רעטחונג! ח ריעפֿען זיח דחרט, חונד חללעו טפֿרחה; דער עוויגע!
 חחאמער חונד עויג ווירד ער רעגירען!

זָה וְאָמְרוּ • יִי יִמְרֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יִי אֶת יַעֲקֹב וַיִּגָּאֵל מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ •

בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ שֹׁרְרוּ בְּמִקְדָּשׁוֹ • רוּחַ שֵׁים

שׁוֹר וְשָׁבַח לְחֵדְשׁוֹ • שְׁלוֹם תְּשֻׁפוֹת לְהַגְדִּישׁוֹ •

מִדָּךְ צוֹר יִשְׂרָאֵל וּקְדוּשׁוֹ • בְּרוּךְ אַתָּה

יִי גֹאֵל יִשְׂרָאֵל : (כ"ט בא"י מלך צור ישראל וגואלו.)

הַשְּׂכִיבֵנו יִי אֲחֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּבָנוּ

לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְרַחֲמֵינוּ

בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ

וְהֵן בְּעַדְנוּ וְהִסַּר מֵעָלֵינוּ אֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב

וְרָעַב וַיְגֹז וְהִסַּר שְׁמֵן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבִצֵּל

כְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִיֵּרֵנוּ

אַתָּה כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשִׁמּוֹר

צִאתָנוּ וּבוֹאָנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד

עוֹלָם וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ •

וְחֶזֶק חֵדֶשׁ מְכוּן אוֹלְמָה • אִמִּין אֱדוּבִים כּוֹנְנֹת

צִלְמָה • לְבָרַךְ וּלְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ בְּעוֹרְמָה • תִּגַּן

י (תהלים ס"ה ב'). תשפית, תערוך, כמו ה' תשפוט שלום לנו (ישעיה ב' י). להגדוש, לשדוד לו שלום במדה גדושה הסלחה על כל גדותיה והלשון

עוונותינו ר"ל. וחקיק תאר לאל ית'. אולסקר, בה"ע. אהובים, ישרא אשר כוכנת בללסקר.

בהדרת. פֵּנוֹטוֹיִךְ גַּעֲטָאִיקָט בַּעֲטֵטֵן זִיחַ דְּחָרַט חֵיס הִיִּלְיוֹגִטְהוּס חֵון
דְּחֵסֵטֵן נִיעַ וְיַעֲדֵר/ חוֹנַד וְחִבְגֵּטוֹחְכֵּנְגַע עֵרֵטְחֵנְגַע וְחֵס זִיחַ גַּע-
חֵין פֵּחֵלְעֵט אַחְזוֹעַ דַּעַ פֵּרִיעֵרֵעֵנְגַע, חֵ דוּחַ חוֹנוֹעֵר קַחְיֵיךָ יִשְׂרָאֵל!
חוֹנַד הִיִּלְיוֹגֵר! גַּעֲלֹחְכַּט זִיחַט דוּחַ עוֹוִיגֵעֵר! דַּעַר יִשְׂרָא עֵרְלֵחֵט.
חֵיק. עֵרְכִיעֵרֵעַ, חֵ פֵּחֵלְיוֹגִטְיֵגֵעֵר! דִּיעֵנְעוּ טַעֲמַפֵּעֵלוּ פֵּעוֹטֵט; עֵרְדֵּחֵטְטֵט
חֵ וְעֵבֵטֵן דִּיחַ נַחֵךְ דִּיעֵנְעַס עֵבַעֲכֵבִיִּד גַּעֲטֵחֵפֵטֵעֵטֵן, דִּיעֵנְעוּ הִיִּלְיוֹגֵטֵן

עלינו בברית שלומך. ב'א'י והפורש ספר
 שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים
 נשנת. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
 השבת לדתם ברית עולם: בני ובין בני ישראל
 אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את
 השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפול
 וידבר משה את מערי יהוה אבני ישראל

חלי קליט.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב הלא הגדול הגבור והנורא אל עליון גון
 חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גוא
 לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע ומו
 ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב לחישי
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סוג
 גופלים ורופא חולים ומחיר אסורים ומקים אמונה
 לישגי עפר מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מי
 ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים
 ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יו
 יהללוך סגרה. ב'א'י הגאל הקדוש:

כחאען חויל דער ערדע לז וזכען חונד לז הייליגען, חונד בריי
 דיז דעקע דיינען פריעדענו חיבער חונד. געזאכט זייט דוח, עוויג
 דער דיט דעקקע דעו פריעדענו חויזברייטעט חיבער חונד. חיבער
 גסלנע פחוק ישראל, חונד חיבער ירושלים.

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו
 ודצית בנו • ורוממתנו מכל הלשונות •
 וקדשתנו במצורתך וקרבתנו מלפני
 לעבודתך • ושמה הגדול והקדוש עלינו
 קראת:

(כשחל יום במוצאי שבת לזכרון זה)

והודיענו יי אלהינו את משפטיו צדקה ותלפנה לעשות חקור צדקה
 ותחן לנו יי אלהינו משפטים ישרים והורות אמת חקים ומצוות טובים
 ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה והודיענו קדשת שבת
 וכבוד מועד חגיגת הרגלי ותבדיל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור
 לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין
 קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואף יום השביעי מששת ימי
 המעשה קדשת הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך :

והתחן לנו יי אלהינו באהבת שבת למנוחה ומועדים לשמחה
 חגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואח יום חג הספורת הזה
 זמן שמחתנו באהבה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:
 אלהינו ואחי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו
 וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון ירושלים עיר קדשה •
 וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד
 ולרחמים לחיים ולשלום ביזם חג הספורת הזה •
 זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
 בו לחיים • ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו
 והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:
 והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
 לשמחה ולששון פאשר רצית ואמרת לברכנו:

(לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
 4 (5)

קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבָּעֲנוּ מִטּוֹבָה וְשָׂמְנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ וּמִתָּר לִבְנוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מֵאֲהָבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן שְׂכַח וּמִזְעֵדֵי קִדְשֶׁךָ וְיִשְׁמְחוּנוּ
 יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשְּׂכַח וְיִשְׂרָאֵל
 וְהַזְמִינִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָנוּ
 וְהִשָּׁב אֲרֵצְהָ עֲבוּדָה לְדַבֵּר בִּירְיָה וְאֵל
 יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאֲהָבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתוֹ
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְרָצוֹן בְּרַחֲמֶיךָ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְרָצוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה רֵוָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לֵךְ
 וְרוּר גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בִּירְיָה
 נִשְׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁי שְׂבָכָל יוֹם עַפְנוּנוּ
 גַּפְלֵנוּ וְהַיְטוּבֵיךָ שֶׁבְכָל עֵת עָרַב וּבִקְרֹא וְצִהַר יִסְדֵּהָ טוֹב
 לֹא כְלִי רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּחַ סְדוּקָה מֵעוֹלָם קִינֵנוּ לְךָ
 וְעַל כָּלֵם וְחִבְרָה וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ הַמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ פֶּלֶא וְיִהְיֶה לְךָ אֵת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הֵא יִשְׁוּעָתֶךָ
 וְעִזְרָתָנוּ מִלָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ גְּאֻלַּת הַתּוֹרָה
 שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ הַשִּׁים לְעוֹלָם
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֵינוּ
 לְבָרֶךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעַח בְּשְׁלוֹמָן
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וְשִׁפְתֵינוּ מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהִי
 וְנִסְשֵׁי בְּעַפְרָה לְכָל תְּהִי פֶתַח לִבֵּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדּוּךָ נְפִישׁ

וכל החושבים עליו רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה
 למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען
 חוררתך למען יחרצון ירדיקה חושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון
 אמרי פיו והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא
 עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
 במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

ושם נעבדך בראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
 וערה ליי מנת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

בשבת אופרים וכולו ונק"ק גם מן אבות ונפה מליקין.

ויכלו השמים ותארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
 אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
 ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
 הגבור והנורא אל עליון קנה שמים וארץ:
 מן אבות בדרבו מחיה מתים במאמרו האל
 הקדוש שאין כמותו חמנית לעמו ביום שבת קדשו
 כם רצה להניח להם לפניו געבור ביראה
 ונודה לשמו בכל יום חמיד מעין הברכות
 תהודאות ארון השלום מקדש השבת ומברך שביעי
 ניח בקדשה לעם מדשגי ענג זכה למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
 שנו במצותך ותן חלקנו בתורתך שבענו

מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת ותנחילנו יי אלהינו באהבה וכרצ
שבת קדשה וינוחו בה ישראל מקדשי שמה
ברוך אתה יי מקדש השבת:

במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין ל
בלבד ולא בחוסן ולא בכלה, ולא בפתילת האידן וק
בפתילת המדבר, ולא בירוקח שעל פני המים, ולא בזפ
ולא בשעורה, ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה, וק
באליה ולא בחלב. נחום הפרי אומר מדליקין בחר
מבשל, וחכמים אומרים אחר מבשל ואחר שאינו מבש
אין מדליקין בו: (-) אין מדליקין בשמן שרפה ביו
טוב. רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כב
השבת. וחכמים מתדיין בכל השמנים בשמן שמשנ
בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקעו
בעטרן ובגפטי. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בש
זית בלבד: (ג) כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אי
פשתן, וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלי
אלא פשתן. פתילת הבגד שקפלה ולא הברכה, ר
אליעזר אומר טמאת היא ואין מדליקין בה, רבי עקיב
אומר טהורה היא, ומדליקין בה: (ד) לא יקוב אד
שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויהננה על פי ה
בשכיל שהתא מנטיפת ואפילו היא של חרס, ורבי יהודה
מתיר, אבל אם הברה תיוצר מתחלה מתר מפני שח
גלי אחר. לא ימלא אדם קערה שמן ויהננה בצד ה
יהן ראש תפתילת בהוכה בשכיל שהתא שואבת, ור

ויחד מהיר: (ה) תמככה את הנר מפני שהוא מתירא
 מפני גוים מפני לסטים מפני רוח רעה או בשביל החולת
 השישן פטור. כחם על הנר כחם על השמן כחם על
 הפתילה חייב. רבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה
 מפני שהוא עושה פחם: (ו) על שלש עבירות נשים
 טהור בשעת לידתן על שאינן זהירות, בנגדה בחלה
 ובחולקת חנר: (ז) שלשה דברים צריך אדם לומר
 בחוץ ביתו ערב שבת עם השכרה. עשרתם ערבתם
 הדליקו את הנר. ספק השכה ספק אינה השכה, אין
 מעשרין את הנראי, ואין מטבילין את הפלים, ואין מדליקין
 את הנרות, אבל מעשרין את הדמאי, ומערבין ומומנין
 את התמין:

תניא אמר ר' חנינא חייב אדם למשמש בכגליו בערב שבת עם
 חשיכה שמא ישכח ויצא, אמר רב יוסף הלכתא רכתא לשכתא.

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידיו חכמים מרבים שלום
 בעולם: שנאמר וכל בנגד לפודי יי ורב שלום בנגד: אל תקרא
 בנגד אלא בונגד: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי
 שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ורעי אדבר חדנא שלום
 קדי: למען ביתי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי
 יבך את עמו בשלום:

בְּקִטָּה שֶׁקִּדְשִׁין עַל הַשֵּׁלֶחַן לְזִמְרֵין מְחַלְה יום הַשָּׁמַי כְּשֶׁחַל בְּשֶׁנֶת.
סְבִיר מֵרֵנ וּרְבֵנ וּרְבוּתִי

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַנֶּפֶץ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בְּנוּ מִכָּל
עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל-לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן-לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבֻחוֹת לְמִנּוּחָהּ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
חַג הַסְּבֻוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתָנוּ

כִּאֲהֵבָה מִקְרָא קִדְּשׁ זִכְרֵ לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ
בְּחֵרָתָ וְאֶחָדָנוּ קִדְּשָׁתָ מִכָּל הָעַמִּים וּשְׂבַח וּמוֹעֲדֵי קִדְּשָׁתָ
כִּאֲהֵבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן הִנַּחֲלָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִקְרָשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְחַזְמִנִּים:

בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת מוֹסִיפִים נֵר וְהַבְּדֵלָה. חָס מוֹצָאֵי שַׁבָּת וְחָגֵט אֵתָן חוּק רִיעוּעֵנָה
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְחוּל בֵּין
אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֶׁשֶׁת יְמֵי
הַפְּעֻשָׁה. בֵּין קִדְּשַׁת שַׁבָּת לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדֵלָתָ. וְאֵת יוֹם
הַשְּׂבִיעִי מִשֶּׁשֶׁת יְמֵי הַפְּעֻשָׁה קִדְּשָׁתָ. הַבְּדֵלָתָ וְקִדְּשָׁתָ אֵת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְקִדְּשׁ:

כְּשֶׁקִּדְשִׁין בְּסוֹכָה עֲנֻכִין כֹּלָן לִישַׁב בְּסוֹכָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִישַׁב בְּסוֹכָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁדִּתְּנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזְמַן הַזֶּה:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת נדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם וגדלנו ככל המזנס ואנחנו כדעים
 ומשפחות ומורים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטת שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
 (כ"א וכסא כבודו) בשמים ממעל ושכינת עוז בגבהי מרומים:
 הוא אלהינו אין עוד (כ"א אחר) אמת מלבנו אפס זולתו
 בפחוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבה כי יחיה
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקוה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עקב
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתון לתקן
 עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמה להפנות
 אליה כל רשעי ארץ יבירו וידעו כל יושבי תבל כי לה
 חכרע כל ברך השבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יברעו
 ויפלו וילכבוד שמה יקר יתנו ויקבלו כלם ארת על
 ולכותה ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. פי המלכות
 שלה היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. בפחוב בתורתה
 יי ימלוך לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל
 ארץ כיום תהא יהיה יי אחר ושמו אחר:

קדיש יחום יגדל.

דינים ומנהגים

כמונ' צוהר צפ' אשור אסר ר"ה סנא כשנכנס לסוכה הי' עומן אושפיזין וכו'.
בכניסתו לסוכה מקבל אושפיזין קדישין דאזמנן ממן צוה"ל: בסוכות משנו.
אושפיזין עילאין מינו, מינו אושפיזין מהימנותא מינו. וכהגו עכשו לומר יהי רצו

ווען אמן חין דיז סוכה געהט, זאגט אמן דיענענז יהי רצין.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכינתך בי
ותפרום עלינו סבת שלומך בזכות מצות ספה שאנהנו מקיימין לך
שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימא ליהודא
יה כו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל ולהקוף אותה מזיו פב
הקדוש והטהור נטוי על ראשיהם מלמעלה פנשר יעיר קנו ומ
ישפע שפע החיים לעבדך פב"פ אמתך ובזכות צאתי מבית החו
ודרך מצותיך ארוצה יחשב לי בזאת פאלו הרחקתי נדוד ו
בפסני מעונני ומחטאתי מהרני ומאושפיזין ועלאן אושפיזין דמהמנו
התיינה אזני קשבות רב ברכות ולרעבים גם צמאים הן לחמם ו
נאמנים ותמן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל בנפיק בעת פטין
מן העולם ותחסני מזדמ ממטר בי תמטר על רשעים פהים ות
חשובת מצות ספה זו שאני מקים פאלו קימתיה בכל פרמי
ודקדוקיה והנאיה וכל מצות התלוים בה זרחיב לנו התחיק
ותפני לי שב ימים רבים על האדמה אדמתי קדש בעבוד
דביראתך: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

סמלין מלקדש עד שיהא לילה קודם שמרכיבן שהחיינו מנרכין ברכת
בסובה בקול ובנשיכה וכוונעם גנון כשאר ברכות של קידוש ואף בליל
ינהג כן טוב לאדם כשינרך לישב בסוכה בשעת אכילה שיכוין בלבו
ברכה ג"כ לפטור בוז הצרכה השינה והטיוול וכל מה שיחשש בה עד
אחרת כדי לאפוקי כפשיה מפלוגת' שהביא הטור והב"י בסימן תרל"ט (ע"ו
ק"ה). שכת לנרך לישב בסובה טרם שיאכל ינרך אח"כ על מה שרולה לו
ואפי' אכל כבר שגם שינה מן הטו'. אכילה בסוכה ליל א' חונה, ו
פת חלא י"ח, ולריך לנרך עליו ברכת הסוב', שאר הימים אפי' שנת אס
אוכל פחות מכזית פת חון לסוכה. ליל א' לריך לאכול בסוכה אפילו
גשמים, ונ"ל שלא ינרך לישב בסוכה דספק ברכות להקל (יעב"ז בסיו
וטוב להסתין אולי יעבור הגשם אפילו יתאחר עד אחר חלות לילה חין
כלום ובלבד שלא ילטער ברעב, אס הזמן קר שנקרשין המאכלים פטור
במו בעדו גשמים, והפטור מה"ד, ועושא נקרא הדיוט (הכ"ל).

תפלת שחרית.

קודם שיכנס לנהכ"כ יטהה קעט בעזרת נהכ"כ ויאמר :

בעֲפָרָא מַמְן חַיֵּן דִּיז סוֹלֵע גְעוּהט, וְתַגְמֵט מַמְן :

וַאֲנִי בְּרַב חֶסְדְּךָ אָבֵא בֵּיתְךָ
אֲשַׁתְּחוּה אֱלֹהֵיבֵל קְדֻשָּׁה בֵּירְאָתְךָ :

זוילך נכמת ולא נפחע פמאוו'יאסר : ממן געהט מיט פנסטאנד היינין אונד ונגט :

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלְךָ בְּרַגְשׁ :

נשיכנס לנהכ"כ יאמר : קאך דעס איינטריסט חין דיו סולע ונגט ממן :

מֵה־טִּבּוֹ אֲדוֹלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁפַּנְתִּיךָ יִשְׂרָאֵל :
וַאֲנִי בְּרַב חֶסְדְּךָ אָבֵא בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחוּה אֱלֹהֵי
הַיֵּבֶל קְדֻשָּׁה בֵּירְאָתְךָ : יי אהבתי מעון ביתך
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : וַאֲנִי אֲשַׁתְּחוּה וְאֶכְרַע
אֲבָרְכָה לִפְנֵי יי עֲשֵׂי : וַאֲנִי תַפְלַתִּי לְךָ יי
עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסְדְּךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת
יִשְׁעֶךָ :

נקשה לר' שלמה זן גבירול. נ' תנועות ויחד ונ' תנועות.

שְׁחַר אֲבָקֶשָׁה צוּרִי וּמִשְׁגָּבִי אֶעְרוֹךְ לִפְנֵיךָ שְׁחָרִי וְגַם־עַרְפִּי :
לִפְנֵי גְדֻלַּתְךָ אֶעֱמֵד וְאֶבְהַל כִּרְעִינֶךָ תִּרְאֶה פֶל־מַח־שְׁבוֹת רַב־י :
מֵה־זֶה אֲשֶׁר יוֹכֵל הַלֵּב וְהַלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמֵה־כֹּהֵי רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי :
הִנֵּה לְךָ תִּיטֵב וּמֵרַח אֲנִי שֶׁעַל־כֵּן אֹדְךָ בְּעוֹד תִּהְיֶה נִשְׁמַת אֱלֹהֵי בֵּי :

אני קראתיך פי תענני אל הטראונך לי שמע אמרתיו : אני בצדק
אחזה פניך אשבועה בהקיץ המונחתך : ואני עליך בטחתי יי אמרתיו
אלהי אלהי : שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידו אלדביר
קדשך : יי אלהי שועתי אליך ותרפאני : אליך יי אקרא וא־אֶדְבֹר

(*) אדני, כ"ה בכל כ"י וגם כמנה נהדי קל"ד וולאך, וכן העיד בגאון
בן חפני הונח גם' אבודרהם וכן העלה הס"ט.

אֶתְחַנּוּן: הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבָדֶיךָ הַיּוֹשִׁיעֵנִי כַחֲסֵדְךָ: כִּי לִי הוֹחֵלֶתִי
אֶתָּה תַעֲנֶנּוּ אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: שְׁמַעֵה תְּפִלָּתִי וְיִשְׁוַעְתִּי הַאֲזִינָה לְדַמְעוֹתַי
אֶל הַחֲרָשׁ: שְׁמַע יי וְחַנּוּנִי יי הִיֵּה עוֹד לִי:

שִׁיר תַּמְעֵלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יי גִּלְגָּל:
שֶׁשׁ אָנֹכִי עַל אִמְרָתְךָ כְּמֵצֵא שָׁלָל רַב: תִּקְשִׁיבָה לְקוֹל
שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאִחֵי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: יי בִּקֶּר הַשְּׁמַע קוֹלִי
בִּקֶּר אֶעֱרֹךְ לָךְ וְאַצְפֹּת: אָנֹכִי קָרָא חִקֶּיךָ כִּי תַעֲנֵנִי יֵאָחַט
אֲזַנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלֵי עֲמֶדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִסְתַּחֲלִים
אֶבְרַךְ יי:

שִׁיר מִן כ' חֲנֻעֵי וְיָחַד וּב' חֲנֻעוֹת וְיָחַד וּב' חֲנֻעוֹת כְּדָלַח וּכְן בַּסּוּגָר
וּבְחֻטְבֵי רִצּוֹף י"ג הַעֲקָרִים עַל סוּד י"ג מַרְוֵבִים הַנְּרַשְׁמִים.
יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח
אֶתְדָר וְאִין יִחִיד בְּיַהוּדָה
אִין לוֹ דְּמִוֵּת הַגּוֹף וְאִינוּ גּוֹף
קְדָמוֹן לְכָל דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא
הַזֶּה אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל-נוֹצָר
שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ נִגְזַנּוּ אֶל-
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁהַ עוֹד
הַזֶּה אֶמֶת נִתָּן לְעַמּוֹ אֶל
לֹא רַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר
צוּפָה וְיִזְדַּע סְתָרֵינוּ
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ
יִשְׁלַח לְקֶץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ
מִתִּים יִחִיֶּה אֵל בְּרַב־חֶסֶדוֹ
נִמְצָא וְאִין עַת אֶל-מֵצִיאֹתוֹ:
נְעֵלָם וְגַם אִין סוּף לְאַחַדְוָתוֹ:
רֵא נַעֲרֹךְ אֶלְיוֹ קְדָשְׁתּוֹ:
רֵא שׁוֹן וְאִין רֵא שִׁית לְרֵא שִׁיתוֹ:
יִזְרָה גִּדְלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
אֲנָשִׁי סְגִלָּתוֹ וְתַפְאֲרוֹתוֹ:
נְבִיא וּמַבִּיט אֶתְתַּמוֹנָתוֹ:
עַל־יַד נְבִיאָו נִגְמָן בִּירוֹתוֹ:
דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לוֹלָתוֹ:
מַבִּיט לְסוּף דְּבָר בְּקִדְמוֹתוֹ:
נִוְתָן לְרִשְׁעֵי רַע בְּרִשְׁעֵתוֹ:
לְפָדוֹת מְחַפֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ:
בְּרוּךְ עַד־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

(*) שְׁמַעֵה כִּיֵּל וְסוּד עֲלֵי לִי ק"ס.

(**) גּוֹמֵל לְאִישׁ וּכְוִי, שְׁעוֹר גּוֹסֵל חֶסֶד לְכָל אִישׁ כַּמַּפְעֵלוֹ וּכְוִתָּן רַע לְכָל
רַע כְּרַשְׁעוֹ. רַז"ה נִסְתָּה שְׁלוֹ הַעֲמִיד דְּנָרִים לְלֹא הַעֵיל.

שד מורכב מ'חד זכ' חנועות ו'חד זכ' חנועות גדלה זמן כסוגר.

אֲדוּן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלֻךְ • בְּמִרְם כָּל יְצִיר גְּבֻרָא:
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל • אֲזִי מְלֻךְ שְׁמוֹ גְּבֻרָא:
 וְאַחֲרֵי כִּבְלוֹרֵת הַכֹּל • לְבָדוֹ יִמְאֲרוּף נִוְרָא:
 וְהוּא הָהָה וְהוּא הָהָה • וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי • לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה:
 כְּלֵי רֵאשִׁית בְּלֵי תַכְלִית • וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחַי גְּאֵלֵי • וְצוֹר תְּכֵלֵי בַעֲת צָרָה:
 וְהוּא גָּסִי וּמְגוּס לִי • מְנַת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא:
 בְּדוֹ אֶמְקִיד רוּחִי • בַּעֲרַת אִישָׁן וְאַעֲיִרָה:
 וְעַם רוּחֵי גְּוִרָתֵי • יִי לֵי וְרֵא אֵיזֵרָה:

כל הברכות והתפלות לדין סיכוי פי' המלות פי' שמוציא בשפתיו, ובהזכירו שם הוי' ביה יכוין פי' קריאתו בלדכות שהוא אדון הכל וגם יכוין בכתיבתו שהוא הוי' רב' וזו', ובהזכירו שם אלהים יכוין שהוא התקיף ובעל היכולת ובעל הכחות כלם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֻךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל גְּשִׁילַת יְדָיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֻךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת־דָּאָדָם בְּחַכְמָה וּכְרָא כּוֹ נְקָבִים נְקָבִים
 חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדָךְ
 שָׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מְדָם אִו יִפְתַּח אֶחָד מְדָם
 אִו אֶפְשֶׁר לְהַתְקִים וְלַעֲמֹד לְפָנֶיךָ • בְּרוּךְ
 אַתָּה יי רוּפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

נהרנה קהלות אשכנו עתחילים כאן אלהי נשמה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֻךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קדֹשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצוּנּוּ לַעֲשׂוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרָה :
 וְהֶעֱרַבְנָא יי אֱהִינּוּ אֶת דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְפִי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֹאצְאֵינוּ
 (וְצֹאצְאֵי צֹאצְאֵינוּ) וְצֹאצְאֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
 שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְלַמֵּה תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־
 הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בְּאֵי גִוְהַן הַתּוֹרָה :

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יי וַיּוֹפְנֵנוּ אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ : יִשְׂאֵא יי וַיּוֹפְנֵנוּ
 אֱלֹהֶיךָ וַיִּשְׂשֵׁם לְךָ שְׁלוֹם : אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לְהֵם שְׁעוֹר תַּפְּאָה
 וְחַבְבוּרִים וְהִרְאִינּוּ וְגִמְלוֹת חֲסָדִים וְתַלְמוּד הַתּוֹרָה : אֱלֹהֵי
 דְבָרִים שְׂאָדָם אוֹכַל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וַתִּקְרַן קִיּוּמָת
 לְעוֹלָם הַבָּא : וְאֵלֹהֵי הֵן כְּבוֹד אָב וְאִם וְגִמְלוֹת חֲסָדִים
 וְחַשְׁבֻּמָת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית וְהַכְּנֶסֶת אִוְרְחִים
 וּבִקּוּר חוֹלִים וְחַכְנֶסֶת כְּלָה וְתַלְוּת הַמַּת וְעִיּוֹן תַּפְּלָה
 וְהַבָּאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וְתַלְמוּד הַתּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּל־סֵם :

אֱלֹהֵי גִשְׁמֵה שְׁנַתָּת בִּי מְהוֹרָה הִיא אַתָּה
 בְּרֵאתָה אַתָּה יְצַרְתָּה אַתָּה גִפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה
 מִשְׁמְרָה בְּקֶרְבִי וְאַתָּה עֵתִיד לְטַלְהָ מִמֶּנִּי
 וְלְהַחְזִירָה בִּי לְעֵתִיד לָבֵא : כָּל־זִמָּן שְׁחַנְשְׁמָה
 בְּקֶרְבִי מוֹדָה אָנִי לְפָנֶיךָ יי אֱהִי וְאֱהִי אֲבוֹתַי
 רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשֻׁמוֹת בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמְּחַזֵּר גִשְׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לְשִׁכּוּי בִּינְיָה לְרִיבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנוּ נִכְרוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנוּ עֶבֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנוּ אִשָּׁה:

גמ' סוסות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשנו פראנו:

ק"ק עין עוספים באי אלהינו מלך העולם מגביה שפלים (ע"י א"ת ס"י ע"ז):

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרָמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּבוֹפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעֵשָׂה לִי כָּל צָרָתִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִכִּין מִצְעָדֵי נֶגֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אִיזוֹר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּחַפְזָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם חַטָּהֵן לַיעֹף כַּחַ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רִמְעֵבִיר שְׁנָה מַעֲיָנִי

מִגּוֹסָה מַעֲפֵעֵפִי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וַאֲרָהִי

וְחִינּוּ שׁוֹתֵר גִּילְנוּ בְּחוֹרְרָה וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵי הִבִּיאָנוּ

לְיָדֵי חַטָּא וְלֹא לְיָדֵי עֲבָרָה וְעִזּוֹן וְלֹא לְיָדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לְיָדֵי

חַוָּא תִּשְׁלַט בְּנוּ יִצְרָח הָרַע וְהִרְחִיקְנוּ בְּאֵדָם רַע וּמַחְבֵּר

וּדְבַקְנוּ בְּיִצְרָח הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ

שֶׁהָעֶבֶד לָךְ וְחִנְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים

יִנִּיחָה וּבְעֵינֵי כָּל רֹאֲנוּ וְחַגְמְלָנוּ חֲסָדִים טוֹבִים. בְּרוּךְ

הוּא יי גוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וַאֲלֹהֵי אֲבוֹתַי

שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם מֵעַזֵי פָּנִים וּמֵעַזֵי
פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמֵחֵבֵר רַע וּמִשָּׂכֵן רַע וּמִפְּנֵי
רַע וּמִשָּׂטֵן הַמְּשַׁחֵת מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל הַ
קָשָׁה בֵּין שָׂרֵוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שָׂרֵי
בְּרִית:

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יָרָא שָׁמַיִם בְּסֹתֵר וּמוֹדֵת
עַל־תְּאַמֵּת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁכַּם וַיֹּאמֶר:

רְבוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִי
מִפִּילִים תַּחְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
מָחָ אֲנַחֵנוּ מָחָ חַיֵּינוּ מָחָ חֲסִדֵנוּ מִח־צְדָקוֹתֵינוּ
מִח־יְשׁוּעָתֵנוּ מִח־בְּחִנּוֹ מִח־גְבוּרָתֵנוּ מִח־
נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱהִינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כִּי
הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלָא הַ
וְחַכְמַיִם כְּבָלִי מִדַּע וְנְבוֹנִים כְּבָלִי הַשֶּׁבֶל
רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תַּחֲוֹ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הָבֵל לְפָנֶיךָ
וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַבֵּל הַבֵּל
אֲבָל אֲנַחֵנוּ עִמָּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אֲבָרָתְךָ
אֲהַבֶּךָ שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לּוֹ בְּחַר הַמְּרִיָּה זָרַע יִצְחָק
יְחִידוֹ שְׁנַעֲקַד עַל גְּבֵר־הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב
בְּנֵי בְכוּרָה שְׁמוֹנ־הַבְּרָתָה שְׁאֲהַבְתָּ אֶרֶץ
וּמִשְׁמַחְתָּךְ שְׁשִׁמַּחְתֶּבּוּ קִרְאתָ אֶת שְׁנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן:

לְפִיכֶם אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָךְ
 לְפָאֲרָךְ וּלְבָרָךְ וּלְקַדְּשׁ וּלְתַתְּשֵׁבַח וְהוֹדִיָּה
 שְׁמֶךָ: אֲשֶׁרֵינוּ מִהַטּוֹב חָלַקְנוּ וּמִהַדְּנָעִים
 וְרָלְנוּ וּמִהַדְּיָפָה יָרַשְׁתָּנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׂאֲנַחְנוּ
 וְשִׁבְיָמִים וּמַעֲרִיבִים עָרַב וּבָקָר וְאוֹמְרִים
 עַמִּים בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
 בְּלִמָּה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רש"ל ה' כוהג לוס' כאן כל הפרש' הראשונ' של ק"ש, טעם של פעמי' בשאומר'
 קרובות פתעבבין בקריאת שמע עד אשר זמנה וכוה הוא יוכל ידי קובת ק"ש.

אֲתָהּ הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אֲתָהּ הוּא
 שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אֲתָהּ הוּא בְּעוֹלָם חוּחַ וְאֲתָהּ
 וְאֵל לְעוֹלָם חֲבָא קִדְּשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מִקְדָּשֵׁי
 וְמִדָּה וּבְקִדְּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעֶלְמָךְ וּבִישׁוּעַתְהָתָרִים
 מִגְּבִיחַת קִרְנָנוּ בִּי אֵי מִקְדְּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּרַבִּים:
 אֲתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשִׁמְי
 שָׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים • אָמֵת אֲתָהּ הוּא רֵאשׁוֹן
 אֲתָהּ הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים •
 בֵּין קוּיָה מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ יִפְרוּ וַיִּדְעוּ
 לְבָאֵי עוֹלָם כִּי אֲתָח־הוּא הָאֱלֹהִים לְבָרָךְ
 בְּלִמָּה מְלִכוּת הָאָרֶץ • אֲתָהּ עֲשִׂיתְ אֶת־הַשָּׁמַיִם
 אֶת־הָאָרֶץ אֶת־חַיִּים וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם • וּמִי
 בְּלִמָּה עֲשִׂי יְדֶיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בְּתַתְּמוֹנִים

שׁוֹאמֵר לְךָ מִה־תַּעֲשֶׂה • אָבִינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ חֲגֹדֹר שְׁנִקְרָא
 עֲלֵינוּ וְקוּם־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִח־שָׁכְתוֹב בְּעַ
 הֵהיא אָבִיא אֲחֶכֶם וּבָעַת קִבְצִי אֲתֶכֶם בִּי
 אֲתֹן אֲתֶכֶם לְשֵׁם וְלַתְּהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ
 בְּשׁוּבֵי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי :

בה"ק אשכנז אומרים כסן זככו' המור/ יזכרך, אודנני/ ויש שא"ס הפסוקי והס'
 שמוח ל

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ כֵּן
 נְחֹשֶׁת וּבְנֵי נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנִתְּתָה אֹתוֹ בְּיַ
 אֶהֱל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שָׁמָּה מִיַּד
 וְרַחֲצוּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יָדֵיהֶם וְאֶרֶץ
 רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד וְרַחֲצוּ־מִי
 וְלֹא יָמָתוּ אִזּוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֶׁר
 לְהִקְטִיר אֲשֶׁה לַיהוָה: וְרַחֲצוּ יָדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
 וְלֹא יָמָתוּ וְהִיתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לּוֹ וְלִזְרֹנִי
 לְדֹרֹתָם: וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בָר וּמִכְנָסֵי־ב
 יִלְבָּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־חֹדֶשֶׁן אֱלֹש
 תֵּאכְלֵה וְהָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַ
 בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשֵׁן אֶל־מִחוּ
 לְמַחֲנֶה אֶל־מְקוֹם טָהוֹר:

במדב' וידבר יהוה אל־משה לאמר: צו את־בְּ

וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים אֶת־קַרְבְּנִי לְהַמְיָ
 לְאִשֵּׁי רֵיחַ גִּיחְחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 הִקְרַבְנוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
 שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶיהָ תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
 תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: עֲלֶיהָ
 תְּמִיד תַּעֲשֶׂה בַחֵד סִינֵי לְרֵיחַ גִּיחְחֵי אִשָּׁה
 לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בְּכֶשֶׂת הַסֹּד נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְתֵּרַת הַבֶּקֶר
 וְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ גִּיחְחֵי לַיהוָה:

ויקרא ט' י"ב.

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל־יְרֵךְ חֲמוֹצָתָהּ צִפְנָהּ לִפְנֵי יְהוָה וּזְרָקוּ
 בְּיָ אֲחֵרֹן הַכְּהֹנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־חֲמוֹצָתָהּ סָבִיב:
 אָמֵן הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹחֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת־
 עֲשֵׂת חַפְּסִים בְּזִמְן שְׁבִיבַת הַמִּקְדָּשׁ קַיִם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
 אֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ בְּפֶתוּחַ בְּתוֹרָתְךָ:

שמות י"ג י"ד.

וְאָמַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סָמִים גִּטָּף וּשְׁחֹלֶלֶת
 וְלִבְנָה סָמִים וְלִבְנָה זָכָה בָּדַד יְהִיחֵ: וְעִשְׂתִּיךְ אֹתָהּ
 טָהוֹרָה רַקֵּחַ מֵעֲשֶׂה רֹקֵחַ מְמִלַּח טָהוֹר קָדֵשׁ: וּשְׁחַקֵּת
 מִפְּנֵי תִרְקַח וְנִתְחַתַּח מִפְּנֵי לִפְנֵי הָעֵרֶת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר

אֵי עַד לַה' שָׂמַח קִדְשׁ קִדְשֵׁים הַהֵיחָ לָכֶם: וְנֹאמַר וְהִקְטַמְנוּ
עָלֵינוּ אַחֲרָיִן קְטֻמַּת סַמִּים בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה בְּחִיטֵיבוֹ אוֹ
הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה: וּבְחֵעֶלְתָּ אַחֲרָיִן אֶת־הַנֶּרֶת בֵּין הָעֶרְבַּיִם
יִקְטִירָנָה קְטֻמַּת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

חנו רבנו פטום הקטורת, הצרי והצפורן החלכונה והלכונה משק
שבעים שבעים מנה, מור וקציעה שבולח גרד וכרכום, משקל שש
עשר ששרז עשר מנה, הקושט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנ
חשעה, בורית כרשינה חשעה קבין. יין קפריסין סאין חלתא וק
חלתא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חורין עתיק, מלח סדומי
רובע הקב, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כפת הירדן כ
שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיה
רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף הנוטף מן
הקטף. בורית כרשינה ששפין בה ארץ הצפורן, כדי שתהא נאה.
קפריסין ששורין בו את הצפורן, מפני שהיא עזה. וחלא מי רגל
יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה, מפני הכבוד:
חניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטיב היטיב ה
מפני שהקול יפה לבשמים, פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע ר
שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם, כמדתה, כשרה לחצו
אם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

חניא בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שני
לחצאין. עוד חני בר קפרא, אלו היתה נוחן בה קורטוב של דבש
אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מן
שהחורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:
יִי צְבֹאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֹּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יִי צְבֹאוֹת
אֲשֶׁר־י אָדָם בְּיַמֵּי בְּךָ: יִי הוֹשִׁיעָה הַפְּלֵךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:
אָתָּה סֹתֵר לִי מִצַּר הַצָּרִי רַבִּי פִלַט הַסּוֹבֵבֵנִי סֵלָה: וְעִרְבָה
לִי מְנַחֵם יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם פִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

תפלת רבי נחמיה בן הקנה

אָנָּה בִּכְחַ גְּדֻלַּת יְמִינֶךָ תְּחִיר צְרוּרָתָּה.
קָבֵל רַגְלֵי עַמֶּךָ שִׁגְבָנוּ טַחְרָנוּ נוֹרָא.
נָא גְבוּרֵי דוֹרְשֵׁי יַחֲוֶדָה כְּכַבְתָּ שְׁמֵרָם.
בְּרַכְּם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלֵם.
תְּסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ מוֹבָה גַּחֵל עֲדָתְךָ.

אבגיה
קרעש
נגדיי
במרא
חקביט

חפלת שהרית

ו

גל' פוק

שקו' צ"ח

יחיד באח לעמך פגח זוכרי קדשקה.
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע העלמת.
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

גמ' עוסיפין

גמ' כ"ט וביום השבת שני כבשים בני שנה המימם ושני
עשרנים סלת מנחה ברולה בשמן ונסכו: עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

אזוהו מקומן הוא במקו' לימוד וכן נר"י דר' ישמעאל לכן לר"ק ללמדו שיען הפי'.
גמ' כ"ה

אזוהו מקומן של זבחים קדשי קדשים
שחיטתן בצפון פר ושעיר שלזים הכפורים
שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון
דמן טעון הויה על בין הבדים ועל הפרכת
ועל מזבח הזהב מתנה אחת מדין מעבבת
שירי הדם הויה שופך על יסוד מערבי של מזבח
החיצון אם לא נתן לא עכב: פרים הנשרפים
ושעירים הנשרפים שחיטתן בצפון וקבול דמן
בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויה על הפרכת
ועל מזבח הזהב מתנה אחת מדין מעבבת
שירי הדם הויה שופך על יסוד מערבי של מזבח
החיצון אם לא נתן לא עכב אלו ואלו נשרפין
בבית הדשן: חטאת הצבור והקדיר אלו הן
חטאת הצבור ושעירי ראשי הקדשים
ושלמו עדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי

שָׁרַח בְּצִפּוֹן וּדְמֵן טָעוּן אַרְבַּע מִתְּנוֹת
 אַרְבַּע קָרְנוֹת: כִּי צַד עָלָה בְּכַפְּשׁ וּפְנָה לְפָנָיו
 וּבָאֵלוּ לְקָרְן דְּרוּמִית מִזְרְחִית • מִזְרְחֵי
 צְפוֹנִית • צְפוֹנִית מְעַרְבִית • מְעַרְבֵית דְּרוּמִי
 שְׂרִי חָדָם הָיָה שֹׁפֵךְ עַל יְסוּד דְּרוּמִי • וְנֶאֱכָר
 לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְּתָנָה בְּכָל־מָא
 לְיוֹם וְלִילָה עַד־חֲצוֹת: י הַעוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ
 שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקָבוֹל דְּמָהּ בְּכָל־י שָׁרַח בְּצִ
 וּדְמָה טָעוּן שְׁחֵי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְטָעוּ
 הַפֶּשֶׁט וְנִתְחַו וְכִלִּיל לְאֲשִׁים: י זְבָחֵי שֶׁ
 צְבוֹר וְאֲשָׁמוֹת • אֵלֹהֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֵׁם גִּזְל
 אֲשֵׁם מְעִילוֹת אֲשֵׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשֵׁם נִ
 אֲשֵׁם מְצוֹרֵעַ אֲשֵׁם תְּלוּי • שְׁחִיטָתָן בְּצִ
 וְקָבוֹל דְּמֵן בְּכָל־י שָׁרַח בְּצִפּוֹן וּדְמֵן טָעוּן שֶׁ
 מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע • וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים
 הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְּתָנָה בְּכָל־מָאֵב לְיוֹם וְלַיְלָ
 עַד חֲצַת:

י הַתּוֹדָה וְאִיל גִּזְרֵי קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָ
 בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה וּדְמֵן טָעוּן שְׁחֵי מִתְּנוֹ
 שֶׁהֵן אַרְבַּע • וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בֶּן
 מֵאֵב לְיוֹם וְלִילָה עַד חֲצוֹת: ח המוֹרֵם מִן
 כִּי יֵצֵא בָהֶם אֵלָּא שֶׁהַמוֹרֵם נֶאֱכָל לְפָנֵינוּ
 לְגִשְׁיָהֶם וְלְבִנְיָהֶם וְלְעַבְדֵיהֶם: י שְׁלָמִי

דְּשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מָקוֹם בְּעֶזְרָה
 דָּמָן טָעוֹן שְׁחִי מִתְּנוּת שֶׁהוּן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין
 בְּגֵרָה עִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מָאֵכֶל לְשָׁנֵי יָמִים
 אֵלֶּה אַחַד: הַמִּזְרֵם מֵהֶם כִּי יֵצֵא בָדָם אֶלֶּא
 שְׁמִזְרֵם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְגִשְׁיָהֶם וְלִבְנֵיהֶם
 וְעַבְדֵיהֶם: " הַבְּכוֹר וְהַמְּעֹשֵׁר וְהַפֶּסַח
 דְּשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מָקוֹם בְּעֶזְרָה
 דָּמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת וּבְלֶבֶד שְׁחִיטָתוֹ כַּנֶּגֶד
 הַסֹּד: שְׁנָה בְּאִכְלָתוֹ הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים
 דְּמְעֹשֵׁר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־
 מָאֵכֶל לְשָׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אַחַד. הַפֶּסַח אִינוֹ
 נֶאֱכָל אֶלֶּא בַּלַּיְלָה וְאִינוֹ נֶאֱכָל אֶלֶּא עַד־חֲצוֹת
 אִינוֹ נֶאֱכָל אֶלֶּא לְמִנּוּיוֹ וְאִינוֹ נֶאֱכָל אֶלֶּא צְלוֹ:
 רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
 הַתּוֹרָה גִּדְרָה שֶׁת: מִקַּל וְחִמּוֹר וּמִגִּזְרָה שְׁוֵה.
 מִבְּנֵי אָב מִכְּתוּב אַחַד. וּמִבְּנֵי אָב מִשְׁנֵי
 גִּזְרָתִים. מִבְּלָל וּפְרָט וּמִפְרָט וּבְלָל כָּל־
 אֶחָד וּבְלָל אִי אַתְרָה דָּן אֶלֶּא כִּיעִין
 וּפְרָט. מִבְּלָל שְׁוֵה צְרִיף לְפְרָט. וּמִפְרָט
 שְׁוֵה צְרִיף לְבְלָל. כָּל־דְּבָר שְׁהִירָה בְּבְלָל
 וְעַא מִן־הַבְּלָל לְלָמֹד לֹא לְלָמֹד עַל־עַצְמוֹ
 וְעַא אֶלֶּא לְלָמֹד עַל־הַבְּלָל כְּלוּ יֵצֵא. כָּל־
 דְּבָר שְׁהִירָה בְּבְלָל וְיֵצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אַחַד שְׁוֵה

כְּעַנְיֵנו יֵצֵא לְהַקְלֹת וְלֹא לְהַחֲמִיר • כְּלִדְנֵנו
 שְׁהִיָּה בְּכֹל וְיֵצֵא לְטַעֲוֵן טוֹעֵן אַחַר שְׁלֹא כְּעַנְיֵנו
 יֵצֵא לְהַקְלֹת וְלְהַחֲמִיר • כְּלִדְבָר שְׁהִיָּה בְּכֹל
 וְיֵצֵא לְהוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִי
 לְכַלּוֹ עַד שִׁיחְזִירֵנו הַכָּתוּב לְכַלּוֹ בְּפִרוֹן
 דְּבָר הַקָּמַד מֵעַנְיֵנו • וְדָבָר הַקָּמַד מִסּוּפוֹ • וְ
 שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שְׁיָבוּ
 הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיִכְרִיעַ בִּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁיִבְנֶה
 בַּיִת חֲמֻקְדָּשׁ בְּמִתְרָח בְּיָמֵינוּ וְהֵן חֲלַקְנוּ בְּחֹרְתֶךָ:

בודקים הטלית ומתעטפים מעומד, ויברך:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַתְעַטֵּף בְּבִצְיֹת:
 ויכסה ראשו בטלית ויאמר ל' פסוקים אלו:

מִהֲרִיקָר חֲסִדָּךְ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנַפְיֶךָ יַחֲסִיּוּ: יְרוּן מִן
 בֵּיתְךָ וּגְבַח עֲדֻנְיֶךָ תִּשְׁקֶם: כִּי עֲפָדָה מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךָ גְּרָאֲרָא
 מְשׁוּבָה חֲסִדָּךְ לִידְעִיָה וְצִדְקָתְךָ לִיִּשְׂרָאֵל־לֵב:

ברוך שאמר יש לכנון בקול כעים, ולריך לאמרו בעמידה, וידק
 בקריאתו כמו לגבי ק"ש. ואסור להפסיק מתחילת צ"ש עד לאחר י"ח, ואם
 לכורך מזה, אבל לקדושה ולברכו דהיינו לומר ברוך ה' המבורך לעולם ו
 ולמינות עוים אנוכנו לך, ולקדיש דהיינו לומר יהא שמי' רבא עד ימנ
 וגם לעפות אטן אחר דאמרון בעלמא ולעכות אטן אחר האל הקדוש וא
 שופע מפלה, מפסיק, אבל לשאר אטן לא יפסיק.
 אם בא לבית הכנסת ומלא הזכור בסוף פסוקי דזמרה אומר ברוך שא
 עד מהולל במשנחות ואח"כ מהלה לדוד עד תעמה ועד עולם הללו', ואם
 הללו אח' ה' ען השמים עד עם קרובו הללו', ואח"כ הללו' אל נקדשו
 כל הנשפה מהללו יה הללויה, ואח"כ ישמחת, ואם יש לו שהות יותר יא
 הדו לה' עד והוא רחום וידלג עד והוא רחום שקודם אמרי יושבי ו
 שיתפלל עם אלכור, ואם אין שהות כלל לא יאמר רק ברוך שאמר ותה

הפלת שחרית

ח

גדו ושמחה, ואם כבר התחילו יולר אור ואין שהות לוטר אפילו גדלות
 יחיל צרכה יולר אור ויקרא ק"ש עם צרכותי ויתפלל י"ח עם הלבוז ואחר
 י"ח יחיל הדו לה' וכו' עד ישמח ולא יאמר ישמח, ויש אנשים כשנאים
 גמח הכנסת והלבוז עתחילין יולר אור המה ג"כ עתחילים ישמח עשהם
 זה לשור גשור כי ישמח כחון להיות סוף פסוקי דזמרה ונרוך שאמר
 זה ההתחלה וא"כ אם לא אמר קלת פסוקי דזמרה האין יאמר ישמח?
 נ"ח טוב ונכון להתחיל יולר אור.

אם נא לנה"כ ובתוך שיצדוק היל"י עתחילין הלבו' יולר אור טוב שיחפלל
 ב' הלבוז ולא יצדוק היל"י ויסמוך על הרוב וחזקתו בדוק. ואלתו הב' ליל' שלפני
 זה היקפת בשעת אקירת צ"ש וכשיסיים בתשבות יכשקס ויניחם בלחם עידו.

כתוב בשל"ה קודם נרוך שאמר לריך לוטר צפה על"א:

ורני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
 בזה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל

בְּרוּךְ שְׂאֵמַר וְהָיָה עוֹלָם • בְּרוּךְ הוּא • בְּרוּךְ
 עוֹשֵׂה בְּרָאשִׁית • בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה • בְּרוּךְ
 גוֹד וּמְבַקֵּים • בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ • בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת • בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לַיִרְאִי • בְּרוּךְ חַי לְעַד וְיָקִים לְנֶצַח • בְּרוּךְ פּוֹדֵחַ
 מִצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ • בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ
 הָעוֹלָם • הָאֵל הָאֵב חַר הַמֶּן הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ
 מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו • וּבְשִׁירֵי
 דָּוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזַמִּירוֹת
 גְּדֻלָּתְךָ וּגְשׁוּבָתְךָ וּגְפָאֲרֶךָ וּגְזוּבֵיר שְׁמֶךָ וּגְמְלִיבָה
 מְלַנְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוּד חַי הָעוֹלָמִים • מְלֹךְ מְשַׁבַּח
 מְפָאֵר עַד יַעַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מְדַ מְהַלֵּל בְּתַשְׁבּוּחוֹת:

הוֹלִי קְרָאוּ בְּשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ:
 חוֹ רָו וּמְרוֹלוֹ שִׁיחוּ בְּכָר־נְפִלְאוֹתָיו:

הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי
דְרָשׁוּ יְיָ וְעֹזוּ בִּבְקִשׁוֹ פְּנֵי תְמִיד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיחוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוֹ: זְרַע יִשְׂרָאֵל
עֲבְדוּ בְנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבָרָה
לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבֹתָהֶם וּשְׁבוּעַת
לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרֵי
עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶן
נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיּוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר כַּמַּעֲט וְגַר
בָּהּ: וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלַכַת אֶל־גּוֹי
אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵי
מְלָכִים: אֶל־הִגְעוּ בְּמִשְׁחֵי וּבְנִבְיָאֵי אֱלֹהֵי
תִרְעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם־אֶת־מִיּוֹם
יּוֹם יִשׁוּעַתּוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל
הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהַלָּל מִן־מִן
וְנִרְאָהוּ אֵל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו
וְהָדָוָה בְּמַקְמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים וְ
לַיְיָ כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שֵׂאוּ מִנּוֹ
וּבֵאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ: ח
מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אֶרֶץ־חֶבֶן תִּבְלַל בַּל תִּמְוֹ
יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיֵי
מִלְּךָ: יִרְעַם הַיָּם וּמִלְּאוּ יַעֲלֶן הַשָּׂדֶה וְכָל־

אשר בו: אז ירננו עצי היער מלפני יי כרבא
לשפוט את הארץ: הודו ליי כי טוב כי לעולם
חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
הצילנו מרהגוים להודות לשם קדשך
השתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל
מקדעולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן
הלל ליי: רוממו יי אלהינו וחשתחו
להם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו
וחשתחו להר קדש כי קדוש יי אלהינו: והוא
חם ויכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
צו ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא תכלא
חמה מלפני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
ודרחמיה יי וחסדיך כי מעולם היתה: תנו עז
לאלהים עלי ישראל גאותו ועזו בשחקים:
גרא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן
עזות עצמות לעם ברוך אלהים: אל נקמות
אל נקמות הופיע: הנשא שופט הארץ
ושב גמול על גאים: ליי הישועה על עמה
ונתתה סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אחי
עקב סלה: יי צבאות אשרי אדם במח בך:
הישועה המלך יעננו ביום קראנו: הושיעה
העמה וברך את נהלתך ורעם ונשאים

עֲדֵה עוֹלָם : נִפְשָׁנוּ חֲבָתָה לִי עֲזֹרְנוּ וּמִגֹּ
 דֵּנוּ : כִּי־נָוֵה יִשְׁמַח לִבְנוּ כִּי בְשֵׁם קָדֹ
 בְּמִחְנוּ : יְחִי־חֲסֵדָה יִי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לִ
 הִרְאֵנוּ יִי חֲסֵדָה וַיִּשְׁעָה הַתְּהַלְּנוּ : קוּמוּ
 עֲזֹרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסֵדָה : אָנֹכִי יִי אֱלֹהֵ
 הַמַּעֲלָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם חֲרַחֲב־פִּיהַּ וְאִמְלֵאוּ
 אֲשֶׁר־יִהְיֶה שָׁכְבָה לֹו אֲשֶׁר־יִהְיֶה שְׂוִי אֱלֹהֵ
 וְאֲנִי וּבַחֲסֵדָה בְּמִחְתִּי יִגַּר לִבִּי בִישׁוּעוֹ
 אֲשִׁירָה לִי כִּי גִמַּל עָלַי :

כתב בספר המכהיג לאלכן הירחי שאמר : בצרפת כהגו ללוג בשנתות וי"ט
 לחודרה וכן בקין שהיו אומרין אותו בוסין הניח על הקרבת התודה שהיו מבי
 הפריכין להודות ואיכה קרינה בשנת וי"ט דכדריס וכדנו' אין קריבין בהם
 צפונכלא וספרד אומרין אותו ולא יתכן עכ"ל והר"ד אבולדהס י"ט ענהגכ
 אכן ענהגנו שלא לאמרו לא בשנת וי"ט וערב י"ב גם לא בע"פ וחה"ע שלו
 אכן בק"ק מדלג' רק שתי המינות מוזמור לתודה ומתחילי' הריעו לי
 בשנת וגי"ט ונפולין וק"ק אשכנז גם בהושענא רבא עוספים מוזמרים
 לְכַנְצַח מְזֻמָּר לְדוֹד : הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעַ
 יָדָיו מְגִיד הַרְקִיעַ : יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אֶבֶד וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִחַ
 דַּעַת : אֵין אֶמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם : בְּכֹל־הַ
 יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵת חֵבֶל מְלִיָּהֶם לְשִׁמְשׁ שָׁם אֶהֱל בָּהֶם : וְ
 כְּחֹתֵן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יִשְׁיֵשׁ בְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרָח : מִקְצֵת הַשָּׁ
 מוֹצֵאוֹ וְתִהְיֶה עַל־קְצוֹתָם וְאֵין גִּבְהַר מִחֻפְתּוֹ : הַיּוֹ
 יִי הַמִּיָּמָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֲרוֹת יִי נֶאֱמָנָה מִחֻפְיֵמָה פִּ
 פְּקוּדֵי יִי יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַח־לֵב מִצּוֹת יִי בְּרַח מְאִירַת עֵינַי
 יִרְאֵת יִי וְטְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד מִשְׁפָּטֵי־יִי אֶמְרַת יִי
 יַחֲדוּ : הַנְּחַמְדִּים מִזְחָב וּמִפּוֹ רֵב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְ
 צוּפִים : גַּם־עֲבָדָה נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֲקֵב־רַב : שְׁגִי
 מִי יָבִין מִנְּסֻתָרוֹת בְּקִנְיִי : גַּם מוֹדִים וְחִשָּׁה עֲבָדָה יִי

תפלת שחרית

שְׁלֹשֵׁי אֵז אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב: יִחְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי
וְהַגִּיז לְכִי לִפְנֵיהֶּ יי צוּרִי וְנֹאֲלִי:

לְלֹד בְּשִׁנּוֹתָו אֶת־טַעַמֹּו לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרֶשְׁהוּ וַיִּלְךְ:
אֲבָרְכָה אֶת־יְי בְּכָל־עַת הַמִּיד הַחֲלָתוּ בְּפִי:

וַיִּתְחַלֵּל בְּפִשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנֻיִם וַיִּשְׁמְחוּ:
לֵדוּ לִי אֶתִּי וְגִרוּמָמָה שְׁכֹו יַחְדּוּ:

דַּשְׁתִּי אֶת־יְי וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הַצִּילְנִי:
וְצִיְמוּ אֵלָיו וְנִהְרוּ וּפְגִייהֶם אֶל־יַחֲפְרוּ:

הָ עֲנִי קְרָא וַיְי שִׁמְעַ וּמִכָּל־צְרוּתָיו תוֹשִׁיעֵו:
תָּה מִלְּאֶךְ יְי סָכִיב לִירִיאָיו וַיִּתְחַלְצֵם:

טַעַם וְרָאוּ כִי טוֹב יְי אֲשֶׁרִי תִנְבֵּר יַחֲסֵת־בוֹ:
דַּא אֶת־יְי קוֹדְשָׁיו כִּי אֵינְ מַחְסוֹר לִירִיאָיו:

בְּפִדִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וּדְדָשׁוּ יְי לֹא־יַחֲסְרוּ כָּל־טוֹב:
לְנוּ בָּנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאֵת יְי אֶלְמֶדְכֶם:

ס הָאִישׁ תְּחַפֵּץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים לְרֹאוֹת טוֹב:
עַד לְשׁוֹנָה מָרַע וּשְׁפָתָהּ מְדַבֵּר מִרְמָה:

טוּר מָרַע וְעֵשָׂה טוֹב בִּיקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפָתוּ:
עֲנֵי יְי אֶל־צַדִּיקִים וְאֲזִנִּי אֶל־שׁוֹעֲתָם:

פִּי יְי בְּעֵשִׂי רַע לְהַכְרִית כְּאָרֶץ זִכְרָם:
צַדִּיק וַיְי שִׁמְעַ וּמִכָּל־צְרוּתָם הַצִּילָם:

קָחַב יְי לְנִשְׁבְּרֵי רַב וְאֶת־דִּכְאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
וְעַת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּלֶם יַצִּילֵנּוּ יְי:

שִׁמְרָה כָּל־עֲצַמּוֹתָיו אַחַת מִהֶנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה:
תִּמְחַת רָשָׁע רַעַה וְשִׁנְאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ:

פִּה יְי גִּפְשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחֲסִים בוֹ:
יִתְפַּלַּח לְמִשְׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אִתָּה הַיִּית

לֵעַ בָּדַד וְדַד: בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וְהַחֹלֵל אֶרֶץ נִתְבַּל

ומעולם עד-עולם אהר-אל: השב אנוש עד-כָּ:
 והאמר שובו בני-אדם: פי אלף שנים בעיניך פיו
 אחמול פי יעבד ואשמורה בליִלָה: זרמחם שנת יו
 בפקד פחציר יחלף: בפקד יציין וחלף לערב ימול
 ויבש: פי-כלינו באפה ובחמחה נבתינו: שח עונתי
 לנגחה עלמנו למאור פניה: פי כל-ימינו פנו בעברה
 פלינו שגינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שג
 ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון פי
 חיש ונעפיה: מי-יודע עז אפה וכיראתה עברתי
 למנות ימינו בן חודע ונבא לבב חכמה: שובת יי עז
 מתי וחנחם על-עבדיה: שבענו בפקד חסדה וגרננ
 ונשמחת בכל-ימינו: שפחנו בימות עניתנו שנות ראי
 רעה: יראה אל-עבדיה פעלה ותדרה על-בניהם:

ויהי געם | אדני אלהינו עלינו ומעשה
 ידני פוננה עלינו ומעשה ידני פוננהו:
 וא ישב בסתר עליון בצל שדי וחלונן: אמר ליי מחו
 ומצודתי אהי אבטח-בו: פי הוא וצילה מפח יקוש מדב
 הוות: באברתו יסך לה ותחת כנפיו תחפה צנה וסחר
 אמהו: לא-תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדב
 באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדה | אל
 ורכבה מימינה אליה לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמו
 רשעים תראה: פי אמה יי מחסי עליון שמה מעונה: לא
 האנה אליה רעה ונגע לא-יקרב באהלה: פי מלאכי
 יצוה לה לשמרה בכל-הרכיה: על-כפים ישאונה פן
 תגף באבן רגלה: על-שחל ופתן הדרך תרמס בפיו
 ותנין: פי בי השק ואפלטרוו אשגבתו פי-ידע שמי

אֲצִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי כַצֵּרֶת אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ: אֶדְבָר
שֶׁ אֲשַׁבֵּעַתּוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֶדְבָר יָמִים וְכוּ':

וְהַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ: שְׁעַמְדִים
חַת יְיָ בַחֲצוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּ־יָהּ כִּי טוֹב יְיָ
לִשְׁכֹנָיו כִּי גַעִים: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לֵוִי יִשְׂרָאֵל
לְחַוֵּת כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִי־גָדוֹל יְיָ וְאַדְגִּינוּ מִכָּל אֱלֹהִים:
אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וּכְל־
מִתְּחִלָּה נִשְׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמִטְרַע עֲשָׂה
רוּחַ מְאַוְרוֹתָיו: שְׁחַכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מִאֲדָם
וְהַמָּתָה: שְׁלַח אוֹתָת וּמִפְתִּים בְּתוֹכְכִי מִצְרַיִם בַּפְּרָעָה
לְעַבְדֵיךָ: שְׁחַכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְחָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים:
וְחַן כְּלֶךְ הָאָמְרֵי וְלַעֲוֹג מְלֶךְ חֲבֹשׁ וְלִכְלֵ מְמַלְכוֹת
וְיִנְחַן אֲרָצִים גְּחֻלָּה גְּחֻלָּה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: יְיָ שְׁמָה
לֵאמֹר יְיָ זָכְרָה לְדֶרֶךְ־נֹדֶד: כִּי־יִדְוֶן יְיָ עִמּוֹ וְעַל־עַבְדֵי
יְיָ: עֲצֵבֵי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פָּה־
שֶׁ וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינָיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזַנָּיִם לָהֶם
וְאֲזַנָּיִם אֵף אֵין יִשְׁרוּת בְּפִיהֶם: כַּמּוֹהֵם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם
וְאֲשֶׁר־בְּמִטַּח בָּרָהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ בֵּית
יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית הַלְלוּ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ יִרְאֵי יְיָ
וְאֶת־יְיָ: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם תְּלַלּוּיָהּ:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

וְחִדּוּ לִי כִּי טוֹב
וְלֹאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
וְלֹאֲדָנֵי הָאֲדָנִים
וְהַנְּפִלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ
וְהַשָּׁמַיִם בְּתִכּוֹנָתָהּ
וְהָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם
וְהָאֲדָמָה וְהָאֲדָמָה

כִּי לְעוֹלָם חָס	אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֵׁלֹת בַּיּוֹם
כִּי לְעוֹלָם חָס	אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבֵּים לְמַמְשֵׁלוֹת בְּלַיְלָה
כִּי לְעוֹלָם חָס	לְמַכָּה מְצָרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם
כִּי לְעוֹלָם חָס	וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵהוֹכֶם
כִּי לְעוֹלָם חָס	בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה
כִּי לְעוֹלָם חָס	לְגִזְרֵי יַם־סוּף לְגִזְרֵים
כִּי לְעוֹלָם חָס	וְחָעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּהוֹכּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חָס	וְנָעַר פְּרֻעָה וְחִילוֹ בַּיָּם סוּף
כִּי לְעוֹלָם חָס	לְמוֹלִיךְ עִמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לְעוֹלָם חָס	לְמַכָּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חָס	וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים
כִּי לְעוֹלָם חָס	לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לְעוֹלָם חָס	וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַכְּשֵׁן
כִּי לְעוֹלָם חָס	וְנָחַן אֲרָצִים לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חָס	נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו
כִּי לְעוֹלָם חָס	שֶׁבַשְׁפְּלָנוּ זָכַר־לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חָס	וַיַּפְרֶקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חָס	נָהֵן לַחֵם לְכָל־בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חָס	חֹדְרוֹ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

לֹא רָגַנוּ צְדִיקִים בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל גְּאוּה תְהִלָּה:

חֹדְרוֹ לַיּוֹם בְּכִנּוּר בְּנִבְל עֲשׂוֹר זְמַרְוֹלוֹ:

שִׁירֵנוּ לֹא שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ גִבּוֹן בְּתִרְעוּעָה: כִּי־יִשְׂרָאֵל הָיוּ
 יְיָ וְכָל־מַעֲשָׂהּוּ בְּאֵמוּנָה: אֵהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חָס
 מְלֹאֵחַ הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְיָ שָׁמַיִם גִּעְשׂוּ וּבְרוּחַ יְיָ פָּ
 צָבָאִם: כִּנָּם כִּפְדוּ מִי חַיִּים נָחַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יְיָ
 מִי כָל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדְּלוּ כָל־יִשְׂבֵּר־תֵּבֵל: כִּי הוּא יְיָ
 וַיַּהֲדֵי הוּא אֵת וַיַּעֲמֵד: יְיָ תִפְרֵר עֲצַת נְוִיָּם הֵנִיא מַחֲשָׁ

עמים: עצת יי לעולם העמד מחשבות לבו לרד ורד:
 אשרי רבוי אשר יי ארְהוּ העם בחר לנחלה לו:
 משמים הביט יי ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו
 השניח אל כל יושבי הארץ: היצר יחד לבם רמבין
 אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברכ חיל גבור לא
 יצל ברכ בוח: שקר רפוס לחשועה וברכ חילו לא
 מלט: חנה עין יי אל יראו למיחלים לחסדו: להציל
 בנות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חפחה ליי עזרנו
 ומננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
 ידחסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להדות ליי
 ולמר לשמך עריון: להגיד בבקר חסדך
 אמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי
 תיון בכנור: כי שמחתני יי בפעלה במעשי
 יך ארנן: מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו
 חשבתיך: איש בער לא ידע וכסיל לא
 ין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויצו
 לפעלי און להשמדם עדי עד: ואתה
 מזום לעלם יי: כי הנה איבך יי כי הנה
 איבך יאברו יתפרדו כל פעלי און: ותרם
 ראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט
 יני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
 אונ: צדיק כתמר יפרח כארו בלבנון
 ותר: שתולים בבית יי בחצרות אלהינו

יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבוּ בְּשִׁיבַה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יוֹ
לְחַגִּיד בִּי־יֵשֶׁר יְיָ צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:

עַג יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹרָת לְבֶשׁ לְבֶשׁ יְיָ עֵז חַרְטָאוֹר אֶפְרָה
הַבֵּל בַּל־חַמוּט: נִכּוֹן כַּסְאָה מֵאֵז סְעוּלָם אָתָּה: נִ
נְחָרוֹת יְיָ נִשְׁאוּ נְחָרוֹת קוֹלָם יִשְׁאוּ נְחָרוֹת דְּכָיִם: מִקַּ
מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפָּרִי־יָם אֲדִיר בְּפָרוֹם יְיָ: עֵדוּ
נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבִיתָהּ נֶאֱוָח־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי לִ
יְיָ מְבָרָךְ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמְזֶרֶח־שֶׁנֶּ
עַד מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל־גּוֹיִם
עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זְכוּ
לְדֶרֶד־וָדָר: יְיָ בְּשָׁמַיִם הִכִּין כַּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בּוֹ
מִשְׁלָח: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְחַגְלֵ הָאָרֶץ וַיֵּאֱמַר
בְּגוֹיִם יְיָ־מֶלֶךְ יְיָ־מֶלֶךְ יְיָ־מֶלֶךְ יְיָ־מֶלֶךְ לְעוֹ
וְעַד: יְיָ־מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאֶרֶץ:
הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַב
מַחְשְׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ וְעֲצַת יְיָ הִיא תְקוּם: עַל
יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדֶרֶד וָדָר:
הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: בִּי בָחַר
בְּצִיּוֹן אֹהֶה לְמוֹשָׁב לּוֹ: כִּרְיַעֲקֹב בָּחַר לּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: בִּי לֹא־יִטּוֹשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנִחַל

(* נאווה קדש הנ' נקמז והא' נח' פ' והק' דגוש נכ' י' מדויק וז' י' וכן עיקר וכ' כ')

א יעוֹזב: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחַח
דְּבָרָה לְהֵשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: יי

וְשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סֵלָה:

אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכַבְתָּ לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁמִי אֶלְהִיוּ:

קסח החלה לדוד

זמֶמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאִבְרַכְתָּ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד:

גְּדִיּוֹם אִבְרַכְךָ וְאִפְלַלְתָּ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד:

א יי וּמִהֲלֵל מְאֹד וּלְגִדְלוֹתָו אֵין חֶקֶר:

וְדָדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגִּידוּ:

וְדָד כְּבוֹד הַחֹדֶה וְדַבְרֵי גִבּוֹלֵיךָ אֲשִׁיחֹת:

וְעוֹנֵי טְרָאֲתֵיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה:

ד רַב־טוֹבָךָ יִבְיַעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ:

ה יי וְרַחֲמֵי יי אֲרַךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל־חֶסֶד:

וְיִי לְכָל וְרַחֲמֵי עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:

ז יי כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּדֵיךָ יִבְרַכּוּבְתָּ:

ח מֶלְכוּתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ:

ט יי לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתָיו וּכְבוֹד הַדָּר מְלַכּוֹתָו:

י יי מְלַכּוֹת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּיךָ בְּכָל־הַדָּר וְדָד:

יא יי לְכָל־חַנְּפָלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכַּפּוּזִים:

יב יי כָּל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה גִתָּן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתָו:

יג יי אֶת־יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־תְּחֵי רִצּוֹן:

יד יי בְּכָל־הַדְּרָכֵי וְחַסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:

טו יי לְכָל־קִדְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאתוּ בְּאֵמַת:

טז יי יִדְאִיו יַעֲשֶׂה וְאַת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁיַעֵם:

שִׁמְךָ אֶת יַדְךָ לְחַפְּאֵי כַמְכִין הוּיָהּ מְלִכֵי וּמִתְחַד וְהוּא אֵם עַל פְּרַכְסָה.

שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
 החלה יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ו
 סט"ו ליט ואנחנו ו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה
 קסו תללויה הללי נפשי את יי: אהללה יי בְּחַי אֲזַמַּ
 לאלהי בעודי: אל־הבטחו בנדיבים בְּבֶן־אָדָם ו ש
 לו תשועת: הוצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא או
 עשהנתני: אשרי שאל יעקב בעזרו שברו עלי יי א
 עשה ו שמים וארץ את־הים ואת־כל־אשר־בם הש
 אמת לעולם עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרענ
 יי מתיר אסורים: יי פקח עורים יי זוקף כפופים יי א
 צדיקים: יי שמר את־גרים יהום ואלמנה יעודד ו
 רשעים יעוּת: ימלך יי ו לעולם אלהיה ציון לדר ו
 הללויה:

קסו הללויה כי טוב זמרה אהינו פי נעים נאוח תה
 בנה ירושלם יי נרחו ישראל יכנס: הרופא לשבורי
 ומחפש לעצבותם: מונה מספר לכוכבים לכלם שנ
 יקרא: גדול אדונינו ורב־כח לתבונתו אין מספ
 מעודד ענוים יי משפיר רשעים עדי־ארץ: ענו
 בתורת זמרו לאלהינו בכנור: המכסת שמים בעב
 המכין לארץ מטר המצמיח חרים חציר: נוהן לבח
 לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת חסוסי
 לא־בשוקי תאיש ירצח: רוצח יי את־יראיו את־חמיתו
 לחסדו: שבחי ירושלם את־יי הללי אלהיה ציון: ו
 חזק בריחי שעריך ברה בניה בקרפך: חשם גבו
 שלום חלב הטים ישביעך: חשלח אמרתו ארץ ע
 מהרה ירוץ דברו: הנהן שלג כצמר כפור כאפר יפ

אֵלֶיךָ פָּרַחְתָּ כַּפְתִּים לְפָנַי קָרַחְתָּ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרָךְ
 עִם יֹשֵׁב רוּחַ יִזְרְמִים: מִגִּיד דְּבָרָךְ לִיעֲקֹב חֲקִיו
 שִׁפְטֵיךָ לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה בֶן לְכַלְגֹּוִי וּמִשְׁפָּטִים
 יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ:

מִן הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַמְרוֹמִים:
 לִוְחֵי כָל־מַלְאָכָיו תִּלְלוּהוּ כָל־צַבָּאוֹ: רַחֲלוּהוּ שֶׁמֶשׁ
 וְחַדְלוּהוּ כָל־כּוֹכְבֵי אֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְיָם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא
 וַיִּבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְחָן וְלֹא יַעֲבוֹר
 לִי אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־הַחַמּוֹת: אֵשׁ וּבָרָד
 נֹקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרָה: חֲתָרִים וְכָל־נִבְעוֹת
 פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים: חֲחִיטָּה וְכָל־בְּהֵמַת רֶמֶשׂ וְצַפּוֹר כָּנָף:
 יִרְאֲרֵץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שִׁפְטֵי אֲרֶץ: בַּחֲוָרִים
 דְּבַחֲוִלוֹת וְקָנִים עִם־נְעָרִים: יִתְלָלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי
 בָּשָׂמוּ לְבַדּוֹ חֲדוּדוֹ עַל־אֲרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיִּרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ
 לָת לְכָל־חַסִּדָּיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

אֲתִלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ הַתְּלַתוֹ בְּקֶהַל חַסִּדִּים:
 וְדִישְׂרָאֵל בְּעֵשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: יִרְגְּלוּ
 וּבְמַחֹל בְּחָף וּבְנֹר יִזְמְרוּלוֹ: כִּירוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ
 וְעַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חַסִּדִּים בְּכָבוֹד יִרְגְּנוּ עַל־
 נְבוֹתָם: רוּמָמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם וְחֲרָב בַּיַּפְיּוֹת בְּיָדָם:
 שֶׁמֶשׁ נִקְמָה בְּנֹזִים הוֹכַחֹת בְּלְאֻמִּים: לְאִפּוֹ מַלְכֵיהֶם
 יִם וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרוֹז: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
 בְּהַדָּר הוּא לְכָל־חַסִּדָּיו הַלְלוּיָהּ:

וְלִלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֶדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְדָּע עֹז: הַלְלוּהוּ
 אֲדָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּחֻקֵּי שׁוֹפָר
 וְחֹדֶם בְּנִבְלָה וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּחָף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים

וְעָנָב: תִּלְלוּהוּ בְצִלְצִלֵי שִׁמְעַתְּ לִלְלוּהוּ בְצִלְצִלֵי תְרוּמָה
כָּל חֲנֻשָּׁמֹת הַחֵלֶל יְהִי הַלְלוּיָהּ: כִּי־תִיְיָהּ:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן /
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱהִי יִשְׂרָאֵל
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָבוֹ: וּבְרוּךְ אִשֶׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹ
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

לריך לעשר קודם שיפתיל ויברך, ויעמוד עד אחת הוא וכו'.

ד"ה ס' כ"ט.

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְיָ לְעֵינָי פֶּלֶא־הַקְּהָל וַיֵּא
דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹ
וְעַד עוֹלָם: לָךְ יְיָ הַיְגִדְלָהּ וְהַיְגִבּוֹר
וְהַתְּפָאֲרוֹת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָא
לָךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל לְרֵא
וְהַעֲשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּ
וּבִידֶךָ כַּחַ וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִדְלֵךְ וּלְחֻזְקֵךְ לִפְנֵי
וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחְנוּ לָךְ וּמַחֲלֵלִים לָךְ
תְּפָאֲרוֹתֶיךָ: כַּחַמִּי ט' אַתָּה חוּא יְיָ לְבָרֶךְ אֶתְּ עַמִּי
אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאִם הָאָרֶץ
וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיךָ הַיּוֹמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאוֹ
מַחִיחַ אֶת כָּלֶם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִי
אַתָּה חוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחָרְתָּ בְּאַבְרָהָם
וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָה שְׁמוֹ אַבְרָהָם
וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וּבְרוּתָהּ

וְכָרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי חֲחֵתִי הָאֹמְרֵי
 דַּפְרֵי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָנְשִׁי לָתֵת לְזֹרְעוֹ וְנָתַקְם
 מִן דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אַתָּה: וְתֵרָא אֶרֶץ עֲנִי
 בְחֵינּוּ בְּמִצְרַיִם וְאֵת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עֲלֵי־ם
 הַיּוֹם: וְהִתֵּן אֶתְּךָ וּמִפְתִּיחַ בְּפִרְעוֹ וּבְכָל עֲבָדָיו
 וּבְלַעַם אֶרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיְהֶם וְתַעַשׂ
 לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהָיָם בְּקַעַת לַפְּנִיָּהֶם
 וְעָנְרוּ בְּחוֹף הַיָּם בִּיבֹשֶׁת וְאֵת רַדְפֵיהֶם
 שִׁלַּכְתָּ בַּמַּצּוֹלֶת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִיִּים:

וְיִשְׁעֵי יְהוָה בֵּינֵם חָתוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וְיֵרָא
 אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת חַיִּים: וְיֵרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־
 הַגְּדֹלָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ חָעָם אֶת־
 יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיחֻזָּה וּבְמִשָּׁה עֲבָדָיו: פ

וְהָיָה לְרִיךְ לְאִמְרָה מְעוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְכוֹכָה וּבְכִינּוֹן הַטַּעַמִּי כְּמוֹ בַסֵּפֶר תּוֹרָה.
 וְיִשְׂרָאֵל מִשָּׁה וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְיַחֲזֵת וַיֹּאמְרוּ
 אֲשֶׁר־לְיַחֲזֵה כִּי־נָאֵח נָאֵח סוּם
 נָבִי רָמַח בָּיָם: עֲזִי וּמָרַת יְהוָה וַיַּחֲרִלֵי
 שְׁעָה זֶה אֵלֵי וְאֲנִיחִי אֱלֹהֵי
 וְאֲרַמְּנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מְלַחֵמָה יְהוָה
 מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וַחֲרִילוֹ יֵרָה בָּיָם וּמְבַחַר
 לְשׁוֹן טַבְּעוֹ בָּיָם־סוּף: הַחֲמַת יַכְסֵׁם וַיִּירָדוּ בַּמַּצּוֹלֶת כְּמוֹ
 יְמִינָה יְחִנּוּחַ נְאֻדְרֵי בְּכַח יְמִינָה
 הַתְּרַעַץ אוֹיֵב: וּכְרַב נְאֻנָּה תִּתְרַס
 הַשְּׁלַח חֲרָנָה יֶאֱכְלֵמוּ בְּקֶשׁ: וְכָרִית

אִפְּקֶה נַעֲרַמוּ מִים נִצְבּוּ כְּמַרְגָּל
נִזְלִים קִפְּאוּ תְּהִמָּה בְּלִבֵּי־ים: אִמְנָה
אֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלַל הַמְּלָאכִים
נַפְשֵׁי אֶרְיֵק חֲרָבֵי הַזֵּרִישְׁמוֹ יָדָי: גִּשְׁפוּ
כְּרוּחָהּ כִּסְמוּ יָם צַלְלוּ כְּעוֹפְרֹת בְּמַיִן
אֲדִירִים: מִי־כִמְכַח בְּאֵלִם יְהוָה
כְּמַכַּח נְאֻדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְּהִלָּתָהּ עֲשׂוּ
פְּלֵא: גְּמִיּוֹת יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נַחֲזוּ
בְּחִסְדָּהּ עִם־זֵוֹ גְּאֻלָּהּ גִּתְּהִלָּתָהּ בְּעֵזָה אֲנִי
קֹדֶשׁהּ: שְׁמַעְנוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן
אֲהִוֵּי יֹשְׁבֵי פְּלִשְׁתִּי: אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי
אֲדוּם אֵילָי מוֹאֵב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד
כֹּל יֹשְׁבֵי כְּנָעַן: תִּפְּלַעְלִיחֶם אִימָתוֹ
נִפְחַד בְּגִדְלֵי זְרוּעֶיהָ יָדָמֹו כְּאֶבֶן
יַעֲבֹד עִמָּהּ יְהוָה עַד־יַעֲבֹד עִם־יְיָ
קִנְיֹת: תִּבְאֵמוּ וְחִטְּלַעְמוּ בְּתֵר נִחְלָחֶהּ
לְשִׁבְחֶיהָ פְּעֻלָּתָהּ יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדִנִּי כֹּוֹנֵן
יִדְּיָהּ: יְחִזֶּה וְיִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד: כִּי בֵּא סוֹס פִּרְעָה בִּרְכַבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בֵּים וְיֹשֵׁב יִי עֲלֵהוּ
אֶת מִי הַיָּם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבִשָׁה בְּחֹךְ הַיָּם
כִּי לִי תִמְלוּכָהּ וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּתֵר צִיּוֹן
לְשִׁפְטֵי אֶת־הַר עֲשׂוּ וְחִיְתָה לִי הַמְּלוּכָהּ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְחִיָּה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד
וּבְחֹרֶהָ כְּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד

נשמת כל־חי תְּבַרַךְ אֶת־שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ •
 וְדַח כָּל־בָּשָׂר הַפֶּאֶר וְתַרְוִמִים זְכָרֶךָ מִלִּבְנֵי
 תְּמִיד • מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אֲתָהּ אֵל •
 וּמִבְּרֵעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה
 מִצִּיל וּמִפְּרָנִים וּמִרַחֵם בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה
 אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
 הָאֲחֵרוֹנִים • אֱלֹהֵי כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
 הַמַּלְאָכִים הַמְּהַלְלֵי בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְּנַרְגְּ
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים • וַיִּי לֹא־יָנוּם
 לֹא־יִישָׁן • הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים עַתְמִקִּיץ נִרְדָּמִים •
 הַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים • וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ
 טַפְּלִים וְהַזּוֹקֵף פְּפוֹסִים • לָךְ לְבָרָךְ אֲנַחְנוּ
 מִדִּים • אֱלֹהֵינוּ מְלֵא שִׂיחַ כִּפּוּס וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
 וְדַמּוֹן גִּלְיוֹ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמִרְחַבֵי רִקִיעַ •
 עֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמְשׁוֹכְרֵהָ • וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת
 גִּשְׁרֵי שָׁמַיִם • וְדַגְלֵינוּ בְּקִדּוֹת כְּאֵילוֹרֵת: אֵין
 עֲזָנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־תִּי
 בּוֹחֵינוּ • וּלְבָרָךְ אֶת־שְׁמֶךָ • עַל־אֲתַת מְאֵלֶךָ

(*) נבוכ התשנחות, טעמו נרצוי התשנחות, כלומר: בכל התשנחות ואך שאם
 היה שמוס מלת רוב בלשון עברי להורות על ריבוי הכלל, וזע טעם ורוב
 המי הפחיד (איוב ד' י"ד), כבוד עשרו ורוב נכיו (אסתר ה' י"א) ריבוי,
 ואענם רז"ל הרגילו להשתמש בו בענין אחר באמרם רובו ככולו, וזוה
 ז"ל דעת המחקשים בזה.
 (**) העכהג, הע"ס רפה כעו העטהר (ויקרא י"ד י"א) וכן משפט
 על להרפות הע"ס כשפ' הפעל' נפתח.
 (***) והעקיץ כ"י והעעיר.

אֱלֹהֵי אֱלֹפִי אֱלֹפִים וְרַב־רַבְּבַת פְּעָמִים הַטּוֹב
 שְׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאֻלָּתְךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ בְּרַעַב וּבְנֶגַע
 וּבְשֶׁבַע כָּל־כִּלְתָנוּ • מִחָרֵב חֲצַלְתָנוּ • וּמִדֶּגֶר
 מִלְּמַתָנוּ וּמִחֲלָלִים רָעִים וּנְאֻמָּנִים דִּלִּיתָנוּ: עוֹ
 הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ • וְלֹא־עֲזַבְנוּ תְּסֻדָּיִךָ • וְאֵי
 חַטָּאתֵנוּ יי אֱחִינוּ לְנִצָּחַ: עַל־כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלֵי
 בָנוּ • וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְתַּח בְּאִפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֵי
 שִׁמְתָ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יָדוּ וְיִבְרְכוּ וְיִשְׁבַּחוּ וְיִפְאֲ
 וְיִרְוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיִקְדִּישׁוּ וְיִמְלִיכוּ אֶת־שֵׁנִי
 מִלְּכָנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה • וְכָל־לִשׁוֹן
 תִּשְׁבַּע • וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע • וְכָל־קוֹמוֹ
 לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה • וְכָל־לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ • וְכָל־
 קָרֵב וְכָל־יוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ • כִּדְבַר שִׁכְחוֹב
 עֲצָמוֹתֶיךָ תִּתְאַמְרְנָה יי מִי כְמוֹךָ • מִצִּיל עֲנִי מִדַּ
 מִמָּנוּ וְעֲנֵי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה לְךָ
 יִשְׁוֶה לְךָ וּמִי יַעֲרֶךְ לְךָ • הֵאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נִהַל
 וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפַאֲרֶךָ וּנְבָרֶךָ אֶת־שֵׁם כְּדָשׁ
 כְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־יי וְכָל־קוֹ
 אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

(* ורבי, כ"ט ורבו רבנות רבנות טוונות.)

א יוצר ליום ראשון של סבות.
האל בתעצמות עזקה:

הגדול

בכבוד שמך: הנגבור לנצח והנורא
בנוראותיה: המלך היושב על כסא ארם ונשא:

עד מרום וקרוש שמו. וכתוב רגנו
צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה:

בפי י שרים תהלהל:

ובדברי ע דיקים תתברך:

ובלשון ח סידים תתרומם:

ובקרב ק רושים תתקדש:

הלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלפני
ודור שפן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי
ע להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה
על כל הדברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:

שבח שמך לעד מלפני האל המלך הגדול והקרוש בשמים
כי לך נאווה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל
עו וממשלה נצח גדלה ונבורה תהלה ותפארת קדשה
ת ברכות והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי אל מלך
תשבחות י ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשרי זמרה
אל חי העולמים:

(*) נמלין עתחילין האל ונאשכנו הגדול.
(5)

ועתה יגדלנא פת אדני פאשר דברת לאמר
זכר רחמיה יי וחסדיה פי מעולם הפה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דרבא כ: עותה וימליך מלך
בחיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב וא

אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתב

וישפח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל ו
דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברבא ושירתא תשוב
ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

זאגט קהל יתברך:

טוהרענד דער חזן ברכו זאגט,

ירבך וישפח ויתנשא ויתרומם ויתנשא ויתנשא ויתנשא
מלכי המלכים הקדוש ברוך
שהוא ראשון והוא אחרון ומבלי
אין אלהים סלו לרכב בערכות
שמו ועלו לפניו. ושמו מרו
על כל ברכה ותהלה:
ברוך שם כבוד מלכותו לעלם
יהי שם יי מברך מעתה ועד עו

י ברכו את יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם יוצר אור
ובורא חשך עשה
שלוש ובורא את הכל:

(* אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

(* אור עולם באוצר חיים, מחובר אל טעלה יוצר אור וכו' ואמר שאור
הוא האור שנברא מששת ימי בראשית הוא נגזר באוצר חיים כמ"ס
שאין העולם כדאי להשתמש בו וגכו ללדיקים לעתיד לבוא לעולם
חיים, ועיין בנ"ר פ' ג' וביפה תאר סי' א' וסי' ו' ו' ועוד שם בפי'
וכך פתח הביטון ביולר להפסקה שני' אורות עאופל הזכית מהודו
ואפשר כי אורות עאופל קאי על אור העאורות וקורא לאור הו
אור עולם להיותו קיים לעולם, כדאי' בסדר א"ו פרק כ"א, ול
המשמש אללכו אורות בלשון רבי' כמ"ס הכתוב יהי עאורות ברו
השעים להאיר על הארץ.

מיוסד ע"פ א"ב בראשי המחזות.

אֲכַתִּיר זֶר תְּהִלָּהּ. לְנוֹרָא עֲלִילָהּ. בְּמִי
אֵת עוֹלָהּ: בְּאֶדְר רְנָנִים אֶעֱלֶסָה. בְּנֶף רְנָנִים
עֲלֶסָה. לְמֶלֶךְ רָם וְנִשְׂא: גִּדְתִּי אֶרְבַּע.
מִסְפַּר רְבַע. לְחַן עַל אֶרְבַּע:

מִן אֶסְלַד בְּשִׁבַח וְרִמְזָה. בְּתוֹךְ קָהֵל
וְעֵדָה. בְּלִקְחֵי לֹאֲב וְאֶגְדָּה. קְרוֹשׁ:

דְּרוֹשׁ בְּמִו צְדָק. לְשִׁפְטִים לְצְדָק. דִּינָם
לְדוֹצִיא לְצְדָק: הִלֵּל בָּם אֶפְצָה. וּמְלִיצֵי יִרְצָה.

באור.

אבחר זר תהלה, אקיף זר של תהלה, ל' בי יכתירו לדיקים (מהלים קמ"ב)
(וכמאמר ז"ל מתפלחין של ישרא נעשיית עטר' בראש הקב"ה כניכול ית' נמי זאת
שלה נחק קהל ישראל המכונה מי זאת עולה בשיר השירים ח' ה' ודע כי
הפסוק הזה מיוסד על ל' הש"ץ. באדר רכנים, בפאר רכנות. אעלסה. אשעת
רננים. י"ע בזמר נעים בזמר העוף הנקרא כנף רכנים באיוב ל"ט י"ג
וע' אותו על המלאכים המרכנים בכנפיהם כדכתיב ואשעת את קול כנפיהם
(מקאל א' כ"ד). גדתי, אנדתי, ל' אגודה וקבוץ. ארבע, ד' מינים של לולב.
מספר רובע, למספר ישראל ערובעי דגלים, עיין רש"י (במדבר כ"ג י"ד). לחן

חרנום משכנזי.

א. אבחר. קרונען ווילן, חיק איהן איט רוהאע, איהן, דער נח פֿורכט
דער טהחטען חויגעמיכט, חוץ דיענען (זיין פֿאק) חוין סלרים הע.
דיגעלנאגען. ב, אפֿכטיגע איעדער ויכלע חיק — וויח דער געפיעדער
ע אונגער פֿרחה — דעס חווערהאפטען קאניג, דעס חווערהאפטען
ד' דיענען ביטויין החכע חיק פֿון פיער פֿאחלנענארטען לוחא
געבוערטען, נחך חלחהל דער פיער הויפטאונגער ישראל, לו עהרען
עסען, דער חוין פיערען טהרונט*.)

פרייען חונד דחנקען ווילן חיק חונטער דיענער געאיינדע
חונד טווינגען דחו לולב חונד דיח אגודה דעס חווערהאפטען.
דינע פֿרחהע חונדלונג רעכעט ער לור טונגענד איר. ריכטעט
ד' איינער חונטור איד חונד פֿיהרט איין רעכט חוין נחך גערעכטיג
ס. ה. איט דעס לולב חין דער חונד זינג' חיק דען הללגעזאנג; איין

* אענע יחזקא קאפיטעל 1 פֿון דען פיער טהערגעטטחאטען.

וְכֹהֵב אֵצֶא: וְרוֹבֵץ בַּפֶּתַח יְבוּשׁ. וְחֵטָא בְּצַ
 תְּכַבְּשׁ. קָרְאתִיךָ אַיְבוּשׁ: זְכָר סְכוּךְ לְדוֹר
 לָהֶם לְהוֹרוֹת. לְסִבָּךְ וּלְקָרוֹת: תְּסוֹת בְּ
 סִבָּה. בְּחֹק נְסוּכָה. שְׁבַעַח לְהִסְתַּוְכֵךְ
 מְלוּל עֲנָנִים אֶזְכְּרָה. בְּכָל הַיּוֹר וְדוֹר אֶזְכְּרֶיךָ
 לְחִסְדֵי דָוִד זְכָרָה: יָקָם סִבְתוֹ. וְתִכּוֹן מְלָכוֹ
 וְתִרְבַּ גְּדָלְתוֹ: בְּיָמַי עוֹלָם. וּמְלִכּוֹתָו
 הָעוֹלָם. לְדוֹר וּלְדוֹר עַד עוֹלָם: לְדוֹר וְדוֹר
 תְּמַלּוֹךְ. וְחֵטָא עַדִּי עַד יְמֵלּוֹךְ. מְלָךְ מִמֶּלֶךְ

לחכמה. על ארבע. על ד' חיות המרכבה, כלול, במלולה. ורובץ בפתח. לילה"ר כדכתיב לפתח חטאת רובץ (ראשית ד' ז'). זכר סכוך לדורות, ט לענן ידעו דורותיכם וגו'. ולקרות. ל' תקרא וסכך. כחק נסוכה, כדת המכונה נסוכה עש"ה מעולם נסכתי (משלי ח' כ"ג). מלול עננים, סיכון ענני הכבוד שהיו במדבר. לחסדי דוד זכרה, עש"ה זכרה לחסדי דויד ט (דה"נ ו' מ"ב). סוכתו, ביה"מ ועש"ה אקים את סוכת דויד הנפולת (עמו י"א) כי הוא מעולם, כ"כ בספרים חדשים אבל בכל כ"י ודפוסים ישנים הגי' כימי עולם והוא פוסק על יקים סוכתו וכן מסתבר. והוא עשיית בן דויד וכלו וכוכתי את כסא עמלכתו עד עולם (ש"נ ז' י"ג) ובתיב ודויד עבדי כשיא

געבעט ווירד בעגינטיגט אונד איך ערשיינע ריין וויח געלייטערט ג
 ו. דער פֿאָר דער טהירע (ויערט*), ווירד בעשפאט ווייכען, איינע
 דען ווערדען זינקען אין דען אעערען טיעפֿע; דיק רופֿע איך און,
 קאָן ניכט לֹן טאָנדען ווערדען. ז. לֹס אַנדענקען יענער סכות (ב
 אויפֿלֹג אויז פֿלריס) וואָרדע דען קינפֿטיגֿען געטלעכטערן לֹס גענע
 היטטען אויפֿלֹטלֹטאָגען אונד איט לֹויב לֹן דעקקען, ח. אונטער דע
 טחטטען לֹן טרעטען — נאָך פֿאָרטריפֿט דען געוועטלען — אונד
 רין לֹן וויילען זייעבען טאָגע. ט. וְהָיָה בֵּין אֵיך יענער וואָקענסכות ו
 געדענק אונד ווערדע אונאויפֿהאַרליך דערפֿון דענאָגען; זי געדענק'ן
 דוּח אָן דיינע גיטע, דיח דוּח דויד פֿערהויסען. י. ריכטע דעסען היטטע
 וועדער אויף, גרינדע זיין רייך אונד ערהעבע זיינע הערליכקייט, כ.
 אין דען טאָגען דער פֿאַרוועלט! איין רייך פֿאָן עוויגער דויער זייח ד
 אַנטהייל דוד' אונד זיינע וואַגעט ביי אין עוויגקייט. ל. זעטלע ח
 לֹס רעגענטען דער קינפֿטיגֿען געטלעכטער איין, פֿערוויינע זיינער

(* דער ילר הרע. (** דאן בית המקדש.

ג' לוד: מהרה להצמיח זרעו. על עם משועו.
 עבוד על פשעו: נחזה בעוז. בשוכה לגן
 ג' ועין בעין נחוד: סכתה עליהם תמתח.
 על לקוחיה ימתח. ולא יבם מרתח: עצים
 ג' ארבעה למזוזות רבועה. לזוכר ברית
 ג' פרי עין הדר. אקח לנאדר. כי כבודו
 ג' צמח תמר. אשא להאמר. לכלו

(יחזקאל ל"ז כ"ה). שלך ממליך מלך, אחת המלך הממליך, מלך עלינו
 נכדש עליך יולא והי' טעמו המליך עלינו מלך ממליך והיינו משיח ב"ד,
 על ע"ה והיו כל הנותר וגו' ועלו מדי שכה בשכה להשתחוות למלך ה'
 ג' את חג הסוכות (זכרי' י"ד י"ו) וירשו למשיח כמו שפי' עליו
 ג' מהרה להלמית וכו', ע"ה ניסים ההם ובעת ההוא אלמית לזיז
 ג' וכתוב בן ארבע את זרע דוד עבדי וגו' (ירעי' ל"ג), בעוד,
 ג' רומז לביה"ט נשיר השירים ו' י"א וכמו שתרוממו סם
 ג' ועין בעין וכו', ע"ה כי עין בעין יראו נשוכ ה' ליון
 ג' תסתח, תכרום ותמטון ל' וימתחם כאהל (ישעי' ס' כ"ב. לקוחיה,
 ג' לנאל הלקוחים לו לעם. לנל יבם שורתח, ע"ה ולא יבם שרז ושעש
 ג' ע"ה י', שורתח, ל' רתיחה ומוס וחסרו בפסיקתא בסוכת משנו שבעת
 ג' זה שאמר הכתוב וסוכה תהי' ללל יועם מחורב וגו' (ישעי' ד' ו') ואמר ר'
 ג' כל מי שמקיים מצות סוכה בעה"ז אומר הקב"ה הוא קיים מצות סוכ' וכי
 ג' עליו שחתו אל יום הבא וכו' באומה שעה הקב"ה עוש' סוכה ללדיקים
 ג' עלים וכו', ד' סיכים הרומזים על ארבע האספות
 ג' כמזוזות להיכל הם נוטלין ומכשאים להקב"ה, הזוכר ברית
 ג' הכתוב ההיכל שזות רבועה (יחזקאל ע"ב כ"א). להאמיר, לשון

חתג עוויגע דויער, ח דוח, קחניג חלוער קחניגע! מ. בחוד וענדע
 ג' סחממעו חבקחמאוינג*) חיינער זיך נאך חיהס ועדהנערטן כחליחון,
 ג' ענטזינדיגע. נ. חס חונו טויען דינע אחיענטחט, קעה-
 ג' לריק נאך דינעס הייליגטהוק, דחם חונוער חויגע דינע הערר-
 ג' ניס דינע טרייען חין דינע היסטע חוין, דעקקע
 ג' טחטטען דינע טוטלע זיח, דחם קיינע זאנגענהיטלע זיח
 ג' ע. פיער פלאחלענערטען שיטטען זיח, נאך חנלחה דער
 ג' לו עהרען דעו חלוויסענדען, דער זיך דעו בוג
 ג' דען ער חיהנען געטווארען. פ. דינע פרוכט דעו
 ג' ערגרייפע חיק, דיח אחיענטחט דער חוין.
 ג' חונד לו פערעהרען חונד לו פערעהרליכען. צ. דינען פחלווייג

פ"ח בן דוד, נאך דער פראפעליהונג ישעיה קאפיטעל 11.
 נאך חיינער טרודיליחן חיבער ישעי' ק' 49' 5' 10. זעהע חיס נאור.

בְּכֹד אֹמֵר: קִיַּחַת עֲנַף עֵץ אָבוֹת • אָאֵב
 בְּעֵבוֹת • לְמִבֵּית בְּרִית אָבוֹת: רַעַנְנִי עַרְבָּ
 בְּצִמְחֵי רִבְבָה • לְדָגוּל מִרְבָּבָה: שְׂרָזוּ
 בַּחֲצֵרוֹת • בָּם יִפְדוּ מִצָּרוֹת • בְּבוֹכֵר חֲצוּצָרוֹ
 ח' תְּבוּנִים לְכַפָּרָה • לְסוּרְרָה כְּפָרָה • בְּלִי צִי
 חֲפֹרָה • מִפְּנֵי קָרוֹשׁ:

את ה' האפרת (דברים כ"ו י"ז) שהוא ל' גדול והילול, ואמרו במדבר רב
 ג' תמר גדול סכל אילנות והוא צא להילול. בעבות, בקליעה של ג' בדים. בו
 רבבה, רומן לישראל עש"ה רבבה כלמח השדה כתיב (יחזקאל י"ז ז'), וי"ג בו
 לדגול מרבבה, תאר לאל ימעלה בשיר השירים ה' י'. שמולים בחלרות, יש
 עש"ה שמולים בבית ה' בחלרות אלהינו (תהלים ל"ב י"ד). גם בזכות ש
 מיכס. כבוכר חלולרות, כמו שפדים סלרות בוכר חלולרות כדכתיב והרע
 בחלולרות וזכרתם לפני ה' אלהיכם וכושעתם (במדבר י' ט'). תכונים
 ד' עינים שוכנים ומתוקנים לכפרה לכנסת ישראל ומארכ בפרה סוררה ע
 כי כפרה סוררה סרר ישראל (הושע ד' י"ז). בלי לאת חפורה שלא
 כנסת ישראל חפורה וכלמסח מפני הקדוש ב"ה וכדאי' ברבות פ' ל
 ובילקוט תורה רמז מרכ"א ותילים רמז מר"ע משל לשני' שכנסו לדן
 אכן יודעין מאן כולת אלא מאן דנסיב באוין בידי' אכן יודעין דאיהו כל
 וכו' כך כמה שישראל יולאין מלפני הקב"ה ולולביהן ואחרונהן בידיהן
 יודעין לישראל אינון כילותיא וכו', ועיין עוד בשאר טוב עומד י"ז כפ
 תודעני אורח חיים.

(לולב), דיח ספרחטע דעו האַזטען בויענו, העבע חיך לו עה
 דעו חללערהאַזטען, דעס חללעו אטיעזטחטט שפריכט. ק. חווי די
 דרייז לוויעגטן פֿאָס בויע ענות*) (הדס) אחכע חיך חוין געב
 לו עהרען דעסען דעס דער בוכד חיינגעדענק, דען ער איט חווי
 דרייז אורפֿאָטערן ערריכטעט. ר. איט דיעזער לוויגענרייכען ווי
 דער אייליגען אונטער דער פֿלחללען איריחדען, פרייז' חיך דען א
 ליגען אונטער דער ענגעל איריחדען. ש. דורך דיעזע פֿרֿאָממען הן
 לונגען ווירד דיז געאיינדע דיעזע הייליגטהוואו פֿאָן חללען חיבעלן
 לזיט ווערדען, וויח ביי'ס באַזען דער ערזינגערונגטרֿאָפּעטען
 ח. דורך זיח עמהללען חוין דיז אונכנדיגען זינרער ערלחט ו
 ווייכען ניכט איט טחדע פֿאָס חנגעוויכטע דעו חללערהייליגזטען.

(*) ענות, הייסט חוין געבוכד, חוין ביטעל.
 (**) זיעהע חוין ס' במדבר קאפיטעל 10 פֿער: 6.

הכל יזרוק והכל ישבחה. והכל יאמרו אין
 קדוש כפי: הכל יהוממוק פלה יוצר הכל.
 האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח:
 ובוקע חלוני רקיע. מוציא חמה ממקומה
 ולבנה ממכון שבטה: ומאיר לעולם פלו
 וליושביו. שפרא במדת רחמים: המאיל
 לארץ ולדרים עליה ברחמים. ובטובו
 מחדש בכל יום המיד מעשה בראשית:
 המלכה המרמם לברו מאו. המ'שבה והמפאר
 והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם
 ברחמיה הרבים. רחם עלינו ארון עוגני צור
 משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אין
 בערפך ואין זולתך. אפס בלתי ומי דומה
 לך: אין בערפך יי אלהינו בעולם הזה. ואין
 זולתך מלפני להי העולם הבא. אפס
 בלתי גואלנו לימות הפשיח. ואין דומה
 לך מושיענו לתהית הפתחים:

אל ארון על כל הפעשים. ברוך ומברך
 כפי כל נשמה: גדלו וטובו מלא עולם. דעת
 ותבונה סבבים אותו: המתנאה על תיות
 הקדש. ונהדר בכבוד על המרפכה: זכות
 ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים לפני
 כבודו: טובים מאורות שפרא אלהינו יצרם
 בדעת בכינה ובהשכל: כח וגבורה נתן בהם
 להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו
 ומפיקם נגה נאה ויום בכל העולם: שמחים
 בצאתם וששים בבאם. עשים באימה רצון
 קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו. צהלה
 נרנה לזכר מלכותו: קרא לשמש ויזרח אורי
 ראה והתקין צורת הלכנה: שבה נוראנים

במאיר לארץ
 ודרים עליה
 ורחמים ובטובו
 מחדש בכל יום
 מעשה
 בראשית: מה רבו
 מעשה יי. כלם
 עשה
 מראה הארץ
 הנינה: המלך
 סחמם לברו מאו
 המשבח והמפאר
 המתנשא מימות
 עולם: אלהי עולם
 ורחמיה הרבים
 רחם עלינו ארון
 עוגני צור משגבנו
 מגן ישענו משגב
 בעדנו: אין בערפך

יוצר ליום ראשון

לו כל צבא מרום תפארת וגדלה שו
 ואופנים ודלות הקדש:
 לאל אשר שבת מכל המעשים
 השביעי התעלה וישב על כסא כו
 תפארת עטה ליום המנוחה ענג קרא
 השבת: זה שבת שליום השביעי שבו
 אל מכל מלאכה: ויום תשביעי מ
 ואומר מזמור שיר ליום השבת טוב לה
 לוי: לפיכך יפארו ויברכו לאל כל יצ
 שבת יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר
 המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקד
 ביום שבת קדש: שמך יי אלהינו יתק
 וזכרך מלכנו ותפארי בשמים מפ
 ועל הארץ מתחת: תתברך מוע

גדול דעה היכין
 ופעל זרי חמה
 טוב יצר כבוד
 לשמו: מאורות
 נתן סביבות עזו:
 פנות צבאי קדשים
 רוממי שדי המיד
 מספרים כבוד אל
 וקדשתו: התברך
 יי אלהינו

על שבת מעשה ידיה ועל מאורי אור שעשית יפארוה פ

התברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדשים ישתבח ע
 לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומ
 ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אהיסו
 ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם נבו
 וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פוחד
 את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומבר
 ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכ

את שם הא המלך הגדול הגבור והנורא קדוש ו
 וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונוה
 דשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברו
 ובנעימת קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביר
 קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבוד

אָאָמִיד אֹתָךְ סָלָה. בְּהוֹד וְהִדָּר וְתִהְיֶה לְךָ.
 אֶל הַצְּמִיחַ גְּאֻלָּה. דְּרוֹשׁ אִימְרָתְךָ לְשֵׁם
 תְּהִלָּה: הַצְּגִים בְּשִׂמְחָה. וּבְלוּלֵבִיָּהֶם אֹתָךְ
 לְמִצְחָה. זֹעֲקִים לְפָנֶיךָ שִׂיחָה. חֲמוּל עֲלֵיהֶם
 שִׁעָה וְהִצְלִיחָה: טוֹב בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. יִקָּר
 דָּה אֲהוּבִים. כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
 רַבִּים. לְשַׁעַר בַּת רַבִּים: מִחֲמַדְם הֵן לָהֶם.
 שִׂמַּח עִמָּהֶם. שָׂא נָא חֲטֵאתֵיהֶם. עֲבוֹר
 לְפִשְׁעֵיהֶם: מִן פּוֹצְחִים הִלֵּל וְתוֹדוֹת. צוֹר
 יַדְעַ עֲתִידוֹת. קוֹל לְהַשְׁמִיעַ אֹתָם לְחֲדוֹת.
 נִמְסַ בְּנִשְׂאֵם אֲגִדּוֹת:

שׁוֹקְרִים וְאוֹתָךְ מִקְדִּישִׁים. שְׂבַחְךָ בְּפִיהֶם רוּחַשִׁים:

אמר אותך, ארומק, ל' את ה' האמת (דברי כ"ו י"ג). איומקך. אומה
 עין ט"ז במוסף ליום א' דפסח נסוף חפלת טל. יקר, כבד. לשער בת רבים,
 לחולים בשיר השיר' ז' ה'. לחדות, לשמח. שוקדי, ל' התמדה. רותשים אוקרי'.
 כ"ב נספרנו, וככ' א' מלתי ברוך, וכמונ בגליון שכן היה גורם

עוויג ויילז חיד ריהאטן דיק; פריי דייער אחיעוטאט הערר-
 דים דוח ביזט אונער ערלונער, ערלונע, אונט! בעזוכע דייע
 אט רוהס אונד טריואל, פריידיג טטעהט. זיז דח אונד טווינגט
 דח לולב, אונד פלעהט דיק און. ח זיז חיהר גנחדיג! זענדע הייל
 גיק. פלוגיטיגער! ווירדיגע אט דייער חללכחראהערליגקייט
 זע זעבע געאיינדע, דיח קניעענד אונד בייגענד דיק פערעהרט, אונד
 פלוג זעבע דחקט, בייס איינטריטט חין דייעטן הייליגען פער-
 אונדערט. געוואהרע חיהרע ווינטע, לייגע דיין וואהאגעפחללען און
 פערגיב חיהרע זינדען אונד פערלייע חיהרע איסעטהעטען,
 פלויסענדער טאפפער, ברינגען זיז אונד דחנק. ח אונד
 דיח וואכעטטיאטע חיהרערעראונג פערנעהאטן! זיז חיהנען
 זען זיז דיר דח לולב טווינגען.

פריי הייליגען זיז דייעטן נאמען, אונד דייעטן רוהס פערקינדעט

הַקָּפִים בְּרוּךְ וְלוֹחֲשִׁים. הַזֹּמְכִים בְּאֵילֵי תְּרֻשֵׁי
 וְהַחֲיוֹת יִשׁוּרְרוּ וְכַרְבִּים יִפְאָרוּ וְשָׂרְפִים יִרְנּוּ וְאַרְאֵ
 יִבְרְכוּ פָנַי בְּלִי תְּהִיהַ וְאוֹפֵן וְכַרְוֵב לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמַּ
 מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מְמֻקָּ
 לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ לְמַלְכָּ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת יֵאוּ
 וְהַשְּׁבָחוֹת יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל גְּבוּרָת עֵל
 חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחְמוֹת זֹרָע צְרָקוֹת מְצַמִּיחַ יִשׁוּעוֹת בּוֹ
 רְפוּאוֹת נוֹרָא תְּהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּט
 בְּכָל יוֹם הַמִּיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. כְּאִמּוֹר לְעֵשֶׂה אוֹ
 גְּדוּלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן הַתָּאִיר וְגוֹ
 כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אַהֲבָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוּלָה וִיח
 חֲמֵלָה עֲלֵינוּ אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שְׁבַטְחוּ
 וְהַלְפָּדֵם חֲקֵי חַיִּים כִּן תְּחַנְּנוּ וְרַחֲמֵנוּ: אָבִינוּ הַ
 הַרְחֵם הַמְּרַחֵם רַחֵם עֲלֵינוּ וְחַן בְּלַבְּנוּ לְהַבִּין וְלַהֲשִׁ
 לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וְלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹד וְלַעֲשׂוֹת וְלַקְיָם אֶת־כָּל־דָּ
 תְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְ
 לַבְּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה שְׂמֵחַ וְ
 גְבוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְּשֵׁם קוֹדֵשׁ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּט
 נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהַבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֵר
 בְּנִפְּוֹת הָאָרֶץ וְחוֹלִיבְנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹ
 יִשׁוּעוֹת אַתָּה וְכֵנּוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן וְקַרְבָּתֵנוּ לְשׁ
 הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמְתִּי. לְהוֹדוֹת לָךְ וְלִיחָדְךָ בְּאַהֲבָה: כּוֹ
 אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: יחיד אומק א מלך נ

טהר"ס. מומכים, כ"כ בכל כ"י וד"י וטעמו, כטעם וקרא זה אל זה כי
 את אחיו ימקך בעניית השיב. מרשימים, מלאכים גדולי קוסה.

חיהר אונר. לויט רויפען זיח ברוך! געבענעדייטער אז
 היינזער טטילונע, וועכענעווייזע וויח דיח געטטליכען מרשימי

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ^{בלת} ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אזבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכלי
שך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה
שר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
ענין ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
דרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
ל ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם
למזנות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
נבי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
שכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו וורה
לקוש ואספת דגנה וריור שך ויצרורך:
חתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
בעת: והשמרו לכם פן יפתח לבבכם
דחם ועבדתם אלים אחרים והשתחוויתם
דם: וחרה אפי יהוה בכם ועצר ארת
שמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
ת יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
טבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את
מי אלה על לבבכם ועל נפשכם
שדתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת

בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדֹרֹת
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְךָ
וּבְקוֹמְךָ: וְכִרְתַּבְתֶּם עַל־צִוּוֹנוֹתַי בֵּית
וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר
לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לַיהוָה צִוִּי
עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצוֹ
הַכֹּהֵן פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצוֹ
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְד
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶן
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
קֹדְשִׁים לִי אֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹ
לָכֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

פולין אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונ
ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואו
ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הוה ע
לעולם ועד אמת אלהי עולם מלפנו
יעקב מגן ישענו: לדור ודור הוה א
ושמו קיים וכסאו נכון ומלכותו ואמונ
לעד קיימת: ודבריו קיים וקיימים נאמ
ונחמדים לעד ולעולמי עולמים!

אשכנז אמת ויציב ונכון
וקיים וישר ונאמן
וטוב ויפה הידבר
הזה על אבותינו
ועלינו על בננו ועל
דורותינו ועל כל

של סכוח

זוחת זרע ישראל | אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל
עבדיה: | כל הדורות זרע ישראל עבדיה:

על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חק ורא
זכור. אמת שאמה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לשלם ועד: אמה הוא מלכנו מלך אבותינו אמה. למען
שמה מהר לגאלנו כאשר גאלה את אבותינו: אמת
לעולם שמך הגדול עלינו נקרא באהבה אין אלים זולתך:

יחזק ע"פ א"ב.

אנא הושיעה נא. בני עפר מי מנה. גויא הצליחה נא
חושך בכל עונה: הקם סבת דויד הנופלת. ובל התי
עד משפלת. זכור אימרה הנקהלת. חופפה ובצלך
נאלת: טוב הצמיח שמחתם. יה פפר אשמחם. פלה
מה אנחותם. למענה חיש פדותם: מלא משאלות
לבם. נואקים אליה בכל לבבם. סמכם ודיב ריבם.
ענה השכון בקרבם: פנה תפנה לפארם. צור אמור
לעזים. קומם בית הדרם. ראותם פתאם שפרם:
לם מהרה תבנה. שלמיה בכן העננה. הפרה קמיה

אנא בני עפר ויי מנה, ישראל עש"ה מי מנה עפוי יעקב (בסדר כ"ג י').
יחזק ע"פ א"ב (דברים ל"ג י"ב) ענין הגנה. בית תפארתם הוא בנה"מ.
צום, מקותם ל' שזנו על ה' אלהיו (מהלים קס"ו ה') ואמר פתאום כי אין בן

אנא הושיעה נא! דען איט ערדענטטויב פער גלייכענטען ווהנעטן!
מגיך, ערלונער, דיח חילעלייט דיק וזען! ריכטע וויעדער חוין
די היטטע, דחם זיח ניאארע אעהר נערפאלע! דענקע חן דיח פער-
שטע געמיינדע, דעקקע, בעשטשטע זיח אונטער דייענע לעטעו סוסן!
דער זיח, חן חיליטיגער! פערגיב, חן גחטט, זיהרע אימעטהפטען,
זע זיהר זיידען, בעשטייניגע זיהרע ערלונג, חוס דייענטטוויגען,
ד ערפילע זיהרע ווינטע! דיק פלעהט זיח חן איט גלעלעס הערלען;
זיח זיהר בייחטטונד! ניס דיק זיהרער רעכטוונזע חן חונד ווהנע
שע חן זיהרער איטטע! ווענדע זיהר דיין פריינדליכע חנט
חן! פערזיכרע זיח דייענע בייחטטונדען, חן חילאחטיגער! ריכטע
זייער חוין, דחו הויז זיהרע גלעלען, דחם זיח טעלע ערפילע
זעה זיהרע העפענונג! פיהרע בחוד וויעדער חוין דיח טטודעס אלס
זע זשוהרע דייער פרוואטען וואנט! זיכטיגע דייע וויערזופער

כַּמַּכַּת בְּכוֹרִים וְרַעְנָה • תִּקְרָעַם בְּקָרִיעַת יָם וְ
וּנְקָרְאָה וְתַעֲנָה:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָּה הוּא מַעֲוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנָיו
אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל יוֹר וְדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶת וּמִשְׁפָּכָה
וְצַדִּיקָתָה עַד אֲפָסֵי אָרֶץ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ שׁוֹשְׁמֵעַ לְמִצְוַתְךָ
וְתוֹרַתְךָ וְדַבְּרָה יָשִׁים עַל לִבּוֹ: אֵמֶת אֵתָּה הוּא אֲדוֹן לְעוֹלָם
וּמֶלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבָם: אֵמֶת אֵתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמַבְלַעֲדִיקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹיָא וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם
גְּאֻלָּתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיךָ
הִרְגָתָ וּבְכוֹרֶיךָ גְּאֻלָּתָ גַּם־סוֹף בְּקַעַת וְיָדִים טַבַּעַת וְיָדִיד
הַעֲבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צְרִיחָם אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר: עַל־זֶה
שִׁבְחוּ אֱלֹהִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וּנְחַנּוּ יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁיר
וְתִשְׁבַּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ יְיָ חַי וְקַיָּם: רָם וְנֹגַהּ
גְּדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמַגְבִּיָּה שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירָיו
וּפוֹדֶה עַנּוּיִם וְעוֹזֵר רַדְלִים וְעוֹנָה לְעַמּוֹ בְּעַרְתָּ שׁוֹעֵז
אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרָךְ • מִשָּׁה וּבְ
יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּל־ם:

מִרְכַּמְכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כַּמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְּהִלָּתְךָ
עֲשֵׂה פְּלָא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֻלִּים לְשִׁמְחָה עַל־שִׁבְ
הַיָּס יַחַד כָּל־ם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְיָ יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד
צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֲזַרְתָּ יִשְׂרָאֵל וּפְדָה כְּנַאֲמָה יְהוָה וַיִּשְׁרַח
(בְּאֵלָנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל) בְּרוּךְ אֵתָּה יְיָ גְּאֻ יִשְׂרָאֵל

דוד נא חלא זכסח הדעת. שלם, ירושלם. שלמיק, השלמים אתך. ונקר
ותענה כדכתיב אז תקרא וה' יענה (שעי' כ"ח ט').

וויח דחאחזו דיח זכורי' מלריס'ו, באנדריגע זיא וויח ביי'ס ספחאטען ד
אעערענו חוגד סנטווארטע חוני, ווען וויר דיק סנרופען!

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱהִי אֲבִרְחָם
 וְיִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וְנִבְיָא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבִרְחָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מַגְלַל חַיִּים בְּחַסֵּד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 עַמְּלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַחִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ
 לִשְׁנֵי עָפָר מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ
 מַטָּה וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יִהְיֶה לְךָ
 טָהֳרָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אַהֲבַת אוֹתָנוּ וְרַצִּיתָ בָּנוּ.
 וְחַמַּמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְהִדְשַׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ
 לְבָנָנוּ לְעַבְדֶּיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
 וְהִתְקַלְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂכַחוֹת לַמְּנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
 יָם וְחַמְדִּים לְשִׁשּׁוֹן אֶת־יּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יּוֹם חַג הַסְּפֹת הַזֶּה
 וְשִׂמְחָתָנוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבָּא וְיִגַּע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכַרְנוּ וּפְקֻדָּתָנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
 וְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבִדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁה.
 וְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה
 וְלַחֲסֵד וְלַרַחֲמִים לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיּוֹם חַג הַסְּפֹת
 וְזִכְרוֹנוֹ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּתָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ

כו לחיים • ובדבר ישועה ורחמים חוס וחינו • ורחם עני
 והושיענו • כי אליך עינינו • כי אַ מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה
 והשיאנו • יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולש
 לשמחה ולששון פאשר רצית ואמרך לברכ
 לטוב אלהינו ואלהי אבותינו דצה במנוחתנו

קדשנו במצותיך ותן חלקנו ברתותיך שבענו מן
 ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנהיל
 אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון שבת ומו
 קדשך וישמחו בך ישראל מקדשי שמך • ברוך א
 יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם • ור
 את העבודה לדביר ביהך ואשי ישראל ותפלתם באה
 תקבל ברצון ורצה לרצון תמיד עבודת ישראל ענ
 ותחזיקה עינינו בשוכה לציון ברחמים • ברוך א
 יי תפוזר שכינתו לציון:

עודים 77 נכנן.

מודים אנחנו לך שאתה
 יי אלהינו ואהי אבותינו אהי
 בשר יוצרנו יוצר בראשית בן
 וחודאות לשמך הגדול והק
 על שהחיייתנו וקימתנו בן פו
 ותקיימנו ותאסף גליותינו לת
 קדשך לשמך חקוקה ולעשתך
 ולעבדך בלבב שלם על אש
 מודים לך • ברוך אל ההוד
 נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהר
 הטוב כי לא כלו רחמיה והמרחם כי לא תמו חס
 מעולם קיינו לך:

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מן
 ישענו • אתה הוא לדור ודור
 נודה לך וגם פד תהלתך על
 חיינו תמסורים ביהך ועל
 גשמותינו הפקודות לך ועל
 נפיה שבכל יום עמנו ועל
 נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהר
 הטוב כי לא כלו רחמיה והמרחם כי לא תמו חס
 מעולם קיינו לך:

על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
על חיים יודוק פלה ויהללו את שמך באמת האישועתנו
עזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאח להודות:

נקלת קהלות עולים הכהנים לדוכן וסדרו מעלל נסוף המזוזב
למן איו אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתובה על ידי
נשה עבדך האמורה מפיי אהרן ובניו כהנים עם קדושה באמור:
טבה יי וישמרה: יאר יי פניו איה ויחנה: ישא יי פניו איה וישם לה שלום:
שם שלום טובח וברכת חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי
סוד פניך נתת לנו יי אהינו הורת חיים ואהבת חסד
ועדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום:
ברך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלה נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
ונפש בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי
כל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם עשה
למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען
אדך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינה וענגיג יהיו לרצון
עמך והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא
עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יה רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפנה בית המקדש
מהרה בימינו ויהן חלקנו בתורתך:

חזרת התפלה לשליח צבור.

בלמא אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אהינו ואהי אבותינו אהי אברהם אהי
יחק ואהי יעקב הא הגדול הגבור והנורא א עליון גומל
חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות וקביא גוא
לנו בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפוא
 פי בשיר ורננים. לתודות ולתלל פני שוכן מעוני
 ע"כ א"ב. חס שנת ווירד דתו קדבות פלח לזוויטען טאג ארחץ חז"ו גע
 אימתי בחיל כפור. בעותה בחשבון הספ
 גלתי כהצדק פור. דורק כנמצא הפו
 הדראו מתי הוללים. וצמתו לרגב הללי
 זבים כיצאו מהללים. חלים ושרים כחוללי
 טיעת עצי עשב. ישאו היום מזבח להק
 ב' בתשר יפלו במסב. להרצות בשורוכש
 ק' בה אגילה ואשמחה. ברנה ושמחה. ח' באם ה' ה'

אימתי בחיל כפור, הופחדתי באימה בחילמו של יו"כ וכפשי נו
 וכנעמה בעבור חשבון העונות הכתוב בספר. גלתי כהולדק פור, ש
 בגיל כאשר כפל גורלי ללדק והדולק והרודף היינו השטן כמלא
 ונאלץ. הודראו, כגזרו לדראו, עלאון דראון לכל צד (ישעיה ס"ו כ
 מתי הוללים, אכשי רשע. ולושתו, וככרתו, ל' צעת יזרבו כלמתו (אי
 י"ז). לרגב חללים, לבאר שחת, ל' מתקו ל' רגבי כחל (שם כ"א ל"ג).
 וכו', המהללים לה', היינו ישראל, כאשר ילאו זכים מדין. חלים, חס
 בחללים. בחוללים, בחוללות, לשון ושרים כחוללים (מהלים כ"ז)
 טיעת, כטיעת. ישאו היום וכו', סמן לכליה. כדאמרן לעיל. כחש, כח
 קרבן. יפלו במסב, בהקפה שעושים יהיה כשקל וכחשב להם כתש
 וכדאמרינן ב' לולב וערבה דף ס"ה, כל המקיים לולב באגודו והדס נע
 מע"ה כאלו בנה מזבח והקריב עליו עולה וכו'; ואמרו עוד בכל יום

אימתי. ועוד איינע פורכט החט איך ערגרישען ביי' איינטרע
 דעו פורכברען פערזעהנונגוטחגו! דיח חללהו איינער זינדען אהל
 איר בחנגע. נון חבער פרייע ויך איך וויעדער; דחו לחתו החט אי
 אונטווד ענטטיעדען, אונד איין חנקלחגער (שטן) וויך בעטחאט דח
 איינע פערעלאעררחטטע נור קחן דחו פערדחאונגו; לחתו טרעפעען,
 זיח קחן פערחרטהייט ווערדען לור גרוקט הינחב. דיח אונטוורי
 ווערדען ענטלחטען טריוואירענד איט ויעדערן אונד געווחנג ו
 טחלן. דיענע סטוידען דעו זיעגו טווינגען זיח הייטע אונד חואקר
 דען מזנה, דורך דיענע החנדוונגען עאפעעהלען זיח זיך דער גחט
 כען געווחגענהייט. דחם זיח איט ווחהגעשחלען חויפגענחחאטען וו
 דען ויח בייס חפשערן איינע פחררען אונד לחחאטען.
 פרהויך ווערדע ח'ך ויין חין דיר, אונד פעררגינגט; זינגען אונד
 פרייטען איט דער פרהען אונטער (ירושלים) חיס קריינע חיהרעו
 געווחחאטען וחהנע. ח לחס עו חויפבויהען חוננער הייל חונד

מִתָּחָה. וּבִנְגִנוּ בַּפְּרוּת צְמַחַח: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגְן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם יי מְתִית מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 גַּלְגַּל חַיִּים בַּחֲסֵד מְחִית מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוּמָךְ
 אֱלִים וְרוּפֵא חוֹלִים וּמְחִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 יְצִי עֶפְרַי מִי כְמוֹךְ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוּמָה לְךָ כְּלָךְ
 יִחַ וּמְחִיחַ וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים:
 מֵאֲלֹמֵי מְגָדִים אֲרַבְּעָה. מִשְׁמָרֵי סִכָּה
 גְּבֻעָה. נוֹסְכֵי נֹזֶל שְׁבַעָה. נְהַלֵּם נְעִימוֹת
 גְּבֻעָה: שִׁיחִים בְּדָרְךְ מְטַעְתֵּם. סוּלָלִים סִכּוֹת
 שְׁעָתָם. עֲלֵי קָרִים נְטִיעָתָם. עֲלוֹת בָּמוֹ
 מְטַבְּעָתָם: פְּאוּרִים לְשֵׁם יוֹם. פְּאָר בָּם לְאִזּוֹם.
 צוּרֵי קִיחָתָם הַיּוֹם. צַחְצוּחַ בְּזֶה רֵאשׁוֹן יוֹם:
 לְךָ אֲנִילָה וְאַשְׁמַחַת. בְּגִילָה וּבְשִׁמְחָה. מ' בָּהֵם

קצין את המזבח פעם א' וכו'. להרלות נזר וכשב, בקריאת פרשת זור
 א' ובענין וכשמה פרים שפתיכו.
 האלמי אונגדיס, ל' מאלמים אלומים (בראשית ל"ז ו'). סגדים, סינים
 אטרים, ל' פרי סגדים (שיר ד' י"ג), נעישות שבועה כ"כ נכ"י, והוא שם
 על נחו שובע, ועשה שובע שמחות את פניך נעישות (תהלים י"ז
 ו) והכתוב הזה נדרש על מלות לולב שנקרא נעים בשחר טוב, ויש גורס'
 שבועה ויהיה טעמו כהלם בנעישות כל שבעת ימי החג. שיחים, עלים,
 והיינו ד' סינים שנוטלים וסוללים בדרך גדולם, סוללים, שרימים. קרים,
 הם קרים. מטביעתם, סגלותם שנטבעו. פאורים, מהודרים, וכשאז"ל היו אונגין
 על גביהן בנסוכיית של זהב. פאר נס, לפאר ולהלל נס פני איום וכורא. מוי
 חתם היום, כ"כ בכל כ"י. ליחלום וכו', ע"ד שאמר ז"ל ראשון לחשבון

סלע חונג. געלחבט זייענט דוא, עוויגער! טוטן אנרהס'ן.
 האלמי. איט חיינעס געבונד דער פיער העררליכזטען פלאחלחרטען
 ען זיח דאז אויבהייטטענפענט זיבען טאָגע, חונד טאָגליך פֿערייכ־
 זיח דיח לעראחניע דען ווחסערגזיענו. זאָ זייטע זיח דען הין לור
 גענקוועלע. דיעזע געוואָנזע בייח קיהלען ווחסערבחצען, העבען זיח
 פֿערעכט חונד פֿלועהן דיק חן; ח פֿערינס איהר געבעט. העב' חויך זיח
 שפּור, לו עהרען דען הייטיגען טאָג, חונד לור פֿערהעררליכונג דיינער
 פֿורעכטבארער, טווינגען זיח הייטע, דיינעס געבאָטע געאָס
 זיינענעסווען, הייטע חס ערזטען חן וועלצעט זיח זינדענדיין ערטיינען.
 פֿעהליך ווערזע חיק זיין חין דיר, חונד פֿערגניגט; זינגען חונד פֿרישען

הַבְּנִיּוֹת שֶׁמָחָר. מְלוּלִים בְּתַחֲרָה אֲשֶׁר צָמְחוּ
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמַּתִּים:

קוֹשֵׁט שְׁעִינַת עֵץ. לְעוֹמְסֵי פְּרֵי עֵץ. זָכָר ו
לְהוֹעֵץ. וְהַשּׁוֹעָה בְּרַב יוֹעֵץ: רַבְבוּת בְּ
סְבוּתָת. בְּלוֹד צְקוֹנָם הַסְּכָתָה. בְּנֶשֶׁק לְרֹאשׁ
סְבוּתָה. וּמֵאֲנָף לְהִקָּם חֲשִׁכָתָה: שְׁבָעָה עוֹ
מֹשִׁי סִבְבָתָם. בְּעִנְיַת פֶּרֶשׁ סִבְבָתָם. תִּי
בְּחָדָק מִמְּשׁוֹכְרָתָם. וּבִגְן רִשְׁפָּה סִבְבָתָם

עוונות, והיה ל' לחות ונקיון שהם ענוקים מעוונות; ואפשר שהוא
כלוק וכדאמרו לעיל.

קושט שענית עץ וכו', אמתו של אברהם שאמר והשענו תחת העץ ז
כא לישראל העומסים ונושאים פרי עץ הדר להועץ עליהם עלה ותשו
זרוב יועץ. והפיוט הזה מיוסד על מאמרו ז"ל בצמדבר רבה פ' י"ד דף ק"ח
אמר ר"א זר"ח כל מה שעשה אברהם לעלואי השרת פרע הקב"ה ל'
זילואתם מוצרים ועמיד ליתן אותם לע"ל; אתה עולא וכו' באברהם כ'
והשענו תחת העץ שעשה לה"ט סוכה והקב"ה עשה סוכות לזכו זילוא
עמלים כי בסוכות הושבתי וגו' ובארץ ישראל סכותה לראשי זיוס נשק (תו
קמ"ח) מהו זיוס נשק? זיוס זיוס של ל"א מלכים, ולעת"ל מנין? וס
תהיה ללל יומס וגו'. עכ"ל. וכמוהו אי' בשמות רבה פ' כ"ה דף קמ"ב ד'
אומר והשענו תחת העץ והקב"ה פרש ענן למסך (תילים ק"ה ל"ט) ו
רבות, רבות ישראל, סע, כאשר נסע. סכותה, לסכות בדכתיב ויסעו
ישראל מרעמס סכותה (שמות י"ב ל"ז), בלוד, במלרים. לקונס, תפל
בנשק, זיוס זיוס של ל"א מלכים וכדאמרו. סכותה, סככת והגנת. להו
קהלס, בסו להקת הנביאים (ש"א י"ט ב'). שנעה עכני משי סננתס, כדנ
ואכסך משי (יחזקאל י"ו י'), ואסרו במדרש חזית דף כ"ו ד', ואכסך משי
היקף עכני כנוד, המד"א לא ימיש עמוד הענן. עכ"ל. וכן אי' זילעסכו
פ' תלוה, זילקוט פ' בשלח רמז רכ"ח ונצמדבר רבה פ' א', שנעה עכני כ'
היו מקיפין אותם וכו'. נענינת פרש סכס, כדכתיב פרש ענן לנ
(תהלים ק"ה ל"ט). תעו וכו', טעמו ואח"כ כאשר תעו מדרך השכל וכ
כקוליס בנדר, העוקלים כל הקרב אליהם, חדק, קוליס, וגדר העשוי מקו
נקרא עאוכה. רשפה סכס, נשרפה סכס זה זיה"ק שהיה מגין עליו

איט דער פֿראָהען אוטטער (ירושלים) חיס קריינע זייערער גענואזא
טען זייערע, דיח זייניט וויעדער חויפֿלעבען ווערדען, דורך טרייפֿט
דען זעבענטיהויז. געלוקט זיינעט דוז עוויגער, בעלעבער דער טאָרט

חולדות צר תאביד • גביר לבלתי להעביד •
תאפרנו באז רביד • בקוממך סבת הויד :

ימלך יי לעולם אהיק ציון לדור ודור הללויה :
ואתה קדוש יושב ההלות ישראל אל נא :

זין מחכען קהלות ויוד דיעונו ניכט געוואגט ;
אמן פתנגט יקגליך אנובכ פרה ולשון ט

עד לא מצוקי רגב שתית סבו • וטרם מתיחת אהילת
טכובו • מאז ועד עתה בשלם סובו • מאיח מקורה מתי
טככו • וכשת מרום סחרו סביבו סבו • גן צו ידידיו
בתחת מקד לטובכו • בו להתמיד מנחתו ונסבו • כי כל
בשמים ובארץ פינ בלי לחשכו : סבו מול סבו • עננו מול
עננו • שכןנו מול שכןנו • מכונו מול מכונו • מינונו מול מעונו •
סכו מול מסכו • רכובו מול רכובו • פסאו מול פסאו •

יו"ק ב ס כ ת

חי וקיים נורא ומרום וקדוש :

יו"ק אנובכ בפה ולשון • הלל ביום ראשון •
לתעריץ לאל אחרון וראשון קדוש :

גביר וכו' לבלתי יעביד בגביר • תאפדנו וכו' • טעמו תאפדנו ותקשטנו בגביר
לכח באז • ימלך (מהלים קט"ו) • ואתה, שם כ"ב ד' •
עד לא וכו' • טעם המאמר, קודם זריאת ארץ ושעים כנר היתה סכמו
דבריהלים שתאווה ומקוה להיות מסוככה, כי זיהמ"ק הוא אחד מן ז' דברים
מגדלו קודם זריאת העולם כמו שאז"ל • עלוקי רגב שמיית סובו, עלוקי ארץ
היא יסוד של סכו • שמיית, ל' יסוד הוא כידוע, והשעים נקדאים עמיחת אהל
מ', כדכתיב הנוטה כדוק שמים ועתחס באהל לשבת (שעי' מ' כ"ב), בשלם
סכו עווה וכו', כלומר סכמו שגשלם הוא ירושלים היא עלמה עווה ומקוה
לגות מסוככה • וכשת וכו', טעמו וכמו ששת בעדום להסתר סבינו סכו בן לוח
לדור בני ישראל לעשות סכה לו גם שתפת בארץ, בו להתעד וכו' • כי כל
השעמו כי פן חמר שלא יחדך עלהיות בארץ כל אשר בשעים עפעל • פן,
לחשבו, ל' סכיעה • אנובכ, אדבר • לתעריץ, להגדיל ולפאר •

חוק שניא כח לא נמצאת. להצדיק עם זו
בחפצת. בכן באלה גרצית. קדוש:

שהט"ח חמוס בראשי המרחות אלעזר ברבי קליר.

אקחה פרי עץ הדר. בכל שנה ברתו
מקום שהוא מתדר: להילל בו בחדר. לעו
הוד והדר. עלי שבעה דר: עזוז בקדש נאדו
ומכל יציר מאדר. וחפץ זו להדר: זמון תמ
כה. אקחה היום בכרה. גם לצור אבה: רחצו

שניא כח וכו', מוזאר ע"פ מאמר ז"ל במדבר רבה סוף פ' פינחס ח'
את קרבני לחמי וגו', זש"ה שדי לא עלאנוהו שגיא כח (איזו ל"ז כ"ב), וכו'
הן אל יגניב נכחו (שס ל"ו כ"ב), כילד יתקומו שתי סקראות אלו? א'
כשהוא כותן להם כותן לפי כחו וכשהוא ענקש אינו ענקש אלא לפי כו
ראה מה כתיב את המשכן מעשה כשנקש מהן לא נקש אלא לפי כו
כד"א ראשית בכורי אדמתך, וכשהוא כותן כותן לפי כחו, ועל הכל יע
וכו', כשנקש לא נקש אלא לפי כחו, ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ ה
וכו'. עכ"ל. וכן אי' בשמות רבה פ' ל"ד, שדי לא עלאנוהו וכו', כך אי'
אליהו, לא עלאנו כח גבורתו של הקב"ה עם בריותיו שאין הקב"ה בא בטרח
עם בריותיו, לא בא א' האדם אלא לפי כחו וכו', עכ"ל. וזה מטעם הפי
שגיא כח וכו'. ככן באלה כרלית, ג"ל בד' סיני הללו שנמלאין ברוז בא"י
לורך לטרוח אחריהן, ועשה כל זאת כדי להלדיק את ישראל, וכמאמר רחב
כלה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות וכו'.

אקחה. במדר, במדירות וקביעות. מקום שהוא עמדר, בנה"כ המקום שה
כמ"א בו תדיר. לעט הוד והדר, לזנב הוד והדר, ועש"ה בתהלים ק"ד'
עלי שבעה דר, על ז' רקיעים חונה. מאודר, ל' אדר והוד, בי כל ינו
טמנים לו אדר. זו, עם זו. להדר, לפאר. זמון, ל' הזמנה והכנה. תומר
כף תומר. לזר אכף, לאלהי מרום (מיכ' ו' ו'). רחלתי וכו', עש"ה אר
בקיין כפי (תקלי' כ"ו ו'), ואמרינן בויקרא רבה פ' ל' דף ר' ד', ולקחי

אקחה. דיה פרוכט פתק בוואע דער ערגרייפע איך חללע יאהרעב
סטימאט חין דיעזער גחטטליכען אחיעוטאט רעוידענן, חונד פערדער
ליכע מיט רוהאע דיה אחיעוטאט חונד העררליכקייט דעסען, דער חיבני
זיעבען היממען טהרענט. ער, דער חלואחטטיגע! איט הייאגקייט פֿע
העררליכט! פֿאן חללען געטאפפען פֿערהעררליכט. ער האט בעזן
דערז ווהאגפֿחללען חן דער פֿערהעררליכאג זיינען פֿחללען. ריעו
פֿחללען טווינגט הייטע איינע האנד, דחאט לייגע איך דעס טא
פֿער איינע חונטערווערפֿיגקייט. איט ריינען הענדען*) העב' איך מי

* חזין איינע עהרליכע חונד ערלויבטע וויינע.

בְּנִקְיוֹן בַּפּוֹת. עֲמוּס בְּמוֹ כְּפֹרֶת. אֵת וְאֵת
 לְכַפּוֹת: בְּלוֹלֵב שׁוֹד חֲמָסִים. אֵיךְ אֶתְפָּרוֹט
 מַעֲשִׂים. פְּנֵי מִקְרִית הַחֲמָסִים: יְפִי שְׁלוֹשׁ
 חֲדָסִים. בְּחֹד טַעַם אֲשִׁים. לְצַג בֵּין הַחֲדָסִים:
 עוֹלִים וְגַם מִתּוֹקִים. אֲשׁוּה בְּחֶק מְצוֹקִים.
 לַחְבו מִמְתַּקִּים: בְּעַנְפֵי עֵץ אָבוֹת. שְׁעוּרִים
 לְבֵית אָבוֹת. אֲאָסוֹר חַג בְּעֵבוֹת: יִשָּׁר פֶּאֶד

לכס ניוס הראשון, הה"ד ארחץ בנקיון כפי, במקח ולא בגול, דתכינו חמץ לולב
 בגול והיבש פסול וכו', עכ"ל, והוא שמך אחריו בלולב שוד וכו'. עמוס כמו
 בשם ל' כפות חמרים; ואף ואנף לכפות, ל' כפיפה, כמו סתן בסתר יב-כ-ה
 אף (שלי כ"א י"ד), בלולב שוד חמסים, בלולב גזול וחמוס. איך אפרוט וכו',
 איך אוכל לפרוט פעשים שלי לכני הקנ"ה המעניש החמסים בלש? מקדיח
 חמסים, תאר לאל ית', עש"ה כקדוח אל העמים (שעי' ס"ד א') וע"פ מה
 ידעו עליו במדרש ילעדנו, דור המזול שהיו חמסים כדורו בלש שאל' כקדוח
 אל העמים, עכ"ל, ורשאוהו בדרך א"ת העמים אלל חמסים, ואמרו עוד-ברנות
 במקום הכ"ל ויבילקוט אמור ברמז-תרג"ל, כל-מי שכוטל לולב גזול-למה הוא
 ידעה? לליסטם שהוא יושב בכרשת לרכי' ... כך אדם לוקח לולב לזכות
 לו, וזה הי' גזול הוא לוח לפכז הקנ"ה ואומר גזול אני חמוס אני! וס"ה
 חמרים אוי לזה שכעשה סנגורו קטגורו. ללג בין ההדסים, הקנ"ה, עש"ה
 איך עומד בין ההדסים אשר בעלולה (זכרי' א' ח'). רעולים וכו', טעמו המרים
 גם המתוקים אשה יחד כחוק שהקו עוקי ארץ היינו ת"ח שהם אמרו
 לקחת ד' סינים הללו יחד לפי שמהם שירצו על רעולים תיכו החוטאים ומהם
 ירצו על מתוקים והיינו הלדיקים, כמו שיבאר עוד בסמוך בפיט המתחל
 לקחה בראשון. לחכו מתתקים, תאר לאל ית' בשיר השירים, בענפי עץ עבות
 ב', בהדסים המאוערים שלשה כמספר בית אבות שהם ג', אברהם יצחק ויעקב.

בגריפֿעֿן! איך טווינגע זייהן אונד ווענדע זיב גריס אונד-לחה; קהנט
 ד' איט זיינעס לולב דאז חזק חזין' חירגענד זיינע אונרעכטאזסיגע חרס
 איך געברחכט, קהנט איך וזחהו דחאיט זיינע אונטוה פֿערטהיי
 דעס פֿאר דעס חגעניכט דעז וואזיסענדען רחלער דער געוואלטהוה
 זען? דינע דרייז טאנע הדסים החב' איך נהך דעס רחטהע דער וויי
 געארדנעס לו עהרען דעסען דער זיינט לוויטען הדסים ערטיען*.)
 זענע טהייז הערב טהייז ויס פֿאָס געטאחקע, זחזבע איך דינע
 זגוה פֿערחיינט נאך דעז געועפלעז טטרענגען אונד זעבאייכט
 זען. איט חוטען פֿאָס בוואע ענות — דרייז נאך חלחהו חונרער
 חוטער — פֿייערע איך דאז פֿריידענאפֿר פֿעזט. פֿאָן דינען חֿטען ליי
 חלען ערנות — לור פֿערקינדיגונג דער אונגענליכען אחכט דעז טהדח.

זיעהע זיט באור.

עֲרֵבוֹת. כָּמוֹ עַוְלָה לְהִרְבוֹת. לְרוֹכֵב בְּעֶדְנוֹ
 קָצוּבוֹת בְּיַד שְׂתִים. כָּמוֹ עֲפִיפּוֹרָה שְׂתִים
 וּמִצְעוֹת בְּנִתִים: יַעֲזוּרָה בְּאֵי הַנַּחַח
 לְהַעֲרִיב בָּם מַחֵל. לְיַעֲרִי רְחוּמֵי גַחֵל: לְ
 עֵץ הָעֵב. וּבְאַרְבַּעַת אֱלֹהֵי תָאֵב. לְהִלְלוּ בְּ
 בָאֵב: יַחַד בָּמוֹ לְהִלֵּל. שִׁבְעָה כְּבֵית הַלֵּל. בְּ
 וְלֹא בְלִיל: פ' רוֹנְגִים מְלִיץ בְּעֶדְנוֹ. לְהַ
 גָּא לְסַעֲדְנוֹ. עֲתָה לְקָרִית מוֹעֲדְנוֹ:

קלובות זדי שמים, כקבלו שפור זדי ערבות כנגד שתי ככפים שם
 מעלה להתעופף בהם, כדכתיב ונשמים יעופף. וסולעות זכמים, פ"ה ה
 כמו שנסאלו בשמי קדש שנאמר בהם שז ככפים לאחד זשמים יכסה
 ונשמים יכסה רגליו ונשמים יעופף. כסאלו השמים שמעופפות בהם
 זכמים, כך הערבה מהיה ממולע' זין הדם ולובב, והם ג"כ ששה, הלל
 זדי הדם ושני זדי ערבה. יעזרות, ל' ומתערה כארץ רעכן (מהל' ל'
 שהוא ענין השרשה, כמו שפרש"י ז"ל, וירמח לערבות המשרישות זכמי
 ואשרו במדהש, מצוא ערבה שעליה דומים לפה ותכפר על לשון הרע,
 עוד על פסוק חלי גבור זכוכים עם גחלי רחמים (מהל' ק"כ ד'), עכשו של ל'
 רחמים, וזה טעם להעריב זם מחל וכו'. מחל, ל' מחילה. מעב, ל' מו
 והטעם, הקנ"ה המעיב זכל עץ ולא חפץ כ"א זד' מינים הללו. שנעה:
 ימים זכמי הלל, ר"ל לזכוכ זכמי ה' הושיעה כל דוקא ולא זהלליחה
 וי"ג זכמי הלל, ור"ל זכ"הב. זיום ולא זליל, כמו שאז"ל זכוכה דק פ'
 זכוכים וכו', ר"ל ד' מינים אלו זרכבו הללה זעזכו. קרית מועדנו, ז'
 כדכתיב חזה לזין קרית מועדנו (ישעי' ל"ו ב').

נערו איבער ערבות(1) — האב' איך נור לוויח טטענגעל געשניטטען,
 זכלחהו דער זידען טווינגען, דער זידען איטטלערען פליגעל, וו
 זיה הייליגען שרפים זיהרע זכבגעזונגע בעגינגען(2). זאלע איבר
 זויאגעוואלזע זחט דער זלויגיטיגע פחטער פערווארפען. זיענע ז
 נור זחט ער חונו זכנעאפפחהלען זיינע פחטערזליכע גיטע דזאמי
 זיהזען. איט זיענען פערקידען וויר זיינען רוהס זין זיינען רוה
 זיוו(3) זיעבען טחגע זינדורף, חונד פרייזען טחגליך זיינע גיטע. ז
 זיענען פרחזאזע בעטרחגען, זיאזט ער זיך חונזער זון, בעטזיי
 חונזער זיין. חונד פיהרט חונו זיך דער, שטחזדט חונזער בעטזי
 (ירושלים).

(1) ערבות נחמען דער זאגענלכנעטען זכזוויידען, וזיא חויך דעו זח
 טען זיאזעלן. (2) זיהע ישעי' ק' 6 פ' 2. (3) זית זכנעט.

אשר יעזרנו קהלות אשכנז וירד דיעונו ניסם גענונגט, און פאנגט
יך און: ובכן ולך תעלה קדושה, ונק"ק פארט אומרים אל נא.
קהלות פולין והנהגים ענהגם אומרים אז היתה וכו' ואף אומרי אל נא.

וּבְכֵן וַיְהִי בְשָׁלֹם סָבוּ:

יחד ע"פ חשר"ק כפול.

הַיְחָה חֲנִית סָבוּ. בְּחַלְתָּלִי רַתְקָה. בְּשִׁנְאַנִּי שְׁקָטִי.
 בְּרַכְבּ רַבּוּתִים. בְּקִדּוּשֵׁי קָדָם. בְּסִפִּיר וּסְבוּת:
 בְּשָׁלֹם סָבוּ. בְּצַנּוּעֵי צְדָק. בְּפֶאֶר פְּרוּכָת. בְּעִבּוּדַת
 עֶרְךָ. בְּסִפְת סִגְלָה. וַחֵיא סָכְתוּ:
 הַיְחָה חֲנִית סָבוּ. בְּנוֹצְצֵי נוֹגָה. בְּמִלְאַכְנֵי מְרוֹם.
 בְּלֶהֱט לֹוְהַטִּים. בְּכַנְפֵי כְרוּבִים. בְּסִפִּיר וּסְבוּת:
 בְּשָׁלֹם סָבוּ. בְּיַדֵּי דוֹת יַעַר. בְּטִירַת טְהָרָה. בְּחִפְת
 חֲדוּהָ. בְּזֹר זְמִירַת זְכוּל. וַהֵיא סָכְתוּ:
 הַיְחָה חֲנִית סָבוּ. בְּוַעֲרֵי וַעֲדִי. בְּרוּגֵי הַמְּלָה.
 בְּדַמוּמֵי דָקָה. בְּדוֹתֵרֵי דוֹלְקִים. בְּסִפִּיר וּסְבוּת:
 בְּשָׁלֹם סָבוּ. בְּגִלוּמֵי גֵיא. בְּבֵית בְּחִירָתוֹ. בְּאֶהֱל
 אֹוִיוֹ. בְּאֶדְר אֶפְדָּנוּ. וַהֵיא סָכְתוּ:

שמעיל נק"ק פארט ונכותיה אכן כנוז קהלות אשכנז ופולין א"א נא.
 נא' לעולם תעבץ. ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים תמלוך.
 שא' האל מלך נורא מרום וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי
 עמ' מלכותו נצח. נוראותיו שיהיו ספרו עזוי פארוהו צבאו
 וזמורו. רון שיר ושבת תקף תהלות תפארתו:

וּבְכֵן וַלְךָ תַעֲלֶה קִדְשָׁה כִּי
 אֶתָּח קְרוּשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

סלוק אַקָּחָה בְּרֵאשׁוֹן. לְאַחֲרוֹן וּרְאִישׁוֹן: פְּרִי עֵץ הַדֶּרֶךְ. לְבִקְדָשׁ נִגְאָדָר: כַּפּוֹת תְּמָר. לְצִדֵי כַתְּמָר: עֲנַפֵּי הַדְּרָסִים. לְצַג בֵּין הַדְּרָסִים: מַר עֲרֵבוֹת. לְרוּכְבַּי בְּעֲרֵבוֹת: כָּמוֹ לְהִלֵּל. בְּזֶכֶר וְהִלֵּל. בַּיּוֹם וְלֹא בַלַּיִל. לְאִין לְפָנָיו לַיִל: בְּלוּךְ אַחָד. וְאַתְרוּג אַחָד. לִי אַחָד. וּשְׂמוֹ אֶתְעוּ

אקחה בראשון, בראשון לחג, לאחרון וראשון, הקב"ה. פרי עץ הדר ו הכי סית' בויקרא רבה פ' ל' ונילקוט פ' אסור וסו מרכ"א פרי עץ י זה הקב"ה שכתוב בו הוד והדר לבשת (מהלים ק"ד). כפות תמרים, זה הק שכתוב בו לדיק כמתק יפרת (מהלים ל"ב) ועלף עץ עבות זה הקב"ה דב והוא עומד בין ההדסים (זכריה א'), וערפי כחל זה הקב"ה דכתיב בי' ו לרוכב בערבות (מהלים ס"ח) עכ"ל והובא כפי נס' סגורת האסור כד כלל ד' חלק ו' פ"ה, ועיין ביפה מאר ונפי' הרמב"ן על התורה פ' אכ ביום ולא בליל כשאז"ל נסמ' סוכה דף ע"ג. כלולב אחד וכו'. יתן טעם לקיחת כל עין ועין במספר. באמהות שמים, כשתי האמהות של שכי' נ שצטי יה והיינו רחל ולאה, ודע שצ"י של י"ח כתיב באמהות האל"ף ב וז"כ ירמו לבלהה וזלפה אשר ילאו מהם מקלת השנטיס וגירסא : עסתברת כי סמס אמהות ד' יתלכדו ולא יתכדדו ועליהם תרמו האג בענואר בסמוך, ועוד דע שכל כ"י כתיב באמהות ונעופסות באבות כ

אקחה. חייך ערגרייטע דיעוע אגודה הייטע חס ערוטען, לו עה דעו חלוערלעטלטען חונד חלוערערוטען. איט דיעוער פרוכטדענו הע ויכוטען בויענו (אחרונ). פערעהרע חייך דחו איט הייליגקייט פֿונ העררליכטע ווענסן; איט דיעוער פחואע (לולב), דען לווויגע ו גערחדעוטען חונד החיכוטען בויענו, פערעהרע חייך דען חלוגערעכטענו חונד חלוערהחכוטען; איט דיעוען הדסים פערעהרע חייך דיח ערטיי לויטען דען הדסי' 1) חונד איט דיעוען ערבות דען טהרחנער חיי ערבות 2). דיעוע געוועןחרטען, דיח פערקינדער פֿון זיינע רעהו פריי, ערגרייט' חייך נור לור טחגעוילייט, ניכט לור לייט דער נחכט פֿחר זיינעס חנגעזיכטע חייט פֿערן דיח נחכט. חייך נעהאע נור ח לולב, חויך נור חיינ חייכליגעו אחרונ; דען חויך ער, דער עווי חייט חייכליג, חונד זיין נחאע חייכליג. פֿון דען ערבות נעהאע חייך לוווי נחך טלנחהו דער לוייח סטחאמיטטער 3) חונד דער לוייח טוויי

- 1) זיעהע חייס ביאור.
- 2) זיעהע חנאערקונג 1.
- 3) רחל חונד לאה דיח איטטער דער 12 סטחאמע יאאל'.

עֲבֹת שְׁתַּיִם • בְּאִמְרוֹת שְׁתַּיִם •
 בְּמַעֲוֵפּוֹת שְׁתַּיִם: בְּעֹבֹת שְׁלֹשָׁה • בְּאֵבוֹת
 אֶלֶשָׁה • בְּמִקְדֵּי־שֵׁי שְׁלֹשָׁה: בְּאַגְדוֹת אַרְבַּע •
 גְּבֻעוֹת אַרְבַּע • בְּחִיּוֹת אַרְבַּע • וּכְנָפִים אַרְבַּע:
 שְׁמַחוֹת שֶׁבַע • כִּימֵי שֶׁבַע: בְּחִגִּיגַת שְׁמוֹנָה •
 מִלֵּת שְׁמוֹנָה: בְּהָרֵר לְהַזְכִּיר הַדּוֹר זְקָנָה •
 גְּבוֹת לְהַזְכִּיר לְמַחִים נְקָנָה • בְּעֹבוֹת לְהַזְכִּיר
 אֶחָד עַד קָנָה • בְּעֶרְבַח לְהַזְכִּיר אֶחָד לְעַבֵּד

וְכִי נִרְאָה וְכֵן חֲנֻרֵיהֶם. כִּנְעוֹת אַרְבַּע, יִדְּחוּ לְאַרְבַּע הַאֲעוֹת הַמְּכֻבֹּת
 וְשֵׁת נְהַרְבָּה עֲקוּמוֹת נִמְקָרָא עֵינָן פִּי רַשִׁי אֵלֶּל כִּי מֵרַשׁ כּוֹרִים אֶרְאֹנוּ
 אֲנִי כִּי ג' ט'). נִהְדָר לְהַזְכִּיר וְכוּ', הַפִּיטָן מִזְכִּיר בֵּל הַעֲכִיכִים הַנְּרַמִּים
 עִינִים וְדַבְּרוּ לְקוֹחִים מֵעַד ר' הַכֵּל וְשִׁילְקוֹט פ' אֲחֹר וּלְפִי עַן הַדָּר
 אֲנִרְהֵם שֶׁהִדְרוּ הַקְּנָה נְשִׁינָה טוֹבָה שְׁכַאמֵר וְאֲנִרְהֵם זָקֵן בִּלְבִישִׁים וְכַמִּיב
 הַזֶּה פְּנֵי זָקֵן; כְּפֹת תַּסְרִים, זֶה יִלְחַק שֶׁהָיוּ כְּפֹת וְעַקוֹד ע"ג הַטּוֹבָח;
 אֲדָר עַן עֲבוֹת, זֶה יַעֲקֹב מֵהַדָּם זֶה רַחוּם בְּעֵלִין כִּךְ הִיָּה יַעֲקֹב רַחוּם
 גִּבּוֹר וְעַרְבֵי נִחַל, זֶה יוֹסֵף מֵהַדָּם זֶה עַרְבָה זֶה כְּשֹׁשָׁה לְפָנָיו ג' מִיכָן הִלְלוּ כִּךְ
 יוֹסֵף לְפָנָיו אֲחִיו עַכ"ל. לְמַחִים נְקָנָה, יִלְחַק שֶׁהִיָּה כְּפֹת ע"ג הַמְּזַבֵּחַ
 שְׁלֹשׁ מַחִים. תַּס, יַעֲקֹב. אֶחָד, יוֹסֵף, נִהְדָר לְחַשׁוֹב וְכוּ', עַתָּה יִזְכִּיר עֵינָן

עַר הַיִּלְיָגֵעַן (שְׂרִפִּים 1). פֶּתָן דַּעַן הַדְּסִים נַעֲהֲאֵעַ אִיךְ דְּרִיחַ גַּחַךְ חֲכִי
 הַזֶּה דַּעַר דְּרִיחַ טַטְוֵאֲמִפְחֵטֵר (אֲנִרְהֵם יִלְחַק וְיַעֲקֹב) חוֹנֵד דַּעַר
 דְּרִיחַ קְדוּשָׁתוֹ. דִּיחַ גַּחַלְלֵעַ אֲגוּדָה חֲבֵעַר בַּעֲטָטְהֵעַט חוּזִי פִיעֵרֵטָן,
 דְּחִלְלָהּ דַּעַר פִיעֵר טַטְוֵאֲמִיטְטֵר (שְׂרִי רַנְקָה רַחַל וְלֹאָה) דַּעַר
 עַר הַיִּלְיָגֵעַן חִיּוֹת חוֹנֵד דַּעַרֵטָן פִיעֵר פִּיגֵעַל 2) זִיבַעַן אֲחִנְכֵפְחֵאֲטִיגֵעַ
 עַרְגִּיגִּוּגֵעַן הַחֵט עַר חוֹנֵס חֲנַעֲמִפְחֵהֲאֵעַן, נַחַךְ חֲנַלְחֵהּ דַּעַר זִיבַעַן
 אֲעַע דַּעַם סוֹכוֹת־עֵטְעוֹ, פִיעֵר דַּעַן חֲצִטְעַן הַחֵט עַר חִיין בַּעֲזֻחִי
 עַרְעַר פִּיעֵרֵדַעַנְפִיעֵר חֲנַגְעֲחֵרְדֵנְעַט, וְוִייל עַבְעַן דַּעַר חֲצִטְעַט טַחַךְ
 דְּחִיךְ חִין בַּעֲטֵרֵעַן דַּעַר סִלוֹה פֶתָן מִלֵּה בַּעֲזֻחֵדַעַר חוּזִיגֵעַלִּי־יֵי
 עַרְעַרְנַעַר וְוִירַד דּוֹרְךְ דַּחֵז אֲחִרּוֹן חִין עַרְחִינְעַרּוֹגֵךְ גַּעֲבֵרְחֵכֵט דַּעַר
 חֲרִירְדִיגֵעַ חֲאֲטִפְחֵטֵר אֲנִרְהֵם, 3) דּוֹרְךְ דַּחֵז לּוֹלֵךְ דִּיחַ עַקְדָה פֶתָן
 דְּחִיךְ דּוֹרְךְ דַּחֵז הַדָּם דִּיחַ פִּרְחֵאֲיִגִּיקִיט פֶתָן יַעֲקֹב. חוֹנֵד דּוֹרְךְ דִּיחַ
 דַּחֵז טוֹגְעַנְדֵהֲפִטְטַע בַּעֲטֵרְחֵגֵעַן יוֹסֵף. פִיעֵרְנַעַר וְוִירַד דּוֹרְךְ דַּחֵז

- 1) זִיָּהֵעַ יִשְׁעִי קַחֲפִיטְעַל 6 פִיעֵר 2,
- 2) יִמְקָאֵל קַחֲפִיטְעַל 1 פִיעֵר 5.
- 3) דִּיחַ עַרְקֵאֲחֵרּוֹגֵךְ חֲיבֵעַר דִּינַע עַרְחִינְעַרּוֹגֵךְ זֶה וְוִיחַ חֲיבֵעַר דִּיחַ
 פֶתָןגֵעַרְעַן חֲנַסִפִּילּוֹגֵעַן, גִּלְיִכִּיסַע חוֹנֵד דִּיטּוֹכְגֵעַן חִיּוֹט חִין
 חוֹנְעַרְעַס נִאֹר לַחַךְ לֹו זַעֲהֵעַן.

הַקָּהָה: בְּהֶדֶר לַחֲשׁוֹב בְּלוֹיֹת עֲדָנָהּ. בְּכַפּוֹ
 לַחֲשׁוֹב מְשׁוֹלֵת שׁוֹשְׁנָהּ. בְּעִבּוֹר לַחֲשׁוֹ
 יְחֻמַּת דִּינָהּ. בְּעֶרְבָה לַחֲשׁוֹב בְּאַחוֹת מְקַנְאָה
 בְּהֶדֶר לְהַמְשִׁיל מִפְּלִיא עֲגוּלָהּ. בְּכַפּוֹ
 לְהַמְשִׁיל אֲגַן סִגְלָהּ. בְּעִבּוֹת לְהַמְשִׁיל שׁוֹר
 דְּגוּלָהּ. בְּעֶרְבָה לְהַמְשִׁיל מְחֻקְקֵי מְגִדָּה

אחר המרוץ גד' מינים וגם זה מעדרש הכל' ח"ל ד"א פרי עץ הדב
 שרה שהדדה הקב"ה נשינה טובה שנאמר ואזכרהם ושרה זקנים; כ
 תערים זו רבקה עה תערה זו יש בו אוכל ויש בו עוקלין כך העמיד' רג
 לדיק ורשע! וענף עץ אבות זו לאה עה הדם זה רחש נעלין כך ה
 לאה רחשה נכנים; וערבי נחל זו רחל עה ערבה זו כמשה לפני ג' ה
 כך רחל עתה לפני אחותה עכ"ל. וזה טעם הפייטן, בלוית עדכה, ה
 אחרי בלומה היתה לה עדכה, עשולת שושיה זו רבקה שנמשלה לשו
 בדליתא במדרש חזית כשזכנה בין החומים (שיר ב' ה') זו רבקה שאב"י
 רמאי ואחי' רמאי' ואכשי תקומה רמאים והלדיקה הזאת ילאה עבינו
 למה היתה דומה לשזכנה בין החומים עכ"ל, יחומת דינה, זו לאה שיר
 וילדה דינה לשון ובחטא יחמטני אחי (תהלי' נ"א ח'). באחות סקנא
 רחל בדכתיב ותקנא רחל באחותיה. בהדר להמשיל וכו', גם זה שם בר
 ח"ל ד"א פרי עץ הדב זו סנהדרין גדולה של ישראל שהדדה הקב"ה נש
 טובה שנאמר לפני שיבה תקום והדרת, ויקר' י"ט ל"ב, כפות תערים, זו ת"ת שכ
 את עמקן ללמוד תורה אלו מאלו; וענף עץ עבות אלו ג' שורות של תלמי
 שיושבין לפני סנהדרין; וערבי נחל אלו ב' סופרים של ז"נים שעומדין לפני
 וכותבין דברי המזכין ודברי המחייבין עכ"ל, מפליא עגולה, רומן לסנהד
 שהיו יושבין בחלי גורן עגולה כדאי' במדרש חזית בפסוק שרך אגן הכ
 ע"ש ואפשר שכיון אל החופלא שנסנהדרין וזה טעם מפליא. שורת דגו
 ג' שורות שהיו דגולים לפני סנהדרין. מחוקקי עגלה, אלו ב' כופר
 בהדה לכפר וכו', עתה יזכיר על עה הם מכפרי' וכן אי' במדרש הביאו

אחרון חין חנדרענקען געברח'ט, דיח וויעדער. איינגעטרעטנע יוגע
 קרח'ט חונזערער אוטטער שרה*); דורך דחו לולב, דיח טטחנדה
 טיגקייט דער איט חיינער רחזע פֿערגאייכענען רבקה; דורך דחו ה
 דיח קינדרייכע לאה אוטטער דער דינה; דורך דיח ערנה ווירד
 חנדרענקען געברח'ט חונזערער אוטטער רחל וויו יזח חין דען טחו
 חיהרער יוגנד פֿערטיער. פֿערנער קאן פֿערגאייכניסווייזע, ה
 אחרון איט דעס חבערהויפטע חיס קרייזע דער סנהדרין פֿערגאיי
 ווערדען*); דחו לולב איט דען תלמידי חכמים; דחו הדם איט דען
 חיינער רייהע זיטלענדען תלמידי' חונד דיח ערנה איט דען געריכטוט
 בערן. פֿערנער חייט דחו הערלחהלויכע אחרון עכפר חוין' י

(* זיעהע חנאערקונג 3.

בְּהָדָר לְכַפֵּר שְׂרַעְפֵי לֵב • בְּכַפּוֹת לְכַפֵּר שְׂזוּרָה
 מֵאֵל לֵב • בְּעֵבֹת לְכַפֵּר סִקּוֹר עֵינַי וְלֵב • בְּעֵרְבָה
 לְכַפֵּר נְבוֹל פֶּה עִם לֵב: בְּהָדָר לְכַנּוֹת שְׁלָמִים
 חֲמוּמִים • בְּכַפּוֹת לְכַנּוֹת בְּעָלֵי מַעֲשִׂים
 וְעִמִּים • בְּעֵבֹת לְכַנּוֹת יִשְׁרִים בְּמִצּוֹת
 חֲחוּמִים • בְּעֵרְבָה לְכַנּוֹת בְּשִׂמְצָה בְּחֻמִּים:
 וְנָמוּ בְּעֵץ הָדָר רִיחַ וְטַעַם • כֵּן בְּעַם זוּ בְּעָלֵי

ט' המנהיג והרמ"א ח"ל: למה באחרונ? שהוא דומה ללב לכפר על הרהורי
 לב; ולמה בזהם? שהוא דומה לעינים לכפר על סיקור עינים; ולמה
 בעונה? שהוא דומה לשפתים לכפר על דיטוי שפתים וכו'. ודוגמתו איתא
 גמרא מחנוסא פ' אסור ומס"ס שם ארבעה המה מטיבי לבת (משלי ל'
 לט) אלו ד' סיכים שבלוב שכל אחד וא' מישראל הולך ורץ ולוקח לו מהם
 לכל לפני הקב"ה שיחלה לו ויכפר על כל עוונותיו; ועוד שם גם צרבות
 נשקם הנ"ל: ר' שני פתח כל עלמותי מאשרנה ה' עי כסוף, לא באמר
 כסוף זה אלא בשביל לולב, השדרה של לולב דומה לשדרה של אדם וההדס
 דומה לעין והערבה דומה לפה והאחרונ דומה ללב, אמר דוד אין בכל
 האיברים גדול מאלו שהן שקולין כנגד כל הגוף הוי כל עלמותי מאשרנה
 ע"ל, וענין המאמר כמו שכתוב בעל י"ת טעם היות דוגמא לאיברים אלו
 שחלה להיות זכיות האדם וחובותיו אס ב ע ע ש ה ואס בדבור ואס
 גסח שבה, והמעשה בהתנועות עלמות האדם וכנגד זה השדרה אשר היא
 גבור רוב העלמות המתנועעים, והפה כלי הדיבור, והלב כלי המחשבה,
 וגי מחלת התעוררת האדם אל הדברים הוא ראית עין באשרם עין
 חיה ולב חושד לכך שם בכללה העין והוא שאמר שהם שקולין כנגד כל
 טוף שורה. היינו שדה הידוע בל' תלמוד גדל"ת ובארט' בוי"ן, לעומת
 המנה (ויקרא ג' ט') ת"א לקבל שורתא. בהדר לככות, עתה ימשיל עיניכם
 אדם גם הם כזכרים בעדר הנ"ל כרי עץ הדר, עה אחרונ זה יש בו ריח

ועד חקקען אים הערלען; דאז לולב, אהנליך דעס אענטליכען ריקי
 אחד וחדודך דיז קחרפערליכען בעוועגונגען ענטטטעהען, זוינט
 ציר חוין זינדליכע קחרפערליכע בעוועגונגען, דאז דעס חויגע אהכי
 לעה הם חויט מכפר חוין זינדען דיח וויר דורך דאז געזיכט בעגזכי
 און חונר דיח ליספענפארטיגען ערבות זינד מכפר חוין זינדליכע ווארטע.
 פערנר, דאז אחרונ חויט חוין בילד דער פחולקאמאן טוגענד הונפטען
 דער נחליחן; דאז לולב חוין בילד דער ווהלוטהחטיגן; דיח הדסים חוין
 בילד דער דער לעהרע בעשליסענען, חונר דיח ערבות חוין בילד
 דער וואטערהונפטען דער נחליחן. דאז אחרונ האט געטאחק חונר גע
 רי, יק חוין חונטער דער נחליחן ווהלוטהחטיגע חונר טריפטקונדיגע

מִצְוֹת יוֹדֵעַ (כִּי יוֹדֵעַ) נָעַם וְכִמּוֹ בְּכַף הַמָּזַל טַעַם
 וְלֹא רִיחַ. בֵּן פְּעַם זֶה בְּעַלְי מִצְוֹת בְּלֹא דַת רִיד
 וְכִמּוֹ בְּעֵבוֹת רִיחַ וְטַעַם מֵר. בֵּן בִּינִימוֹ הוֹגֵי רַח
 וְחָפֶם מָר: וְכִמּוֹ עֲרָבָה בְּלֹא טַעַם וְרִיחַ. נ
 בִּינִימוֹ עֲקָשִׁים אֲטוּמִים מִלְּהַרְיָח: וְכִמּוֹ ע
 פְּרִי עַלִי סֶרֶק מְחַפִּים. בֵּן יִשְׁרִים עַלִי רִשְׁעִי
 מְחוּפְפִים: וְכִמּוֹ הֵם אֲגוּדִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה. נ

וַיֵּשׁ בּוֹ טַעַם כִּךְ יֵשׁ בְּכֹל שֵׁשׁ זֵה־תּוֹרָה וּמִטָּע; כַּפּוֹת תַּמְרִים, מֵה תּוֹרָה
 זֶה יֵשׁ בְּהַ טַעַם וְאִין זֵה רִיחַ כִּךְ יֵשׁ בְּכֹל שֵׁשׁ זֵה־תּוֹרָה וְאִין זֵה־טַעַם מִטָּע
 וְעַכְפָּ עַץ עֲצוֹת, מֵה הַדָּם זֵה יֵשׁ בּוֹ רִיחַ וְאִין בּוֹ טַעַם כִּךְ יִשְׂרָאֵל
 זֵה־טַעַם בְּכֹל שֵׁשׁ זֵה־טַעַם מִטָּע וְאִין זֵה־טַעַם תּוֹרָה; וְעַרְבֵי כַחַל, מֵה עֲרַבָה זֶה
 זֵה לֹא רִיחַ וְלֹא טַעַם אִף יִשְׂרָאֵל יֵשׁ זֵה־טַעַם בְּכֹל שֵׁשׁ זֵה־טַעַם לֹא תּוֹרָה וְלֹא מִטָּע
 אֲחֵר הַקִּבְּהָ, לֹא־זָדָם אִי אֲפִשָּׁר, אֲלֹא יַעֲשׂוּ כּוֹלָם אֲגוּדָה אַחַת וַיִּכְפְּרוּ אֲלֵהוּ
 אֲלֵהוּ; לְפִיכֵךְ עָשָׂה עֲזָהִיר אֵת הָעַם וְלִקְחָתָם לְכַסׁ בְּיוֹם הַרְאָשׁוֹן. עַכְ"ל הַמֵּאֵל
 כִּמִּי שֶׁהוּא בְּסַפְרִים שֶׁלָנוּ וְכֵן הֶעֱמִיקוּ זַעַל מִגּוֹרָח הַמֵּאֹרֶךְ כִּי ג' כֻּלָּל ד' ו'
 פ'ו; וְאִלּוּם הַמַּעֲיִין בְּלִשׁוֹן הַפִּיטָן יִרְאֶה שֶׁהֵימָה לוֹ גִירָסָא הַפּוֹכָה כִּי ה'
 יִמְשִׁיל הַטַּעַם זַמְעָשִׁים וְהַרִיחַ זַמְעָשִׁים, וַיֵּשׁ פְּנִים לְכַאֵן וְלְכַאֵן בְּאִין הַכְרַע, וְהַר
 זַמְעָשִׁים הֵיכֵן פְּרוֹת וְכַדָּא' זַמְעָשִׁים מִכַּחַת דְּק' כ"ז א': ד' מִיכֵן שְׁנֹלֹבֵב שֶׁ
 מֵהן עוֹשִׂין פְּרוֹת (אֲחֵרוֹג וְתַמְר) וְזָכִים אִין עוֹשִׂין פְּרוֹת (הַדָּם וְעֲרַבָה): עו
 פְּרוֹת יֵהִיוּ זְקוּקִים לְשִׁאִין עוֹשִׂין פְּרוֹת וְשִׁאִין עוֹשִׂין פְּרוֹת יֵהִיוּ זְקוּקִים לְעו
 פְּרוֹת (כְּלוֹמֵר כּוֹלָם יֵהִיוּ כְּאֶחָד) וְאִין אֲדָם יוֹלָא יְדֵי חוּבְתוֹ עַד שֶׁיֵּהִיוּ כּוֹ
 זַאֲגוּדָה אַחַת; וְכֵן יִשְׂרָאֵל זַהֲרָלָהָ (כְּשֶׁהֵן עַתְעַכְיָן אִיכָּס כַּעֲשִׂים עַד שֶׁיֵּהִיוּ כּוֹ
 זַאֲגוּדָה אַחַת, לְדִיקִים וְרַשְׁעִים) שְׁנֵאֲמַר הַזּוֹכָה זַמְעָשִׁים וְכוּ'. עַכְ"ל וְאֲמַר
 זַמְעָשִׁים חוֹלִין דְּק' ל"ב א', שֶׁלָחוּ מֵתָם לִינְעִין רַחֲמֵי אִיחְכְּלִיא עַל עֲלִיִּיא שְׁאֲלָתָם
 עֲלִיִּיא לֹא מִתְקִיִּימִין אִיחְכְּלִיא וְכוּ'. וְזֵה טַעַם הַפִּיטָן: וְכִמּוֹ הֵם אֲגוּדִים אֵל
 וְכוּ'. לְכַלֵּל לְחוֹלֵל וְכוּ', כֹּל אֲלֵה לְשׁוֹכֹת שֶׁל שַׁחַ הֵם. עִירִין וְקִדְשִׁין, שֶׁס

אֲחֵנְעֵר. דָּחֵז לֹלֵב הַחַטָּ גַּעֲטָאֲחָק אַבְעֵר קִינְעֵן. גַּעֲרוֹךְ, וְזֵה חוּיךְ אֲחֵ
 נַעֲר חוֹנְטֵר דַּעֲר כַּחֲלִיחָן, וְוִהֲלִטְהֵטִיג אַבְעֵר חוֹנוֹקוֹנְדִיג חִין דִּין
 סְרִיטָט. דִּיחַ הַדְּסִים דּוֹפְטֵעֵן וְוִהֲגַעֲרוֹךְ, וַיִּנְדֵּר אַבְעֵר בִּיטְטֵר פֶּחֶן גִּי
 סֵאֲחָק, וְזֵה חוּיךְ אֲחֵנְעֵר חוֹנְטֵר דַּעֲר כַּחֲלִיחָן סְרִיטְטֵגַעֲטֵהֲרֵט חֲכֵנ
 חֲבַגְעֵטֵאֲחָקֵט. דִּיחַ עֲרַבּוֹת וַיִּכָּס גַּעֲטָאֲחָק חוֹנְד גַּעֲרוֹכְוִחֵז, וְזֵה חו
 חוֹנְטֵר דַּעֲר כַּחֲלִיחָן גַּעֲטָאֲחָק חוֹנְד רּוֹכְוִחֵז חוֹנְעֵר. חוּיךְ וְזֵה חו
 הֵיעֵר דִּיחַ פֶּרוֹכְטֵרֵטֵרֵגַעֲנֵדַע לּוֹוִיגַע אַיִבְעֵר דִּיחַ וַיֹּאדְעֵן הַעֲרַפְחֵרֵרֵחַן
 חוֹנְד וַיִּזַּח דַּעֲקָט, וְזֵה רַחֲגֵעֵן חוּיךְ דִּיחַ וְוִהֲלִטְהֵטִיגֵעֵן אַיִבְעֵר ד'
 נִיכְטוֹוִירִדִיגֵעֵן הַעֲרַפְחֵר חוֹנְד דַּעֲקָטֵעֵן זִיחַ; חוּיךְ וְזֵה חוּיךְ דִּיחַ פֶּע
 טִיעֲדַעֲנֵעֵן גַּעֲוִחְכֵּזֵרֵטֵעֵן הִיר כּוֹר חִיין גַּעֲבוֹנְד חוּיִאֲחֵכְעֵן; וְזֵה אַחְכֵּ
 חוּיךְ דִּיחַ פֶּעֲרִטִיעֵנֵעֵן אַעֲנֵטֵעֵנְקֵחֵסֵעֵן מֵר חוּינֵע גַּעֲוִעֵלֵטֵפֵט אֵו

אֱלֹהִים אֱלֹהֵי בְּאֵלֶּהּ . לְמִשׁוֹן אֱלֹהֵי אֶת אֱלֹהֵי .
 לְכַפֵּר אֱלֹהֵי עַל אֱלֹהֵי : לַעֲשׂוֹת אֱלֹהֵי בְּאֵלֶּהּ .
 זְמִירוֹת אֱלֹהֵי . לְמִי בָּרָא אֱלֹהֵי : לְמַלְל
 לְדַלֵּל . לְכַלֵּל לְחוֹלֵל . לְיִשָּׁר לְאִשָּׁר . לְהַכְשִׁיר
 לְהַדְרִישָׁר . לְבָרֵךְ לְשׁוֹרֵר . לְאַהֲדֵר לְהַדְרֵי .
 לְבָרֵךְ לְדַבֵּר . לְהֵאמֵר לְזִמֹּר . לְחַנּוּן לְרַנֵּן .
 לְשִׁנּוּן לְהַרְגֵן . לְקַלֵּם לְעַלֵּם . לְנִצְיָה לְפִצְיָה .
 לְהַעֲרִיץ וּלְהַעֲלִיץ . לְהַרְגִישׁ לְהַקְדִישׁ : כְּשִׁיר
 עֵדִין . כְּשִׁירוֹת קְדִישִׁין . כְּזִמְרֵי חֲשַׁמְלָה .
 כְּמִדַּת הַמְּלָכָה . כְּפִאֲדֵי אֱלֹהִים . כְּתַפְאֲרַת
 אֱרֵאֱלִים . כְּתִרְדֵי זִיקִים . כְּהַדְרַת בְּרָקִים .
 כְּנִעֵם גְּלִילִים . כְּנִעִימַת גְּלִילִים . כְּנִגּוֹן רוֹבִים .
 כְּנִגְיַת בְּרוּבִים . כְּרִנָּן אוֹפְנִים . כְּרִנְתֵי מְרַבְעֵי
 תָּמִים . כְּחִדּוֹשׁ בְּרָקִים . כְּמַתְחַדְשִׁים לְבָקָרִים .
 כְּקִדּוֹשׁ עֲפִים . כְּקִדְשֵׁי עוֹפְפִים . כְּרִגְשׁ

האדם לעלזים בדכאל ד' י' וכן יתר השמות הזכרים כאן כולם חארים
 ונשים לעלזכי עעלה. עיין בפרקי דר"א פ"ד.

חתען עתן חיינחנרער חב, בעסערן חיינחנרער, זהאען חיינחנרער
 חב, חונד חולער פפליכט חיוט' ו' לחכגעוונגע דעס טאפעער חולער
 חען חנלסטחאטן, לו פערקינדען זיינען רוהט, נאך חרט דער
 חחויטען קהרע חז"ו* .

(*) היער קחאטען חין חריגינחל פיעלע זינחנאע דעו רוהאו חונד
 חעו עתה, דיו זיך ניכט ווחהל חינו דייטטע חיבערטחגען חחטען.

מְעוֹפְפִים • בְּרִגְשֵׁת מְתוֹפְפִים • בְּשִׁנּוֹן צְפוּפֵי
 בְּהֶגְהָ מְצַפְצָפִים • בְּרַעַשׁ סָפִים • כְּמַעַנְ
 שָׂרְפִים • כְּמַחְנוֹת קְרוּשִׁים • לְקְרוּשׁ מְקַדֵּי שֵׁי
 וְקַדְשֵׁת מְשֻׁלְשִׁים :

ח' בפתחוב על יד נביאוק וקרא זח אל זה ואמר:

קו"ח קרוש קרוש קרוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 ח' אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לע
 שרפים לעמתם ברוך יאמרו קו"ח ברוך כבוד יי ממקומו ממקומה מל
 חופיעות מלוק עלינו פי מחבים אנחנו לך מתימתלך בציון בקרב ביי
 לעולם ועד תשכון: תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ו
 ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עוק על
 דוד משיב צדקך: קו"ח ימלך יי לעולם אהיה ציון לדוד הללו

ח' לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשהך נקדיש ושבו
 אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד פי אל מלך גדול וקרוש א
 ברוך אתה יי דגאל הקרוש:

אתה בחרתנו וכו' מעל לעיל.

דיני נמילת לולב.

א. נוטל האגודה בידו הימנית (ואטר ביטין דידי') והאחרונ בשמאלו, וזדי
 בכל אופן ילא. וגדס שאין לו אלא יד אחת נוטלו באיזה יד שיש לו והאח
 אפילו בזרוע אם אינו יכול' להחזיק שניהם ביד א', ואם אין לו יד כ
 שניהם בזרוע או אפילו זא". ב. ל"ל הלולב וכן כל מיניו ראשיהם למע
 וגם כשמעכעכ לזד עטה ל"ל בדרך גדילתן ולא יהפוך ראשו. ג. יכון לקיים ו
 שבתוב צמורה ולקמתם לכס ביום הראשון. ד. אין להפריד האחרונ מהל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּלִי תְלִיחָה הָ. יִקַּח הַלּוֹבֵב
 לְהוֹדוֹת עֲשׂוֹתָיו אֶת־כֹּחַ כּוֹטֵל הַאֲתָרוֹג וְתַחֲבָרוּ לוֹ וְאִמְרוּ שֶׁהַחַיִּינוּ
 לְהַלְלָהּ כּוֹטֵל הַאֲתָרוֹג וְתַחֲבָרוּ וְאִמְרוּ כֹּטֵל הַלּוֹבֵב. ו. עֲכַעְכַּע בְּעִמְדָה וְהוּא
 מְלִיץ וְהוּא עֲכַבְגָּדוּ וְהַלְלָהּ וְעוֹשֵׁי הַכַּעֲכוֹעַ שֶׁסְּגִימָה בְּהַלְלָהּ וְגִ' בְּהַלְלָהּ טוֹרֵף
 הַכַּעֲכוֹעַ הַעֲלִין בְּכָל כַּעֲכוֹעַ, כֵּן לְכָל רוּחַ. ז. בְּדַעֲבָד אֵין הַכַּעֲכוֹעַ עַעֲכָב, אֲבָל ד'
 אֵין עַעֲכָבִין זֹא"ז. ח. וְלֹא יוֹסִיף עֲלֵיהֶן עֵין אֶחָד וְלֹא יוֹתֵר עֲלוֹבֵב א' וְאֲתָרוֹג
 א' וְאֵם עֵבֶר לֹקֵי'. וְהַדָּם וְעַרְבֵי רֵאשִׁי לְהוֹסִיף עַה שִׁירָלָה אֲבָל הַמְדַקְדָּקִים אֵין
 הַדָּמִין עַל ג' הַדָּמִים וּב' עַרְבּוֹת. ט. אֲסוּר לְאֲכוֹל קוֹדֵם שִׁטוּל לֹבֵב. י. אֲסוּר
 לְרַחֵם בְּהַדָּם שֶׁל עֲלוּה כֹל ז' אֲבָל אֲתָרוֹג שֶׁל עֲלוּה עוֹתֵר לְהַרִּיחַ בּו עַה"ד אֵל
 מִי סַפֵּק בְּרַבֵּת הַרִּיחַ י"ל עֲלֵהֲרִיחַ בּו עַעוֹרֵץ. יא. עַקְנֵלֶת הַאֲשָׁה הַלּוֹבֵב עֵיד
 אֵין אֵל עֵיד בַּעֲלָה וְעַחֲזִירָתוֹ לְמִים וְאֵם לְרִיחַ לְהוֹסִיף עִים עוֹסֶפֶת אֲבָל לֹא
 מְלִיץ בִּי"ט. יב. בְּשֶׁבֶת אֵין כּוֹטֵלֵן הַלּוֹבֵב אֲפִילוּ הוּא יוֹם א' וְאֲסוּר בְּטֵלְטוּל
 אֵל לֹא לְטוֹרֵךְ גּוֹפוֹ וְעַקְוֹת, אֲבָל הַאֲתָרוֹג עוֹתֵר לְטֵלְטֵלוּ דְרֵאוּי לְהַרִּיחַ בּו ע"ל.
 ג. אֵין אֲדָם יוֹלָא בִי"ט א' בְּלוֹבֵב שֶׁל תַּחֲבָרוּ עַד שִׁתְּכַנֶּה לוֹ בְּתַמְנָה וּבְתַמְנָה
 לֵעַד לְהַחֲזִיר דִּין' וּכְשֶׁתְּחִזְרוּ בַּיּוֹם א' קוֹדֵם שִׁילְטוּ בּו בַּעֲלִיז ל"ל לְהַחֲזִיר בְּתַמְנָה
 עֲשִׂיתָ עַמֵּ"ל לוֹ יִתְכַנֵּן בִּי"ל לְקַטֵּן קוֹדֵם שִׁילְטוּ בּו. ע. שׁוֹתֵפִים אֶקְטוּהוּ
 בְּשׁוֹתֵפִים אֵין א' עַה"ס יוֹלָא בּו בִּי"ט עַד שִׁתֵּן לוֹ תַּחֲבָרוּ חֲלָקוּ בְּתַמְנָה. טו. אֲעִי"פ
 אֲעוּ שֶׁשֶׁת הַעַכְבָּה שֶׁהַקֵּבֶל קוֹבִים אֲתָרוֹג בְּשׁוֹתֵפֹת וְיוֹלָאִים בּו בְּחֹזֶק ע"ט כֹּל
 עַל נַפֵּשׁ יִהְיֶה לְקַטְוָתוֹ לְעַלְטוֹ כִּדִּי לְקִיִּים הַעֲלוּה כַּתְּקָנָה עַתָּה גַם כּוֹ
 מְעִינָה אֲבָלָה פ"ט בַּשָּׁנָה.

בשחרית קודם שנוטלין את הלובב פוהגין לוטר תפלה זו.

וְהָיָה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי בְּפָרִי עֵין הָדָר
 וְנִפְחַת הַמְרִים וְעֵנָף עֵין עֲבוֹת וְעַרְבֵי נֶחַל אוֹתִיוֹת שְׁמֵךְ
 וְשׁוֹחַד הַקָּרֵב אֶחָד א' אֶחָד וְהָיוּ לְאַחֲדִים בְּיָדַי וְגִידֵעַ
 אֵיךְ שְׁמֵךְ נִקְרָא עָלַי וְיִירָאוּ מִנְּשֹׁחַת אֱלֹהֵי וּבְנִעְנוּעֵי אוֹתָם
 הַשְּׁפִיעַ שְׁפָע בְּרַכּוֹת מִדַּעַת עֲלִיּוֹן לְגוֹה אֲפִרְיוֹן לְמִכּוֹן
 הַחַ אֱלֹהֵינוּ. וְיִחָא חֲשׁוֹב לְפָנֶיךָ מִצּוֹת אַרְבַּעִיה מִיָּנִים
 אֲלוֹ קִימְתִּיה בְּכָל פְּרִטוֹרְתִיה וְשִׁרְשִׁידָה וְתַחֲרִי"ג מִצּוֹת
 הַחֲלָמִים בָּה. כִּי כִּוְנֵתִי לִיחָדָא שְׁמָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְעִבְדֵתָהּ בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמָא לִיחָד שֵׁם י"ה בְּרִית בִּיחָדָא
 אֵלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ולוקח הלולב בידו ועברך. אמן ניאאט דטו לולב חין דיוז הוצר חונד יתגם

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על-נטילת לולב:

וכטל האמרו ועברו לו ועברך (ואם חל יום ראשון בשבת עברך זמן בשכי).

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ועכעכע לכל דוח כענואל סי' ז', ואח"כ עברך ברכת הלל פעוקה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:

יי הללויה ו הללו עבדי יי הללו את-שם יי
יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם: ממזרח
שמש עד-מבוא מהלל שם יי: דם-על-כנ
גוים ו יי על-השמים כבודו: מי כיי אלהי
המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמי
ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפת ידים אביו
להושיבי עם-גדריבים עם גדיבי עמו: מושי
עקרת הבית אס-הבנים שמחה דגלויה

ק"ל בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מע
לעז: היתה יהודה לקדשו ישראל
ממשלותיו: הים ראה ויגם הירדן יסב לאחוז
ההרים רקדו כאילים גבעורת כבגי-צא

וְהִדְלַף הַיָּם כִּי תִגּוּם הַיָּרֵךְ חֹסֵב לְאַחֲזֹר׃
 הַיָּרֵם תִּרְקְדוּ כְּאֵלִים וְנִבְעוֹת כְּבְנֵי צֹאן׃
 מִלִּפְנֵי אֲדוֹן הַיָּלִי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃
 הַדַּמְכֵי הַצֹּזֵר אַגְס־מַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו־מַיִם׃

וְיֵלֵא לְנוּ יְחֻזָּה לֹא לְנוּ כִּי לְשִׁמְךָ הֵן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־
 אֲמִתְךָ׃ לְמַת יֹאמְרוּ חַגּוּזִים אֵי־הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם׃ וְאֵלֵהֶנּוּ
 לְשָׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצִבְיָהֶם בְּסֶף וְזָהֵב מַעֲשֵׂה
 יַד אָדָם׃ פָּח לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃
 אֲנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף־לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן׃ יִדְיָהֶם וְ
 לֹא יִמְלִשׁוּן כְּגִלְיָהֶם וְלֹא יִרְזַכּוּ לֹא יִהְיוּ בְּגִדּוֹנָם׃
 בְּמִזְחָם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בְּמִזְחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּמִזְחַ
 בְּמִזְחַ עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא׃ בֵּית אֶהְרֹן בְּמִזְחוּ בִיהוּהַ עֲזָרָם
 וּמִגְנָם הוּא׃ יִרְאֵי יְהוָה בְּמִזְחוּ בֵּיתוֹהַ עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא׃

"זָכְרָנוּ יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ אֶת־
 בֵּית אֶהְרֹן׃ יְבָרֶךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטָנִים עִם־
 הַגְּדֹלִים׃ יִסַּף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃
 שְׂרָזִים אַתֶּם לַיְיָ עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם׃ לֹא־
 וּמַתִּים יִהְלְלוּהָ וְלֹא כָל־יִרְדֵי דוּמָה׃ וְאַנְחָנוּ
 אֲבָרָה יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הִלְלוּהָ׃

וְיֵאָהֳבֵתִי כִּי־יִשְׁמַע וְיֵאָהֳבֵתִי אֶת־קוֹלִי הַחַנּוּנִי׃ כִּי־הָטָה
 אָזְנוֹ לִי וּבִיטִי אֶקְרָא׃ אֶפְפוּנִי וְהִכְלִי־מוֹת וּמִצְרֵי שְׁאוּל
 מִצְאוֹנִי צָרַח וַיִּגְוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מִלְּמַח

נִפְשֵׁי: חַנוּן יְיָ וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים
 דְּלִתֵּי וְלֵי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשֵׁי לְמִנּוּחֵיכִי כִּי יְיָ גָמַל עֲלֶיךָ
 כִּי חֲלָצָתָ נַפְשֵׁי מִמּוֹת אֶת־עֵינֵי מִן־דַּמְעָה אֶת־רַגְלֵי מִדָּח
 אֶת־הַלֶּקֶד לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲחַבֵּב
 אֲנִי עֲנִיתִי מָאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:
 מִדֵּה־אֲשִׁיב לִי כִּדְהִגְמוּלְהוּ עָלַי: כּוֹס־יִשׁוּעוֹ
 אֲשָׂא וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה
 נָא לְכָל־עַמּוֹ: יִקַּר בְּעֵינַי יְיָ הַמּוֹתָה לַחֲסִידֵי
 אֲנָה יְיָ כִּי־אֲנִי עֲבָדָה אֲנִי עֲבָדָה בְּן־אֲמָתוֹ
 פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: לֵךְ אֲזַבַּח זִבְחַ תּוֹדָה וּבִשְׁם
 אֶקְרָא: נְדָרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ
 בְּחֲצֵרוֹת וּבֵית יְיָ בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּהָ
 כִּי הִלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחֻהוּ כָּל־הָאֲמִים
 כִּי גָבַר עָלֵינוּ וַחֲסָהוּ וְאָמַת־יְיָ לְעוֹלָם הִלְלוּהָ

י' הוֹדוּ לִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: ק' הוֹדוּ
 י' וְאָמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: ק' הוֹדוּ
 י' וְאָמְרוּ־נָא בֵּית אֱהֲרָן כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: ק' הוֹדוּ
 י' וְאָמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: ק' הוֹדוּ

מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְיָ עֲנֵנִי בְּמִרְחַבֶּיהָ: יְיָ לִי לֹא
 אִירָא מִהֲיַעֲשֶׂה לִּי אָדָם: יְיָ לִי בְּעִזָּרִי וְאֶגֶב
 אִרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיְיָ מִבְּטַח בְּאָדָם
 טוֹב לַחֲסוֹת בְּיְיָ מִבְּטַח בְּגִדִּיבִים: כָּל־גּוֹיִם
 סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם: סָבּוּנִי גַם־סָבּוּנִי

יי כִּי אֲמִילִם: סְבוּנֵי כְּדָבָרִים דַּעְכוּ כְּאֵשׁ
 יי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם: דָּחָה דְחִיתָנִי לְנֶפֶל
 עוֹרְנִי: עֲזִי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְחַדְּלֵי לִישׁוּעָה: קוּלוּ
 וַיִּשְׁוַעַה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים יָמִין יי עֲשֵׂה חַיִּל
 יי רֹמְמָה יָמִין יי עֲשֵׂה חַיִּל: לֹא־אֲמוֹת כִּרְ
 מִזְוָאִסְפָּר מֵעֲשֵׂי־יְהוָה: יִסֹּר יִסְרְנֵי יְהוָה וּלְמִוֹת
 נִתְּנָנִי: פְּתַח־לִי שַׁעַר צְדָק אָבֹא בָּם
 יְהוָה יְהוָה: וַחֲדָה־שַׁעַר לִי צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ:
 יְהוָה כִּי עֲנִיתָנִי וַתַּחֲרִלֵי לִישׁוּעָה: אוֹדךְ
 מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה: אֲבֹן
 תִּי הָיְתָה וְזֹאת הִיא אֲנִפְלֹאת בְּעֵינַיִנִי: מֵאֵת
 זֶה עֲשֵׂה יי נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ: זֶה

החזן חזר וסנגן אנא והקהל עוכה.

החזן סנגן אנא והקהל עוכה

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא
 אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא
 אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

בְּרוּךְ הַבּוֹא בְּשֵׁם יי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי: בְּרוּךְ
 יי וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ־חַג בְּעַבְתִּים עַד קְרַנּוֹת
 זִבְחָת: אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךְ: אֵלֵי
 חוּדוּ לִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: חוּדוּ

אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂי־יְהוָה וְחֲסִידוֹ צְדִיקִים עוֹשֵׂי
 חֲכָל עֲמֻקְּתֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַגְלֵי יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ

וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו כי
טוב להודת ולשמה נאח לומר כי מעלם ועד עלם אהח
ברוך אהח יי מלך מהלל בהשבתות:

ועתה יתלנא בח ארמי פאשר דברת לאמר:
זכר רחמיה יי וחסדיה פי מעולם המה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דיברא ברעו
וימליה מלכותה פחייכון וכיומיכון ובחיי דכל בית ישו
בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתב
וישתבח ויהפאר ויתרום ויתנשא ויתחדד ויהע
ויתתלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכ
ושירתא השבתתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו א
ק' קבל ברחמים וברצון את הפלתנו:

התקבל צלותהון ובעוההון דכל ישראל קדם אבוהו
בשמיא ואמרו אמן: ק' יהי שם יי מברך מעתה ועד עול
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועלנו
ישראל ואמרו אמן: ק' עזרי מעם יי עשה שמים וא
עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו:

סדר הוצאת ספר התורה

בקלת קהלות חוסיים.

נאין פקוד באלהים ארני ואין פמעשקה: מלכותך מלכות כל עליו

שְׁלֹמֹה בְּכָל הַיּוֹם יִדְרֶה: יִי מְלִיךָ יִי מְלִיךָ יִי מְלִיךָ לְעָלְמָא דְעָלְמָא וְעָלְמָא דְעָלְמָא: יִי עוֹלָמָא דְעָלְמָא דְעָלְמָא: יִי יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אב הרחמים היטיבה ברצונה את ציון תבנה הזמות ירושלים: כי כך לבר בטהו מרה אל רם ונשא אדון עולמים:

פיתחין סרוך הקודש וסוליאן ס'ת ואומרין:

וְהִי בְּנִסְעֵהּ הָאָרֶץ וַיֵּאמֶר מִשָּׁה קוֹמָה יִי וַיִּפְצוּ אִיבִיךָ וַיִּנְסוּ שְׂנֵאִיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יִי מִירוּשָׁלַיִם: וְדָבַר שְׁנֵתָן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁנֵתוֹ:

תפלה עשערי ציון לומר בשעת הולאת ס'ת.

זוהי יהוה ארחום וחנון אלה אפים ורב חסד ואמת: יי חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה: יי חסד עולם של מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני והרן עבדך פ' בר פלונית אמתך וחפני ואת אשתי ובני ובנותי לעשות רצונך בלבב שלם ומלטיני מיצר הרע והרן חלקנו ורחמיך פדי שתי שרה שכינתך עלינו והופע עלינו רוח גמלה ובינה וירתיקים פנו מקרא שפרזוב ונהיה עליו רוח יי ורחמיך ובינה רוח עציה ונבחה רוח הער ויראת יי: ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שאזכרה לעשות עשים טובים בעיניך וללכת בדרכי ישראל לפניך וקדשנו ונחיה פדי שנזכרה לחיים טובים וארוכים לחיי העולם הבא ורחמיך ממעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות לא לעולם והבוטח ביי חסד יסובבנהו אמן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

תפלתו לה יי עת רצון אלהים בברך חסדך ענני באמת ישעך ג'ס

דיח ווייבער זאגען דיעזען רבונו של עולם.

תבנו הערר דענו וועלטמאלן ערפילע אייגע הערלעמווינטע לונן

בטען ויילפֿהרדע איר, אונד געוואָהרע איינע ביטטע, איר די
 אונד* דיז ספֿכט דיינר אונד* פֿעלליהע פֿההיגיט איר, (א
 אונד, איין זעהנען אונד טפֿכטערן) דיין ויילען איט אויפֿריכטן
 הערלען לז טהון, אונד בעפֿרייע איך פֿען אונטערהעפֿטן בעגיר
 אָס דינע לעהרע אונד פֿנטהייל זיין; אפֿכע אונד גור אויפֿכען
 דיינר שכינה אפֿפֿהנגיך; בעטטרהעלע אונד איט דעס גייסט
 ווייהייט אונד אייניכט דעס און אונד ערפֿילט ווערדע יענע פֿער
 זונג: אונד עז ווירד אויך איהט רהן דער גייסט גאָטטען; א
 גייסט דער ערקענטניס אונד פֿורכט גאָטטען. זע זייט עז אויך
 ויילע, עויגער אונד גאָטט אונד גאָטט אונדער פֿהטר, אונד פֿען
 קייט לז פֿעלליהן דיר ווההגעפֿהליגע הענדלונגן אוינלוזיבן, אונד
 וועג דער טונגענד לז ווהנדען. הייליגע דורך דיינע געבטטע אונד,
 איט אונד יענע גליקעליגע אונד לעבן, דעז לעבען דער קיינט
 וועלט, לז טהייל ווערדע בעוואָהרע אונד פֿהר חיבעלטעטן, אונד
 אונדקליכע געטיקע דיז אונדערן ערדכדען לזוויילען טרעפֿען. א
 גאָטט פֿערטרויאט, דען אונדגיבט גאָדדיג אונד אונד. אמן.
 טאהל אונדען דז גפֿפֿהלען דיז רעדען איינע אונדען, דיז געדן
 איינע הערלענע דיד, עויגער! איין הערט אונד איין ערלען
 הערנעך ווירד ואני תפֿלתי דרייז אפהל גענעגט.

ספר רבי שמעון כד ספקין ספר מורה נבוכים למקרי ביה עפתי תרעי דשמי
 דרמין ומעוררין את האהנה לעיל ואנעי ליה לבר כש למיטר הכי
 בריך שמה דמרא עלמא בריך בתרך ואתרך יהא רעוהך עם ע
 ישראל לעלם ופורקן ימינה אחזי לעמך בבית מקדשך ולא מטויה ל
 משוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמין יהא רעוא קדמך התורה לן ו
 בטכותאי ולתוא אנא פקידא בנו צדיקאי למרחם עלי ולמנמר
 ותפל די לי ודי לעמך ישראל אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלאי
 הוא שליט על כלא אנת הוא השליט על מלכיא ומלכותא דילך ה
 אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר אורין
 בכל ערן וערין לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנ
 אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשומי ואוריתה קשומי ונביא
 קשומי ומסגא למעבד טבון וקשומי בה אנא רחין ולשמה קדי
 וקירא אנא אמר תושבתין יהא רעוא קדמך דתפתח לבי באורין
 ותשלים משאלין דלבי ולבא דכל עמך ישראל למב ולחיון ולשל

האן אומר בקול רם שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

- (1) היר נענט דיז פערואן איהרען אייגענען נאמען.
- (2) היר דען נאמען איהרער אומטער.

ד אלהינו גדול אדונינו קדוש (ונרא) שמו:

הש"ן לוקח ס"ת ואומר:

אלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו:

לה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ
במלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחו
גלו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחו להר קדשו
יי אלהינו:

הספר צידו לסעלה והולך עם הס"ת ופונה דרך ימינו ופולה עמו
ורין סס, וכל מי סס"ת שנוזר לפניו חייב לעמוד מפניו ולחנקו בשתי
אפסר לו ולנשקו צפה שלא, כודען לו רוק בפיו ירוק תחלה נהפוך
הגד ואח"כ ינשק, ולא ינשק ואח"כ ירוק. (ולריך להשגיח על הילד
בשנאים לנשק הס"ת שלא יהיו מלוכלכים בלואת החוטם וריכי
יקו אותם תחלה יפה שלא יהיה עוכס למציאהם) וכל המוגע
ק ללותו עד הביעה, וכדרך הליכתו אומרים:

ל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא: שמו
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שפרא
תזה והעולם הבא: פרצונו וכרצון יראיו וכרצון פל"ביר
צור העולמים ארון כל הבריות אלוה כל הנפשות: היושב
מרום השוכן בשמי קדם: קדשתו על החיות וקדשתו
הפבור: ובכן יתקדש שמך בנו יי אלהינו לעיני פלתי
לפניו שיר חדש בפראוב: שירו לאלהים זמרו שמו סלו
ערכות ביה שמו ועלוז לפניו: ונראהו עין בעין בשובו א
תוב: פי עין בעין יראו בשוב יי ציון: ונאמר ונגלה פבור יי
בשך יחדו פי פי יי דבר:

כך הליכתו אומרים אב הרחמים:

מים הוא ירחם עם עמוסים ויזכר ברית אתנים ויציל נפשוחינו
ות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויהון אורחנו
עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

הש"ן על הביעה מניח הס"ת על השולחן ופוח ואומר:

יגן וישוע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הפל הבו גדל

לְאַלְהֵינוּ וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה כַּהֵן קָרְבִי יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הני
 בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מִעַ
 גִּפְשׁ עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מִהַכְּיֻמַּת פְּתִי: פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָיִם מִשְׁפָּהֵי
 מִצְוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי וְיִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשֵׁ
 הַיָּא תְּמִיִם דְּרַפּוֹ אֲמִרַת יי צְרוּפָה מִגּוֹ הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ:
 קהל וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם הַיּוֹם בְּלָכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה יאחז בשתי ידיו ביריעות התורה ע"י חפה של ס"ת, ו
 הנדכה פותח הספר ורואה הפסוק שלריך להתחיל בו וינשק הס"ת ו
 בלחש עץ חיים היא למחזיקים בה ויהפוך פניו ללד שעלל ויברך

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבַרֵךְ:

והעם עונים בְּרוּךְ יי הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וחוזר המזכיר ב"ה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ בְּ
 הַעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן תּוֹרָה

בשעתחיל הקור' לקרות בתור'יסיר ידו 'השטלי' מהס"ת וישאר
 יד ימינו לבד לחזות בס"ת כל זמן הקריא', וגם הוא יקרא
 בלחש עם הקורא סלה בעלה, ואחר הקריאה גולל ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱנִי
 וְחַי עוֹלָם גִּטֵּעַ בְּרַחוּמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן תּוֹרָה

גרסינן בפ"ק דנרכות, ועוזב"ה' יכלו, זה הענין ס"ת כשהיא פתוחה ויו
 אבל בין גברא לגברא פותח ללחש ע"י דחוק ואונס, אבל בלשו הכי אין ללו

וקורין כראשון בפ' אמור שור או כשב וכו', ומתחלק לה' גברי.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־
 כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִי
 וְהִלְאָה יִרְצָה לְקַרְבָּן אִשָּׁה לַיהוָה: וְשׁוֹר אוֹ־שֶׁה אִ
 וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בַיּוֹם אֶחָד: וְכִי־תִזְבְּחוּ זִבְחֵהוֹן

הָיָה לְרַצְנֶכֶם הַזֹּבְחִי: בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ
 עָדוּ בְּקָרְ אֲנִי יְהוָה: וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם
 אִתּוֹ אֲנִי יְהוָה: וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קֹדֶשׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי
 חֹדֶךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם
 אֶרֶץ מִצְרַיִם לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: פ (נשנת ב.)
 וַדָּבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֵת אֱלֹהִים מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־הִקְרָאוּ אִתְּכֶם מִקְרָאֵי
 יְהוָה הֵם מוֹעֲדֵי: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶה לֹא
 תַעֲשֶׂה שַׁבַּת הוּא לַיהוָה כָּבֵל מִשְׁבַּחְתִּיכֶם: פ

לו. (ונשנת ג.)

אֵת מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־הִקְרָאוּ אִתְּכֶם
 מוֹעֲדֵיכֶם: בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין
 עַרְבִּים פֶּסַח לַיהוָה: וּבַחֹמֶשֶׁת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹג
 מִצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת הָאֵכֶלוּ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 תֵּאֲדָקֶדֶשׁ יְהִיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
 וּשְׁבַתְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 תֵּאֲדָקֶדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: פ (נשנת ד.)
 וַדָּבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֵת אֱלֹהִים כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־קְצִירָהּ וְהִבַּאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית
 זֵרְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרַצְנֶכֶם
 יוֹדֵת רֵשֶׁת וְיִנְיָפוּ הַכֹּהֵן: וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם
 וְהָעֹמֶר כָּבֵשׁ הַמִּים בְּיַד־שִׁנְתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה: וּמִנְחָתוֹ
 עֶשְׂרֵנָיִם סֵלָת בְּלוּלָת בִּשְׁמֵן אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחַח
 וְכֹהֵל יִין רְבִיעֵת חֲהִין: וְרֶחֶם וְקֹלִי וְכֶרֶם לֹא תֵאֲכִלוּ

(ג) גסכו ק

עַד-עֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֵבִיאֲכֶם אֶת-קֶרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם וְ
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מִשְׁכַּחְתֵּיכֶם: ס יִשְׂרָאֵל (בַּשָּׁנָה ה) וְסִפְּרָ
 לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֵבִיאֲכֶם אֶת-עֹמֶר הַתִּנּוֹ
 שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת הַמִּימָת הַהֵיינָח: עַד מִמַּחֲרַת הַשֶּׁ
 הַשְּׁבִיעִת הַסִּפְרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֹדֶשׁ
 לַיהוָה: מִמּוֹשְׁבַתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם הַנּוֹפֵחַ שֶׁתִּים
 עֲשֻׂרִים סֶלַח הַהֵיינָח חֲמֵץ הָאֲפִינָה בַּכּוֹרִים לִיהוָה
 וְהִקְרַבְתֶּם עַל-הַלֶּחֶם שֶׁבַעַת כִּבְשִׁים הַמִּימָם בְּנֵי ע
 וּפָר בֶּן-בְּקָר אֶחָד וְאֵילָם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֲלֶיהָ לַיהוָה וּמִנְחָ
 וְנִסְפִיָּהֶם אִשָּׁה רִיחַ-גִּיחַח לַיהוָה: וְעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר-ע
 אֶחָד לְהַטָּאת וּשְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבְחַת שְׁלָמִים: וְהִ
 הַכֹּהֵן וְאַתֶּם עַל לֶחֶם הַבִּכּוֹרִים הַנּוֹפֵחַ לִפְנֵי יְהוָה וְ
 שְׁנַיִם כִּבְשִׁים קָדֹשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לִכְהֹן: וְקִרְאתֶם בְּעֵי
 הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה
 תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכֹל-מּוֹשְׁבַתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
 וּבְקִצְרֹכֶם אֶת-קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא-תִכְלֶה פֶּאֶת שׁ
 בְּקִצְרֹךָ וְלִקַּט קִצִּירֶךָ לֹא תִלְקַט לְעַנִּי וְלַגֵּר הָעֲנֹב אוֹ
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ דְּבִיעִי (בַּשָּׁנָה ו)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּת
 זְכוֹרֹן הַרְוּעָה מִקְרֵא-קֹדֶשׁ: כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲ
 וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁ
 לֵאמֹר: אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם תִּפְּרָ
 רְוֹא מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם
 וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: וְכָל-מְלֹאכֶת לֹא תַעֲשׂוּ בְעֵי
 הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תִעָנֶה בְּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה

(*) א' רנ"ט

בְּרַחַם מַעֲמִיָּה: וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּר־מְלָאכָה
 וְצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהֵאֱבָרְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמִּיה:
 וְיִמְלָאכֶם לֹא תַעֲשׂוּ חֻקֵּי עוֹלָם לְדַרְתֵּיכֶם בְּכָל־
 שְׁבִיעֵיכֶם: שֶׁבֶת שְׁבִתוֹן הוּא לָכֶם וְעֵינֵיהֶם אֶת־
 שְׁבִיעֵיכֶם בְּהַשְׁעָה לְהַדֵּשׁ בְּעָרֵב מִעָרֵב עַד־עָרֵב
 שְׁבִתוֹ שְׁבִיעֵיכֶם: פ חמישי (בשנת ז)

בְּרַחַם מַעֲמִיָּה לֵאמֹר: דִּבַּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 וְעָשָׂה עִשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ חֹשְׁבֵי הַזֶּה חַג הַסְּפֹת שִׁבְעַת
 יָמִים לַיהוָה: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָתְךָ
 מִתָּה לֹא תַעֲשׂוּ: שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה
 עֲדָת הוּא כָּל־מְלָאכָתְךָ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי
 יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אִשָּׁה
 הַזֶּה עֲלֶיךָ וּמִנְחָה זָבַח וּנְסֻכִים דְּבַר־יוֹם בַּיּוֹמוֹ: מִלִּבְךָ
 בָּתָּה יִהְיֶה וּמִלִּבְךָ מִתְּנוּתֵיכֶם וּמִלִּבְךָ כָּל־נִדְרֵיכֶם
 לָבוֹד כָּל־נִדְבַתֵּיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה: אֵךְ בַּחֲמִשָּׁה
 יוֹם לְחֹדֶשׁ חֹשְׁבֵי בְּאַסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ
 וְעַתָּה אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁבִתוֹן
 יוֹם הַשְּׁמִינִי שְׁבִתוֹן: וְלִקְחֹתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי
 עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵגֶף עֵץ־עֵבֶר וְעֵרְבֵי־נַחַל
 מִסְּחָתֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: וְחַגְּתֶם אֹתוֹ
 לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בְּשֹׁנֵי חֻקֵּי עוֹלָם לְדַרְתֵּיכֶם
 חֹדֶשׁ חֹשְׁבֵי תְּחִלָּתוֹ אֹתוֹ: בְּסֻכּוֹת תִּשְׁכְּבוּ שִׁבְעַת יָמִים
 לְהִזְכֹּרֶת בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁכְּבוּ בְּסֻכּוֹת: לְמַעַן יִדְעוּ דַרְתֵּיכֶם
 בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם
 מִצִּיֹּן מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּדְבַּר מֹשֶׁה אֶת־
 אֵלֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ

סמיחין ס"ח ב' אלל הראשון ואומרין ס"ק על שניהם ומגביהין וגוללין
 ס"ח שקראו בו ופותחין ס"ח ב' וקורין בו למפטיר בפרשת פינחס.

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יְהוָה
 לָכֶם כָּל-מִלְאכְתּוֹ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגְתֶּם חַג לַיהוָה
 שְׁבַעַת יָמִים: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ גִּיחַח לַיהוָה
 פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי
 שָׁנָה אַרְבַּעַת עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ: וּמִנְחָתָם סֶלֶת בָּלוּל
 בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר הָאֶחָד לְשֹׁלֶשֶׁת עָשָׂר פָּרִי
 שְׁנַיִם עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד לְשְׁנַיִם הָאֵילִם: וְעֶשְׂרוֹן עָשָׂר
 לְכֶבֶד הָאֶחָד לְאַרְבַּעַת עָשָׂר כִּבְשִׂים: וְשַׁעִיר-עִזִּים
 אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֲלֹת תְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

מי שזרק, ומגביהין וגוללין, כשעמדיהין הס"ח עניטין כגד הכתב של ס"ח ואומרין
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד מ'ש
 עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם
 וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד:
 חפץ למען צדקו וגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת ההפטרה, אחר ששור הגולל, יצרך המפטיר ברכה זו.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
 בְּנַבִּיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאָמְרוֹ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמִשְׁרָה עֲבָדֶיךָ
 וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנַבִּיאֵי הָאֵמֶת וְצִדִּיק:

הפטרת יום ראשון של סכות בת"ע בזכר' סי' י"ד.

הַנֶּהָה יוֹם-בָּא לַיהוָה וְחֶלֶק שְׁלֹלֶךָ בְּתַרְבִּיךָ

א הנה, שלך, הכף לכוכב ירושלים. ב הגויס, הירד בטאריך וכלל סס

א. וינחה, עו קצאחט חייין טאג, דעס עוויגן געמיינעט, דעס ווירד אפן דיי

אֶסְפְּתֵי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֶרְיֹוּ שְׁלֹם
וּלְחֶמְדָּה וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנִשְׁסוּ הַבַּתִּים
שִׁים תִּשְׁגַּלְנָה וַיֵּצֵא חֲצֵי הָעִיר בַּגּוֹלָה וַיִּתֵּר
לָא יִכְרַת מִן־הָעִיר: וַיֵּצֵא יְהוָה וְנִלְחַם
יָם הָיָה כַּיּוֹם הַלְּחָמוֹ בַּיּוֹם קָרָב: וַעֲמְדוּ
יָיו בַּיּוֹם־הַהוּא עַל־הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר־עַל־
יְרוּשָׁלַם מִקְדָּם וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מִחֲצִי
הָהָר וַיִּפֹּה גִיא גְדוֹלָה מְאֹד וּמִשׁ חֲצֵי הָהָר
וּבְנָה ק'

כמו שכתבתי בשם שכל אלל וקרא פרעה שם יוסף בראש' מ'א ע"ה. וכשם
שםם שפעלי הכפל ענכין כפעל ע"ס כסנו ל' בזה. והכשים תשגלנה
ז"ב והקרי תשכננה דרך כבוד כי תשגלנה כינוי המעשה וככה שגל
ח למטה. ג ביום קרב, במלחמת שלמים כדכתיב כי ה' כלחם להם
ס. ד ועמדו וכו', הנה אלה ומופת יעשה השם ביום ההוא ועד היום
ו' שכל זה כלום. הר הזיתים. מוצח לירושלים. עתליו, עתלעליתו. מוצחה
למוצח ולמערב, גיא גדולה מאוד, לדעת המפרשים יהי' גיא לשון עמק
י' חציריו שנסמך, ולי כראה שאיננו לשון עמק שאילו כן הי' לו ליכתב
הל מאוד שהרי גיא לשון זכר הוא כדכתיב כל גיא יכשא (שעי' ס' ד')
ער תבשא, ועוד מה טעם לאמור וכנסתם גיא הרי? לכן כראה שאין גיא
כאן לשון עמק אבל הוא ל' רעש ורעדה ול' ארמי הוא ומלאנו כמוהו
ד באמרם מאי זועות? גוהא (זרכו' דף כ"ט א') ע"ש, חוהו טעם גיא
מאוד שעי' הנקיעה תהי' רעיעה גדולה מאוד עד שינוסו מפני' כאשר
פכי הרעש ביום עחי'. ומש וכו', חליו הלפוכי ימוש ממקומו וימסך ללד
כן חליו כגבה ללד דרוס ויהי' בקעה בנייהם ראשה למוצח וסופה למערב.
ומס גיא הרי. לדעת המפרשים טעמו לגיא הרי ולא הניכותי ענין
הזאת ואולם לפי דרכי טעמו וכנסתם מפני גיא הרי כלומר לקול הרעש

ו סהיילען אין דייער איטטע. ב. איך ווערדע זאלע, פֿאָקער פֿאָר
כ וזאמען לוס קאמפן; דיח טטאדט ווירד ערפֿאכערט, געפֿאלידערט
דייער, אונד דיח ווייבער געטאנדערט, דיח הילפֿטע דער טטאדט
זיכ' עלענד ליעהען, דער רענט דעו פֿאָקעו זאבער זאלו דער טטאדט
פֿאכטיסען ווערדען. ג. ון ריקט ער אזוי, דער עוויגע, אונד
יענט ווידער דייעט פֿאָקער, וויח ער איינוט חס טאגע דעו
פֿעו געטטריטטען. ד. זיינע פֿיסע ווערדען דף טטעהען אויף
פֿאבערגע, וועלכער פֿאָר ירושלים געגען אהרגען זיעגט; דייער
ז ווירד נאך אהרגען אונד זאבענד אין דער איטטע בערוטען —
זעקליכעו בעבען — דיח איינע הילפֿטע דעו בערגעו ווירד נאך

צְפוּנָה וְחֲצִיזוֹ נִגְבָּה: הַיְנָסְתֶם גַּיְאֵהֲרֵי בִי יְיָ
 גַיְהָרִים אֶל־אֶצֶל וְנִסְתֶם כַּאֲשֶׁר נִסְתֶם מִפִּי
 הָרַעַשׁ בִּימֵי עֲזִיבָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֶל־
 כָּל־קְדָשִׁים עִמָּךְ: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא לֹא־יִהְיֶה
 אֹר וְקָרוֹת יִקְפְּאוּ: וְהָיָה יוֹם־אֶחָד הוּא יִגְדֹל
 לַיהוָה לְאִיּוֹם וְלֹא־לִילָה וְהָיָה לַעֲתִידוֹ
 וְקִפְאוֹן ק'

תכוסה, וה' גיא הרי פעול הכיסה, דוגמת שיאמר הלועז, חיינע זחצע פליה
 כי יגיע גי הרים, גיא זה ל' עסק הוא לכן אמר יגיע לשון זכר וכדל
 וללחות הלשון הכפיל המלות לעכבים שוכים, וכמוהו בלחי החסור חסור חסור
 (שופטים ט"ו י"ז), והמה רוכבים על שלשים עירים ושלשים עירים להם
 י"ד) ורבים כמותם כמבואר בספרי בעלי הלשון. ו והיה ביום ההוא
 בעידכא ההיא, וכבר ידעת כי מלת יום שם כלל ופרט לכן משלחנו על ה
 ועל היום ההוא. לא יהיה אור יקרות וקפאון וכו', הכתובים האלה
 הניאור ומה שראיתי גם ספרי המפרשים בלתי מתיישב על לשון הכתוב
 ענין הפרשה, והנראה לפי עיקר פשוטו כי יקרות וקפאון שעות תארים ל
 ירח וכופל ל' יקרות על אור השמש להיות השמש גוף בהיר ויקר ואורו נע
 ולא כן הירח שהוא גוף עכור וקפוי עבלי אור בעלם כידוע, והנה י
 שלעתיד לא יהי עוד אור השמש והירח על התכונה שהוא עכשו והיינו יק
 וקפאון אבל יחדש השם אור עלם לירח ויחזק אור השמש על תכונה י
 חלבו, והוא בעלמו הענין שכיבא ישי' אלעתיד באמרו לא יהיה לך
 השמש לאור יומם ולכונה הירח לא יאיר לך והי' לך ה' ל
 עולם וגו' (ס' י"ט), ואמרו עליו בשמות רבה פ' ט"ו דף קכ"א ד' והי'
 אדם להביט בהקב"ה? אלא מה הקב"ה עושה לשמש? שאיר ס"ט חלקי
 שנאמר ויהי אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהי' שנעתים (שם ל'
 עכ"ל, ועוד שם סוף פ' י"ח לעתיד לבוא הלילה כעשה יום שנאמר והי'
 הלבנה כאור החמה ואור החמה יהי' שנעתים כאור שנעת הימים, כאור ש
 הקב"ה בתחלה וגבוו בג"ע עכ"ל. ו והי' יום אחד, יום עיוחד, ויום נתי
 הזה כולל יום ולילה כמו ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד. הוא יודע לה,
 אין יכולת באדם לדעת מהומו. לא יום ולא לילה, הרכון שהיום ההוא

איטטערנאכט ווייטען, דיא אנדערע נאך איטטאג. ה. איהר ווערד
 דאז בעבען איינער בערגע פליעהען! — דיא קאופט דער בערגע ו
 זיך הין ביי נאך אלל ערטערקען — איהר ווערדעט פליעהען,
 איהר אייניט פֿאָר דעם ערדבעבען געפֿאָהען חין דען לייטען עזי
 קאָניג פֿאָן יהודה. דאָ קאָאזוט דאז זעלבזט חנאָעלנאָגען, עוויגער,
 גאָטט, אונד איט דיר דיא הייליגען חלל! ג. לור זעלבטן לייט ווירדי
 אעהר זיין דאָז איכט דער העללען. זאָנע אונד דען דונקעלן אָנר
 ז. עז ווירד זיין בעזאָנדערער טאָג זיין — גאָטט חללען בעזאָוסט
 ווערד טאָג נאָך נאָכט; לור לייט דען אָבענדז ווירד

יהי האור: והיה הביום ההוא יצאו מים חיים
 וירושלם חיים לאהים הקדמני וחיים א-
 ים האחרון בקיץ ובחורף יהיה: והיה יהיה
 מלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהיה
 חד ושמו אחד: יסוב כל הארץ כערבה מגבע
 דמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה
 משער בנימין עד מקום שער הראשון עד-
 שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי חמלך:
 וישבה בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם
 בטח: וזאת היתה חמנפה אשר יגף יהיה את-

מגדלו חבור יום ולילה והיינו אור וחושך כפי הכוונת אללינו עכשו אלכל
 עם ערב יהיה אור וכלשון המדרש ה"ל לע"ל הלילה כעשה יום וכו'. ח. והיה
 עם ההוא, כשיבקע הר הזיתים, עיין פי' רש"י. ילאו סים, נכ"י בטעם קדשא
 והק. תלים אל הים, נכ"י בפשטא ומוכח וכן מסתבר. ט. ושמו אחד, הוא
 עם הכנבד הכודע ע"י עשה ענדו ויקראו כפי כל כפפתו. י. יסוב וגו', עיין
 רש"י. עד שער הפנים ומגדל חננאל, הוא שאלטר בכנזות ירש"י (ל"ח ל"ח)
 ה. ימים באים נאם ה' וכנכתה העיר לה' שמגדל חננאל עד שער הפנה.
 ג. זאת תהיה וגו', שנ לפרש מה היא העלמסה שלחם השם עם הגוים שהולילו

על ית. ח. לור ועלבען לייט ווירד לעבענדיגען וואסער חוין ירושלים
 אעלען, טהיילן געגען דחו פארדערע אעער*) טהיילן געגען
 אעערע אעער***) הין פליסען אונד זאמער אונד ווינטער חנהחלטען.
 דחו ווירד דער עוויגע חון קחליג דער גחללען ערדע ערקחנט
 אדען; לור ועלבען לייט ווירד דחו עוויגע וועזען חיינליג אונד דעסען
 אופן חיינליג פערעהרט ווערדען. י. דחו גחללע אונד ווירד זיך חין
 זי געפילדע פערוואנדלען, פון ננע גען רסון חוין דער איטטחגיטע
 זי סחדט ירושלים; דינעז ווירד ה"פראחנגענד חיהרע טטעלע חוין.
 זיגט פחם טהערע בנימין ביו חון דיז געגענד דעז ערוטען טהערז,
 חון דחו עקטהער אונד דען טהורס חננאל ביו חון דיז קחליגליכע
 אטער. יא כון ווירד זיח בעוואנהנט ווערדען; לערטטארונג טריפלעס
 זיכט מעהר; ירושלים ווירד זיכער רהון. יב. יענע פחוקער חבער
 חאדער ירושלים געפחכטען, ווירד פחוגענדע פחוגע טרעפפען:

(*) זעהע יחוקא קאפיטל 47 ב' 18. (** זעהע דברים קאפיטל 511 ב' 21.)
 (5)

כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־יְרוּשָׁלַם הַמְּקוֹבֶשׁ
וְהוּא עֶמֶד עַל־רַגְלָיו וְעֵינָיו תִּמְקְנָה בְּהַר־י
וְלִשְׁוֹנָה תִּמְקֶה בְּפִיהֶם: י וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה
מִהוֹמַת־יְהוָה רַבָּה בָּהֶם וְהַחֲזִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵ
וְעַל־תָּה יָדוֹ עַל־יָד רֵעֵהוּ: י וְגַם־יְהוּדָה תִּלָּד
בִּירוּשָׁלַם וְאֶסְפָּה חֵיל כָּל־הַגּוֹיִם סָבִיב וְהַבּוֹכֵם
וּבְנָדִים לָרֹב מְאֹד: טו וְכֵן תִּהְיֶה מִגַּפַּת־הַס
הַפָּרֶד הַגָּמַל וְחַחְמוֹר וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יֵה
בְּמַחְנוֹת הַהֶמָּה כַּמִּגַּפָּה הַזֹּאת: טז וְהָיָה כִּי

מלי העיר נגול. המק, שם הפועל מצנן הכבד הנוסף ומקנה מצנן כי
ושניהם מפעלי הצפל וענינם המסיסה. יג. והחזיקו איש יד רעהו, יאחזו
להרגו. ועלמה ידו, כל דאלים נדר. יד. וגם יהודה תלחם בירושלים,
רש"י בעל כרחו, וכן ת"י עיין עליו וכן אית' בילקוט זכרי' בסוק ביום ה
אשים את ירושלים וכו' גם בתילים במזמור קי"ח ובשחר טוב ע"ש. טז.
תהי' טגפת הסוס, המק בשרו. טז. לשלך ה' לנאות, בעבור שיאמר לי
בש"א אחת הלש"ד ולא כפתח הלש"ד כרא' כי הוא סמוך והטעם למלך ה
הוא הקשיח כדרך ואני כסכתי עלכי וכמוז וישמחו לו כל הגוים על שלט

פֶּעֶרְוֹעֵעֵן ווירד דָּעוּ פֶּלִיִּישׁ חִינְעֵן יעדען, וואָהרענד ער גַּבְרִיִּישׁ
כֹּחַ חוּי' דען ביינען טטעהט; פֶּעֶרְוֹעֵעֵן דעסען אויגען אין חיהו
הַחֲלוֹנָגֵעֵן; פֶּעֶרְוֹעֵעֵן דעסען לִיגָע חִישׁ אונדע. יג. חן דיעועט טח
ווירד דער עוויגע חיינע ענטועטלִיכֶע פֶּעֶרְוִירְרוּגֵךְ חונטער חיהו
עררעגען; יעדער ווירד דיח הַחֲנַד זיינען וואָפֶּענברודער; פֶּחֶם
אולד חיינען יעדען הַחֲנַד ווירד זיך עאפֿערען וויעדער דיח הַחֲנַד
נעו וואָפֶּענברודער; יד ועלבוט יהודה ווירד קאַאפֿען געגען ירושל
זח ווירד דער רייכטהוס פֿאַלער פֿאַלקער רינגיחואהער לונחאמ
געברחֶט ווערדען; גחֹר זילבער חונד קלידונגיטיקע אין גרָחֶם
אענגע. טו. חויך רָחֶם חונד אויטֿהיער חונד קחאמעל חונד עינעל ווי
וויח פֿאַלע אין דיעועט אָהגער בעפֿינדליכען טהיערע, דורך ערוואָהג
פֿאַנגע אויפֿגעריעבען ווערדען. טז. דער רעוט דער אַחַנְכֶע־רֹאִיח
דער ירושלים געלחגענען פֿאַלקער דער חיבערכויבען ווירד, זחֹל יתהר
היטוין וואָלען דען קחיג דעו עוויגען לנאות הינפֿאַליג חלנלובעטען א
דעו סכות פֿעטט לו פֿיערן. יז יעדע פֿאַחיליע דער ערדע פֿלכער ז

ד מכל־הגוים הבאים על־ירושלם ועלו
 שנה בשנה להשתחות למלך־יהודה צבאות
 את־הג הסכות: ויהיה אשר לא־יעלה
 משפחות הארץ אל־ירושלם להשתחות
 יהודה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם:
 משפחת מצרים לא־תעלה ולא באה
 עליהם תהיה המנפה אשר יגף יהודה
 הגוים אשר לא־יעלו לחג את־הג הסכות:
 והוא יהיה על־מצלות הסוס קדש־ל־יהוה

אשתי בנו. יו. ולא עליהם, ויו ולא עליהם כפ' רפה כל' ישמעאל וכמותו
 בשלישי וישא אנדרהם את עיניו, ויעזוב, את עבדיו, והאכן הזאת, ואין
 ב'באל' לפרש זאת כל' אחרת כי לא יכלא זה הל' כ"א כל' ישמעאל וכל'
 י.ח. ואם שפחת מלרים לא תעלה, הזכיר שפחת מלרים בעצור שלא
 שם גשם כי היאור ישק' אדשתם ולא יחשו אם לא עליהם יהיה הגשם
 אשר תהי' המגפה וגו' וטעם ולא צאה ולא עליהם כמו מאמר שוסגר
 לא תבוא בעצור שלא עליהם יהי' עלירת הנשעים ואמר תהי' המגפה וגו'
 שלא יחשו לעליל' גשמים מפני היאור תבוא יליהם שנפת כל העמים
 בשרו ועיכיו. ולא צאה, מלרע לכן הוא כיוכי ומשמש ענר ועמיד.
 משום, העונש הכרוך בעקב החטא גם הוא נקרא חטא. כ. על מללות הסוס,
 נקראות שתולין לסוס לכוי בין עיכיו אף אותן יקדישו לעשות כלי־שרת לסורקי'

ודך ירושלים הינוין וחוֹלְעֵן וְחֹלְעֵן, דען קחניג דעו עוויגען לנאות
 וויג חלובעטען, דיזע זאל דעו רעגענו בערויבט זיין. * יח זאל
 יח פחאליע מלרים חבער ניכט הינוין וחוֹלְעֵן — זיח קחננטע
 יח ניכט קחאטען, וויין זיח דעו רעגענו ניכט בעדחורן — זיח ווירד
 ענע פוחגע דער טטרייטענדען פחוקער טרעפֿען, דחרוק וויין
 ב'ט הינוין וחוֹלְעֵן דחו סכות פֿענט לו פֿייערן. יט. דינו ווחרע דחו
 גרעו מלרים' חונר דחו פֿערוינדען חוֹלְעֵן פחוקער דיו ניכט
 וחוֹלְעֵן דחו סכות פֿענט לו פֿייערן. כ. לור עאבען לייט ווערדען
 דען טטעלען דער פֿערדע דיו ווחרטע טטעהן: דען עוויגען

וְחֹלְעֵן וְחֹלְעֵן וְחֹלְעֵן וְחֹלְעֵן וְחֹלְעֵן וְחֹלְעֵן וְחֹלְעֵן וְחֹלְעֵן וְחֹלְעֵן וְחֹלְעֵן

וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה בַּמִּזְבְּחִים לְ
 הַמִּזְבֵּחַ: כִּי וְהָיָה כְּלִסְר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּ
 קָדֵשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וְזָבָחוּ כָּל־הַזֹּבְחִים וְלוֹ
 מֵהֶם וּבְשָׁלוֹ בָּהֶם וְלֹא־יְהִי כִנְעָנִי עוֹד בְּבִי
 יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

המפטיר ערך-נרכות אחרונות.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָם
 צָדִיק בְּכָל הַדִּוְרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֵׂה הַמַּוְ
 וּמְקַיֵּם שְׁפָל דְּבָרָיו אִמְתָּ וְצָדִק: נְאֻמָּן אַתָּה הוּא
 אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבַר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲרָי
 יָשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ יְיָ
 הָאֵל תְּנַאֲמָן בְּכָל דְּבָרָיו:

לדס ולסירוס לנשל בשר זכחים לרוב. מלכות, מנחת ללללים, מלכיה שמי
 (ש"א ג' י"א), והי' הסירות שהם היו ללשן אף הם יהיו של זהב זשל
 כמזרקים אשר לפני המזבח, סתם סיר של כחשת כמזבחר בפ"י רש"י מ
 מ"ה ויסקאל כ"ד י"א וכתיב והמזמרות והמזבחות והבנ כנור (מ"א ז' כ
 טעם כמזרקים בפתחות ה"ב' והם כמזרק'י זהב שעשה שלמה. בא ולא
 כנעני סוחר, כי לא ילערכו לסחורה, כמו כנעני' ככנדי ארץ (ישעי' ח'
 ח') והנה כל אלה הפרשיות שהם בסוף זה הספר הן לעתיד, והאוס
 בנר ענר יראנו הקים החיים היולאים קירושלים בקיץ ונחורף.

געהייגט! דיה טאפפע חיס הויזע גאטטע ווערדען פאן
 טאפפע דער בעקקען פאר דעס חאטערע זיין. * כא. חאזע טאפפע
 ירושלים חוגר יהודה ווערדען דעס עוויגען לנאות געהייגט זיין,
 אפפערער ווערדען דמן קאמאטען, דחפאן לז חיהרעסן געברויכע נעו
 חוגר דחרין קחצעו; קיין כנעני ווירד פערנער חיס הויזע דעו עו
 לנאות זיין חוסן דיעועע לייט.

(* דיה טאפפע ווערען געוואהנליך פאן קופפער, דיה בעקקען
 טאמפען שלמה ווערען פאן גאזר.)

על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש הושיע
 ידה בימינו. פרוק אהה יי משמח ציון בבניה:

חנו יי אהינו באלהינו הנביא עבדה ובמלכות בית
 משיחה במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר
 וינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשה נשבעת
 שלא יכבה נרו לעולם ועד: פרוק אהה יי מגן דוד:

התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
 על יום חג הספורת והזה שנתחילנו יי אלהינו
 ולמנוחה לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת. על
 יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך
 בפי כל חי תמיד לעולם ועד. פרוק אהה יי מקדש
 ישראל והזמנים:

אם תל יט בשנת לומרים יקום פורקן וכו'.

יקום פורקן מן שמיא הנא והסדא ורחמי
 אריכי ומזוני ריחי וסיעתא דשמיא
 יזת גופא ונהורא מעליא: זרעא חיא
 זמא. זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטור
 חתמי אורייתא: למרגן ורפגן חבורתא
 ישתא. די בארעא דישרא ודי בבבל. לרישי
 ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדיני
 בבא: לכלתל מידיון ולכלתל מידיו
 למידיון ולכל מן דעסקין באורייתא. מלכא
 עלמא יברך יתהון ופיש חיהון ויסגא וימיהון

וַיִּתֵּן אֲרֶכֶה לְשִׁנְיָהוֹן. וַיִּתְּפָרְקוּן וַיִּשְׁתַּזְכּוּן מִן כָּ
 עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוּן מָרְן דִּי בִשְׁמִיָּא
 יְהֵא בְּסַעְדָּהוֹן כָּל־זְמַן וְעַדן וְנֵאמַר אָמֵן:

העמללל בחיילות אין אומר יקום פורקן זה ולא מי שגדל.

יקום פורקן מן שמיא הנא וחסדא ורחמי וחיאי ארי
 ומזוני רוחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעל
 זרעא חיא וקיא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטו
 מפחגמי אוריתא: לכל קהלא קדישא הדין. רברביא
 זעריא טפלא ונשיא. מלכא דעלמא יברך יתכון יפי
 חייכון ויסגא וימיכון ויהן ארכה לשניכין. ורתהפרג
 ותשהזבון מן כל־עקא ומן כל־מרעין בישין. מרן
 בשמיא יהא בסעדכון. כל זמן ועדן ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברתם יצחק ויעקב הוא יברך את כ
 חקהל הקדוש הזה. עם כל־קהלות הקדש. הם ונשיה
 ובניהם ובנותיהם וכל־אשר־להם. ומי שמיחדים כו
 כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ו
 שנותנים גר למאור ויין לקדוש ולהבדלה נפת לאורחי
 וצדקה לעניים וכל־מי שעוסקים בצרכי צבור באמונו
 הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחל
 וירפא לכל־גופם ויסלח לכל־עונם וישלח ברכה והצלח
 בכל־מעשה ידיהם. עם כל־ישרא אחיהם ונאמר אמן

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

מה תהלה לדוד ארומכה אלוהי המלך ואברכת שמך
עולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד:
חל יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח
עשיה וגבורתה יגידו: הדר כבוד הודה ודברי נפלאה
שחה: ועזו נוראתה יאמרו ונא לוחה אספרנה: זכר
ברכותה יביעו וצדקתה ירנגו: חנון ורחום יי ארך אפים
גדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודה יי
כל מעשיה וחסדיה יברכותה: כבוד מלכותה יאמרו
וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותה מלכות כל עלמים וממשלתה בכל
דוד ודד: סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני
כל אלה ישברו ואתה נוהג להם את אכלם בעתו: פותח
את ידה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
כל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
אסת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
אשר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
דבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו
נבדך יה מעתה ועד עולם הללויה:

במין לוקח ס"ג צדו להוליכו מן הכימה ולהלכישו בהיכל ולומר:

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו:

קבל שנים הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעצו התלה
לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

במזל

כ"ט

כ"ט

כ"ז

מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הַיְיָ
 וּמְלוֹאָה תָּבֵל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי ר
 עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נַחֲרוֹת יִכּוֹב
 מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וַיִּמַּי יִק
 בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וְיִבְר
 אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ וְל
 נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרָכָה מִ
 יְהוָה וְצָדִקָה מֵאֵלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
 הַזֹּר דַּרְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פְנֵיקָ יַע
 סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאֵי שִׁיב
 וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִר
 עוֹזוֹ וְנִבּוֹר יְהוָה גְּבוּר מֶלֶךְ חַמּוֹ
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאֵי שִׁיב וְשְׂאוּ פִתְחֵי
 עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי ה
 זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִי צְבָאוֹת רַחֵם
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

מִזְמוֹר לְדָוִד הֵבִי לַיהוָה בְּנֵי
 אֱלֹהִים הֵבִי לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הֵבִי
 לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה
 בְּהַרְרַת קָדְשׁ: קוֹל יְהוָה עַל
 הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה
 עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בְּפִתְחֵ
 קוֹל יְהוָה בְּהַרְרַת קוֹל יְהוָה שִׁבְר
 אֲרוֹזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת אֲרוֹזֵי
 הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקֹדֶם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן
 וַשְׂרִיזוּ כְּמוֹ בֵן רְאֵמִים: קוֹל יְהוָה
 חָצַב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲוִל
 מְדַבֵּר יַחֲוִל יְהוָה מְדַבֵּר קָדְשׁ:
 קוֹל יְהוָה יַחֲוִל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף
 יַעֲרוֹת וַכְּהִיכְלוּ כְּלוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד:
 יְהוָה לְמַכּוֹל יִשְׁבּ וַיִּשְׁבּ יְהוָה מֶלֶךְ
 לְעוֹלָם: יִי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כשעוזרין הספר מוך ההיכל לוטרים:

וּבְנַחַח יֹאמֵר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹי
 יְהוָה לְמִנּוּחַתֶּיךָ אֶתָּח וְאֶרֶן עֲזָה: כַּהֲנִיָּה יִלְבָּשׁוּ צִוּ
 וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֲתָשׁב פְּנֵי מְשִׁיחַ
 כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּי
 הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְחֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר: דַּרְכֶּיהָ דַּרְכֵי־נֶט
 וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הַשִּׁיבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָ
 חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדֶם:

האין אומר ח"ק ועחפליין תפלת עוסף ואומרין פסוקי קרבן עוסף
 ובחמשה עשר וגו' וכן נ"ט שני. וכאל טהר"ל עפני מה לא קורין
 נ"ט שני וניום השני? והגיע עמוס ספיקא עבדינן שעת היום י"ט, ואם
 היו קורין וניום השני יהיו סנורין דתה"ע הוא ואמי לעענד טלאכה.

תפלת מוסף של סבות. כט

ועתה יגדלנא כח ארני באשר דברת לאמר
זכר רחמיך יי וחסדיך בי מעולם המה:

על ויתקדש שמה רבא בעלמא דרבא כרעותיה ומליך מלכותה
למן וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך

הבב ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה
דשא בריך הוא לעלא מן כל ברבכא ושירתא תשבכתא
מתא דאמית בעלמא ואמרו אמן:

ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו יהי אברתם
עו יצחק ואלהי יעקב היא תגדול תגבור ותנורא אל
ליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות
כיא נוף לבני בגיהם למען שמו באהבה.

ה עוזר ומושיע ומגן בריך אתה יי מגן אברתם:

תה גבור לעולם ארני מחיה מתים אתה רב להושיע.
לכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
לום ורופא חולים ומחיר אסורים ומקים אמונתו
ע עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ת ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה לתחיות מתים.
ה אתה יי מחיה המתים:

תה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום ותגלקה
ת ברוך אתה יי האל הקדוש:

אֶתֶּח בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַפְסִים אֶתְהַבֵּת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
 וְרֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְהִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבְּנוּ
 מִלִּפְנֵי לַעֲבוּרְתֶּךָ וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָא
 וְהִתְחַן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבָחוֹת לְמַגְדָּלוֹת וּמְעַד
 לְשִׁמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשִׁשּׁוֹן אֶת־יּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת
 חַג הַסְּפֹת הַזֶּה זְמַן שִׁמְחָתָנוּ כִּי־רָבָה מִקְרָאֵי־קֹדֶשׁ וְ
 לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקָנוּ מִנְּךָ
 אֲדַמְתָּנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת
 וְלִהְיוֹת־חַוּוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֶיךָ
 בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שִׂמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִן
 רַחֲמֵיךָ שֶׁתֵּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹד
 אֲבוֹתֵינוּ מִלִּפְנֵי גְלוּת כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
 וְהוֹפֵעַ וְהַגִּישָׁא עָלֵינוּ לְעֵינֵינוּ כָּל חֵי וְקִרְבַּת פְּאוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֻצוּתֵינוּ כִּי־נִס מִיְרֵבֶתֵינוּ אֲנִי
 וְהִבִּיאָנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֶיךָ
 מִהֲרָה בְּשִׂמְחָת עוֹלָם וְשָׁמַיִם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֵל
 קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ חֲמִידִים כְּסֻדְרִים וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסָפֵי־יּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת מוֹסָפֵי
 חַג הַסְּפֹת הַזֶּה גַּעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רָצוֹנָה כִּי־נִס שְׂבָתָתָה עָלֵינוּ

אֲרַתְּהָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדָךָ
מִזֹּר:

וּבַיּוֹם הַשֵּׁבִיעִת שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנַת הַמִּימָם
וְשְׁנֵי עֶשְׂרֵנִים סֵלֶת מִנְחַח בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ:
עַל־תֵּשֶׁבֶת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:
זֶה קֶרְבַן שַׁבָּת וְקֶרְבַן הַיּוֹם כְּאִמּוֹר.

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא
שֵׁי יְהוָה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
תָם חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים:
הִקְדַּבְתֶּם עֲלֶיהָ אֲשַׁחֲרֶיהָ נִחַח לַיהוָה פְּרִים
בְּקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
שְׁנַת אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יְהִיוּ:

פ' פה"ק ויירד סטקסט ובחמשה עשר דיעונו גענוחגט.
וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'
וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'
וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'
וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'
וביום השישי פרים שמנה אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'
וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'

ליום ב' דקה"ט
ליום ג' דקה"ט
ליום ד' דקה"ט

וּמִנְחָתָם וּגְסָבֵיהֶם כְּמִדְבַר שֶׁלֹּשְׁחַע עֲשָׂרָה
 לַפָּר וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל. וְעִשָּׂרוֹן לְכֶבֶשׂ!
 בְּנִסְכּוֹ. וְשַׁעִיר לְכִפּוּר. וּשְׁנֵי חֲמִידִים כְּהַלְבֵּת

לְעֵזֶר יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתָהּ שִׁמְרֵי שִׁפְתָּהּ וְקִדְאֵי עֵגֶגְגָּה עִם מִקְדָּשְׁךָ
 שְׂבִיעֵי. כָּלֶם יִשְׂבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבָהּ וּבְשִׁבְעֵי רִצְיֹתָ
 וְקִדְשֹׁתָי חֲמִידַת יָמִים אֲתָו קָרַאתָ וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עֲלֵינוּ טוֹב וּמֵטֵב
 הַהֲדָרֵשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֱלֵינוּ בְּחֶמְזֵי רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁנֵי
 רְצוֹנָה בְּנִחַ בֵּיתָהּ כְּבִתְחִלָּה וְכוּזֵנ מִקְדָּשֶׁךָ עַל מִנְּ
 וְהֲרֵאָנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּחֻקֵינוּ וְהַשֵּׁב כְּהַנִּים לְעַבֹד
 וְלוֹוִים לְשִׁירִם לְזִמְרָם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם וְשֵׁם גֵּעַ
 וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשִׁלְשׁ פְּעָמֵי רִגְלָנוּ כְּכַר
 בְּתוֹרָתֶךָ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאָה כָּל־זְכוּרָה אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשִּׁבּוּ
 וּבְחַג הַסֻּפּוֹת וְלֹא יִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ כְּמֵר
 יָדוּ כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ:

וְהַשִּׁיאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וְלִשְׁ
 לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׂוֹן בְּאֲשֶׁר רִצִּיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְנָה

לְעֵזֶר אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחָנוּ

קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְחַן חֶלְקָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבִיעֵנוּ מִטּוֹ
 וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לְבָנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְתִנְחִיל
 אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן שִׁבְחָה וּמוֹעֲדֵי קִדְ
 וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
 הַשִּׁבְחָה וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

רְצֵה לְשִׁיץ וְסוֹדֵד חֻכָּה חֲמִצָּה בְּסוֹף הַמַּחֲזוֹר.

צוה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 כל ברצון ורתהי לרצון המיד עבודת ישראל עמך.
 תחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
 יי שכינתו לציון:

סודים דנכנ.

מזדים אנחנו לך שאפת
 יי אלהינו ואהי אבותינו אהי כל-
 בשר ויצרנו ויצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש
 על שהחיייתנו וקיימתנו כן תחיינו
 ותקיימנו ותאסף גליוותינו להצרת
 קדשך לשמך חקך ולעשות רצונך
 ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
 מזדים לך. ברוך אל ההודאות:

מזדים אנחנו לך שאפת
 יי אלהינו ואהי אבותינו
 שלם ועד צור חיינו מגן
 עמי. אהה הוא לדור ודור
 ת לך ונספר תהלתך על
 עו המסורים ביקך ועל
 שתינו הפקודות לך ועל
 ששככל יום עמנו ועל

ואותיק ומזכותיק שבכלעת ערב ובקר וצחרים
 טוב פי לא בלו רחמיך והמרחם פי לא תמו חסדיך
 שלם קיינו לך:

ל כלם יתברך ויתרחם שמך מלכנו המיד לעולם ועד:
 תחיים ידוקה סלה ויתללו את שמך באמת האישועתנו
 תתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך וילה נאה לתודות:
 מן איו אבותינו ברכנו בברכה המ שלשת בתורה הפתובה על ידי
 העבדה האמורה מפני אהרן ובניו בזהנים עם קדושך באמור:
 ה' וישמרה: יאר יי פניו איה ויחנה: ישא יי פניו איה וישם לך שלום:

ים שלום טובת וברכה הן וחסד ורחמים עלינו ועל
 ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניה פי
 יד פניה נתת לנו יי אלהינו הורת חיים ואהבת חסד
 וקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ומזב בעיניך לברך

את עמך ישראל בכל־עת ובכל־שעה בשלום
 ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום;
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדהר מרמה ולמקללי נפשי חד
 ונפשי בעפר לכל הרהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפ
 וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתך וקלקל מת־שכתאי על
 למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה לר
 תורתך למען יחלצון ידידיך הושעה ימינה וענני: יהיו לר
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו ה
 תעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית הַמִּפְקֵד
 במדבר בימינו ותן חלקנו בתורתך:

כ"ז חור סתפלה ואוער קדושה נעריצך.

נעריצך ונקדישך בסוד (שכל) שיוח שרפי קדש המקדיש
 שמך בקדש. בכתוב על יד נביאה. וקרא זה א זה ואמ
 קוים קדוש. קדוש קדוש יי צבאות מלא כל־הארץ כבוד
 ק' כבוד מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה
 איה מקום כבוד לעמתם ברוך יאמרו:
 קוים ברוך כבוד יי במקומו:

ק' ממקומו הוא יפן ברחמים ויחזן עם המיחדים שמו ער
 ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אמריב
 קוים שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
 ק' אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלפנינו הוא משיענו והו
 ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לבם לאהם
 קוים אני יי אלהיכם:

אדיר אדירנו יי אדוננו מח אדיר שמך בכל הארץ: והיה
 יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 מ' ובדברי קדשך כתוב לאמר:
 קוים ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

לדוד דוד נגיד גדלה ולגצח נצחיהם קדשתיך נקדש ושכחה
אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה
יך אתה יי ראהל הקדוש:

אתה בחרתנו וכו' מפלא לעיל קדיש חתקבל

סדר הושענות מוזט לו פנידען נאך זבת חול המועד.

אין באלהינו • אין באדונינו • אין במלכנו •
אין במושיענו: מי באלהינו • מי באדונינו • מי
במלכנו • מי במושיענו: נודה לאלהינו • נודה
לאדונינו • נודה למלכנו • נודה למושיענו:
ברוך אלהינו • ברוך אדונינו • ברוך מלכנו •
ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו • אתה הוא
אדונינו • אתה הוא מלכנו • אתה הוא
מושיענו: אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך
את קטרת הפמים:

פטום הקטרת הצרי והצפרן והחלבנה
והלבנה • משקל שבעים שבעים מנה: מזר
הציעה שבבלת נרד וכרכם משקל ששה
עשר ששה עשר מנה: הקשט שנים עשר •
החפח שרשה • וקנמון השערה • ברירת
רשינה השערה קבין • יין קפריסין סאין תלתא
קבין תלתא • ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר
הדן עתיק: מלח סהומית רבע (הקב) • מעלה
שן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן

כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בְּהַרְבֵּשׁ פְּסָלָהּ. אִם הָיָה
 אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ חִיב מִיָּתָהּ: רַבֵּן שִׁמְעוֹן
 גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנּוֹגֵן
 מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף: בְּרִית כְּרַשִּׁינָה שֶׁשָּׂפֵן בָּהּ:
 הַצִּפְרֹן. כִּדְרֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יִין קַפְרִיסִין שֶׁשָּׂו
 בּוֹ אֶת הַצִּפְרֹן. כִּדְרֵי שֶׁתְּהֵא עֲזוּה: וְהֵלֵא
 רַגְלִים יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מִכְּנִיסִין מִי רַגְג
 בְּעֵזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

פסוק סוף עס' תמיד, ואומרים פ"ת

הַשִּׁיר שֶׁהַלּוּיִם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

ביום הראשון היו אומרים,

לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: (כ"ד)

בשני היו אומרים,

גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: (כ"ה)

בשלישי היו אומרים,

אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֶרְתֵּי אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט: (כ"ו)

ברביעי היו אומרים,

אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: (כ"ז)

בחמישי היו אומרים,

הַרְגִּינוּ לֵאלֹהִים עוֹזְנֵנוּ הִרְיֵעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: (כ"ח)

בששי היו אומרים,

יְיָ מֶלֶךְ נִאוֹת לְבֶשׁ לְבֶשׁ יְיָ עֵז הַתְּאֵזֵר אַף הַכּוֹזֵן וְ

בַּל תִּמּוֹט: (כ"ט)

בשבת היו אומרים,

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם תְּשַׁבֵּת: (ל"א)

מְזֻמָּר שִׁיר לְעֵתִיד לָבֵא לְיוֹם שֶׁכֵּלּוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָהּ לְחַיֵּי הָעָלְ

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום
 עלום: שנאמר וכל בניך למוידי יי ורב שלום בניך: אל תקרא
 בניך אלא בניך: שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מבשול: יהו
 לום בהילך שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום
 למען בית יי אהינו אבקשה טוב לך: יי עו לעמו יסן יי יברך
 לעמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
 לא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
 לא שם חלקנו בהם וגדלנו ככל המונם. ואנחנו כרעים
 משחתים ומורים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 תהיה הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
 (לכבודו) בשמים ממעל ושכינת עזו בנבתי מרומים:
 הוא אהינו אין עוד (כ"א אחר) אמת מלכנו אפס זולתו
 בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי ירור
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מהחת אין עוד:
 על כן נקוה לך יי אהינו לראות מהרה בתפארת ענה
 העביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יברחון. לתקן
 שלום במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמחה. להפנות
 אליה בלרשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך
 סוד כל ברה השבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו
 שלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם אתי על
 אכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
 היא ולעולמי עד המלוך בכבוד. בכתוב בתורתך
 ימלך לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל
 ארץ ביום החוא יהיה יי אחר ושמו אחר: קדיש יתוס.

הענין מפורש של יום ואחריו מפורש ע"ו ויש קבלות אומרים מוסר מ"ב זמ"ג.
 9 (5)

תפלת מנחה

אשרי יושבי ביתך עוד יהללה פלה:
אשרי העם שכבת לו אשרי העם שיי אלהיו:

קשה ההלכה לדוד ארוממה אלוהי חמלה ואברכת ע
לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללך שמה לעולם ו
גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד יש
מעשה וגבורתה יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלא
אשיחה: ועזו נוראתה יאמרו וגדלותה אספרנה:
רב טובה יביעו וצדקתה ירגנו: חנון ורחום יי ארה אנ
וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודון
כל מעשה וחסידה יברכה: כבוד מלכותה יאנ
וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד ה
מלכותו: מלכותה מלכות כל עמים וממשתלה בק
דוד ודד: סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: ע
כל אליה ישברו ואחה נוהג להם את אכלם בעתו: פו
את יקה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחנו
בכל מעשיו: קרוב יי לכל קדאיו לכל אשר יקרא
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיע
שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: ה
יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנו
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע בעקב נאם יי: ואני זאת ברי
אחם אמר יי רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי בפיה לא ימ
מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יי מעתה ועד עולם: וא
קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אלזה ואמר קדוש קו
קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין הין מן הין ואנ
קדוש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדוש על ארעא עו

וְהָיָה קָדוֹשׁ לְעֹלָם וּלְעֹלְמֵי עֹלְמֵיָא יי צְבָאוֹת מְלִיא כָּל אֲרָעָא
 וְהַשְׁאֲנֵי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד
 מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַחְנֵי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתַרֵּי קָל וַיַּע סָגִיא דְּמִשְׁבַּחֵי
 בְּרִיךְ יִקְרָא דִּי מֵאַתְר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:
 מְלַכְתָּהּ קָאֵם לְעֹלָם וּלְעֹלְמֵי עֹלְמֵיָא: יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
 וְיַעֲקֹב אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה וְאֵת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחְשְׁבוֹת לְכַב עִמָּךְ
 בְּן לְכַבֵּם אֱלֹהֵי: וְהוּא רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיֵב
 וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אֵתָּה אֲדָנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חַסֵּד לְכָל
 אֲדָבָה: צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תְּהֵן אֱמֶת לִיעֲקֹב הַסֵּד
 אֱמֶת אֲשֶׁר גִּשְׁבַּעַת לְאַבְרָהָם מִיַּמֵּי קָדָם: בְּרוּךְ אֲדָנֵי יוֹם יוֹם
 וְסִלְגֵי הָאֵל יִשְׁוֹעְתָנוּ סִלָּה: יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי
 וְגַב סִלָּה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ
 עַד כּוֹס קְרָאֵנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ זֶהְבְּדִילָנוּ
 וְהַתְעִים וְנִתְחַלְּנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְהֵי עוֹלָם נִמְעַ בְּתוֹכְנוּ הוּא יִפְתַּח
 בְּנוּ בְּתוֹרַתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלִבֵּנוּ אֶהְבְּתוֹ וְיִרְאֵתוּ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
 לְכַב שְׁלָם לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק וְלֹא נִלְדַּר לְבַהֲלָהּ: יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקְךָ בְּעוֹלָם הוֹחַ וְנוֹצֵה וְנַחֲיָה
 וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמַּשְׁחִיחַ וְלַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא:
 שְׁעַן וְיִפְרֹךְ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֵרָךְ: בְּרוּךְ הַעֲבֵר
 אֲשֶׁר יִכְבַּח בְּיַי וְדִדְוָה יי מְכַבְּחוֹ: בְּמַחֲוֹ בְּיַי עָרִי עַד כִּי סָהָ יי
 וְעוֹלָמִים: וְיִכְבְּחוּ כֶּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי רֵא עֹבְתֵי דְרִשְׁוֵי יי: יי
 וְסֵן לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל הוֹרָה וְיִאֲדִיר:

משפּלֵין של יט, והש"ן חזר, קדיש מתקבל, עלינו, וכשנת חסיפין
 וְנִתְחַלְּנוּ לְךָ יי עַת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חַסְדְּךָ עִנְנֵי בְּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

מעריב ליל שני של סכות

והגט קהל יתברך.

יְרַבְרַב וְיִשְׁתַּבַּח וְיִרְאָא וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵלֹהִים סְלוּ לְרֹכֵב בְּעַרְבוֹת פְּנֵי שָׁמַיִם וְעָלוּ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

והנהרענר דער קון ברבו והגט,

ח' בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ:

קו"ח בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ מַעְרִיב

עַרְבִים בְּחֶכְמָה פּוֹתֵחַ

שְׁעָרִים וּבַחֲבוּנָה מְשַׁנֶּה

עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־חֲזִמָּנִים

וּמְסַדֵּר אֶת־הַכַּכְבִּים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרָצוֹנוֹ בַּיּוֹם

וּלְלֵילָה גּוֹלָל אֹרֶךְ מִפְּנֵי־חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹרֶךְ. וּמַעֲבִיר

יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁ

יֵאל חַי וְקַיִם הַמִּיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

ואנו דער ערוטע טאג סכות קון שבת ווער, והגט אמן

דין לווייטע נחט דען מערבית קון דער ערוטען נחט.

מיסוד ע"ס א"ב עד געירא, אלא שנתמלע נז פיוט סכה אזכרה.

חג אסיה תקופת השנה. בשמחה להרבוב

שושנה. גילה חרות ורננה. הודי בבקר חסד

ובערב רנה: ברוך אתה יי המעריב ערביכ

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, הורה ומצווה

חקים ומשפטים אותנו למדת, על כן יי אלהינו בשכב

ובקומנו נשים בחקיה, וגשמה ברברי תורתך ובמצותך

לעולם ועד, כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומך

ולילה ואהבתך אל הסיר ממנו לעולמים.

חג אסיה, כ"כ נכ"י ועיקר שהרי גאות א' לנו קייסין. שזכה, תאר לישא

חג. חן פעוט דען פרוכטאיינברייגענו, ווען דאן יתהר זיינען קריי
זוין בעטלעוועט, טטיקט דין פריידע דען התודען פתאקו. פתחה
ענטליקט חונד וזאננעפאלו ריהאט עו אחרגענו דיינע גיטע איין זיעבע
חונד זיכלט דיר דען חפכענד, געלחבט זייעזט דוא, עוויגער דער ד
זכענדע דאזאערו וזאסט.

מעריב ליל שני של סכות

לה חג הסכות תעשה לה. ושמהת אתה וחליה.
הא יברך מעבדה ומעללה. חרוה אהבה ואהוה
בכללה: ברוך אתה יי אלהי עמו ישראל:

שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד:
בלחם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
גפשה ובכל מאדך: והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
לענין ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
על ידך והיו לטטפת בין עיניך: ובתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו צמצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
גפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנה ורזירשה ויצדקה:
וערתי עשב בשדה לבהמתך ואהבת
ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם

חג הסוכות וכו' ל'ה דברי י"ג ושמחת וכו' שס. זה בעבור זה שמחת
נא יברך השם עבדך ועללך כדכתיב גבי כי יברכך ה' אלהיך וגו'.

חג פייערע דאז סוכות פֿענט אונד פֿרייע דיק נעבנט דען דייניגען;
די ברינגט זיין חלל דיין טהון אונד וואנדעל זעעגען, פֿריידע, איבער
זיינטראכט, זיין דייגען לירקען. געלעבט זייגעט דוח עוויגער! דער זיין
פֿאק ישראל ליבט.

לָהֶם: וַתָּרַח אֱלֹהִים בְּכֶם וַעֲצַר אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יָהִי מָטָר וְהַגְּדָמָה לֹא תִהְיֶה
 אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבָדְתֶם מִחַרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת
 דְּבַר־יְיָ אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם
 וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפוֹ
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֶתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לֵדַע
 בָּם בְּשִׁבְתְּהֶם בְּבֵיתְהֶם וּבְלִכְתְּהֶם בְּדַרְדְּרָם וּבְשִׁכְבָּם
 וּבְקוּמָה: וּזְכַרְתֶּם עַל־מִזְוֹנֹת בֵּיתְכֶם
 וּבְשַׁעֲרֵיהֶם: לִמְעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הַגְּדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
 לֵתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִי
 עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל־צִיצֵר
 הַכְּנָף פֶּתִיל תְּבֵלָתָה: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵר
 וּדְאוּרָתָם אֲתוּ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִחַזְרוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זְנוּיִם אַחֲרֵיהֶם
 לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
 קְדוֹשִׁים לִי אֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוּ
 לָכֶם לְאֵלִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו פי הוא יי אר-לנו ואין זולתו
 אצתנו ישראל עמו הפורנו מיד מלכים מלפנו הגואלנו מבה כל
 הערצים האל הנפרע לנו מצרנו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו
 ועושה גדולות עד אין הקר ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו
 גרים ולא נתן לפוט רגלנו הפדריקנו על במת איבינו וירם קרננו
 על כל שנאינו: העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותה ומופתים
 במת בני-חם: הפכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את-עמו
 מאל מתוכם לחרות עולם: הפעביר בנו בין גורי ים-סוף ארד
 ודפיהם ואת-שונאיהם בחרומות טבע: וראו בנו גבורתו שבח
 הודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל להענו שירה

קיסד ע"ס א"ב כפול, ונראש השטה השלישית ען כל חר
 חתוס אות ס' עשה"ח אלעזר בר שמעון יגדל בתורה אמר

סכה אופרה מעללי נורא. אשר פעל ויברא.
אל עם בצלו מתלוננים: סכה בזכר מעש
נפלאותיו. בימי קדם אותותיו. להוציא אסירים
בבשרונים: סכה גמר מאז לנקוב. גאל בזרוע
יעקב. ישר סבת מלוננים: סכה דורות למר

סכה. להוליך אסירים בכשרוכים, ל"ה מוליך אסירים בכושרות (מהלים ס"ח
 ז' נמר מאז וכו', ככה שיעור המאמר הקב"ה אשר גאל בזרוע יעקב כנר גמר
 על לנקוב ולפרוש לבניו של יעקב יושר סוכת שלונים, יושר ל' חניי' ושרי'
 ה' והחרו הזה שזה בטעם אל החרו הנא בסעוד בלות צ', ועוד י"ל בלופן
 סד וכמו שחרגמתי. לאשה, ל' חזוק, ואולם בכל כ"י כתיב לעשה בעי"ן.
 החל חפוי שזה דוגמת החפוי של שנת ימים שהי' ההר עסוכך נחשך עכן
 וכל כדכתיב ויכסהו הענן שנת ימים (סוף פרשת משפטים) והיינו קודם
 י"ד ודעת ר"ע בחס' יוסף דף ד', ושם כתיב וההר נוער באש עד לב
 הל"ס חשך עכן וערפל (דברים ד' י"א). ואזכיר, חושך. וימן אבר כ"כ
 כל כ"י בקסן, וכן עקר בעבור החרו וירמו על ויגו שלום שהם בעלי

א דיה סוכה ערוינערט איד אן דען פורכטבארען טהאטען דיה
 פ חיינטט אוינגעזיכט פיר חיינ פחוק דחו: זיך אונטער ויינען טוטן
 זענעבען. ב דיה סוכה ברינגט חילי: געדאכטניו יענעזוזונדערטהאטען
 ויר טחגע דער פחרוועלט לוריק, וויז ער חיינטט דיה געעסעלטען בע-
 פייטע. ג דיה סוכה ערהילט איהרע בעשטיאונג דחאחוי טאן טאן פחטער
 יקב נתך זיינער עררעטטונג (פחן עשו), דיה זייניגען חין סוכות בע
 הערבערגטע. ד דיה סוכה אויפלוטאחגען האט ער דען קינעטיגען גע-
 טעלטערן עאפפחהלען; לוס סנדענקען יענער זעכז טחגע דויערנדע סוכה

לְאִשָּׁשָׁה. דְּגִמְיָה חֲפוּי שִׁשָּׁח. עֵנָן וְעַרְפָּי
 וְאִשׁוּנִים: סֶפֶה חֲסִבִּי וַיִּמֵן אֶבֶר. חֵן בִּישִׁיכ
 בַּמְרָבָר. זָרַע תָּבַע זְקוּנִים: סֶפֶה וְעַד לֵב
 קְרוּשִׁים. וְתִקֵּן חֲכָמֵי חֲרָשִׁים. רָבִי תוֹרֹר
 מִשְׁנָנִים: סֶפֶה זְבִינֵי שִׂאִים שְׁבַעֲהָ. זְבוּלִין סְכוּנֵי
 מִלְּפָנֶיהָ. בְּסִגְמָטִין גּוֹחִים וְעִגּוּנִים: סֶפֶה חֲזִיזִי
 אֲרָבָע רְבוּעִים. חֲמִישִׁי לְתוֹר נוֹסְעִיכ
 רְבוּצִים עַל כְּבוֹד כְּסָגְנִים: סֶפֶה תְּעוּנָ
 לְטִל בְּזִינִים. טִלּוּל וּמִצֵּע בְּשָׁנִים. שָׁכ

אבר. זרע תבוע זקונים, לזרע של האיש אשר תבוע זקנה והוא אברהם, ד
 אברהם לא הוה זקנה ונעא אברהם רחמי והוה זקנה. כדאי' צ"מ דף כ
 חכמי חרשים, ת"ח. זבי נשיאים שנעה, שנעה ענכיס זכיס ונקייס. זב
 סכוכין עלפגעה, הענכיס היו להם לבית אבול ולסכך מכל פגע, כדאי'
 צמדבר רבה ריש פ' א' ונילקוט פ' בשלח רמז רכ"ח. צמטטין כו
 וענוגיס, כך לשון המדרש הכל, אתם הייתם ענדים למלכיס זהולאתי אתכם ע
 והרצלת' אתכם צמיגטטין שנא' ויסב אלהיס את העם, מהו ויס
 שהרצילן' כדרכי המלכיס מסובין על סטותיהם וכו', וטעם צמטטין כו
 וענוגיס, צמטות מכווחת ומסוכקין. עגונכיס, כמו ענוגיס, ל' תענוג, פ
 כשב וכשב, להק וקהל. חזיזיס וכו', עתה מפרש ענין ז' הענכיס ולרכס וא
 כי ארבעה היו רבועים טל ד' הרווחת לשמרס מכל לז והחמישי לתור ל'
 הדרך והששי למרנץ תחתיהם על דרך כבוד כסגניס וכלשון המדני
 והשניעי לטלל לסכך עליהם למחסה מורס ומטר. סוכה טעונה לט
 צזיזיכיס, הסוכה לריכה להיות מסוככת צזיזיכיס והיכו דבר היו
 מן הארץ ואיכו מקבל טומאת דוגמת האל, ופסו שאז'ל צמסכת סוכה י

פֶּחָן וּחְלָקֵן נִעְבְּלוּ אֲוֹד דִּינֻטֵּע. ה אֵינֵנֵּע סוּכָה הַחֵט עַר חֵין דַּעַר וּוּיֵנֵ
 אֵוִיפֶּטְטֵחְגֵּעַן, אֲוֹד אֵיט וְעֵבֵנֵנֵאֵיטֵטֵעֵל פֶּעֶרְזֵעֵהֵעַן, פֶּיר דַּעַן וְחֵחֵטֵעַן ד
 חֵטְפֶּחְטֵעֵר (אֲבֵרָהס). ו אֵינֵנֵּע סוּכָה הַחֵט עַר פֶּיר דַּחֵ: הֵיִילֵינֵע פֶּחְלָק ב
 סֵטֵיחֵטֵעַן. עַר זַעֲלֵטֵע חֵיהֵנֵעַן וּוּיֵזֵע אֵעֵהֵרֵעַן חֵן, אֲוֹד לֵין יֵח חֵין דַּעַן פֶּח
 לֵיגֵלֵינֵטֵעַן גֵּעֵטֵטֵעַן אֲוֵטֵעֵרֵיכֵטֵעַן. ז יֵעֵנֵע סוּכָה בַּעֲטֵטֵחֵד חֵוִי זֵיֵעֵב
 רֵינֵעַן וּחְלָקֵן, דֵיח חֵיהֵנֵעַן לֹךְ וּחְהֵנוּגֵךְ. לֹר דַּעֵקֵע, לֹר טוֹכ
 וְעֵהֵר, אֲוֹד לֹ אֲוֵטֵעֵרֵחְגֵּעַן וּוּיֵח וּוּיֵכֵע אֲוֹד חוֹנֵד וְחֵנְפֶּטֵע פֶּחְזוֹטֵעֵר, דֵינ
 טֵעַן. ח פֶּיֵעֵר וּחְלָקֵן בֵּילֵטֵעֵטֵעַן דֵיח וּחֵחֵדֵע דַּעַר סוּכָה; חֵינֵע פֶּיכֵנֵכ
 גֵינֵך חֵיהֵנֵעַן פֶּחְרָחֵן דַּעַן וּוּעֵג לֹ בֵהֵנֵעַן; חוּיֵך דַּעַר זַעֲזוֹטֵעַן וְחֵגֵעֵרֵטֵעַן
 וּוּיֵח חוּיֵך חֵינֵעֵט הַעֵרֵרֵיכֵעַן רוּחֵעֵבֵטֵטֵעַן. ט לֹר דַּעֵקֵע אֵיבֵעֵר דַּעַר סו
 דֵינֵטֵע דֵיח זֵיֵעֵבֵעֵדֵע, דַּחֵס קֵיין וּעֵטֵטֵעֵר יֵח טֵרֵעֶפֶּעֵע. דַּעֵקֵע אֲו
 אֲוֵטֵעֵרֵחְגֵּעַן גֵּלֵיכֵעַן זֵיֵדֵנֵעַן לֵיגֵעַן; זֵח לֵוִיטֵעֵט דֵיח אֵיבֵעֵרֵיכֵעֵר
 דַּעַר טֵרֵיפֶּטְטֵעֵהֵרֵטֵעַן.

וְיָהּ נְבוּגִים: סִכַּח יוֹכְשָׁרָה דְּפוּנָה סְדָרִים.
 הַמְּלֵא וַחֲסָרִים. מִשָּׁם גָּמְרוּ זִוְגָנִים: סִכָּה
 שְׁבָעָה אֲסוּרָה. בְּחִגְיָה אֲשֶׁר לָהּ
 וּבָרָה. שָׁמַיִם עֲלֵיהֶם מִלְּחִינִים: סִכָּה
 מֵעַן יִדְעוּ דוֹרוֹתֵיכֶם. לָכֵן בַּסְּכוֹת
 שְׁבוֹתֵיכֶם. וְרַד מִטְּלוֹת עֲנָנִים: סִכָּה
 וְדִי הָאָרֶץ לְהַכְתָּר. מִפֶּה לְנֶשֶׁר וּלְנֶתֶר.
 וְרַת יִשָּׁר וְדַפְּנִים: סִכָּה נִגְבֵּי רִקְבֵשׁ
 וְרָה. נָסַר פֶּסֶל מִלְּגַבְרָה. יִקְרִים אֲמָרִים
 וְנִינִים: סִכַּח סִגְלָה בְּאַהֲלָה גוֹר. סְחוּרָה
 וְרָה מִלְּגוֹר. גְּרִי יוֹדֵקֵר מִסְּמָנִים: סִכָּה

יעד עכבי כבוד היו זהו טילול ומלע נשנים ר"ל הסכך גם המלע היו
 ה כלומר עכבי עשי והיינו עכבי כבוד וכמו שבארתי לעיל זהו
 שם אלוף כנוכיס, ואולם נכ"י גרס שם שם אילוף כנוכיס, יכשרה
 ה כשירה נשני סדרים של דפנות ויורה על זה עדכתי' בסוכות
 נח בסוכת חדע לא ותרין חסרין כדלי' נעם' סוכה דף ו' ב'. משם נערו
 ג כ"כ ככל כ"י ופירושו משם למדו הכשר זוגין של דפנות ואולם נעבור
 ה הארץ לומר זוגנים נעקוס זוגין. סוכה כל שנעה וכו' כן איתא נעם'
 ו דף ט' א' עכין לעלי סוכה שאסורין כל שנע' ת"ל חג הסוכות שנעת יעים
 ותגי' ריב"ב אומר כשם שחל ש"ש על החגיג' כך חל ש"ש הסוכ' וכו' עכ"ל והו'
 ה' שמים עליהם עלחיני' כלומר שם שמי' עליהם חל והפייטן ברוך אחד ל' הכתוב
 בעשן כמלחו (ישעי' כ"א ו') ולכן אשר עלחיני' עקוס מחליכים עגורת
 חלץ ל' חלות וכבר כתבתי לעיל שחדש הפייטן הזה להפך והשרשים
 נש' וכבש חף - כי לא לרלוון יהי' לו, ולבני אומר לי שהגירסא הנכונה באמת
 נש' זבלאו' הגמרא אלא שהעמתיקים אשר לא ידעו עה הוא השתנשוהו
 ו ל' הכתוב שמים בעשן כמלחו וחשצו שעל הכתוב הזה הוסד העמאר
 ז אכל הוא עיוסד על ל' הגמרא הכ"ל והאמת יורה דרכו. ורד מטליות
 ג גן של ורדים העסוכך בענכיס. מפרי הארץ להבחר. לחלות לנוי מפרי
 . עפה לכשר ולכתר, שניהם ל' כשירה אלא שזה ל' עברי זה לשון ארמי
 ז על הא דאיתא בסוכה-דף יז' פירם עליה סדין מפני החע' או תחתי'
 'הגזר פסול' ואמר ר"ח ל"ש אלא מפני הנשר אבל לנאותה כשירה וכו'
 חלץ ען הלך לדפנות, נכ"י הגירסא נאותה יותר ודפני', ומסתנמת,
 'רקבש, ר"ת נשים גו' נהע' כותים רועים קיילים צורגנין שומרי פרות
 'ס דף ח' ב'. כשר פסל עלגברה. כ"כ ככל כ"י ועיקר וטעמו אלא יגבר
 ו על הפסל דעוכח שעשאה ללל וכמאמר ר"ת שם והוא שעשאה ללל וכפי'

עֶדֶן מִקֶּדֶם סִבְכָה. עֲדֵי יֶקֶד מִסִּבְכָה. הָן
 גָּבַר לָנִים: סִבְכָה פּוֹמְבֵי תִקֵן וְנִעֵץ. וַיֵּאבֵךְ
 תַּחַת הָעֵץ. לִזְכֹּר סִבְכָה חוֹנִים: סִבְכָה צָפוֹ
 לְנִינְיוֹ לְסִבּוֹרַת. צֵאנוּ עֲשָׂה סִבּוֹת. בְּשׁוֹ
 לְעֹשֵׂרִים שָׁנִים: סִבְכָה קֶדֶם בְּמִצְוֵה מְלֶה הַתַּעֲצֵ
 קָרוֹשׁ סִבּוֹת צִלְצֵל. תִּשְׁלוֹם דִּירַת מְעוֹנֵינוּ
 סִבְכָה רוֹמֵם בְּמִרוֹם יִשְׂרָאֵל. רִפְא מִזְבַּחַה גִּוֹ
 וְכִנֵּם פּוֹנֵרִיה מִבֵּין חֲמוֹנִים: סִבְכָה שׁוֹמְמָה אֶ
 רֶקֶם. שְׂכִינְתָה גִזְפַח לְהִקֵּם. רָנָן לְחַד
 אֲמוֹנִים: מ' סִבְכָה תִּהְיֶה קָנוֹ לְצֵל. תְּאוֹבֵי
 מְלֶהט לְהַנְצִיל. הָשֵׁב שְׁבַעַה לְשִׁכְנֵים:
 סִבְכָה אֵל נִשְׁגָב בְּמִוְרָא. מְסַבֵּךְ לְעַם גְּבָרָא. נְאוֹר
 וְאֲדִיר בְּהַדְרָתָה. מְשִׁירֵי אֶהוּדְנוּ בְּשִׁרְהָ לְשׁוֹרְרָה:

ר"ת. סוכה סגולה, סוכה שיש לה הסגולות הראויים לסוכה גור באהלה לא
 אם היא סתורה שפסולה עלגור והסימן לסתורה שיש בה פרלה כדי שיה
 בה גדי בדאי' שם דף י"ד ב'. עזן מקדם סככה, הקב"ה סכך לסוכ'
 עזן עקד' והיא מסוכב' בעדי יקר, עדי ל' ואעדך עדי (יחזקאל י"ו י"א)
 קישוט ונקט לישאל דקרא בעזן גן אלהים היית כל אכן יקרא מסוכמתך
 כ"ח י"ג). דרך גבר לכיס, הוא הדרך שילינו זו הגברים היינו הלדי
 המקיימים מלות סוכה. פועלך בפרהסיא. והיינו אנבהם שעשה סוכה לעל
 בחום היום ואערבין ברבות פ' וירא אמר הקב"ה לאנבהם אתה אמרת והש
 תחת העץ חייך שאכי פורע לבכיך וכו' וזה טעם לזכר סכה חוכים. לפה וכו' טע
 הקב"ה לפה מאז לסכות לכינוי של יעקב אשר עשה סוכות ללאנו בשונו
 במבואר נפ' וישלח ל"ג, קדם וכו', 'עעמו מי שקדם ולא התעכלל בעלות סו
 הקב"ה ושינהו לע"ל בסוכה של לויתן למשלוס דירת מעון שלו בעה"ו, ו
 שאז"ל, סוכות לללל רועז לסוכה של לויתן עש"ה בלויתן ובלללל דגים רי
 (איוב ו' ל"א). ובדאי' בילקוט פ' אמור ברמז תרכ"ג ע"ש. סוכה רועס ו
 זו חפלה לאל ית' שירועס סוכת דוד החרבה וירפא המצות ההרוס ויקנח
 ישראל. שכינתך נוכה להקם, טעמו נוכה לעת שתקים שכינתך בינינו, י
 גרם שכינתך תחזה ותקם אמונים, ישראל. תחי' לבו ללל עש"ה וסוכה ת
 ללל יומם עחורב (ישעי' ד' ל') תאוניך. ל' תאוה ישראל התאנים לך. מלה
 ולהט אתם היום הבא וכו' (סלאכי ג' י"ט), ועיין בילקוט פ' אמור בר
 תרכ"ג. השג שבעה לשכנים, עש"ה והשג לשכנינו שנעתים (מהלים ע"ט י"ג

בְּנֵי־לֶחֶם בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּל־ם:
 בְּבִמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כַמֶּכֶח נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ
 הַיָּה תְהִלַּת עֲשֵׂה פְלֵא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מֹשֶׁה.

מִלֵּיא שְׁבַעַת יוֹמִין כָּל שְׁבַעַה לְתַשְׁלוּמִין מִתְּנוּת יְהוָה
 לְמִין סְגוּב יֵשַׁע עוֹלָמִים: זֶה צוּר יִשְׁעָנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:
 יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:

אָמַר כִּי־פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב וַגָּאֵל מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ.
 פָּקַח שִׁחָא וְאָסִיף צִאן פּוֹרְחָה לְהָאִסִּיף קְדוּשׁ רְוּיָה
 סִיף שִׁמְעַ גְּאָלָה שְׁנִית יַד תּוֹסִיף בְּאִי גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:
 וְהַשְׁכִּיבֵנו יי אֲהִינּוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ
 חַיִּים וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמָךְ וְרַתְקֵנוּ
 עֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ
 חַן בְּעַדֵנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אֹיִב דְּדָבָר וְחָרֵב
 עֵב וַיִּגְזֹן וְהִסֵּר שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל
 מִיַּד תְּסַתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה
 אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וּשְׁמוֹר צִאתֵנוּ
 חַנוּן לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וָעַד עוֹלָם:
 וְהַשְׁכִּיבֵנו סִכַּת שְׁלוֹמָךְ.

עֲסַד ע"ס א"כ וְהַעֲמֵת אֲלֵינוּ צִר שְׁטָן חֲזָק וְאֵסֵן חַחוּס נְסוּף.
 אֲדַבְרָה וְאֵעִירָה בִּירְחֵי קָדָם אֲזַכִּירָה בְּעוֹר
 עֲמָדֵי בְהַלּוֹ הָאִירָה גְּבוּל קָדְשׁוֹ נוֹסְסָה

הַיָּה שְׁלֵיָה שְׁבַעַת יוֹמִין הוּא תְרַגְסוּל חַן הַסְּכוּת שְׁבַעַת יָמִים וְעַם חַן קִרְבָּן חַן
 חַן בְּלֹאֵת הַשְׁכָּה חַן הַאִסִּיף תְּקוּפַת הַשְׁכָּה עֲתוּרָגַם חַנּוּל דְּכַשָּׁא בְּסִיפָקָא דְשַׁמְא.
 וְהַשְׁכִּירָה וְכו' ע"ה מִי יִתְכַנֵּי כִירְחֵי קָדָם כִּי־מִי אֵלוֹהַ יִשְׁמַרְכֵי בְּהַ
 חַן ע"ה רַבָּא בְּעוֹד שְׁדֵי עַסְדֵי (אֵינוֹ כ"ט ב')

כְּאֵן גִּזְרָה: דְּדוּי הַמּוֹן חוּגַג יִפָּה וּבְרָה. הַר
 הַטּוֹב מִשׁוּשׁ הָאָרֶץ וְתַפְאָרָה. וְאֲנִי גָסְכּוּ
 מִלְּבִי עַל צִיּוֹן הַהֶרֶה: זְבַדְנִי זָכַר טוֹב בְּיוֹשֵׁשׁ
 בְּאֲדַמְתִּי. הִשְׁקֵךְ דָּגָן וְתִירוֹשׁ דְּבִי רַחֲבוּאָה
 טָבְלוּ פְּנֵי חֲבִית וּפְגָלוּ מֵאֲכִילָתִי. יִשׁוּר דֶּרֶךְ
 לְעֵשָׂר שְׁנֵי חֲמוּרָתִי. כִּי תִבְאוּ לְרֹאוֹת פֶּ
 חֲמֻלָּה לְבִירָתִי. לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת
 בְּיַרְאָתִי: מֵעַת דְּגָנָם רָבוּ וְתִירוֹשָׁם עַד מִזֶּ
 גִּשׁוּא מִדְּכִיל עִיר יִי שְׁמָה. שְׂאֵתוֹ בְּעִיר הַקֶּדֶז
 וְאִם גִּטְמָא. עַל כֶּסֶף צוּרֵת אֶפְסוֹ וְהַקֶּדֶז
 הַמָּה. פֶּרֶקֶן לְתַת לְאוֹיֵי נַפְשׁ לְהַשְׁלִימָה. צֶרֶ
 הַכֶּסֶף בְּיָדָה וְהִלְכֵת קוֹמְמָה: קְדוֹשׁ בְּעִיר
 בְּשִׁלְשֵׁי שְׁנַת הַמַּעֲשָׂר. רַחֲשׁ וְדוּי בַּפְּנּוֹר
 עָרֵב מִלְּחָסֵר. שְׁמַע נְתַתוֹ וְלֹא נְתַתוֹ בְּיִשׁוּ
 חֶקֶן בְּשִׁמְיָנוּ מִחֶפֶר עַל מִחֶפֶר עֵשָׂר. שִׁ
 לְרֹאשׁוֹן קִדְּם וְאִזְכָּרָה חָסֵר. וְאִין בְּפִידוֹ נִכְוֹנֵי
 לְוִדוֹרָה בְּעֵשָׂר: אֲכִילָה וְשִׁמְחָה טָעוֹן בְּעִיר
 אֲלֹהֵינוּ. לְכַרְךָ אֶת עַמְּךָ עוֹגֵן בְּעֵנֵינוּ.

הנחת המעשרות אל בית ה' בהיותו על מקומו ולעורר אותנו על מה ש
 לנו ועל מה שאננו חמנו בעוונותינו. גבול קדשו כוססה עש"ה כי לו
 כזר שתכנסו על אדמתו (זכרי' ט' ט"ז). המון חוגג, ל"ה כי אענ
 בסך אדדס עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג, תי
 ט"ז ה') ובעולי רגלים עשתי קרא. יפה וברה, חאר לישראל. טבלו וכו' טע
 פני הבית טבלו ופגלו מאכלתי וכדאמר ר"י אין הטבל עתחייב במעשר ו
 שירא' פני הבית ברכות ל"ה ב'), ובכ"י הגירסא פגלו בלא וי"ו, מאכיל
 יישור דרכם, כ"כ בכ"י. לעשר שני חרותי, טעמו חרות המעשרות לפי השכי
 לברית לבית המקדש, למען תלמוד וכו', כדכתיב עשר מעשר וגו' למען תלמ
 וגו' (דברים י"ד). עשר דגכס וכו' כדכתיב וכו' ירבה עמך הדרך כי לא תו

וְשִׁקְפָה מִמְּעוֹן קֶדֶשׁ לְבָרְכֵנוּ. עִם הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִתְּתָהּ לְאֲבוֹתֵינוּ. זִבַּת חֶלֶב וּדְבַשׁ
 בִּרְבִיתָנוּ. רִיבָה יי אֶת יְרִיבֵי גַפְשָׁנוּ: בְּגַהּ בֵּיתְךָ
 מְבֹנְתוֹ וְהִיכַל בְּמִלְאָתוֹ. רְצוּף תּוֹכוֹ אֲהַבָה
 בֹּדֶשׁ שְׁכִינְתוֹ. שְׁמֹשׁ וּמִגֵּן יי צְבָאוֹת בְּהַשְׁבָּתוֹ.
 דָּוִם וְנִשְׂא יִכְנֵם יִקְבֵץ תְּפוּצָתוֹ. שִׁיר חֲדָשׁ
 שֹׁרֵר וְלֹאֹר בְּאֲדָמָתוֹ. וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ יי עֵת
 רְצוֹן בְּעֵתוֹ: נְהַלְנוּ יי אֱלֹהִים אֶסְכַּת דָּוִד עַבְדְּךָ.
 שׁוֹן כְּאֹז זִכְחֵי צֶדֶק מִבְּנֵי יִדְיָךְ. וַיִּגְדַּל שְׁמֶךָ
 וְשִׁמְחוּ בְךָ חֲרָדֶיךָ. אִמִּץ כְּאֹז תִּלְיָה דְבַקְךָ
 בְּדֹדֶיךָ: יִרְנוּ וַיִּשְׂמְחוּ בְךָ חֲפָצֵי צִיּוֹן עַדֶיךָ.
 אֲמָרוּ תָמִיד יִגְדַּל יי הַחֲפֵץ שְׁלוֹם עַבְדֶיךָ:
 רַחֵם אֶתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עַלֵינוּ וְעַל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

דְּבַר מִשְׁחָה אֶת מוֹעֲדֵי יי אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חזי קדיש, חפלה בלחש וכו' כדאסמול.

וְגו' וְנִתְּתָה בְּכֶסֶף זֶלְרַת הַכֶּסֶף וְגו', וְאֲמַר ר"א עֵינֵי לַמַּ"ט שְׁכֵמַת שְׁפוּדִין
 וְגו' אֲפִילוּ בִירוּשָׁלַיִם ת"ל וכו' (סכות דף י"ט ב'), רַחֵם וּיְדוּי וכו' וּיְדוּי עַשְׂרֵי
 הַהַשְׁלִישִׁית כְּדַכְתִּיב כִּי תַחֲלֵ לַעֲשֶׂר וְגו' וְעֵכֶת וְאֲמַר' בְּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ וְגו'
 וְעֵתִי נִקּוּל ה' וְגו' וְכֵן שְׁכֵמַת בְּסִפְרֵי וּבְפִיר' רַש"י בַּ"ב כִּי תִזְוֹא. שְׁפַע
 וְגו' כ"ב כ"י וְעַמּוֹ הַשְׁמִיעַ כְּלוֹמַר כֵּן עָשָׂה.

יוצר ליום שני של סבות.

האל בתעצמות עזו:

הגדול

בכבוד שמה: הגבור לנצח והגבור
בנוראותיה: המלך היושב על כסאָרם ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רג
צדיקים ביי לישורים נאווה תהלה:

בפי י שרים תתהלל:

וברברי ע דיקים תתקרב:

ובלשון ח סידים תתרומם:

ובקרב ק דושים תתקרבש:

ובמקהלות רבבות ייפה בית ישראל ברנה ותפאר שמה מלך
בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואל
אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להודר לכהן לעו
ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות הוד בן ישי עבדה משית

ישתבח שמה לעד מלפני האל המלך הגדול והקדוש בשמי
ובארץ כי לה נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושכחה הלו
וזמרה עז וממשלה נצה גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשו
ומלכות ברכות והודאות מעפה ועד עולם: ברוך אפה יי אל מו
גדול בתשבחות א והודאות ארון הנפלאות הבורר בשירי זמן
מלך אל חי העולמים:

(* נמוך מתחילן האל ונאשכנו הגדול.

ועתה יגדלנא כח ארני באשר דברת לאמר
זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם היתה:

ותגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דרבא כרעותה וימליך מלכותה
דיבון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קרב ואמרו
אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך

ושמחה ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתקדר ויתעלה ויתהלל שמה
בעדשא בריה הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא ושבחתא
והמחא דאמרון בעלמא ואמרו אמן:

וזגט קהל יתברך.

אזיהרענד דער קון ברכו זגט,

יתברך וישמחה ויתפאר
ויתרומם ויתנשא שמו של מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא אראשון והוא אחרון מבלעדיו
אין אלהים סלוי לרכב בערכות ביה
שמו ועלזו לפניו. ושמו מרומם
על כל ברכה ותהלה:
ברוך שם קבוד מלכותו לעלם ועד:
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ברכו את יי המברך:

ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם יוצר אור
גורא חשך עשה
שלוטובורא את הכל:

אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

פיוסד ע"ס א"ב גראשי המרחות ונסוף חתום שהע"ח שלמה.

אמין. היזס הזה קשה מאד בהקפה ראזונה כי ידמה שהמחבר לא שמר

אמין. היזס הזה קשה מאד בהקפה ראזונה כי ידמה שהמחבר לא שמר
אמין. היזס הזה קשה מאד בהקפה ראזונה כי ידמה שהמחבר לא שמר

אמין. היזס הזה קשה מאד בהקפה ראזונה כי ידמה שהמחבר לא שמר
אמין. היזס הזה קשה מאד בהקפה ראזונה כי ידמה שהמחבר לא שמר

אֲמַצְא פְּדִיּוֹם • אִךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם: בְּלֶקֶן
 בַּף תָּמַר וְשִׁלְשָׁת מִיָּנִי קְבוּעֵי • בָּם אֲהַבֶּנּוּ
 לְאוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי • בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי: גְּאוֹת אֲלֵבֵי
 לָדָר בְּמִרוּמִים • לְהִלְלוּ בְּמִוֵּרְבוֹת שְׁלֹמֵי
 וְלֹא קְטוּמִים • תַּחְגּוּ אֶת חַג יְיָ שְׁבַעַת יָמִים

ח' אֶהְלֵל בְּפֶה וְלִשׁוֹן • לְשׁוֹמֵעַ קוֹל לְחִשׁוֹן •

כְּגַם וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן • קְדוּשׁ:

דָּגוּל מִקְלוֹת מַיִם נְאֻדָּר • אֲאֻפְרְנוּ הוֹד וְהָדָר
 בְּפָרֵי עֵץ הָדָר: הַמְרוֹמִם בְּקֹהֵל עִם נְצוּרִים

פיו ולשונו עתלנול לשוכות ימיד ורבים ונוכח ונסתר ומ"ב, ויקרא זה נב
 בסופי התרחוים המסיימים לעולם על ל' הכתוב בעקרא, ולא יתאו עם ראש
 התרחוים ולא נעין ולא בעספר, לכן אין לחבר ולקצר סופי התרחוים ע
 ראשיתם, כי יתנגדו לשוכיהם נגוד רב, ובעבור זאת גזרתי אומר שיסדו העת
 לשוררו בעקהלות מערכ' עול מערכה זה ידבר וזה יעכנו דוגמת השיר הכק
 בלע"ז דועטט ובל"א וועטטגעזאנג, פעם ידבר המעורר חרוז שלם או חלי ח
 והקהל יעכנו זפעס ידבר הקהל והמעורר יעכנו, ועל סדר זה הלוד ילך הפי
 על עכונו ויבוא הל' על עתכונמו. אחמין, אשנחהו באומץ ותוקף. בהסתופס
 ל' הסתופס בבית אלהי (תהלים פ"ד י"א), והנה שני הטורים הראשונים האלה ה
 דברי הכנסי' וכן ב' הטורים הראשונים של אות ב' ושל אות ג' וד' וה' ו' וז'
 והטור הג' הוא סוף החרוז לעולם דברי המעורר. ושלשת מיני קבועי, יתר
 המינים הלקוחים מעני, קבועי ל' לקיחה. במרביות, בעכפים. קטועים, שזור
 וכתומים. כנס, כמו שאמר, מגזרת וינלמו כלאום (ירמי' לג ל"א), ומדרך ל' רז
 להפיל האל"ף ען המכתב ולהשתמש בו ע"ד כתי העי"ן ודוגמתו בעקרא לוט ע
 לאט. דגול, תאר לאל ית'. אאפדכו, אקשטכו. עם כלורים, ישראל השעורי

וען! היר חוין דער טוועלע זיינע פאלאסטעס וויילען, דא פֿינד
 איך הייל — ח' הייטע חָס פֿינלענהנטען. ב' ק' איך ערגרייפֿע די
 פֿאלאווייגע נעבזט דען דחלו בעטטיאאטען געוואָלדען, דחאיט פֿריי
 איך איהן, איין לִיכט אונד איין הייל. ח' חָס זיבענטען אַתְּחַסְתָּה. ג'
 איהן דען היאמעלזוכעוואָהנער, איט אחיעסטחטט אואגעבען! איהן ווי
 איך ריהאטען איט דיוען פֿעהאעראווען טטרייכערן. ח' פֿייערט דעו עוויגט
 פֿעסט זיבען טחגע. ק' אַחבען ווילן איך איט אונד אונד לונגע, דען ערהן
 רער דער געבעטע; אַן טפֿראַך ער: ערגרייפֿט דיע געוואָלדע חָס ערס
 טען טחג דעם פֿעסטעם קדוש. ד' ק' זיינער אַואַחַכְט האַרִיגט ריח טטיאא
 אַחַכְטִיגער פֿאוּטהען; זיינער אחיעוטחטט אונד העררליכקייט האַרִיגע חָס
 ח' איט דיענער פֿרוכט דעו העררליכטען בוואען. ה' ק' העכגעריהא

לול ופאר אותו מכתירים. בכפות תמרים:
 יק רוב ברכות מארבות. לאם מהללו.
 דעה ומקרבות. ובענה עץ עבות: זכיות
 יעו ועון ימחר. מרהבזרת בשלהבת
 ופי גחל. תומכי ערבי נחר: חדות רב
 וצאו בלהקתכם. חסונים בצווי דת
 ככם. ושמחתם לפני יי אהיכם: מרחכם
 ק עהג לילות וימים. גאון נוגשיכם יגדע
 מים. לבל תענשו בחגינת שבעת ימים:
 ית אל פלול ויאזן הגיוני. ויקבל בקרבן
 ש עניני. וחגתם אותו חג ליי: כשרון כח
 יף לשושנה. חוגגת ועוצרת וסוככת

מארבות מחלכות השמים. מסרעף, מלב. מלהנות, שלא יהיו ככוסים
 א. הניהכס אשר בוערים בו רשפי גחל. חדות רב וכו', גם אלה דברי
 י. עד יסכיח אל. בלהקתכם, נקהלכתם. חתוכים, מחזוקים. יפיק,
 טהג לילות וימים, מאר לאל יתנרך. יגדע, יכרית. וידעים, וישתיק.

ער חין דער פערזאמלונג דעו פון חיהס געטיטלטען פאקו;
 קרענטען יוח איט רוהס חונר זיעג. ח' איט פחאזלונייגען. ו. ק' ער
 ס דעו זעגענו פילע חויו דעו היאמען פפארטען איבער חין
 דחו חיהן פרייט איט גייט חונר הערן. ח' חונר איט חיינעס
 פאק בויאע ענות. ו. ק'. דיח טוגענדען ערהאלטען דחו איבער-
 זס, דיח זינדען ווערדען פערליעהען, דיח פאחאמע דעו האללעני-
 ח חייט פערן. ח' יענען, זעלעע ערנות ערגרייען. ח. חירע פער-
 אק ווירד דער פריידען פילע געניטען; האטטעט חייך פעוט
 זן בעפעהלען חיייערען קחיג; חונר זייד פרההייך פאר דעס עווי-
 חיערס גחטס! מ. ער, דער רעגענט דעו טחגען חונר דער
 ווירד בחדיגען דען טחון חירער קוואלער, דחאיט חיהר ניכט
 חרט זוערדעט חס פריידענפעוט דער זיעבען טחגע. י. ק' יח,
 יד פערנעהאען איין פלעהען, דער חולאחצטיגע! ער ווירד איין
 ח פרההרען חונר געפחליג ויח חפפער חננעהאען דחו זיפען
 חאנדען! ח'. פיייערט דיענעו פעוט דעס עוויגען! ס. ק'. איט
 פחעס ווירד ער חין האלדעו פאק חויריטען, דחו איט פריי-

בַּרְנָנָה. שְׁבַעַת יָמִים בַּשָּׁנָה: לַעַת יָסִיר כָּס
מֵעַר שְׂכָמֵיכֶם. תָּרְנוּ וְהִתְחַנְנוּ בְּקָרְיוֹ
מוֹעֲדֵיכֶם. חֶקֶת עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם: מִשּׁוֹ
מִחֶרֶף תְּהִלְלוּ בְּאִזְמִים. מִנְעִימִים קוֹל וְ
רוּמִים. בַּסֶּכֶת תִּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים: גֵּר
עַמִּים סוֹדְרֵי עֲרֻכּוֹת. בְּאַבְרָתוֹ לְעַד
סְבוּכּוֹת. כָּל הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בַּסֶּכֶת
סְלוֹ בְּהִלּוּל לְשׁוֹבֵן בִּינֵיכֶם. וְתִגּוּחוּ בְּהַשְׁמֵן
כָּל יָמֵיכֶם. לְמַעַן יִדְעוּ דַרְתֵיכֶם: עַל־יוֹן הַיּוֹד
פְּלִאִיוֹ עַל יְדֵי גּוֹי. עֲמוּסָיו סִבֵּךְ בַּעֲנָנִים כְּהוֹ
כִי בַסֶּכֶת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פֶּקֶד
עַמִּי לְחֹן שִׁירִים. מִשְׁפָּטָם לְהוֹצִיא כְּאֵ

לשואכה, תאר לישראל. משגית עמך, הרואה מחלוקי השמים, והיינו הקב"ה,
הוא, משגית מן החלונות שלין מן המרכיב (שיר ד' ט'), באיומים באיטה. ס
ערכות, העעריכים מפלותיהם. סלו, רועמו. כי נסכות הושגתי ו

דען פֿייערט זיין פֿענט אונד חין דער סכה וויילט זייעבן טאָגע
יִתְהַרְע. ל. ח'. חיינוט ווירד ער דיח לחוט פֿון חייערן טולטערן נעהא
דחן ווערדעט איהר עו איט וואַנעט פֿייערן. חין דער טטחדט חייער
בעטטיאונג (ירושלם), חלו חין עוויגע געוועטן פֿיר חייערע נ
קחאמען. מ. פֿרייט דיח פֿאָרזעהונג עהרפֿורכטפֿולן, לחסט ח
זלכוויפֿהארליך זייעבליכע זיעדער ערטחנען! וויילט חין דער סכה זיע
טחגע! נ. חיינע עזלע נחליחן פֿאָגט דער גחטטליכען פֿערחרדנ
פֿינדעט טוטן דחין. יעדער חיינהייאטע אונטער ישרל זאל חין
סכה ווקהנען. ס. לחסט זיט דען רוק דעסען ערטחנען, דען
חייערער איטטע ווקהנט. דחן ווערדעט איהר איט רוקע פֿייערן,
לחגע איהר לעבט; חייערע נחכקחאמען ווערדען עו ערפֿעהו
ע. דער קלוערהחכטע החט דורך חונערן ערלחוער (עשה) וחונט
געלייגט זיינעט החכגעטחטלנטען פֿאָקע, ער החט עו אונטער כ
פֿון ווקאקען געוועלט. זח לויטען זיינע ווקרטע! חין החבע
קינדער ישרל' חין סכות ווקהנען לחסען. פ. חין החבע דען חייבו
רעוט זיינעו פֿאָקו בעגנדדיגט, חין החבע איהר רעכט חווינגעפֿיר

חֲרִים • בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: צָקוּן
 עֲתִכֶּם הִסְכַּתִּי בְּאֶזְנִי • וּפְרוֹת שְׁלַחְתִּי לְכָל
 עַמִּי • וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מִעְדֵי יי: קוֹרָא דוֹרוֹת
 שְׁלָמִים • צִוָּה לָעַם שְׁמוֹ מִנְעִימִים • חַג
 שֶׁבַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעַת יָמִים: רַם מִמְּעוֹנֶיךָ
 חַד מִקְהֵלוֹתֶיךָ • לָרַחֵם וּלְרוֹשִׁיעַ כָּל
 יִקְוֶתֶיךָ • וְשִׁמַּחְתָּ בְּחֻגֶיךָ אֶתְהָ וּבְנֶיךָ וּבְתִיךָ:
 וַיְדַ עוֹד לְבַל יִבְהִילְךָ • לְתַת תִּקְוָה לְפִזּוֹרֵי
 עֲדֶיךָ • שִׁבְעַת יָמִים תַּחַג לִי אֶתֶיךָ: תִּקְרָה
 אֶת קִרְיַת חֲנָה • בָּאִים לְהִרְאוֹת פְּנֵיו בְּחֲנִינָה •
 לֹש פְּעָמִים בְּשָׁנָה: תֵּאֱבִי יִשְׁעוֹ לַחֲזוֹרָה

גם דברי האל, שירים, שארית ישראל, לפזורי כההיד, לפזורי, הכמהים
 במהים, ל' כמה לך נשרי (מהלים כ"ג ב'), ענין תלוה וחשק. חוקף הסוף,
 ופקיף ורצ נאים לקרית חנה דוד, היינו יושלים. נחנינה, נחחנה.

וְהִנֵּנִי לִיבֵט, חָלוּ חֵיךְ וַיֵּח אֲוִי מַלְכִים גַּעֲפִיהֶרֶט; צ. דָּחוּ יִחְאֲעֶר
 שִׁרִיחַ אֵינֶעֶר גַּעֲאֵינֶדַע חֵינֵט לֹ אֵינֶעֶן חֶהֶרֶען גַּעֲקֶחְאֲעֶן, חוֹנֵר
 הַחֲכֵע אֵיהֶר אֵינֶעֶן עֶרְאֲוֶנֶר גַּעֲוֶעֶנֶדַעַט. עֶשֶׂה אֲחֻכְטַע הֵיעֶרוֹן
 אַ פֶּשֶׁטַע דַּעַו עוֹיֶגֶען בַּעֲקֶחֶנֶט. ק. עֶר, דַּעַר עוֹיֶגֶלְטַעֲבַעֲנֶדַע, דַּעַר
 אֵיחְאֲעֶר דַּעַר לֹקוֹנֶפֶט, עֶר זַעֲבֹזַט בַּעֲפֶחֶהֶל חוֹנֵר טַפֶּרְחֶךְ; ,,דָּחוּ
 אֵיחְאֲעֶר וּחֵלֶלֶט דוּח זֵיעֶבַעַן טַחְגַּע פֵּייעֶרן!" ר. ק'. ח, טֵיטֶלַע חוֹיֵט
 עֶר הֵיאֲחֹלִיטַעַן וּוְהֶחֶנֶכְךָ, חֵלֶלְעֶרְהֶחֶזֶטַעֲר דֵּינַע פֶּעֶרְחֶחְאֲחֹלֶכְךָ, וַיֵּח
 דֵּי. חוֹנֵר זַעֲנֶדַע הֵיִן דֵּינֶעֶר גַּעֲאֵינֶדַע! ח'. חן דֵּינֶעֶט פֶּעֶטַע
 אֵט דָּחוּ פֶּרְחֶהֶיךְ זֵיִן, דוּח, דֵּיִן זֶהֶן חוֹנֵר דֵּינֶעֶט טַחְכְּטַעֲר! ש. דֵּיךְ
 דֵּי קֵיִן חוֹנֶפֶטֶחֶל טַרַעֲקַקַעַן, דֵּינֶעֶ לַעֲרַטֶרֵיטַעַן, דֵּיח גַּחְטַט פֶּעֶר-
 אֵיחְ אֲחֵבַעַן הַחֶפֶטֶטֶכְךָ. פֵּייעֶרַע זֵיעֶבַעַן טַחְגַּע, דַּעַךְ עוֹיֶגֶעַן, דֵּינֶעֶט
 לֹ עֶהֶרַעַן! ת. ק'. דַּחֶרַט וּחֵלֶלֶטַע חֵינֶטַע חֵינֶעֶ פֶּחֶלְקֶאֲעֶכְךָ
 יֶעֶנֶר קַחְטִיגֵלְטֶעַן רַעוִידַעַן הֵיכּוֹן, פֶּחֶר זֵינֶעֶר גַּחְטֶטֶלֶכְךָ
 אֵיחְטַט פֶּלַעֲהֶעֶנֶד לֹ עֶרֶטֵינֶעַן, דֵּרֵיחֲחֵחֶל חֵיט יִתְהַרַע. פֶּחֶלְעֶר
 אֵיחְטַט, דֵּיח הֶעֶרֶרֵלֶכְקֵיט זֵינֶעַן הֵיִלֹ לֹ טוֹיַעַן חוֹנֵר דַּחְכֶּהֶחֶלֶךְ
 לְפִרְיֶגֶעַן פֶּחֶן דַּעַס, וּוְחֹ דֵּיח גֵּיטַע דַּעַסַעַן כַּעֲטַעֲרַט, דַּעַךְ חֵלֶעַן
 אֵיחְ חֵיט, בְּרַחֶפֶטַע חֵיִן יַעֲדַעַר נַחֶךְ פֶּעֶרְהֶחֶלֶטִיטִים זֵינֶעַן פֶּעֶר-
 אֵיחְ. חֵיִן. חוֹיךְ חֵיִךְ, דֵּיח אֵיהֶר דֵּיעוֹע לֹוִיֶגֶעַן טֵיטַעֲלֶט, וּוִירַד

כבודו. להתשירו משלו והכל בידו. **א**
 כמתנת ידו: תומכי סנסני רשאים. מש
 וממשהית יהו תבואאים. לרחזות ולהספ
 בבשורות טובות לכן הנה ימים פאים:

אהלל בפה ולשון. לשמוע קול לחשון.
 כנם ולקחם לכם ביום הראשון. קדוש:

תמאיר לארץ ולדדים עליה ברחמים ובטובו מה
 בכל יום המיד מעשה בראשית: מה רבו מעשך
 כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניה: המלך המס
 לבדו מאז המשבח והמפאר והמתנשא מימות עו
 אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו ארון עזנו
 משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אל ברוך גדול
 הבין ופעל וזרי חפזו טוב יצר כבוד לשמו: מאז
 נתן סביבות עזו: פנות צבאו קדושים רוממי שדיה
 מספרים כבודו וקדושתו: התברך יי אלהינו על
 מעשה ידיו ועל מאורי אור שעשית בפארוק פלה:

התברך צורנו מלכנו ונאלנו בורא קדושים ושתבח
 לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עוס
 ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אהים
 ומלך עולם: כלם אהובים. כלם ברורים כלם נפ
 וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פוחז

להתשירו, להניח לו תשורה. תומכי, תומכי. סנסני דשאים, סעפי
 והאילן גם הוא בכלל דשאים. תנוקים, כסחרים ותחופים.

קין איסגעטיק טרעפֿען; חיהר. וייד בעוואהרט! טאעט,
 ווערדעט חיינט גוטע באַטטֿעט פֿערנעהאטן: „וועהרליך
 קטאמען וועדער, יעלע טחגע!“

ת פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים
משבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים

אחדשם היא המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא:
וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונוחגים
רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחתרות בשפה ברורה
ובנעימה קדשה כלם כאחד עונים ואומרים בידאח
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא בלי הארץ כבודו:

סאר חוכד חיבערזעטלונג היעלען זיעהע זין שחרית עלן געזעטערן.

אופן

עסק ע"פ א"ב

אמיר אותך סלה. בחוד והדר ותהלה.
ואל רוצח נאקה. ורוש אימרתך לשם
ולתהלה: הצגים בשמחה. וכלול ביהם אותך
לשמחה. זועקים לפניך שיחה. חמול עליהם
הושיעה והצליחה: טוב ברחמיה הרבים. יקר
עדרת אהובים. כורעים ומשתחויים ומודים
בארבים. לשער בת רבים: מתמדם תן להם.
נא שמח עמהם. שא נא חטאתיהם. עבור
על פשעיהם: פוצחים הלל ותודות. צור
הידע עתידות. קול להשמיע אותם לחדות.
וחמם פנשאים אגרות:

קו"ם שוקדים ואותך מקדישים. שבחה בפיהם רוחשים:
חוקפים ברוך ולוחשים. הומכים כאילי חדשישים:
והחיות ישוררו וכרבים יפארו ושרפים ירנו ואראלים

יִבְרַכְנוּ פָּנָי כָּל הַיּוֹם וְאֹפֶן וּכְרוֹב לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמֵּךְ
מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים • בְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מִמְקוֹם

לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימֹת וְנִגְנוֹ לְמֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ וְקִיּוֹם זְמִירוֹת יֵאמַר
וְהַשְׁבָּחוֹת יִשְׁמְעוּ • כִּי הוּא לְבָדוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרֹת עֲשׂוֹ
חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחְמוֹת זִקְעַ צְדָקוֹת מְצִימֵת יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵ
רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹ
בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית • כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרֵי
גְדוּלִים בְּיַד לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אִוֵּר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן הָאִיר וְגִזְּ
כְלָנוּ מִתְּהֵא לְאוֹרֵנוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוּלָה וַיְהִי
חֲמֵלָה עֲלֵינוּ אָבִינוּ מִלְּכָנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְטָחוּ בְּ
וְהַלְמָדָם חֲקֵי חַיִּים כִּן הִחַצְנוּ וַיִּתְּלַמְּדוּ: אָבִינוּ הָאֵל
הַרְחֵם הַמְּרַחֵם רַחֵם עֲלֵינוּ וְחַן פְּלִבְנוּ לְהַכִּין וְלַהֲשִׁיב
לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וְלִלְמַד לְשִׁמֵּר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵינוּ
תְּלַמּוֹד הַיּוֹרְתָהּ בְּאַתְּהָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּחוֹרְתָהּ וְדַבֵּ
לִבְנוּ בְּמִצּוֹתֶיהָ וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַתְּהָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵחָה וְלֹא
גְבוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד: כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְטָחוּ
נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּ
בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וְהוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵ
יְשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן וְקִרְבַּתְנוּ לְשֵׁם
הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמְתִּי • לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדָה בְּאַתְּהָה: בְּרוּ
אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַתְּהָה: יחיד אומך אֵל מֶלֶךְ נֹא

דברים ו' 7

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד
נִלְמַח בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד:

וְאַתְּהָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל

נפשה ובכל מאדה: והיו הדברים האלה
 אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
 לבנה ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
 על ידה והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם
 על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר
 אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
 אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
 נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
 ואלקוש ואספת דגנה ורחירשה ויצרורה:
 עתתי עשב בשדה לבהמתך ואבלת
 שבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 מהם ועבדתם אלים אחרים והשתחיתם
 להם: וחררה אף יהוה בכם ועצר את
 השמים ולא יהיה מטר והצדמה לא תהן
 תיבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
 אסה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את
 טי אלה על לבבכם ועל נפשכם
 שרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת
 עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר
 בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 בקומך: וכתבתם על מזוזות ביה

ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצ
על כנפי בגדיהם לזכרתם ונתתנו על ציצור
הכנף פתיל תכלת: וזה לזכר לציצור
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהו
ועשיתם אתם ולא תחורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם
למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והיית
קדשים ראלהיכם: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיו
לכם לאלים אני יהוה אלהיכם: ס

פולין אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונא
ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדי
ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה על
לעולם ועד: אמת אלוהי עולם מלפניו
יעקב מגן ישענו: לדור ודור הוא קו
ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונו
לעד קימת: ודבריו חיים וקיימים באמו
ונחמדים לעד ולעולמי עולמים ע
אבותינו ועלינו על בנינו ועל הזרתינו
כל הזרות זרע ישראל עבדיך:

אשכנז אמת ויציב ונכון
וקיים וישר ונאמן
וטוב ויפה הדבר
הזה על אבותינו
ועלינו על בנינו ועל
הזרתינו ועל כל
הזרות זרע ישראל
עבדיך:

על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חק וי
יעבוד: אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבות

וְעַד: אֵתָהּ הוּא מִלְכְּנוּ מִלְךְ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָחֵל לְמַעַן
מִהָר לְגַאֲלָנוּ כְּאֲשֶׁר נְאֻלָּתָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אָמַרְתָּ
שְׂכָרָה הַגְּדוּל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֵהִים וּזְלִתָּהּ:

ברוב קהלות אשכנז אומרים זה כדלחמול,
בסקלתן וברוב פולין אומרים זולת בכחונ לעטה.

לפ א"ב

הוֹשִׁיעָה נָא בְּנֵי עֶפְרַיִם מִנָּה. גּוֹי תִצְלִיחַח נָא.
בְּכָל עֹנֶה: הֶקֶם סִבַּת דָּוִד הַנוֹפֵלֶת. וְכֵן הָיָה
מִשְׁפֵּלֶת. זְכוֹר אֵימָרָה הַנִּקְהָלֶת. חוֹפְפָה וּבְצִלָּהּ
חַ: טוֹב הַצִּמְח שְׁמַחְתֶּם. יְהִי בְּפִר אֲשַׁמְתֶּם. פֶּלֶה
אֲנִתוֹתֶם. לְמַעַנָּה חִיש פְּרוֹתֶם: מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹת
נוֹאֲקִים אֵלֶיךָ בְּכָל לְבָבֶם. סָמְכֶם וְרִיב רִיבֶם.
תִּשְׁכּוּן בְּקִרְבָּם: פָּנָה תִפְנֶה לְפָאָרִם. צוֹר אֵמֹר
ס. קוֹמֶם בֵּית תְּדָרִם. רְאוּתֶם פְּתָאֵם שְׁבָרֶם:
מִהָרָה תִבְנֶה. שְׁלִמִיָּה בֶּן תַּעֲנָה. תִּכְרָה קָמִיָּה
ח בְּכוֹרִים וְהַעֲנָה. תִּקְרָעֶם בְּקָרִיעַת יָם סוּף
אָה וְהַעֲנָה:

תָּרַב עֲלִיצוֹתָהּ. לְקוֹי יִשׁוּעַתָּהּ. בְּאִים לְאִמִּץ תְּהַלְתָּהּ. בְּעֹד
נִלְתָּהּ. גּוֹדְדִם לְבֵית בְּהִירְתָּהּ. יִשַׁע לְרֵאשִׁים בְּתַתָּהּ. דְּלִם
תְּגַרְתָּהּ. וְתִסּוֹבְכֶם בְּנִין אֲבָרְתָּהּ: הוֹשֵׁב עַל מִשְׁפָּטוֹ אֲרַמּוֹן.
שִׁתָּה יִלִּיל יִשׁוּמּוֹן. וּכְנִס גְּדַהִי הַמּוֹן. זָרַע תָּם פִּצֵּל לַח לַח
זָרִי רִשַׁע כְּפּוֹף כְּאֲנַמּוֹן. יְבוֹאוּם שְׂכוֹל וְאַלְמוֹן. חַנוּנִיָּהּ הַזֵּנִי
תִּטְעֶם בְּהַר חֶרְמָן: טוֹעֵנִי עֲלֶיךָ עַל גַּבִּים יְהִי הַיְשָׁרָה שְׂבִינְתָּהּ
ס. יַעֲלוּ לְחוּג לְבֵית נּוֹם. בְּהַפּוֹנֵן עִיר מוֹשְׁבֶם. כִּח וְלֵא תִשְׁנַבְּבֶם.

תרנ. תרנה. צועד דגילתך, נקנון קהלך. גודדס, קננס, ל' גודד.
זלה והגביה אותם. עכזל, עכאלון. תגרתך, רינד, והיינו כשלק של
דע, או הוא כממעו של יארע להם רע. נגן, צנון ומחפה של
השב, כל"ל עש"ה צירע' ל' י"ח. חס, יעקב. מניכד הוגי אסון.
תמנונים עמד ועוסקים בחור. אסון, תאר לתורה, עש"ה ואהי' אללו

עזרת אבותינו אהח הוא מעולם מגן ומשיע לבנו
 אחריהם בכל דור ודור ברום עולם מושקה ומשפ
 וצדקה עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצו
 ותורה ודברה ישים על לבו: אמת אהח הוא אדון ל
 ומלך גבור לריב ריבם: אמת אהח הוא ראשון וא
 הוא אחרון ומבלעדך אין לנו מלך גוא ומשיע: ממז
 גאלחנו יי אהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל בכוריו
 הרגה ובכורה גאלה וים סוף בקעה וזדים טבעה ויד
 העברה ויכפו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על
 שפחו אתובים ורוממו אל ונתנו ידדים זמירות ש
 ותשבחות ברכות והודאות למלך יא חי וקים: דם ו
 גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסי

 צור עזם ומשגבם לא לנצח תריבם פי עלוקה משליבים ו
 מקדשך השמים פימי עולם תרומם נצח לבר ישחומם
 שקוץ שומם ספת דויד קומם ופורצי נדרה השמים עורה
 הדומם ונימיו עור לבל תנמם: פנת מגדל עדר אפלה כש
 קדרי צפה להדרה בהדר היות סנה ונדר קנין צאו דירי
 נזרה להעדר רעה להשמן ולהפדר בבקרת רועה עדר: ש
 רבים מקום המורת וכרכים תחטבו בחטבים במסגרות וש
 תחדש שירים ערכים בפה משפומים ומעריבים תפיונו ב
 ושגובים פאו פדית גזי רהבים: עזרת וכו'.

אשון סועני עלך ישראל הטוענים על גנם עול תורה ומלוות כל
 ישחומם שלא יהיה שםס וחרכ לכלת וכימין סיתריו של ככור לבל
 שלא יתחממו יותר ויג תנמם ג' והוא לשון כריתה כלשון רז"ל סנד
 תאר לנה"ס חפלה כ"כ נכ"י והוא ל' אופל וחוסך כשחרוי קדר כש
 של קדירה סוגה ונדר כ"כ נכ"י וטעמו שמהיה מסויגת וסגורת ל
 בששנים כורה להעדר כ"כ נספרינו; וככ"י גרם הזהרת להעדר י
 כל"ל בחולם וטעמו תחטב ל' תענות אסון מלרים גזיו
 אונרי ימים.

יה עננים ועוזר רלים ועונה לעמי בערת שועם
 תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבדך. משה ובני
 אל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם.

שמחה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדשנורא תהלת
 הפלא: שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת
 יחד כלם הודו והמליכו ואמרו. יי מלך לעלם ועד:
 ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך יהודה וישראל
 לנו יי צבאות שמו קדוש ישראל ברוך אתה יי גא ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 ויצחק ואלהי יעקב הא תגדול הגבור ותנורא אל
 ין גומל חסדים טובים וקנה תכל וזכר חסדי אבות
 יא גוא לבני בניחם למען שמו באהבה.

ד עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
 תה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיעי
 לכל תיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 לים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 מי עפר מי כמך בעל גבורות ומי דומה לה מלך
 ות ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה לחיות מתים.
 ד אתה יי מחיה המתים:

תה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהלוקה
 ה ברוך אתה יי האל הקדוש:

תה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו.
 ממנו מכל השונות. והדשתנו בסצותיה. וקרבתנו
 לנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:
 תה לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה

חגים חזמנים לששון אח־יום הג הספות הזה זמן שמח
מקרא־קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע וילאח ויר
וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון אבות
וזכרון משיח בן־דוד עבדה וזכרון ירושלים עיר קדש
וזכרון כל עמק בית ישראל לפניך. לפלטה לטו
לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג הסו
הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטבה ופקדנו בו לברכה והושי
בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנונו. ורחם עי
והושיענו. כי אלה עינינו. כי א מלך חנון ורחום או
והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולש
לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברנ
קדשנו במצורתיך ותן חלקנו ברצונך שבענו מט
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדה באמת והנהיל
אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשך וישמחו
ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש יש
והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמק ישראל ובחפלתם. ור
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל וחפלתם באו
תקבל ברצון ורצהו לרצון תמיד עבודת ישראל עו
והחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך את
יי המחזיר שכינתו לציון:

מזדים 777777

מזדים אנחנו לך שאחה	מזדים אנחנו לך שאחה
יי אלהינו ואהי אבותינו אהי	הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
בשר ויצרנו יוצר בראשית בן	לעולם ועד צור חיינו מגן
והודאות לשמך הגדול והג	ישענו. אתה הוא לדור ודור
על שהחייחנו וקיימנו בנות	

וְתִקְיַמְנוּ וְתִאֶסְפוּ גְלוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
 וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְבְּךָ שְׁלָמָה עַל שְׂאֵנֵהֵנוּ
 מוֹדִים לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדוֹת אֹתוֹת:

אֲוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל־עֵת עָרֵב וּבֶקֶר וְצֹהֲרִים
 בַּיּוֹם כִּי לֹא בָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ
 עִם קוֹיֵנוּ לְךָ:

בְּלִים יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹכַם שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 תַּחֲיִים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הַיָּשׁוּעָה־נֵנוּ
 תִּגְנוּ סֵלָה בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת:

נקלמ קהלות עולים הכהנים לזוכן וסדרו חסלא בסוף העמוד.

אָז אָבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמַּשְׁלֵשׁת בַּתּוֹרָה הַיְכַתוּבָה עַל יַד
 וְעַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֵרֵן וּבְנָיו בְּהַגִּים עִם קְדוּשָׁה בְּאֲמֹר:
 יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אִיךָ וַיְהַנֶּךָ: יֵשֵׁא יי פָּנָיו אִיךָ וַיִּשְׁעֵם לְךָ שְׁלוֹם:
 יי שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עֲלֵינוּ וְעַל
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי
 רַחֲמֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֲהֵינּוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְרַחֲמִים וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 חַדְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שַׁעֲרֵה בְּשָׂרוֹמְךָ:
 אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

וְצוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי גַפְשֵׁי תְהוֹם
 בְּעַפְרָה לְכָל תְּהִיָּה פִתַּח לְבָי בַּתּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תוֹרַתְךָ נִפְשֵׁי
 הַחַיִּים עָלֵי רַעַה מְהֵרָה הַפֵּר עַצְתָּם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם עֲשֵׂה
 שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן
 לְמַעַן יִחַר־צוֹן יִדְרִיךְ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ זַעֲנֵנִי: וַיְהִי לְרִצּוֹן
 יי וַיְהִינּוּ לְבָי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

וְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית רַחֲמֶיךָ שֶׁ
 בְּיָמֵינוּ וְהָאֵל חֲלַקְנוּ בַּתּוֹרָתְךָ:

חזרת התפלה לשליח צבור.

בנחש אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: בקול

ברוך אתה יי אלהינו ויאהי אבותינו יי אלהי אברהם ויזחם ויאהי יעקב ויא הגדול הגבור והנורא יי עליון וחסדיו חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע ומסור חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתח פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעוני

חן וחסד ורחמים וירד דתו קרובות פתן גענטערן, אוימתי אז"ו, גענוגט ע"ם א"כ ואס"כ ע"ם תשר"ק ואס"כ ע"ם א"ת נ"ש ואס"כ תמוס אלעזר זיכריק ארחץ בנקיון כפיות. בלי חמס קחת סגן כפיות. גמוני פו לאגוד ולכפות. דשאי אשל בם אף לכפות: הן מבעשור חקקי לחיו והודיעני ארח חיים. ועם מאז תרשיש ואיו חרה אפו בם מהיות חיים: מרחי נשא ושת

ארחץ וכו', עזאר בקרובות דאחמול נפיוט אקח' וכו'. סנסון. סעין אוחה צנסכיו (גיר ז') גסוכי פו, חוטין של זהב כענאר נסס' סוכה ל"ו. לאגוד ולכפות, שניהם ל' אגודה וקשירה. דשאי אשלים, כ"כ בכל כ' יד וטעמו לחאי אילנות וירשו אל ד' סינים של לולב וככללים בכלל דשא שהם מין אילנות כענאר כפי' רש"י אלל מדשא הארץ דשא. אשלים, כ' תאמר סן חלק חלקים כך תאמר סן אשל אשלים ופירושו אילנות. סנע סן יח"ב. חקקי, כתב אותי. והודיעני אורח חיים, לעסוק בעלות כ ולולב. זעם, דחה בזעם, מרשיש ואיים, שם אומות עע"ז ולקח החלק הכל. מרחי נשא. נשא עוונתי. ילאה נת קול לך סכול וכו', כדאי' בק

ארחץ. חיד ווחטע איינע האנדע חין אונטוולד אונד ערגרייפע די פאלאווייג, דען חיד חוין קיינע אונערלויבטע וויינע זון איד געברח דחרון בינדע אונד בעפעזטיגע חיד איט גארדעחרען דיש דחלו החריגען געוואחצוחרטען אונד וועלדע דחאיט אונהייל פתן איר חב. לעהנטען (יום הכפורים) סתן החט ער איד חין דחו בוך דענו לעו איינגעטריעבען אונד איר דען פפאר דענו לעבענו קונד געט פרעפאר אוסטען זיינען אוכוילאען עאפפיינדען, חיפער זיח זיעו זיינען לארן וואלטען אונד שפרחך מיהנען דחו לעבען חב. געגען איי איסטעהקטען החטטע ער נחכיכט, זיערטע איר פערלייהאג לו

יצאה בת קול לך אכול בשמחה.
 דבעת יום שבת גבול שיחה. לבל לערב
 שחה בשמחה: מועד ראית חגיגת אסף.
 מך בחלשי לחוגגי בכסף. סכה ופור גזל
 עדרה לי בתסף. ענני קחו מוסרי ואל כסף:
 חים כנטעם אעמסח לאיום. צחות לצחצה
 זא בם פדיום. קיחתם בדרמים יכשרו
 עם איום. ראויים להנצל בזה ראשון יום:

צפסוק לך אכול בשמחה לחמד במולאי יוה"כ הקב"ה מוסל להס את
 האומר מה דאזל אול ולהלן הוה חשכא, ילאתה בת קול ואומרת להס
 בשמחה לחמד, כנר כשמעה מפלחכס. כארבעת יום, שבין יוה"כ לסוכות,
 שם גבול לעסוק במיני השיחים והאילנות לסבך הסוכה
 מיני עינים של לולב וכולם עמיני השיחים, שיחה, שם כגזר זל"כ, מן
 אחד השיחים (בראשי' כ"א ט"ו). חגיגת אוסיף חג האסיף, חמד
 כפל בגורלי ל' חולש על גוים (ישעיה י"ד י"ג) וכעכין כי אתה חומיך
 (תהלים ט"ו ד'). לחוגגי בכסף. שאחוג אותו בחסודות, סוכה ופור
 סוכה וכיסודך עיס. להעדיף. להוסיף. בחוסף, בחוספת שמחה, עכני,
 ואמר לי קחו מוסרי ואל כסף והוא ל' הכתוב במשלי ח' ואמרו עליו
 קח הרבה קיחת לויית אחכס ולקחתם לכם ניוס הראשון בעקח ולא
 עכ"ל. כרחים, עכפס, כנטעם, כדרך גדילתם אעמסה. אעל. לחות
 ל' ולשון עלגים תמחר לדבר לחות (ישעיה ל"ג ד') שעכינו אחרות
 וקיות וכן טעמו כאן להוליא בטהר' אחרות עהורות. דקיס, ולא
 בזה ראשון יום, דכתיב ולקחתם לכם ניוס הראשון ואמרו ז"ל לכם
 להוליא הגזול.

איר דורך חיינ בת קול*) לורועטן: געהע נא חונד געניעמע איט
 זען! ער האט חיינע גרונלליניע פֿון פֿיער ווערקטאָגען לויטען
 פֿון חונד סכות געזעטלט, דיח פֿריידענפֿייער פֿאָס פֿריידענפֿעזט
 רענען. איך ערטיינע לור בעטטיאטען לייט, דאָז פֿעזט דען
 שאייבריינגען, דאָז ער איר בעטיעדען, איט וואָננע לוי פֿייערן;
 זכותפֿעזט האָט ער נאָך דאָז פֿעזט דען וואָסערפֿיעסענו לוי
 א, איינע פֿריידע לוי פֿעראעהרען. ער טפֿראַך: נעהאט איינע
 דטנג אָן, זיח חייט בעטער אזוי זילבער! איך טווינגע דעס עהר
 ווערטעהן לוי עהרען דייעע בליטהענרייכען טטוידען חונד פֿינדע
 ד עראַוואָנג. איך האָבע זיח פֿיר געלד ערקויפֿט; זיח טוויגען
 גרפֿורכט: ווערטעהן דאָאיט לוי פֿערהרען, חונד זינד טיכטיג,
 און דייעעס ערוטען, געטוואָנגען לוי ווערדען.

יעהע חייט נאור.

שָׁמַךְ מְשַׁתֵּף בְּשִׁמְנוֹ. שְׁקֵדָה מְכַפּוּר מְחוֹת אֱשֵׁמ
מ' הַסּוּבְכֵנוּ וְאֵת הַאֲשִׁימָנוּ. הַגְּוֹנְנָנוּ וְהַרְוֵמָנוּ
עַד מָרוֹם שִׁימָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם יי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַוֵּשׁ
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲהוּמָנוּ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹד בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֵה לָךְ מִ
מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים

סיוסד ע"ס חשר"ק.

הַשׁוֹרֵת שֵׁי אֲלֵפִים שְׁבָעִים. שְׁלֹמֹתִי בִּ
רְגֵל עַלֵי אִם שְׁבָעִים. רְצִיתִי שִׁיִּים שְׁמוֹ
וְחַשְׁעִים. קְלוּעַ בָּם תּוֹכַחַת שְׁמוֹנֶה וְחַשְׁעִים
צִרְפְּתִי אֱלֹהִים בְּאֱלֹהֵי בְּאֵסִיף. פְּדוּת וְגִילָה

שמך משותף, שם ישראל מחובר ען ישר אל וישר שם לנבי ישראל כד
יהי נישורון שלך, והנה כשתחף עמו שם אל, והכי איתא במדבר רנ
ה' דף ר"כ ג', או טעמו ע"ד שפי' רש"י על משפחת החכוכי במדבר כ'
ואקרו בויקרא רבה פ' ל"ג שלשה נרחו ען הענייה ושחף הקב"ה שמו
וכו' וכן אי' בלקוט שופטים נרמז ע"ד שקדמ. מהרמ.
חשורה שי. דורן קרבן. אלפים שבעים, שבעים פריס'ל שגר אלפיך (דברים ז'
עלי אום שבעים, לכפר על שבעים אושות כדאי' במסכ' סוכה דף כ"ה ו'
בפירש"י פ' פנחס (במדבר כ"ט כ"א), שיים, כנשים. והוא מקונן ען שה
כמנהג הלשון. קלוע כס מוכחות וכו', טעמו ל"ח כנשים שהקרבתי הם לכלות
קללות שבעה מורה כפשוטו בפירש"י הג"ל, לרפתי אלה באלה, טעמו לו
אלה דברי הנרית הכתוב במוכחה באלה מעשו לה' כעודיכם ה

שמך. דיין נחאע אייט אים דעם חונוריקען פֿערוואנדט; לו חונכט
ערהחוטוג. החוט דוח דען פֿערוואנדטוגיטחף חנגעפֿארדנעט. ח'
פֿערנער חונבער טוטן חונד בעוואחהרע חונג פֿער זינדען! זייח
זער טייל חונר העבע חונג היאאעלען! געלחבט זייט דוא, עוון
טייל אנרסה'!

חשורה. זייעבליג טטיערע החבע חיק זיהס חיינוט חן דיט
פֿענוטע דורגעברחכט, דחאט דיח זייעבליג נחליחנען דער ע
לו פֿערוואחנען. דאן חפֿפֿערטע חיק חכטחונדניינליג לחאט
דחאט חכטחונדניינליג קללות דער מוכחה חבלווענדען; ו
דינע חללעהל פֿען חפֿפֿערן חס פֿענוט דעו פֿרוכטחיינכריק

אָסִיף • עַז וַיִּשְׁוֹעַרָה לִי חוֹסִיף • סְכוּךְ נֶשֶׁק
 וַע לְהַחֲשִׁיף: נוֹצְרֵי כְּדַת יָמֵי חַגִּיגָתוֹ • מְלוֹן
 חַת עוֹר תְּהִיָּא הַשְּׁגָתוֹ • לְקִשּׁוֹר לִוְיֹת צִלְצֹל
 חוֹ • כְּגַבּוּרֵי כַח חֲזוֹת אֲפִיקֵי גֵאוֹתוֹ: יוֹשֵׁב
 בְּכַה תְּמוֹר גִּוְה אֶהְלוֹ • מְלוּל עֲצֵי עֶדֶן יֶאֱהִילוֹ •
 ׀ יוֹם הָבֵא הָבֵא בְּבוֹא לְהִבְהִילוֹ • זְכוּתוֹ תְּלִיץ
 בְּכַה לְנַהֲלוֹ: וְשִׁבַע שְׁמַחוֹת מִדְּשָׁנָה הֵלֵא
 דָּהָה שִׁבַע מִשְׁאַנְנָה • ׀ דָּגוּל לְהַגְזִיר

נחת החג לכפר אלה על אלה ולהוסיף לי פדות וכו'. סכוך נשק זרוע
 וכו' שיגלה זרועו לסכותי ביום נשק לע"ל, והוא סיוסד ע"פ סאמרס ז"ל
 חקתי לעיל בקרובות כפיוט המתחיל קושט שעינת עץ. ע"ש. זרוע להחשיף,
 חשף ה' את זרוע קדשו (ישעי' כ"ב י') כולרי וכו', כל השומר כדת
 עינתה של סכה ישיג אל טלון סכת עור, והיינו עורו של לויחן, וכמו
 חז"ל כל המקיים סלות סכה כהלכתה בעה"ז, הקב"ה שושיבו בסכה
 ליתן לעה"ב, דכתיב תמסוך לויחן נחכה ... התמלא נשכות עורו ונללל
 חשו ... גאזה אפיקי סגכים וגו' (איוב ס' ע"א). לקשור לויחן לללל
 טעמו שישג לקשור לויחן נללל דגיס שלו, וככ"י גרס לקשור לויחן,
 ח כח וכו', טעמו וישג לחזות אפיקי גאזתו של לויחן שהס חזקים,
 גיס גבורי כח. כדאיתא במדנש איוב נרמז תתק"כו, שלעתיד ילחמו
 גיס עם לויחן ולא יוכלו לו כי חזק הוא, עד שהקב"ה בעלמו יגיש
 להסיתו. יושב נסכה וכו', טעמו כל מי שיושב בסכה תמורת ישיבת
 חכה סיהיה טלול של עלי עדן לאהל שלו, טלול, סכך ומכסה. חוס
 וכו', ועוד שלעתיד לבוא כשינזח היום אשר בוער כאש להנהילו זכותו
 נעוד להושיבו בסכה ולהיוסו דגן נשזע שמחות, וירמז ליום הנורא
 נבואת סלאכי (ג' י"ט), ואסרו. עליו דז"ל נמסכת כדרים דף ח', לע"ל
 ח מליא חסה סכרתקה ורשעים כדוכים נה ונדיקים סתרכפין נה ולא
 סלף סמתעדכין נה וכו'. הלף נעדה, נשכר ישיבת סכה. דגול, תאר

יגע חללה קלות חויסגדהאבען; איינע הילפע חונד ווחננע
 גס. איין זיעג חונד היין ווחכונט חונטער דעסן שוטלע דעו חוון-
 געזען חראו. ווער דזו סוכומפענט געזעטלאחפיג פייערט, דעסן
 יגע סוכה, געדעקט איט דער הויט דעו לויחן, בעטייעדען. ער
 ע איט פייטערחוייטען הערבייחליעהטן שויען, דזו איט ענגעלז-
 ס בעגחכטע טטחללע אעערזחונגעדייער. ווער זיינע בעהויונג
 סס חונד דחפיר דיח סוכה לור ווחהטונג ווחהוט, דען ווערדען
 דיח בייאע עדן דעקקען חונד קחאט חיינוט דיח ברענגענדע
 ג דעו יינגטען טחגז חיהן לו סטעכען, זח ווירד דער פרחאטע
 פיערען חין דער בעטייעדענטן סוכה. דח ווירד ער דער פריידענ-

שְׁבַעַת שׁוֹשְׁנָה • גָּזַר לְחֻגְגָתָהּ שְׁבַעַת בְּשָׁ

ק' הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפּוֹת וּבְעֶרְבוֹת • בָּאתִי לְסוֹכְכֵנָהּ
בְּשִׁיחֹת עֶרְבוֹת • מִן אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה
נָא בְּנִיב לְהַרְפוֹת • אֲרוֹת טַל לְהַחִיֹּת יוֹנֵי
אֲרָבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

מיוסף ע"פ א"ח ב"ש

אֲוִי סִבַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת • תָּקִים לְבַל תְּהִי
מִשְׁפָּלָת • בְּמִדּוֹרְהִיָּה נּוֹסְפָת וּמְכַפָּל
שְׁלֵשִׁים וְשִׁשָּׁה כְּמוֹ שֶׁהִיָּתָה מִתְּכַפָּלָת:

לאל ית'. להכזיר, פעל כגזר מן כזר, וטעמו להכחיר. שזכה, תאר לי
וטעם המאמר הקב"ה רלה להכחיר ישראל בשבע חפות לכן גזר ש
שבעה שנה כדי שיזכו לשבע חופות לע"ל, וכדאי' במסכת ב"ב 77
עמיד הקב"ה לעשות לכל לדיק ולדיק שבע חופות בג"ע וכו'.
המזבח בכפות, כלולב. לסוכננהו בשיחות ערבות, כן כחונ בכחז י'
והו, ככר כחתי בסדר הרושענות את הנראה לי לפשטו בדברי ר"י.
בניב, בניב שפתיים. אורות טל, גשם של טל, והוא עש"ה כי טל
טליך (ישעי' כ"ו י"ט). יוני ארבות, בנוי לישראל, על שם הכחונ כיוס
ארבותיהם (שם ס' ח').

אוי, חסדת. בעדותיה וכו', טעמו תקים אותה מסוכבת ומכופלת נס
עד שתכפל ל"ז פעמים עקמות שהיתה. כוסנת, ל' ורחנה ונסנה (י'
מ"א ז'). גורן שהיתה וכו', עתה ישרה הפיעון האיך, ויאמר גורן ש

פילוע געניעמען, אונד דעו זיסען וואָנעגעטִיהֶן. דער פּוֹאָגִיטִיגֶע
טע זיינע פֿערעהרער זיעבענפֿינף געקראַנט הַחֲבֵנוּ, דִּירוֹס בעו
ער איהנען דיעזע זיעבען טחגע חיס יוהר לו פֿיערן*.)
דאָן לולב אונד דיח ערבות אין דער הַחֲנֵד חוארינג' איך דען
טחר אונטער זיעבליכער זיעדער געוואַנג. פֿעט רופֿען איינע זיפּ
„אני והו הושיעה נא!“ ת, וענדע דען פּוֹאָבֵעֵטֵעֵנֵדֵעֵן טהויה,
זיח וויעדער ערוואַכֵעֵן, דיח חין איהרען גריפֿטען טוואַערנֵדֵעֵן טו
(ישא!) געלחבט זייעזט דוח, עוויגער, דער דיח טחדטען בעלע
אוי. איינט ווירד דיח וואָנע-סכה דוד'ז**), דיח יעטלט פֿערפֿן
וויעדער אויפֿגעריכטינט אונד ניאָעראַעֵהֵר לערטטֿחֵרט ווערדען;
אואַקרייו ווירד פֿערפֿיֿלֿחֵלטיגט ווערדען אונד איהר פֿאַלֿכֵעֵנחֵיהֵלֵט
זיעבֵן אונד דרייטיגאַטֵן זיפֿיעל בעטרחגֵעֵן פּוֹן ער לופֿער בעטרוג.

(* יעהע חיס נאור. **) דאָן בית המקדש.

תה בארץ חמש מאות רחבה על חמש
 ות. הוד יגמה קו שלשת אלפי אמורת.
 זיה על שלשת אלפי אמורת: הסכוכה בענן
 זומם. צלליה מסוככים כליל צל יומם.
 אשר עתה סכה בקימם פרוח יפרחו בה
 מם: זרים יאתיו לשמה בחסף. עשות
 להשתחות בכסף. חרבוני קיץ ילהטם
 סגורים במסגר על חמשים כסף:

המענון הזה ענאר היטיב בפ' רש"י ביחזקאל סוף סי' ט"ג. ע"ש.
 הסוכה בענן וכו', פי' העפרש: ישראל שהיו סוכים בענן
 להם לכל מפני שרבו ושקט. לללים מסוככים וכו', אותם שישנים
 לללי הסכה לעתיד יהיו מסוככים ונשמרים שלהט היום הלא והו
 כמו שחמה אינו שולעת כלילה יהיה להם לל ביום תחת עור
 ע"ל ולא יכולתי לישב הפי' הזה על הלשון. ונחזורים כ"י שלמתי
 גירסות, לללים מסוככים בלילה והשגי מסוככים כליל. יפרחו,
 במצוס, ל' סיוס וסוף, והיכו. לע"ל. יאתיו
 לשמה. כ"כ בספרינו, וטעמו לשם סכה, ואולם כ"י גרס לשמה י
 בגלוי. עשות, לעשות. בכוסף, בתארה וכו'. חרבוני קיץ,
 הקיץ כשהחמה בתקופת תמוז ילהטם לשם אומם, וכמו שאמרו ז"ל
 ע"ז דף ג' א', לעתיד לבא מביא הקב"ה ספר תורה ... עד שאומר
 קב"ה סלחה קלה יש לי וסכה שמה ... סיד הולך כל אחד ועושה
 גנו והקב"ה מוליא חמה סכרתקה וסל הט עליהם, סיד בועטים
 וכו'. לשם, להכרית, ל' וישם שמואל (ש"א ט"ו ל"ג) ויותר
 שטעמו כמו לשוף, זו' ע"ד עלו ועלם. ומלשון שאזכתי השם (שיר
 גרים בתסגר, טעמו לכך יהיו סגורים וחבושים בגיהנם על שפטו

וואר פֿינלֿהוּדערט עאלען זחנג אונד פֿינלֿהוּדערט ברייט 3
 קיטפֿטיגען טעאפעל אבער ווירד דער זאלגיטיגע זיינע טארעקקע
 זאטווינענד עאלען זחנגע אונד דרייזאטווינענד עאלען ברייטע זאטעני
 זחנגע ווירד זיהן זיינע וואקענדעקע בעטשטטען אונד גע
 לע טיראען וויא שטטטען דער נח"ט. זיין פֿחוק, דחו יעטלט
 פֿאן סכה בעתבֿח"טעט, ווירד דחו זיס נייען טעאפעל וויע
 זעבען. — זיך בחרבֿחרען ווערדען דהין זייען. חוס דח
 דחו סכותֿעטט לו פֿייערן, אונד דען העררן הינפֿאלליג זעלובע
 זער זיח ווערדען פֿאן דער פֿאזאמע ערגריפֿען אונד חין דיח

זיח פֿאן ארוכה געקויפֿט אונד חן דערען טעאלע דער טעאפעל
 זיס אחרדען. זיעהע זיס זווייטען בוך שמוא קתפֿיטעל 24.

טָסִים וְעַפִּים בְּקָצוֹת יְקָרְיָהּ • גַּסְכָּכִים בְּשָׁן
 קְרוֹיָהּ מִקְרָאֵיהָ • יִאֲגָדוּ מִמְרָחֵק כִּי
 קְרוֹיָאֵיהָ • בְּתוֹרִים לְמִכּוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֵיהָ

יִמְלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תְּלַלְוֶיהָ:
 וְאַחֲרָיָהּ קְרוֹיָהּ יוֹשֵׁב הַהֵלֶלֶת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

בַּל תְּהִי מִצּוֹת סֶכֶה בְּעֵינֶיהָ קָלָה • כִּי כִּנְגַד
 מִצּוֹת דַּת חֻקֹתֶיהָ שְׁקוּלָהּ • הַיְמָעוֹקֵינוּ
 וְהַמְּסַקְלָה • סְלוּל מְסַלַח • בְּסֶלְסוּלֶיהָ מְסַקְלָה

ידיהם במקדש שקנה דוד בחמשים כסף. מסגה, גיהנס, כפירש"י ישע"י
 כ"ב. טסים ועפים וכו', טעמו המיקרים ועכנדים שלות סכה יהיו ט
 ועפים בקלוות הארץ, כמו שאז"ל לעתיד יעשה הקב"ה ללדיקים אבר כנ:
 וטסים על פני המים וכו' (סנהדרין דף ל"ב). כסככים נשבע, והיו מסו
 נשבע חפות לעת קרוא מקראיה, וכמו שאז"ל נחמ' ז"ב דף ע"ה. יאגדו
 אגוד ואסיפה, וטעמו שיקובלו המרחק כל הקרואים והמזומנים ויבואו כו
 ומוכתרים למכון הר ליון: וכן אמרו ז"ל (מגילה דף ט"ו ז'), עתיד ה
 להיות עטרה בראש כל לדיק ולדיק שכאשר ביום ההוא יהיה ה' לו
 לעטרת לבי וללפירת חפארה וכו', וי"ג בפתוריה, בחולם, ור"ל שו
 כתורים ובני יוכה למכון הר ליון, וכדכתיב: בגאולה העתידה
 אלה כעב מעופינה וכיזכיר אל ארבותיהם (ישעיה ס' ח'), והו טעם ג
 ועפים וכו'. וגירסא זאת עסתברת.

המעזקה והמסוקלה, המגודרת בלפנות ומפוכה בדברים הפוסלים א
 והוא ל"ה ויעזקו ויסקלוהו (ישעיה ה' ז'). סלול וכו', שעורו, סלול ט

החללע חיינגעקערקערט ווערדען, דער פֿונפֿליג זינכערזינגע האַלב
 דיח פֿערעהרער דער סכה ווערדען אזוי חללען ענדען הערבייחגע
 גען קחאמען; דיח היעהערבערופענען ווערדען איט זיעבען קח
 ערטיינגען. פֿעראיינט ווערדען דיח חיינגעלחדענען אזוי דער פֿט
 קחאמען חונד בעקרחנט חיינליעהען חין דען טעאפעל דעז בערגע
 נור פֿעזוטייזען פֿערוחאמאונג. דער הערררעגירעע חז"ו וויחחבע
 בל דהי. לחס דיח סניה פֿחן סוכה ניכט גערינג געחכטעט זיין
 דינגען חויגען, איהרע געזעטלאחסיגע פֿערחרדונגען זינד זח נ
 החלטיג חזו וחאמטויכע שלות. החט דיח סכה איהרע געהחריגען
 דע חונד געזעטלאחסיגען בוים, זח קחנגען חללע דיח דחרין זיטלע
 זיכערט זיין, דחס זיח חוינט נחך ירושלים הינוין וחללען ווערדען
 געבחהנטעט וועגע. ווער דיח סניה פֿחן סוכה גענויח בעחבחכטעט.
 ווירד נייע חזין איסגעטיק טרעפֿעטן, ווער זיח פֿערחכטעט דען טרי

(* זיעהע חיס באור.

לְכַל שׁוֹמְרֵיהָ לֹא יִפָּרַע תִּקְלָהּ. וְכָל בּוֹגְדֵיהָ
 יִתִּיד לְבֹא לְקַח מֵהֶם קְלָלָהּ. בְּלֵהֵט הַיּוֹם
 בָּא קְלוּיִם מִקְלָהּ: וְחוֹסִיָּה לְצַדִּיק מִכְרִיעָה.
 בַּפְּרָעָה מִרְעוּעָה. לְסוֹכְכֵם מִרְעוּעָה. אוֹתָם
 הִרְעָה. בְּסִבְתַּי יִרְעָה. לְהִיּוֹת רֹעָה. שְׂאֵתָהּ
 טוֹב מִרְעָה. אֲחַנְנָה לְפָרְעָה.

מִיָּז בְּסִבְתַּי

חֵי וְקִיָּם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

עַם הַמַּחֲנֶה אֲלֵעֶזֶר בִּירְבֵי קָלִיר.

אֵלִים כְּהַשְׁעֵן אָב הַחַתָּה עֵץ סִבְתָּהּ. וְנִצֵּב לְהֶאֱרִיחֵם בְּנִפְשׁ

תקלה במסוליה, ומעמו במסולים של סכה חלוי לסלול להם מסילה
 קולה. סלסול, ל' כבוד ויקר. כמו סלסליה וחרושק (משלי ד' ח'), ומסלה
 מקלה היינו מסלה מפונה מכל משול, כמו סולו סולו המסלה סקלו
 (ישעיה ס"ג י'), כי בזכות הסכה נזכה לעלות ללזין במסלול מסוקל
 ולא יארע לנו שום מקלה. כדאיתא בילקוט פ' אמור על כסוק כסכות
 קלכס מקלה, ל' קלון וחפפה, כמו ארור מקלה אביו ואמו (דברים
 י"ז) או שיהיה מקלה ל' שרפה, מגזרת קלוי באש (ויקרא ז' י"ד). אותם
 רעוה, לרעות אותם בסכת יריעת עור לויתן. שאמה, לשאת אותה אל
 רעה טוב ושמן. את ככה לפרעה, לפרוע ולשלם לישראל אמתן ושכר
 למ סכה בסכת חי וקיים וכו'.

אלים, מלאכים. אב, אברהם אבינו, כדכתיב והשענו תחת העץ (בראשית
 ד'). וכלב, כדכתיב והוא עומד עליהם. להאריחם, לזמן להם הארומה

עַם דַּעַר פְּלוֹךְ, אֲנֹכֵי עַר וְיִרְדַּן פְּלוֹךְ דַּעַר פְּלוֹחָאע דַּעַר יִינְגִיטַעַן טַחֵ.
 וְעַרְלֵהֶרֶט. דִּיחַ פְּרוֹחָאעַן אֲבַעַר דִּיחַ אֲוִנְטַעַר דַּעַר דַּעַקְקַע דַּעַר
 הַיִּטְלַעַן, אֲנֹכֵי זִיךְ דַּחְרִין פְּעַרְגִּיגֵעַן, דִּיעוּעַ טְרִיפְלֵט קִיין חִיבַעַל.
 וְעַרְדַּעַן חִינְטֵ אֲוִנְטַעַר יַעֲנַעַר אִיט טַעַפְפִּיכֵעַן גַּעַדַּעַקְטַעַן סוֹכַה
 פְּעַנְחָאעַן וְעַרְדַּעַן, אֲנֹכֵי פְּעַרְגִּיגֵט דַּחְרִין אֲעַבַעַן, וְיִיחַ חוּי' חִינְטַעַן
 גַּעַעַפִּירַעַת, חִינְטַעַן וְיִרְדַּן לֹסן אֲהֵן בַּעַשִּׁידַעַן וְעַרְדַּעַן דִּיחַ סוֹכַה דַּעַר
 וְעַלְבוֹטְלַעַבְעַנְדַּעַן, וְעַלְבוֹטְשְׂטַאנְדִּיגַעַן,
 פֹּורְכַטְבַּאֲרַעַן, עַרְהַאֲבַנְעַן אֲנֹכֵי הִיִּלְיַעַן.

אלים, חזו חיינו פֶּחְטַעַר אֲנֵרֵס דִּיחַ גַּחְטֵטְלִיכֵעַן אֲוִנְטַעַר יַעֲנַעַן
 אַעַ חוּי'פְּנֵהֶסן, זִיךְ אִיט דַּעַמִּיטְהִיגַעַר יַעֲנַעַעַ בִּיחַ חִינְטַעַן טַעַעַלְטַעַ

חֲשׂוּכָהּ. לְבָדוּי שָׁמַר בְּלוּד קוּ בְּקוּ לְמִשְׁכָּהּ. וְעַמֵּד וְ
 וּפְסַח בְּעַדָם לְסוּכָהּ. עַל פִּי הַזְעִים לְמַד הַעוֹב מִסְכּוֹ
 וּמֵאֵס רַהֲבֵי גִוְיָה וְנִגְעַמְתָּהּ לּוֹ יִסְכָּהּ. זָכָה בִּבְנֵי גִזְעוֹ שְׁלוֹ
 דַּת נְסוּכָהּ. בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ סְכוּת כָּמוֹ הַזֶּרֶם סְכָהּ: רַגְו
 גְּבִיר אֲחִים וְסַע פְּעַמִּים סְכוּתָהּ. וּמֵאַרְמֵי וְשַׁעִיר בְּעַד
 סְכוּתָהּ. בִּבְנֵי חֲנִיטָיו סָעוּ רֵאשִׁית סְכוּתָהּ. וְשִׁבְעַת חוּו
 מְשִׁי עֲלִימוֹ סְכָתָהּ: יְדֵאוּ חֲרָבָה עֲרִים מְקֻשָּׁרִים. עֲנִיב

והסעודה. כפכש חסוכה, ככפש עלוב כעני ואציון, לבדיו לבניו, כמו לא נ
 בדיו (ישעי' י"ו ו'). בלוד, במזרים, קו נקו, עדה כנגד עדה, וכדאי' ברנו
 שהעתקתי בקרובות דאחמול בפיוט קושט. ועמד וגו', הקב"ה עמד וענ
 ופסח בעד ישראל. על כי וכו', בעבור שאברהם למד התועים למעב' עסק
 של אלילים. ומאס רהבי גויה, ומאס זרוע נשרי שלא שם עבטתו באלם, וכעני
 ארור הגנר אשר יבטח באלם ושם נשר זרועו (ירעי' י"ז ה'). וכעתה ל
 יסכה, וכתחברה לו להיות לו לעמית אשתו שרה המכונה יסכה שם ה'
 היתה עוֹאֶסֶת באלילים ולמדה תועות והיתה עגירת נשים כמו שזא בקבלה
 לכן זכה גזעו לשלול ולבחו לו התורה הנקראת דת הנסוכה מעולם, בדכתי
 מעולם נסכתי (משלי ח' כ"ג), וזכה לראות ברוח הקדש כמו שראה הורכ
 היינו אברהם. סכות וסכה, ל' ראייה והנטה. רגל, הלך. גביר אחים, יעקב
 וסע, וכסע. פעמים, עיין רש"י בראשית ל"ג י"ז. מארמי, מלבן הארמי. ושעי
 עשו. חניטיו, בניו. סעו, נסעו. ראשית סכותה, כדכתיב ויסעו בני ישראל
 סרעפסם סכותה (שמות י"ב ל"ז), חו היתה ראשית נסיעתם. וזנעת חזי
 סאי, ז' עכני כבוד של סאי, כמו שנארת בקרובות דאחמול ד"ה קושט. יל
 חורכה, עפו לחורב מקוארים נעדי וקשוע שקשר הקב"ה לכל אחד ב' כתיב
 כדאי' במס'. שנת דף פ"ז. ילאו, ל' כאשר ידאה הגשר (דברים כ"ח ס"ט)
 ועש"ה ואשך אחכס על ככפי נשרים (שמות י"ט ד'). רגש שכאכיס המון מלאכ
 השרת. חזו האושרים, ישראל האושרים חזו רגש שכאכיס, שבע סחילות, עבול

חוס יזא געהאריג לו בעווירטהען, דא ווטרד בעטאחטען איינז זיינט
 זעהנען חין סלרים דיח פריכטע דיענער האנדלונג געהאחט, געניסען
 לחטען. דער חלואחטיגע זעלבזט נהאט זיח חין טוטן, דעקטע זי
 ווההרענד ער חוואהערפוהר סלרים לו טאחגען. יענער לעהרטע דיח חירר
 זייניגען חיהרע גאטלענכילדער לו פערחבטייען. ער פערחכטעטע די
 חירדיטע פערגניגליכקייטען חונד נהאט דיח פראחאע יסכה*) לור גט
 הייפין חו; דחרוס ווחרדע זיינען נחכקחאמען דחו גחטטליכע געזעט
 בוך בעטיעדען, ווחרודך זיח טיכטיג ווחרודען, חיס גייזטע דער הייזן
 קייט לו טויען, וויח חיהר פחטער געטוויט. דער פירוט דער ברידע
 (יעקב). לחג לוויחאחל חונטער סכות. דוח החוט חיהן פחר לכן הארמי חונ
 עשו געטיטלט, דעהער ווחר חויך דער ערזטע לוג זיינער זעהנע חו
 סכות, ווהזעלבזט דוח איט זיעבען ווהזוקען, וויח איט זיידנען טעפעכיל

*) דיח טויערין, ביינחאע פחן שרה, ווייל זיח זאגע פרחעטין וויל

מבוע מחיצות סוככות ולחם מחרשים. בטלול ענני
 רפיקן בין סכך לסכך. ויתיצבו תחתיו בבתחתית סכך.
 עם הבגית משפן איד יהי מסכך. ובתבניתו לכנון מוכן
 סכך. קצב בין קדש לקדש תת בדל ממסך. מחיצות
 סכך. בפרכת המסך: לברוי סוככים. בפרת סוככים.
 שם רות סכים. וצור עמם מסכים: יקרו שמת סכות.
 אלש פעמים בפסות. רמו לשלש בכל סכות. דפנות

על כמה פעמים. ולחם מחרשים, היו מורידים להם לחם ען השמים. ידעם,
 לדעם. לנכון, בית המקדש. קלב, מדה. תת זודל, לתת מזדיל מחסך,
 לנתיב והדבילה הפרכת לחם בין הקדש ובין קדש הקדשים (שמות כ"ו ל"ג).
 ברוחי סוכים וכו', כדכתיב והכרוזים פורשי כנפים למעלה סוככים זכנפיהם
 על הכפורת, עמם וכו', ען הענינים הנזכרים במשכן ובבית עולמים היו רואים
 זענים גונה המחילות, כמזואר במסכת סוכה דף ה'. רוח לד ומחילה.
 זנים, ל' סכיה והבטה. ולור עמם מסכים, מחילין הלכה למשה עסיני.
 וזו שמה סכות וכו', יקר וחשוב הנה זעניהם לראות את הכתוב שם במורה
 פעמים בסכות ולמדו מזה רמו לג' דפנות, כדאי' במס' סוכה דף ו', כתיב
 ונתן מסכת בסכות וכו'; וכן ענין רלוי דת השואבה, היינו כסוך המים בחג,
 וזו לרכון, גם אותו שאנו מנאר המורה אחרי אשר מלאו זכרונות החג
 י' מ' רמו לכסוך המים ען המורה, כמאמרם ז"ל והוא צפי' רש"י פ'
 מס' (במדבר כ"ט כ"א), והנה חשבו את המקוק זה והיינו המרומן במורה,
 מסכות חשבו אשר שמעו וקשנו בסיני בפירוש, או טעמו שהיו מחשבתן

וידך בערייטעט. חוין חלוערפליגען וואורדען זיך נאך חורבן*) גע-
 ווען חונד דחועלבוט געקרוקט. היער זעהען דיך גליקעליגען חיי-
 טן היאמליטען קאר, דער זיך חין זיעבען חבטהיילונגען טהיילטע, חונד
 גען קחוט חיס איבערפלוס רייכטע. חלוענטהאלבען וואורדען זיך איט
 קען בעדעקט, וואורוטער זיך וויז חונטער חיינער בעדעקטען היט
 עסחנדען. היער וואורדען זיך דיך געלטחילט דעו עשכנ' געוואהר,
 ח זיך עז חיינט דעקען חונד וויז זיך חיינט דחז' בית המקדש חיי-
 כמען חלואטען, וויז דיך הייליגען געלעלטע איט טיידעוואנדען, פאר-
 גען חונד דעקען חבגעטהיילט ווערדען חלואטען. היעפון חעבען
 חויד חבגענחאמען דיך חעהע דער סכה, וועלכעו חיהנען דער טחפי-
 ד חויד גוטהיעס. וויכטיג וואר חיהנען חיס געועטלבוכע דחז' ווארט
 חח דרייחחחל וויעדערהחלט לו זעהען; דיעו דייטעטען זיך דחחין,
 ח יעדע סוכה דרייח וואנדע חעבען חחח. חויד דיך געפחחליגע לערע-

(*) ען דען בערג סיני, חוס דיך מורה לו עאספחחגען.

מִסְכָּכֹת: מ' רָצוּ דַת הַשּׁוֹאֵבָה שְׂאֵבוּ. חֲקוּהָ בַּה חֲלָ
כְּמוֹ בְּסִין קָשְׁבוּ. בְּסִבּוֹת הַשְּׁבוּ:

אל נאי לעולם תִּעְרָץ. ולעולם תִּקְדָּשׁ. ולעולמי עולמים תִּתְּנֶנּוּ
וְתִתְּנֶנּוּ: הָאֵל מִלֶּךְ נֹרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מִלֶּךְ מִלְּ
הַמְּלָכִים. מְלֻכּוֹתוֹ נִצְחִי. נֹרְאוֹתָיו שְׂיֵהוּי. סִפְרוֹ עֲזוּי. פְּאֲרוֹהוּ צָבִי
קָדְשׁוֹהוּ רוֹמְמוֹהוּ. רֵוֶן שִׁיר וְשִׁבַּח תִּקַּח תְּהִלּוֹת תִּפְאָרְתּוֹ:

חִיָּן לְסוּכְכִי לְמִסְכֵי. לְנִסְכֵי בְּנִסְכֵי.

בְּנִסְיַבְתָּ קָדוֹשׁ:

חִיָּן לְחֲדָשֵי רֵאשׁוֹן. כְּמֵרֵאשׁוֹן. לְנִצְוֵרֵי כְּאִישׁוֹן.
אַהֲרֵל בְּפֶה וְלִשׁוֹן. לְמְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

ומעיינין כל נסכות משנו, כמו שהוא חקוק וכמו בתורה, והיינו ש
למסרת, וכמו שקשנו ושענו נסיני והיינו ש אס לעקרת.
לסוככי, לסוככני. למסכי, לעשות לי מסך להגן, והוא פעל כגון
מסך הפתח (שמות ל"ה ט"ו) כאלו הם' שרש. למסכי נכסכי נכסיבת ק
שלשחם ל' נסיכה ועלובה, כמו ואני נכסכי שליבי (תהלי' ב' ו'), וכמו כ
סיחון (יהושע י"ג כ"ח), ומעשו להעליכני בעלובה שלי בעלכות קדוש, וכ
והיה ה' לעלך על כל הארץ.

לְחֲדָשֵי רֵאשׁוֹן, כ"ב ככל כ"י וד"י ועקר, ומעמו לחדשכי עם אותם הכן
ראשון והם עקש ועשית, וכעאמרים ז"ל נב"ר פ' ס"ג, נזכות ולקחתם לכם
הראשון אני בגלה לכם ראשון ופורע לכם מן הראשון ונוכה לכם ראשון ו
לכם ראשון. בגלה ראשון זה הקב"ה שנאמר אני ראשון, ופורע מראשון
הראשון אדעוני, ונוכה ראשון כסא כבוד מרום מראשון, ומניא ראשון ש
ראשון לליון הכה הכס ולירושלים מנשר אתן. עכ"ל. וכן אי' בילקוט י
ברעו רב"ם. לנצורי באישון ישראל. אהלל לאל אחרון וראשון קדוש, כ"ב
וכן עמנו לפי שיסודו על לשון המדרש הנ"ל.

אחניע דעו ווחמערטשפּענעו* האבען זיך אזוי דעם געזעטלבוט
טחפּעט, חונד איהענען ווּחַר דחז, ווּחַרויִן חִיט געזעטלע נור געדריי
ווירד, עבענען וויכטיג, חֲלוּ יענען חוין דעם בערג סיני פֿערכנאז
געבטט: „זייהר זחלוט חין דער סוכה ווחהנען!“

(* זיעהע חִיט נאור.

אָמַנְם מִצֹּה גִּירַת מִצֹּת • בְּזֹאת אֲשֶׁר
אֶפֶיַת תּוֹרוֹת קְצוּבֹת • גִּירוֹת חֲבָרוּ לְהַלְצוֹת:
דֵּשׁ יוֹם זֶה לִּיחְסוּ רֵאשׁוֹן • הוּא חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר
בְּקַב רֵאשׁוֹן • וּבְדִי לְבִשְׂרֵנוּ כִּי מִחַל רֵאשׁוֹן:
דִּין סוֹף שָׁנָה וְהוּא תַחֲלַת שָׁנָה • חַג הָאֶסֶיף
קוֹפֶת הַשָּׁנָה • טוֹב יָדִין בּוֹ נוֹלִי שָׁנָה: יִקְחוּ
שְׂמֹ אַרְבַּעַת מִיָּנִים • כְּלוּלִים כְּרֵזוּרִים
זִמְנִים • לְהֵלֵל בָּם כְּבָעֵגֶב וּבְמַנִּים: מְרִזּוֹד
דָּר בְּמִהְדָּר • נְאָדָר וְנִהְדָּר בְּהִדְרוֹ לְהִדָּר •
דָּר אָדָר יִקָּר בְּכַתָּם פֶּזוּ לְאָדָר: עֲנַף עֵץ עֲבוֹת
פֹּת מִבְּחוּץ • פּוֹנוֹת לְכוּן לֵב מִבֵּית וּמְחוּץ •

אֲנָם וכו' טעמו אין לך טלחה יתירה בתורה שלא יהיו כגרות אחרי טלחה
זאת המשתתפות עמה. בזאת, במלחה זאת. באפי, בפירות' והיינו טענה
שהן קצבות, מפורשה בשיעור וקלפה. גורת חונרו' וכו' הרלון שיתחברו אל
טלחה ומלחה גזירות וחקים עלבד המורות הקלבות והמפורשת אללו וכעו
אחר הפייטן והולך. ללוח, להשתתף ול' תלמוד הוא. דורש, כדרש. והכקב,
דורש וכעו שאמרו ז"ל וכו' ראשון הוא והלא ט"ו הוא אלא ראשון לחשבון
השנה וכדי לבשרנו וכו' כלומר לכך נקרא ראשון לבשרנו כי כבר מחל
האשמים. זכרון סוף שנה. כדכתיב וחג האסיף בלאת השנה (שמות כ"ג י"ו),
אחלת השנה הנאה כמו שפי' עליו רש"י ז"ל וכדאי' במס' סנהדרין דף י"ג
אולם רמזה המורה בזה שחג נידוכים על המים וא"כ הוא ר"ה. טוב,
ג"ה בולי שנה, גשמי שנה, כלולים, מקושטים. מהוד הד המהודר גאדר
הד וכו', טעמו מהוד פרי עץ הד המהודר והיינו אחרוג כא' ומהודר,
ד' ולשנת בהדרו הקב"ה הנאדר והנהדר. סוד אדר יקר, קישור של עץ
והיינו הלולב יהי' בכתם פו לאדרו ולהקו. וכן אמר הפייטן בריש מערבית
אחמל גמוכי פו אוגדין, ע"א. סוד, ל' קישור וחיבור כמו ורוזכים כוסדו
(תלים ב') לשמרגמינין יתחברו כחלל. אדר, עץ. חפות מנחון, שעכפיו

ד' דיעוער פיוט ענטההוט אבעראחוז דרשות אונד רמזים איבער
ב, לולב, אחרוג, הרמים אונד ערבות, דיח חלוט טאן דען פֿאַרהער
אָנגעגען פּיוטים אונטער דען נְחֵאֵלִיעֵן פֿאַרס פֿאַרגעקאמטן אונד
בערזעמלט ווּאָרדען זינד.

צָפוּי לְכַפֵּר בְּעֵד לֵב שְׁחוּץ: קִיחַת לֹלֵב וְעַר
 נְחָלִים. רְגִילִים עֲנוּת בָּכֶם שִׁיר הַלְלוּלִיכ
 שְׁקוּלִים וְשׁוּיִם בְּכִמְחֹל חֲלִילִים: תְּפִישׁוּ
 שְׂרֵשָׁה הַדְּסִים וְשִׁתִּי עֲרֹבוֹת. שִׁיר לְהַסְדֵּ
 בָּם לְרוֹכֵב בְּעֲרֹבוֹת: אֶתְרוּג וְכַף תִּמְרֵ יְחִיד
 מְלַחְמֵיט וּמְלַחְרֵבוֹת: (לְחֹרְשֵׁי וְכו')

ברוב קהלות אומרים כאן אז היתה חניית סבו לאתמול כשחל יום ראשון בשבת

וּבְכֵן וְלָהּ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה בִּי
 אֶתָּה קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

ס ל ו ק .

בִּי אֶקַח מוֹעֵד. לְבֹא לְקַץ וּלְמוֹעֵד. כְּמֵאֵז לְדַבֵּר מֵאֵז
 מוֹעֵד. לְיֹשֵׁב בְּהַר הַמוֹעֵד. בִּירְכֵתִי צָפוֹן בְּקִרְיַת מוֹעֵד
 קְדוּשִׁים בְּחוּכְם לְוַעֵד. לְמוֹעֵד מוֹעֵדִים וְחֲצִי מוֹעֵד
 לְהַחֲחִלֵּךְ בְּחוּכְם וּלְהוֹעֵד. לְהוֹשִׁיבְכֶם בְּאַהֲרִיחֵם בִּי
 מוֹעֵד. וְעֲנִתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד. וְסִפְּתָה הַתָּה
 לְצֵל יוֹמָם לְעַד. כְּמִלִּיץ כְּגִיד יִשְׂרָאֵל טוֹב הָעַד. עַל כֵּן
 שְׁקִימֵם מִצֹּת סִפְּתָה לְהָעַד. וְכָל שׁוֹמְרֵיהָ יִבֹּא וְיַעֲד. וְאֵנִי
 הַיּוֹדֵעַ וְעַד: בִּי עֲמִי קִימֵנוּ מִצֹּתֵיהָ. בְּמִדְוָחֵיהָ וּבְקִצְבוֹתֵיהָ

חופין עלו (סוכה ל"ב ז'). לפוי, ראוי, ול' לפי' ול' ראוי ענין אחד להם, ולפוי הוא אלי חרצ (איוב ט"ו כ"ג). לב שחון, לב גסות כמו בני שחן (א מ"א כ"ה). להסליל, לרוסס. יחידים עלהמעיש ומלהרבות, משניהם אין כוונת אלא אחד ולא יקבלו גרעון ותוספת, מש"כ הדם וערנה שנוכל להוסיף מכינס הקבוע.

בי אקח מועד וכו', דברי הפייטן בעבור האל ית'. ולמועד, ולזמן. לישב ב מועד, ליון, בירכתי לפון, עזרה כדכתי' ואשב בהר מועד בירכתי לפון (יש י"ד י"ג). קדושים, ישראל. לועד, לקבץ. למועד מועדים, עבאר בחזיון דכי י"ב ז'. להשיבם וכו' עש"ה עוד אושינך גאהלים בימי מועד (הושע י"ב י"א

אסרתיה ובמחיצותיה. בדרנותיה ובמצבותיה.
 סוכותיה ובצלותיה. בביאותיה וביציאותיה. בגדרותיה
 וברצותיה. בחגיגותיה ובעליצותיה. וזר לא יהיה
 שואותיה. ונכר לא יעבור בתוצאותיה. וערל לא ישתף
 במחיצותיה. וגוי לא ירמוס בחצרותיה. ולאם לא יערב
 בחצותיה. כי אם עמוסיו נוצרי עדותיה. וגם לא יופתו
 מעצותיה. בלב שלם ישובו לקצותיה. ובנפש טובה
 באו חצרותיה. עתה יבא עמי לקצותיה. כמו הם לבדם
 דגלו משבצותיה. בן בךד ישכנו ברביצותיה. להתלמו
 שבר מרובותיה. לקץ ספת אל לרצותיה. לעת חלוק
 ארצותיה. בארץ מפאת קדים לקצותיה. ועד ים
 אוקנוס למצותיה. ברחב שבעים וחמשה מיל
 ורצותיה. בשורות הפרם לחפרם לתוצאותיה. גבול כל
 שכם ושבת כף יעלו בנפיצותיה: ואז בת קול היא בארץ
 הזאת. על הר גבוה לבשר בשרה זאת. כל שקנים
 צעה זאת. יבוא בנועם צורו לחזות. לשקוד דלתות
 לשמור מזוזות. להביט ולשור גם על זאת. ישועות
 עליות. על כל כבוד חפזת מזוזות. חפזת בחפזת
 בחליות אחוזות. עד כפא כבוד מאחזות. ויושב על
 כפא בפינו לחזות במחזות. המצוחצחות בתשע מחזות.

הנה הזאת התורה. טוב תעד, הסוכה חלין טוב. יבא ועד, יבא ויתועד
 גה ועד, ל' עדות. ובקצותיה, נגזולתיה, ל' עדה אחת וקלנ אחד (מ"א ו'
 ז"ה) ובמלכותי בערכותי. ובעלילותי. בשמחתי. דגלו משבצותי, תקכו אותה
 שיני זפי. ברצילותי במנוחתי ים אוקינוס למלותיה, וי"ג למצותיה וי"ג
 למלכותיה. ברוחב שבעים וחמשה וכו', כל זה מנואר בספרי וכוונא
 נלקוט סוף ס' יחזקאל ע"ג ובפי' רש"י דחזקאל ע"ח א' ובסמ' יומא דף ס"ז
 א' ומס' למלתי שהגירסא הככונה ברוחב ע"ה מיל חריאותיה וכ"ה בכ"י של
 יח. יבא בנועם צורו לחזות, כדכתיב לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו (תילי'
 כ). ולשור כס וכו'. עש"ה כנשוא כס הריס תראו (ישעי' י"ח ג'). על כל
 סד וכו' עש"ה כס ד' ה'. מזוזות, עמודים. חופזת בחופזת וכו'. החופזת יחזו

וְכַל אֲשֶׁר הָרִיד לַעֲשׂוֹת זֹאת. יִזְכֶּה לְהֵאמֵר לוֹ בְּ
 אֲשֶׁרֵי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת. יִחְשַׁב לוֹ כְּשֹׁמֵר כָּל חַת
 הַזֹּאת. וְמִי שִׁמַּע כְּזֹאת. וּמֵאֵת יְיָ הִיְתָה זֹאת. וְאֵחָ
 לְדַעַת זֹאת. וְהִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵי זֹאת. עַד אָבָא לִי
 פְּרֻזָּתִי. וְאֲשַׁאלָה לְזַקְנֵי מִי זֹאת. מָה אֶתְנֶן עִם שׁ
 מְצוֹת סֶכֶת זֹאת. וְהֵם יִשְׁבוּנֵי הַשְּׁבוּבוֹת עִזָּתִי. וְיִר
 מְצַפּוֹנֹת גְּנוּזוֹתִי. רַב טוֹב הַצָּפוֹן בְּבֵית גְּנוּזוֹתִי. לִנ
 סֶכֶת יְהוֹנָדָב זֹאת! וּמַחִיל אֶל חֵיל יִצְעָדוֹ. וּמִסֶּכֶת ל
 יוֹעָדוֹ. וּמֵאֵהֶל לֵאֱהֵל יוֹעָדוֹ. בְּסֶכֶת אֲשֶׁר יִצְמְדוֹ. בִּן
 שְׁלֹם יִצְמְדוֹ. בְּסֶכֶת עַמְקִים יִמְדְּדוֹ. בְּסֶכֶת צְלִצְלֵי עֵן
 בְּסֶכֶת סְבִיבֵי יַחְדְּדוֹ. בְּסֶכֶת מַלְכֶם יִרְוַעְדוֹ. בְּס
 צְפוֹנֵי יֶאֱחָדוֹ. בְּסֶכֶת נְאוֹת דְּשָׂא יִבְדְּדוֹ. בְּסֶכֶת מִי מְנו
 יִכְפְּדוֹ. בְּסֶכֶת עֵץ הַיָּם יִתְיַפְּדוֹ. בְּסֶכֶת שֶׁתַּחְתּוֹ יִסֵּי
 בְּסֶכֶת צְלִלוֹתָיו בְּחֵיל יִסְלְדוֹ. בְּמַעְלוֹרָתָיו אֵל יְיָ
 בְּמַעְרְבוֹתָיו זֶר יֶאֱפְדוֹ. בְּרַחֲבוֹתָיו יִתְרַפְּדוֹ. וְשׁ
 הַפִּישׁוֹתָיו יִמְדְּדוֹ: הַפֶּשׁ מֵאוֹת שָׁנָה חֲלִיכוֹתָיו עֵל
 עוֹבֵי עֶקְרוֹ בְּזַח קוֹ לְהַעְלוֹרֵתִי. אֲכַל מִנֵּן עֲנַפּוֹ
 בְּמִדָּה לְהַעְלוֹתִי. וְעַל יוֹבֵל שְׂרָשָׁיו פְּעוּלוֹתִי. וְכַל
 בְּרֵאשִׁית מְנוֹ גְּפַעְלוֹרֵתִי. וּפְלָגִים נִפְלָגִים לְכָל הַעֵנ

כקצרות זה בזה. המלכות לחות, הנהירות. במשע מחזה, בויקרא רנה ס
 א' כל הכביאים היו רואים מחוך משע אספקלריות וכו' ע"ש, וכן פי'
 ביוקאל ע"ג ג'. לעשות זאת, מלות סוכה. ליושני פרוזות, ליושני ירושלים
 פרוזות משב ירושלים (זכרי' ב' ח'). לזקני מי זאת, לזקני ישראל הטכונים מ
 צעיר ג' ו'. אחת ג' וגו', שחרס. יעדו, ילכו. יועדו, יאספו. ילמדו, יחברו. בסוכת
 ירושלים. יולמדו, יחברו. עמקים, עמק שזה ופכו. לללל, לזיתן. יעודדו, יו
 יחודדו, ישמחו. יבדו, ישכנו לבד לבטח. יוסעדו, יהיו כסעדים. יסלדו
 צכ"י. זר יאפדו, יקשרו כמר. יתרפדו, יתקטנו ברפיד. הליכותיו, של
 ח"י הוא מהגך ה' מאות שנה וכן עוביו ת"ק שנה בלוי' צכ"ר פ' ט"ו ס
 יזבל, הכהר היולא מעדן יזבל שמו בלוי' בויקרא רנה סוף פ' כ"ב ו
 פמרות דף ל"ה א'. וכל מי בראשית וכו', שם צכ"ר כל מי בראשית עתה

זע בתי קדש המעלות. תחת ספח נופו מתעלות.
 תחתיהם שלשים מעלות. (מסתופפים בצלם בשיר
 מעלות. ועל גבם ששים מעלות). זו למעלה מזו עולות.
 כפא הכבוד טסות ועולות. בשיח נעימות שיר
 מעלות: וכל אחר ואחר לפי כבודו. בכבוד והדר
 הודו. בזיו שבינה ייחדו. במראה פנים יכבדו.
 שרת לבושים לאפרו. ברקמה ועתיק לרפדו. במראה
 שרת לתסדו. במראה חנוגה לנגדו. בצאת השמש
 חדו. אשד בו צדקו יעדו. ולפי הרשום בכתב ידו.
 מעשיו ומעברו. ישלם למו פעלה כמעברו. יש
 אה אמה קומתם. בתכנית היכל רקמתם. יש
 אהים ושלש מאות הקומתם. בן ועד השע מאות
 קמתם. ולפי שעור הקומתם. בן יהי בארץ
 סלכתם. יש מהם מלא העולם מתלכתם. ומפוף
 ולם ועד סוף הליכתם. יש מששה עשר עולמות
 זכותם. ויש משלש מאות ועשרה ממשלתם. ויש
 אלש מאות ושלשים ושלשה שליהורתם. ושלום
 ול יש בינותם. ושבאה אין במתנותם. ותחרות

אח ען חיים. מכו, ען יוכל כדאי' שס במס' זכורות כל הנהרות שנעולם
 עה ען ג' כהרות וכו', ח' כתי קדש וכו', ו' כתות של לדיקים כדאי'
 וזר טוב סוף מוסור י"א. סבות נופו, ככ"י עזברה ען שוכת עליס (שופטי'
 י"ח) ל' סעיף. ומתחתיהם שלשים מעלות וכו', בספרי והוצא בילקוט פ'
 ז נרעו תתע"ב שיר למעלות רבי אומר שיר המעלות אין בתיב כאן אלס
 גלת לטי שעתיד לעשות ל' מעלות ללדיקים לעמיד לבוא או לעלה סווחו
 גלה עזו וכו' עכ"ל והוצא המאמר הזה בפ"י רש"י בתילים קכ"א ומסס נראה
 גמרוס כאן בשיק נעימות שיר למעלות. אכן בכל כ"י הגירסא שיר המעלות.
 שופטי' וכו' עד ששים מעלות. כ"כ בכל ספרינו גס ככ"י של י"ח אצל ככ"י
 ד ליתא וגס רש"י ז"ל. בפירושו במקום הנזכר לא גרס ל'. מסתופפים, ל'
 שופק בבית אלהי (תילי' פ"ד י"א). טסות, פורחות. לאפדה, לקסטו. לרפדו,
 שיר לו רמיד. לחסדה, לכאותו ולייפהו, חסדס שער וחסדאי' סלך (גיטין ז'
 ג. כחכנית היכל. שהי' ק' אשה. בן ועד תשע פאות, פלת בן ליתא ככ"י,
 י' שער תקומתם, כ"כ ככ"י. ויש משלש מאות ושלשים ושלשה שליותם,
 ננ"י כולם, שליותם, משלחתם, ומחרות. ותגרה. וכלנות ומחלוקת.

אין במחיצתם. ואיבה אין בחליכתם. ופלגות אין בחפץ
 וקנאה אין במשכנותם. ושנא אין ברפידתם. והניח
 אין ברביצתם. ואסון אין במגודרתם. ודמעה
 בעפעפותם. וצרה אין במחשבותם. וצוקה אין בטוחות
 ויצר רע אין בלבותם. ורע עין אין בדירתם. ומיה
 אין במרודתם. ומחלה אין בגויותם. וששים כל
 ואחד בנחלתם. שמים במפעלותם. גלים פירשתנו
 רוננים בפור חלקתם. עולצים בארחותם. חדים אר
 בחדותם: והוא יתהלך בתוכם. עמו לסכו למשכנ
 בעבותות אהבה להמשיכם. באברתו לתוככם. תח
 פנפיו לסככם. בסתר אהלו למסכם. כינו לבין משרו
 לתוככם: ויגית רוכב ערבות. ויחן בתוך מעלות ערבו
 בצדק קיחת שתי ערבות. ואחת מרבכת קדש אנ
 רבבות. לעמוד בין הדפי עבות. בצדק שלשת אבו
 וירום כפא מיוחד. וישבע עם זקני גוי אחר. אוגרי לוי
 אחר. ומעמיתים בם אתרוג אחר: ויאחיו בני אב
 שלשה. היחוסים אם משלשה. יורת מקוראי קד
 שלשה: ויערב לו שוח אמונים. המהללים בארבו
 מינים. מארבע חיות מרבעי פנים: ויחפוץ במחור
 חמשת ושלשה. ההוגים חמשת ועורכים שלשת. מרלו

נרפידתם, נמשככם. נרבילתם, נמושנס. נטוחותם. נקננס. גלים, יגילו וישו
 נפור, נגורל. חדים, ל' חדוה. למסכס, לעשות להם ססך ומחילה. לתו
 ל' מוך ואמלע. ויניח רוכב ערבות, הקב"ה יניח ויעזוב השמים וירד לנ
 נחך מעלות ערבות של ישראל. ואחה ערבות קדש וכו', מהמון המלאי
 הדסי עבות, תאר לישראל. ומעמיתים, ומשתתפים. ויאחיו, וינאוו. אום עשול
 אומה המשולשת נכהנים לויים וישראלים. מקוראי קדוש שלשה, עמלל
 הקוראים ג"פ קדוש. נטחוללי חמשת וששת, החליל חמשה וששה (כוכה מ"ב
 ההוגי, ה' קוסאי חורה וששה ס"מ. מחולי ככפי ששת, חיות הקודש העשו
 נשש ככפי, אימני, אבות, כאר חמותים. נקבלת התורה שהימה החמו

לִי כַנְפֵי שֵׁשֶׁת: וַיַּעֲזֹר אֶתְּכֶת אֵיתָנִים. וְכַחוּן פָּאֵר
 נִים. הָיִיתָ לְמַעַלָּה מֵהֶם נְתוּנִים. וּמְחִיצָתָם הָיָה
 נִים. וּמִשְׁהַעֲשָׂעִים בִּיקָרָה מִפְּנִינִים. בְּצֶל שְׂרֵי לְפָנֵי
 ים. וְאוֹתָם יִשְׂאֵלוּ שְׂנֵאֲנִים. בְּסִכַּת נוֹת שְׂאֲנִים.
 פֶּעַל נוֹצֵר אֲמוּנִים. וְמָה הוֹרָה בְּמַעוֹנִים. וּמָה גִלָּה
 לְנֵאֲמָנִים. וּמָה חֲשָׁף כְּמַצְפּוֹנִים. וְהֵם יִבְאָרוּ לְמִ
 צְפוּנִים: קוֹל רְנָה וַיִּשׁוּעָה אֲשֶׁר בָּם מוֹנִים. כִּי הֵם
 רֵאשׁוֹנִים. חֶרֶב פִּיפּוּיֹת שְׂנוּנִים. תֵּלֵל בְּמִשְׁנָה
 ס. חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים. שִׁירוֹת וְחִשְׁבֹּת מְשֻׁנִים.
 בִּימֵי זֶע חִיּוֹת נוֹתָנִים. בְּקוֹל רַעַשׁ מְנַגְנִים. קְדוּשׁ
 קְדֵ עוֹנִים. וְשִׂרְפֵי מַעַל עִם כְּנָף רֵנִים. מִמַּעַל
 אֵה גּוֹנִים. לְיוֹשֵׁב עַל כְּפֵא רֹנְנִים. לְנַעֲרָן בְּסוּד
 שִׁים מְרַנְנִים. פֶּה אֶחָד עוֹנִים. וְזֶה אֵת זֶת מְכוּנִים.
 לְזֶה מְצִינִים. וְזֶה מְזֶה מְתַבּוֹנִים. וְזֶה אֵל זֶה
 אֵה נְבוֹנִים. וְשִׁלּוּשׁ קְדָשָׁה לְקְדוּשׁ נוֹתָנִים:

יחזיק לישראל. היות למעלה מהם כתוכים, ישראל יהיו במעלה יחירה
 כי השרת ומחילתם מה' לפנים מעלכבי השרת, וזם ישמעשעו עם
 ה בתורה היקרה-מפניכים והעלככים ישאלו לישראל מה הורה להם
 וכל זה ענואר ממאמר ז"ל הונא צפי' רש"י על כעת יאמר ליעקב
 אל מה פעל אל (בתדבר כ"ג כ"ג). ומה חשף מעלפוכים, מה גלה
 י חורה. והם. ישראל. יבארו לעו, יבארו לעלככים. חיד לפוכים, סחרי
 כענין-חכו עמתיים (שיר ה' י"ו) והרלון בחיד הדבור כעו שפי' שם רש"י
 שונים. מספרים. חרב פיפיות. החורה. הלל בעשנה שוכים, היולוים אחר
 ס. ושרפי מעל. ושרפי מעלה.

פי מעל עם ככף רכנים, מעל לכסא הגוכים, ליושב על כסא
 גים, לכערך בסוד קדושים ערכנים וכו'. וכן סדר המרוזים בכל כ"י
 חוקים, ונדפוס כשחנאו כי נקקוס נוקקים, והדברים עתיקים.

פפתוב על יד נביאך וקרא זה א זה ואמר קו'ם קדוש קדוש קו
יי צבאות מלא כל הארץ כבודו :

ס' אז בקול רעש גדול אהיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לט
שרפים לעפתם ברוך ואמרו: קו'ם ברוך כבוד יי ממקומו: ממקומה מד
תופיע ותמלוך עלינו כי מחפים אנחנו לך מתית מלך בציון בקרב בני
לעולם ועד תשפון: תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ו
ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך בדבר האמור בשירי עזרה על
הוד משיח צדקך:

קו'ם ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

ס' לדור ודר נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשך נקדיש ושב
אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אה
ברוך אמת יי דהאל הקדוש:

אחה בחרחנו וכו' ככמות לעיל.

הלל וסדר הקדיאה וויז געוטערן.

קודם קריאת ההפטרה, אחר שגמר הגולל, יבך המפטיר ברכה ז.

ברוך אמת יי אלהינו מלך העולם אשר בר
בנביאים טובים ורצח בדבריהם תנאמרים באמו
ברוך אמת יי הבוחר בהורה ובמשה עבו
ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

הפטרת יום שני של סכות.

גז

במלכים א' סמן ח'

וַיִּקְהָלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 וַיִּבְרַח הָאֲתָנִים בַּחֶג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
 וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַבְּהֵנִים אֶת־
 אֲרוֹן: וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
 וְכָל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם
 הַתָּנִים וְהַלְוִיִּם: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדְת
 יִשְׂרָאֵל הַנוֹעְדִים עָלָיו אָתוּ לִפְנֵי הָאֲרוֹן מִזִּבְחִים
 אֵין וּבִקֵּר אֲשֶׁר לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מֵרַב:
 וַיָּבֹאוּ הַבְּהֵנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ

בכל איש ישראל, היינו הראשים והנשיאים הנזכרים בפסוק הקודם, וכן בכל מקו
 גז איש ישראל או כל איש ישראל הרבין בו האנשים הכבדים צמעה מה, ולא
 ויקהל דוד את כל ישראל ען שיחור מזרים ועד לבא חסת (ל'ה א' יג
) שהלוקן בזה כל עם ישראל, וכמהו ויקרא משה אל כל ישראל (דברים
 י"א) והיינו הנשיאים והעם, ואחריו אתם כלבים היום כלכם לפני ה'
 להכם ראשיכם שניעם וזכיכם ושוטיכם כל איש ישראל. והנה כל איש
 יראל הוא כלל שאחר הפרט הראשים והנשיאים (ולא יפה חרגו החכם
 יצו יל ע"ש) טפכם נשיכם וגרך גור' והיינו יתר העם, זאת חקרתי כן
 יל זכרהו כי תלערך אליו במקושות רבים. ברח האיחנים, בחודש תשרי.
 את ארון ה', מליון. ואת אהל סועל, מגבעון, כי שם ה'. ויעלו אותם
 בהימים והלויים, הארון נשאו הבהנים ואשר הכלים שהיה ככון שיאום הלויים
 שזו אותם הלויים. ה' אתו לפני הארון, ת"י קיימין עמי' קדם ארוכא.
 ויעלו הכהנים, הכהנים, אותן שעה שלמה העומדים על רגליה' בקרקע

ב סן פֿערזאמאעלען זיך לוס קאניג שלמה חללע אונטער יראל'ס;
 פֿריידענפֿעלע זיגן אונזער איחנים, חֿדער חיס זיבענטען אונזער.
 זיגן חללענען יראל'ס טרחתן הערבייח: דיח פֿריוטער החבען דיח
 ע' חוץ' ד' חונד טרוגען דיח חֿדע דעס עוויגען הינוין, נעבסט
 חספֿטולעלעטע. חונד חללען הייליגען געפֿחטען דיח דחרין וחרען; דיח
 חסער איט דען לויס טרוגען חללען הינוין; ה דער קאניג שלמה
 דיח חללען פֿערזאמאונג יראל'ס זיך לו חיהס פֿערפֿיגט חספֿטע
 ג' היר איט חיהס פֿחֿר דער חֿדע טחגנדען, חפֿפֿערטען טחפֿפֿע
 ע' רינדער, חיינע חוללען־לחחרע חונד חונעראעמליכע אענגע
 חללען ברחכטען דיח פֿריוטער, דיח חֿדע דען כונדען דען עוויגען

אֶל־דְּבַר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים אֶת־
 בְּנֵי הַכְּרוֹבִים: ^ז כִּי הַכְּרוֹבִים פָּרְשִׁים בְּנֵי
 אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרוֹבִים עַל־הָאָרֶץ
 וְעַל־בְּדִיו מִלְמַעְלָה: ^ח וַיֹּאדְרִיכוּ הַכְּרוֹבִים וַיֹּוֹ
 רְאִשֵׁי הַכְּרוֹבִים מִן־הַקֹּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבַר וַיִּרְאוּ
 הַחֹצֵצָה וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ^ט
 בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לַחֹת הָאֲכָנִים אֲשֶׁר הִנִּיחַ
 מֹשֶׁה בַּחֲרֹב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: ^י וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֵן
 מִן־הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲגֹן מָלֵא אֶת־בַּיִת יְהוָה: ^{יא} וְגַם
 יָבִלוּ הַכְּהֹנִים לַעֲמֹד לְשֶׁרֶת מִפְּנֵי הָעֲגֹן
 מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בַּיִת יְהוָה: ^{יב}

ואינם כרוכים של כפורת של הארון כמבואר בד"ה ב' ג' יג. ז כי הכ
 דין גם הוא מ"ג א מקום הארון, אלל בארון ובל"ה כתיב על וכן מ"י, והכל
 הכרוכים פורשי כנפים האלה היו עומדים על רגליהם בקרקע על
 הארון וכדלמרון. ח החוצה, מחוץ לפרוכת, וכן חרגם המחרגם בד"ה
 ען פרגולא. י ויהי וגו', לפי עיקר פשוטו הכי פירושו ויהי בלאת הכ
 ען הקדש אחר שכלל הענין את בית ה' ולא היו יכולים עוד לעמוד
 והוכרחו ללאת ספני כבוד ה' אשר נענו אז אחר שלמה וגו'; ולכן ה
 הכתוב הנושא אל פעלו, ואלו כפי' המפרשים, היה לו לכתוב ויכלא

ען חיהרען חרט, חין דחו קההר דעם הויענו חינו חלוערהייליג
 חונטער דיו פליגען דער כרוכים. ז דען דיוע כרוכים איט חוין
 ברייטעטען פליגען, טטחנדען נעבען דער אחדע, חונד דעקטען
 אחדע נעבוט דערען טרעגעטטחנגען פאן חבען. ח דיו טרו
 שטחנגען וחורדען חוס זע פיעל פערלחנגערט, דחם אחן דערען ט
 חויערהחלב דעו הייליגטהוואו חק חיינגחנג דעו קההרעו טחן
 וחיהר וחורדע, חבער ניכט זעהען קחנגטע; דחזעלבוט בליעבע
 חוך ביו חוין דיוען טחג. ט ניכטו וחור חין דער אחדע חוין דיו
 דען שטיינערנען טחפען דיו חזה חק בערגע חורב היינין געלעגט,
 ביוח דער עוויגע חיינען בונד געאחכט איט דען קינדערן יט
 נחך חיהרעס חויוולוג חויו עלריס. י חוין דיו פרויטער חויו דעס
 ליגטהוס גינגען — דען חיינע וחוקע החטטע דען טעאפעל
 עוויגען ערפילוט. יא דיו פרויטער קחנגטען דער וחוקע חק
 ניכט וחגער ביוח חיהרער חאטוערריכטונג בלייבען, ווייל דיו חק

יב אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֵן בְּעֶרְפֶּלֶת:
 בָּנָה בְּנֵיתִי בַּיִת זָבֹל לְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְחָהּ
 וְלִמְיוֹם: יד וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֶת
 לִבְקֵהֶל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהֵל יִשְׂרָאֵל עֹמֵד: טו וַיֹּאמֶר
 הַרְוֵה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבַר בְּפִי אֶת
 יוֹד אָבִי וּבִידּוֹ מִלֵּא לֵאמֹר: טז מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
 יוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־
 בָּחַרְתִּי בְּעִיר מִכָּל־שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת
 לַיהוָה שְׁמִי שֵׁם וּאֲבָחַר בְּדָוִד לְהִיּוֹת עַל־עַמִּי

נח ע"ה. וכבר בחרתי הענין הזה במירושו לס' בראש' ד' א' אלל והאדם
 יב א"ז, כשראה הענין. יב בית זבול, בית דירה. סכוך. מקום ככוון,
 אגוד עולמים, ששכנחרו לא שרתה שכינה במקום אחר. יד ויסב, הסב
 פניו כלפי ישראל וברך אותם, וסחם. חתלם ברכמו בדברי הודאה לאל ית'
 אצטת ברכת ש"ר ע"ה כעובאר שס נפ' רש"י (לכן אין לורך לדחק של
 ד"ק) ונסיוס ההודאה ויעמוד וגו' ויפוז כפיו השמים ויאמר וגו', וזהו
 אגוד הברכה. טו וכידו מלא, השלים בידו וכוחו מה שיעד נפיו. לאמור,
 שג על אשר דבר בפיו לאמור לו ען היום וגו'. טז ואבחר בדוד, לפי מה
 הקדים לשוכו לא בחרתי בעיר היה לו לומר ואבחר בירושלים אלא פירוש
 לא הודעתי בחייתי בירושלים עד שבחרתי בדוד וכו', כן פי' רד"ק,
 האמת יורה דרכו שהכחוש קלר כאן ולא הזכיר כ"א חובן האמירה ואולם
 מ"ה נ' ס' ו' עובאר הדיבור בשלמות ען היום וגו' ולא בחרתי באיש להיות

לקיים דעו עוויגען דען סטאפעל דעו עוויגען. ערשילוט הקטטע —
 ד' ד' ספרהך אלמה: דער עוויגע העס' פ' ערהייטען, היר חיס דין
 עקלרע עוויגען. יג כון החבע חיד חטן הויו געבויט דיר לור ווההי
 ג' חיינגעריכטעט לור דיינער עוויגען רעוידענן. ד דחרוין ווהנדטע
 ד קחייג זיין חנגעוויכט, זענגעטע וואאטליכע פ' ערוואוונג
 ד' דיו גחלנע פ' ערוואוונג. יד אל'ס טחנר. טו ער טפרהך:
 ג' כט זיין דער עוויגע. יד אל'ו גחטט, דעמען גחטטליכער אונד
 ען פ' חטער דוד דיו פ' ערהייסונג געטהאן, אונד דעמען חוואח'ט
 ד' ען ערשילוט. ער טפרהך נחאליך: טו זייט דער לייט ד' חיד חטן
 ח'ק סר' חויו סלריס גע'הירט, החבע חיד קיינע טטחדט חטן איר.
 ע' חיינעס טטחאמע. יד אל'ס חויערווה'הלט לור ערבויוונג חיינעס
 טטט: חוס דחרין לו רעוידערען; חיד החבע איר דוד ערקחהרען

ישראל: יהי עס־לִבֵּב דוד אֲבִי לִבְנוֹת כִּי
 לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 דוד אֲבִי יַעֲזֹב אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבְכָךְ לִבְנוֹר
 בֵּית לְשִׁמִּי הַטִּיבֶת כִּי הָיָה עִם־לִבְכָךְ:
 אֲתָחָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם־בְּנֶךָ הַיָּצֵא
 מִחֻלְצִיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לְשִׁמִּי: כִּי יִקָּם יְהוָה
 אֶת־דְּבָרֹךְ אֲשֶׁר דִּבֶּר וְאָקָם תַּחַת דָּוִד אֲבִי
 וְאֶשְׁבּוּ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 וְאִבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי וְאִשׁ
 שֵׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן אֲשֶׁר שֵׁם בְּרִית יְהוָה אִשׁ
 בְּרִית עִם־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֵנוּ אֹתָם מִצִּיּוֹן
 מִצְרַיִם:

המפזיר יבך ברכות סמכות.

אשרי וכו' נעבט חפלה מוסף ויח געוטערן.

למנחה כנכסים לביה"כ ומתפללין אשרי וכו' לציון וש"ע ח"ק כדלחם

כניד על עמי ישראל ואנחז ביהושלים להיות שמי שס ואנחז צדוד לה
 על עמי ישראל להחז שמי שס, ח"י לאשרה שכינתי חמק. כא סק
 לארון, הוא הדביר. ברית ה', בוחות הנרית.

לון רעגענטען זיבער איין פֿחֶזֶק ישראל. יז איין פֿחֶטער דוד פֿחֶסס
 דען ענטשלוס, זייגען טעאפעל לז עהרען דען עוויגען, ישראל
 גחטט, לז בויען. יח. רח טפרחך דער עוויגע לז איינעס פֿחֶטער דז
 דוז הויז דען ענטשלוס געפֿחֶסט איר לז עהרען זיינען טעאפ
 לז בויען; זיינען אָבלייטען ענטשלוס! יט אָלליין, ניכט דוז אָנדרען ד
 זייבליכער זאָהן, דינער זאָל דאָן הויז איינען רעהאען בויען. כ די
 עוויגע החט זיינע פֿערהייסונג ערפֿילט; איך טטעהע דח טטחח
 זיינעס פֿחֶטער, דוד, זיטלע חוין ישראל'ס טהרען, ויח דער עוין
 פֿערהייסען, הזבע דען טעאפעל זויפֿגעפֿיהרט, לון רעהאע דען עו
 גען, ישראל'ס גחטט. כא חווד הזבע דזעלכסט זיינען חרט פֿיר ד
 אָדע בעטטיאט, חין וועלכער דער כווד דען עוויגען זויפֿגעוואָהו
 זיגט, דען ער איט חונדערן פֿחֶטערן געאמכט פֿלז ער זאָ א
 דען אָדע מצרים געפֿיהרט החט.

ערכה במולאי י"ט לזה"ס ביע" החול ואומרין והוא רחום וכו',
פלגין ש"ע של חול ואומרין אחה חוננחנו בחוכן הדעת ויעלה ויבוא
זה ואחר התפלה אומר הש"ץ קדיש שלם ומבדילין על הבוס המנדיל
קדש לחול אבל אין ענדין לא על הכר ולא על הנשאים, ואומרין עלינו
ימוס.

ס' היום ערב שנת מתפללין ענהה של י"ט וערבית כבשאר ע"ש ואומרין
ז' מנן אבות ואין מזכירין צו של י"ט טוב זאין חותמים רק בשל שנת
ז' צמה שלדיקין כחלקים הקהלות במנהגיהם י"ט שאומרין אותו ויש שאין
ז' אותו) ואח"כ עלינו, קדיש יחוב.

הוא של מועד אחרית מתפללין כבכל שאר ימות השנה ואומרין עומור
ז' ועלגין. מומרים של שנת ומתפללין יחד כבוד כמו בחול, (חזן מן
ז' דנה שנהרבה קהלות נוהגים לומר צו קומרים של שנת), ומתפללין
ז' ואומרין יעלה ויבוא בעבודה ואם לא אמרו מחזירין אותו, והש"ץ חוזר
ז' וחוללין התפילין וכוטלין הלולב, וגומרין את ההלל, ומעכעעים בהודו
ז' קדיש שלם, ומזליאין ס"ת אחד, (וא"ל על הכל חזן מן הו"ר לפי
ז' ק"ק) וקורין צו ד' בקרבנות החג צ"פ פנחס. ואחר הקריאה ח"ק,
ז' ואומרין יהללו ומסור ומחזירין הס"ת להגביל אשרי, וצא לליון, ח"ק,
ז' פלגין עוסף של י"ט ואומרין פ' קרבנות ספיקא דיוסא שהיו קורין
ז' ע, והש"ץ חזר התפלה ואומר קדושת לקדש, (ובה"ר בעריליך לפי ענהה
ז') ומזליאין ס"ת (ובה"ר ז' ס"ת ומביחין על הבימה ואומרין הושענה של
ז' לפי המנהג, ומקיפין הבימה פעם אחת (בה"ר ז' פעמים) ומחזירין ס"ת
ז' כל קדיש שלם, עלינו. (ובה"ר כוהנין לכגן קדיש צניגון ר"ה וי"ב, והרבה
ז' את אומרין ג"כ אין כאלהינו). ואומרין עומור ל"א ובה"ר עומור ס"א.

ההו חילוף הקריאה לימי חז"ם.

- א' דזה"ס (י"ז תשרי) כהן וניוס השני, לוי וניוס השלישי, ישראל וניוס הרביעי, רביעי חוזר וניוס השני וניוס השלישי.
- ב' דזה"ס (י"ח תשרי) כהן וניוס השלישי, לוי וניוס הרביעי, ישראל וניוס החמישי, רביעי וניוס השלישי וניוס הרביעי.
- ג' דזה"ס (י"ט תשרי) כהן וניוס הרביעי, לוי וניוס החמישי, ישראל וניוס הששי, רביעי וניוס הרביעי וניוס החמישי.
- ד' דזה"ס (כ' תשרי) כהן וניוס החמישי, לוי וניוס הששי, ישראל וניוס השביעי, רביעי וניוס החמישי וניוס הששי.
- ה' דזה"ס (כ"א תשרי) הוא ה"ר, כהן וניוס החמישי, לוי וניוס הששי, ישראל וניוס השביעי, רביעי וניוס הששי וניוס השביעי.

יוצר לשבת וחור המועד

מפגללון צבאר שנתות עד הכל יודך ואח"כ סתמילין כלן.

אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר וייהי:

עוסד ע"פ א"ב כפולות וכל חרו עסיים על לשון הכתוב ונסוף גם באמצע חתום מאיר בר יצחק.

אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא נָאֵה לְתַהֲלוֹתָיו. אֲבִיעַ
רַב טוֹב מִפְּעֻלוֹתָיו. הַבּוֹנֵה בַשָּׁמַיִם מִעֲלוֹתָיו: כְּבוֹדָה
מְלָכִים נְתִיעֵץ וְנִמְלֵךְ בְּסוּדָה. בְּחִכְמָה אֲמַרְיָה רַחֵם
נָאֵה וְחַסוּדָה. וְאַגְדָּחֵהוּ עַל אֶרֶץ יִסְדָּה: גְּבוּהַ תִּקְרָתֵךְ
בְּמִקְדָּאֵי אֵל. גְּבוּלוֹת הַדְרִים הַצִּפִּין חֲצִיב מְהַרְרֵי אֵ
לְמַסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

מֵאֲתָב יִרְאִיו בְּרַר בְּסוּם שְׁעֵינָתָו. יִדְרוֹת צִיּוֹן חֲמַר
קְדוּשָׁתָ שְׁכִיבָתָו. בְּשָׁלֵם סָבּוּ וּמְעוֹנָתָו. קְדוּשָׁ:
דְּגָלִים סָבּוֹת סְבִיבוֹתָיו הַקִּיף וְחַרְתִּיקֵעֵ. דְמִיּוֹן בְּקָן

אֶת הַשֵּׁם. אֲבִיעַ, אֲסַר עֲשֵׂה זָכַר רַב טוֹכָךְ יִבְעוּ (תהילים קע"ה
הַנוֹכַח וכו', ל"ה צַעֲמוֹם ג' ו'. כְּבוֹדָתָ עֲלֵיכֶם, תֵּאֵר לְתוֹרָה עֲשֵׂה ז' ס
יִעֲלוּכוּ (מְשִׁי ח) וְאֲמַרו צַפְרֵקֵי דַע"א עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם נְתִיעֵץ הַק
צְמוּדָה וְהַשִּׁיבָה אֵם אֵין עִם מְקַלְסִין לְמַלְךְ אִיְהוָה כְּבוֹדוֹ שֶׁל מַלְךְ? וְאֵם
צְנִיטִין דָּף. ס"ב מַנְלָן דְרַנְכָן אִיקְרֵי מְלָכִים דְכַתִּיב ז' עֲלֵיכֶם? יִעֲלוּכוּ. וְאֵם
וְכו', הוּא סִיפָא דְקַדְשָׁא הַנוֹכַח בְּשַׁעִים וְאֲמַרו. עֲלוּ בְּסַמְרֵי כְּשִׂיִרְאֵל
צַעֲלָה אַחַת עֲלַמְטָה שְׁמוֹ הַגְּדוֹל עֲשַׁמְנָן מִלְּעַלְמָה וְכו', וְהִיכִינוּ מְשׁוֹבֵת הַת
גּוֹנָה תְּקֵדָה, הַשַּׁעִים עֲשֵׂה הַמְקַרָּה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו (תהילים ק"ד ג') וּ
הַרְקִיעַ כְּכַתִּיב וַיֵּאֱמַר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְכֵן אֲמַרו עֲלוּ בְּמִו
בְּמִקְדָּאֵי אֵל, בְּצַבִּיל יִשְׂרָאֵל שְׁנַקְדָּאִים מְקוֹרְאָיו כְּכַתִּיב וַיִּשְׂרָאֵל מְקוֹרְאֵי (י
מ"ח י"ב) וְנִשְׁבִּילֵם כְּנִרָא הָעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁפִּי רַשִׁי ז"ל עַל בְּרָאשִׁית בְּרָא אֵל
וְהִלִּיב מְהַרְרֵי אֵל לְמַסְפַּר וְכו', כְּכַתִּיב יִלְכַּז גְּבוּלוֹת עַמִּים לְמַסְפַּר בְּכִי יֵט
(דְּנִרִים ל"ב ח'). מֵאֲהַב יִרְאִיו, בְּצַבִּיל אֶהְבֵּת יִרְאִיו. בְּרַר, הִיָּה בְּרַר. ג
שְׁעִיכְתוֹ, מְכוּן שְׁנַתוֹ. יִדְרוֹת לִיּוֹן עֲשַׁכְנוּ בְּלִיּוֹן כְּכַתִּיב מֵה יִדְרוֹת מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ (ח
פ"ד ב'), וְכְכַתִּיב וַיְהִי בְשַׁלֵּם סוֹבּוֹ וּמְעוֹכְתוֹ בְּלִיּוֹן (שם ע"ז ג'). דְּגָלִים ס
וְכו', רִמּוֹן לְשַׁעִים הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהַקִּיפָם וְהַתְּקִיעָם סְבִיבוֹתָיו. דְמִיּוֹן קְרָח
כְּכַתִּיב וְדַמּוֹת עַל רַאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ כְּעִין הַקְרָח הַנוֹדָא כְּמוֹ עַל רֵא:
(יִחְזַקְאֵל א' כ"ב). רַדְד וְהַרְקִיעַ, פְּרַשׁ וּמַחַח עֲלֵיהֶם, ל' וַיִּרַד עַל הַכּוֹ
(מ"א ו' ל"ב), וַיִּרְקְעוּ (שְׁמוֹת ל"ט ג') מ"א וְרַדְדוּ. וְהַעֲשִׂיכִים וְכו'
צְדִיקָאֵל י"ב ג', הִרִי בְּשַׁעִים, הִרֵּה הַעוֹרִיָּה כְּמוֹ שֶׁפִּי רַשִׁי סוֹף הַשִּׁירָי,
בְּאַמְלַע הָעוֹלָם וְשַׁעִם הוֹלְכֵר עֲמַרו שֶׁל אֲדַם הַרְאֵשׁוֹן וְלִשָּׁם כְּנִרָשׁ כְּדִלִי ב
דַּע"א פ' כ'. הַמְצִיב, בְּרַא מְטוֹכֵר וְנִבְאֵלְעַ, וְכַנִּיב, תֵּאֵר לְאֲדַם הַרְאֵשׁוֹן:

וְדָא רַדְד וְהִרְקִיעַ . וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהִירוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ :
 בְּשָׁמַיִם הַטְּבִיר וְכַבִּיר הַצְּבִיר . הַצְּמִיחַ מִשְׁמַח
 סַעַד וּפְגִימִים מִסְּבִיר . וּבִרְבָּחָ לְדָאשׁ מִשְׁבִּיר : וְתַגִּי
 כִּיִּם בְּקוֹ מִשְׁקוּלֹת עֵלָם . וַיִּתְרוֹן הַכְּשֵׁר בְּתִשְׁוֹר אִישׁ
 לֵם . פִּירַח יִפּוֹן עוֹלָם :

מַעֲשֵׂי אֲצַבְעוֹתֶיךָ פְּלָאִים תְּמִדָּה וּנְאוּיִם .
 וְכֹכְבִּים יָקָר כְּבוֹדָה מְחִוּיִם . וְצִבְיָה
 שְׁמִים לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים . קְרוֹשׁ :

וּמִשְׁבַּח לְחַשְׁפִּיעַ שְׁפַע יָמִים . זִיו וּבְרִיחַ לְחַצְרֵי
 מִטְעָפִים . חֲבָלִים נִפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים : חֲלָד דּוֹצִיאוֹת
 וּמִגַּת סִבְרִי . חֲבִיב נִבְרָא בְּעֵלְם חוֹרֵד לְגַבִּיר . כִּי
 רֹדְדָה בְּכָל עֶבֶר : טַכְסוֹ פִּקְשָׁב חֲכָרִים בְּן יִשִּׁיבֵת .

ה' העולם ועד סוכן כסו שאז"ל בחגיגה דף י"ב א' יהי חסר לארץ
 משעת, י"ן; מסעה, לחס; וכנס עסבד, היינו השקן כדכתיב ויין
 לנב אכזב להנהיל פנים עשקן ולחס לנב אכזב יסעד (מהילים ק"ד
 ונכרה לראש עשכיר, ל"ה של"י י"א כ"ו ודראוהו על הקב"ה שזימן כל
 אדם. ותגי עלכיס וכו', שני העאורות הגדולים שנבראו שזיס וזהו נקו
 עלם ואח"כ קטרגה הלכנה ואסרה א"א לשני עלכיס שימטשו
 א אחד וכחמטטה הלכנה וכדי להפס דעתה הרנה לנכיס והיינו
 גרה בענואר צמ"י רש"י (בראשית א' י"ז) וזהו טעם ויתרון הכשר בתשר
 בתשר, ל' תשורה ומכחה. זרין ושזוכה השפיע וכו', טעמו הקב"ה
 וזהמטוכה השפיע שפע ימים חזין ונרית כדי להאריח וכו', ל' כי שפע
 ינקו וי"ג השנית שפע ימים ויהיה טעמו כמו משנית שאון ימים (מילי'
 ת') וכטעם ושפעת קיס (איוב כ"ב י"ד). זיו, הוא זיו שדי (מהילים כ'
 והיא עוף גדול עד לשמים כדאי' נס' ב"ב דף ע"ג. ונרית, ליתן נחש
 (ישעיה כ"ז א) ותענו יתוקן סעודה וארומה ללדיקים לע"ל וזהו טעם
 רית לבירת מטעמים, ל' וארומחו ארחת תמיד (ע"ב כ"ה ל) ול' ויכנה להם
 גדולה (סס ו' כ"ג). חלד, הארץ. עקנה, בהמה. וענת סנר, והכנת
 סנרם ותקוחם של בני אדם, ל' עיכי כל אליך ישברו ואפה כותן להם
 סללם (מהילים קס"ה). חנוב, מאר לאדם. הורד לגנר נתגה לו המטעלה
 על כל הנדואים, הורד ל' רד' ומטעלה כדכתיב וילדו בדגת הים
 השמים וגו' ואהו כי הוא רודה בכל ענר. טכסו נקש חנרים וגו'.
 ל' אוחו. בן ערן היה עקשטו נקש חנרים של מלאכיס כדאי' בפרקי
 פרק י"ס בערנ שנת נכנס אדם הראשון בג"ע והיו מלאכי השרת
 סן אוחו ומככיסין אוחו לג"ע וכו'. ערדו' גרשו. בהמראה, בענור המרי
 ד שערד בליווי, ותקורחית קולטת שנת, שנת ונח ברוח עורחי' הקולטת,
 נב"ד פ' כ"א, דב אחר בכל מקום רוח עורחית קולטת, אדם הראשון

טָרְדוּ בַּמַּרְאָה וּבַמִּזְרָחִית קוֹלְטֵת שָׁבֶת. מְזִמֹּר לַ
לַיּוֹם הַשַּׁבָּת:

מֵאִין כְּמוֹד לְךָ יֵאתָה לְהֵאמֹר. רַב מְחוּלָּל
בְּתַהֲלֵי זְבַגְמֹר. טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְי וּלְזִמֹּר. קָדְרוּ

יָדִיד אֲחֹוֵי בְּהַרְרֵי קִדְשׁ לְעֹשְׂרִים הַנִּסְכָּה. יְהִירוּ הַכֹּ
וְחוּט מִשְׁלֹשׁ סְכוּתָה. וַיַּעֲקֹב נִסְעַ סְכַתָּה: כְּאִילָן מְבוֹ
שְׁתִּילֵי זֵית הַוַּעֲטָה. כִּמְעֵשָׂה לְבִנְתָּה הַסְּפִיר בְּשַׁעֲבוֹ
נָטָר. לְמַחְסָה וּלְמַסְתֹּר מִזֶּרֶם וּמִמַּטֵּר: לְקֵץ פְּדָאָם כְּדִ
כְּחֹזֶן לְחִסְדֵי. לֹא נָחַם בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ יִסְדֹו. בְּרוּךְ יְי
הַפְּלִיא חֲסִדֵי:

מֵאֲחַבְהֵי יִתְרָה רִצָּם וְהַחֲלִיף הַשְּׁוֹרָה. בְּקֹ
רַב יִבְשֵׁר צְדָקוֹ לְהַכְשִׁירָה. חֲסִדֵי יְי לְעוֹ
אֲשִׁירָה. קָדוֹשׁ:

וַיִּגְשׁ אֶת הָאֵלִים וַיִּשְׁכַּן עִקְדָס לְגַן עֵדֶן, קִין וַיִּשָׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קִדְמָה
הַרוּחַ אִזּוּ יִבְדִּיל עֵשָׂה שְׁלֹשׁ עָרִים נֶעֱבַר הִירָדן עֲרֻחָה שָׁמַי. עִכְ"ל. ס
שִׁיר וְכו', זֶה הַמַּאֲמָר אֲדָם הָרִאשׁוֹן אֲמֵרוּ כִּשְׁנָא יוֹם הַשַּׁבָּת וְכַעֲשָׂה סָכ
לוֹ, כְּמַזְוֵאֵר בְּסִדְרָה שֵׁט עֲזִמֹּר לִ"ב וּבְפִרְקֵי דְר"א פ' י"ט. מֵאִין כְּמוֹד
לְךָ כֹּאֵה לְאֲמֹר מֵאִין כְּמוֹד. מְחוּלָּל, בּוֹרָא, ל' רַב מְחוּלָּל כֹּל (מְשַׁלֵּי כ"ו)
בְּתַחֲלֵי וּבְנִגְמָר, בְּתַחֲלֵה וּבְסוּף. יָדִיד, אֲזַנְרָה אֲוֵהֲנָךְ. בְּהַרְרֵי קוֹדֵשׁ, הַר הַמְּעוֹ
לְעֹשְׂרִים, לְעֹשְׂרִים דּוֹרוֹת שְׁמֵאֲדָם עַד אֲזַנְרָה. הַנִּסְכָּת, הַעֲלֵכָת אֲוֵתוֹ. יֵת
יִלְחָק, הַכְּלִיל, הַעֲלָה כְּלִיל לְעוֹלָה. וְחוּט מְשׁוֹלֵשׁ, יַעֲקֹב שְׁלִישִׁי לְאֲזַנְרָה
יְדוּ הִנֵּה הַחוּט מְשׁוֹלֵשׁ. הַעֲטָר, יַעֲקֹב כְּחַעֲטָר בְּנִים שְׁהִיוּ כְּשִׁילֵי זֵית
סְבִיבוֹ. כְּעֵשָׂה לְבִנְתָּה הַסְּפִיר, עֵשָׂה וְתַחַת רַגְלֵיוּ כְּעֵשָׂה לְבִנְתָּה הַסְּפִיר (כ
כ"ד י"א) וְכַעֲשׂוּ שְׁפִי שֶׁם רִשִׁי ז"ל. נֵטָר, שְׁמֵר. לְקֵץ פְּדָאָם, פְּדָה אֲוֵתָם
שְׁדַנְר בְּתַחֲלֵה לְאֲזַנְרָה חֲסִדֵי. לֹא נָחַם בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וּבֹג, בֶּן אִי' בְּשַׁעֲבוֹת
פ' ב' וּז"ל, וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דְּרַךְ אֶרֶץ שְׁלֹא נִהְיָ עִמָּה. כְּדָרְךְ כֹּל הַא
דְּרַךְ כֹּל הָאֶרֶץ מִי שְׁקוּנָה עֲבָדִים קוֹנָה אֲוֵתָה ע"מ שִׁיְהִיו מְרַחֲמִין אֲתָנּוּ וְ
מְלַבְּשִׁין וְטוֹעֲכִין אֲוֵתוֹ וּמְאִירִין לְבָבֵיו אֲזַל הַקְּבָ"ה לֹא עֵשָׂה כֵּן אֲלֵא
נָחַם אֱלֹהִים כְּדָרְךְ כֹּל הָאֶרֶץ אֲלֵא שְׁהִיה מְרַחֲמִין וְסָךְ אֲוֵתוֹ וְעַלְבִּישִׁין וְ
לֵהֵם שְׁנֵאֲמֹר וְאֲרַחֲלֵךְ מֵים וְאֲסוּכֵךְ (יִחְזַקְאֵל י"ו ט') וְכו'. וְעוֹד שֶׁם פ'
ד' קט"ב ח', בְּנוֹהַג שְׁנַעוֹלָם תְּלַמִּיד טוֹעֵן פִּנְס לְפָנֵי רַבּוֹ וְהַקְּבָ"ה אִיבּוֹ
וְה' הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם וְכו', וְכֵן אִי' בִּילְקוּט פ' בְּשַׁלַּח בְּרַחֲמֵי רַב"ס,
הַקְּבָ"ה אִנִּי נוֹטֵל אֶת הַפִּנְס וּמְאִיר לְפָנֵי בְנֵי כְּדִי לְהוֹדִיעַ חֲנֻמָּה וְכו'. ע
זֶהוּ טַעַם מְעֵאֲהֵנָה יִתְרָה רָלָם וְהַחֲלִיף הַשְּׁוֹרָה ... עֵנְהַג עוֹלָם וְכו', וְכ

גַּהַג עוֹלָם הַלְמִיד טוֹעֵן פָּנָם. מְרַחֵץ וּמְנַעֵיר
 בֵּישׁ מְשַׁמֵּר וּמְבַנֵּם. נְתַת לִירֵאָיָה נֶם: נֶם וְדוּגְמָא
 רְאוּת לְאַמּוּת גְּשִׁי. נְתַת לְכַבוֹד וְהָרִי שְׁעַבּוֹד קוֹשִׁי.
 הָרִי מִגֵּן בְּעַדִּי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי: סְכוּתָהּ
 אֲשֶׁר לָהּ אֲדָרוּשׁ הַחֲלוּת. סְלִסּוּלָהּ לְהַגּוּת בְּסוּד
 קְהֵלוּת. חֲסִדִּי מִי אֲזַכִּיר הַחֲלוּת:

מַעֲנֵם אֲדָרַת יִצְאָה אֲשֶׁבְלוּתֶיהָ שְׁפָרוּ.
 עֲלֶיהָ בְּאֵגֶר דְּבוּקִים יִתְכַפְּרוּ. עִם זֶן
 דְּהִי לִי הַחֲלָתִי יִסְפְּרוּ. קָדוּשׁ:

עֲנֵי כְבוֹד שְׁבַע וְעִטֵּר אֲדָנִי. עֲנִית הַלֵּל שְׁבַע אֶעֱנֶדְנִי
 כְּעַל כָּל אֲשֶׁר גִּמְלָנוּ מִי: בְּקֶד אָבִי סוּכוֹ בְּטוֹבוֹת
 אֲחִיו. פִּעֲלָתוֹ לְהוֹדִיעַ לְרוּמָמוֹ בְּבֵית הַפְּלוּתָיו. זָכַר
 לְנַפְלָאוֹתָיו: צְדָק אֲתָן לְפוּעֵלִי וּשְׂבַחוּ אֲסִדְרִי. צוּפָה
 אֶד לְזִכּוֹת יִשְׂרָאֵל הַדִּיר. לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִּיר
 דָּה וַיֵּאדִיר:

מַמְשַׁלְתָּ אֲדִיר מִתְאַמְצָת בִּישִׁיבָת

דָּה הַכ"ל. להראות לאמות נשי, להראות לאו"ה חנתן של ישרא וכלשון המדרש
 הדיע הקנ"ה חנתו אלל ישראל לפני או"ה שיהיו כוהגים עמהם בכבוד
 וזין שאיכן כוהגין עמהם בכבוד אלא שמעיתן ומשתעבדים וכו', וזהו טעם
 שצוה קושי וכו'. סלסולך להגות, לספר שצחק, וי"ג סלסולך להנאות.
 שמלרים הנקראים ענמים, והמ"ס שימוש. אדרת ל' לגפן אדרת (יחזק'
) והוא כינוי לישראל כדכתיב גפן ממלרים חסיע (תהלי פ' ט'). רוב עלי'
 וכו', עבאר ע"פ מאמרים ז"ל שהעתיקתי בסוף קרובות של סוכות יום
 עני כבוד שבע כ"ב בכ"י והוא פעל כגזר ממספר שבעה ע"ד ורחש
 צן עלרים (בראשית ט"א ל"ד), ושלששת את גבול ארץך (דברי'
) ושלשחם האיפה (יחזק' מ"ה י"ג). וירמח לשבעה עכני כבוד
 עליהם. אדני, ל' את עשדיו ואת אדניו (שמות ל"ה י"א). ענית
 צע, כל שבעת ימי חג הסוכות גומרין בהן את ההלל מלבד שמיני עלרת
 רגל בפני עלמו. אבי סוכו, כינוי למטה רבינו. בטובת כפולותיו, מדה
 עובנה על מדת פורעניות שח' כולר חסד לאלפים, ע"ש פי' רש"י ז"ל.
 להודיע וכו', כמו שאז"ל במס' ר"ה דף י"ז שהראה לו סדר חפלה. זכר
 לנפלאותיו ל"ה בתהלי' קי"א ד', לדק אתן לפועלי, ל"ה באיוב ל"ו ג'.
 שוקד, רואה ומטהר לזכות ישראל וכמאמר ר"ח ב"ע רלה הקנ"ה לזכות
 לפיכך הרנה להם תורה ועלות שח' ה' חפן וגו' (ישעי' מ"ב כ"ח).

ממלכתו. בהתאסף ראשים בישרון יצא
קדוש הליכתו. נטעים וגדרה עם הפ
במלאכתו. קדוש:

קביעות הפרד תקן פי טוב. קרות ודרוש פי
היום לחטוב. ודבר בעתו מה טוב: ראיה וזכ
מלקיחת אזור נסקמים. ראיה מעמדה וכמה פר
מחכמים. קטני ארץ והמה חכמים: שביעי ת
לשבעת איתנים אחות. שבעה במצות ובכל טונ
נצמחות. ארץ חיים שבע שמחות:

בהתאסף וכו', עשה והי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם (דברי' ל"ג ה') ו
עליו בפסיקתא והוא בילקוט כשישראל שוין בעלה אחת עלמטה שמו
משמח עלמטלה וכו' עכ"ל, והו טעם ילחחו קדוש הליכתו. בטעים ו
וכו', ל"ה ד"ה א' ד' כ"ג וכו' פ' ח' למדו עמנו שפשותם של לדיקים
לפני הקב"ה נשעת בריאת העולם ובהס כמלך וברא את העולם ע"ש. כ
משה רבינו העבוכה טוב (כמו שאז"ל על ותר אתו כי טוב הוא) הוא
קניעת הסדר לדרוש ולקרות בענין היום כמו שאז"ל (בסוף מס' סגיל') ו
משה וגו' מלוותן שיהיו קורין כל אחד ואחד בזמנו, מ"ר משה תיקן להם ל
שהיו שאלין ודרשין בענינו של יום הלכות פסח כפסח הלכות עלרת כ
הלכות חג נחג. לחטוב, לאמור ולפרסם ברבים. ודבר בעתו וגו', ל"ה
ט"ו כ"ג, ועליו דרשו רז"ל כל הקורא פסוק בזמנו ענין טובה לעולם (סנה
ק"א א'). ראוי וזכות וכו', העומר הזה עובד ע"פ מאמר ז"ל במדרש
על פסוק כתפוח בעלי היער (דף י"ד סוף ע"ב) אמר עשה לישראל אם
חנקשין להגא, בדבר קל אתה כגאלין, ולקחתם לכם אגודת אזור וטבלתם
(שמות י"ב כ"ג), אשרו לו משה רבינו הדס מיםרתא (אגודה) נבמה היא
בארבע' טכה או בחמשה? אמר להון אפי' נחד, והיא גרמה לבון לירש
מלרים וביזת הים וביזת סיחון ועוג וביזת ל"א מלכים, לולב שהוא עומד
אדם נבמה דמים ויש בו כסה טגות על אחת כמה וכמה, לפיכך עשה מ
לישראל ולקחתם לכם ביום הראשון עכ"ל ואמרו עוד בויקרא רבה סוף פ
ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים עחוכמים (משלי ל' כ"ד) אלו ד' מ
שכל אחד ואחד מישראל הולך ורץ ולוקח לו מהן להלל להקב"ה והם כח
קטנים בעיני אדם וגדולים לפני הקב"ה ועי' פירש להם לישראל על ד' מ
האלו שהן אחרונ לולב הדס וערבה? חכמים, שאל' והמה חכמים עכ"ל
שני המאמרים האלו דברי הפייטן מבוראים. מעמדה. שוי' ויקרה מל'
שהוא עומד על אדם הכוזב במאמר הנ"ל. שניעי חניב, החודש השניעי ח
ואמרו בפסיקתא הווא בילקוט פ' אמור על פסוק נחדש השניעי ר' ברכי
קרי ל' ירחא לשנועה שכן נשבע הקב"ה לאברהם וכו', ד"א נחודש הש
נחדש שהוא שושבע (נש' ל' שביעה) נמלות שופר נחוכו כפור נחוכו כ
נחוכו לולב נחוכו ערבה נחוכו, ד"א נחודש השניעי' שהוא שושבע בכל, נח
נחוכו גיחות נחוכו כל סיני עגדים נחוכו עכ"ל וכנגד שלשתן הוסד ה

מִלְּךָ בַּמִּשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ יִסּוּדוֹ • אִזְ יִרְנְנוּ
 לְעֹרֹת בְּקִלּוֹסֶם בְּהוֹסְרוֹ • הוֹדוּ לִי כִי
 בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ • קְדוּשׁ:

יִתֵּב זֹאת לְעַם נִבְרָא לְהַתְּפַר • מִה עֲלִינוּ לְקַח
 בַּיָּד וְשֹׁפֵר • לְשִׁמְיעַ בְּקוֹל הַוָּדָה וּלְסַפֵּר: אֶתֶּר
 וְכִמָּה טוֹבָה כְּפֹלָה וּמְכַפֶּלֶת • יְרוּשָׁלַם בְּרִצּוֹחָהּ
 וְהָאִיר מֵאֲפֵלֶת • סִפְרַת דָּוִד הַטַּפֶּלֶת: בִּירוּשָׁלַם
 הַפְּלִטָה וּבְשָׂרֵיֶי קְרוּאֵיהֶי • יְקַר צְפִירַת חֲפַת
 שְׁקֵרוּאֵיהֶי • מְכוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מְקַרְאָתָּ:

מִחִיל אֶל חִיל נִמְיָר בְּמַחְזָה • יִרְאֶה שְׁכִינְתָּהּ
 צִבְעַ נְהַנִּים מִזִּיגָה לְהַחְזָה • וְאָמַר בַּיּוֹם
 זֶה הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה • קְדוּשׁ:

כל יודוך וכו', עד מלא כל הארץ כבודך, ואח"כ אומרים והאופנים
 יחזת הקודש ברעש גדול מחנשאים וכו', ק"ש, ואח"כ מתחילי' כאן.

אָמֵת וַיִּצִיב וַנִּכְוֶן וַקִּיִּם וַיִּשָּׂר וַנִּגְאָמֶן וְטוֹב וַיִּפָּח

כנגד הראשון לשבעות איתנים אחות וכמו שפירשו שלכך נקרא תשרי ירח
 ג' בעבור שגולדו בו האבות מוסדי הארץ, וטעם אחות חיבור, וכנגד השני
 שבע בסוּוֹת, וכנגד השלישי ובכל טובות כלמחנות. אורת חיים וכו', בעבור
 חת שבו. ושובע שמחות, בעבור כל טוב שבו. מלך במשפט וכו', צר"ה הוא
 על כסא דין והעולם שחמוטט. אז ירכנו וכו', כשילאו ישראל זכאים.
 ג' זאת וכו', קיוסד על מאמסד ז"ל בשוחר טוב מוסור ק"צ תכתב זאת לדור
 ק' ועם כברא יהלל יה, אלו הדורות שהן כמתים במעשיהן ובאין ומתפללין
 ק' צר"ה וי"כ ואתה בורא אוחן ברי' חדשה, ומה להם לעשות? ליקח לולב
 ו להלל איותך שגא' ועם כברא יהלל יה. עכ"ל. ושפר, אחרונ המוכנה
 ק' הדר או טעמו אמרי שפר. ובכ"י גרס לולב וערבה לשפר ומסתברת,
 כמה וכמה, כ"כ בכ"י וכן עיקר שהרי לאות א' אנו' לריכין כאן
 ק' עם הסתבר מאיר ברבי יחוק, צירושלים וכו', עש"ה כי צהר לין וצירושלים
 ה' פליטה כאשר אמר ה' ובשרידיש אשר ה' קורא (יואל ג' ה'). יקר
 ה' וכו', יסודו על הבחוב ביום ההוא יהיה ה' לבנות לעטרת בני וללפירת
 ה' לשאר עמו (ישעיה ב"ח ה') ועש"ה וברא ה' על מכון הר לין ועל מקראיה
 כי על כל כבוד מופה (שם ד' ה') ובכ"י גרס לכירת חופה קד"ש וגירסא
 מסתברת. מחיל אל חיל וכו', בדכתיב ילכו מחיל אל חיל. יראה אל
 ה' ציון (תהלי' פ"ד ח') וכתיב ואשר ביום ההוא הכה אלהינו זה קוינו
 (שעיה כ"ה ט') ואשרו רז"ל שהיו מראין עליו באלגע.

תִּדְבַר חֹזֶה עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל
דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֶק
יַעֲבֹד. אֱמֶת שְׂאֵתָהּ חוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעַ
וָעֵד: אֵתָהּ הוּא מֶלֶכְנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ. לְמַעַן
מֵהָר לְגַאֲלוֹנוּ כַּאֲשֶׁר נִאֲלַתְּ אֵת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעַ
שְׂמֵךְ תִּגְדּוֹל עֲלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתָהּ:

מיוסד ע"פ ח"צ א"א שנכלל הספרי' גם בכ"י יחסך מן אות כ' עד ח' ונסוף חמ"ו
אִזְכָּרָה מִקֶּדֶם פְּלִאָה לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ הַשֶּׁקֶי.
בְּךָ נִילָה שְׁלֵמָה מִחֲמַד חֶפְצֵי חֶשֶׁק.
נִאֲלַתְּ בְּזוֹרַע עִמָּךְ נִהַלְתָּ בְּחֶסֶד מִשְׁקִי.
אֲדַנִּי עוֹ יִשׁוּעָתִי סְבוּחָה לְרֵאשֵׁי בְּיוֹם נְשָׁק:
הִרְךָ אֶרֶץ שְׁנִיָּה סְדֵרְתָּ מִשְׁחַק נִטְחִין.
הִטַּל עוֹלָה וּמַחֲסִפִּים עֲלוֹמוֹת מְלַבֵּין וּבִחִין.
וּמְדִי יוֹם בְּיוֹם פְּנִיָּה לְהַקְבִּיל בְּתַחֵין:

אזכרה. חשק, ל' תשוקה וחשק. כהלת בלחם וגו', כהלת אותם נמזין
ל' מזון כמו בן משק ביתי (בראשית ט"ו ב') ול' כהל כופל על המזון כ'
וינהלם בלחם (שם ט"ז י"ז). עוז ישועתי וכו', ל"ה בתהלי' ק"ס ח'. ואם
ביום נשק ביום זיוכס של ל"א מלכים, כמו שביארתי בקרובת קושט ליו
דסוכות. דרך ארץ שנית וכו', בכוהג שנעולס הלחם יולא סן הארץ והטל
עליו מלמעלה וכאן נשחכה הסדר שהי' הטל עולה סן הארץ והלחם הי'
משמים ושוכב על הטל מלמעלה, כדכתיב ותעל שכבת הטל והכה על פניה
דק עחספס (שמות י"ז י"ד) וכמו שפי' עליו רש"י ז"ל. עלומות מלכין
כמו שאמרו ז"ל והמן כזרע גד לבן, שהי' מלכין עווכותיהם של ישראל,
ר"י כשם שהנביא מגיד להם לישראל מה שנחורין ונסדקים כך המן מוגי'
הא כילד וכו' וכן איש ואשה שנאו לפני עשה לדין הוא אויור היא סרח
והיא אומרת הוא סרח עלי א"ל משה דינו לנזקר משפט וכו' עכ"ל
עלומות הדברים הכעלטים הי' מלכין ומחורר ונחוק, או יהי' טעם עלומות ה'
ל' שמה עווכותינו לכנגד עלומנו למאור פניך (תהלים ל"ח), או יהיה ע'
סגורה על בן עלמות אהבוך (שיר א' ג'), ואפשר שלשלתן כיון הפייטן כי
שלתם כתגלה ע"י המן כדלמרון. ומדי יום ביום וכו', לא היה יורד מהיום
כדי שתמיד יהיו עיניהם מלויות לשמים. בתמן, בתחיכה. זיו עכן כבוד
ש"ס היה אחד לריך להכנס למדר למקום אופל הי' זיו העכן קורן ומי

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָּהּ הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבִגְיָה
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דֹּר וְדֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶה וּמִשְׁפָּטֵי
 וְצַדִּיקָה עַד אֶפְסֵי אָרֶץ: אֲשֶׁר־י אִישׁ שׁוֹשְׁמֵעַ לְמִצְוֹתֵי
 וְתוֹרָתָהּ וּדְבָרָהּ יִשִּׁים עַל לִבּוֹ: אֵמֶת אֵתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
 וּמֶלֶךְ גָּבוּר לְרִיב רִיבָם: אֵמֶת אֵתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֵתָּה
 הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲרֵיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹי וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם
 גָּאֵלְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיךָ
 הִרְגָתָּ וּבְכוֹרֶךָ גָּאֵלְתָּ וַיִּסֹּף בְּקַעֲתָ וַיִּזְרֵם טַבַּעַת וַיִּדְרִי
 הַעֲבָרָתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צְרִיחָם אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר: עַל־זֶה
 שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנַחֲנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירֹ
 וְחַשְׁבֹּחוֹת בְּרָכוֹת וְחוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵ חַי וְקַיִם: רָם וְנֹשֵׁ
 גְדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמִגְּבִיָּה שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירֵי
 וּפּוֹדֵה עֲנׁוּיִם וְעוֹזֵר בְּדָלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵרַ שׁוֹעַ
 אֱלֹוֹ: הַחֲלוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרָךְ מִשָּׁה וּבֹ
 יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחַח רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֶם:

מִרְכַּמְכָּה בְּאֵלִים יְהוֹחַ מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלָּה
 עֲשֵׂה פְלָא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֹוִלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְ
 חַיִּים יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְחִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יי וּמֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעוֹ

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֲזַרְתָּ יִשְׂרָאֵל וּפְדָה כְּנַאֲמָה יְהוּדָ
 וְיִשְׂרָאֵל (גָּאֵלְנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמֵי קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל): בְּרוּ
 אֵתָּה יי גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵתָּה אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם אֵ
 יִצְחָק וְאֵתָּה יַעֲקֹב תָּא תְּגַדֵּל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵ עֲלִיּוֹן גּוֹ

כדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא נוא
עני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר ומשיע ומגן
דוד אהת יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
לכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
פלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
שני עפר מי כמך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
מית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה לתחיות מתים
דוד אהת יי מחיה המתים:

קדושה לש"ן נחמת החפלה

נקדש את שמך בעולם בשם
שמקדושים אותו בשמי מרום
בכתוב על יד נביאך וקרא זה א
זה נאמר קו"ח קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

אתה קדוש ושמך
דושוקד שים בכליו
אלוה פרה ב'א'
אל הקדוש:

או בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעצת
רפים לעצתם ברוך יאמרו קו"ח ברוך כבוד יי ממקומו ממקומך מלכנו
שע ותמלוך עלינו כי מחבים אנחנו לך מתי תמלך בציון בקרב בנימינו
שלם ועד תשכון: תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור
נצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך בדבר האמור בשירי עוף על ירי
ד משיח צדקך:

קו"ח ימלך יי לעולם אהיה ציון לדר נדר הללויה:

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשךה נקדוש ושבתך
עיני מפינו לא ימוש לעולם ועד פי אל מלך גדול וקדוש אתה
דך אתה יי ריאל הקדוש:

ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן
את לו בליר הפארת בראשו נתת:

בְּעִמְדוֹ לִפְנֵיהֶּ עַל הַר־סִינַי. וּשְׁנֵי קַ
אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמוֹת
שַׁבָּת וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתָהּ:

וּשְׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעַלְמֵ כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וְכֵן
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וַיִּנְפֹּשׁ:

וְלֹא נָתַתּוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹי הָאָרְצוֹת
הַנִּחַלְתּוּ מִלְּכֵנוּ לְעֹזְבֵי פְסִילִים. וְ
בְּמַגִּידוֹתָיו לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל
עִמָּה נָתַתּוּ בְּאַתְכָּה לְזֹרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר
בְּחֶרֶת. עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּלֵם יִשְׁ
וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָה. וּבְשְׁבִיעֵי רְצִיַת בּוֹ וְקִדְ
חֶמֶד יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זָכַר לְמַעַן
בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצוּהָ בְּמַגִּידוֹתָ
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחַן הִלַּקְנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שׁוֹ
מִטּוֹבָה וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לְבָבֵנו לְעוֹ
בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וְכֵן
שַׁבָּת קִדְשָׁה וַיְנַחֲנוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁ
בְרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם.
 ושב ארצה עבודה לדביר בירכה ואשי
 גרא ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
 רצון תמיד עבודת ישראל עמך:

אלהינו ואהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
 שמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון אבותנו
 רון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשה.
 רון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד
 לחיים לחיים ולשלום ביזם חג הסכות הזה.
 דנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
 לחיים. וברבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו
 ושיענו פי אליך עינינו פי אל מלך חנון ורחום אלה:

ותחזינה עינינו בשובה לציון ברחמים.
 וזה אלה יי המחזיר שבינתו לציון:

עודים לרנן.

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואהי אבותינו אלהי כל
 בשר יוצרנו ויצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש
 על שהחייטנו וקימתנו כן תחייטנו
 ותקימתנו ותאסף גליותינו לחצרות
 קדשך לשמר חקך ולעשת רצונך
 ולעבדך בלבב שלם על שאמחנו
 מודים לך ברוך אל ההודאות:
 לאותיה וטובותיה שכל עת ערב ובקר וצהרים

מודים אנחנו לך שאתה
 א יי אלהינו ואהי אבותינו
 שלם ועד צור חיינו מן
 עני אלה הוא לדור ודור
 ואלה ונספר ההלכה על
 נו המסורים בידך ועל
 מחינת הפקודות לך ועל
 שכל יום עמנו ועל
 לאותיה וטובותיה שכל עת ערב ובקר וצהרים

הטוב כי לא כלו רחמיה ותמרחם כי לא תמו חסו מעולם קוינו לה:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו המיד לעולם וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת היא ישוע ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ולה נאה להוד

לש"ן א"ו אבותינו ברכנו בברכה המ' שלשת בתורה הפתוחה עי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קרושך פאכ וברכה יי ושמך: יאר יי פניו איה ויהנה: ישא יי פניו איה וישם לה ש שים שלום טובה וברכת חן וחסד ורחמים עלינו:

כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פ כי באור פניך צחת לנו יי אלהינו הורה חיים ואהב חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעי לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלון ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי גפשי חו ונפשי פעפר לכל תהיה פחת לבי בתורתך ובמצותיך תרהוף נ וכל החושבים עלי רעה מהרהר הפר עצתם וקלקל מתשבתם. ע למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קרשתך עשה ל הורחקי למען יחוצצו ירדיך הושיעה ימינה וענני: יהיו ל אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צדי וגואלי: עשה שלום במרומו ו עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית רחמך במדרה כימינו ותן חלקנו בתורתך:

ושם נעברך בראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

הש"ן חוזר המפלה ואומר קדוש נקדש וגומר המפלה, ואח"כ הלל, קדיש, קד

בְּרֵי קְהֻלַּת בֶּן דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: הַבַּל הַבָּלִים אָמַר קְהֻלַּת
 הַבָּלִים הַבַּל הַבָּל: מִה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל תַּחַת
 מָשׁ: הַגֵּר הוֹלֵךְ וְדוֹר בְּאֹהֶרָרְךָ לְעוֹלָם עֲמָדָת: חֲרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא
 מָשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרַח הוּא שֵׁם: הוֹלֵךְ אֶל הָדוֹם וְסוֹבֵב אֶל צַפּוֹן
 בִּסְבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל סְבִיבֹתָיו שָׁב הָרוּחַ: כָּל הַנְּחָלִים
 יָסִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנו מְלֵא אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הַלְבִּים שֵׁם
 שָׁבִים לְלֶכְתָּ: כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא
 עַיִן לְרֵאוֹת וְלֹא תִפְלֵא אֲזוֹן מִשְׁמַע: מִה שֶׁהָיָה הוּא שֶׁהָיָה
 שֶׁנַּעֲשָׂה הוּא שֶׁנַּעֲשָׂה וְיִאֲזֵן כָּל חֲדָשׁ תַּהֲרֹר הַשֶּׁמֶשׁ: יֵשׁ
 שִׁיאֲמַר רֵאֵה זֶה הַחֲדָשׁ הוּא כְּכֹר הַיָּדָה לְעוֹלָמִים אֲשֶׁר
 מִלְּפָנֵינוּ אֵין וְכִרוֹן לְרֵאשֻׁנִים וְגַם לְאַחֲרֹנִים שֶׁהָיָה לֹא יִהְיֶה
 וְכִרוֹן עִם שֶׁהָיָה לְאַחֲרֹנָה: אֲנִי קְהֻלַּת הַיָּיִרָה מֶלֶךְ עַל
 אֶל בִּירוּשָׁלַם: וְנִתְּתִי אֶת לְבִי לְדָרוֹשׁ וּלְתוֹר בְּחֻכְמָה עַל כָּל
 דְּבַעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַיִם הוּא עֲנִין רַע נָתַן אֱלֹהִים לְכַנֵּי הָאָדָם
 תַּחַת בּוֹ: רֵאִיתִי אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַחַת הַשֶּׁמֶשׁ וְהִנֵּה
 הַבָּל וְרַעוּת רוּחַ: מַעֲוֹת לֹא יוּכַל לְרַחֵק וְחֲסָרוֹן לֹא יוּכַל
 עֲנוֹת: דִּבְרַתִּי אֲנִי עִם לְבִי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הִגְדַּלְתִּי וְרוֹסַפְתִּי
 מִה עַל כָּל אֲשֶׁר הָיָה לְפָנַי עַל יְרוּשָׁלַם וּלְבִי רָאָה הַרְבֵּה חֻכְמָה
 תַּחַת: וְאִתְּנָה לְבִי לְדַעַת חֻכְמָה וְדַעַת הוֹלִלּוֹת וּשְׁבִלּוֹת יִדְעֹתִי שֶׁגַם
 הוּא רַעֲיוֹן רוּחַ: כִּי בִרְבַּח חֻכְמָה רַב בְּעַם וְיוֹסִיף דַּעַר וְיוֹסִיף
 מוֹב: אֲמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי לָכֶה נָא אֲנַסְכֶּה בְּשִׁמְתָה וְרֵאֵה בְּמוֹב

כִּי הַרְבַּ אֲנִי הִירָמִי בַסְפֵּרוֹ הַסְכָּהִיג בְּהַלְכוֹת סוֹכָה סִי כִזׁ וְזִל סַכְּהָ
 לְקַחַת בַּשִּׁיבִי עֲלֵיךָ לְכַנֵּי קְרִיאַת הַתּוֹרָה סִי קְהֻלַּת, וְשַׁעֲתִי טַעַם בְּדַבֵּר
 עֲמָס דְכַתִּיב בִּי תָן חֵלֶק לַשִּׁבְעָה וְגַם לַשְּׂוֹבֵה, אִלּוּ שִׁבְעַת יַמֵּי הַחַג וְשִׁיבִי
 עֲלֵיךָ רוּזִים לֹמַר לְכִי שֶׁהוּא חַג הָאִסִּיף לְהַזְהִיר עַל הַתּוֹרוֹת וְהַמַּעֲשִׂוֹת
 מְדַרְשִׁים שֶׁלֹּא לַעֲזוֹב עֲלֵיהֶם בְּנֵל חֲסִמָּה, וְכִי בִי דַעֲרוּבִין דַּרְשׁ לִי לְקַרָּא
 לַשִּׁבְעָה אִלּוּ שִׁבְעַת יַמֵּי פֶסַח וְגַם לַשְּׂוֹבֵה אִלּוּ שְׂוֹבֵה יַמֵּי הַחַג, יֵשׁ לֹמַר
 לְהַזְהִיר בְּרֵאשׁוֹן הַרֵאשׁוֹן וְהַחֲרוֹן, וְאִבִּי מֵלֵאשִׁי טַעַם יִפֵּה כִי שְׁלֵמָה הַזֶּלֶךְ
 עִיָּה בְּחַג אֲסֵרוֹ בְּקֹהֵל כְּמוֹ שְׂכִסּוֹב בְּמוֹעֵד שִׁבְעַת הַשְּׂמֵטָה בְּחַג הַסּוֹכוֹת בְּבוֹא כָּל
 מַעֲלָל לְרֵאוֹת. וְהוּא אֲסֵרוֹ בְּחַג בְּהַקְהֵל לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל עַל כֵּן יִתְכַּן לְאוֹמְרוֹ
 בְּנֵה, וְטוֹב וּכְבוֹן לְאֲסֵרוֹ בְּבֵית הַכְּכֹסֶת וּלְהוֹלִיחַ אֶת עַי שֶׁאִיבּוֹ בְּקִי לְכִי
 שֶׁלֹּא הַכָּל בְּקִיִּיִן בְּקִרְיָתוֹ וְלֹא בְּמַכְהֵג פְּרוּבִילְכֵא שְׁאוֹמְרִין אוֹתָהּ בְּסוֹכָה,
 עִיָּל הַרְבַּ אֲנִי הִירָמִי זִל. וְאִנּוּ כוֹהֵגִין אוֹמְרֵי אוֹתָהּ בְּשִׁבְעַת שְׁבִחוֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד
 וְאִם אֵין שִׁבְעַת בְּמוֹב וְאוֹמְרֵךְ אוֹתָהּ בַּשִּׁיבִי עֲלֵיךָ שֶׁחַל בְּשִׁבְעַת.

והנה גם הוא הקל: לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מהוה
תרתו בלבי למשוך ביין את בשרי ולפי נהג בהכמה ולאחזבם
עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת ה'
מספר ימי חייהם: הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נמנתי
בהמים: עשיתי לי גנות ופרדסים ונמנתי בהם עץ כל פרי: ע'
לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: קניתי עב'
ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי
שהיו לפני בירושלם: כנסתי לי גם כסף זהב וסגלת מלכים והמו'
עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: וג'
והוספתי מפל שהיה לפני בירושלם אף חבמתי עמדה לי:
אשר שאלו עיני לא אצלתו מהם לא מנעתי את לבי מפלש'
כי לבי שמח מפל עמלי וזה היה הלקי מפל עמלי: ופניתי
בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הפל ה'
ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: ופניתי אני לראות חכ'
והוללות וסבלות כי מה האדם שיכא אחרי המלך אחר ה'
כבר עשוהו: וראיתי אני שיש יתרון להכמה מן הסבלות כי
האור מן החשך: החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך ו'
גם אני שמקרה אחר יקרה את כלם: ואמרתי אני בלבי כי
הכסיל גם אני יקרני ולמה חבמתי אני אז יתר ודברתי בלבי
זה הקל: כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר היו
הבאים הפל נשפח ואיך ימות החכם עם הכסיל: ושנאתי
החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הפל ה'
ורעות רוח: ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת ה'
שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: ומי יודע החכם יהיה או
וישלט בכל עמלי שעמלתי ושהבמתי תחת השמש גם זה ה'
וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת הש'
כי יש אדם שעמלו בהכמה וכרעת וכבשרון ולאדם שלא ע'
בו יתננו הלקו גם זה הקל ורעה רבה: כי מה היה לאדם ה'
עמלו וכרעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: כי כל ימיו מכה
זכעם ענינו גם בלילה לא ששב לבו גם זה הקל הוא: אין

אדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי
 כי מי מיר האלהים היא: כי מי יאכל ומי יחוש חוץ מפני: כי
 אדם שטוב לפניו נהן חכמה ודעת ושמהה ולחוטא נהן ענין
 אסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הכל ורעות רוח:
 כל זמן ועת לכל חפץ פחת השמים: עת ללדת ועת למות עת
 משעת ועת לעקור נטוע: עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת
 לבנות: עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד: עת להשליך
 זבנים ועת פנוס אבנים עת לחבוק ועת לרהק מחבק: עת לבקש
 עת לאבד עת לשמר ועת להשליך: עת לרקוע ואת לתפור עת
 השות ועת לדבר: עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום:
 זה יתרון העושה באשר הוא עמל: ראיתי את הענין אשר נהן
 אלהים לבני האדם לענות בו: את הכל עשה יפה בעתו גם את
 העלם נהן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את הפעולה אשר
 עשה האלהים מראש ועד סוף: ידעתי כי אין טוב בם כי אם
 ושמחה ולעשות טוב בהיו: וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה
 את ככל עמלו מפת אלהים היא: ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים
 לא יהיה לעולם עליו אין להוסיף ומפניו אין לגרוע והאלהים עשה
 שידאו מלפניו: מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה
 האלהים יבקש את נרדף: ועוד ראיתי פחת השמש מקום המשפט
 שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: אמרתי אני בלבי את
 צדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל
 הפעולה שם: אמרתי אני בלבי על הכרת בני האדם לברם האלהים
 לדאות שהם בהמה המה להם: כי מקרה בני האדם ומקרה
 בהמה ומקרה אחד להם כמות זה פן מות זה ורוח אחד לכל
 מותר האדם מן בהמה אין כי הכל הכל: הפל הולך אל מקום
 קוד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר: מי יודע רוח בני
 אדם העלה היא למעלה ורוח בהמה הירדת היא למטה
 ארץ: וראיתי כי אין טוב מאשר ישמה האדם במעשיו כי הוא
 אלו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו: ושכתי אני ואראה
 את כל העשקים אשר געשים פחת השמש והנה דמעת העשקים

קהלת

ואין להם מנחם ומיד עשקיהם פה ואין להם מנחם: ושבת
 את המתים שכבר מתו מן החיים אשר הפה חיים עדנה: ו
 משניהם את אשר ערן לא היה אשר לא ראה את המעשה ה
 אשר נעשה תחת השמש: וראיתי אני את כל עמל ואת כל כש
 המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הכל ורעות רוח: הפנ
 הבק את ידיו ואוכל את בשרו: טוב מלא כף נחת מפלא הפנ
 עמל ורעות רוח: ושבתו אני ואראה הכל תחת השמש: יש או
 ואין שני גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם עיניו לא חשו
 עשר ולמי אני עמל ומתפר את נפשי מטובה גם זה הכל וע
 רע הוא: טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמל
 כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפל ואין
 להקימו: גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם: וא
 יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במה
 יתק: טוב ילד מספן והכם מפלה וקן וכסיל אשר לא ידע להו
 עוד: כי מבית הסורים יצא למלה כי גם במלכותו נולד ה
 ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם היגד הו
 אשר יעמוד תחתיו: אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניו
 גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הכל ורעיון רונה: שמר רגל
 באשר תלה אל בית האלהים וקרוב לשמוע מתח הפסילים ו
 כי אינם יודעים לעשות רע: אל תבהל על פיה ולבה אל ימ
 להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואמה על הא
 על בן יהוי דבריה מעשים: כי בא החלום ברב ענין וקול פסו
 ברב דברים: באשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי
 חפץ בפסילים את אשר תדר שלם: טוב אשר לא תדר משתה
 ולא תשלם: אל תפן את פיה לחטוא את בשרה ואל תאמר לפ
 המלאך כי שגגה היא לפח יקצוף האלהים על קולך וחבל או
 מעשי ידך: כי ברב חלמות והכלים ודברים הרבה פי אתה הא
 ירא: אם עשק רש וגול משפט וצדק תראה בפדינה אל תח
 על החפץ כי גבה מעל גבה שמר ונבהים עליהם: והרוץ ארץ
 היא מלה לשדה נעבד: אהב כסף לא ישבע כסף ומה אהב ביה
 עינו ק' יזיר י' הוא ק'

לא תבואה גם זה הקל: ברכות הפזובה רבו אוכליה ומה פשרון
לבעליה כי אם ראית עיניו: מתוקה שנת העבד אם מעט ואם
הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: יש ראה חולה
דאיתו פחת השמש עשר שמור לבעליו לרעותו: ואבר העשיר ההוא
בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה: פאשר יצא מבטן אמו ערום
שוב ללכת בשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: וגם זה
דעה חולה כל עמת שבא בן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח:
גם כל ימיו בהשף יאכל וכעס הרבה והליו וקצף: הנה אשר ראיתי
עני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו
שיעמול פחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי
הוא חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים
השלימו לאכל מפניו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתר
אלוהים היא: כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה
לשמת לבו: יש רעה אשר דאיתו פחת השמש ורבה היא על
אדם: איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו
חמר לנפשו מפל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל מפניו
כי איש נבדרי יאכלנו זה הקל וחלי רע הוא: אם יוליד איש מאה
שנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הפזובה
גם קבורה לא יהיה לו אמרת טוב מפני הנפל: כי בהבל בא
לחשף ילך ובחשף שמו יכפה: גם שמש לא ראה ולא ידע נחת
מה מזה: ואלו חיה אלף שנים פעמים ומזכה לא ראה הלא אל
טקס אחר הכל הלק: כל עמל האדם לפיתו וגם הנפש לא
תלא: כי מה יותר לחכם מן הפסיל מה לעני יודע להלך נגד
המים: טוב מראה עינים מהלק נפש גם זה הקל ורעות רוח:
מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון
מה תקוף מפניו: כי יש דברים הרבה מרבים הקל מה יותר
אדם: כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיו חכלו
לעם בצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו פחת השמש:
טוב שם משמן טוב ויום הפות מיום הולדו: טוב ללכת אל
האכל מלכת אל בית משחה באשר הוא סוף כל האדם וההי
ראת ק' יחיר ה' ט' רבתי

יתן אל לבו: טוב פעם משחוק פי ברע פנים ייטב לב: לב חכ
 בבית אבל זלב פסילים בבית שמחה: טוב לשמע נערת חכם מ
 שמע שיר פסילים: פי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הפ
 וגם זה הכל: פי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה:
 אחרית דבר מראשיתו טוב ארף רוח מגבה רוח: אל תבהל בר
 לבעוס פי בעס בחיק פסילים ינות: אל תאמר מה הנה שה
 הראשנים היו טובים מאלה פי לא מחכמה שאלת על זה: מ
 חכמה עם נהלה ויתר לראי השמש: פי בצל החכמה בצל הפ
 ניתרון דעת החכמה תחיה בעליה: ראה את מעשה האלהים
 מי יוכל לתקן את אשר עותו: ביום טובה הנה בטוב וביום ר
 ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצ
 האדם אחריו מאומה: את הפל ראיתי בימי הבלי יש צדיק א
 בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: אל תהי צדיק הרבה ואל תתח
 יותר למה תשומם: אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמו
 בלא עתף: טוב אשר תאחו בזה וגם פזה אל תנח את ידך ביו
 אהים יצא את כלם: החכמה תעז להכם מעשרה שלישים אל
 היו בעיר: פי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה פזוב ולא יחם
 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע
 עבדך מקללה: פי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קל
 אחרים: כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה מ
 רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: סבותי אני ולבי לדע
 ולתור ולבקש חכמה וחשבון ולדעת רשע פסל והסכלות הוללו
 ומוצא אני מר מפות את האשה אשר היא מצודים וחרמים ל
 אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט מפנה והומא ילכד פ
 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצוא חשבון: א
 עוד בקשה נפשי ורא מצאתי אדם אחד מאלה מצא
 ואשה בכל אלה לא מצאתי: לכד ראה זה מ
 אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו השכנות
 מי פהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועו
 ישנא: אני פי מלך שמר ועל דברת שבועת אלהים: אל ת

תִּלְךָ אֵל תַּעֲמֵד בְּדַבַּר רַע כִּי כָל אֲשֶׁר יוֹחֵץ יַעֲשֶׂה׃ בְּאֲשֶׁר
 מִלֶּךְ שְׁלֹטוֹן וּמִי יֹאמֵר לוֹ מֶה תַּעֲשֶׂה׃ שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יִדַע
 רַע וְעַתּוּ וּמִשְׁפָּט יִדַע לֵב חָכָם׃ כִּי לְכָל חַפֵּץ יֵשׁ עַתּוּ וּמִשְׁפָּט
 עַתּוּ הָאָדָם רַבָּה עָלוּ׃ כִּי אֵינְנוּ יֹדְעֵי מֶה שִׁיְהִיָּה כִּי כְּאֲשֶׁר יִהְיֶה
 לָנוּ׃ אֵין אָדָם שְׁלֵיט בְּרוּחַ לְכֹלֹא אֶת הָרוּחַ וְאֵין שְׁלֹטוֹן
 הַפּוֹת וְאֵין מְשַׁלַּחַת בְּמַלְחָמָה וְלֹא יִמְלֹט רַשָּׁע אֶת בְּעָלוּ׃ אֶת
 הַרְאִיתִי וְנַחֲוֹן אֶת לְבִי לְכָל מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ
 אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לֹ׃ וּבִכְּנֹן רְאִיתִי רַשָּׁעִים קִבְּרִים
 וּמִמְקוֹם קְרוֹעַ יִהְלְכוּ וַיִּשְׁתַּכְּחוּ כְּעִיר אֲשֶׁר כֵּן עָשׂוּ גַם זֶה
 אֲשֶׁר אֵין נַעֲשֶׂה פֶּהֱנָם מַעֲשֵׂה הַרְעָה מִהֲרָה עַל כֵּן מְלֵא לֵב
 אָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רַע׃ אֲשֶׁר חָטָא עָשָׂה רַע מֵאֵת וּמֵאֲרִיךְ
 גַּם יוֹדַע אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירְאוּ
 וְטוֹב לֹא יִהְיֶה לְרַשָּׁע וְלֹא יֵאֲרִיךְ יָמִים בְּצַל אֲשֶׁר אֵינְנוּ
 מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים׃ יֵשׁ הַכֹּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ
 אֲשֶׁר מְגִיעַ אֱלֹהִים כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וַיֵּשׁ רַשָּׁעִים שְׁמִינִיעַ
 כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים אִמְרָתִי שָׁגַם זֶה הַכֹּל׃ וּשְׁבַחְתִּי אֲנִי אֶת
 זֶה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי אִם לֶאֱכֹל וּלְשִׂתוֹת
 זֶה וְהוּא יִלְוֶנוּ כְּעָמְלוֹ יָמֵי חַיָּו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת
 הַשָּׁמַשׁ׃ כְּאֲשֶׁר נִתְּתִי אֶת לְבִי לְרַעַת חֲכָמָה וּלְרֹאוֹת אֶת הָעֵנָן
 נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שָׁגָה בְּעֵינָיו אֵינְנוּ רֹאֵה׃
 אֶת כָּל מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוּכַל הָאָדָם לְמִצּוֹא אֶת
 מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ בְּשַׁל אֲשֶׁר יַעֲמַל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ
 מִצָּא וְגַם אִם יֹאמֵר הַחֲכָם לְדַעַת לֹא יוּכַל לְמִצָּא׃ כִּי אֶת כָּל
 הַיּוֹם אֵל לְבִי וּלְכוֹר אֶת כָּל זֶה אֲשֶׁר הַצְּדִיקִים וְהַחֲכָמִים
 הֵם בְּיַד הָאֱלֹהִים גַּם אֶהְבֶּה גַם יִשְׁנָאָה אֵין יוֹדַע הָאָדָם הַכֹּל
 הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכָל מְקַרְהָ אֶחָד לְצַדִּיק וּלְרַשָּׁע לְטוֹב וּלְטָהוֹר
 וּלְזָבָה וּלְאֲשֶׁר אֵינְנוּ זָבָה כְּטוֹב כְּחָטָא הַנִּשְׁבַּע כְּאֲשֶׁר
 הוּא יִרְאֵ׃ זֶה רַע בְּכָל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי מְקַרְהָ אֶחָד
 גַּם לֵב בְּנֵי הָאָדָם מְלֵא רַע וְהוֹלְלוֹת בְּלִבְכֶם בְּהִייהֶם וְאַחֲרֵיוֹ
 הַיּוֹתִים׃ כִּי מִי אֲשֶׁר יִבְחָר אֵל כָּל הַחַיִּים יֵשׁ בְּטָחוֹן כִּי לְכָל

חַי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיָּה הַמֵּת׃ כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שְׂמִיחָתוֹ וְהַמֵּת
 אֵינֶם יוֹדְעִים מְאוּמָה וְאֵין עוֹד לָהֶם שָׂכָר כִּי נִשְׁכַּח זְכָרָם׃
 אֲהַבְתֶּם גַּם שְׂנֵאתֶם גַּם קִנְאתֶם כְּכֹר אֲבֵרָה וְהִלַּק אֵין לָרֶם
 לְעוֹלָם בְּבַל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַחַת הַשָּׁמַיִשׁ׃ לֵךְ אֶכֶל בְּשִׂמְחָה לֵךְ
 וְשַׂחַח בְּלֵב טוֹב וַיִּנְקֵךְ כִּי כְּכֹר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיךָ׃ בְּכָל
 יְהוּי כְּנִדְיָה לְבָנִים וְשָׁמֶן עַל רֵאשִׁיךָ אֵל יַחֲסֹר׃ רֵאֵה חַיִּים עִם אֵל
 אֲשֶׁר אֲהַבְתָּ כֹּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ תַּחַת הַשָּׁמַיִשׁ כֹּל
 הַבְּלָה כִּי הוּא הַלֵּקָה בְּחַיִּים וּבַעֲמִלָּה אֲשֶׁר אֲתָה עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמַיִשׁ
 כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה כִּי אֵין מַעֲשֶׂה וְחַשׁ
 וְדַעַת וְחֻכְמָה בִּשְׂאוֹל אֲשֶׁר אֲתָה הַלֵּךְ שָׁמָּה׃ שִׁכְתִּי וְרֵאֵה תְּ
 הַשָּׁמַיִשׁ כִּי לֹא לַקָּלִים הַמְרוֹץ וְלֹא לַגְּבוּרִים הַמְלַחֲמָה וְגַם
 לַהַכְמִים לֶחֶם וְגַם לֹא לַנְּכֻנִים עֵשֶׂר וְגַם לֹא לַיֹּדְעִים הֵן כִּי עֲ
 וְפָנַע יִקְרָה אֶת כָּלֶם׃ כִּי גַם לֹא יִדַע הָאָדָם אֶת־עֲתוֹ כִּדְנִים שְׂנֵאתוֹ
 כְּמִצּוֹרָה רָעָה וּבְצַפְרִים הָאֲחוּזֹת בְּפֶחַ כְּהֶם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם
 לַעֲחַר רָעָה כְּשִׂתְפוֹל עֲלֵהֶם פְּתָאִם׃ גַּם זֶה רְאִיתִי חֻכְמָה תַּחַת
 הַשָּׁמַיִשׁ וְגִדּוּלָה הִיא אֵלָי׃ עִיר קָמְנָה וְאֲנָשִׁים בַּהֵ מַעֲטָ וּבָא אֵל
 מֶלֶךְ גְּדוֹל וְסָכַב אֲתָה וּבְנָה עֲלֶיהָ מְצוּדִים גְּדוֹלִים׃ וּמְצָא כְּהֵא
 מִסְפֵּן חֶבֶם וּמְלֵט הוּא אֶת הָעִיר בְּחֻכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֵת
 הָאִישׁ הַמְסָפֵן הַהוּא׃ וְאָמַרְתִּי אֲנִי טוֹבָה חֻכְמָה מִגְּבוּרָה וְהַכְּסָ
 הַמְסָפֵן בְּזוּיָה וְדִבְרֵיו אֵינֶם נִשְׁמָעִים׃ דִּבְרֵי חֻכְמִים בְּנַחַח נִשְׁמָע
 מוֹעֶקֶת מוֹשֵׁל בְּפִסְיִלִים׃ טוֹבָה חֻכְמָה מִפְּלִי קָרֵב וְחוֹטָא אֵל
 יֵאבֵד טוֹבָה הַרְבֵּה׃ זְבוּבֵי מוֹת יִבְאִישׁ יַבִּיעַ שָׁמֶן רֹקַח יִקְרַח מִהֶבֶן
 מִכְּבוֹד סְכָלוֹת מַעֲט׃ לֵב חֶבֶם לִימִינוֹ וְלֵב פִּסְיִל לְשִׂמְחָה׃ וְגַם
 בְּדַרְךָ כְּשִׂתְפוֹל הַלֵּךְ לְבוֹ חֲסֹר וְאָמַר לְכָל סָבֵל הוּא׃ אִם רָ
 הַמוֹשֵׁל תַּעֲלֶה עֲלֶיךָ מְקוֹמָה אֵל תַּנַּח כִּי מִרְפְּאֵי נֵיחַ חֲטָאִים גְּדוֹל
 יֵשׁ רָעָה רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַיִשׁ כְּשִׂנְנָה שִׂיצָא מִלְּפָנֵי הַשְּׁלִיחַ׃ וְ
 הַסָּבֵל בְּמַרוֹמִים רַבִּים וְעַשְׂוִידִים כְּשִׂפֵּל יֵשְׁבוּ׃ רְאִיתִי עֲבָדִים עַ
 טוֹסִים וְשָׂרִים הַלְכִים כְּעֲבָדִים עַל הָאָרֶץ׃ חֲסֹר גּוֹמֵץ בּוֹ יִפֹּל וּפִ
 גְּדָר יִשְׁכְּנוּ נְהַשׁ׃ מִסִּיעַ אֲבָנִים יַעֲצֵב בָּהֶם בּוֹקַע עֲצִים יִסְכֵּן בּוֹ
 אִם קָהָה הַבְּחֹל וְהוּא לֹא פָנִים קַלְקַל וְהִילִים יַגְבֵּר וְיַחֲדוֹן הַכֵּ
 יַחַר ה'

מזה: אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יחרון לבעל הלשון: דברי
 חכם חן ושפתות כסיל תבלענו: תחלת דברי פיהו סבלות
 ית פיהו הוללות רעה: והסכל ירבה דברים לא ידע האדם
 שיהיה ואשר יהיה מאהריו מי יגיד לו: עמל הפסילים תיגענו
 לא ידע ללכת אל עיר: אי לך ארץ שמלפך נער ושרף בבקר
 י: אשריך ארץ שמלפך בן חורים ושרף בעת יאכלו בגבורה
 בשחי: בעצלתים יפך המקרה וכשפלות ידים ידלף הבית:
 קעשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הפל: גם
 יך מלך אל תקלל ובחדרי משבבך אל תקלל עשיר פי עוף
 ים יולף את הקול ובעל הפנפים יגיד דבר: שלח לחמך על
 הנמים כי ברכ הימים תמצאנו: תן חלק לשבעה וגם לשמונה
 ידע מה יהיה רעה על הארץ: אם ימלאו העבים גשם על
 יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפל העץ
 הוא: שמר רוח לא ידע וראו בעבים לא יקצור: פאשר
 יודע מה דרך הרוח בעצמים בבטן המלאה פכה לא ידע
 מעשה האלהים אשר יעשה את הפל: בבקר זרע את זרעך
 ב אל תנח ידך כי אינה יודע אי זה יבשר הזה או זה ויאם
 גם באחד טובים: ומהוק האור וטוב לעינים לראות את
 ש: כי אם שנים הרבה יהיה האדם בכלם ישמח ויזכר את
 תחשך כי הרבה יהיו פל שבא הבל: שמח בחור בילדותך
 לך לך בימי בחורותך והלך בדרכי לך ובמראה עיניך ודע
 ל כל אלה יביאך האהים במשפט: והסר פעם מלפך ותעבר
 מבשרך כי הילדות והשחרות הבל: וזכר את בוראך בימי
 חך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר
 בהם חפץ: עד אשר לא תחשך השמש והאור והיח
 גבים ושבו העבים אחר הגשם: ביום שיזעו שמרי הבית
 וזו אנשי החיל ובטלו הטהנות כי מעטו וחשכו לראות
 ית: וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול
 י וישחו כל בנות השיר: גם מגבה יראו וחתחתים בדרך
 השקר ויסתכל החנכ ותפר האבינה כי הלך האדם אל בית

עלִמוֹ וְסִבְכוֹ בְּשׁוּק הַסּוּפְרִים: עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְחַק חֶבְל הַבִּסְּף וְחָרֵץ
 הַזֹּהֵב וְחֶשֶׁבֶר פֶּדַע עַל הַמַּבּוּעַ וְנֶרֶץ הַגִּלְגָּל אֶל הַבּוֹר: וַיֵּשֶׁב הָ
 עַל הָאָרֶץ בְּשֵׁהִיָּה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה: דְּ
 הַכְּלִים אָמַר הַקּוֹהֶלֶת הַכֹּל: וַיּוֹתֵר שְׁהִיָּה קוֹהֶלֶת חָכָם
 לְמַד דַּעַת אֶת הָעַם וְאֵזֶן וְחִקֵּר תִּקְוֵן מִשְׁלִים הַרְבֵּה: בְּקֶשׁ קָדֶ
 לְמִצּוֹא דְבָרֵי חֶפְזָן וּכְתוּב יִשְׂרָאֵל דְּבָרֵי אֲמֵת: דְּבָרֵי חֶכְמִים כְּדָרָה
 וּבְמִשְׁמְרוֹת נְטוּעִים בְּעֵלֵי אֶסְפוֹת נִתְּנוּ מִרְעָה אֶהָד: וַיּוֹתֵר מֵהַ
 בְּנֵי הַזֶּהֶר עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֶץ וְלִהְגַּ הַרְבֵּה יִנְיַעַת בְּ
 סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יִרְאֵ וְאֵת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר בְּ
 כָּל הָאָדָם: כִּי אֵת כָּל מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נֶ
 אִם טוֹב וְאִם רָע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה בלתי

קדיש ימוס.

דחק ק' ט' רבתי

קריאת החורה לשבת הה"מ של סבות עא

בשנת סול המועד קורין בפי' כי משא ומתחלק לז' גברי.

יאמר משה אֵי-יְהוָה רְאָה אֶתְּךָ אָמַר אֱלֹהֵי הָעֵל אֶת-
סֵה הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת-אֲשֶׁר-תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה
רַחֵם יַדְעִיתִּיךָ בְּשֵׁם וְגַם-מִצְוַתְּךָ הֵן בְּעֵינָיִךְ וְעַתָּה אִם-נָא
אֲתִי הֵן בְּעֵינֶיךָ רְוַדְעֵנִי נָא אֶת-דְּרָכְךָ וְאַדְעָה לְמַעַן
צֵאתֶחָן בְּעֵינֶיךָ וְרָאָה כִּי עִמָּךָ חַנּוּי חוּזָה וַיֹּאמֶר פָּנֵי
נִי וְהִנַּחְתִּי לָךְ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אִם-אֵין פָּנֶיךָ הַלְכִים אֵל-
עֵבְרֵי מוֹתָה וּבִמְהוּ וַיִּוֹדַע אֲפֹא כִי-מִצְוַתִּי הֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי
פָּה הַלּוֹא כָּל-כְּתָבְךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעִמָּךָ מִכָּל-הָעַם
וְעַל-פָּנֵי הָאָדָמָה פִּי לִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל-מִשְׁחָה גַם אֶת-
יָדְךָ הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעִשֶׂה כִּי-מִצְוַתְּךָ הֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַדְעָה
סֵה וַיֹּאמֶר חָרָאֲנִי נָא אֶת-כְּבֹדְךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲעַבִּיר
טוֹבִי עַל-פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּחְתִּי אֶת-
יָדְךָ אַחַן וְרַחֲמֵתִי אֶת-אֲשֶׁר אָרְחָם נִי וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל
אֶת אֶת-פָּנֵי כִי לֹא-יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַיִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה
וְסֵה אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל-הַצּוּר וְהָיָה בְּעַבְדְּךָ כְּבֹדִי וְשִׁמְתִּיךָ
קִרְתָּ הַצּוּר וְשִׁכַּתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד-עֲבָרִי וְהִסְרֵתִי אֶת-
יְדֵי וְרָאִיתָ אֶת-אֲחֵרֵי וּפָנֶיךָ לֹא יִרְאוּ דִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל-
שָׁח פִּסְלֵ-לָךְ שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשְׁנִים וְכַתְּבֵתִי עַל-
לַחַת אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָוִי עַל-תְּלַחַת הַפְּרָאשְׁנִים
יָד עֲבָרְתָה וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֵלִיתָ בְּבַקֵּר אֶת-חַר סִינֵי
וְכַתְּבֵתִי לִי שֵׁם עַל-רֹאשׁ חָחָר וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךָ וְגַם-
שֵׁם אֶל-יִרְאָה בְּכָל-חָחָר גַּם-תִּצְאֵן וְחָבַקְרָה אֶל-יָרְעוּ אֵל-
לְהַחֵר חָחָר וְהַיִּפְסֵל שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשְׁנִים
וְכַתְּבֵתִי מִשְׁחָה בְּבַקֵּר וַיַּעַל אֶל-תֵּר סִינֵי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
וַיִּקַּח בְּיָד שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּוֹדַע יְהוָה בְּעֵינָיו

ויחיצב עמו שם ויקרא כשם יהוה: ויעבר יהוה ו
 פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ורחמן ארבע אפים ו
 חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וח
 ונקח לא ינקח פקדו עון אבות על בנים ועל בני
 על שלשים ועל רבעים: וימהר משה ויקד ארצה ויש
 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילד נא א
 בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטא
 ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל
 אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל ה
 וראת כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה יהוה
 נורא הוא אשר אני עשית עמך: ושמר לך את א
 אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנ
 ותחתי והפרזי ותחזי והיבוסים: השמר לך פן תכרת
 ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יחיה למ
 בקרבך: כי את מזבחתם ההצון ואת מצבתם הש
 ואת אשריו הכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר
 יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליו
 הארץ וזנו ו אחרי אלהיהם וזכחו לאלהיהם וקרא
 ואכלת מזבחן: ולקחת מבנתיו לבניה וזנו בנתיו או
 אלהיהן והזנו את בניה אחרי אלהיהן: אלהי מס
 לא תעשה לך: ואת חג המצות השמר שבער ימ
 האכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי פח
 חאביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מ
 הזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשח וא
 לא תפדה וערפתו כל בכור בניה תפדה ולא יראו
 ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת פח

ג' רנתי ר' רנתי

ר השבת: וְחַג שְׁבֻעַת הַעֲשֵׂה לָהּ בַּבּוֹרֵי קֶזְרַי
 וְחַג הָאֵסִיף הַקּוֹפֵת הַשָּׁנָה: שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה
 כֹּל זְכוּרָה אֶת־פְּנֵי הָאָדוֹן וַיְחַיֵּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 רִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיהֶּ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלָּהּ וְלֹא־יִחַמְדוּ
 אֶת־אֶרֶצָהּ בְּעִלְתָּהּ לְרֵאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיהָ
 פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה: רֵאֵת־שָׁחַט עַל־חֲמִין דָּם זִבְחֵי
 לֶחֶן לַבָּקָר זִבְחַת חַג הַפֶּסַח: רֵאֵשִׁית בַּבּוֹרֵי אֲדַמְתָּהּ
 בַּיּוֹם יְהוָה אֱלֹהֶיהָ לֹא־תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ:

חין ס"ח ב' אלל הראשון ואומר חלי קדיש על שניהם, ומגביהין
 לין ס"ח שְׁקִירוֹנוּ, וּפְתוּחֵי ס"ח ב' וְקוֹרֵינּוּ לַמַּפְטִיר בַּב' פִּינָס.

ס הוא ראשון של ס"ח קוראים וכו' השני וכו' השלישי, ואם
 לא שלישי של ס"ח קוראים וכו' הרביעי וכו' החמישי, ואם
 לא רביעי של ס"ח קוראים וכו' החמישי וכו' הששי.

סם הַשְּׁנַי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם
 סם בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשֶׂר הַמִּיָּמָם: וּמִנְחָתָם
 יָהֵם לַפָּרִים לְאֵילִם וְלַכֹּבְשִׁים בַּמִּסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
 רֵעִיָּם אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
 יָהֵם: וּבָיִם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי־עֶשֶׂר אֵילִם
 כַּבְּשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשֶׂר הַמִּיָּמָם: וּמִנְחָתָם
 יָהֵם לַפָּרִים לְאֵילִם וְלַכֹּבְשִׁים בַּמִּסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
 ד חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

אס הַרְבִּיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כַּבְּשִׁים בְּנֵי־
 אַרְבַּעַת עֶשֶׂר הַמִּיָּמָם: מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
 ס וְלַכֹּבְשִׁים בַּמִּסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 רַת מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

אס הַחֲמִישִׁי פָּרִים הַשְּׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כַּבְּשִׁים בְּנֵי־

שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר הַמִּיָּמָם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפֶּה
 לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעֲרֵי חֲטָא
 אַחַד מִלְּבָבוֹ עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהָ:

וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה־אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׁים בֶּ
 שָׁנָה אַרְבַּעַה עָשָׂר הַמִּיָּמָם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפֶּה
 לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשַׁעֲרֵי חֲטָא
 אַחַד מִלְּבָבָהּ עֲלֵת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהָ:

מי שנרדף. ועגזיה' וגוללי'. כשעגזיהין הס"ת עניטין נגד הכתב של ס"ת ואומר
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד מ'
 עץ חיים היא לפתחוקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נע
 וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד:
 חפץ למעוזדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת ההפטרה, אחר שגער הגולל, ערך הספטיז ברכה זו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּן
 בְּנֵי־אִיִּם טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁרָה עִבְרָה
 וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנֵי־אֵיִת וְצִדִּיק:

הפטרת שבת וחול המועד של סכות בחזקאל סמן ל"ח.

יְיָ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּיּוֹם בּוֹא גּוֹג עַל־אֲדָמָה

יח. והיה צום ההוא, מ"י בעילנא ההוא. צום בוא, צום סיתי. על אד

יח לור זעלבען לייט ווירד: געטעהן, חס טאגע דע גוג חין ישרא

יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה תַּעֲלֶה חַמְתִּי בְּאִפִּי:
 וּבִקְנֵאתִי בְּאֵשׁ-עֵבְרָתִי דִּבַּרְתִּי אִם-לֹא בָיִים
 הוּא יְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל:
 וְרַעְשׁוּ מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיֵּת
 יַמֵּיהָ וְכָל-הַרְמֵשׁ חָרָמִשׁ עַל-הָאָדָמָה וְכָל
 אָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה וְנִהְרְסוּ הַהָרִים
 מִלּוֹ הַמְּדַרְגּוֹת וְכָל-חֹמֶה לְאַרְץ תְּפוֹרֵל:
 וּבְקִרְאתִי עָלָיו לְכָל-הָרִי חָרַב נָאִם אֲדַנִּי
 הַיּוֹם חָרַב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה: כב וְנִשְׁפָּטְתִּי אֶתְּוֹ
 דְבַר וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹמֵף וְאֲבִי אֶלְגָּבִישׁ אִישׁ
 מִרֵּית אֲמִטִּיר עָלָיו וְעַל-אֲנָפִיו וְעַל-עַמִּים

לעלמסה; והו' שמו' לשון ביאת הארץ או ביאת העיר המקושר במלות
 על במלות אל ענינו הכניסה לבד. דוק ומחלף. יט באש עברתי דברתי,
 ענה וקיום הוא, וכענין אלהים דבר בקדשו (מהלים ס' ת'). רעש גדול,
 ות ורעמים כמו שהוא אומר. כ. ונהרסו ההרים, דוגמת כבולת זכרי
 הר הזיתים, ול' הריסה עבאר כפי' רש"י שמות י"ו כ"א. המדרגות,
 ללא. כא. וקראתי עליו, ת"י ואזמכיניה לסיעל בחרבא על טוריא דישרא
 על הרי, על כל הרי. כב. ואבני אלגביש, הוא מין מסיני הצדק. ועל
 ת"י ועל קשרימיה והיינו קילותיו הדומות לכנפים. וגף בלשון ארמי כמו

דרינגען ווירד — טפריכט גאטט דער הערר — ווירד טטייגען
 היטלע איינען לחרנו. יט חונד בייח איינעס זיינער! בייס פיינער
 ט גרימאען! בעטהיירע זיך! ווההרליך! טן דיעועס טחגע זאל
 דח מחכטיגע בעבונג, זויך דעס ערדרייכע ישראל: כ זיח זאלען
 זן פֿחר איינעס לחרכזיקע, דיח פֿיטע דעו אעערע, דער פֿחגען
 הימאען, דעו פֿעלדעו געווילה, חונד זאלען געווירס זוזן זויך דער
 קריכט, חונד זחאטזיכעו אענטענגעטלעכט זויך דער ווייטען
 פֿלעכע, בערגע זאלען לזוחמען טטירלען, חונד זיינפֿאלען דיח
 זע, חונד יעדע אויער לזר ערדע זינקען. כא זיבער זיחנען
 דוץ זיך — זויך זאלען איינען בערגען — דעס טווערדע, זח
 יכט גאטט דער הערר; זיינען יעדען טווערד טריפט דען ווהפֿי
 כדער. כב זיבער זיחן זאלט זיך טטרפֿגעריכט, זיט זחזרד
 בלזט! חונד פֿלחטלרעגען חונד אלגביש טטיינע, חונד פֿיינער חונד
 פֿעל גיעסע זיך זויך זיחן, זויך זיינע פֿליגעל חונד פֿחוקפראענגע,

רבים אשר אתו: ^א ותתגדלתי ותתקדש
 ונדעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהו
 למ ^א ואתה בן-אדם הנבא על-גוג ואמ
 כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נע
 ראש משד ותבל: ^ב ושבתיה וששאר
 והעליה מירכתי צפון והבאותה על-ד
 ישראל: ^ג והיביתי קשתה מיד שמאור
 וחציה מיד ימינה אפיל: ^ד על-דרי ישראל
 תפול אתה וכל-אנפיה ועמים אשר א
 לעיט צפור כר-כנף וחית השדה נרתו

כנה בלשן עברי. א. הנני אליך, ת"י הא אכא שלח רוגזי עלך. ב. ותת
 אעשה אותך טוב, אכנוי' אשר בלע"ג. כל ההולך בשירות לבו כקרא טוב,
 וילך טוב בדרך לבו, ל' רש"י; וי"ת ואשליכך, ל' פתוי. ודע שיש הנלכ
 בין הכתוב הזה ובין חזרו שנס' הקודמת, כי שם ידבר על זמן העמיד כמו
 ובאן ידבר על זמן עמיד אחר היומו חלף ועבר. וכבר הרחנתי לדבר בזה נס'
 לס' בראשית (מ"ג ט') אלל הביאותי אליך ובחוקמות וזלמו. וששאתיך, פ"ו
 כמו והשאתיך על עמי, כמו לא ישיא אויב זו (תהלי' פ"ט כ"ג). עכ"ל. ולד
 היא לשק דחיקה וקרוב אל גשה, ושכשו ששא, וכן דדה ונדה ונדר
 כלס קרובי הענין. וכבר דברנו מזה בפרוש הכתוב ויהי כמשלש חדשים
 (בראש' ל"ח כ"ד). עיין עליו. ד. לעיט לפוך, אחר שאמרו רז"ל עוף ט
 כקרא עוף וכקרא צפור, והעמא אינו אלא עוף בלבד, לא יתכן להסעך
 אל צפור, כי העיט שם כלל לעופים הדורסים, לכן פרושו לעיט ולפור כל

דיח אים חיהס האלטען. כג זאן ווערד' זיך איך גראס אונד הייזיג
 רואהפאל לייגען פֿאר דען חויגען פֿילער פֿאָלקער אונד זיח וועח
 ערפֿתהרען דז: זיך בין דער עוויגע! א אונד דז, מענטשענז
 ווייזונגע חיבער גוג אונד טפריק! זאן האט גאָטט דער הערר ז
 טפֿרזעכט: זיך בין דיין געגנער גוג, ערוטער פֿירוט פֿאָן עקן ז
 חובל. ב זיך החב דיק חויפֿגערעגט, חויפֿגערעילט אונד הערויף געפֿיה
 חוי דען ווינקעלן דער איטטערנחכט; זיך החב דיק הירהער געברע
 חויף ישראל געברעגט. ג כון טאָג זיך דען באַגען דיר חוי דיין
 זינקען אונד ווערע דז פֿעילע חוי דינקער רעכטען. ד חויף ישר
 געברעג אונד דז פֿאלטען! דז, נעכוט חזל דינקען פֿליגעלן אונד פֿ

יְהוָה: ׀ עַל־פְּנֵי הַשְּׂדֵה הַפְּזוּר בִּי אֲנִי
 תִּי נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה: ׀ וְשַׁלַּח־תִּי־אֵשׁ בְּמִגּוֹג
 בִּי הָאֵשִׁים לְבַטַּח וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:
 שֵׁם קָדְשִׁי אֲזַדְעֶ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל
 אֲחַל אֶת־שֵׁם־קָדְשִׁי עוֹד וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם
 כִּי יְהוָה קָדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל: ׀ דַּעַבָּה בְּאֶרֶץ
 מִתְּחִלָּה נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
 תִּי: ׀ וַיֵּצְאוּ יֹשְׁבֵי־עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעָרוֹ
 קָמוּ בְּנִשְׁקָ וּמִגּוֹן וְצָנָה בְּקִשְׁתָּ וּבַחֲצִים
 יָד וּבְרִמָּח וּבְעָרוּ בָהֶם אֵשׁ שֶׁבַע
 יָמִים: ׀ וְלֹא־יָשָׂוּ עַצְמָם מִדַּהֲשׂוֹתָ וְלֹא

המוכים אל כל כנף, והגמלו מעט יחס עמד זולה (תקוק ג' י')
 עיט של כל מין כנף ולפזור של כל מין כנף. ו. ולא אחל, הא' פחות,
 ה' טכני הפעיל שלשון חלול והוא יולא לשליש, וכל לשון חלול היולא
 ה' טכני הדנוש, כמ"ש שלל אז הוסל (בראשי' ד' כ"ו). ח. צאה, מלרע,
 הוא וירשו אל העת המועדה. ט. וילאו, ה' נגעים. והשיקו, גם זה
 ה' והיסק, כמו ואש נשקה ביעקב (תהלי' ע"ח כ"א) ובלשון עשנה
 סיקורו. כשק, שם כלל לכלי זין, וכן ט"י במני זיכא, והפרט מן ולכ'
 יכו בידותיהן של רמחים ומרנות הראויים להיסק. י. ולא יחטבו, ל'

זריו איט דיר האלטען. דען גייערן, פֿאָגען זאלער חרט, חונד דעס
 יודע דען פֿעלדען העב חיד דיד לוס פֿרען: בעטטיאמט. ה חוין
 בעס פֿעלדע זינקוט דוז הין; עו חוט איין געהיין; דח: געהיין
 פֿלאַחטיגען גאטטעו! ו דען זענדע חיד פֿייער חיבער סגוג חונד
 צר דיח פֿרירליכען חינועלבעווסקהנער, חונד זיח ווערדען ערפֿעהרען
 חיד בין, דער עוויגע. ז דחדורך אח' חיד איינען הייליגען נחמען
 זאונטער איינעם פֿאָרקע ישראל: ניאמערמעהר ווערדע חיד איינען
 זען נחמען, ענטווייהען זאמען, דיח היידען זאָלען חינוע ווערדען
 חיד בין דער עוויגע, הייליג חין ישראל! ח זיהע, עו טריפֿט חיון,
 חיד פֿאָלברחט — טפֿריכט גאטט דער הערר — עו חויט דער
 דען חיד פֿערהייסען. ט דען ווערדען זיח הערויזגעהן, דיח חייני
 זער דער טטאדטע ישראל, חונד פֿייערן חונד היילען איט קריגה
 זען חונד סילד חונד טארטטע; איט בחגען חונד פֿיילע חונד
 זער חונד זאָלע; איט דיוען ווערדען זיח פֿייער חונטערהאָלטען
 זן יפהרע. י זיח אפרדען דען האָלן ניכט אמער פֿאָס פֿעלדע

יִחַטְבוּ מִן־הַיְעָרִים כִּי בַנֶּשֶׁק יִבְעֲרוּ אֶשׁ וְשָׂפוּ
 אֶת־שְׁלֵלֵיהֶם וּבָזְזוּ אֶת־בְּזוּיָהֶם נָהָם
 יְהוָה: י' וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אֲתָן לְגֹגַל מִקֶּבֶר
 שֵׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל גַּי הָעֵבְרִים קִדְמַת
 וְחִסְמַת הִיא אֶת־הָעֵבְרִים וּקְבְּרוּ שֵׁם אֲתָן
 גֹּגַל וְאֶת־כָּל־הַמּוֹנֵה וּקְרָאוּ גַיָּא הַמּוֹזֵן
 י' וּקְבְּרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהֵר אֶת־הָאָרֶץ
 שִׁבְעָה חֳרָשִׁים: י' וּקְבְּרוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָיָה
 לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הַכְּבָדִי נָהָם אֲדָנִי יְהוָה

כריתת העץ. יא. והיה מקום שם קבר, אמרו שהוא הפוך מקום קבר
 גי, כחוב בר' לנד, גיא שם עובדים את ים ככרת להניא משם פירות
 תמיד. קדמת הים, נמוצת ים גיכובר הוא ים ככרת, כן פי' רש"י ות"י. תי
 היא את העובדים, וסוגרת היא את העובדים מעבור, ומכאן פתרו וחכמי
 אפס עלהריח ריח הפגרים ותהיה מלת חוסמת עונת לשלשי. כן פי'
 ורד"ק והוא רחוק שירפח הכתוב על ענין שלא נזכר צדיק, ועוד שלא על
 לשון חסימה בחוטם, ועוד שלא עלאנלוהו בכל מקום כ"א יולא לשכי; ורש"י
 לזכות שחרגם וסמכה היא לחרין טוריא, וגם זה קשה כי לא יתיישב על
 הכתוב. וכראה שהוא פירש וחוסמת כמו וחוסמת בחלוק המ' בב', ורש"י
 החכים הגדול (יחזקאל כ"ט), שהוא כמו התכין. ולדעתי יעשו הכתוב צדקה
 אל הרי העברים הכזכרים בחורה ויסעו טהרי העברים ויחכו בערבות
 על ירדן ירחו (במדבר ל"ג ע"ח) ובקעת ירחו הוא מקום המאורע, כמו ש
 על ויראהו ה' את כל הארץ ואת הככר נקעת ירחו, (דברי ל"ד) שהיא
 גוג וכל העוון, שעתידין לפול נקעת ירחו. המוכה, זה' בסוף מקום

ההולען. ניכט אעהר חיס ווהרדע פהולען; מיט קריגזגענייגע ווערדען
 פייער חוכטרהולטן. זיח ווערדן זייהרע פלינדערער פלינדערן, חונד בערן
 זייהרע רייבער. זח טפריכט גחטט דער הערר. יא חויד דייעו ווי
 געטעהען לור זעלבען לייט; חיד ווערדע פיר גוג חוין בעקווחאפן
 גרובניו חין ישראל חנווייען; דחו טהול דער זיבערפפהרט חוין דו
 אחרגענייטע דעו מערעו; חס פוסע לווייער בעדגע, דחו זעלבוט
 אחן גוג חונד דעסען וואואטליכע טרופפען בעגרחבען, חונד דען חו
 נענען; דחו טרופפעלטהול גוג'. יב דחו הוין ישראל ווירד זיך א
 בעגרחבען בעשפטיגען— חוס דחו לחנד לו רייניגען— זיבען זינען
 יגעו ווירד וואואט יכעו פחוק בעגרחבען, חונד זיך חייגען רוהט ע
 ווערבען, חס טחגע דח חיד חיד העררויך געלייגט. זח טפריכט גחט

וַאֲשֵׁי חַמִּיד יִכְדִּילוּ עֲבָרִים בְּאֶרֶץ מִקְבָּרִים
 הָעֲבָרִים אֶת־הַנּוֹתָרִים עַל־פְּנֵי הָאֶרֶץ
 מִדֶּה־זֶה מִקְצֵה שְׁבַע־הַחֲדָשִׁים יִחְקְרוּ:
 וְעִבְרוּ הָעֲבָרִים בְּאֶרֶץ וּרְאָה עַצֵּם אָדָם
 יָה אֶצְלוֹ צִיּוֹן עַד קָבְרוּ אֶתֹו הַמִּקְבָּרִים
 לִגְיַא הַמּוֹן גּוֹג: ^{טו} וְגַם שָׁם־עִיר הַמוֹנָה
 יָבְרוּ הָאֶרֶץ:

המפטיח יצא נרכות אחרונות

רַחֵם אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים
 יִקַּבְּכֵם הַדּוֹרוֹת חָאֵל הַנְּאֻמִּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
 יִשְׁכַּל־דְּבָרָיו אֶמֶת וְצֶדֶק: נְאֻמֵּן אֱתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 מְגִים דְּבָרֶיהָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיהָ אַחֲזֵר לֹא־יָשׁוּב רִיקָם
 מֶלֶךְ נְאֻמֵּן וְרַחֵם אֱתָהּ בְּאֵי הָאֵל הַנְּאֻמֵּן כָּל־דְּבָרָיו:

א אהלה ודומיהם. גיא המון, כמיב נ' וא'. יד. זאכשי חמיד, אכשם
 ידדים לכך. יכדילו, כני ישראל. עוננים בארץ, היות עוננים בארץ חמיד
 המפוזרים ולקצתם בני המון גוג. את העוננים, עם העוננים. יחקרו,
 ש החקירה, כן פי' רד"ק, אבל יומתן מרגם ישורון למינדק, וכן דעת
 ש. ועברו העוננים, הולכי דרכים שיראו עלם אדם יבכו אללו ציון,
 שיש כאן עלם של מת, כדי שיפראו. עמכו הולכי דרכים ועושי טהרות,
 שאל אכשי חמיד המובילים לחקור, וקברו אותם. טו. וגם שם עיר המוכה,
 שהגיא יקרא גי המון גוג, כך העיר הסמוכה לגיא מקרא המונה, על
 המון גוג ההרגים סמוך לה. המונה, לא עפיק ה'.

הערר. יד אמן וירד נאך בעוונדערו אוננער ערנענען, דיח בעי
 נדיג דח: אחד דורכטרייען אונד דען רייענעדען העלפען ווערדען
 נאך חוין דער עררע ליגענדען רעוט בעגראפען, חות זיח לו
 גען. ביי נאך פֿעראוין זיבען אונחטע ווערדען זיח טטרייען.
 ערבליקט נון זיינער דער רייענעדען חיס אונדע חירגענד חין
 מענגעביין, זח אָוּט ער חוין דענען טטעלע חין אערקאחל לוריק
 פי דיח טאדטענגראָבער ווערדען בעערדיגט האָבען חיס טרוט
 טאחל נוג'. טו: עלבנט דיח טטעדט וירד אמן המוכה (טרופעני
 דט) נענען, נחֿדעט דחן אונד גערייניגט זיין וירד.

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושבי
 במהרה בימינו ברוך אלהי ממשכן ציון בבנינו
 שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בן
 דוד משיחה במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישכח
 ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך גשבע
 לו שלא יכבד גרו לעולם ועד: ברוך אלהי יי מגן דוד
 על החורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יונ
 השבת הורה ועליום חג הספורת הנה שנתה לנו
 אלהינו לקדשה ולמנוחה לששון ולשמחה לכבו
 ולתפארת על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכי
 אותך יתברך שמה בפני כל חי תמיד לעולם ועד ברוך
 אלהי יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

יקום פורקו אשר יהללו חז"ו ויזו טבעו.

תפלת מוסף.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אלהי יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 אל עליון גומל תסרים טובים ולנה הכל וזוכר תסרי
 אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה
 מלך עוזר ומאשיע ומגן ברוך אלהי יי מגן אברהם:
 אלהי גבור לעולם אדני מחיה מתים אלהי רב להושיע
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומ
 נופלים ורופא חולים ומחיר אסורים ומקיים אמונת
 לישגי עפר מי במוח בעל גבורות ופי דומה לך מל

הַתּוֹמָחִיָּה וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמַן אֶתְחִלְּהָ לְהַיְחִיחַ מֵתִים.
אָתָּה יי מְחִיָּה חַמְתִּים:

אָתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדְוֵשִׁים בְּכָל יוֹם
לְלוֹה פָּרָה. בְּאִי הַגַּל הַקָּדוֹשׁ:

קדושה לשׁן.

יִצְחָק וְנִקְרִי שְׁךָ כְבוֹד (שְׂכַל) שְׁיִחַ שְׁרָפִי קָדֵשׁ חֲמִקְדֵי שִׁים
הַבְּקָדֵשׁ. בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָה. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כִּדּוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָחֵי שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם
יֵאמְרוּ: ק'וֹם בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ: מ' מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפְּן בְּרַחֲמִים
עִם הַמִּיֻחָדִים שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד פְּעֻמִּים בְּצִהְבָּה
עֹמְרִים: ק'וֹת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד: מ' אֶחָד הוּא
זֵנוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא שְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמֵי
חַ לְעֵינֵי כָּל הוּ לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: ק'וֹת אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ננוכ קהלות חין סוערים אלהיכם.

אֱלֹהֵיכֶם יֵשִׁיב בְּשָׁלֹם סְכוּ וּמַעֲוָנָתוֹ. הַקָּס יָקִים דְּבִירוֹ
דָּר מִפְּתוֹ. וְעַד סֵלַת יִשְׁכַּן שֵׁם הוֹד שְׁבִינָתוֹ. הַיִּרְתָּ
הַתְּחִיָּה לְצַל לְשׁוֹמְרֵי סִכְחוֹ. הָעֵת יַעֲמִיד עַל אֶרֶץ
יִתְּנוּ. יִמְלוֹךְ עַל כָּל הָאָרֶץ הַבּוֹנֵחַ בְּשָׁמַיִם מַעֲלָתוֹ:

ח'יבדברי קדשך בכתוב לאמר:

ק'וֹת יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִגְצַח נְצֻחִים קָדֵשׁ חֲמִקְדֵי שִׁים וְשִׁבְחָה
יֵנוּ מִפִּינֵנוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֹךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.
אָתָּה יי רַגְלֵי הַקָּדוֹשׁ:

אֶתְּהָ בְּחֵרָתְנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֶהְבֶּתְּ אוֹתָ
 וְרָצִיתְּ בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת
 וְקִדְשֵׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִכָּל
 לַעֲבוֹדֹתֶיךָ • וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ
 קִרְבָּאתָ :

וְהַתִּין לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֶהְבָּה שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחַ
 וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחַת חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן • אָר
 יוֹם הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֵת יוֹם חַג הַסְּכוּרֹת הַזֶּה
 זְמַן שִׂמְחַתְנוּ בְּאֶהְבָּה מִקְרָא קִדְשׁ זִכְרֵנוּ לִיצִיאַ
 מִצְרַיִם :

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַ
 אֲדָמַתְנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וּלְרַאוֹ
 וְלִהְיֵת חַוּוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֶינוּ
 בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שִׂמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּ
 רַחֲמַן שֶׁתֵּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדַּל כְּבוֹד
 אֱבִינוּ מִלְּכָנוּ גְּלַח כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
 וְהוֹפֵעַ וְהַגִּישָׁא עָלֵינוּ לְעֵינֵינוּ כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין חַגִּים וְנִפְזוּצוֹתֵינוּ כִּפְּנֵי מִירְבָּתֵינוּ אָר
 וְתִבְיָאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בְּיוֹ

שֶׁהַבְּשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 מִנְחַת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֹדְרָם וּמוֹסָפִים
 לְבָתְּךָ: וְאֵת מוֹסְפֵי הַשַּׁבָּת הַזֹּאת וְאֵת מוֹסְפֵי
 חַג הַסִּבּוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
 חֶבֶד כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ שֶׁבַתְּבָת עָלֵינוּ
 דָּתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ
 זָר:

לִפְנֵי הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּגֵי שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי
 דָּגִים סֵלֶת מְנַחַח בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת שַׁבָּת
 בָּתוֹ עַל עֹלֹת תְּמִיד וְנִסְכָּה:
 זה קרבן שבת וקרבו היום כאמור.

וביום השני פרים בנט בקר שנים עשר אילים שנים
 כבשים בגני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'
 וביום השלישי פרים עשתי עשרי אילים שנים
 כבשים בגני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'
 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים
 כבשים בגני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'
 וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים
 כבשים בגני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'
 וביום השישי פרים שמונה אילים שנים
 כבשים בגני שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'

מִנְחַתְּךָ וְנִסְכֵיךָ כְּמִדְבַר שֶׁלַּשָּׁה עֶשְׂרֵינִים
 וְשְׁנֵי עֶשְׂרֵינִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ וַיֵּין
 זָבֹ. וְשַׁעִיר לְכֹפֵר. וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהַלְבָּתְּךָ:

ליום ב' דחה פ'
 ליום ד' דחה ע'

ישמחו במלכותה שומרי שבת וקוראי ענג עם מקו
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובה ובשביעי רצית
וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראש

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומנ
הדרש לנו טובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שע
רצונה בנה ביתה בבתחלה וכונן מקדשה על מכ
והראנו בבנינו ושמחנו בהקונו והשב פהנים לעבדו
ולוים לשירם לזמרם והשב ישראל לנויהם ושם נעו
ונראה ונשתחוו לפניך בשלש פעמי רגלנו ככח
בחורקה שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורה את
י אלהיה במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבע
ובחג הספות ולא יראה את פני יי ריקם : איש כמת
ידו כברכת יי אלהיה אשר נתן לך :

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיה לחיים ולשל
לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת לברכנו : אלהי
ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיה ור
חלקנו בחורקה שבענו מטובה ושמחנו בישועתה וטו
לבנו לעבדה באמת וחנוילנו יי אלהינו באהבה וברו
בשמחה ובששון שבת ומועדי קדשה וישמחו בה ישו
מקדשי שמחה ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנו

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם
וחשב ארצה עבודה לדבור בירכה וא
ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותו
רצון תמיד עבודת ישראל עמך :

וּתְחַיֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה רַצִּיז בְּרַחֲמִים.
רוּךְ אֲתָה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

סודים לרננו.

מִדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱהִינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ אֱהִי כָל
בְּשֵׁר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כִּן חַיֵּינוּ
וְחַקִּימָנוּ וְחָאֵסָךְ גְּלוּיֵינוּ לְהַצִּירָתָה
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר הַקִּדְשׁ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלֵבב שְׁלֵם עַל שְׂאֵנַחְנוּ
מִדִּים לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מִדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
אֱהִינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ
עוֹלָם וְעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
עֵנֵנו אֲתָה הוּא לְדוֹר וְדוֹר
דַּח לָךְ וְנִסְפָּר הַהִלְחָה עַל
עֵנֵנו הַמְּסוּרִים בִּיָּדֶךָ וְעַל
מִטְחֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל
עֵךְ שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
לְאִזְתִּיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂפָכְל־עַת עֵרֵב וּבִקְרָה וְצַהֲרִים
טוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְחַמְדָּתְךָ כִּי לֹא חָמוּ חַסְדֵיךָ
עוֹלָם קוּיֵנוּ לְךָ:

וְצַהֲרִים
טוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְחַמְדָּתְךָ כִּי לֹא חָמוּ חַסְדֵיךָ

וְלִכְלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ חַמִּיד לְעוֹלָם וְעַד:
לְחַיִּים יוֹדֶה פִּלְה וְיִהְלָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הַיְשׁוּעָה
עֲתָנוּ סִלָּה בְּרוּךְ אֲתָה יי הַטּוֹב שְׂמָה וְלָךְ נָאָה לְחַדוֹת:

לֵט אִיו אֲבוֹתֵינוּ פָּרְכָנוּ בְּבִרְכַת הַמִּשְׁלֵשֶׁת בְּתוֹרַה הַפְּתוּבָה עַל יְדֵי
שְׁהַעֲבִדְךָ הָאֲמוּרָה מִפְּנֵי אֲהֵרֹן וּבְנָיו בְּהַנִּים עִם קְדוּשָׁה כְּאֲמוֹר:
הִבְדֵּנוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ יִאֵר יי פָּנֵינוּ אֵיךְ וְיַחַד יִשְׂא יי פָּנֵינוּ אֵיךְ וְיִשְׂם לָךְ שְׁלוֹם:

שֵׁם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה
בְּאוֹר פְּנִיָּה גִתָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַנּוֹרָת חַיִּים וְאֲהַבְתָּ
ד וְצַדִּיקָה וּבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ

לְבַרְךָ אֵת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל יְעַת וּבְכֹל שְׁעָה בְּשָׁלוֹם
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַרֵךְ אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתָיו מִדְּבַר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי גַפְשׁוֹת
 וּנְפָשׁוֹי כְּעָפָר לְכֹל הַהֵיחָה פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרִדּוּן
 וְכֹל הַחַוְשָׁבִים עָלַי רָעָה מֵהֵרָה הַפֶּר עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחֲשַׁבְתָּם
 לְמַעַן שְׂמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְ
 תוֹרָתְךָ לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יִמְנָךְ וְעַנְנֵי: יְהִי לְ
 אֱמִרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹת
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית דָּוִד
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
 וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

הש"ץ חזר התפלה ואמר קדושת נעריצך, ואמ"כ אומרים הושענא לש

למנחה ככנסין לנהכ"כ ואומרים אשרי ובה לציון ח"ק, זאני תפלת, ומה
 ס"ת וקורין בסדר הזנוע הבא, ומחזירין הס"ת להיכל, ואומר ח"ק, ומספיק
 ש"ע עם אחת אחר, והש"ץ חזר התפלה ואומר קדושת נקדש, קדיש, על

לערבית מתפללין ומנדלין כנשאר מ"ש, אלף שא"א ויהי נועם, ואחה קד

אמר שגמר הש"ן תפלה מוסף מוליחין ס"ת ומעלין אותו על הבימה וכל
 יד לפניו לריד ללוטו, וכוטל כ"א לולב ואחרונג בידו. הש"ן מתחיל ואומר
 ענא כ"ט לפה"מ. מקיפין הבימה עם לולביהו ומענענין קלת בכסבוס
 אבל לא בהולכה והנזאה. פוכין דרך ימין, הופכין פניהם לסערב והולכין
 לפון ומסבנין, וכסגניעין לפני המינה מסיימין פיוט ההושענא ושכניסין
 להיכל. וכדרך הזה עושין כל ימי החג חוץ משנת שאמ"ק וא"ס ס"ת אלא
 זין אה"ק ואומרין הושענא.

הושע נא:

ענה אלהינו הושע נא: למענה בוראנו הושע נא:
 ענה בוראנו הושע נא: למענה דורשנה הושע נא:

ליום א' של סוכות.	ליום ב' של סוכות.
מל זיום ב' או ג' או ה' לשבוע.	מל זיום ג' או ד' או ו' לשבוע.
שנת זחגט אמן דתו היעראונו	שנת זחגט אמן דתו היעראונו
סטעהענדע אום נצורה.	סטעהענדע אמן דתו היעראונו
א"ב.	ע"ס א"ב.
יערוך שועי. בבית שועי.	אל למושעות. בארבע
תי בצום פשעי. דרשהיה	שבעות גשים בשועת. דפקי
לחושיעי. תקשיבה לקול	ערך שועות. הוגי שעשעות.
עי. וקומה ורושיעי.	וחידתם משהעשעת. זעקים
ר ורחק מושיעי. תי פן	לרשעות. חכי ישועות.
ועשעי. טוב באנק שועי.	מפולים פך שעות. יודעי

הושע נא, כל"ל ב' תיבות בכל כ"י שראיתי וכן עיקר.
 וערוך, אסדר, שועי תפלת. חי
 שניהם תארי' לאל יתנדך.
 ע, עשית. מרשיעי, ילר הרע.
 זבעה. שעשועו, דברי תורה המעשתי. וחידותם, כ"כ בכ"י. להשעות, ל'
 יל להככות פניך אליהם. טופלים נך, ישראל. שעות, שעה אליהם. יודעו

א"ב. חג שבח זחגט אמן עתודענדענו:
 זום נצורה כבבת. בוננת ברת נפש משיבת. גומרת
 כות שבת. דורשת משאת שבת. הקובעת אלפים
 וום שבת. ומשיבת רגל משבת. זכור ושמור מקומת

יחיש מושיעי. כלה מרשיעי.	בין שעות. כורעיה בשוח
לבר עוד הרשיעי. מהר.	להבין שמועות. מ
אלהי ישעי. נצח להושיעי.	נשמעות. נורין השועו
שא נא עון רשעי. עבור על	ספורות משמעות. עו
פשעי. פנה נא להושיעי.	משמיעות. פועל ישועו
צור צדיק מושיעי. קבל נא	צדיק נושעות. קר
שועי. רומם קרן ישעי.	השועות. רגש השואו
שרי מושיעי. הושענא:	שרש שעות. הושענב:
הופיע ותושיעי. הושענא:	החיש להשועות. חושעו

אני ותו הושיעה נא:

בינה לעתים. רגש תשואות, של עלמנות גוג שיהי' נג' שעות כלומר נ
 עמות כדאי' בילקוט זכריה ס"י י"ב בפסוק ביום ההוא אשים וגו', ג' פע
 גוג ועגוג נא על ירושלים וכו'.

אני והו הושיעה נא. גרסינן במס' סוכה דף ע"ה א' בכל יום עקיפין
 העוזב פעם אחת ואומרין אכא ה' הושיעה נא אכא ה' הללימה נא, ר"ל
 אני והו הושיעה נא וכו' עכ"ל, וכבר הרחיבו לגלות סמרי שני השמות
 ולפי פשוטו כראה שכונן ר"י אל שני השמות הקדושים אדני והויה ב"ה
 בוטריקון הזכירו ר"י, א' ג' י' שהשם הראשון, ה' ו' שהשם השני, ולדעת
 לא אמרו בהקפתם אכא ה' הושיעה נא אבל אמרו אכא אני והו הושיעה
 בלרוף שני השמות יחד, ככ"ל לפי פשוטו, וכאשר הלעמי הדברים לפני ר'
 הגדול אב"ד ור"מ דק"ק פ"מ יע"א, ה"ה אמ"ו הגאון האמתי החסיד והו
 מוהר"ר פינחס הלוי איש הורוויץ זכ"ל, אמר סעד לדברי, שכן עלאנו בו
 שקושות צוהר שהזכיר אני במקום השם הנכבד והנקרא בלשון אדנות, והבני
 ולדעתי זו כוונת הלל במס' סוכה כ"ג א' אם אני באל הכל באן, ואם
 אני באן מי באן? למקום שאני אהב רגלי מוליכות אותי, ואף הקב"ה א'
 וכו', וכן הגירסא בגמרות קדומות וכן העתיק בעל עין יעקב אלא שבספ'
 הגיהו וכמנו ואם איני באן במקום ואם אין אני, ומשבו לתקן הל' וקל
 הענין; וכראה עוד שמה שאמר הלל בסוף פ"א דאבות אם אין אני לי
 לי וכו' מוכן כוונתו הענין הנכבד כוסף על המוכן מפשטות המליכה גם
 מה בלשוננו תאומים בעונן אם להקטין או להגדיל, והבן.

ל ש ב ת

בשבת. חשוא למהר ביאת שבת. מזרחת כל משש
 לשבת. וישבת וממתנת עד פלות שבת. פבוד וע
 קוראה לשבת. לבוש וקסות מחלפת בשבת. מא
 ומשחה מבינה לשבת. נועם מגדים מנעמת לשב

בְּהוֹשַׁעַת אֱלֹהִים בְּרוּר עֲמָךְ. בְּצִאֲרָה לְיֵשַׁע עֲמָךְ.
בֶּן הוֹשַׁענָא:

הוֹשַׁעַת גּוֹי וְאֱהִים. דְּרוּשִׁים לְיֵשַׁע אֱהִים. בֶּן הוֹשַׁענָא:
הוֹשַׁעַת חֲמוֹן צְבָאוֹת. וְעַמָּם מְלֹאכֵי צְבָאוֹת. בֶּן הוֹשַׁענָא:
הוֹשַׁעַת זָכִים מִבֵּית עֲבָדִים. חֲנוּן בְּיָדָם מִעֲבָדִים. כ"ה:
הוֹשַׁעַת טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יִקְרָה עַמָּם מִעֲבָרִים. כ"ה:
הוֹשַׁעַת מְשׁוֹרְרֵת וַיֹּשַׁע. לְגוֹחָה מְצִינָת וַיֹּשַׁע. כ"ה:
הוֹשַׁעַת מְאֹמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶחְכָּם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶחְכָּם. כ"ה:

והושעת אלים, מלאכים. גוי ואלהים, כדכתיב אשר פדית לך מעלגים
ים ואלהיו (ש"ב ז' כ"ג). ועיין מה שנאיתי בסלוק ליום ב' דפסמ. כנה,
אל עש"ה וכנה אשר נטעה יסיך (מהלים פ'). לגוחה סלויכת ויושע,
גמו בשביל גוחה היינו הקב"ה כחוב וסלוי ויושע, כד שכול לקרות ויושע,
די כניכול עלמו כגאל עמהו, כמו שנאיתי בסלוק הכ"ל מטעם רז"ל.
הו, סוליהא לשון כי אתה גותי מנטן (מהלים כ"ב). נקוב, ספורט.

ל ש ב ת

יְדוּת שְׁלֹשׁ מְקִימַת בְּשַׁבָּת. עַל שְׁתֵּי כְּבוֹדוֹת בּוֹצֵעַת
שַׁבָּת. פּוֹרְטַת אַרְבַּע רְשׁוּיּוֹת בְּשַׁבָּת. צוּוֵי הַדְּלָקַת גֵּר
לְקַח בְּשַׁבָּת. קְרוּשׁ הַיּוֹם מִקְדָּשָׁת בְּשַׁבָּת. רֶגֶן שִׁבְעַ
לֵלֶת בְּשַׁבָּת. שִׁבְעָה בְּרַח קוֹרְאָה בְּשַׁבָּת. הַנְּחִילָנָה
עַם שִׁפְלוֹ שַׁבָּת. הוֹשַׁענָא:

אָנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשַׁעַת אָב רַיְמוֹן הַשְּׁלִיךְ עָלֶיךָ יְהִי. בְּעֵדוֹ רְדָה
וּמְלִטָהוֹ מְלֵהֵב. בֶּן הוֹשַׁענָא:

הוֹשַׁעַת גּוֹיָנוּ מִסַּר יְחִידָתוֹ לְשִׁלְחַ. דְּבִרְתָּ לְהוֹרוֹ יִדָה
אֶל הַשְּׁלַח. בֶּן הוֹשַׁענָא:

הוֹשַׁעַת הַנְּיָבֵק עִם מְלָאכֵי קְדִישׁ וְעִיר. וּמְלִטָהוֹ
מִשְׁטָם שְׁעִירֵי בֶּן הוֹשַׁענָא:

הסוף אברהם. מלהב, מאור כשדים. יחידתו, בנו יחידו, יחקה. לשלח,
הכאבק וכו', זה יעקב. שעיר, עשו. זרעו, של יעקב נטעה שכם.
ישראל. ממכריכיתו במלנן, מעלרים המענידים אותם בכרך בחומר

בְּהוֹשֵׁעַהּ סוֹמְכֵי מִזְבַּח. עוֹמְמֵי עֲרֵבָח לְחֻקֶּיהָ מִזְבֵּיחַ.
כְּחַו' פְּלֵאֵי אֲרוֹן בְּהַפְשָׁעִי. צִעַר פְּלִשְׁתַּבְּחָרוֹן אֶף וְנוֹשֵׁא

והוצאתי מאשר לא נזכר שם פועלו לרמוז על יליאת כביכול עלמנו
כהושעת פלאי ארון וכו', רומז על לקיחת ארון אלהים ע"י פל
יד ה' היתה גם להכותם, כמזואר בס' ש"א סי' ה'. בבבלה שלחת וכו',
למעכבס שלחתי בבבלה (ישעיה ע"ג י"ד), וע"ש מנחת ש"י.

ל ש ב ח.

בְּהוֹשֵׁעַהּ זָרְעוּ בְּבוֹאֵם עַל הָעִיר בְּמַח. תְּרַדְתָּ צְרִים
בְּנִסְעֵם וְחָלְכוּ לְבַמַּח. בֶּן הוֹשֵׁעַ

בְּהוֹשֵׁעַהּ מְהוֹרִים מִמְּפְרִיכֵמוּ בְּמַלְכֵן. יִרְדוּ בְּמַצֹּלוֹ
כְּמוֹ אֶבֶן בֶּן הוֹשֵׁעַ

בְּהוֹשֵׁעַהּ כָּלִיל בְּנִתְעַלְמָח בְּנוֹמָא צוֹרְתוֹ. לְיִירְתוֹ
חֵיק הוֹרְתוֹ. בֶּן הוֹשֵׁעַ

בְּהוֹשֵׁעַהּ מוֹצֵנְתָּ בַד בְּנִתְעַבְר. נְאֻמֵן חַל בְּעֵדוֹ וְנִחְנַבְר
בֶּן הוֹשֵׁעַ

בְּהוֹשֵׁעַהּ סָגַר בֵּיד יִשְׁבִי בְּנוֹב חֲנִיתִי. עֲזָרוּ אֲבִישׁ וְנִקְ
אֶת הַפְּלִשְׁתִּי. בֶּן הוֹשֵׁעַ

בְּהוֹשֵׁעַהּ פָּקִיד כְּנֹד שִׁבְעַ מִמְּעוֹנֵי. צִפִּירָה לְיִשְׁעַ
וְשׁוֹבְבָתוֹ לְמִלוֹנֵי. בֶּן הוֹשֵׁעַ

בְּהוֹשֵׁעַהּ קָצַב פֶּר וְשַׁעְתוֹ לְמַעְלָה. רִשְׁפָתוֹ הָאֵשׁ וְנִבְר
הַפִּיּוֹם אֲשֶׁר בְּהַעְלָה. בֶּן הוֹשֵׁעַ

בְּהוֹשֵׁעַהּ שׁוֹעַ לָהּ כִּי מֵת הַיְלָד. הָשִׁיב רוּחוֹ אֵלָיו וְנִקְ
בְּשֵׁר הַיְלָד. בֶּן הוֹשֵׁעַ

ונלככים. ירדו, המפריכים. כליל, עשה. מולכף נד, אהרן הכהן. כנחענה
המאכף צו ה'. כאמן חל בעדו, עשה כאמן בית התפלל בעדו, כדמעות
המאכף ה' מאוד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן זעת ההיא (דברים ט' כ').
בֵּיד יִשְׁבִי וכו', דוד כמזואר בס' שמואל ז' סמן כ"ו י"ו. פקיד ככד שבע וכו'
על שלמה במעשה הכוזב בסמ' גיטין דף ס"ח ז', אבל לא נזכר שם כי שבע
כטרד, ולא ידעתי היכן מלא בן. קלכ פר וכו', זה אלי' צמעשה צביאי' הנעלה
בס' ש"א סמן י"ח. שוע לך וכו', זה אלישע צמעשה בן השוכמית בעלככים ז'

הו קחלות כבלה שלחה רחום למענם שלחה כיה:
הושעת שבות שכימי יעקב. השוב ורשיב שבות
אהלי יעקב. ותשיעה נא:

ת שמואל.

הושעת שומרי מצות. וחזכי ישועות. אל למושעות.
הושעת נא: אני והו הושיעה נא:

הושיעה את עמך. וכרד את נחלתך. ורעם
נשאים עד העולם: ויהיו רברי אלה אשר
תחננתי לפניי קרובים אל אלהינו יומם
ללה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
שרא דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי
ארץ כי הוא האלהים אין עוד:

קדיש שלם, אין כאלהינו, עלינו ח"ו.

אם. ליום ג' של סכות (ואם כל ביום ב' לשבע א למושעות וכש' אום נצורה).
אם אני הומה. ברה בחמה. גולה וסורה. דמרה
המר. ההרונה עליה. ונחשבת בצאן טבחה. זרורה
מבעיסייה. הבוקה ודבוקה בך. מוענת עקה.
חדה ליחדך. כבושה בגולה. לומדת יראתך. מרומת
חי. נתונה למפים. סובלת סבלך. עניה סוערה.
דעת טוביה. צאן קדשים. קהלות יעקב. רשומים
שמה. שואגים הושענא. המוכים עליה. הושענא:

כהושעת אלים ח"ו וויא חבטן.

אם אני חומה, כינוי לישראל וכן כל הכך דקא חשיב ואזיל. טוביה
אל לקשה רבינו.

ע"ס א"ב. ל"ט של סכות. (ואם חל ביום א' או ג' בשבוע אום אני חום
 אבן שתיה. בית הבחירה. גרן ארנן. דביר המ
 הר המורה. והר יראה. זבול הפארתה. חנת דוד.
 הלבנון. יפח נוף משוש כל הארץ. כלילת יופי. ר
 הצדק. סכון לשבתה. נוח שאנן. ספרת שלם. ע
 שבטים. פנת יקרת. ציון המצינת. קדש הקדשים.
 אחבה. שכינת כבודה. הושענא. הל לפיות. הוש
 מהושעת אלים מו"ח ויח חבענ.

ליום ה"ט של סכות. (ואם חל ביום ב' או ד' בשבוע אבן שתיה ושנת אום נ
 ע"ס א"ב.

אדמה מארר. בהמה מטשכלת. גרן מגום.
 מדלקת. הן ממארה. ואכל ממהומה. זית כפ
 חפה סחגב. טרף מגובי. יקב מילק. פדם מחול
 לקש מארפה. מגר מצלצר. נפש מברולה.
 מסלעם. ערדים מדלות. פרות משדפון.
 מצמירות. קציר מקללה. רוב מרוזן. שבו
 מצנמן. הושענא. הבואה מחסיל. הושענא:

מהושעת אלים מו"ח ויח חבענ.

ליום ז' של סכות בשנת אום נצורה, ואם הוא יום א' או ג' בשבוע אדמה נ

אבן שתיה, כנוי לכה"מ, וכן כל הנך לקח חשיב כולם כינויים וי
 לכה"מ ולירושלים, גרן ארנן, כל"ל בב' קמלין כדכתיב גד"ה א' כ"א י
 אדמה שארה, שלא תבוא שארה באדמה, לשון ארורה האדמה כי
 גרן סגום, גום וסגום וגובי וילק וארבה ולללל וסלעם וחסיל כולם שמות
 הארבה. מדלקת, מחמימה השורפת הדגן. זית טכאל ל' כי ישל זיתך (י
 כ"ח מ') מגובי, כל"ל ל' יולר גובי (עמוס ז' א' ובחוס ג' י"ז). לקש,
 לייח פרי, עיין פי' רש"י באיוב כ"ד ו'. רוב, למח ל' למיחה מ'
 כלשון רביא. או שטעמו סיני קטניות, וכמו שאז"ל, כל סיני קטניות אין
 עושה רבוק סינים לגר מן רוביא (חולין כ"ב א').

סדר השענות להושענא רבא • פב

הושענא רבא לא יתול לעולם כי אם נאמד קימי אוב"ד נב"א למדע

שנעה הקפות שמקיפין בהושענא רבא, הם נסוד הקפות השמיטה. והם נגד שנעה ספירות הנניק, וכל פיטות ההקפות הן ליטק, לעורר עדם הסמד, ע"כ בכל הקפה יאמר פסוק המורה על אטו הסכרה.

הושענא:

ענה אלהינה הושענא: למענה בוראנה הושענא:

ענה בוראנה הושענא: למענה דורשנה הושענא:

ז"כ.

מען אמרה: למען בריחה: למען נדלה ותפארתה:

ען דחה: למען חודה: למען ועודה: למען זרה:

ען חסדה: למען טובה: למען יחודה: למען כבודה:

ען למודה: למען מלכותה: למען נצחה: למען סודה:

ען עדה: למען בארה: למען צדקה: למען קדשקה:

ען בחמיה הרבים: למען שכינתה: הושענא: למען

לתה: הושענא:

בהקפה ראשונה יאמר עולם חסד יבנה

ד"ק איך אופנים אערוד שועי, ואופנים אל למתשעות מעלוא לעיל.

ז"כ.

הערוד שועי: בבית שועי: גלירי בצום פשעי:

שהיה בו להושיעי: הקשיבה לקול שועי: וקומרה

מען אמרה: כן הנקוד בכל כ"י וד"י הב' נש"א וקטן לפנייה וכנה

ברי, בריחה נדלה ותפארתה וכו'; וכן מהנג הפייטנים בהרבה

זית כשהדבור לכוכב הזכר וסמכו על הכמונים

בהרבה מקומות בעקרא, ככתוב במכלול בפתיחי פקדה; ומלאנו כמה

ש שכתבר מחוכם שמיסדס הקפיד על כך לנקד הב' נש"א דוקא

קטן לפנייה, כמו אותן הפיוטים שהוסדו על מקלג השירים במספר ימות

צות, אכן בעלות לה בך אפה עפה אותה אינו נכון להשתמש בהש

ח הזכר אם לא בהפסק ענין שלא יתעורר זכר עם ל"כ. למען אמרה, מוסב על הושענא, וכן בולס, דמך, תורה ייעודך, האל גיה"כ. יעודך, שמך העיומה.

וְהוֹשִׁיעֵי זְכוֹר וְרַחֵם מוֹשִׁיעֵי חַי בֶּן הַשְּׁעָשְׁעֵי
 בְּאַהֲבַת שְׁעֵי יְחִישׁ מוֹשִׁיעֵי כְּלָה מְרֻשְׁעֵי לְבַל
 תְּרֻשְׁעֵי מִהַר אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי נִצַּח לְהוֹשִׁיעֵי שָׂא
 עוֹן רֻשְׁעֵי עֲבוֹר עַל פְּשָׁעֵי פְּנֵה נָא לְהוֹשִׁיעֵי
 צַדִּיק מוֹשִׁיעֵי קַבֵּל נָא שׁוֹעֵי רוּמָם קָרַן יִשְׁעֵי
 מוֹשִׁיעֵי הוֹשַׁעְנָא: הוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעֵי הוֹשַׁעְנָא:

בהקפה שניה יאמר לך זרע עם גבורה תעזו ירך תרום ימנך

ע"ס א"ב

אֲדוֹן הַמוֹשִׁיעַ בְּלִהֵב אֵיזַן לְהוֹשִׁיעַ גְּבוּר וּמוֹלַג
 בְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ הֵא הַמוֹשִׁיעַ וּמְצִיל וּמוֹשִׁיעַ זֶמֶן
 הוֹשִׁיעַ חוֹכֵה הוֹשִׁיעַ מְלֹאֵה תִשְׁבִּיעַ יְבוּל לְהַשִּׁיב
 כָּל שִׁית הַדְּשָׂא וְרוֹשִׁיעַ לְגִיּא בַל תְּרֻשֵׁעַ מְגִד
 תְּמַחִיק וְתוֹשִׁיעַ נְשִׂאִים לְרִפִּיעַ שְׁעִירִים לְהַגִּי
 עֲנָנִים כְּלֵהֲמַנִּיעַ פּוֹחַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ צְמֵאֵה תִשְׁבֵּב
 קוֹרְאֵה הוֹשִׁיעַ רַב לְהוֹשִׁיעַ שׁוֹחֲרֵה הוֹשִׁיעַ הוֹשַׁע
 הַמִּימָה הוֹשִׁיעַ הוֹשַׁעְנָא:

בהקפה שלישית יאמר חתן אמת ליעקב חסד לאברהם.

ע"ס א"ב

אִם אֲנִי חוֹמַת בְּרַחַם כְּחַמַת גּוֹלָה וְסוֹרָה דְמַר
 לְחַמַר הַהַרְוֵנָה עָלֶיךָ וְנַחֲשֶׁבֶת כְּצֵאן מְבַחַת זָרוֹ
 בֵּין מְכַעֲסִיךָ חֲבוּקָה וְדְבוּקָה בְּךָ מוֹעֲנַת עֵי
 יְחִידָה לְיַחֲדָךְ כְּבוֹשֶׁת בְּגוֹלָה לּוֹמְדַת יְרֵאָהךָ מְרוֹ
 לְחֵי נְחוּנָה לְמַכִּים סוֹבֵלַת סְבִלְךָ עֲנִיָה סוֹעֵרָה
 פְּרוּעַת מוֹבִיָה צֵאן קְדָשִׁים קַחֲלוֹת יַעֲקֹב רְשׁוּמֵי

זועקד, הזועקים אליך. חוכיך, המחכים לך. טלאיך, ישראל. טו
 פירות, כשיאים, עננים. שעירים, העטר הדק.

אמרי שואגים הושענא המוכים עליה הושענא

בהקפה רביעית יאמר נעימות בימיך נצח.

ואב

אדם ובהמה בשאר ורוח ונשמה גיד ועצם וקרמה
גית וצלם ורקמה הוד להבל דמה ונמשל כבהמות
מה זיו וחאר וקומח חרוש פני אדמה טיעת עצי
ומה יקבים וקמה כרמים ושקמה לתבל המסימה
גרות עז לסממה גשיה לקימה שיחים לקוממה
נים לעצמה פרחים להעצימה צמחים לגשמה
ים לזרמה רביבים לשלמה שתיה לרוממה הושענא
יפה על בלימה הושענא

ופה סמיטת יאמר " אדונינו מה אדיר שמך ככל הארץ אשר תנה
הודך על השמים.

ואב

למען איתן הנזרק בלהב אש: למען בן הנעקר על
ים ואש: למען גבור הנאבק עם שר אש: למען
לים הנחית בענן ואור אש: למען רועלה למרום
זעלה כמלאכי אש: למען והוא לה בסגן באראלי
למען זכר דברות הנתונות מאש: למען חפוי

אדם ובהמה מוסב על הושענא. גיד ועלם וקרמה, כ"כ נב"י והוא עיקר
קדמתי עליכם עור (יחזקאל ל"ז) ונדבני רז"ל קרום שעלה מחמת המכה
(כיסוי העור על הבשר לכן הוא עתיים עם גיד ועלם, ונדכום שנאו
ט וקוסה אשר אין לו עכין לבאן. ורקסה, ל' רקמתי במחמיות ארץ (תע"י)
ט) ל' ילירה ולורה. טיעת, כטיעת, כשמה, הארץ הכשעה נש"י, ארץ.
ט עלים. לגשמה ולזרמה ל' גשם זרם טים.

למען איתן, אברהם אבינו הנקרא איתן האזרחי. בן הנעקר. יחזק. גבור
אק, יעקב. כחית בענן ואור אש, כ"כ בכל כ"י עדויקי' וכן עיקר וכדכתיב
זו בענן יומם וכל הלילה באור אש (תילים ע"ח י"ד), ובכ"י של י"ח גורם
זו ל' הפעיל וגם זה עיקר וכליטנא דקרא וינחס. הועלה למרום, זה
ז' דנינו. והוא לך בסגן זה אהרן הכהן, אד דנרות, עתן ז"ל הדברות.

ירעות וענן אש: למען מכם הר ירדה עלינו
 למען ידירות אשר אהבת משמי אש: למען פ
 עד שקעה האש: למען לקח מחפת אש והסיר חרון
 למען מהנא קנאה גדולה באש: למען נף ידו ו
 אבני אש: למען שם טלה חלב כליל אש: למען
 בנרן ונתרצה באש: למען פלל בעזרה וירדה הא
 למען ציד עלה ונתעלה ברכב וסוסי אש: ה
 קדושים משלבים באש: למען רבו רבון חו וע
 אש: למען שממות עירך השריפה באש. הושענ
 למען תולדות אלופי יהודה תשים ככיוור אש. הושענ

במקפה שנים יאמר צדיק * בכל דרכיו נחמד בכל מעשיו.

ע"ם סג"ק ושם המחבר אלעזר סוק.

תהיננו לשם ולתהלה. תשיבנו אל החבל ויא הנה
 תרוממנו למעלה למעלה. תקוממנו לחרם סגל
 תציבנו כעץ על פלגי מים שרתולת. הפדנו מכל
 ומחלה. תעטרנו באהבה כלולה. תשמחנו בנ

חפץ ירעות, המסכן המסופה צריעות וענן אש. טכס הר, תיקון הר סיני. ד
 זה בהמ"ק עש"ה עה ידיחה משכנותיך (תילים פ"ד), כמה וכו', עשה
 שהתפלל עד שקעה האש. לקח מחתות אש, אהרן. מקנא, פנחס; באש
 אש, והעברשו על אל"י יהרום סדר הדורות, ועוד שאמר אחריו למען ציר
 אל"י. כף ידו, יהושע שהכניף ידו בתפלה וכפלו אבני אש וברד וירמו אלה
 ביהושע י' י"ה. שם טלה חלב, שמואל במבואר בספר ש"א ו' ע'. עמד
 דוד כדכתיב הקס לה' מוזבז בגורן ארוכה וגו' ויעתר ה' לארץ (סוף ש
 פלל בעזרה שלמה לדכתיב ובכלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים (ד
 ז' א') ליר עלה. אל"י כדכתיב בטלבים ז' ז' י"א. קדושים וכו',
 מישאל ועזרי' רבוא רבן חו, זה דניאל שראה רבו רבון וזכר דיבור כ
 דניאל ז' י'. שממות, כל"ל בחירק; וי"ג שממות עירך אשר מבנה באש
 מוסיפים תי"ו למען מבנה ותהי' לה חומות אש. תולדות אלופי וכו', פ
 אשים. אש אלופי יהודה ככיוור אש (זכרי' י"ז ו').

חזננו וכו', כולו מבואר בעלמו, תשיבנו, ב"כ כב"י של י"ת ו'

תפלה. תנהלנו על מי מנוחות סלח. המלאנו חכמה
 ובלה. תלבישנו עוז וגדלה. תכתירנו בכתר בלולה.
 ושרנו באורח סלולח. תפיענו בישר מסלת. תחננו
 דחמים ובהמלה. תזכירנו במי זאת עולה. תושיענו
 דה הגדולה. תהדרנו בזיו המולה. תדבקנו באזור
 תולה. תניענו לקץ הגאקה. תביאנו לביהה ברנה
 תלה. תאדרנו בישע וגילה. תאמצנו ברוח ותצלה.
 לרבנו בבנין עירך כבתחלה. תעלנו על כל אם
 תתלה. תזכירנו בששון וגילה. תרביצנו במרעה שכן
 תתלה. תושיענא. תחוקנו אהייעקב סלח. תושיענא:

קפה זביעית עללס ביחד ויאמר לך " הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
 כל בשמים ובארץ לך " הממלכה והמתנשא לכל לראש: והיה "
 לך על כל הארץ ביום ההוא יהא " אחד ושמו אחד: ובתורתך כחוב
 אבד. שמע ישראל " אלהינו " אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

פ א"ב. תסופו קתוס שמואל.

כהושעתא אלים בלוד עפדה, בצארה לישע עפדה,
 בן הושענא:
 הושעתא נוי ואהים, דרושים לישע אהים, בן הושענא:
 הושעתא המון צבאות, ועמם מלאכי צבאות, בן הושענא:
 הושעתא זפים כבית עבדים, חנון בידם מעבירים, כיה:
 הושעתא טבועים בצול גזורים, יקרה עמם מעבירים, כיה:
 הושעתא כנה משוררת וישע, לגוחה מצינת וישע, כיה:
 ה' מאמר והוצאתי אתכם, נקוב והוצאתי אתכם, כיה:
 הושעתא סובבי מזבח, עומסי ערבה לתקוף מזבח, כיה:
 הושעתא פלאי ארון כהושע, צער פלשת בחרון
 אף ונושע, בן הושענא:

אננו זרית והללה, כ"כ זכ" ועיקר, כי אין סדרך הפיטון להכפיל המרוזים.

כְּחֹשֶׁעַתָּה קְהָלוֹת כְּבָלָה שְׁלַחְתָּ, רַחוּם לְמַעַנְם שְׁלַח
בֶּן חֹשֶׁעַתָּה

כְּחֹשֶׁעַתָּה שְׁבוּרָת שְׁכֵמִי יַעֲקֹב, הַשׁוּב וְרֹאשִׁיב שְׁבוּרָת
אֶהְיֶיךָ יַעֲקֹב, וְהוֹשִׁיעַח נָא:

כ"ט שמואל.

כְּחֹשֶׁעַתָּה שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת, וְחֹכְמֵי יְשׁוּעוֹת, אֵל לְמוֹשְׁעוֹת
וְהוֹשִׁיעַח נָא: אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעַח נָא:

אָנָּה הוֹשִׁיעַח נָא:

ע"ס א"ב.

אָנָּה אֶזְוֶן חֵין הָאֲבִי יִשְׁעָךָ.

וְהוֹשִׁיעַח נָא בְּעַרְבֵי גַחַל לְשַׁעֲשַׁעָךָ.

אָנָּה גָּאוֹל כַּנַּת גַּמְעָךָ.

וְהוֹשִׁיעַח נָא דְיוֹמָה בְּטֹאטְאָךָ.

אָנָּה הַבֵּט לְבָרִית טַבְעָךָ.

וּמַחְשַׁבֵי אֶרֶץ בְּהַטְבִּיעָךָ.

אָנָּה זְכַר לָנוּ אֵב יִדְעָךָ.

וְהוֹשִׁיעַח נָא חֶסֶדְךָ לָמוֹ בְּהוֹרִיעָךָ.

אָנָּה מַהֲנִירֵי לֵב בְּהַפְלִיאָךָ.

וְהוֹשִׁיעַח נָא יִדַע פִּי הוּא פְּלֹאָךָ.

אָנָּה כַּבִּיר כַּח הֵן לָנוּ יִשְׁעָךָ.

וְהוֹשִׁיעַח נָא לְאֲבוֹתֵינוּ כְּהַשְׁבַּעָךָ.

אָנָּה מִלֵּא מְשֹׁאֲלוֹת עִם מְשׁוֹעָךָ.

אנא אזון, האזינה. חין, חכינה, לשעשעך, לשחקך. ככת כטעך, ישרל
עש"ה בתילים פ'. דומה, שס אומה עשא דומה (ישעי' כ"א י"א). בטטטטך, ל
זטטטתי' (ישעי' י"ד כ"ד). לברית טבעך, לברית עילה הטנוע וחמוס ככשכ

נְעַקְדַּ כְּמֹהַר בְּהַר מֹר שׁוּעָה •
א כִּיב אֲשֶׁלִי נִמְעָה •

וְהוֹשִׁיעָה נָא •
עֲרִיצִים בְּהִנְיָעָה •

וְהוֹשִׁיעָה נָא •
א פָּתַח לָנוּ אוֹצְרוֹת רַבְעָה •

וְהוֹשִׁיעָה נָא •
צִיָּה מֵהֶם בְּהִרְבִּיעָה •

וְהוֹשִׁיעָה נָא •
א קוֹרְאִיה אֶרֶץ בְּרוּעָה •

וְהוֹשִׁיעָה נָא •
רַעַם בְּטוֹב מְרָעָה •

וְהוֹשִׁיעָה נָא •
א שְׁעָרָה תַעֲלֵ מִמְשׂוֹאָה •

וְהוֹשִׁיעָה נָא •
הַל הַלְפִיּוֹת בְּהַשְׂאָה •

אָנָּה אָנָּה הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא

נָא תַעֲיִנוּ כְּשֶׁת אוֹבֵד • שְׁמֵנוּ מִסְפָּרָה אֵל תֵּאבֵד •

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא •

נָא רַעַת אֶת צֵאן חֲתָרְגָה • קְצוּפָה וְעֲלִיהָ תְרוּגָתָה •

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא •

נָא צִאָה וְצֵאן מְרַעֲיָה • פְּעֻלָּתָה וְרַעֲיָה •

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא •

נָא עֲנִי הוֹצֵאן • שִׁיחֶם עֲנָה בְּעֵת רִצּוֹן •

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא •

נָא נוֹשְׂאֵי לָהּ עֵינַי • מִתְקוּמָה יִרְוִי כְּאֵין •

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא •

נָא לְמַגְסְבֵי לָהּ מַיִם • כְּמַמְעִינֵי תִשׁוּעָה יִשְׂאֲבוּן מַיִם •

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא •

נָא יַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים • טְפוּלִים בְּהָ וּבְשִׂמְךָ נוֹשְׁעִים •

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא •

ירעד, אנרהם. כעקד וכו', וי"ג כעקד זהר מור שועך. אשלי כטעך, גות כטע שלך והיינו ישראל כלר כטעך (ישעי' ס' כ"א). רבעך, גשמך. לי' זה. ברועך, בהתחנך עמה' ל' ואיש רעים להתרועע (משלי י"ח). מעל לה. מסואך, ל' חורבן כמו שואה ומאואה (איוב ל' ג'). בהשיאך, כסי' גשיות והתרוסקות, וכס"א גרם בהוכיעך.

אל גא חמוץ בְּגָדִים . זְעוּם לְגַעַר כָּל בּוֹגְדִים

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵה

אל גא וְזָכוֹר הַזְכוּר . הַנִּכְזָרִי בְּלִרְתָּהּ וְכוּ

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵה

אל גא דוֹרְשִׁיךָ בְּעֵנְפֵי עֲרֵבוֹת . נְעִים שְׁעַח מְעַרְבוֹ

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵה

אל גא בְּרַךְ בְּעֵטוֹר שְׁנָה . אֲמַרִי בְּפִלּוּלֵי שְׁעָה נָא

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵה

אָתָּה אַ גָּא הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵה נָא אָבִינוּ אָתָּה

ע'ם חשרק בדלח וע'ם א"ב בסוגר.

לְמַעַן תָּמִים בְּדוֹרוֹתָיו . תִּנְמַלֵּט בְּרוּב צְדָקוֹתָיו . מְ

מִשְׁטָף בְּבוֹא מְבֹל מַיִם . לְאוּם אֲנִי חוֹמָה .

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵה נָא אָבִינוּ אָתָּה :

לְמַעַן שָׁלֵם בְּכָל מַעֲשָׂיִם . תִּמְנַפֵּחַ בְּעֲשָׂרָה נְפוֹ

בְּשָׂר מְלָאכִים גַּם יִקַּח נָא מַעַט מַיִם . לְבָרָה בְּחַטָּ

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵה נָא אָבִינוּ אָתָּה :

לְמַעַן רַךְ וַיִּחַד נַחֲנֵט לְמֵאָה . זַעַק אִיהָ הַשָּׂה לְעוֹלָ

בְּשָׂרוֹהוּ עֲבָדָיו מְצֵאֵנוּ מַיִם . לְגוֹלָה וְסוּרָו

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵה נָא אָבִינוּ אָתָּה :

לְמַעַן קָדִים שָׂאת בְּרַבָּה . תִּנְשַׁטֵּם וּלְשִׁמְךָ חֲכָה . מִן

בְּמַקְלוֹת בְּשִׁקְחוֹת הַמַּיִם . לְדַמְרָה לְרַקָּ

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעֵה נָא אָבִינוּ אָתָּה :

לְמַעַן צְדָק הַיּוֹת לָךְ לְכַהֲנֵי . בְּחֶרְתֵּן פְּאָר יִכְרְתֵן מִנֶּה

אל גא. הנכזרי בלחך וכו', תאר לישראל עש"ה ואכדה לי בחמשה

בסוף וסופד שעורים ולתך שעורים (הושע ג' ב') והיינו כור והיינו מ

ולדעת הפייטן יהי' ואכרה מניחת ככר בראיית דגשות הכ"ף. נעים, שום

עערבות, עשמים. לאמרי בפילוילי שעה נא, כ"ב בכ"י וכן עסמנר ונסס

אמרי רלה בפילוילי ביום הושענא.

למען תמים וכו', נח. לאוס אני תומה, תאר לישראל בשיר השירים, וכן לכוה כב

ולדמחה לתמר וחכריהם שפיוט. שלם, אברהם. כשר, כאשר ראה, ל' אזור

בְּמִסְפָּר בְּמֵי מְרִיבַת מַיִם. לְהִרְדָּה הַטּוֹב.

הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָהּ:

עַן פֶּאֶר הָיִיתָ גָבִיר לְאֲחָיו. יְהוּדָה אֲשֶׁר נָכַר בְּאֲחָיו.

מִסְפָּר רַבַּע מִדְּלִיּוֹ יַל מַיִם. לֹא לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ.

הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָהּ:

עַן עָנִיו מִכָּל וְנִבְחַן. אֲשֶׁר בְּצַדִּיקוֹ כָּל־כָּל הַיָּמִין.

מְשִׁיךְ לְגֹאֵל וּמְשֹׁי מַמִּיִם. לְזֹאת הַנְּשִׁקְפָה.

הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָהּ:

עַן שָׁמַח בְּמַלְאֲכֵי מְרוֹמִים. חֲלוּבֵשׁ אוֹרִים וְרַמִּים.

מְצִיחַ לְבוֹא בְּמִקְדָּשׁ בְּקַדוּשׁ יְדִים וְרַגְלִים וְדַחֲיִצַת

מִלְחָמָה אֲהַבָה. הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָהּ:

עַן נְבִיאָה מְחֹלַת מַחְנִים. לְכַמְתִּי לֵב הוֹשִׁמָּח עֵינַיִם.

לְרַגְלָהּ רָצַח עֲלוֹת וְרִדַת בְּאֵר מַיִם. לְטוֹבוֹ אֲחֵלִיו.

הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָהּ:

עַן מְשִׁרַת לֹא מֵשׁ מֵאֵהֶל. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָלָיו אֲחֵל.

בְּעֵבְרוֹ בִּירְדֵן נִכְרְחוּ הַיָּמִים. לְיִפְהָ וּבְרָה.

הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָהּ:

עַן לְמַד רְאוּחַ לְטוֹבַת אוֹר. זַעַק אֵיחָ נְפְלָאוֹת.

מְצַח טוֹל מִנּוֹחַ מְלֹא תַסְפָּל מַיִם. לְכַלֵּת לְבָנוֹן.

הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָהּ:

עַן כְּלִילֵי עֲשׂוֹת מְלַחֲמָה. אֲשֶׁר בְּיָדָם תַּחַת יְשׁוּעָה.

צְרוּפֵי כְנֹזֵי בְּלִקְקָם בְּיָדָם מַיִם. לְלֹא בְגָדוֹ בְּיָדָהּ.

הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אֲתָהּ:

יהא בן ק' שנה בהולד לו ילקח בנו. בשוהו עבדיו וכו', כדכתיב ויאמר
אלאבו מים (בראשית כ"ו ל"ג). לגולה וסורה, גם זה מאר לישראל ככל
די שפיוט עש"ה ואני גולה וסורה (ישעי' ס"ט כ"א). קדם שאת צרכה,
ג. הכשטם, כדכתי' זשטוס עשו את יעקב (בראשית כ"ז מ"א). לזק היות לך לכהן
ק הבהן. כחתן פאר יכהן, בנגדי כהונה. מנוסה נמסה וכו', כדכתיב אשר כסיתו
מ מריבה על מי מריבה (דברים ל"ג ח'). להבר הטוב, זו ירושלים. פואר, יהודה
ו נתפאר להיות גביר ונגיד לאחיו כדכתיב כי יהוד' גבר באחיו ולנגיד ממכו (ד"ה
ה' ב'). לוא לכו, כ"ל ואל וי' דוגמת כי לוא אוכל לקום (בראשית ל"א ל"ה)

למען יחיה צוררים דש. אשר מרחם לנויר היקד
 ממכתש לחי הבקעת לו מים. למען שם קדש

הושענא והושיעה נא אבינו אלה:

למען טוב תולך ונגדל מעקשות לב עדרה חדל. בש
 עם מחטא צו שאב מים. לנאורה בירושלם

הושענא והושיעה נא אבינו אלה:

למען חיה מברכר בשיר. חמלמד תורת בכל כלי ש
 מנפך לפנוי כחאב שתות מים. לשמו כך סברם. הו' והו' א'

למען זך עלה בסערה. המקנא ומשיב עברת. לפלו
 ירח אש ולחכה עפר ומים. לעיניה ברכות. הו' והו' א'

למען ושרת באמת לרבו. פי שנים ברותו נאצל ב
 בקחתו מנגן גתמלאו גבים מים. לקצו מי כמכת. הו' והו' א'

למען הרתר עשות רצונה. הפבריו השוכת לצאנה
 בבוא מתרף סתם עינות מים. לציון מכלל יופי. הו' והו' א'

למען דרשוק בתוך הגולה. וסודה למו נגלה. ב
 להחגאל דרשו זרעונים ומים. לקוראיה בצר. הו' והו' א'

למען גמר חכמה ובינת. סופר מהיר מפלש אמנו
 מחכמנו אמרים המשלים ברחבי מים. לרבותי עם. הו' והו' א'

למען באי לה היום בכל לב. שופכים לה שית בלא
 ולב. שואלים ממך עז מתרות מים. לשוררו בים. הו' והו' א'

למען אומרי יגדל שמך. ותם נחלחה ועמך. צמאי
 לישעה בארץ עיפרה למים. לתרת למו מנוחר

הושענא והושיעה נא אבינו אלה:

אם לוא יגיד (ויקרא ה' א') כי לאות וי' אנו לריכיס כאן. עניו, משה רבי
 שמו כמלאכי מרוסים, זה פנחס שנחעלה למלאך ועדיין הוא קיים כעמו
 בדברי קבלה. כביאה, ערוס הפביאה. משרת, יהושע. למד וכו', גדעון כעניו
 שופטים ו'. כלולי וכו', שלש מאות העלקקים כעבואר שס. ימיד וכו' ששון. פ
 הלך וכו' שמוא הכביא כעבואר ש"א ב'. חיה סכרכר וכו', כן גרס בכ"י וככוו הוא
 מרגומו של עשחק חיד, והוא תאר לדוד. ש"ה' עשחק ומכרכר לפני הארון בדכח
 דוד מרקד ועשחק, (דה"א ט"ו כ"ט) וכמי' תמורתו ודוד מפוז ומכרכר (ש"ב ו') וכח
 ויתחאה דוד ויאמר עי ישקני עיס ש"ב כ"ג ט"ו. אך עלה וכו', זה א'. ושרת באמת וכ

הושענא אל נא. אָנָא הוֹשִׁיעָה נָא: ק' חוזר

ושענא. קָלַח נָא. וְהַצְלִיחָה נָא. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ מִעֲזָבוֹ:

ער ועגט אמתן לולב חונד אחרונ נוב חונד ניאאט דאז הושענא חזן דיוז דהאנד. ס ל"ב.

עָנָה אַמוּנִים שׁוֹפְכִים לָהּ לֵב בְּמִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

עֵזֶן בָּא בְּאֵשׁ וּבְמִים. וְהַצְלִיחָה נָא:

גִּזְרֵי וְנָם יִקַּח נָא מֵעַט מִיָּם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ מִעֲזָבוֹ:

עָנָה דְגָלִים גְּזוּ גְזָרֵי מִיָּם. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

עֵזֶן הַנֶּעֱקָד בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם. וְהַצְלִיחָה נָא:

וְשָׁב וְחָפַר בְּאֵרוֹת מִיָּם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ מִעֲזָבוֹ:

עָנָה זָכִים חוֹנִים עָלֵי מִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

מֵעֵן חֶלֶק מִפְּצַל מְקֻלוֹת בְּשִׁקְחוֹת הַמַּיִם. וְהַצְלִיחָה נָא:

טָעַן וְגַל אֶבֶן מִבְּאֵר מִיָּם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ מִעֲזָבוֹ:

עָנָה יְרִידִים נוֹחֲלֵי דַח מְשׁוֹלַת מִיָּם. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

מֵעֵן כָּרוּ בְּמַשְׁעֲנוֹתָם מִיָּם. וְהַצְלִיחָה נָא:

לְהַכִּין לָמוֹ וּלְצַאֲצְאֵימוֹ מִיָּם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ מִעֲזָבוֹ:

עָנָה כַתְּהַנְּנִים כְּבִישִׁמוֹן עָלֵי מִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

מֵעֵן נֶאֱמַן בֵּית מִסְפִּיק לָעַם מִיָּם. וְהַצְלִיחָה נָא:

סָלַע הָהָר וַיִּזְוֹבוּ מִיָּם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ מִעֲזָבוֹ:

עָנָה עוֹנִים עָלֵי בְּאֵר מִים. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

כֵּעֵן פֶּקֶד בְּמִי מְרִיבַת מִיָּם. וְהַצְלִיחָה נָא:

צִמְאִים לְהַשְׁקוֹת מִיָּם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ מִעֲזָבוֹ:

עָנָה קְרוּשִׁים מְנַסְּכִים לָהּ מִיָּם. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אלישע כעבאר מ"ב נ'הרהר וכו' זה חזקי' כעבאר במ"ב י"ט. דרשון וכו',

א' תכני' מישראל ועזרי' כעבאר נדכיא' א'. נמך חכמה וכו', זה עזרא.

חענה בא באש ובמים, זה אברהם שהולך לכבשן האש ובטענה העקידה

א נסים עד לוארו כמפורש בקבלה. דגלים, דגלי ישראל. גזר, עברו. הנעקד,

קק. חלק, זה יעקב. כרו במשענותם וכו' כעבאר בפ' חקת בלר חפרוהו שרים

זה כדכני העם במחוקק במשענותם. תעכה סתחככים וכו' שיעורו מעכה

למען ראש משאדרים כהאב שחוח מים. והצליחה.

שב ונסך לה מים. והושיענו אל מען

תענה שואלים ברבוע אשלי מים. והושיעה

למען תל תלפיות בית מוצא מים. והצליחה

הפתח ארץ וחרעף שמים. והושיענו אל מען

רחם נא קהל עדת ישראל. סלח

ומחל עונם. והושיענו אלהי ישענו:

ע"ס א"ב.

או פעני עבדים אל יד אדונים. כאני לפניה נדונים.

והושיענו אלהי ישע

נאה ארמי האדנים. נתגרו בנו מדנים. דשונו ובעלונו וזלחה ארמי

והושיענו אלהי ישע

הן גשנו היום בתחנון. עדיך רחום וחנון. וספרנו נפלאותיה בשן

והושיענו אלהי ישע

זבת חלב ודבש. נא אל תיבש. חשרת מים פאבה תחבש. והיא

טענו בשמנה. ביד שבעה ושמונה. ישר צדיק אל אמונה. והיא

פרת ברית לארץ. עוד פלימי הארץ. לבלתי פרץ בה פרץ. והיא

מתחננים עלי מים. בערבים על יבלי מים. נא זכור למו נסוף הפיו

והושיענו אלהי ישע

שיתים בדרך מטעתם. עומסים בשועתם. ענם בקול פניעתם. והיא

פועל ישועות. פנה לפלולם שעות. צדקם אל למושעות. והיא

קול רגשם השע. הפתח ארץ ויפרי ישע. רב להושיע ולא חפץ רשע

והושיענו אלהי ישע

שערי שמים פתח. ואוצר חטוב לנו תפתח. הושיענו ויריב אל תמת

והושיענו אלהי ישע

כדכתיב והבית כלור (שוח י"ז). מוקד וכו', במזאר נפ' חקת כ' ח'. ראש עשו

דוד. כחאב וכו', מזאר נספר ש"ב כ"ג. שאלים וכו', ישרא השאל' ודוכש' או

בארבעה למחי מים והיינו ל' סינין של לולב. תל מלפיות, בהש"ק.

פאבה כ"כ נכ"י וטעמו כאנה ולמאוכ' של ח"י מחבש, ותי"ז מח

לכסרת מוסב על חסרת. טעמו בשמך, כטע אמתו בלרן שמי'. שני

ואמונה (מיכה ה' ד') שיתים ד' סיניס.

ס' קול מבשר מבשר ואמר: והקהל תזד.

ומן ישעיה בא. קול דודי הנה זה בא. מבשר ואמר: קול.
א ברבבות פתים. לעמוד על הר הזיתים. מו: קול.
שתו בשופר לתקע. תחתיו הר יבקע. מבשר ואמר: קול.
פק והציץ וזרח. ומש חצי הדור ממזרח. מו: קול.
קים מלול טאמו. ובא הוא וכל קדושו עמו. מו: קול.
כל באי העולם. בת קול ישמע בעולם. מו: קול.
ע עמוסי רחמי. נלדו בילד ממעי אמו. מו: קול.
לה וילדה מי זאת. מי שמע כזאת. מבשר ואמר: קול.
זזור פעל כל אלה. ומראת באלת. מבשר ואמר: קול.
ע וזמן החדר. היוחל ארץ ביום אחר. מו: קול.
ביר רום ותחת. אם יולד גוי פעם אחת. מו: קול.
עת יגא עמו נאור. והיה לעת ערב יהיה אור. מו: קול.
ושיעים יעלו לנהר ציון. כי חלה גם ילדה ציון. מו: קול.
שמע בכל גבולך. הרחיבי מקום אהילך. מו: קול.
ימי עד דמשק משכנותיך. קבלי בניך ובנותיך. מו: קול.
לוי חכצלת השרון. כי קמו ישני חכרון. מו: קול.
ג אלי והישעו. היום אם בקולי תשמעו. מו: קול.
גח איש צמח שמו. הוא דויד בעצמו. מו: קול.
מו כפוישי עפר. הקיצו ורגנו שזכני עפר. מו: קול.
גחי עם בהמליכו. מגדיל ישועות מלכו. מו: קול.
גרשעים להעביר. עושה חסד למשיתו לדוד. מו: קול.

קול עבד וכו', עשה מה נאוו על ההרים רגלי מנצר וגו' קול לופיך נשאו
וגו' (ישעי' כ"ג ז') והפייטן קיבון הכה ע"כ הנבואות המנצרות משועה
: ישראל לעמיד, ויאמר כי יבוא קול מנצר אשר יבשר ויאמר אומן ישעך
אזון, בן, זכ"כ בכל כ"י ח"י ומכהגים וה"ק. כמים, כמות של מלאכים.
וד וכו', עשה בזכריה י"ד שימי עד דמשק, עשה עשא דבר ה' בלחץ חדרך
מק עכוחתו (זכרי' ט' א') ע"ש פירש"י. כפוישי עפר, הכפוישים וקבורים בעפר.
גו וכו', כנבואות ישעי' כ"ו, יחזו עמך ככלתי יקומון הקיכו ורכנו שוכני
וגו'. רבתי עם, החשונה בעמים.

הִנֵּה יְשׁוּעוֹת לְעַם עוֹלָם. לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם. מִזֶּה

מִזֶּה גִּי'פ: קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: וְהַקֵּהל מִזֶּה

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמּוֹךְ. וּבָרַךְ אֶת נַחֲלָתְךָ. וְיִשְׂרָאֵל
 וְנִשְׂאָם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַר יְיָ אֱלֹהֵי אֶרֶץ
 הַחִנָּנִיתִי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל
 וְלֵילָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט יִשְׂרָאֵל
 דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל יִשְׂרָאֵל
 הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

קריש שלם, עלינו, ובהרבה קהלות אומרים אין כאלהו.

תפלה לאמרה אחר חנוס ערנה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבורח בנביאים נ
 ובמנהגיהם הטובים שתקבל ברחמים וברצון את תפלתנו והקפתנו
 לנו זכות שבעת חמימך ותסיר מחיצת הברזל המפסקת בינינו
 ותאזין שועתינו ותטיב לנו החתימה תולה ארץ על בלימה ו
 בספר חיים טובים והיום הזה חתן בשכינת עזך חמשה נב
 ממתקות על ידי חביטת ערבה מנהג נביאך הקדושים ותתעורר ח
 ביניהם (וחנשקה) מנשיקות פיך ממתקת כל הגבורות וכל הדין
 לשכינת עזך בשם יי ח' ר' שהוא טל אורות טליך ומשם תשפיע
 המתנפל לפניך מחילה שתאריך ימיו ותמחול חטאיו ועונותיו ו
 ותפשוט ימיך וידך לקבלו בחשובה שלימה ואוצרך הטוב תפתח לו
 מים נפש שוקקה כמו שכחוב יפתח יי לך את אוצרו הטוב את ה
 לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך אמן:

מעריב ליל שמיני עצרת • פט

והקהל עונים יתברך.

יִרְבְּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּרְאֶפֶאֱרַר
וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מְלִכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא אֵרָא שׁוֹן וְהוּא אַחֲרָיו מְבַלְעֵרֵינוּ
אִין אֱלֹהִים סְלוֹ לְרַכֵּב בְּעַרְכוֹת בֵּיתָה
שְׁמוֹ וְעִלּוֹ לִפְנֵינוּ. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרָכָה וַתְּהִלָּה:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עֹלָם:
מִדֵּר אַחֲרֵי הַכָּכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרַצוֹנוֹ בּוֹרָא
וְלִילָה גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. וּמַעֲבִיר
וּמַבְיֵא לִילָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ
לְחַי וְקַיִם הַמִּיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד.

אין אומר ברכו נקול רס ונכעיסה.

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ:
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
עֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ מַעֲרִיב
דָּבָר בְּחֶכְמָה פֹּתֵחַ
עֵרִים וּבְחַבּוּנָה מְשַׁנֶּה
שֵׁם וּמַחֲלִיף אֶת־חֲזִמּוֹנִים

סיוסד ע"ס א"ב אלא שבין אות ח' לט"ת התמלע הפיוט
שמיני אחד ונתשלמו חזר לשקום שפסק ונסוף קמוס יוסף.

שמיני אותותיו ומעשיו בספר כותבים. אדם ובבהמה שמינית חביבים גם לשמחה

להתורכי הרבני העופלא החכם השלם עוה"ר יאקב כ"ב כרו' בעל כחלת
על עסקתו קטנות ועס' גרים. ואם הוספתי זו דבר מדעתי במחוגה תארתיו.
שמיני. באדם ובבהמה וכו', בויקרא רבה פ' כ"ז אדם ובהמה מושיע ה'
לחוק עשפט אדם ועשפט בהמה שוים עשפט אדם וניוס השמיני יסול.
עש בהמה ומיוס השמיני והלאה ירלה זכו', וענואר יותר בילקוט פ' אסור
קפ"ג ע"ד משל למטרונה וכו' ע"ש. גם לשמחה ולק"ט דנקו וכו', הוא ע"פ
גם ילקוט סוף פ' פנחס א"ר לוי בכל חודש וחודש ביקש הקב"ה ליתן לישראל
עד, נכיסן כחן להם, באייר כחן להם פסח קטן, נסיון כחן להם, בתמוז הי' בדעתו
להם מועד גדול ועשו העגל ובעל תמוז ואב ואלול ונא תשרי ופרע להם ר"ה ויו"כ

שמיני ונעונו אונד טוגענדען דעו ח'טטען טאגגע, זינד איס געוועטלי
גע אויפגעלייכנעט; בייח אענטען אונד פ'יה זינד דיא ח'טטען בעליבט*);
דעם פריידען - אונד פרייער - פ'עוטע האט ער איינען ח'טטען טאג

(*) ויעהע' איס ביאור.
(5)

וְלַמּוֹעֲדִים טוֹבִים. דְּבַקוּ מִזֶּנֶחַ מִסֵּפֶר לְכַבְּרֵי
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּעַרֵב עַרְבִים :

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּתָּ הוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּתָּ עַל כֵּן יי אֱהִינּוּ בְּשִׁבְךָ
וּבְקוֹמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ וְנִשְׁמַח בְּדַבְרֵי חוֹרְקָה וּבְמִצְוֹת
לְעוֹלָם וָעֶד, בִּי הִם חֲיִינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹ
וְלִילָה וְאַהֲבָתְךָ אֶל הַסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

שְׁמִינִי הוּא וּשְׁבִיעֵי אֶתְתִים בְּכַרִּיתָם. וּבְשֵׁר
עֲשֶׂה בְרִיתוֹת נְחֻמָּם. זְכֵרוּ לְעוֹלָם לְאַבְרָהָם
וּלְבֵיתָם. חֶשֶׁק יי לְאַהֲבָה אוֹתָם: בְּרוּךְ אַתָּה
יי אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אחד
בְּלִשָּׁה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

והחנן, אשר להם הקב"ה לאחרים הוא פורע ואלו אינו נוטל מן לו יוסו ע
שמיני. הוא ושביעי וכו', ר"ל שמיני של עילה ויום השבת כרששו בה
שכאמר בהן ברית (בשבת ובמילה כאשר ארת ברית וזהו אותמים בבכרי
והשמיני נחמם צ"ג בריתות כעצוהר בעם' שנת שנכרתו עלי' י"ג ברי
והנה ראיתי בזה דבר עמתי' במדרש רבה פ' בשא פ' י"ד דף רס"א ג'
הפסוק כף אחת עשרה זהב שכאמר ציוס שנים עשר כנגד עשרה ברי
שכאמרו צפ' עילה, ע"כ והוא כגד גמרא ערוכה ונפירושי על המדרש בה
דאלו ואלו דברי אלהים חיים, ובגמ' קחשיב כל הנריתות שכאמרו בלוחו הד
דהיינו מן פסוק ויהי אברהם בן תשעים שנה עד סוף פ' לך לך, והם
בריתות, והמדרש לא קחשיב רק הנריתות שכאמרו צפ' עילה לבדה, והוא
פסוק ויהי אברהם, עד ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך, שהיא פ
בסמי עלמה, ובאומה פ' ליכא רק עשרה בריתות דוק בהן ומעלא ככזן. א
כתבי זאת, מעלתי און לי בתי"ט ס"ג דלצריס עשנה י"א. ע"ש.

לוגעוואלט, ער, דער דיא לזאל דער טטערנע בעטטיאוסט. געזאגט
זיינט דא, עוויגער, דער דיא חבענרע דזאמערן אהסט!
שמיני. דען פֿרֿעטען זין וויא דען זיעבענטען טאג (שבת), בעלזיי
בונדעוואלדע; דורך דריילעעהען בינדינטע*) ווער זיין פֿונדענקען
דען פֿעטערן אונד זעהנען פֿערעוויגט; גאטט האטטע וועהלוגעפֿען
זון חיהנען אונד ערלייגטע חיהנען זיינע זיעבע. געלחבט זיינט
עוויגער, דער זיין פֿאָק ישראל זיעבט!

(* זיעהע חזק באור.)

יָבֹתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־
 שֵׁף וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְאַנְכִי מִצִּוְוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וּשְׁנַנְתֶּם
 יְיָ וּדְבַרְתֶּם בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 רֶדֶ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתֶּם לְאָזְנוֹת
 יְיָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבַתְּבִתֶּם
 מִזִּזְנוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
 לְחַיִּיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְּכֶם וּבְכָל־
 שֵׁבֶם: וּנְתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵד
 לְקוּשׁ וְאֶסַּפְתִּי דְגָנְךָ וְרִמְיֹר שֵׁף וַיִּצְרֶיךָ:
 חֲתִי עֹשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלֹתָ
 יַעֲתָ: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּרוּ לְבַבְכֶם
 יָתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָם: וְחָרַדוּ אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 זַמִּימִים וְלֹא־יְהִי מִטַּר וְהִגְאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
 זֶרְעִיבֹלָה וְאֶבְרַתֶּם מִחֵרֶה מֵעַל הָאָרֶץ
 וְכָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־
 יְיָ אֱלֹהֵי עַל־לִבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 שְׂרַתֶּם אֹתֶם לְאוֹת עַל־יַדְּכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְדְּךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ

וּבְקוֹמָהּ: וּכְרַבְתֶּם עַל־מְזוֹנוֹת בֵּיר
 וּבְשַׁעְרֶיהָ: לִמְעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר גִּשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
 לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לַהֵם צִוֹּת
 עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדוֹתָם וּנְחַנּוּ עַל־צִיצוֹ
 הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצוֹ
 וּרְאוּתָם אֲתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִחַדּוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶן
 לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
 קְדוֹשִׁים לִי אֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵי
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ט ללכך טהיב

אָמַרְתָּ וְאַמּוֹנָה כָּל־זֹאת וּפִיִּם עָלֵינוּ
 הֲוֵא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִלְתוּ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל
 עֲמוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד־מַלְכִים מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
 מִכַּף כָּל־הָעַרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצֵּר
 וְהַמְשַׁלֵּם נִמּוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הָעֹשֶׂה
 גְּדֻלוֹת עַד אֵין הֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־אִין מִסֵּפ
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמוֹט רַגְלֵנוּ
 הַיִּמְדְּרִיכֵנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּרָם קְרוֹ

לְכָל־שְׁנֵאֵינוּ: הָעֹשֶׂה־לָּנוּ נְסִים וּנְקָמָה
 וְעָדָה אֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי־חָם:
 מִמֶּכֶה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיֹּצֵא
 חֵעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵאוֹכְלֵי לֶחֶמְךָ עוֹלָם:
 הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־
 יוֹדֵפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע:
 דָּאֵוֹ בְּנֵיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחֹו וְדוּדוֹ לְשִׁמוֹ
 מַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָהּ.

פיסד ע"פ א"ב ואם הממנה יוסף בר נחן חזק חמוס בסוף.

שְׁמִינֵי אֶחָד בְּאֶחָד בְּרֵאשׁוֹן נִתְעַלָּה. בְּאֶתִי
 לְגַי אַחוֹתֵי כְלָה. בְּיוֹם הַשְּׁמִינֵי כְלָה: שְׁמִינֵי
 גַי הַפִּיחֵי סָמִי קְטוֹרֶה. דְּבִיר הַקֹּדֶשׁ נַעֲטָר
 גַּעֲטָרָה. בְּיוֹם הַשְּׁמִינֵי קָרָא: שְׁמִינֵי
 דְּמַתְּקֵי שִׁים וְהַמְטָה־רִים אִישׁ בְּתוֹרָתוֹ. וְכָל

שמיני אחד באחד בראשון וכו', כאן קחשיב כל הגדולות שהיו בשמיני
 וראשון מהם הי' ביום הקמת המשכן שהיו בר"ח ניסן והוא הי' שמיני למילואים
 מה שכתב ביום השמיני כלה, שפסק עשה מעבוד עבודה זה' עבודה ע"י
 הקדש, (ולו כראה שאלת אחד מאר לאל ית' והכוונה כי בשמיני באחד לחדש
 ראשון כמעלה הקדש"ה שהוא אחד). שמיני נבי וכו' עיין במ"ד פ' כשא
 חדש כל הפסוק הזה על המשכן. שמיני זכה וכו', אם חל יום שמיני של מילה

שמיני חס חכטען טאג דער חיינעטלונג*, חס ערוטען דעו ערוטען
 חס חס, החט ער זיך העררליך געלייגט, דער חיינליגע! חס קחאמע חס
 חס גארטען (מסכן), טוועניטער, זיעבע ברויט! חס שפרחך ער חס
 חס, ביזו פלוצענדיג דער הייליגען וואהנונג. חס חכטען דוועטעטע
 חס גארטען רייכערפולפער. דער הייליגע קוהר וואורדע בעקרוהנט, חס
 געטטיאטען חכטען טאגע. דען חכטען החט דעו געוועטן פיר יעדען
 חס ענטזינדיגונג חונד רייניגונג בעטטיאט! יעדער ברינגט זיין ענט-
 זינגונג וואפענער, חס חכטען טאגע ווינער רייניגונג; פלאט דער חכטע

(*) יעזע חס ביאור.

אָחַד וְאָחַד יָבִיִּא בַּפֶּרֶתוֹ • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 לְטַהֲרָתוֹ: שְׁמִינֵי זָכָה בַּשְּׁבִיעִי בְּאֵי אֶפְשֵׁר
 מֵאֲחֻמּוֹל • חֻקּוֹ וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל לְעֻמּוֹל
 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל: שְׁמִינֵי טוֹרֵם אֶפְרַיִם לִפְנֵי
 מִנְשֵׁה • יִגְזֹר אֲמֹר וַיִּקַּם לְהַשִּׁיב • בַּיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא: שְׁמִינֵי בֵי יוֹלֵד בְּעֶדְר מִכְּלָאָה •
 לְקַרְבֵּן אִשָּׁה יִרְצָה בְּהַעֲלָאָה • מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 וְהִלְאָה: שְׁמִינֵי מִזְכִּירִין גְּבוּרֹת גְּשָׁמִים
 בְּעִתְדָה • נִקְרָא בּוֹהֵלֵל לְגַמְרָה • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 מִקְרָא: שְׁמִינֵי סְעוּדַת הַמֶּלֶךְ בְּחֻבָּה מִיְתָרַת •

גזנת סותר לעשות כל מלאכה שא"ל לעשותו מע"ש כעבודת זריש פוק ר"א
 דמילה מקרא דביום השמיני יסול. שמיני טורם אפרים וכו', מנזח ע"פ ע"ר
 פ' כשא פ' י"ד דף רל"ח ג', פסוק ביום השמיני כשיא לבני עכשה, כשהלדיקים
 גזרים הקב"ה עקיים דבריהם מדע לך שיעקב בשעה שזיך עכשה ואפרים
 הקדים את הקטן לגדול שנאמר וישם את אפרים לפני עכשה וקיים הקב"ה
 גזירתו ואמר הואיל וגזר יעקב על אפרים שיה' ראשון אף אי אשיטנו ראשון
 לכל דבר בשופטים ובדגלים ובמלכים ובקרבות, ביום השביעי כשיא לבני
 אפרים וביום השמיני כשיא לבני עכשה ועליו הכתוב אומר ומגזר אפרים ויקם לך
 עכ"ל. שמיני מזכירין גבורות גשמים, כדעת ר"י זריש עס' תענית שהלכה
 כדבריו. שמיני סעודות וכו', ברבות ונילקוט פ' פנחס ביום השמיני עלת אפר
 ר' אלכסנדר עסל למלך וכו' עד אפר המלך לבנו יודע אי שכל ז' ימי המעשה

טחג דער געבורט אויף חיינען שנת, זון ערלויבט דאז געועטן, חללע בעי
 שניידונגען פֿערדערניטע, דיו ניכט געווערן פֿערריכטעט ווערדען
 קאנטען, חג שנת לו פֿערריכטען — עו חייט חייין אונזאכאנדערויכע
 געועטן חין ישרא, חג חכטען טחג דיו בעטניידונג פֿערלונטעהאען. חג
 חכטען ערהיעלט אפרים חיינען פֿערלונג איבער עכשה. דיו בעטנייאונג
 דעו פֿחטער: יעקב וואורדע בעטטחטיגט1) דחרוס ברהכטע דער פֿירוט
 דער קינדער עכשה זיינע גאבע ערוט חג חכטען טחגע2). חג חכטען
 ערוט ווירד דיו יונגע געבורט חיינער העערדע לוס פֿייעררופֿער
 טיכטיג, פֿחג חכטען טחגע חן חונד ווייטער. חג חכטען פֿחנגט און
 חן דעו אהכטיגען רעגענו חיס געבעטע לו ערווהנען, חן חיהס ווירד
 דיו גחללע הלל חכגעווען, חג חכטען טחגע חייט פֿייערליכע פֿענוט
 פֿערקינדונג, חג חכטען גיבט דער קחניג פֿחללער הווד זיינעס חייני
 זיגען זיהן דיו אמהל, חג חכטען טחגע ווירד דיו טלוטפֿענט געפֿייערט.

(1) ויעהע חין בראשית ק' 48 ע' 14. חין במדבר ק' 7.

בַּעַת רְצוּי נְבוֹאָה • תִּכַּן חֲזוֹן קְרָבָה וְתִבְאוּ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה :

שְׁמִינִי טַבְעוּ יֵצֵא מֵרֹאשׁ צוּרִים • יָם רָג
וַיִּנָּם בַּמִּסְתָּרִים • כִּי נִצְבוּ מִיַּם אֲדִירִים
לְגִזְזוֹר יָם סוּף לְגִזְרִים •

בְּגִילָה בְּרָנָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם:
מִי־כַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֶדֶד
נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פְלֹא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵי
בּוֹקֵעַ יָם לְפָנֵי מֹשֶׁה •

שְׁמִינִי מוֹעֵד קְרוּי זְמַן אֲסִיפְתָּנוּ גְרַבְתָּ לִּיל אַחֲרוֹן לְשִׂמְחָה
סְלִסּוּל שִׁיר וְחִלָּל קְרִיאָתְנוּ • עֲגִי לִי בַחֲדָה זְמַרְנוּ לְאִתְּנוּ
זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ •

יְהוָה וַיִּמְלֵךְ לְעֵלָם וְעַד :

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וַגָּאֵל מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ

שמיני טבעו וכו', מראש לורים, זה אברהם שמל ילחק בנו לשמוכה.
ראה וכו', בזכות עילה נקדע היס כדאי' בילקוט פ' בשלח לגזר ים
לגזרים היינו למוליס.
שמיני מועד קרוי וכו', שנקרא חג האסיף. כרנה ליל אחרון וכו'. דכ
והיית אך שמח לרבות י"ט אחרון כדאי' בסוכה ע"ה ע"א.

טחגע חונד ווייטער". (זיעהע אין יחזקאל קאפיטעל 43 פֿערט 17
שמיני. חס אַכטען עאפֿעֿחֿגען וויר דאָ זיעגעל חונדערן אורפֿעֿחֿט
דיח בעטנידונג). דיעזע וָה חיינט דאָ אעער חונד וויך לוריק, אָן
טיגע געוואָסער טטחנד חויפֿרעכט וויח דיח ווחנד, חונד דאָ טי
אעער טהיילטע זיך ביי'ס אַכזיק דער בעטניטטענען. דאָ טשרחעֿטן
חללע פֿרָהאָקקעגד, יויכלענד חונד ווחננעפֿחֿלל: "ווער חייט חונט
דען אַכטען וויח דוח, ח עוויגער?" חז"ו.

שמיני. חס אַכטען פֿייערטחגע חייט דאָ פֿענט דעו פֿרוכטחיינבר
גענו. זח אַחסט חוני נאָך דיעזע אַטלטע נאָכט דער פֿריידע ווייה
אַחסט החך ערטחגען איער חונד פּוּחֿלן! טטיאחט דעס עוויגען דאָן
געוּחֿגע! ריהרט זחייטענטפֿיעל חונדערס גחטט! דיעזער חייט ד
פֿעל! חונדערעו הייל! זח ריעפֿען זיח דאָרט חונד טפֿרֿחֿעֿטן: "דער
ענדליכע ווירר חייאער חונד עוויג רעגֿיערען!"

שְׁמִינֵי פֶזֶר קָשָׁב בְּפָנַי עֲצָמוּ. צוֹר מִפְּנֵי הַחֹדֶף חֲקָדִימוּ.
 שֶׁב פֶּזֶר רַחֲמִים לְרַחֲמֵי גּוֹאֲלֵנוּ. יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ: בְּרוּךְ
 יְהוָה יי גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂכִיבֵנוּ יי אֲחֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי
 זֵיִם וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמָה וְרַחֲמָנּוּ
 עֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמָה
 וְגַן בְּעַדְנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אֹיִב דָּבָר וְחָרָב

שמיני פזר קש"ב, ר"ת פייס זמן רגל קרנן של זרבה, כעבודת צמ"ס
 ה' ע"ח א' ובמקומות זולתו צמ"ס. לור עפני החורף הקדימו, עבודת בילקוט
 פנחס וז"ל אחת מולא כמס שעלרת של פסח רחוקה חמישים יום אף זאת
 לריך להיות רחוקה כ' יום ולמה היא סמוכה לחג, ספני אחר ימות
 ימות הגשמים הם לפיכך אחר הקנ"ה עד שהן כאן יעשו את העלרת
 ל. וזהו חפני החורף הקדימו. וזוה שמעתי לישב מדרש רבה קהלת י"א
 חלק לשבעה, ר"ל אחר תן חלק לשבעה אלו שבעה ימי הסוכה, וגם
 וזוה ביום השמיני עלרת עכ"ל וקשה איך מקושר לדרש זה סיפא דקרא
 לא מדע מה יהיה רעה על הארץ? אכן לפי הכ"ל מקושר היטב כיון
 וזוה לשמוכה זה שמיני עלרת שהוא חלק מחג הסוכות ע"ז קשה מה
 גה עלרת זה מעלרת של פסח שהיא רחוקה כ' יום וזה סמוכה ומכופה
 , ע"ז אחר כי לא מדע וגו' ובמירון המדרש ספני אחריו ימי הגשמים,
 שמעתי, ויותר כ"ל מה שפי' רש"י בקהלת, אכן יש שם כמה דרשות על
 ק תן חלק לשבעה ולכל הדרשות לא יתיישב סיפא דקרא ודרוש וקבל
 (קשב פזר כ"כ צמ"י וטעמו הקנ"ה הקשיב על העם הפזר לרחמו
 למי הטריחו בחורף וכדלמרון, וע"ד זה תרגמתיו, ועוד אפשר לפרשו
 חפלה שיקשיב שועת פזרינו לרחמים).

שמיני. דינענר חכמע טאג חייט אין הינויכט פֿאן פזר קשב*) חיינ
 גענעו פֿענט; דעו חיינטרעטענדען ווינטער: הוואכען חבער האט
 דער גיטיגע טאפֿפֿער פֿריהער לױ פֿייערן חנגעטרדנעט**), חוץ
 לערטטרייטע אַחנדפֿאָק לױ טאָנען. ער חייט חונער ערלױזער,
 ויגער לבאות חייט זיין נחמע. געלחבט זייט דוח, עוויגער, דער
 אל ערלױזט!

(*) זיעהע חייט באור.
 (**) חייגעכטליך: וואָסע שמיני עצרת ערויט פֿונלֿיג טאָגע נאָך סכּוח געי-
 ערט ווערדען; ווייל אַזן חבער געהאָטען וואָר, יעדעו פֿענט חיי
 צייט לױ פֿייערן חונד דינעו ריינע חייט ווינטער דען אַחנדלייטען חוואָז-
 שווערליך געפֿאָלען וואָרע, דעררוס האָט גאָטט דינעו פֿענט דעק
 ח, חיינערבלייבט, דחאָיט אַזן ביידע פֿענטע פֿאָלייך פֿייערן קחללע.
 24 (5)

וְרַעַב וַיְגֹז וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ
 בְּנִפְיָהּ תִּסְתַּיְרֵנוּ בִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ
 בִּי אֵל מְלֶכֶת הַנּוֹן וְרַחוּם אֲתָה וּשְׁמוֹרָצָא
 וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹן
 וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִבְרַת שְׁלוֹמָה :

שְׁמִינִי שְׁתִּי שְׁמֹחֹת תְּכַפֵּר בְּכַפְּלֵי
 תַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה וְהַטָּעֵנוּ בְּגִבּוֹלִים . י
 וּבָרָה סִפְּהַ בְּזִבּוּלִים . וּשְׁאַלְנוּ אֶת שֵׁן
 יְרוּשָׁלַיִם :

עוסד ע"פ א"ב ושהמ"ח יוסף בר נתן הקטן חזק ואמץ פתוס נט
 אורות באר המים אות היא לאזרחי
 בעבור תהיה לי לעדה בארץ צי"ם .
 משכרת שלמה עלי באר מנחלים .
 ארבעה וחמשה חמשי תורות חיים .

שמיני שתי שמחות וכו', בחג כחובלי שתי שמחות כפי' ראה. (יפה
 תאר לישראל. ספק, כ"כ בכ"י ועיקר והוא לשון הסתופף בבית אלהי)
 פ"ד י"א) בזבוליס, בניה"ע ל' בכתיב בית זבול לך (ע"א ח' י"ג). יפה
 ספק ר"ת יוסף והוא גם המחבר.)
 אורות באר המים אות היא לאזרחיים וכו'. לחועלת השלמת
 המחבר אקדים מ"ש היפ"ת בב"ר פ' מ"ח על הפסוק יקח כל מעט
 אשר הקב"ה לאברהם: אתה אמרת, יקח כל מעט מים, חייך שאני
 לבניך, ה"ד, אז ישיר ישראל את השירה הזאת, עלי באר עכו לה,
 המדרש. זכתה היפ"ת ח"ל, דקשה לך, מ"ט להאריך בפרטים אלו, זה
 דלבטוב. שזימנס והאכילס והזקס? וקאמר, דאשטעינן לדקות ה', שנה
 לאברהם כפי כל פרטי מעשיו בג"ח וכו', ובב"ד פ' ס"ד, וישנן ילחק
 באר אמרת, כמה בארות חפר ילחק? ר' יהודה אמר, ארבע, כנגד כן
 בכ"ז ד' דגלים במדבר. ורבנן אמרי, חמשה, כנגד חמשה ס.ת. וכי
 היפ"ת, שמכני שכתבת ענין אלו בארות בתורה כראה דבר בלי לורך,
 בי לא לכבוד גדול היה לילחק, לזה ל"ל שיש בהן איזה רעו למה
 לבניו אחרי וכו'. עוד בפרשה ס"ד בבארות של יעקב ח"ל, ד"א, והט
 צדקה, זה ליון, והנה גם שלשה עדרי לאן, אלו שלשה רגלים, כי טן

בְּתוֹבִים עַל סֵפֶר מְצוֹיִם • וַיִּמְצְאוּ שָׁם
 אֶת מֵי חַיִּים: וְהָיָה בְּאֵר בְּשָׂדֵה צִיּוֹן
 יֵצֵת בְּשָׁעָרִים • זְמוּנִים שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי
 אֲבִירִים • חוּגֵג קְדָדִים בְּקוֹל רִנָּה בִּסְפָד
 טְרִים • טַבָּסִים מַלְכוּת יַעֲלוּ לִרְאוֹת כָּרִי
 יָפוּ פְעֻמָּיִךְ בְּנַעֲלִים בְּרַח גְּדִיבִים
 כִּי מִן הַבְּאֵר הַהוּא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים:
 הָעֲדָרִים נֶאֱסָפוּ שָׁמָּה לְשִׁמוּעַ וּלְהַקְשִׁיבָה •
 שְׂאוֹב רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּשִׁמְחַת בֵּית
 מִצְוָה נֶאֱחָז וַיִּפֶּה מִיָּמֹת בְּרֵאשִׁית
 גְּבָסִים לְעֹזֶרֶת גְּשִׁים תִּקְוֵן גְּדוּל

ישקו, שמשם הוא שואבין רוח הקדש וכו'. ע"כ. גם כזה כתב היפ"ת
 כי קשה בעינינו, שההכוז לא יבוא רק להודיע ספור הדברים שהיו
 נענין הבאר עם בעלי העדרים ודרך מנהגם וכו'. וכבר הפליג בספר
 בגנות החושב, שהתורה באה לספר לנו ספורים, אלא שיש בכולן
 וסודות גדולות וכו', ולכן פירש ענין באר זה שרמז ג"כ למה שנראה
 מהענינים העתידיים, וראיית הבאר היא ראיה שכלית. עכ"ל, ומעמה
 על קוטב זה סובב והולך דברי הפייטן, וכו' של"ל, אודות בארות
 וכו'. כל ענין הבארות של האבות לא לחנם האריכה התורה בהן
 אלא לראות (לגבי אברהם הנקרא איתן האזרחי), ר"ל, בכולן
 ענין סיוע ורעו לבני ישראל, ומתחיל מאברהם, שאמר, יוקח לא מעט
 נעבור תהיה לי לעדה וכו', עלי באר מנחלים, וכדברי מדרש הכ"ל פ'
 וכן הבארות של יצחק היו רעו לדגלים ארבעה, לדעת ר' יהודה
 הכ"ל פ' ס"ד, או על חמשה חוששי תורה לדעת רבנן. (ס' סלויים,
 לם' בראשית, להיות ספוריו בעליאיות העולם וקורותיו, וכן ככוהו
 ללמני כל"י, ספר המליאיות הוא ס' הנריאה והתולדות). ואפשר
 יען חפס דעת ר"י ורבנן, לפי שעלינו נענין הבארות דילחק א"פ כתיבת
 עלבד באר שבע, שאינו בחשבון הזה, שהוא שם העיר, ומהן ב' פעמים
 ל' רבים, והן שמים שהן ארבע, ויעלה בפרט ט' פעמים באר, והנהו
 ד' מהן רועים לד' דגלים וה' מהן לה' חוששי תורה ככ"ל, וסיים
 את של יעקב, והנה באר בשדה ציון וכו' עד לשאוב רוח הקדש נשמחה
 והאבה, והן הן חמש דברי המדרש בפ' ס"ד. מזה נראה ויפה מיעות
 שם חובל, בריש פ' החליל, איתמר, רבי יהודה ורב עינא. חד תני
 וחד תני חסונה וכו', מאן דתני חסונה לא עשתא, דאמר רב נחמן,
 חסונה היא ונאה עששת ימי בראשית. וכירש"י, דאמרן לעיל, שיתן

לְהַטִּיבָהּ. סוֹדְרִים גְּשִׁים מְלַמְעָלָה וְאֲנָשִׁים
 מְלַמְטָרָה מְלַחֲרָתְעֶרְבָה. הַיְשִׁיבָה לִי שֶׁשׁ
 יִשְׁעָךְ וְרוּחַ נְדִיבָה: עוֹמְדוֹת שָׁם מְנוֹרוֹר
 שֶׁל זָהָב עֲשׂוּיֹת. פְּרָנוֹס רוֹם גְּבֵהֵן חֲמִשִּׁין
 אַמּוֹת מְנוּיֹת: צָפוּ עַל רְאִישֵׁיהֶם אַרְבָּעַת
 סְפָלִים זָהָבִיּוֹת. קְבוּעוֹת סְלָמוֹת אַרְבָּעוֹ
 לְכָל אַחַת אַחֲוִיּוֹת. רוֹבִים פְּרָחֵי בְּהֶנֶד
 בָּהֶם עוֹלִים עֲלִיּוֹת. רְנוֹ שָׁמַיִם כִּי עֲשׂוֹר
 יִי הָרִיעוּ תַחֲתִיּוֹת: שָׁמֶן מְלֵאוֹ אַרְבָּעַת
 כֶּדִים וּבִידֵיהֶם מְעָלִים. חוֹךְ כָּר סֶפֶד
 שְׁלֵשִׁים לוֹג מְטִילִים. יוֹתֵר מְשֻׁבָּחִים מִמֶּהֱלָה
 עֵקֶב בְּצַד גְּדָלִים. סְמֵרְטוּמֵי בְּגָדֵי בְּהֶנֶד
 הָיוּ מִפְּקִיעִים פְּרִיָּלִים. פּוֹקֵעִין וּבְהוֹ
 מִדְרִיקִין לְהוֹאִיר גֵּרוֹת בְּחָלִים. לְעוֹשֵׂוֹ
 אוֹרִים גְּדוֹלִים: בְּרֵעֵלוֹת בְּנֵי אֶהֱרֹן אֶר
 הַנְּרוֹת אַרְבָּעָה. רוֹאִים בְּחֲצֵרוֹת יְרוּשָׁלוֹ

כְּבָרוֹ מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, כַּכֹּסֵין לְעֹזֶרֶת כְּשֵׁים זְבוֹ, שֶׁס 77 כ"א בְּמִתָּה
 בְּמוֹלָאֵי י"ט רֵאשׁוֹן שֶׁל מֶגֶן יִרְדּוּ לְעֹזֶרֶת כְּשֵׁים וּמִתְקַיֵּין שֶׁס תְּקוּן גְּדוֹל, ח
 בְּמִתָּה, שֶׁלֹא יִבְאוּ לִידֵי קְלוֹת רֵאשׁ. הַשִּׁינָה זְבוֹ. תְּהֵלִים כ"א י"ד. עוֹמֵד
 שֶׁס זְבוֹ, בְּמִשְׁכַּה הַכ"ל. פְּרָכּוֹס רוֹם זְבוֹ, בְּבִרְיִיתָא מְפּוֹרָשׁ בֵּין שֶׁס 77 כ
 ע"ב, חֲכָא, גּוֹבֵהָ שֶׁל מְכוֹרָה חֲמֵשִׁים אַשָּׁה, וּתְיִבַת פְּרָנוֹס כ"ב שְׁהוּא לִי
 פְּרוֹשׁ וּמֵלֵא לְשׁוֹן זֶה בְּעַם' ב"ב י"ד ע"א פְּרָכּוֹס אֲרוֹן לֵאֲרֹכוֹ לֹא וּפְרָכּוֹס אִו
 לְרַחֲטָן, וּפִירֵשׁ"י ז"ל, פְּרָשַׁת לְרִכִּי עֲדָתוֹ. לְפִו עַל רֵאשִׁיהֶם זְבוֹ, שֶׁס בְּמִשְׁכַּה
 קְבוּעוֹת סוֹלֵמֹת זְבוֹ, שֶׁס רוֹבִים זְבוֹ. שֶׁס. שְׁמֵן מְלֵאוֹ זְבוֹ, עַד שְׁלֵשִׁים לוֹ
 מְטִילִים, שֶׁס בְּמִשְׁכַּה, וְאַרְבָּעָה יִלְדִים! מְפָרְחֵי כְּהוֹנֵה וּבִידֵיהֶם כְּדִים שֶׁל ק
 לוֹג, וּמְפָרֵשׁ בְּמִתָּה, שֶׁסך כָּל אַרְבָּעָה יִלְדִים הִיָּה ק"כ לוֹג שְׁהוּא שְׁלֵשִׁים ו'
 לְכָל אֶחָד מְאַרְבָּעָה הַיִּלְדִים. יוֹתֵר מְשׁוּבָּחִים מִמֶּהֱלָךְ עֵקֶב זְבוֹ, שֶׁס כ"ב ע'
 חֲכָא וְהֵן מְשׁוּבָּחִין הִיוּ יוֹתֵר מְכֻבָּה שֶׁל מְרַתָּא בַּת בִּיְתוּם. שְׁהִיָּה נוֹטֵל

גָּרְדִים לְאוֹרֵהּ זֶרְעָהּ • נְקִיִּים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה
 אֲנָקוֹת מִרְקָדִין לְרִקְעָהּ • תּוֹפְפִים לְיוֹם
 מַחֲלוֹת וּמְהַלְלִים בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָהּ • תִּקְעוּ
 הַנְּהַנִּים בַּחֲצוֹצְרוֹת בְּקִרְאתָ הַגְּבֵר
 הָרִיעָה • וּשְׂאֵבָתָם מִים בְּשִׁשּׁוֹן מִמְעֵינִי
 וְשׁוּעָה: נוֹעְדִים לְמַעְלָה הָעֲשִׂידִית תִּקְעוּ
 יָדְעוּ כִּי אֲחָדִים • הוֹלְכִים וְרוֹקְעִים עַד
 מְגִיעֵים לְשַׁעַר הַקְּדִים • קְדִימָה אֲחֻזְרִיהֶם
 גִּיתָם הוֹפְכִים לְמַעְרָב וּמִתְוָדִים • טוֹפְפִים
 וְנִינוּ לָיָה וְלָיָה אָנוּ קוֹדִים • גְּעֵרוֹת וּקְנֹרֹת
 אֲשֶׁרִים אֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה וְחֲסִידִים • דְּבַר
 מֶלֶךְ יְדָתוֹ מְגִיעַ שְׂמֵחָה וְשִׁשּׁוֹן לַיהוּדִים:
 יוֹרֵת בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָת אֲבָקוֹת שְׂמוֹנָה

שם של שור הגדול ומהלך עקב בלד גדול וכו'. מאי משנחיתים? התם כבש
 וזע ולא זקוף, הבא סולמות וזקוף טובא. כאלו טוטי וכו', שם במשנה,
 לאי מכבשי כהנים ומהמיכהוון היו מפקיעין ובהו היו מדליקין. בהעלות
 אהרן וכו', ר"ל, כשהיו הכהנים מדליקין הנרות, אז החסידים ואנשי
 גנה מרקדין באזוקות ואומרים שירות ותשבחות והלויים בכנורות, כמבואר
 זה במשנה. עד קרות הגבר להריעה, (בכ"י בקראת בתיב ועקר),
 וזע שהיו תוקעין מתחלת הלילה עד קרות הגבר, וזה הפך משנה הכ"ל
 ג ועמדו שני כהנים בשער העליון ושני כולרות בידיהן, קרא הגבר תקעו
 רעו ותקעו; לכן כ"ל של"ל בפיוט, עם קרות הגבר להרועה. ועוד י"ל,
 ד קרות הגבר היו תוקעין בחולרות לשיר כמו הלויים, אבל בקרות הגבר
 ו תוקעין תקיעה תרועה תקיעה, וזה היה סימן לילך למלאות המים
 סך. הולכים ותוקעים וכו' עד לנו קודים, שם במשנה, הגיעו למעלה
 זריה, תקעו והריעו ותקעו, עד שמגיעין שער היולא ממזרח, הגיעו לשער
 זרקה, הפכו פניכם למערב ואמרו וכו' עד, היו שוכין ואומרים, לנו ליה
 י עינינו. ומפרש בגמ' כ"ג, דה"ק, לנו ליה משתחוים, ועינינו ליה
 חלות; וזה שסיים הפייטן, עינינו ליה, ור"ל ליה מחלים, וליה לנו קודים,
 וקבנת הגמרא שם, שלא יהא באומר שמע שמע, דמשתקין אותה, כערות
 אמת מאשרים וכו', ר"ל, ימי הכערות וימי הזקנה, כדאי' בגמרא כ"ג א',
 מהו אומרים, אשרי ילדותינו, שלא בנישה את זקכתנו, לנו חסידים ולאכשי

לְגַטְלָהּ: זוֹרֵק אַחַת מִיָּדוֹ וְאַחַת מִקַּבְלָהּ
 מִלְמַעְלָה: וְאֵיזֵן אַחַת נּוֹגַעַת בְּחִבְרַת
 בְּזִרְיָקָהּ וּבְקַבְלָהּ. מְשַׁח בְּכוֹסוֹת שְׁמוֹנֶה
 וְגַם בְּשְׁמוֹנֶה מְאֵכִילָהּ. נוֹעֵץ גְּדָלוֹ בְּאֶרֶץ
 וְהִרְצָפָה נוֹשֵׁק לָהּ. וְהָעַם מְחַלְלִים בְּחִלְלֵיהֶם
 וְשִׁמְחִים שִׁמְחָח גְּדוּלָּהּ: בְּשִׁמְחַת בֵּית
 הַשְּׂוֹאֵבָה הַלֵּל מְהֵלֵל בְּחִלּוּקֵים. אֲנִי
 הַבֵּל בֶּן לְנַחַם אֲבֵלִים. תָּבֵא לְבֵיתִי וְאָמַר
 לְבֵיתִי בְּלֵי רְשׁוּלִים. בְּכֹל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
 אֲזָכִיר אֶת שְׁמִי בְּסֻלְסוּלִים. אָבּוֹא אֶלֶךְ
 וּבִרְכַתִּיךְ לְגִטוֹת שְׁלוֹם בְּנַחְלִים. יְנַחֵם
 יְיָ מִצִּיּוֹן וְרֵאדָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם:

עשה; וזהו דקאמר, שאכשי עשה היו מאשרים יעי כערותם של ג' יעי זקנתם. חדות בית השואבה אנקות שמנה וכו', עד ובקבלה, שם כל שרשג' היה עושה כן בשמחת בית השואבה. עשה בכוסות שמנה ששאל קמיה דשבור טלכא בתעמיא טוגא חמרא, פרש"י, בוסות זכובית טלכא יין ואין היין נשפך. וגם בשמחה שאכילה, שם, לוי הוה עטייל קמי דה בתמי סכיני. כועץ גדלו וכו', שם גבי רשב"ג, וכשהו עשתחוה כועץ ש גדליו בארץ ושחה וכושק את הרלפה. בשמחת בית השואבה הלל מהלל את עד אנא אליך, שם, תכיא, אמרו עליו על הלל הזקן, כשהיה שמו בשמחת בית השואבה, אמר כן, אם אני כאן הבל כאן ואם איני כאן (ובעל גרם: ואם אין אני וכו' וכ"ה בד"י) מי כאן? הוא היה אומר כן, למקום ש אוהב, שם רגלי מוליכות אותי, אם תבא אל ביתי אני אבא אל ביתך, אמה לא תבוא אל ביתי, אני לא אבא אל ביתך, שאמר, בכל המקום אל אזכיר את שמי וכו' ע"כ. (ובעין יעקב גרם הכי: ואף הקב"ה אומר, אמה תבוא אל ביתי) ורש"י פי', שהלל היה אומר כן בשמו של הקב"ה. והמרש"ל בח"א כתב ח"ל ולולי פרש"י, כדאה יותר לפרש כמשמעו, שם כן בשם ישראל, אם אני כאן אבא למקדש, הבל שהוא הקב"ה, שניחו הוא הוא ג"כ כאן, ואם ישראל אינם כאן, מי כאן? דגם שריית השכינה אינו כאן. והשתא כיחא, דקאמר, ואף הקב"ה אומר כן, אם אמה תבא לבית וכו'. ומייתי לה, שאמר, בכל המקום אשר אזכיר וכו', דהיינו במקדש דבגבולין אסור להזכיר שם המפורש, שם אבוא אליך. עכ"ל. ועיין עוד ב' יד יוסף כ, חרוסה דרוש ג'.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סִבְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
ל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֻת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֻת לְדוֹרָתָם
יַת עוֹלָם בְּיַמֵּי וּבֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
שָׁה יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

דַּבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יי אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חֲלִי קִדְשׁ.

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱהִי אֲבִרְתָּם
אֱהִי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
לְיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיַת הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
אֲבִיָּא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

לְךָ עֲזוּר וּמִשִּׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבִרְתָּם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַוְשֵׁי עַ
בְּלִבְל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
פְּלִיִּם וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לְשֵׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמִן בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מִלֶּךְ
מֵית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה וְנִצְאָמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים. בְּכָל־יוֹם יִתְלַלְקֶה
לְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אָתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֲתָבָה אוֹתָנוּ וְרַצִּיתָ
 וְרוּמְמַתָּנוּ מִכָּל תְּלִשׁוֹנוֹת • וְהַדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקָרַב
 מַלְכֵנוּ לְעַבְדְּתֶךָ • וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָה
 וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבָחוֹת לַמְנוּחָה וּמוֹעֵד
 לְשִׂמְחָה תְּגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאוֹ
 הַשְּׁמִינִי חַג הָעֶצְרָת הַזֶּה זְמַן שְׂמִחָתָנוּ בְּאַהֲבָה מִקּוֹ
 קֹדֶשׁ זָכַר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיֵבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִי
 וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרָנוּ וּפְקֹדֵנוּ וְזָכוֹר אֲבוֹת
 וְזָכוֹר מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדְּךָ • וְזָכוֹר יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשׁ

(*) את יום שמיני חג העלרת הזה. כ"ה בטו"ח וב"י ומכהיג ואנח
 ומכואר ומכ"י ס"י פ"ח ושנלי הלקט, ומכהגי רא"ק, והרב בעל ס"ז
 וטרי להוכיח ע"פ רס"א שז"ע כקרא חג ע"ג והרב בעל וי"ל כתב
 כקרא חג בכלל ושמת בחגך ובעלם זה מעיני האחרונים הפו
 עכ"ל ולדעתי זה רא"י לסתור מדאילטרין קרא לרבות י"ט האחרון ל
 ש"מ שאיכנו בכלל ושמה בחגך וכי איתרבי לשמה איתרבי, אע"י
 להביא ראיה דאיקרא חג מן הירושלמי הובא בתוס' בחגיגה דף ג'
 וחגותם אותו חג לה' שבעת ימים ולא עהן שבת שכבר למדנו שאין
 דוחה שבת ועה ת"ל ת"ח ג' הו לרבות י"ט האחרון לתשלומין וכו'
 הרי לך ש"ט אחרון כקרא חג מן התורה, ול"ל השמיני בה' בראש כי
 הלשון אחר עלת את וכ"ה בפ"י רש"י ברכ' את יום השמיני, ולא
 בכל המקרא לא ביום שמיני עלרת ולא ביום שמיני העלרת כ"א
 השמיני עלרת, לעולם השמיני בה"א בראש ועלרת בלא ה"א כדן
 הכשוא עם כושאו, וזה ראיה ברורה שאין שמיני סעוד לעלרת אלא
 כפרדים וגם בעל הטעמים הפרידס לעולם, ועוד רא"י דכתיב
 היא בל' נקבה ולא יחובר כלל עם שמיני שהיא זכר לכן נוסחת
 ט"ז את יום שמיני העלרת חג הזה היא חסוה וסוקשה בכל
 וכדאמרן ועוד שהמונן מכוסחה זו היא שמיני של העלרת וכאלו יש לו
 ימים שעוכה וזה שקר, ואולם ע"פ דרכי יתכן ג"כ לומר את יום ה
 עלרת החג הזה ויהי' טעמו היום השמיני שהוא עלרת של חג ה
 הזה וגירסא זו גם היא ככוכה וברורה וקלת קהלות אוחזות בזאת
 בגירסא הקדעוכית ושתיהן נכוכות ואין לאסת תפיסה על האחר
 אין לשנות המכהג.

אָפֿן כּל עֶמֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶּ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחֹן וּלְחֶסֶד
 חֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי חַג הָעֶצְרָת הַזֹּאת
 גַּם יִי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְחֹשִׁיעֵנו
 לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חֹסֵם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ
 שְׂעֵנֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְשִׂיאֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אֵת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 וּמְטָרָה וְלִשְׁשׁוֹן בַּאֲשֶׁר דִּצִּיתָ וְאִמְרָתָ לְבִרְכָנוּ:

לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רעה במנוחתנו

עָנֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂבַעֵנוּ מִטוֹבָה
 אָחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּמַהֲרֵנוּ לִבְנוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְחַנּוּחֵלֵנוּ יִי
 קִינֵנוּ כְּאֹהֲבָה וּכְרַצוֹן בְּשִׂמְחָת וּבְשִׁשׁוֹן שִׁבְחָת וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ
 מָתוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אָתָּה יִי מְקַדְּשֵׁי
 ח ו יִשְׂרָאֵל וְרוֹזְמַנִּים:

צַדִּיק יִי אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמֶת יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְרוֹשֵׁב
 הָעֲבוּדָה לְרִבִּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַחֲבָת
 גַּל בְּרַצוֹן וְרַתְּהֵי לְרַצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 זַחֲזִיזָת עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אָתָּה
 וּפְחִזִּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

נֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה חוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
 וְלֵם וְעַד צִוֵּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אָתָּה הוּא לְדוֹר וְדוֹר
 הַלֵּךְ וְנִסְפֵר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ תְּמִיד בְּיָדֶיךָ וְעַל
 זַחֲזִיזָת הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל גְּפִיָּה שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
 אֲוִתֶיךָ וּטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל־עַת עָרַב וּבִקֵּר וְצַחֲרִים
 וּבִי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֶסְדֶּיךָ
 לָם קוּיֵנוּ לְךָ:

בְּלָם יִחַבְּרֶךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעַד:

וְכָל הַחַיִּים יִדְרֹקוּ סָלָה וַיִּחַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמְתְּהָא יְיָ שִׁמְךָ
וְעִזְרָתְנוּ סָלָה בְרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָא אֶת לְהַחֲ

שְׁלוֹם רַב עַל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַשָּׁמַיִם לְעוֹלָם כִּי
הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ הוּא
אֶת-עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עַתָּה וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשֵׁל
בְרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׁפָחוּ מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי בְּפִשׁוּ
וּנְפִשׁוּ בְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲוִיָּה פִתְחוּ לְבָבֵי בְּחִוְרָתְךָ וּבְמִצּוֹתֶיךָ תִּמְרְדוּן
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלָיו רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מִתְּשַׁבְּחָם
לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְ
הַזִּרְתְּךָ לְמַעַן יִחַר-צִוּוֹן יִרְדֶּיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעַנְנֵי יְיָ
אֲמַרְיִסוּ וְהַנִּיזוֹן לְבָבֵי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ אָמֵן:
יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַזֶּה
בְּמִדְרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹ חֲלַקְנוּ בְּחִוְרָתְךָ:

בשבת אומרים ויכולו ומגן אבות ומק"ק גם במה מדליקין.

סדר קרוש

קידוש שסקדשין על האלחן אומקין תחלה יום הששי כשקל בשנת.

סברי מרנן ורבנן ורבתי

יְרוּךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

רְוֵךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל־

וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לְשׁוֹן וּקְדָשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתָהֵן לָנוּ יי

אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבֻחַת לְמִנּוּחַת וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

וּזְמַנִּים לְשִׁשׁוֹן אֶת־יְיָוִם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאַתָּה יוֹם

הַשְּׁמִינִי חַג הָעֶצְרַת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתָנוּ

וְזֶה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחֵרָתְךָ

תָּנוּ קִדְשָׁתָהּ מִכָּל הָעַמִּים וּשְׂבַח וּמוֹעֲדֵי קִדְשָׁהּ כְּאַהֲבָתְךָ

זֶה בְּשִׂמְחָתָהּ וּבְשִׁשׁוֹן הַנְּחֻלָּתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ

יְיָ וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

- בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁתְּחַיֵּנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעַנוּ לְזְמַן תְּזִירָה:

תחלה כשיומאין סן המוכת.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַחֵי אֲבוֹתֵינוּ

שִׁם שְׂקִימָתִי וְיִשְׁבְּתִי בְּסִפָּתָהּ זֶה בֵּן אֲזָכְרָה

שָׁנָה רַבָּאָה לִישָׁב בְּסִפַּת עוֹר שֶׁל לְוִיתָן:

יוצר לשמיני עצרת.

האל בתעצמות עזו:

הגדול

בכבוד שמך: הגבור לנצח והגורא

בגוראותיה: ממלך היושב על כסא רם ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב

צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה:

בפי י שדים תתהלל:

ובדברי צ דיקים התברך:

ובלשון ח סידים התרומם:

ובקרב ק דושים התקדש:

ובמקלות רכבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך
בכל דור ודור שפן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ויא
אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך ל
ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות דור בן ושי עבדה משת

ישתבח שמך לעד מלפני האל המלך הגדול והקדוש בשמי
ובארץ פי לה נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה ה
וומר עו וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדש
ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי אל מ
גדול בתשבחות א ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשיח ומ
מלך אל חי העולמים:

(* צמולץ מתחילין האל ונאשכנו הגדול.

ועתה יגדלנא כח אדני כפאשר דברת לאמרי
זכר רחמיה יי וחסדיה פי מעולם המה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דרברא ברעותה ומליה מלכותה
תיכון וכיומיכון ובחיי רכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
ומן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך

ושפבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה
קדשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשפבחתא
תחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

וזגס קהל חברך.

וזוהרענד דער קון ברכו זוגס,

יתברך וישפבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא שמו של מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
אין אלהים סלוי לרכב בערבות ביה
שמו ועלזו לפטו. ושמו מרום
על כל ברכה ויתהלה:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרָךְ:
וְיִסְבְּרוּ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מִלֵּךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
בוֹרֵא חֵשֶׁךְ עֹשֶׂה
שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

(*) אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

(* אור עולם באוצר חיים, מחובר שלמעלה יוצר אור וכו' ואשר שאור
עולם הוא האור שנברא עשאת ימי בראשית הוא נגזר באוצר חיים
כע"ש ראה שאין העולם כדאי להשתמש בו וגכוו ללדיקים לעמיד לבוא
לעולם שכלו חיים, ועיין בנ"ר פ' ג' וניפה תאר סי' א' וסי' ו' וז'
ועד שם בפ' ר"א, וכן פתח הפייטן ביולר להפסק' שני' אורות מאופל
הזיית מהודו וכו', ואפשר כי אורות מאופל קאי על אור המאורות,
וקורא לאור הנגזר אור להיותו קיים לעולם, כדאי' בסדר א"ז פרק
כ"א, ולאור השמש אלכלו אורות כלשון רבי' כע"ש הכתוב יהי מאורות
ברקיע השמים להאיר על הארץ.

עמד ע"פ א"ב בראשי המרות

אום באישון ננצרת • תשוד אותה מבצורה
 ביום השמיני עצרת: באה בתחנון לפניך
 לתלות את פניך • ביטה ופקח עיניך: גלה לך
 יומך • וחמול על עמך • ושמוחה ישגו מעמך
 ביום השמיני שמחות הזמיני • וסכות נא מעני קדוש
 דורשים בתכלית מועדם • גשמי גדבור
 במעמדם • צפה נא לעודדם: השקיפו
 עליהם מברומים • וזכור ברית שלשר
 קרומים • והמלא על צאצאימו רחמים: ואנ
 עקלו ברשע • חוסה ועבור על פשע • והצמד
 למו ישע: זעקים אליך בכל לב • הרופא

אום, באישון ככלרת, תאר לישראל עש"ה ילרכהו כאשון עינו (דברס ל"ג)
 פדלות. מעלרת גשמים, באה בתחנון כ"כ בכ"י והוא עיקר כי לשון הפיוט הו
 לבוכה הככסי' הוסד. ביטה, הביטה. יומך, יום הישועה הכמוס אמן
 הזמיני, הזמן לי, וקחרת הזה הוא לי הככסי'. בתכלית מועדם, ביום אחרון
 *ע. במעמדם, בתפלתם. לעודדם, לחזקם. שלשת קדושים, האבות. לאלהים
 בניהם. עקלו, עקשו עוותו, פקוס עין ולב, המקום שאמרת עליו, והי עיני ולבי

א. חיינע תליטן דיז דוז בעוואהרענט, וויז אויגענבילד, כאהעט וי
 בעטענד דיר, חץ שטיי עלרת. ב. דיק פלעהט זיז חן דוז אהצטעט
 זיז פיר אויסהערע בעוואהרען; ח טויע הולדרייך חוילן זיז הערמכ
 ג. בעטיידע אזיזר גלונלענדע טאגע; ערבכראע דיק דיענע פלוקט
 אונד געוואהרע זיזיז דער פריידענפילע.

ק' חץ חצטען טאגע בעטטיממע פריידע איר
 אונד פערניס איין געבעט, ח הייליגער!

ד. חץ סלוסע דעז פלענען, פלעהט עז חוס אילדען רעגען; גט
 וואהרע זיזיז! ה. טויע הולדרייך חווי דיינען היזמען הערמכ; דענק
 חן דעז בינדיזיז איט דען חורפֿטערן, אונד זיז דערען נחצקאזיז
 ערבכראונגפֿילן. ו. אונד זיז חוילן פלעדע דער טוגענד חבגעוילען -
 ח יז זיז זיז חיהען גנטיג! פערלייזע זיזיז פלעהרטריטטע, אונד ח

לְשׁוּבֵי לֵב. בּוֹיֵן מְקוֹם עֵינַי וְלֵב: חֲטָאִים תִּנְאוּם
 לְכַפֵּר. וּבְרִית אֵל תִּפְרֹ. בְּזִכּוֹת אִמְרֵי שְׁפָר:
 טוֹב הַשׁוֹכֵן רוּמָה. קָרֵב קֵץ נַחֲמָה. וְעוֹדֵר
 שְׁנֵי אֲדָמָה: יֵה שׁוֹכֵן עֲלִיּוֹת. וְרַב הָעֲלִילּוֹת.
 עֲתֵחַ פְּנִים גְּלִיּוֹת: כָּל אוֹיְבֶיךָ לְהֶאֱבִיד. וְאוֹהֲבֶיךָ
 שְׂמֵחוֹת לְהִרְבִּיד. בְּמַלְכוֹת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד:
 לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ לְרוּמִם. בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם.
 עֲדִים מָנוּ לְהִדָּמָם: מִתְּלָלִים לָךְ בַּחֲגִיגָתָם.
 שׁוֹר קָהַל עֲדָתָם. וְשִׁמְעַ קוֹל זַעֲקָתָם: נִגְדָּךְ
 בְּתַחַן עֲזוּמָדִים. וְעַל דַּלְתוֹתֶיךָ שׁוֹקֵדִים. וְאַתָּה
 בְּתַחַד מִיַּחֲדִים: שִׁיחַם לְפָנֶיךָ יַעֲרֵב וְחֲשִׁבֵם

כל הימ' (מ"א ט' ג') והיינו המקדש. תנאום תאמר. אמרי שפר, התורה.
 טוב תאר לאל ית' עליות, שמים. להרציק, לשקט. סכו להקטם, להכרית ממנו.
 יום קרב, סיום מלחמה. ומסמיחה, מפורענות. עלי עד תאריכות, המאריכות
 עדי עד והיינו סיים הנלשים. אמריך, שאמרת לפתוח להם אולרך הטוב.

והנען היין אויפבויהען. ז. דיר פֿלעהען זיא אים גאנלעס הערלען;
 ח. הייזט לערברחֿכע הערלען: ח בויזע איהן וויעדער אוין, דען
 חרם מיהרע; אויגענאערק; אונד הערלענאווט (ירושל'). ח. פֿערליייע
 מיהרע זינדען; ערהאטע דייע בונדעווקידער, דער פֿרואאען גע.
 געטע הֿאָבען. חֿאָגֿיטֿיגֿער היאמעלזטהרֿאָנער! זאָס זיא בתֿאָד חֿייכי
 מרעטען, דיא לייט מיהרע טרֿאָטע; זאָס ערוואַכען דיא חֿין דער
 פֿרדע טאוואערן! י. חֿאָאחֿכֿטיגֿער הֿאָהענכעוואַהנער! דער בעגעבענ-
 הייטען חורהעבער! ניס זיא וויעדער אוין, דייע פֿערטטאָסענען!
 כ. זאָס אויפֿהֿרען דייע חֿאָסער: ערפֿרייע דייע זיעבענדען חֿיס
 רייכע פֿאָס זאָהן דוד'. ל פֿיהר' איהן וויעדער אוין! זאָס איהן הֿאָך
 גאָנלען, דייען הייזיגען, כון פֿערפֿאָלענען טעאָפֿען, אונד זיינע פֿיינדע
 פֿערטטאוואען! מ. זיעהע, דיר פֿייערט זאָבינגענד דיא געוואָאטע
 געאיינדע; פֿערניס דיא טטיאמע מיהרער ביטטע! נ. דאָ טטעהט זיא
 פֿעהענע, פֿאָכט זאָן דייע פֿאָרטען אונד הוֿרֿיגט אונאונטערברחֿען
 דינער חֿייטהייט. ס. חֿ. הֿאָרע עז אים וואַהגֿעפֿאָלען, מיהרע געבעטן

מִיָּזֶם קָרַב. וּמִמֹּחָתָהּ כִּי לֹא תִקְרַב: עָמָּו
 רוֹב בְּרָכוֹת. וְחַיִּים אַרְוֹכוֹת. עַד־יָעַד מֵאֲרִיבוֹ
 פָּתַח לָמוֹ אוֹצְרָהּ. וְקַיָּים עָלֵימוֹ אֲמָרָהּ. וְ
 יִבְשׂוּ מִסְבְּרָהּ: צָקוּן לַחֲשֵׁם תִּשְׁמַע. וְקוֹן
 מִבִּשְׂרָה לְהִשְׁמַע. טוֹבוֹת וְנִחְמוֹת בְּמִשְׁמַח
 קוֹלוֹת אֲרַבְּעָה לְהַחֲיִשָּׁה. וְלַעֲזָרְתָנוּ חוֹשֶׁת
 וְלַצֹּרְרָה תִּכְחִישָׁה: רָם עַל רָמִים. שֵׁן
 נֶפֶשׁ עֲגָמִים. בְּבִנְיֵי כְּמוֹ רָמִים: שְׂבַחָהּ בְּפִי
 מִתְנַיִם. וְגִדְלָהּ בְּלֶבָב מִשְׁנַנִּים. וְיַחְדָּדָהּ בְּ
 יוֹם עוֹנִים:

י' תוֹקְפִים שָׁבַח וְהוֹדִיָּה רוֹחֵשִׁים. רוֹעֵשׂ
 וְלֹא חֲשִׁים. וְאוֹתָהּ מְעֲרִיצִים וּמִקְדֵּישִׁים. קָדוֹן

לקון לחשם, שפיכת תפלתם. קולות ארבעה להחשה, היינו קול ששן
 שמחה קול חתן וקול כלה זכנאות ירמי' ל"ג י"א, או יתכן שירמח על
 השופר לארבע ככפות הארץ בקיבוץ הגליות. כפש עגומים, כפש הח
 והמלירים ל' עגמה כפשי (איוב ל' כ"ה). זכנוי כמו רמים, זבית המקדש
 ויבן כמו רמים מקדשו (תהלים ע"ח ס"ט). מתכים מספרים. משכנים, ששן
 והודי' רחשים, רועשים וכו' כ"ה זכל כ"י והוא עיקר בעבור החמת.

ענטפערטע אונגליקוסוואנאגערע טאגט אונד לחם קיין אונדזיין ט
 ע איבערהייפע זיח איט זעגענופילאט, געוואהרע איהרער זעבענד
 אונענדליכע לחאגע! פ חפפנע איהנען דיין וואהלוטהאטיגע בעהאל
 בעטטאטיגע דיין פערהייטען, לחם זיח ניכט בעטשאט ווערדען, זיח
 זיח לו דיר החפפנע! צ פערניס דחו געבעט איהרער איברזוט.
 זיח דענו בחטטאפטערז טטיאמע פערנעהאען, דיח זעגען אונד טו
 פערקינדעט! ק לחם בחוד ערשאלען יענע פיער פריידענטטי
 אונד בעטווייניגע אונזער הייל. ר ערקוויקע, ח חאלערהחזוטער!
 זעעלע דער בעטריכטען, אונד בויע דען טעאפעל וויעדער זיח
 החך. ש איהר אונד פערקינדעט דיין רוקן, איס הערלען פערענ
 זיח דייע ההייט, אונד הוודיגען טחגליך דייער איינהייט. ח ברי
 דיר לויטען רוקן אונד דאנק, בעטען אונזערברחפנען לו די
 פעהערליכונג אונד פעהייניגונג קדוש.

הכל יורד והכל ישבחוק. והכל יאמרו אין
 קדוש ביי: הכל ירוממוך סלה יוצר הכל.
 האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח:
 וכוכע חלוני רקיע. מוציא חמה ממקומה
 ולבנה ממכון שבתה: ומאיר לעולם כלו
 וליושבי. שפרא במדת רחמים: הפאיר
 לארץ ולדרים עליה ברחמים. ובטובו
 מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית:
 הפלדהמרמם לבדו מאז המשבח והמפאר
 והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם
 ברחמי הרבים: רחם עלינו ארון עונו צור
 משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אין
 בערפה ואין זולתה. אפס בלחה ומי דומה
 לה: אין בערפה יי אלהינו בעולם הזה. ואין
 זולתה מלפני לחיי העולם הבא. אפס
 בלחה גואלנו לימות הפשיח. ואין דומה
 לה מושיענו לחתית הפתים:

אל ארון על כל הפעשים. ברוך ומברך
 בפיו כל נשמה גדלו וטובו מלא עולם. דעת
 ותבונה סבבים אותו: המתנאה על חיות
 הקדש. ונהדר בכבוד על הפרכה: זכות
 ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים לפני
 כבודו: טובים מאורות שפרא אלהינו יצרים
 ברעת בבינה ובהשכל: כח וגבורה נתן בהם.
 להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו
 ומפיקם נהנה נאה זיום בכל העולם: שמהים
 ביצאתם וששים בבאם. עשים באימה רצון
 קונם: פאר וכבוד גתנים לשמוי. צהלה
 ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמש ויזרח אורי.
 ראה והתקין צורת תלבנה: שבת נורתנים

שפאיר לארץ
 דים עליה
 חמים ובטובו
 חדש בכל יום
 מעשה
 ראשית: מה רבו
 יי. כלם
 עשית
 הארץ
 הנה: המלך
 חזמם לבדו מאז
 שבח והמפאר
 מתנשא מימות
 לם: אלהי עולם
 חמיה הרבים
 ס עלינו ארון
 נו יצור משגבנו
 זן ישענו משגב
 עדנו: אל ברוך

לו כל צבא מרום; תפארת וגדלות
ואופנים וחיות הקדש:

לאל אשר שבת מכל המעשים
השביעי התעלה וישב על פסא
תפארת עמה ליום המנוחה ענגרה
השבת: זה שבה שליום השביעי שבו
אל מכל מלאכה: ויום השבעים
ואומר מזמור שיר ליום השבת מוכל
לוי: לפיכך יפארו ויברכו לאל כל
שבח יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר
המנחיל מנוחה לעמו ישראל בק
ביום שבת קדש: שמך ייאלהינו יהוה
וזכרך מלכנו ותפארת בשמים
ועל הארץ מתחת: תתברך שמו

גדול דעה הכין
ופעל זרנג חמה
טוב יוצר כביר
לשמו: מאורות
נתן סביבות עזו:
פנות צבאו קדשים
רוממו שדי סמיד
מספרים כבוד אל
וקדשחו: התברך
אלהינו

על שבח מעשה ידך ועל מאורי אור שע שית תפארתך
תהפוך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדשים ישתבח
לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עו
ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אהים
ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברוכים כלם נב
וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פוח
את פיהם בקדשת ובטהרה בשירת ובזרה וסבו
ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממלי

אחשם היא המלך הגדול הגבור ותנורא קדוש
וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונו
רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפתו
ובנעימת קדשה כלם כאחד עוגים ואומרים ב
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבו
נפ"ד וברוכ אשכנו וירד קיין אופן געזנגט, אמן פאנגס זנג וידן פו והא

אופן לשמוני עצרת

קב

אזי המרחיס אמתי צירבי שפטיה חזק.

זלים ומלאכים מקדישים ומברכים
 עם וערוכים מבנפיהם סוככים יום ויום ממליכים למ"ה:
 פי שרשים תשבחות מופים
 למלך מלכי המלכים:
 אלפי אלפים ורבי רבבן צפופים ראשיהם פופפים למ"ה:
 די מרפכה מרננים באהבה
 למלך מלכי המלכים:
 יון יצבא בהוד שירה ערבה לשורר בחבה למלך מלכי המלכים:
 הנרה מאוד חש ומהרי
 למלך מלכי המלכים:
 להטהר תשמלי זרה חרוש שך להנהר
 למ"ה:
 רר מיבאל וחפר גבריאל
 למלך מלכי המלכים:
 אג קמוא וגועה רפא ומהדר הדרניאל
 למלך מלכי המלכים:
 וד סנדלפון לצר הופן ידפון
 למלך מלכי המלכים:
 מי חיון יחפון פחר מהם לספון ומשביע לאפון על ראש מ"ה:
 ש גליצור המגלה טעמי צור
 מפיו מלך מלכי המלכים:
 שמיע לכליצור שנת שבע ובצור וכל דבר האצור פרצון מ"ה:
 ח אר בעתון משלשות קדשחון
 למלך מלכי המלכים:
 ת מצומתן קופצות בנהמתן קוראות לעמתן
 למ"ה:

ראלים ומלאכים, עש"ה הן ארזלים לעקו חולה עלאכי שלום חר יכיון
 גי' ל"ג ז'), יקר אלפי אלפים וכו', כמו שיעד הפייט באקדמות חיל אלף לפני
 רבון לששומיה יודון יולבא שנת' עלאכי לבאות יודון יודון
 גי' ס"ח י"ג) יולבא, ל' וילבאו על מדין (במדכ' ל"א ז') ופירוש חיל עלאכי
 ון רגיון הגהר, זה כהר דיכור הכוכר בדכאל ז' י' וזאת' בפסיקת' רב'
 עתון חנר' דף ל"ה רגיון כהר של אש שגחליו שורפות את המלאכי, ונס'
 לות כשנא עת לשורר שיר מתאספים המלאכים וטובלים בכהר דיכור ז'
 זים, וכנגד זה ייסד צו להטהר חשמלי זוהר וכו', להגהר להתכפל ל' ויגהר
 ו דאלישע (ע"ב ד' ל"ד). שואג קמאל וכו' ומהדר הדרכיא וכו', שם בפסיקתא
 א' עמוכה על י"ב אפים, עלאכי חבל' היושנים בשער הרקיע: הדרכיא גבוה
 ירד' שמים רבוא פרסאות וכל דבור שיונא מפיו יולאים שנים דרקים של
 סכדלפון, גבוה מחנירו מהלך ת"ק שנה ומשתמש אחורי המרכבה ומקבל
 מתן של ישרא ועושה מהם כתר ומשביע הכאר ועולה ויושב בראש אדונו וכו',
 טעם ללך דופן ידפון כלומר אחורי המרכבה. טעמי חין דברי חיכוכים.
 ון, יקבל נחפיו. ומשביע לאכיון משפיע הכתר להיות אופן ועטרה גליבור,
 זה שם בפסיקת', גליבור העלתך עגל' טעמי לור ובכפיו וכו' ואומר שנה זו
 ון ילליחו ויין יזל וכו' ועל זה ייסד הקשמיע לכל יולר שנת שובע ובלור.
 ת ארבעתן משלשות קדושתן, ל"ע צמס' חולין דף ג' א"ב צפרקי דר"א
 שמש כראה שהרפים משלשות קדוש והחיות אומרין ברוך. וזעות, עזעזעות,
 שהם עזיעות ערוג. החימה אשר להם וכדאי' שם צפרקי דר"א.

נרנן קהלנו אשכנז אומרי' והאופנים, כפולין ונקלח קהלות אשכנז אומרי' וזח

<p>והתחית לשוררו וכרבים יפא ושרפים ירנו ואראלים יבר פני כל חיה ואופן וכו</p>	<p>והאופנים וחית הקדש ברעש גדול מתנשאים</p>
--	---

לעמת שרפים לעמתם משבחים ואמרנו

ברוך כבוד יי מקומו:

לאל ברוך געימות יתנו למלך י חי וקנים זמירוח יאנ
 ותשבחות ישמיענו כי הוא לבדו פועל גבורות על
 חדשות בעל מלחמות זרע צדקות מצמים ישועות בן
 רפואות נרא תהלות אדון הנפלאות המחפש במו
 בכל יום המיד מעשה בראשית. כאמור לעשה אור
 גדלים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציץ האור וכו
 כלנו מהרה לאורו. ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבת אהבהנו יי אלהינו חמלה גדולה וית
 חמלה עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבמחו
 ותלפדם חקי חיים כן החננו ורלמנו: אבינו ר
 הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהש
 לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל די
 תלמוד הורה באהבה: והאר עינינו בתורה ו
 לבנו במצותיה ויחד לבנו לאהבת וליראה שמך ול
 גבוש לעולם ועד: כי בשם קדשה הגדול והנורא במו
 נגילה ונשמחה בישועתך: והביאנו לשלום מאד
 בנפות הארץ והוליכנו קוממיות לארצנו: כי אל פ
 ישועות אתה וכו בחרת מכל עם ולשון וקרבנו לש
 הגדול סלה באמת. להודות לך וליחרה באהבה: כו
 אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה: יסיד אומר א מלך

ע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
בלשון כבוד שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

תבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 שפה ובכל מאדך: והיו הדברים האלה
 ער אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם
 גיה ודברת בם בשבתך בביתך ובלקחתך
 דך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
 לידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם
 למזונות ביתך ובשערך:

והיה אם שמע תשמעו למצותי אשר
 בני מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
 אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
 שכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
 לקוש ואספת דגנה ורזיר שנה ויצדנה:
 התי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 ובעת: והשמרו לכם פן יפתור לבבכם
 דתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 אם: וחררו את יהוה בכם ועצרו את
 שמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
 ת יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
 מבה אשר יהוה נתן לכם: ושמעתם את
 בני אלה על לבבכם ועל נפשכם
 ושרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת

בין עיניכם: ולמהתם אתם את בניכם לו
 בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשן
 ובקומך: וזכרתם על מזוזות בוי
 ובשעריך: למען ידבו ימיכם וימי בני
 על האדמה אשר נשבע יהוה לאבת
 לתת להם כימי השמים על הארץ:
 ויאמר יהוה אל־משח לאמר: דברו
 בני ישראל ואמרתם אלהם ועשו להם צי
 על־פני בגדיהם לדרתם ונתנו על צי
 הפנה פתיל תכלת: והיה לכם לצי
 וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות י
 ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבנ
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחרי
 למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והיו
 קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהי
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לה
 לכם לאהים אני יהוה אלהיכם:

<p>פולין אמת ויציב ונכון וקים וישר ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ו ומתקן ומקבל וטוב ויפה הידבר הוה לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלבנ יעקב מגן ישענו: לדור ודור הוא ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמו לעד קימת: ודבריו חיים וקיימים נא</p>	<p>אשכנז אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן וטוב ויפה הידבר הוה על אבותינו ועלינו על בנינו ועל</p>
--	---

זרתינו ועל כל	ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על
זרות זרע ישראל	אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורתינו ועל
זכריה:	כל דורות זרע ישראל עבדיה:

על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חק ורוא
 עזר. אמת שאמת הוא יי אלהינו ואלהו אבותינו
 לעולם ועד: אמה הוא מלכנו מלך אבותינו אמה למען
 שמך מהר לגאלנו כאשר גאלה את אבותינו: אמת
 לעולם שמך הגדול עלינו נקרא באחכה אקראים זולתה:

עומד ע"ס א"ב

אמונים אשר נאספו. ברכות נכספו. גם
 קומתם בפפוי. דבר חנונים העדיפו: הובילם
 לאחליהם לשלום. וימצאו שם שלום. ודע
 השלום. הסגם בצדק ושלום: טובות לכללם
 יקר להכלילם. כבוד להנחילם. למעלה
 לעלם: מלא משאלותם: נהוג בשמתתם.
 שמה עדהם. עורר פרותם: פנה לתגנם.
 צמח מענם. קפל מענם. רומם המוגם:

אמונים ישראל כפפו ל' כפיפה וקריעה. הובילם הובילם. חקנס חקנס.
 הדוקס. לכללם ולהכלילם שניהם ל' הכלילת יופי ענין הקיף עפרה זעם יקר
 להכלילם. לעצמם זיקר ומפארת, יקר בולו קמוץ. כל. לעלם לפנה ולגשא
 חתם. למת, הכנת המזנס, קהלם. הדוריס, המעשים המהוללים והנאים.

אמונים. עו זינה דינע געטרייען. דיא היער פערזאמעלט זינה!
 יח וענהנען זיך נחך ועעגען, אונד פלעהען דעאווה: עקוון איט גע-
 בייגען קנייען. ח ברינג זיח גליקליך היין נחך זיהרער הייחמטה! וחס
 יח דארט דען פריעדען פיינדען, דיח קינדער דען פריעדען! טאיקקע
 יח איט גליקליכערן; קרחע זיח איט ווירדע; וזנס עהרע זיהר ערב
 יין, אונד העב' זיח היך עאפער. ערפלווע זיהרע ווינטע; זייטע
 פרוההקקענד אונד פריידיג זיהרע געאיינדען, אונד ערוועקקע זיהרע
 נעפריימונג. ווענדע דיק לו זיהרעס געבעטע, אונד ענדע זיהר זיידען.

שְׁמוֹר הַדְּוָרִים • שִׁבַּח סְרָרִים • תְּמִי
 מוֹשְׁחָרֶיךָ וְחִלָּצִים מִמִּצָּרִים • וְנִהְיֶלְלֶךָ כְּנֶגְדֵךָ
 קָרִיעַת יָם סוֹף לַגְּזָרִים :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָּה הוּא מַעֲלֵם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנָיו
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּכְךָ
 וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ : אֱשֶׁר־י אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְחִנָּתְךָ וּדְבָרְךָ יִשְׁמַע עַל לִבּוֹ : אֵמֶת אֵתָּה הוּא אֲדוֹן לַעֲלֵי
 וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבִים : אֵמֶת אֵתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָּה
 הוּא אַחֲרֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גִּיּוֹר וּמוֹשִׁיעַ : מִמִּצְוֹתֶיךָ
 גָּאֻלְתָּנוּ יְיָ אֱהִינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ : כָּל בְּכוֹרֶיךָ
 חָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאֻלְתָּ וְיָם־סוֹף בְּקַעַת וְזָרִים טַבְּעַת וַיִּדְרֶיךָ
 הַעֲבָרְתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צַרִיחֶם אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹחַר : עַל־זֶה
 שִׁבְּחוּ אֲחֻבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וּגְחַנוּ יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁיר
 וְחִשְׁבֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ יְיָ חַי וְקַיִם : רָם וְנֹשֵׁן
 גָּדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גָּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירֵי
 וּפּוֹדֵה עֲגוּיִם וְעוֹזֵר רַלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַרְת שׁוֹעֵץ
 אֱלֹוֹ : תְּהִלּוֹת לְיָאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ מִשָּׁה וּבְרָכָה
 יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָל־עַם
 מִי־בִמְכַת בְּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָה גָּאֲדָר בְּקֹדֶשׁ נִוְרָא תְּהִלָּתְךָ
 עִשָּׂה פְּלֵא : שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאֻלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְךָ

סְרוּרִים, הַעֲשִׂים הַטְּכוּעִרִים וְהַסְרִים קַעַל הַ, וְגִימָסָא זֹאת כִּרְחָה עִי
 חֲסוֹךְ עֲשִׁרִיךְ וְחִלָּצִים עֲסֻלָּרִים, כֵּן כִּכּוֹן לְגִרוּם.

פִּעֲרִינִס אִיְהִר פִּלְעָהֵעֵן אֹוֹרֵ הַעֲבַע זִיח וְוִירֵד עֲאֲפָרָר. אַעֲרַקֵּע
 אִיְהִרֵע גְאֻלְעֵנְדֵעֵן טַהֲטָטֵעֵן, אֹוֹרֵ פִּעֲרָגִיס אִיְהִרֵעֵן חֲבִשְׁחֻל. זִיח דִּינִינֵס
 חֲבִעֵטֵעֵר טִטִילֵע אֹוֹרֵ רַעֲטָטֵע זִיח אֹוִיז דַּעֲר נַחְטָה. דַּחֵן וְחֻלְעֵן דַּ
 דַּחֲקִיעֵדַעֲר עֲרַטְחֻנֵעֵן וְוִיח אִינִינֵט בֵּינֵס טַפְחֻטָעֵן דַּעֵז טִיפְאֵעֵעֵר.

תפלה לשמיני עצרת קה

סִיחַד כָּלֶם הַדּוֹר וְהַמְּלִיכוֹ וְאָמְרוּ ייִ יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עוֹד:
יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְּנַאֲמָה יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
אֲלֵנוּ ייִ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ אַתָּה ייִ גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה ייִ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב חָי הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא יֵא עֲלֵינוּ בּוֹמַל
דַּיִם טוֹבִים וְקָנָה חֶפְלָה וְזָכַר חֲסֵדֵי אֲבוֹת וּמָבִיא גּוֹאֲלֵ
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן
יְהִי אַתָּה ייִ מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם ייִ מְחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
לְכָל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
אֵלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַחִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
שְׁנֵי עָפָר מִי כְמוֹהוּ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
יְחִי וּמְחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים:
יְהִי אַתָּה ייִ מְחִיָּה הַמְתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁיכֶם בְּכָל יוֹם
לְלוֹד סְפָרָה בְּאֵי הַיָּמִל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אַהֲבָת אוֹתָנוּ וּרְצִיחַ בְּנוֹ
אֲמַתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ
בְּנוֹ לְעַבְדֶּיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ:

תְּהִי לָנוּ ייִ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָרָה שְׂרָרוֹת לְמַעַן
וְעַדִּים לְשִׁמְחַת חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֶת-

יום השבת הזה ואת יום השמיני חג העצרת הזה
 זמן שמחתנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת
 מצרים:

אלהינו ואהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה ויר
 וישמע ויפקד ויזכר זכרנו ופקדנו וזכרון אבותנו
 וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדש
 וזכרון כל עמק בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד
 ולרחמים לחיים ולשלום ביזם השמיני חג העצרת הזה
 זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיע
 בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חיים וחיים ורחם עלי
 והושיענו פי אליה עינינו פי אל מלך חסד ורחמים אמן

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
 לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכה

ששם אלהינו ואלהי אבותינו רצה במניחתנו

קדשנו במצורתיך ותן חלקנו ברורתך שבענו משוב
 ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
 אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון שבת ומועדי קדש
 וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש
 השבת וישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובהפלתם. והיש
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהב
 תקבל ברצון ורמהו לרצון חסיד עבודת ישראל עמך
 ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
 יי המחזיר שכינתו לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואהי אבותינו אלהי כל
 בשר ויצרנו ויצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש
 על שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו
 ותקיימנו ותאסוף גלותינו להצרת
 קדשך לשמר חקוקך ולעשות רצונך
 ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
 מזדים לך ברוך אל ההודאות:
 אלהיך וטובותיה שפכל-עת ערב ובקר וצהרים
 כי לא כלו רחמיה ורחמיהם כי לא תמו חסדיה
 מ גוינו לך:

יים אנחנו לך שאתה
 יי אלהינו ואהי אבותינו
 מ ועד צור חיינו מגן
 ו אתה הוא לדור ודור
 לך וגם פיר תהלתך על
 המסורים בידך ועל
 תינו הפקודות לך ועל
 שפכל יום עמנו ועל
 אלהיך וטובותיה שפכל-עת ערב ובקר וצהרים
 כי לא כלו רחמיה ורחמיהם כי לא תמו חסדיה
 מ גוינו לך:

לם יתברך ויחרומם שמך מלכנו המיד לעולם ועד:
 וחיים יודיה פלה ויהללו את שמך באמת תאישועתנו
 חנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאה להודות:

סדר דוכן חמצא בסוף המחזור.

א"ו אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הפתוכה על ידי
 עבדך האמורה מפני אהרן ובניו פהנים עם קדושך כאמור:
 יי וישמרה: ואר יי פניו איה ויחנה: ושא יי פניו איה וישם לך שלום:

מ שלום טובת וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 ישראל עמך ברכנו אבינו פלנו כאחד באור פניך כי
 פניך נהם לנו יי אלהינו תורת חיים ואתבת חסד
 ח וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 רעמך ישראל בכל-עת ובכל שעה בשלומך
 : אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
ונפשי פעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוףני
וכל החושכים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם
ע למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה
לתורתך למען יחדצון ידידיך הושיעה ימינה וענני: יהיו
לאמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו
ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית דבך
במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

ושם נעבדך בראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

וערכה ליי מנחת יזרה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

חזרת התפלה לשני

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו יהי אברך
אלהי יצחק ואלהי יעקב תיא חגדול חגבור ותגורא
עליון צומל חסדים טובים וקנת תכל וזוכר חסדי אב
וימביא גוא לבני בנייהם למען שמו באחבה.
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברתם

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב לחוש
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סו
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונ
לישני עפר מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מ
ממית ומחיה ומצמית ושועה ונאמן אתה לתח
מתים ברוך אתה יי מחיה מתים:

וַיִּדַשׁ אֶת שְׁמֹךְ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמִקְדֵּי־שָׁיִם אוֹתוֹ בְּשֵׁמִי מְרוֹם
 אֵב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וַאֲמַר קוֹיִת קָרוֹשׁ קָרוֹשׁ קָרוֹשׁ
 בְּאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אז בקול רעש גדול אֲדִיר וְחֹזֵק מִשְׁמִיעִים קוֹל מְתַנַּשְׂאִים לְעַמָּה
 שִׁים לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: קוֹיִת בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ מְלִכְנוּ
 יַעֲוֹת מְלוֹךְ עֲלֵינוּ כִּי מְחַפִּים אֲנַחְנוּ לְךָ מִתִּיתְּמֶלֶךְ בְּצִיּוֹן בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ
 לָם וְעַד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְּנֵה־לָּם וְתִתְּנֵה־לָּם בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר
 וְחַ נְצַחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה מְלִכּוּתְךָ כִּדְבַר הָאֱמוּנָה בְּשִׁירֵי עוֹדְךָ עַל יַדִּי
 מִשִּׁית צְדָקָה:

קרי ימלך יי לעולם אֲבִיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצַחִים קִדְשָׁתְךָ נְקִדֵּשׁ וְשִׁבְחָה
 זֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל וְקָרוֹשׁ אֲתָהּ
 דְּאֲתָהּ יי דְּיֵאֵל הַקָּרוֹשׁ:

: בַּחֲרַתְנוּ הַלֵּל, וּסְדֵר הוֹצֵאת סֵפֶר תּוֹרָה וְכוּ', מַעֲלָא לְעִיל.
 וְסֵל עֵינֵי עַלְמָת נִשְׁמַת סוֹמְרֵין קִהְלַת מַעֲלָא בְּשִׁבְת חוֹל הַמוֹעֵד.

קורין כס"ח א' כפ' ראה נשנת סתחילין עשר העשר ומתחלקין
 לו' גברי, ונחול סתחילין לקמן כל הבכור ומתחלקין לה' גברי

עֲשֹׂר הָעֶשֶׂר אֶת כָּל־הַבּוֹאֹת זֶרְעָה הַיּוֹצֵא הַשָּׂדֶה שְׁנֵה
 שָׁנָה: וְאֶכְלֶתָּ לִפְנֵי ו' יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
 לְשִׁכְּן שְׁמוֹ שָׁם מֵעֶשֶׂר דְּגַנָּה הַיִּירֶשֶׁה וַיִּצְהַרְהָ וּבְכֹרֶת
 בְּקֶרֶה וְצֹאנָה לְמַעַן הִלְמֵד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּל
 הַיָּמִים: וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּה הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵחֹוּ כִּי
 יִרְחַק מִמֶּה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ
 שָׁם כִּי יִבְרַכְהָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְנָתַתָּ בְּכֶסֶף וְצֹרֶת הַכֶּסֶף
 בְּיָדָהּ וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:
 וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף כָּכֵל אֲשֶׁר־הָאֹהֶה נִפְשָׁה בְּבִקְרָה וּבְצֹאן וּבְיַיִן
 וּבִשְׂכָר וּבְכָל אֲשֶׁר הִשְׁאֵלְהָ נִפְשָׁה וְאֶכְלֶתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אִתָּהּ וּבִיחָהּ: וְהָלוּי אֲשֶׁר־בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא
 תַעֲזֹבֵנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ: ס מִקְצֵהוּ
 שָׁלֹשׁ שָׁנִים הַיּוֹצֵא אֶת־כָּל־מֵעֶשֶׂר הַבּוֹאֹתָהּ בְּשָׁנָה
 חֲהוּא וְהִנְחַתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ: וּבֵאֵה הָלוּי כִּי אֵין־לוֹ חֶלֶק
 וְנִחְלָה עִמָּךְ וְהִגֵּד וְהִיחֹם וְהֵאֲלַמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְאֶכְלוּ
 וְשָׂבְעוּ לְמַעַן יִבְרַכְהָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדָהּ אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה: ס לוי מִקֵּץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׂמִטָּה:
 וְזֶה דְבַר הַשְּׂמִטָּה שְׂמוֹט כָּל־בְּעַל מִשָּׁה יְדוּ אֲשֶׁר יִשָּׁח
 בְּרַעְהוּ לֹא־יִגַּשׁ אֶת־רַעְהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׂמִטָּה
 לִיחֹורוֹ: אֶת־הַנִּכְרִי הַגֵּשׁ וְאֲשֶׁר יִחִיה לָהּ אֶת־אָחִיה
 תִּשְׂמַט יָדָהּ: אָפֶס כִּי לֹא יִחִיח־בָּהּ אָכִיז כִּי־בָרַךְ יִבְרַכְהָ
 יְהוָה בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן־לָהּ גִּחְלָה לְרַשְׁתָּהּ:
 רַק אִם שָׁמַעַתָּ שִׁמְעַתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׂמְד לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־הַמְצִוָּה חֲזָאתָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם: כִּי־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְהָ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָהּ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאִתָּח

לא תעבט ומשלח בגוים רבים ובה לא ימשלו: ס פי-
 יהיה בה אביון מאחד אחיה באחד שערך בארצה אשר-
 יהיה אלהיה נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ
 את ידך מאחיה האביון: פי פתח הפתח את ידך לו
 תעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: תשמר לך
 פי יהיה דבר עם לבבך בלי על לאמר קרבה שנת השבע
 שנת השמטה ורעה עינה באחיה האביון ולא תהן לו
 קרא עליה איהוה והיה בה חטא: נתן תהן לו ולא-
 תע לבבך בתחה לו פי בגלל הדבר הזה יברכה יהוה
 אלהיה בכל מעשיך ובכל משלח ידך: פי לא יחזק
 אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוה לאמר פתח הפתח
 את ידך לאחיה לעניה ולאבינה בארצה: ס פריסבר
 לה אחיה העברי או העבריה ועבדה שש שנים ובשנה
 השביעית השלחנו חפשי מעמך: וכי השלחנו חפשי
 מעמך לא השלחנו ריקם: העניק העניק לו מצאנה
 צרנה ומיקבה אשר ברכה יהוה אלהיה תהן לו: וזכרה
 פי עבד היית בארץ מצרים ויפדה יהוה אלהיה על כן
 אנכי מצוה את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליה
 לא אצא מעמך פי אהבה ואת ביתה פי טוב לו עמך:
 לקחת את הפרצע ונתת באזנו וברלת והיה לה עבד
 ולם ואף לאמחה העשה כן: לא יקשה בעינה בשלחה
 והו חפשי מעמך פי משנה שכר שכיר עבדה שש שנים
 ברכה יהוה אלהיה בכל אשר העשה: פ ישראל

בחול מתחילים כאן.

כל הבכור אשר יולד בבקרה ובצאנה הזכר תקדיש
 והוה אלהיה לא העבד בבכר שורה ולא חגז בכור צאנה:

לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר ינה
 יהוה אתה וביחוד: וכרי יחיה בו מום פסח או עור כל
 רע לא תזבחצו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו חם
 ותפוזר יחדו בצבי וכאיל: רק אתדמו לא תאכל
 הארץ השפכנו כמים: פ ב (נשנת ד.)

שמור את חודש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך
 בחודש האביב הוציאה יהוה אלהיך ממצרים ליד
 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר ינה
 יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימי
 האכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצ
 למען הזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי ח
 ג. (נשנת ה.) ולא יראת לך שאר בכל זבלה שב
 ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הרא
 לבקר: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אל
 יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר ינה
 יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב
 השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במק
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהל
 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליד
 אלהיך לא תעשה מלאכה: ס ד. (נשנת ו.) שבו
 שבעת הספר לך מתחיל חרמש בקמת חחר לך
 שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אל
 מסת גרבת ידה אשר התן פאשר יברכה יהוה אל
 ושמתה לפני: יהוה אלהיך אמה ובנה ובהה ועג
 ואמתה והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלם
 אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן

ס: חֲכֹרֶת פִּירְעָבֵד חַיִּית בְּמִצְרַיִם וְשִׁמְרַת וְעֹשֶׂיֶת
וְהַחֲחֻקִּים הָאֵלֶּה: פ ה (נשנת ה.)

וְהַפֶּסַח תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעַת יָמִים בְּאַסְפָּה מִגִּרְנָה
וּמִקֶּבֶה: וְשִׁמַּחְתָּ בַחֲגֵךְ אִתָּהּ וּבִנְךָ וּבַתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: שִׁבְעַת
יָמִים תֶּחַג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי
בֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמַּח: שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים וּבַשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרָה
אֶת־פָּנָי וַיְהוּחַ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בַּחֲגַי הַמִּצְוֹת וּבַחֲגַי
שִׁבְעוֹת וּבַחֲגַי הַסְּפֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת־פָּנָי יְהוָה רִיקָם:
וְשָׁשׂוּ בְּמַחֲנֵת יְהוָה כִּבְרַכְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַתְּ לָּךְ: ס

מיתים ס"ח ב' אלל הראשון ואחרים קדיש על שניהם, ועגניהם וגוללים
ס"ח שקראו בו, ופומחין ס"ח ב' וקורין בו לעפטיר צפ' פינחס.

בַּיָּמִם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ הָיְיָ לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עַבְדְּךָ
וְהַתְּעִשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה פֶּר
אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה הַמִּימָם: מִנְחַתֶּם
וּמִסִּידֵיכֶם לַפָּר לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וְעֵיר חֲטָאֵת אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וּנְסֻכָּהּ:
וְהַתְּעִשׂוּ לַיהוָה בַּמִּזְבְּחֵיכֶם לֶבֶד מִנְדְרֵיכֶם וּנְדָבְתֵיכֶם
וְעֲלֵתֵיכֶם וּלְמִנְחַתֵיכֶם וּלְנֻסְפֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתָ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

ענדך, ועגניהן וגוללין, כשעגניהן הס"ח עניטין כנגד הכתנשל ס"ח ואחרים:
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה
מן חיים היא לפחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים
כל נתיבותיה שלום: ארבע ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי
מן למען צדקו ונגדיל תורה ויאהיר:

קדוֹם קְרִיאַת הַפֶּטֶרָה, אַחַר שְׁמַר הַגּוֹלֵל, יִבָּרַךְ הַמַּטְטִיר בְּכֹהֵן א.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּנוֹ
 בְּנֵיבְיָאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הִנְנֵנוּמְרִים בְּאֵת
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁרָה עִבְדֵי
 וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנֵיבְיָאֵי הָאֵמֶת וְצַדִּיק:

הפטרה לשמיני עצרת במלכים א' סמך ח' פ' נ"ד.

וַיְהִי וּבְכִלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה א
 כָּל־הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלִּפְנֵי מוֹנֵב
 יְהוָה מִכְרַעַעַל־בְּרַכּוֹ וּבְכִפּוֹ פִרְשׁוֹת הַשָּׁמַיִם
 נִי וַיַּעֲמֹד וַיְבָרֵךְ אֶת כָּל־קְהֵל יִשְׂרָאֵל קוֹ
 גְּדוֹל לְאֹמֶר: ׀ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא־נִפְלְדָנִי
 אַחַר מִכָּל דִּבְרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה
 עַבְדּוֹ: ׀ יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה
 עִם־אַבְרָהָם וְעִם־יִצְחָק וְעִם־יַעֲקֹב וְעִם־יִשְׂרָאֵל לְהַטּוֹ

נ"ד. והי' קם עלפני סוכת ה' שכרוע וגו', כי לפני סוכת ה' הי' כרוע
 ברכיו וכפיו פרוצות במל' ומה המקום לסדו רז"ל שהטלך כיון שכרוע
 סיני וזקף עד בלותו תפלתו. ג. אשר נתן סוכות ככל אשר דבר, וי

נ"ד. נחמדעס שלמה דחו פֶּתְרִיגַע גַּעבַעט אונד חֲלֻדְחֶבֶט לוס עווי
 פֶּתְרִיגַע חֲלֻדְחֶבֶט גַּחְטֶטעו קניעענד אונד איט חוויגֶעטֶטֶרעק
 הַחֲדָדֵן גֶּען הַיִּמְעוֹל פֶּעֶרֶרִיכֶטֶטֶט הַחֲטֶטֶט, טטחנד ער חוין, נ"ד.
 סטעהענד וַעֲגֶעטֶט ער יִשְׂרָאֵל: וְחֲמֵטִיכֶע פֶּעֶרוֹחֲמֵטִיכֶע איט ווי
 סטיאטע. ער טֶטֶרֶחֶךְ: ׀. ׀ גַּעֲחֶבֶט זייח דער עוויגַע, דער זיי
 פֶּחֻקֶע יִשְׂרָאֵל רוהע פֶּעֶרֶטֶטֶטֶט, גַּחֲכֵן וויח ער פֶּעֶרֶהייסען; ניכֶט
 חיינליגֶער אַוּטֶטֶטֶטֶט בֵּיטֶב אונערֶפֿיִלֶט פֶּתֶן וְחֲמֵטִיכֶע גֶוּטֶטֶטֶט
 הייסֶיגֶע, דיח ער דורך זיינען קֶעכֶט טֶטֶה פֶּעֶרֶהייסען. ׀. דער עו
 אונער גַּחְטֶט, זייח איט חֲנִי, וויח ער איט חֲנִי עֶרֶן פֶּחֻקֶע גֶעוּטֶט
 ער פֶּעֶרֶחֶטֶט חֲנִי ניכֶט, ענטליעהע זיך אונז ניכֶט, נ"ד. אַעֲקֶע חֲנִי

לִבְנֵי אֱלֹהִים לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו
 חֲקֹו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ: יי וַיְהִי
 דְּבַר יְהוָה אֵלֶּהָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרָבִים
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת וּמִשְׁפָּט
 עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:
 לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: סא וַהֲיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת בְּחֻקֵּי וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו
 יוֹם הַזֶּה: סב וְהִמְלִךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבָחִים
 זָבַח לִפְנֵי יְהוָה: סג וַיִּזְבַּח שְׁלֵמָה אֶת־זֶבַח
 הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בְּקָר עֶשְׂרִים
 שָׁנִים אֶלֶּהָ וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶּהָ וַיַּחֲנֹכוּ

א? והכית לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח (דברים י"ג'). גו. עמנו,
 עזרנו. אל יעזבונו שלעזור לנו. ואל ישכנו, שלא יסלק השגחתו ממנו,
 להטות לבבו וגו', דבק עם יהי ה' אלהינו עמנו להטות לבבו אל יראתו,
 קרובים אל ה' אלהינו. ת"י מסקנלין קדם ה' אלהיאל. לעשות משפט
 וזו משפט עמו, לחבוע עלבזכוס סיד האויב, או יהיה משפט במקום הזה
 גמט כספספ הנכות יעשה לה והדומים לו כלומר לתת לנו דבר יום ביומו
 ה' שאנו כריכים להשפיע לנו הטובה ולשמרנו מרעה וזוה ידעו כל עמי
 ארץ כי ה' וגו' סג. ויחככו, ל' חנוך הוא ל' התחלת כניסת האדם או כלי

גרין לו זיק, דחם וויר חין זיינען וועגען ווונדעלן חונד החלטען אהגען
 ינע געבאטע, געוועטלע חונד רעכטע, דיח ער חונדערן פֿחטערן
 געבאטען! נט. דיענע איינע פֿנגעלעגענהייטען, דעררוס חיד דען עוויגען
 פֿלועהט, אהגען דעפ עוויגען, חונדערס גאטט, געהע זיין טחג חונד
 זכט, חוין דחם ער פֿיהרע דחו רעכט זיינען קנעכטען חונד דחו
 עכט זיינען פֿחוקען ישראל, יעדע טחגען פֿגעוועטענהייט חס נחא-
 זיין טחגע - ס. דחאיט חלוע פֿחוקער דער ערדע חיינענהען אהגען,
 חס דער עוויגע דער ווזהרע גאטט זיין, זחננט קיינער. סא. אהגע
 יער הערן דעס עוויגען, חונדערס גאטט, טרייח זיין, לו ווונדעלן נחך
 נען געוועטלען חונד זיינע געבאטע לו החלטען, וויח הייטע. "י. סב. דער
 חניג, חונד איט חיהס גחלן ישראל. טאחכטעטען חפכער פֿחך דעס
 חגען. סג. שלמה טאחכטעטע - חזו פֿריידענחפכער, דיח ער דעס עוויגן
 עהרען טאחכטען זיעס - לזוייחחונדלווונדעלגטווינעגד טטיק רינדפֿיעה,
 חונד חונדערטחונדלווונדעלגטווינעגד טטיק קיינען פֿיעה. זח ווייהטען זיח

אֶת־בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: סו בְּנֵי
הַהוּא קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תוֹךְ הַחֹצֵר אֲנִי
לִפְנֵי בֵּית־יְהוָה בִּיַעֲשֶׂה שָׁם אֶרְיֹהֶעֱלוּ
וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת חֶלְבֵי הַשֶּׁמֶן מִמֶּנּוּ
מִזֶּבַח הַנִּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטַן מִקֶּבֶץ
אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים
וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בַעַת־הַהוּא אֶת־וְהִתְהַוָּה וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבֹא חֶמֶת וְעַד־נְהַל־מִצְרָיִם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים
אַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם: סו בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֹרֶךְ
הַעַם וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכּוּ לְאַהֲלֵיךְ

לאוסכות שהוא עמיד לעמוד בה, וכן חנוך לבער, חנוכת המזבח, חנוכת ה'
רש"י בראשית י"ד י"ד. סד. ביום ההוא קדש וגו', הולך שלשה לקדש ה'
החלל שיוכלו להקריב שם הקרבנות הרבים כי מצח הכחשת ה' קטן מה'
כלם. ורבותיו ז"ל נחלקו בזה עיין פי' רש"י ורד"ק. סה. מלבוש חמת, ש'
בלפוכה של ח"י, עד נחל מלרי' שהוא כנגדו בדרושה כמפורש באלה עכ'
ור"י בתרגם ד"ה שלו תירגם מן מעלכס דאכטוכיא עד כילום דמלרי'. חו
ברוב המדויק' המ' בקמץ וכן עקר, והמסרת אומרת, כל חמת ל' רוגז
ובל' ל' קרו' קסוף, במ"א ולכו משם חמת רבה (עמוס ו' ב') וכן בחג'
בלעם נטעמי המקרא שלו. שבעת ימי' של חנוך. ושבעת ימי', של חג'
כסלא שאכלו ושמו ביה"כ ל' רש"י ועיין רד"ק ארבעה עשר יו', דבוקי' סו
השיני שלח, הוא שיני עלרת, וכד"ה כתיב וכיום עשרים ושלושה

דעו עוויגטן טעאפעל איון, דער קחניג אונד זאמאטאיינע קינדער יו
סד. חס קחאוינען טחגע ווייהטע דער קחניג דיח איטטע דעו הח
פֿחר דעס טעאפעל דעו עוויגטן, דחזעבויט דיח ברחנד אונד אע
חפפער אונד פֿעטטטיקקע דער פֿריידענחפפער לו בערייטען,
דער עהערנע חוטטר פֿחר דעס עוויגטן לו קליין ווחר, דיח ברחנד יו
אנהאןפפער אונד פֿעטטטיקקע דער פֿריידענחפפער לו פֿחן
סה. דחחאיון זיעו שלמה דחו פֿריידענפֿענט — אונד איט חיהס גחנן י'
חיינע פֿחוקואענגע פֿחן דער גרענלע חחח' ביו חן מלריס' סטר
פֿחר דעס עוויגטן אונזערס גחטטע פֿערוואאעלט — זיעבען טו
אונד חבעראחלו זיבען טחגע* פֿייערן, פֿיערלעהן טחגע הינדורק. סו

(* זיבען טחגע דחו חיינווייהונגפֿענט, דטן זיבן טחגע דחו זויבהיטטלע

הפטרה לשמיני עצרת

קיא
מַחִים וּמִזְבֵּי לֵב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וְלִישְׂרָאֵל עַמּוֹ: ע"כ, ויש קוסיפוס:

יְהִי כְּבִלּוֹת שְׁלֹמֹה לְבִנּוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית
לְךָ וְאֶת כָּל־חֶשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת:

המפטיר ינרך זרכות אחרונות.

רְיֹק אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים
ק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
זִכְרֵם שְׁכָל דְּבָרָיו אֲמַח וְצַדִּיק: נְאֻמָּן אֲתָה הוּא יי
הֵינּוּ וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיהָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיהָ אַחֲזֵר לֹא
כִּי רִיקִם כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אֲתָה. בְּרוּךְ אֲתָה
יְאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו:

חֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשֵׁי הַיְשִׁיעַ
הָרָחָב בְּיַמֵּינוּ. בְּרוּךְ אֲתָה יי מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

טִמְחָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶיךָ וּבַמַּלְכוּת בֵּית
י מְשִׁיחָךָ בְּמַהְרָה יָבֵא וַיִּגַּל לְבָנָיו עַל־כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר
וַיִּנְחַלּוּ עוֹד אַחֲרֵים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קְדֻשָּׁה נִשְׁבַּעְתָּ
שְׁלֹא יִכָּבֵה גֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אֲתָה יי מֶגֶן דָּוִד:

יֵל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּח

עי שלח את העם! ואחריו רז"ל בשמיני שהוא כ"ב למדש טלו רשות ממנו
נסעו אותו יום לפי שה' חק וניוס כ"ג חזרו ונטלו רשות והלכו להם.
עבדו, שמחל לו עוונותיו כדאי' במועד קטן דף ט' א', ולישראל עמו
! להם על עון ייה"כ, וילאה בת קול ואמרה, כלכם מזומנים לחיי העה"ב! —
ככלות וגו', גד"ה כמיז ויכל שלט' וגו' וא"כ הוא דנק עם הקודם, גם
זיק עשה אחריו פ' סמומה.

ען טחגע ענטויעס ער דאז פֿאזק, חונד עו ועגנעטע דען קאניג.
לֶחָד יַעֲדֵר נֶחֶד וַיִּנְעַר בַּעֲהוּיֹזֶנֶג פֶּרְתָה חוֹד גּוֹטֵהע אױטֵהע,
אן חוֹז דעו גוֹטען ון דער עױגע וַיִּנְעַק קענעכטע דוד חונד וַיִּנְעַק
זַע יִשְׂרָאֵל עֲרַלְיִיגֵט.

הזה ועל יום שמיני חג העצרת הזה שנתחלנו יי א
לקדשה ולמנוחה לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת
הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך ותן
לשמה בפני כל חיי תמיד לעולם ועד. פרוק אפה יי מ
השבת וישראל והזמנים:

אם על ימי נשנת אומרים יקום פורקן וכו'.

יקום פורקן מן שמיא הנא והסדא ורו
ותיי גריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשנ
וכריות גופא ונהורא מעליא: זרעא ת
וקימא. זרעא די לא יפסוק ודי לא יבמו
מפתגמי אורייתא: למרגן ורבנן חבורת
קדישתא. די בארעא דישרא ודי בבבל לר
כלי ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ול
די בבא: לכלת מידיהון ולכלתלג
תלמידיהון ולכל מדדעסקין באורייתא. מ
רעלמא יברך יתהון יפיש תיהון ויסגא יומ
ויתן ארבה לשגידהון. ויתפרקון וישתזבון מן
עקא ומן כל מרעין בישין מרן די בשמ
יהא בסעדהון כל זמן ועדן ונאמר אמון

העמכלל ביחידות אין אומר יקום פורקן זה ולא עי שגך.
יקום פורקן מן שמיא הנא וחכדא ורחמי ותיי א
ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא וכריות גופא ונהורא מ

עא תיָא וְקִימָא זְרַעָא דִּי לָא יִפְסֹק וְדִי לָא יִבְטוּר
 תַּגְמִי אֹרִיחָא: לְכֹל קְהֵלָא קְדִישָׁא חֲדִין. רַבְרַבִּיא עִם
 רִיָּא טַפְלָא וּנְשִׂיא. מַלְכָּא דְעֵלְמָא יִבְרַךְ יִתְכוּן יִפִּישׁ
 יְכוּן וַיִּסְנֵא יוֹמִיכוּן וַיִּתֵּן אֲרֻכָּה לְשִׁנִּיכוּן. וְרַתְפָּרְקוּן
 שְׁתִּזְבוּן מִן כָּל־עֵקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוּן. מָרְן דִּי
 שְׂמִיא וְהָא בְּסַעֲדִכוּן. כָּל זְמַן וְעַד זְמַן וְנֹאמַר אָמֵן:

שְׁבַרְךָ אֲבוּתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הוּא יִבְרַךְ אֶת כָּל
 זֶהֱל הַקְּדוּשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהֵלוֹת הַקְּדוּשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם
 גִּיהֶם וּבְעוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶם. וּמִי שְׂמִיחִידִים בְּתֵי
 סוּרָת לַתְּפִלָּה. וּמִי שְׂבָאִים בְּתוֹכֶם לַהֲתַפְּלֵל. וּמִי
 נֹתְנִים נֵר לְמֵאוֹר וַיִּזְן לְקְדוּשׁ וּלְהַבְרָלָה וּפֶת לְאוֹרְחִים
 דְּקָה לְעֵנִיִּים וְכָל־מִי שְׁעוֹסְקִים בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּאִמוּנָה:
 קְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם וַיִּסִּיר מֵהֶם כָּל מַחְלָה
 יִפְּא לְכָל־גּוֹפֵם וַיִּסְלַח לְכָל־עוֹנֵם וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה
 לְ־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

סדר מתנת יד

זר שסיים המפטיר ברכה אחרונה (ואחר יקום פורקן בשנת) החשוב
 ונקהל הולך אלל כל אחד ואחד וס"ת בידו ומפזך-לפל זכר ואומר:

וְ שִׁבְרְךָ אֲבוּתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב מִשֶּׁה וְאֶהְרֵן דוֹד וְשִׁלְמֹה, הוּא
 ד' אוח (ר"פ זר"פ), בעבור שיחן מתנת ידו לכבוד המקום ולכבוד
 זה ולכבוד הרגל, בשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה
 ה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויברכדו ויזכרו
 ית לרגל עם כל ישראל אמן.

זולין ונפיהם ונהרנה קהלות לשכנו כוהנים להזכיר נשמות ואופאים:

ד בשעת האב.

זור איהים נשמת אבא מזרי (פלוגי נר פלוגית) שיהלך לעולמו בעבור

שֶׁאֲנִי נֹדֵר צְדָקָה בְּעַדוֹ בְּשֹׁכֵר זֶה הִיא נִפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הִיא
עִם נִשְׁמַת אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבָּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שָׂאֵר
צְדִיקִים וְצְדֻקְנִיּוֹת שְׁבִנן עֵדָן וְנֹאמֵר אָמֵן:

בעבור כשמת האם.

חֲפוּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹתִי (פלונית נח פלונית) שְׁהִלְבָּה לְעוֹלָם
בְּעִבוּר שֶׁאֲנִי נֹדֵר צְדָקָה בְּעַדָּה בְּשֹׁכֵר זֶה הִיא נִפְשָׁה צְרוּרָה
בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבָּקָה רָחֵל
וְלֵאָה וְעַם שָׂאֵר צְדִיקִים וְצְדֻקְנִיּוֹת שְׁבִנן עֵדָן וְנֹאמֵר אָמֵן:

בעבור כשמת אב ואם הזקנים וימר הקרובים.

חֲפוּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנִי וְזְקֵנֹתַי דוּדֵי וְדוּדֹתַי אֵן
וְאִחֵיּוֹתַי בֵּין מֵצַד אָבִי בֵּין מֵצַד אִמִּי שְׁהִלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּעִבוּר שָׂאֵר
נֹדֵר צְדָקָה בְּעַדָּם בְּשֹׁכֵר זֶה תְּהִינָה נִפְשׁוֹתֵם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים
עִם נִשְׁמַת אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבָּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שָׂאֵר
צְדִיקִים וְצְדֻקְנִיּוֹת שְׁבִנן עֵדָן וְנֹאמֵר אָמֵן:

בעבור כשמת המומתים על קדושת הא"י.

חֲפוּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פלוני נח פלונית) וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבֵי וְקְרוֹבוֹתַי
מֵצַד אָבִי הֵן מֵצַד אִמִּי שְׁהוֹמַתוּ הֵן שְׁנֵהֲרִגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחַטוּ וְשֶׁנִּשְׂרַף
וְשֶׁנִּטְבְּעוּ וְשֶׁנִּחְנְקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּעִבוּר שָׂאֵר צְדָקָה בְּעַד הַזְּכוּת
נִשְׁמוֹתֵיהֶם בְּשֹׁכֵר זֶה תְּהִינָה נִפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם
נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבָּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם
שָׂאֵר צְדִיקִים וְצְדֻקְנִיּוֹת שְׁבִנן עֵדָן וְנֹאמֵר אָמֵן:

זֶקֶן לוֹעַר הַזֶּה אֶל מֵלֵא רַחֲמִים, וְזוֹכֵרִין כְּשׁוֹת הַקְּדוּשִׁים וְלוֹעַרִים אֲבֵרָהֶם
אֲבֵרָהֶם שׁוֹכֵן מְרוֹמִים • בְּרַחֲמֵי הַעֲצוּמִים • הוּא יִפְקֹד
בְּרַחֲמִים • תְּהַסִּידִים וְהַיִּשְׂרִים וְהַתְּמִימִים • קְהֵלוֹת הַקֹּדֶשׁ שְׁמֵי
נִפְשָׁם עַל קְרִשַׁת הַשֵּׁם • הַנְּאֻהָכִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם
נִפְרְדוּ • מִנְּשָׂרִים קְלוּ וּמֵאֲרִיּוֹת נִבְרָוּ לְעִשׂוֹת רֵצוֹן קוֹנֵם וְהַפֶּץ צוּר
יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה • עִם שָׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם • וַיִּגְדֹּם מֵאוֹיֵב
(לְעֵינֵינוּ) נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׂפוּף: כִּפְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֵל
הֲרִנֵּנוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם • וַיִּגְדֹּם יָשִׁיב לְצָרוֹ וּכְפָר אֲדָמוֹ
עִמּוֹ: וְעַל יְדֵי עֲבָרָה הַנְּבִיאִים כְּתוּב רֹאמֵר • וַיִּקְרָא דָּמָם לֹא נִקְרָא

שֶׁכֶן בְּצִיּוֹן: וּבְכַרְתָּבִי הַקֹּדֶשׁ נֹאמַר: לְמַדָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם יְהוָה
 לְהוֹיָהֶם: יוֹדַע בְּנוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָרָה הַשְּׁפוּדָה: וְאָמַר
 דָּוִד שֶׁהַמִּים אֲנֹחֶם זָכַר לֹא שָׁבַח צַעֲקַת עֲנוּיִם: וְאָמַר יְדִי
 נוֹיִם מְלֵא נְיוֹת מַחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: מִנְהַל בְּדָרֶךְ יִשְׁפָּרֵה
 לְבֵן יָרִים רֹאשׁ:

**אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתָה עוֹד יִהְלָלוּהָ סְלָה:
 אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכְּבָהּ לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי אֱלֹהָיו:**

פֶּה הִתְהַלָּה לְדוֹר אַרְזֻמְקָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שְׁמָה
 עוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהַלְלָה שְׁמָה לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְזֶה יִי וּמִהַלֵּל מְאֹד וּלְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר: דָּוִד לְדוֹר יִשְׁבַּח
 וְעֲשֶׂה וּגְבוּרָתָהּ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הַדָּוָה וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיהָ
 וְשִׁיחָה: וְעוֹזוֹ נוֹרְאוֹתֶיהָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלוֹתֶיהָ אִסְפְּרָנָה: זָכַר
 בְּטוֹבָה יִבְיָעוּ וְצַדִּיקָהּ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יִי אֲדָה אֶפְיִם
 יְדוֹל־חֶסֶד: טוֹב יִי לְכָל וְרַחֲמוּ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּהָ יִי
 לְ־מַעֲשֶׂיהָ וְחַסִּדֶיהָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מְלַכּוּתָהּ יֹאמְרוּ
 גְבוּרָתָהּ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר
 לְכּוֹתוֹ: מְלַכּוּתָהּ מְלַכּוֹת כָּל־עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתָּהּ בְּכָל־
 זֶר וָדָד: סוֹמֵךְ יִי לְכָל הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי
 לֹא אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹחֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלֶם בְּעַתּוֹ: פּוֹתֵחַ
 חַיְתֶיהָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רֶצוֹן: צַדִּיק יִי בְּכָל־דַּרְכָּיו וְחַסִּיד
 כָּל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יִי לְכָל־קָדָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְדָּאָהוּ
 אֶמֶת: רֶצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֶם:
 וְאָמַר יִי אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו וְאַתָּה כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: הַחֲלֵל
 יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בְּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ
 יְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הִלְלוּיָהּ:

הש"ן לוקח ס"ח גילו להוליכו מן המצפה ולהלכישו בהיכל ואומר:

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי גִשְׁבַּב שְׁמוֹ לְבָרוּ

והקהל עונים הודו על ארץ ושמים: וידם קרן לעמו תהיל
לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

כ"ט כשחל נחל

כנסת

כ"ט

כ"ד

<p>מזמור ליהודה פני אלים הבו ליהוה כבוד ועו: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על רפים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול יהוה בפת קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארום וישבר יהוה את ארזו הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו פלו אומר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יי עו לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:</p>	<p>מזמור ליהודה פני אלים הבו ליהוה כבוד ועו: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על רפים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול יהוה בפת קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארום וישבר יהוה את ארזו הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו פלו אומר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יי עו לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:</p>
--	--

כשחזירין הספר מן ההיכל אומרים:

ובנחה יאמר שוכת יהוה רבבות אלפי ישראל: קול
יהוה למנוחתיה אתח וארון ענה: כהניה ילבשו צנ
וחסידיה ירגנו: בעבור דויד עבדה אלהים פני משיח

י לקח טוב נתתי לכם הורתי אל־תעזבוני: עץ חיים
זיא לפתח־זיקים בָּהּ ותומֶכֶה מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי־נֶעֱם
כִּלְנִית־יְבוּתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבָנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָת
יְדֹשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם:

ת פ ל ת מ ו ס ה

אין אלו' ס' קומכריון משיב הרוח ומוריד הגשם כד' שגס הלכזור זכירכו נתפלמא.
אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱהִי אֲבָרְחָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיַת הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
מִבֵּיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיְתָהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מְלֶכֶּ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אֲבָרְחָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
עוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹהָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לָּךְ מְלֶכֶּ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ
סְלָח. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל תְּקַדּוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אַחֲבַת אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְדוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְהִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ
לְבָבָנוּ לְעַבְדְּתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתִקְדוּשׁ עֲלֵינוּ קְרָאתָ:

והתהללנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה זמן
 לשמחה תנים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואו
 השמיני חג העצרת הזה זמן לשמחתנו באהבה מקר
 קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני הטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מ
 אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעלות ולרא
 ולהשתחוות לפניך ולעשור חזון
 בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנק
 שמך עליו מפני היר השלוחה במקדש
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מ
 רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקד
 ברחמיה הרבים ותבנהו מהרה ותגדל בנו
 אבינו מלבנו גלה כבוד מלכותך עלינו מה
 והופע והגשא עלינו לעיני כל היקר פווד
 מבין הגוים ונפוצותינו פגם מירבתי או
 וחביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים ב
 מקדשה בשמחת עולם ושם נעשה לפניך
 קרבנות חובותינו תמידים כסדרם זמוסם
 בהלכתם: ואת מוסף יום השבת הזה ואת מוסף
 השמיני חג העצרת הזה נעשה ונקריב לפני
 באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת על
 בתורתך על ידי משה עבדך מפי בנו
 באמור:

וּבַיּוֹם הַשֵּׁבֶת לְשֵׁנֵי כְבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה הַמִּימָם.
 וּלְשֵׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ:
 עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֲלֵת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:
 זֶה קֶרֶבֶן שֶׁבֶת וְקֶרֶבֶן הַיּוֹם כַּאֲמֹר.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כְּרַמְלֶאכֶת
 גְּדוּהָ לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עָלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ
 חֹחַ לַיהוָה פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד כְּבָשִׁים בְּנֵי־
 גֵּה שִׁבְעָה הַמִּימָם:

וּמִנְחָתְכֶם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שֶׁלֹּשָׁה עֶשְׂרִים
 פָּר וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ וַיִּזֵּן
 נִסְכּוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנַיִם חֲמוּדִים כְּהַלְכָתְכֶם:

וַיִּשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שְׁמֵרֵי שֶׁבֶת וְקִדְאֵי עֲנַג עִם מְקַדְשֵׁי
 יְעִי. כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּחַעַנְגּוּ מִטּוֹבְךָ וּבְשִׁבְעֵי רִצְיָתְךָ בֹּא
 וְשִׁמְחוּ חֲמֻדַת יָמִים אֲתוֹ קִרְאֵת זְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
 וְהֵינּוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב
 דָּשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעֵשׂוֹ
 וְנָה בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוּנֵי
 דָּאֵנוּ כְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ וְהַשֵּׁב כְּהַנִּים לְעַבְדֶּךָ
 יָם לְשִׁירִם לְזִמְרָם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם וְשֵׁם נַעֲלָה
 יָאֵה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי רִגְלָנוּ כְּכַרְתוּב
 זִרְחָךָ שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֵה כְּל־זְכוּרָה אֶת־פְּנֵי
 וְהִיאִיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַפִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת
 חַג הַסְּפֹת וְלֹא יִרְאֵה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ כְּמִתְנַת
 וּבְבִרְכַת יְהוָה אֵהִי אֲשֶׁר נִחַן־לָךְ:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ול
לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת לבך

לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחת

קדשנו במצורתיך ותן הלקנו ברורתך שבענו מפ
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחנו
אלהינו מאהבה וברצון בשמחה ובששון שבת ומועדי קו
וישמחו בך ישראל מקדשי שמה. ברוך אתה יי מ
השבת וישראל והיזמנים:

רצה לשיץ וסדר ריכז, חמצא בסוף המחזור.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. וה
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באו
תקבל ברצון ורחמי לרצון תמיד עבודת ישראל ע
ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך א
יי הפחזיר שבינתו לציון:

עודים לרנן.

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך על
חיינו תמסורים בידך ועל
גשמותינו הפקודות לך ועל
נפיה שפכל יום עמנו ועל
נפלאותיה וטובותיה שפכלעת ערב ובקר וצה
הטוב פי לא פלו רחמיה ותמרתם פי לא תמו חו
מעולם קיינו לך:

על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו המיד לעולם ועד:
 כל החיים יודיה פלה ויהללו את שמך באמת האישועחנו
 גורחנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ולה נאה לחודות:

למן איו אבותינו ברכנו בברכה המ שלשת בתורה והפחוכה על ידי
 שה עבדה האמורה מפיו אהרן ובניו בזהנים עם קדושך פאמור:
 ברכה יי וישמרה: יאר יי פניו איה ויהנה: ישא יי פניו איה וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 ל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך פי
 אור פניך נהת לנו יי אהינו תורת חיים ואהבת חסד
 ודקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:
 בוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
 נפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי
 ל החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם עשה
 למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשך עשה למען
 ורחך למען יחלצון ידיך הושעה ימינה וענני: יהיו לרצון
 מרי פיו והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא
 עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית דהפקד ש
 מדנה בימינו והו חלקנו בתורתך:

תפלת גשם.

בהרבה קהלות נוהגין לפתוח הארון והחזן ענוק אף ברי וכו' ע
גזרות הגשם ואח"כ סוגרין הארון והקהל סתחיל אפיק עען וכו

בקול בלחש אדני שפתי חפחה ופי יגיד חהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
יצחק ואלהי יעקב הלא הגדול הגבור והנורא יא עליון
חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומבי
לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומשועו

י אף ברי אתה שם שר ממטר. להע
ולו הענין להריק להמטר. קו"ם מים אב
בם גיא לעטר. לבר יעצרו בנשיון שו
אמוצים (כ"א אמונים) גנון בם שואלי ממטר
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם יי מתייה מתים אתה רב לחי

אף ברי אתה וכו', מיוסד על הכתוב באינוב ל"ו י"א, אף ברי ישר
יפיץ עכו אורו. ופי' רש"י אף ברי שם של אף המעוכה על העכניס וכו
עכו עטרו של מקום, והוא המעוכה עסיבות עתהפך וכו' ע"ש ונעס' חס
ב'. א ח ת, פעל כגזר סן אוח ומופת ובעשו עסוסן כי שם שר של עטרו
אף ברי על שם שלפעטים יורד העטר באף ולפעטים ברוי' כעטור א
רש"י. להעניב, פעל כגזר סן יטריח עב; ע"ס להענין סן עכו ובעקרא סו
בזכין הדגש בעכני עכו (בראשית ט' י"ד). אביס, למחיס כעו באבי
(שיר ו' י'). גיא, אדמה, והוא אחד סן עשרה שמות שיש לארץ כדאית' עטרה
ס' ח'. לעטר, להעטיר כי הלמחיס כדמות עטרה על ראש האדמה.
שטר. בעבור שכחת החוב העוטל עלינו כלומר בעבור העווכות, ל' חו
חזי (דברים ל"ב י"ח) ול' שטר ידוע בדברי רז"ל שעכינו חוק. אסוכי
אסוכיס, והוא חאר לאבות הקדושים האסוכיס והאסוכיס. גנון בם, להגן
והולכך הפייטן לאחזו בלשון גנון בעבור ברכת סגן אברהם:

אף ברי. וכן היסט דער פֿערוואלטער דענו רעגענו; ער טו
דינוטע חוין, בילדעט וואקעט, טרעננט זיח חונד אָחסט רעגנען.
טעלסט דענו וואסערע טאיקט דיח ערדע זיך איט פֿריכטען; און
ענו חונד דאך ניכט ענטלענגען ווערדען, ווייל וויר חונוערע פֿעל
פֿערגעסען! געשטיטלט חוין דיח פֿראַוואַיקייט חונוערער חורפֿאָן
ביטטען וויר חוס, רעגען.

בפפד"ם אומר הש"ץ מכלכל חיים עד ומצמיח ישועה,
וי"א עד להחיות מתים וכן המנהג בנהב"כ הנקרא קלו"ג.

יִטְרִיחַ לְפִלֵּג מִפְּלֵג גְּשָׁם • לְמוֹגַג פְּנֵי גְשֵׁי
צְחוֹת לְשָׁם • מִיִּם לְאֶדְרֵךְ בְּנִיתָה בְּרֵשָׁם •
הִרְגִיעַ בְּרַעְפָּם לְנַפְוֵי גְשָׁם • לְהַחְיוֹת
בְּיָרִים גְּבוּרוֹת הַגְּשָׁם: (סוגרין הארון)

יוסד ע"פ א"ב כפול.

אָפִיק מֵעַן מְעַטֵּר • בְּיוֹם הַמְּעַטֵּר • אֶעְרֹךְ
עַל וְלֹא אֶפְטֹר • בְּנִיב הַמְּפַטֵּר: בְּקֶזֶן הַמְּנַטֵּר •

טריח וכו', הקב"ה יטריח המטונה לפלג פלגים יצלי מים, ל' מי פלג
ק' תעלה? (איזו ל"א כ"ה) ול' פלג אלהים מלא מים (תהלים ס"ה
ו) ואמרינן עליו במשכת תענית דף ח' ז' שאי פלג אלהים מלא מים?
במין קונה יש זרקיע שממנה גשמים יולאים. לחוגג, ל' המסה ען
ינים תמוגנה (תהלים ס"ה י"א). פני נש' פני האדמה ל' בארץ נשיה
(פ"ח י"ג). בלחות לשם, בטפות לחות וטהרות האבן לשם שהוא אבן
דך וטהור, והוא כענין יוקו קטר (איזו ל"ז כ"ז) ל' עזוקק שזעמים.
דך, לכוחך ולגבורתך. כניחה, ל' כיכוי שם. זרשם, זסימן. והטעם ככית
ס זרשם סאן לגבורה כי כניחה אותם בלשון חקר וילפינן חקר חקר עזרייתו
עולם אשר לזאת נקראו גבורות גשמים כמו שיבואר בסמוך טעם
ל' להרגיע, ל' מרגוע ונחת, זרעפס, ל' ירעפו עלי אדם רב (איזו ל"ז
(לכפוחי נשם, ל' ויפח באפיו נשמת חיים, להחיות, בטל של תחיה וגם
נופל סם גשם ומים כדאימא זעם' חגיגה דף י"ז ז' על שעתיד הקב"ה
יות את השמים דכתיב גשם כדבות חניף, גבורות גשמים, זריש קסכתא
ית אמרינן מאימתי חזכירין גבורות גשמים (שמונים עשיב הרוח ומוריד
ס) ר"י אומר מי"ט האחרון של חג וכו', מאי גבורות גשמים? אחר ר"י
י שירדין בגבורה שנאמר עושה גדולות עד אין חקר וכו' וכתיב הנותן קטר
וכתי' אהי עולם ה' בורא קלות הארץ אין חקר לחבונתו וכו' ופי' רש"י אלמא
יב חקר בגשמים וכתיב חקר זכרייתו של עולם מה זכרייתו של עולם
ז' ז' גבורה חף גשמים הו' כסאן דכתיב ב' גבורה עכ"ל זהו רש"ס
גבורה דכתיב זמים אשר עליו רסו הפייטן.

אפיק מען מעטר, אחפלל חפלה מפוארה; אפיק ל' ואדם יפיק חבונה
ל' ג' י"ג) ענין הולאת הדבור. מען, מענה. מעטור, ל' עטרת
רת. זיוק העוטף, ביום הנכבד הזה. שוע חפלה ל' היערוך שועך (איזו

טריח. חזיו דעו היאמענו רעגענבעהאלטער, בעטיידעט ער וואסער
ערדע, חוגד ערווייכט דחו לעבלענדע ערררייך, איט קרייטחאלען
ופצען. דען וואסערן הייט דוח וואונדערקרעכט סעליעהען; זיח
קוויקען חאלען וואו לעבען הויכט, חוגד בעלעבען חיינט דיחייעניגען
דער, דיח דיח קרעכט דעו רעגענו ערוואהענען.
אפיק. געקראנטע ספריכע ווילן חיד און דיעועט געקראנטען טאגע

שֶׁאוֹנוּ הַנְּטָר • בְּמוֹסְפֵי לַעֲטָר • תְּפִלַּת מִן
 גִּילַת פְּעָמִים • שׁוֹשׁ יוֹם מִיּוֹמִים • גַּל לִי מִשָּׁנָה
 בְּשֶׁאֲלִי בּוֹ מַיִם: דְּלִתִּי שָׁמַיִם • אֲשֶׁר מוֹלַע
 הַמַּיִם • דוֹרֵי יִפְתַּח מִשָּׁמַיִם • בְּשֶׁפְּכִי לוֹ
 בְּמַיִם: דְּגִיגִי בִל יִדְמִים • בְּצַע אֲשָׁמַיִם • הָרָה
 בְּכַפּוֹר אֲשָׁמַיִם • וְשׁוֹטֵן מֵה יִשָּׁמַיִם: וְאֵל
 רְשׁוּמִים • בְּעֶרְכָם נִרְשָׁמַיִם • וְדִיתִי עִם שָׁמַיִם

ל"ו י"ט). ולא אכטור, ולא אפסוק ולא, נכיב המפוטור, נשפה פתו
 פוטר פים (עשלי י"ז י"ד). בקץ המכוער, למועד השמור והוא שמיני
 שהוא סוף המועד. שאונו להכטר, המון קהל ישראל כעלר וכאסף.
 פעמים, שמחה כפולה. יום מיומים, ש"ע שניתוסף לשמחה על ית
 הסוכות. גל, גלה, ויתכן שירמז על אהרס. ז"ל ע"ס יו"ד ע"ס רמז
 המים נתג מן החורה. דלתי שמים וכו', עש"ה אפתח לכם את א
 השמים והריקותי לכם ברכה (מלאכי ג' י') ועש"ה יפתח ה' לך את
 הטוב את השמים (דברים כ"ח י"ב) וכתיב ודלתי שמים פתח ויטטר
 מן (מהלים ע"ח כ"ד). הגיגי, תפלתי. כל ידמים בלע אשעים, כל
 עון החוטאים, כי כבר הולכנו החטאים ביום כפור עוונות ואין
 לסונו לקטרני עלי זהו ושוטן מה ישמים, לשון שמחה והשמחה וא
 במסכת' תענית דף ז' ב' אין הגשמים יורדין אלא א"כ כשחלו עוונותיה
 ישראל. ואשרי ראומים וכו', מיוסד על אהרס ז"ל במסכת' תענית
 א' אם ראית דור שהשמים עשתיבין כנחשת מלהוריד טל וטטר נשיל
 לחימות שאין בדור (נשיל שאין מתפללין תפלה בלחש) מאי חקתה? ילכו
 מי שידע ללחוש וכו' זהו ואשרי ראומים בערכם כראשים, כלומר
 התפלה. ויתי עם שמים, התפללתי בכוונה כדי להזכיר גבורות גשמים

ספרעבט; לו בעטען טיק' איך איך און; איינען איפען זאזאן, ה
 חס טאוםפענט, העררליכע געבעטע ענטטטראזאן. היער און
 דינער פֿערזאזאונג, ווילן איך חיס מוסף געבעט, ביטטען און ר
 פֿערדאָפּאָטע איינע פֿריידע, און דינעזעס לור פֿריידע בעטטיא
 טחגע; זאָפֿנע דען היאמען איר, ווען איך און און און ביטטע.
 היאמען פֿארטען אין דער ריכטונג נאך דעם וואַסערטהאָרע ז
 איר. אַן אַלגעניעבטער! ווען זיך דיר אין הערן ערגעסט וואַס
 יא, איין געבעט. ווירד איינגאנג פֿינדען; עו הינדערן קיינע י
 אעהר; זיך זיך פֿערטוואונדען חס פֿערזאָהנונג; טחגע; האַט דער
 זיידער (שטן) עטוואַן נאך וויעדער איך פֿארלוברינגען? — איך ז
 אַללע געבעטע נאך פֿארדונג ווייז זיך פֿאָרגענייכעט, דעמיטהי
 ריכטעט, אונד נון טיקע איך איך און דיך קראַפֿט דעו רעגענו
 וואַהנען. לו איהת רון איך חווי דער נאָטה, ער איזט'ו דער אירחיו

וְחִבְרֵי גְבוּרֹת גְּשָׁמִים: זַעַק מִמִּצָּר. אֶקְרָא
 עַתְּ צָר. זֶה יִרְחִיב לִי בַצָּר. שׁוּעַ אֲשֶׁר לֹא
 יִרְ: חֲזֹק יָד לֹא תִקְצָר. מִפְּתוּחַ אוֹצָר. חֲטָא
 מִן עֲצָר. יִפֹּן בְּעַם גֵּעֵצָר: טַעֲמִים אֶחָבֵר.
 לָמַד לְגִבּוֹר. טַפֵּי גִתּוּרִים אֲדַבֵּר. וְלֹא
 מִתְגַּבֵּר: יוֹרוּנִי מִהָאֲדַבֵּר. פְּנֵי תִבְחָה בְּעוֹבֵר.
 שׁוֹנֵי בַעֲדָם לְהַסְבֵּר. כִּי יַעַת לַחֲשׂוֹת וְעַת
 דַּבֵּר: כְּרוּעַ בְּרֹדֶף לְחִבְרֵיךָ. בְּמוֹת לְהַדְרִיךְ.
 חִזֵּן חִזֵּן לְהַעֲרִיךְ. בַּעַד עַם מְעֲרִיךְ: לְחַבּוֹשׁ

עם המהפללים זכוכה וכמו שאמרו שם אין תפלתו של אדם נשמעת
 אם לא יתעורר ופניו רש"י שנפשו מכוונת זכפו זה הקב"ה שוע
 לא בלר עש"ה היערוך שועך לא בלר (איוב ל"ו י"ט) וכמו שדרשו רז"ל
 דזשמי בפרק סדר תעניות אלו אם סדרת תפלה לא מהא מלך פיד אלא
 דחב פיד ואמלאהו. וזהו טעם הפייטן הקב"ה ירחיב לי בלר כשאמפלל
 גזי תפלה אשר לא בלר חזק יד חטא הגעשה בחזק יד זהיינו גזל חטא
 ש עלר וכו'. כלומר אם יעלר הגשמים דעבור עון הגזל יפן בעם כעלר
 חסף בתפלה ע"ד שאמרו שם (דף ז' ב') אין הגשמים כעלרים אלא בעון
 עמי תקנתו? ירבה בתפלה טעמים אחר חילים לגבר וכו' גם זה
 אשר רב קטינא אק הגשמים כעלרים אלא בשביל בטול תורה וכו' ואמר
 לא אם ראית רקיע שקיהה כברזל מלהוריד טל וסטר בשביל עשה הדור
 עם מקולקלין עמי תקנתו? יתגברו ברחמים שכאמר וחילים יגבר וכו'
 גזר זה ייסד טעמים אחר זהיינו טעמי תורה וחילים לגבר לקבץ חילים
 התגבר ברחמים טפי כחורים אדבר, אשרים טהורים אדבר ל' ועלימו טחוף
 גמי (איוב כ"ט כ"ב) והכתור הוא הדבר המנוקה נכתר. ולא כמתגבר ר"ל
 לא כמתגאה וכמו שאמרו שם אם לחש (התפלל) ועלמה בידו וסגים דעמו
 יזי מביא אף לעולם שכאמר עקבה אף על עולה (איוב ל"ו ל"ג).
 דוכי הקיילים שקבלתי להתגבר ברחמים הם יורוכי מה לדבר
 בסביר, להלין כי עת לחשות ועת לדבר ל"ה בקהלת ג' ז'. צות
 הדריך, להשפיל הקומה ולעשותה כקופה הגדרסת וכדאמרינן בירושלמי
 מענית פ"ב יערוף כסטר לקחי, כפפו ערפן לתשובה מיד הגשמים
 אדין. כוון חין, כוונת תחינה. צעד עם מעריך, צעד ישראל המעריכים

חין פערטאפלט ווען חיד חיהת אנהאכטיג בעטע. חויך יעלט ווירד
 יר זיינע חלואחכט המנד בייטטעהען; ער ווירד איר איהן אפפנען
 ען דיאזאליטען בעהאזטער. חונד האט ער איהן זיינער זידע החל
 ען פערטאפלטען, זן ווירד ער ריקזיכט נעהאטן חוין דינעע פאטעהענדע
 פערזאמאונג. פיר יזח ווילז חיד דענקטפריכע לוחאמענפליגען, קערני
 פערזיכע זחאמען חונד בעטען חין טיעפזוטער דעאוסה. קניעענד חונד

וּלְהֶאֱרִיךְ • תִּרְבּוֹן חֶרֶב מִפְּרִיךְ • קְדָבֵר גְּבוּ
 אֲרִיךְ • בִּי עַת לְקַצֵּר וְעַת לְהֶאֱרִיךְ • מִן
 קְרִבּוֹנוֹת • אָבִינָה תְּבוּנוֹת • מִעַם בִּינּוֹת • אֲד
 נְבוֹנוֹת • נֶאֱקוֹת מְבֻנוֹת • לְהַמְטִיר גֵּיא וְלִמָּ
 גִּשְׁמוֹת לְכוֹנְנוֹת • בְּרַבּוֹת בָּנוֹת • שְׁעֵי
 לְהֶרְבִּיב • חֲזִיזִים לְהַעֲבִיב • שִׁיחִים לְהַאֲ
 עַד זְמַן אָבִיב • עֲדָנִים לְהַנְבִּיב • מִקְרִיחַת שָׁנָה
 עֲבִים לְהַרְבִּיב • לְרוֹחוֹת עִם חֲבִיב • פְּגִים לִי

ומסדרים שזכו של עקום וכמו שאמרו ז"ל לעולם יסדו אדם שזכו של
 ואח"כ יתפלל. לחנוש ולהאריך, שניהם ל' רפואה וארוכה. חרבונו חרבונו
 לרפאות הארץ עתרבון ויוצא המפריך ומכלה הלמחים, ל' חרבונו קץ (ל"ב ד')
 עמטע דרננות, עמטיעות שנטעו החכמים והיי"כו לווייהם וחוק
 והוא עש"ה דברי חכמים כדרננות וכמסרות נטועים (קבלת י"א י"א).
 חנוכות, כדכתיב עוקנים אתבונן (מהל"י ק"ט ק'). טעם בינות, עשר
 חכם וכבון, כאקוה, חפלות. להמטיר גיא ולנכות ולכונן הערים הנשמות,
 בחוכה רב נותן, והוא ע"ד שאמרו ז"ל בתענית דף ז' א' אער ר"א דג
 הגשמים שאפילו ישועה פרה ורנה בו שאלמר תפתח ארץ ויפרו יעו,
 שם עוד (דף ח' ב') אמר ר"י גדול יום הגשמים שאפילו פחותה
 מתברכת בו, ועוד שם גדול יום הגשמים כיום קיבוץ גלויות, ועוד שם
 יום הגשמים שאפילו גייסות פוסקות בו. שעירים להרביב, ל' כשעירי
 דשא וכרביבים עלי עשב (דברים ל"ב ב') והשעירים הם הטפות היורדות
 ואינן לברכה והרביבי' הם היורדים בנחת והם לברכה ואמר שישב הם
 לרביבים. חזיזים להעביב לעשות החזיזים שהם הענכים הדקים לעבים
 הענכים הנסים והעבים, עד זמן אביב, עד חלי ניסן שהוא זמן האביב
 יפסקו הגשמים. עדכים, פירות. להכביב, לעשותם תכונה ולהלילם על
 שגיב החמה. ענים להלביב, שיגדלו העלים ויוליאו לולביהם, עבים ל'
 הנית והעונים (יחזק' ע"א) ואמרו רז"ל העונים אלו המרשות. פנים ל'

איט געבייגטעס הויפטע ווייל איך פֿיר דיעזע געאיינדע ביטטען,
 אַבווענדען פֿאָן אַיהר אַיין דיררענע יִהְיֶה. בייך דיעזער געו
 הייט ווערדע איך פֿיעלענע פֿאָן דער קרפֿט דעו רעגענו ספּר
 בעגריפֿע חוּי דער פֿלאַנלסטווע דער ווייזען ווערד' איך קונד א
 חונד גַוּדוּחֶטלע אַיינער פֿערניכֿטיגען נאַליחן. טיקליכע געב
 דעו רעגענו האַלבען, ווערד' איך היכּוּפֿטיקען, דאַאיט דיך ו
 חנגעבויט, ווינטענייען אורבאַר געאַחֿט אונד דיך בעפֿאָקערונג
 פֿאַרדערט ווערדע; לייטליכע פֿריה אונד טפּאַטרעגען געבען
 פֿריכֿטען זפֿט, טיטלען זיך פֿאַר ברַחַנֿד, אַחֿטען דעו געהאַלן לוי

יָגִיתִי פָּנֵי כְּנִיסָהּ • פָּעַל בְּעֶשֶׂר גָּסָה • יִזְכָּר לִי
 חוֹסָה: צוֹר רָם וְנִשָּׂא • אֱלֹוֵי עֵינַי אִשָּׂא • צָבָאוֹ
 אֲגִיֶסָה • וְלֹא בְרוּחַ גָּסָה: קוֹלֵי יַעֲרָב • וְרָנִיתִי
 גִּזְיוֹת הַתְּקָרֵב • קָמָתִי כְּבִקְרָב • חָגוֹר כְּלִי קָרֵב:
 מוֹת צָעִיר וְרֵב • אֲטוֹל טָרָם אֶקְרָב • רַחֵשׁ
 אֲבִישׁר וַיַּעֲרָב • צָדֵק בְּקִרְהֹל רָב: שְׁרִיחַ
 מִמְּסוּפִים • צִיר לְאִסּוּפִים • שְׁבַעַת יָמֵי
 אִוְסָפִים • וְגִסּוֹף רַחֲמִים חוֹסָפִים: שְׁמִינֵי
 סִיפִים • וְנֹו גְאָסָפִים • שְׁוַעַת מַיִם מְחַסָּפִים •

ו' שא ה' פניו אליך. בלגתי פני כניסה, בעמדי לפני הקהלה. פועל
 ד כוסה, פעולתו של אנרהם שנתכסה בעשר כסיונות, יזכור לי הקב"ה
 עלי. לבאי, לבאות ה' היינו ישראל. אגייסה, אקבץ. ולא ברוח גסה,
 מקנים דעתו מביא אף לעולם כדאמרן לעיל כבקרב, כנמלחמה. חגור
 קרב, כמו שהגבור ההולך בקרב כלי קרב להיות בטוח הכלחון כן
 כלל לריך להצות תחנה ותחנוכים כדי שתקובל תפלתו למסופים,
 אל העומדים בספי בית הכנסת, ל' הסתופף בנית אלהי (תהלים פ"ד).
 שליח, לאסופים שבעת וכו', להקהלים שבעת ימי חג האסיף וכיסוד מים
 מים, שאינן מן השלות, כדאי בסוכה דף ע"ח א', ול' ולחשוף מים מגבא
 ל' י"ד). שועת מים, תפלה למים, מחסכים, מתפללין בגלוי ונקול בחין
 מים. תשכנה בטוחות וכו', המים תשכנה עד פה הליכרות ל' אשר

חונד וינד חיינעס הווארען פאָלקע ערשפריעסליך. ער ווירד איר
 חטאליטן לוווענדעקן, ווהרענד איר פֿיר דיעזע געאיינדע ביטטע,
 געדענקען דיח טוגענדען דעו לעהנפֿהֿגעפריֿטען (אברהם'ו).
 שחפֿשֿער, דעס וואַרעהֿזוטען חונד וואַרעהֿכענוטען, העבע איר
 ע חויגען עאפֿהר, איהס החבע איר דיעזע געאיינדע פֿערוואַטעט
 טיעפֿזער דעאטה; אַז'ט' איהס איינע שטיאמע געפֿוואַן!
 טע איין געבעט פֿהר איהן קוואַען! — איט געבעטען בין איר
 גערייטעט, וויח דער העוד איט קריעגֿערויטונג! — שטיאט איין
 איר, איהר געאיינען חונד גרֿחטען! אַחט חונו בעטען חונד ווהרֿה
 חטיגֿקייט פֿערוקינדען, חון גרֿחטער פֿאָוקפֿערוואַטונג. חון חב
 ורדעטער אייערער געאיינדע, חון פֿרוואַנגער דיעוער פֿרוואַטען
 דוואַטונג — דיח דיח פֿייער דער זיעבען טחגע געהוואַטען חונד
 לעראַחניח דעו וואַטערגיעסענו פֿערייטעט — טרעט' איר הייטע

בְּחֵין מוֹסְפִים: תְּפוּצָנָה עֵינֹת מַיִם. בְּרַחֵם
 פְּלָגֵי מַיִם. תְּמַשְׁכְּנָה בְּטוֹחוֹת לְפָה מַיִם
 לְהַתְגַּבֵּר בְּנַחְלֵי מַיִם: ה' תִּזְכֹּר לִי אֶת־יְגִהֲרֹתִי
 מִשׁוֹב אַחוּרִים. תַּעֲנֵנִי עַד־י אֶפְרַיִם. בְּשֵׁם
 שִׁדְחוֹת צְהָרִים:

ע"ס א"ב קדומע.

אַקשטא פֿסל וְקָרַב לְהַפִּיעַ בְּעַד מַיִם. אָזִים לְפִי מַעַ
 גַּעַת בְּלַחְלוּחַ מְלֹאכַת מַיִם. אֲבִסְפָה מַעִין מַעַשׂ כִּבְנֵי
 מַיִם. אֶת פְּנֵי מִבֵּין לְהַשְׁמִיעַ גְּבוּרוֹת מַיִם: בְּגִבְהֵי שָׁמַיִם
 אָצַר אֶסְמֵי מַיִם. בְּתַחְתֵּיּוֹת אֶרֶץ הַחַבִּיא הַהוֹמֹת מִיב

מלאו את ירושלים פה לפה (ע"כ כ"א ט"ו) והוא מיוסד על ל' ב"ר פ' י"ג כ"ג
 בשמים יורדין ויהי לריק לנכד? עד שידחו פני הקרמיד בל"א ליעגעל. להתנגד ל'
 ככ"י והוא לשון כמים הנגרים ארלה (ש"ב י"ד י"ד), ובספרינו הגירסא להתנגד
 אחוי נהרים תאר לאברהם שגא מעבר הנהר. עשוב אחורים, שלא לסוג אחר
 שתפלתו. עדי אפרים בשביל שראל המכונה אפרים.

אקשטה. תתקן. כסל וקרנ, מחשבה ולב. להניע, לדבר ולספר מעשה העם
 אָזִים, האל"ף בסגול והז"ן דגוש בב' כ"י וא"כ הוא ל' זממה ומחשבה תנא
 כל אשר יזמו לעשות (בראשית י"א ו') והאל"ף אל"ף האית"ן וזא ע"ס אצ"ל
 סים (ישעי' ע"ד ג') וחבריו שגשגו מעשפט פעלי פ"י בעבור אות השריקה ה'
 שניקה' כמו שהעירותי במפורש לפ' וירא. (בראשית כ"ד כ"ח) אלל וילב אברהם
 ע"ש, וטעמו מחשבה לפי המעט האפשר לגעת בליחלוה וכו'. אחספה כ'
 צקלת ספרים וטעמו אגלה, וי"ג אחשכה. מעין מעש, וי"ג מעין כל מעש
 בגבהי שמים וכו', דכתיב יפתח ה' לך את אולרו הטוב את השמים לחם עש

חס חצטען חין חייערער איטטע, פֿערציינט איט חייך חוס רעגן
 ביטטען, חין דיעזעס מוסף געבעטע. וואסערקוועללען ווערדען פֿליעסן
 אונד שטרומען דיה בח"ע חוין דען שטרומען, אונד קחנאזע חויב
 סטרומען ויח אונטטיגע פֿליסע. דוח חלוגיטיגעד! וירוז איר ד'
 פֿרואוויגקייט דען פֿון יענזייט; דען פֿאוסע הערגעקחאמענען (אברהם
 גערענקען, אונד איך ניכט חבווייען; דוא וירוז איר דיינע פֿאקט
 דחאבען געוואהרען, ווארום זיך איין הערן ערגיעסעט חין דיעזע
 איטטחגגעבעט.

אקשטה. איט גייט אונד הערן טיך איך חן לו שפרעכען פֿון
 וואסער. חיד דענקע נאך, חוס חיינע קזיינע קעננטנים לו עררייכען פֿון
 דער פֿליסיגען נחטור דען וואסער; נור עטוואז פֿון דער בעוואנד'
 ניס דען וואסער; וייל חיד ענטדעקען, אונד דען פֿארטער חויפֿאערקווע

ה החל וכל חוג ארץ ושמים. בם הרקיע הדום וקרה
 מים: גם בטרם יוצרו פתוכי אש ומים. גבר וכלל כל
 משולת מים. גרה אצלו אמן לשעשעו יומים. גנזה
 עול אהו עולמות שנים: דרך והשקה שרות במשהית
 אם. דעת פי כל הושקה משהית מים. דבר והעריך
 פחה משליגת מים. דרש ונטע שתול על פלגי מים:
 צפין לישרים אמונת יומים. העביר השע מאות
 זבעים וארבעה דורות כבשטף מים. היפין שבעה
 ראות עד לא ארץ ושמים. השקה בם שכינה קדם

והך (דברים כ"ח י"ג). גם החל וכל חוג וכו', במים החל גם כלה חוג
 ורשמים כמו שפרש בסמוך, וכל כ"כ כ"י והוא כמו כלה וכן מדרך
 מיטבים להפיל ה"א למ"ד הפעל ויאמרו עש מקום עשה. בן מקום בנה
 לתם. חוג, עיגול וכדור. גם הרקיע הדום וכו' דכתיב לרוקע הארץ על
 מים (תהלים קל"ו ו') וכתיב המקרה במים עליותיו (שם ק"ד ג'). פתוכי
 מים, ירמו לשמים כמו שאמרו ז"ל שמים אש ומים כטלן הקב"ה ופתכן
 צו ושהן כעשו שמים. במשולת מים; בתורה הכמשלת למים ובה ברא הקב"ה
 ולמו. גרה אללו וכו' התורה היטה גרה אללו ב' אלפים שנה והיתה שעשוע
 לו ית' כמו שאז"ל בב"ר פ' י"ח על ויהי' אללו אמן ויהי' שעשועים יום
 ס (שלי ח' ל') וכן פי' רש"י ז"ל. עולמות שנים, העה"ו והעה"ב שניהם
 יראו בתורה. והשמה שמות, וייכר יסודות, במשתיית מים ניסוד המים ואסדיכן
 זס' סוכה דף מ"ט א' שיתין קשית ימי בראשית כבאלו, שיתין יורדין עד
 הים. הושקה, הוסד. תפחה, גיהסם. שתול, גן עדן אמונת יומים, התורה
 היטה אמונה אללו יום יום כדאמרן. העביר וכו', בחגיגה (דף י"ב ב') שתקע"ד
 דות העביר הקב"ה מן העולם קודם מ"ת ולא בראו, ע"ש פי' רש"י ז"ל,

חבטן חוין' דיא טוגנדקרהפט דעו ווחסערז. חוין' דען השהען היאמען
 נד חויבבעווחהרט בעההולטער דעו ווחסערז, חונד חיס חייננערן דער
 דעז זינד פערבחרגען ווחסערטלינדע; איט ווחסער האט גהט גהטט
 יינען לירקעל חוס דיא ערדע חונד דען היאמעל געלחגען; חוין' ווחסער
 חט ער דיא ערדע חוינגעברייטעט חונד איט היאמען חיבערוועלכט.
 עפחר ער נאך דינע לוחיאמענעטלונג חוי פייער חונד ווחסער געז
 ידעט, הגטטע ער חיס פלונע טאן חללע; פחאלענדעט חונד פערז
 חולקחאונעט, דורך דיא דעס ווחסער פערגלייכבארען פפכענכחרטע
 גהרע; יתהרטוינענדע לופחר וחור יוח זיינע חונטערההולטונג; ער הפט
 יח חויבבעווחהרט חוס חייננט לווייח וועלטען דורך יוח לו בעגרינדען.
 יר החט גרונדפיינער חויז ווחסער געבילדעט, חונד דח; וועלטחול חוין'
 עז ווחסערז גרונדלחגע חוינגעפיהרט. ער טפרחך, דח ענטטטחנד חוינע
 עוללע חויז טנעעווחסערן, חונד חוין' זיין געהייס פפחלנטע זיך חוין'
 חרחדיען חן, בייח ווחסערטטרחאען. זיינען לחגלינג; זייט יתהד טוינענדען
 דיא לעהרע) החט ער פיר חוין פרחאען; געטלעכט חויבבעווחהרט,
 ונד ניין הונדערט חונד פיער חונד זיעבענליג געטלעכטער דתהין

דר שמים: ונכון מאז צר פם ויהסו שמים. ובססו ע
 רוח מרחפה על פני המים. וכצר מעשה בראשית ומו
 בשעלו מים. ועדו בין חשבת מים לחשבת מים: זמן
 לעמוס גבורה מלאות עינים. זיו מספר רבע פני
 חמשים ושיש ומאתים. זועות ממשא ורועשות מקולו
 מים. זבודים אהם פרוכ ואופן וגלגל מים: חיל שר
 מעל גויחם בתרשיש מים. יחקוקים ונשערים באר
 עמקי מים. חצים ברית אש וחצים יצירת מים. חוצצני
 תר. מחיצה בין אש ובין מים: טסים ומעופפני

ומקדש חזית מחזור ק"ה נשכה העכין הזה בלשון אחר ע"ש הכין שנעהו
 בפרקי ר"א פ"ג שנעה דברים נכראו עד שלא נכרא העולם ואלו הן, תח
 וניהנס' ונן עדן וכסא כבוד וניהס"ק ותשובה ושמו של עשית וכו', השנה ו
 שכינה וכו', גם במים השנה שכינתו קודם שדר בשמים דכתיב ורוח אלה
 מרחפת על פני המים. וככון עאלו וכו' אח"כ לר ונרא כסאו הככון עאלו ויית
 לשמים דכתיב ויקרא אלהים לרקיע שמים וכתיב ככון כסאך עאלו וכתיב השמי
 כסאי. וכלר וכו'. וכאשר ילר כל מעשה בראשית ומדד בשעלו מים ויעדו וכו'. ה
 סייעד כסאו והיינו השמים בין המים העליונים המכונים חשבת מים וז
 המים התחתונים הנקראים חשבת מים כדכתיב ויעש אלהים את הרקיע ויבד
 בין המים אשר מעל לרקיע וגו', ויקרא אלהים לרקיע שמים, ועכ"ל חשבת מים
 וחשבת מים כנאר במס' מענית דף ט' נ' ובמדרש חזית מזמור י"ח ע"ג. זמן ל
 לכסאו. לעמוס, להיותו עמוס. על מלאכים שנבותם מלאות עינים כמבוא
 במראה יחזקאל. זיו מספר רובע פכים חמשים וכו', גם זה מבואר גם יחזקאל
 צפ"י כס". זועות, עזועים. זבודים אהם, עם אותן המלאכים מחזורים עד
 כרוז וכו'. גויחם בתרשיש מים חקוקים וכשערים וכו', כמו שא"ל שהם נבוא
 כעומק ים שמו תרשיש. טסים, פורחים. טובלים בנהר כגיד וכו', איתא במס'
 היכלות המלאכים טובלים בנהר דיכור קודם שאומרים שירה. והוא הנהר הנבו
 בדניאל (ז' י') נהר דיכור כגיד וכפך ען קדמוהי, וכגיד הוא לשון המטמ

גערמולט ויח חין וואסערטורחאען. זיעבען דינגע האט ער פאן
 ערשטפאונג דער היאעל געגרינדעט, דערזויך רוהטע זיינע שכינה
 עהע ער דען היאעל בעוואהנטע. ער טון זיך דאן חיינען טהרין
 דען ער היאעל כאונטע, אונד גרינדעטע מיהן חוין דען חיבער דען
 וואסערן וועבענדען ווינד. אז ער דיא ווערקע דער טהפפאונג געבילדעט
 אונד דיא וואסער חין הטהער האנד געאעמען, זעלטע ער חיה
 לויטען דען חטהעריטען אונד חירדיטען וואסערן. אונד ריען, חיה
 לו טרעגען, געשחפפע הערפאר פאן אונערהאמליכער גראסע, פאוןע
 חויגען, איט חיינער חללחה שטרחהלענד געפיערטער געזיכטער, אונד
 פליגען לוייח הונדערט זעכ, אונד פונקלינג חן דער לחה. בעבעט
 חנטער דיענער בעלחוטונג אחען זיא חיינ געטחוע אחטטיגער חו
 דחו רויטען אחטטיגער פאטהען. חיהנען האט ער נאך לוגעוואלט
 ברוינס אונד אופניס אונד וואסער גלגליס; דאן חטהעריטע פיערהענערט
 דערען זייבער וויא תרשיש זעע, גראס וויא דיא טיעפע דעו וואסערן;

פִּי אֵשׁ וּמַיִם. מוֹבְלִים בְּנֶהָר נָגַד בְּנַחְלֵי מַיִם.
 וְאוֹצְרוֹת שְׁלֵג וְאֵשׁ וּבָרַד מַיִם. טַמּוּנִים לְסַעֲרַת
 הַלְּצִלְמוֹנֵת מַיִם: יוֹם וְאָצֵר לְחַיִּים פֶּלֶג מֵלֵא מַיִם.
 לְפֶלֶג מָנוּ לְפִלְגוֹת מַיִם. יְהִי כְּבֹט בְּכָל פֶּעַל כִּי
 יִזְכֹּר בְּרֵי מַיִם. יִשָּׂר הַתּוֹת מִתְּחִילת חָנּוּם לְעוֹלָם
 כְּפִי הַתּוֹת מֵאֵז יִשׁוּב דָּת לְמַיִם. כָּל לְהַשְׁקוֹת

עכס, הכין. אולרות שלג וכו', היינו בשמים הנקרא מכון שנו אולרות
 ד ואש ומים והם טמונים לסערת חיסה לגיהנם של עיס כדאי' במסכת
 דף י"ד ב'. והגיהנם משלג נקרא ללמון דכתיב משלג בללמון (תהילי'
 יום, חשב. ואמר, וכנס. פלג מלא מים, דכתיב פלג אלהים מלא
 ס' ס"ה ו') ומן כעין קוניה (אהל מלא מים) יש ברקיע שממנה
 יולאין (תענית דף ח' ב') והם גשמי חיי' גשמי זרכה. לפלג מנו,
 שאולר ההוא. לפלגות מים, לפלגי מים שבארץ. כבט, כאשר הביע.
 אשר אמר. ישוב דת, ישוב חק. כל, חפץ ורלה ל'. ומכל דוד (ש"ב
 ו) וטעם המאמר כאשר. אמר הקב"ה שאז נמת ישוב דת וחוק למים
 נים בדכתיב יקוו המים אל מקום אחד ומראה היבשה, אז חפץ
 האדמה מן המים התחמוכים לבד ואולם כאשר ראה בצעלי זרוע כי
 מים, כיון ושז וכו', וכן איתא בב"ר פ' י"ג בתחלה הארץ שיתה
 ומפני ד' דברים חזר בו הקב"ה שלא תהא שותה אלא מלמעלה,
 עלי זרוע (שלא יגזלו את החלוטים למשך הנהר משדותיהם לשדותיהם)
 להדיח טללים הרעים (כי המטר מטהר האויר לזורך צעלי החיים)
 הגבוה (מקום גבוה) שותה כמון, ועוד שיהיו הכל מולין עיניהם
 עלה עכ"ל. בנריכת מים וכו', כל הלשון הזה לקוח מאמרם ז"ל
 ד' וז"ל ועוד שאל ואמר לו אפשר פלג אלהים מלא מים מששת ימי
 ולא. חסר בלוס, אתמהא! אמר לו הכנס והחזן ושקול עלמך עד
 כנס ומאחר שתכנס, הלך כיון שיכל ושקל עלמו לא חסר בלוס, אמר
 שותה הזיעה שילאה לא שמך ילאה? א"ל הן, א"ל ומה אתה שותה
 לא חסר מעיך בלוס, מעיינו של הקב"ה על אחת כמה וכמה.
 אלהים מלא מים מששת ימי בראשית ולא חסר בלוס, אמר ר"י נוטל
 כל מימי בראשית וכתנס חליים ברקיע וחליים באוקיונס הה"ד פלג

לואאמענגענעלטע געטשפפע פֿאן פֿייער אונד וואסער, אונד
 איינע טיידעוואנד לווטען דעס פֿייער אונד וואסער; זיך טוועבען
 יעגען אים פֿאָגען אזוי פֿייער אונד וואסער. אונד בחדען זיך
 געס וויח וואסערטטראמענדען פֿייערפֿלוס. היר העט ער איינען
 טה פֿאן טנענ, פֿייער אונד האָגעל אונד וואסער אויפֿבעהאן.
 אים דיח פֿרעפֿאָער, דיח איהן ערלירנען, לו בעטטראפֿען; דאָרט
 ד נחך זיינעט פֿאָנע, טייכע פֿאָלער אָבענוואסער אויפֿבע.
 דאָפֿאן דען טטראמען וואסער איטלוטהיילען. דער חלל
 ע מיבערטויטע זיינע געטשפֿפע חללע אונד זיה דחם פֿהנע
 קיין אָבען בעטטעהען קאן, דאָהער זאָרגטע זיינע גיטע אונד
 קטע דיח וועלט אים איינער אילדען גחבע אים וואסער. חלל איינע

נְשִׂי מִתְחַתְּמוֹת מַיִם. כְּשֶׁר בְּבַעְרֵי זְרוּעַ פִּי יִדְּוּ
 מַיִם. בֵּינָן וְשָׁב לְשׁוֹקֵקָה מֵאוֹצַר שָׁמַיִם: לִמְ
 לָרְקִיעַ עֲשֵׂ כַבְרֶכֶת מַיִם. לְנִטּוֹת עֲלֶיהָ כִּפָּה מִן
 כַּחֲמַת מַיִם. לְחַטִּיף מִמֶּנָּח מְגַרֵעַ גִּטְפֵי מַיִם. לְהַ
 מְהַלֵּךְ בְּמָה בְּרִי. עָרוֹב מַיִם: מְרֵאָה הַקִּשְׁתָּ בְּעֵשֶׂת

אלהים מלא מים, פלגא הרקיע דושה לנריכה ולמעלה מן הנריכה כ
 ומחמת הנריכה כיפה מועת טיפס ערבות והם יורדים לתוך מים המ
 ואינן מתערבין וכו', ריב"ג אשר שהוא מורידן במדה שאלמר כי יגרע נ
 מים (איוב ל"ו כ"ז) ה"ך מה דלת אומר וכגרע מערכך (ויקרא כ"ז) ו
 ומה שאמר ומחמת הנריכה כיפה מועת מפורש בפרקי דר"א מחמתו של
 מזיעין מן המים שלמעלה טיפין ויורדין עד מקום הכיפה וכו' וע"ש נ
 חה מטעם הפייטן באומרי מועת מחמת מים, מחמת החי"ת בפת"ח וה
 דגוש כ"כ כ"י ועיקר ובלשון המדרש הכ"ל, להטיף טמנה עגדע וכו', להו
 במדה וכדאשרן או להפרידן אלו מאלו ככאמה במסוד. בלי עירוב מים,
 טפה וטפה יורד מן הרקיע עד לארץ ואינו מתערב עם חבירו שאלמלא
 טיפין מתערבין היו מטשטשות את הארץ כדאי' במס' ז"ב דף י"א
 והענין יותר מנאר נש"ט וז"ל כתיב א' אומר חשרת מים (ש"א כ"ב) וכ
 חשבת מים (תהילים י"ח)? בשעה שהן טוענין מן המים הם מחשיבין
 המים ואח"כ חושרין (משירין) אותן לעולם, אר"י עשה ניסים יש נש
 אדם נוטל כברה ומושר נ' וג' חזנעות הם מתערבות אלו באלו ומהלך
 שנה הגשמים יורדין ואין טפה מתערב' בחברתה שאלמר כי יגרע כטפי
 (איוב ל"ו כ"ז) מהו כי יגרע? שהוא מחשיבין אלו מאלו כד"א וכגרע עש
 עכ"ל וכראה שהדברים האלה בעלמאן הן הם דברי ר' יהושע במס' מע
 דף ט' ז' שאמר ואי' בין טפה לטפה אלא כמלא כמלא ללמדך גדול
 הגשמים כיום שנבראו בו שמים וארץ, כלומר מעשה ניסים וכבר אמרו
 ר"י ור"י במד שיטי קיימי ע"ש. מראה הקשת בעששית במים דבר זה מנ
 במ' שער השמים מ"א פ"ז ובספרי חכמי הטבע, שאם תקח כדור י
 העשוי מן זכוכית ותמלאנו במים ותמלנו כגד השמש בגובה קטוער מ
 מכנידו כל המראות הנמלאות בקשת. מראה כל מראה ומראה כמראית
 גם זה מנאר במפריהם כי עיקר כל המלאות בקשת אף כי אין לקשת
 מראה בעלמה והיא כמראית המים המשוללים גם הם מכל מראה, מר
 ומראה כ"כ בכל כ"י ועיקר כי הקשת שם כל' קנה גם הפייטן

זיין געהייט דען ווחסערן חייין בעטטאנדיגע בעטט חנגעווינען, החם
 נחך דיעונען פלונגע, דיח ערדע דורך חויפטטראגענדע ווחסער
 טרונקט ווערדען קאננען, זיינע חללויסענהייט וזה חבער דעז חונ
 חייין, וועלכע געוואטהחטיגע אענטען ביח חיינער זחלכען בעטחע
 הייט חויחזיבען קאננען, דסהער פחנד ער גוט עז זח לו לענקען,
 דיח ערדע דורך ווחסער חויי דעו היאמען; בעהחוטער לו בעפייכ
 ער החט חזיבער דער פעוטע בעהחוטער וויח ווחסערטייע געשחפ
 חזיבער וועלכען זיך חייין ערהילטער ווחסערטווינענדער היאמען ווחל
 ווחפחן נחך אחסגחבע דער טרונקען ווחטער טריעפען, דיח ח
 חונערטעסליכע חנהע דורכרייען חנהע זיך חייין טרונקען איט ו
 חנדערן לו פערטענגען. דיח פטרבען דעז רעגענכאגענו דיח אמן

ים. מנה כל יבינו פה מורד מים. מראה כל מראה
 ראה כמראה מים. מודעת לגיא אורת ברית ברי
 בעת מים: נוצץ פרק בבהל להכריק במחת מים.
 זם ברעש וקול רעם מרעים על המים. גשיאים ורוח
 דימים למים. נראים כעולים ממים ושבים למים:
 משקל לרוח פי לפלם מים. סים לפי כל ארץ מה
 גריל מים. ספק ומר במדה הפן מדה מים. סדר

ומש בה בלשון נכונה באושרו מודעת. מודעת לגיא ארת וכו',
 מבי את קשתי כחתי נענן והיתה לאות וגו' (בראשית ט' י"ג). כולן נרק
 , עתה ידבר על הנרקים והרעמים והעננים והרוחות, ויאמר כי הנרק
 נבהלה ובטהירות להכריק הארץ המתאוה לעים. כתיבת ל' כמה לך
 (מהילים ס"ג ז) ענין תאוה. כשיאים, עננים ל' כשיאים ורוח וגשם
 (משלי כ"ה י"א) והם באים לעולם קודם הגשם. נראים כעולים מעים.
 ננים כראים כשהן עולים מן הים מלאות מים ושם הם שנים ללכת. שם
 ול לרוח וכו', כדכתיב לעשות לרוח משקל ומים תכן נמדה (איוב כ"ח
) ואומר כי שם משקל לרוח לפלם ולשקול. זו המים למת לכל ארץ לפי
 שהיא לריבה להשקות וזה סיים לפי כל ארץ מה להגריל מים, כלומר
 ו לה גורל מים מה לפי שהיא לריבה וכל זה באשלעית הרוח המוליד
 נים 'מקום למקום. ועד, ומלד כדכתיב מי מדד גשעלו מים (ישעיה ע'
 ו כתיב ומים תיכן נמדה (איוב כ"ח כ"ה). טדר לשבת וכו'. דכתיב אם
 ט אם לארבו אם לחסד ימליאה (שם ל"ז י"ג) ואמריכן נסם' מענית ח'
 אם לשבת לאילנות. לארבו לזרעים, לחסד בזרות שיחין ומערות. עב וחזון
 א ואיד וענן בנר פ' י"ג סי' י"א חסמה שנות כקראו לו עב איד ענן
 אם חזון, עב שהוא מעבד את פני הרקיע, איד, שהוא שובר אידן של
 ו שערים, ענן שהיא עושה את הנריות עכוס אלו לאלו, כשיאים שהוא
 ה את הנריות כשיאים אלו על אלו, חזון שהוא עושה חזיונות ברקיע
 ה רוח הקודש על הנריות. ערך נס, בהעננים הנזכרים עם משא מים

ראיטטעלנט איינער אית וואסער אונגעפילוטען גלחטערנען קוגעל פֿאָר־
 עולטן קאָן, לייגען יעדעס דיא אלוואחכט דענו איינטער; דער דיא
 ער אייט. אלע פֿארבען לייגט דער רעגענבאָגען, אונד זיינע וועזענט־
 ע פֿארבע אייט דיא פֿארבע דענו וואסער. ער אייט דער וועלט
 לייצען געגעבען אונד זייערט זיך פֿיר פֿערנערן אונטערגאנג דורך
 ער. טעלל טייט חזין בלין טטרהאלענד איבער דער נאָך וואסער
 זטענדע ערדע; נאָך זיהן ברואט אית טרעקליצעט געטאָזע דיא
 זאמע דענו דאָנער; ראלענד איבער דען וואסער. וואָקען אונד
 דע געהען דעס וואסער פֿארטן; זיצטבאר טטיגען זיך אויך חזין
 מער, אונד קעהרען לוריק לו וואסער. ער האָט דעס ווינדע חזין
 וויצט אונגעווינעטן וואָדורך ער דיא וואסער אַכוועגט, אונד יעדעס
 דע זיינען אַנטהייל וואסער לו וויגט. יעדעס רינגע איסט ער וואסער
 נאָך דעסען בעדירפֿניו; פֿעראַרדנעט רעגען לוס בעהוין דענו וואָרענו
 ער דער ערדענפֿריצטע. אָדער דער באַצט האַלבען אונס זיך אית

לְשֵׁבֶט לְאָרֶץ לְחֶסֶד לְהַמְצִיא מַיִם; עַב וְחַיִּזוּ וְנָשִׂיאוּ
 וְעִנְנוּ מַיִם. עָרַךְ בָּם שָׂאֵה מִשָּׂא מִעַמּוֹס מַיִם. עָפְנוּ
 וְדָאִים עַל פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם. עוֹמְדִים צְרוּרִים עַד יָרֵךְ
 לְהַרְיֵק מַיִם; פָּחַד שְׁעֵרִים מִשְׁתַּעְרִים בְּהַרְעִיפָם מִן
 פוֹתְחִים פִּיהֶם כְּנוֹס כְּנֹר שְׁתִּית מַיִם. פּוֹרְחִים לְהַמְחִי
 בְּשִׁחַק תַּמְלוּחִית מַיִם. פּוֹנִים שׁוֹב לְלֶכֶת לְמָקוֹם הַמָּיִם
 צְבָאוֹת רְבִיבִים הַפְּרִיבִים מַיִם. צוֹמְחִים כְּעָרְבִים עַ
 יְבֹלֵי מַיִם. צִיָּה מְמוֹנְגִים בְּגַחַת זֶלֶת מַיִם. צַחִיּוֹן חֶרֶם

כפי הערך שיוכלון זאת. ומטעם זה הם הנכדלים בשמותם וכדלחמיון נשם
 תענית דף ט' ב' מאי חזוים? אר"י פורחות, מאי פורחות? אר"פ עיני
 קלישא תותי עינא ספיכתא. עפ"ס ודל"ס, העכנ"ס עפ"ס ופורח"ס על פ'
 וכו'. עד יורשו, עד שיתן להם רשות מן הממונה. פותחים פיהם וכו'
 העכנ"ס פותחין פיהם כבוד לכבוד משתה המים מן המים העליונים כו'
 להמתיק המים אשר שאנו ממי אוקיכוס שהם מלוחים וכמו שאמרנו ז"ל נשם
 תענית דף ט' י' העכנ"ס מתגברין ועולין לרקיע ופותחין פיהם כבוד ומקבלי
 מי מטר וכו' ע"ש, ועיין פירש"י תילי' ל"ג ז' ושמות ט"ו ח'. רבינו וכו'
 ממי המטר הדב הנקראים רבינים והם הנאים בכח. ליה, מאר לאר
 כשהיא למאה גמים. מסוגגים, מרכבים וממססים בדכתיב רבינים תמוגגין
 למחה תנרך (תהילים ס"ה י"א). לחיון למאון. חרבון קין, ל' בחרבני קין
 (תהילים ל"ב ד') ענין חורב ויוצא. קו מובדל, היינו הרקיע בדכתיב ויב
 אלהים את הרקיע ויבדל זגו', קלכס, אחריתם והיינו המים העליונים מלו
 באמר כמו שאמרנו ז"ל נשם תענית דף י' א' מים העליונים במאמר הם
 תלויים ומפירותיהן מי גשמים וכו' ע"ש פי' רש"י, וזהו להפרות מטר מי
 ועיין מ"ש לעיל אות למ"ד. קול ליכרות וכו', מבואר ע"פ מאמרם ז"ל נשם
 תענית דף כ"ה תהום אל תהום קורא לקול ליכוריד (תהילים ס"ב ח) אחר
 רבה לדידן חזי לי האי רידיא (מלאך הממונה על הגשמים) דמי לעינא

והמסער לו פערזעהרען. ער האט דיא פערטיעדענען, וואקען עב אונד
 חזי אונד כשיא אונד אל חונד עכן פנגעפארדנעט, דיא אהסט דער וואסער
 חוין זיך לו טרעגען; זיח פליעגען אונד טוועבען איבער דער פאקע
 דער אוידעהנונג דעו וואסער; דא טטעהען זיח געטואקסען, אונד
 האררען חוין דיא ערלויבני וואסער אויפלוונהאען; איט בעבענדיג
 פורכט ערווארטען זיח דאז טריעפען דער אבערן וואסער, דאן אפגען
 זיח איהרען טונד, גלייך חיינעס טלויכע, חוס דיא פייכטענדען וואסער
 אויפלוונהאען; טווינגען זיך הינוין נאך דעס אהק*) חוס האוועבוס
 איהרע זאליגטען וואסער לו פערזיסען; דאן ווערען זיח זיך אונד
 קעהרען לוריק נאך דעס ארטע דער וואסער. בעפייכטען דיא לעני
 נערדע ערדע אונד ערקוויקען דאז נאך וואסער סאחטענדע אהר.

*) אהק נאחאען דעו היאענו חין וועלכעס דיא אעהראחהו ערי
 וואהנטען וואסערבעהאטער חויפבעוואהרט זינד.

וְלַחֲשֵׁבֵיעַ שִׁבְעַת מַיִם: קוּ מְבַדֵּל אֲשֶׁר הִבְדִּיל לַמַּיִם.
 וְבָם הָלוּי בְּאִמֶּר לְהַפְרוּת מִטַּר מַיִם. קוּל צְנוּרוֹת בִּי
 יָלוּי מֵהֶם מַיִם. קוּלוֹת יִהְיוּ תְּהוֹמוֹת שְׁעוֹת לְצִמְאוֹן
 מַיִם: רוֹעֵשִׁים וּמְרַעֲשִׁים קוּל מְקוּלוֹת מַיִם. רוֹגְשִׁים
 יִשְׁאִים קוּל לְאֲדִיר קוּלוֹ עַל הַמַּיִם. רִגְן מְרַעֲיָמִים
 יִרְעִים עַל רוֹב מַיִם. רִדְהֶם פֶּל יִשְׁירוּ שִׁיר לְמוֹדֵד מַיִם:
 עַח כְּנֹוֹי שֵׁם כְּנָה כְּשֵׁם מַיִם. שְׁהַף כְּשֵׁם אֲדִיר אֲדִירִים
 יָעִים. שְׁת כְּעֵטָה לְבוֹשׁוֹ כְּמַחֲזֶה שְׁלִיגַת מַיִם. שְׁוֹת קוּל

גסה שפוטתי וקיסא צין תהומא תתאה לתהומא עלאה, לתהומא עלאה
 ו לי' חזור מימד (ברקיע) לתהומא תתאה אל' אצב עימד (הבניט מימד
 זה בקרקע) עכ"ל ואי' צפרקי דר"א פ"ה העבים עשעשים את קול
 דותיהן לימים והימים עשעיעין את קול ליכורותיהן לתהומות ותהום קורא
 תהום להעלות מים וליתן לעבים שכאשר תהום אל תהום קורא לקול
 ירך והעבים שואנים וכו' והו' טעם הכיטון קולות יתנו וכו'. שעות, פנות כי
 התהומות יפנו יחד. לאדיר קולו וכו', תאר לאל ית'. רכן, קול וכה
 יעיים להקנ"ה המרעים וכו'. רדחם כל ישירו שיר, צרדת המים הכל
 ו שיר להקנ"ה המודד מים כדכתיב יתעוררו אף ישירו (תהילים ס"ה).
 ו כינוי שם וכו', ככינוי שם שכן כינה המים כדכתיב כקול מים רבים
 ל שדי בלכחם (יחזקאל ל"ד כ"ד). שתף בשם אדיר וכו', דכתיב מקולות
 ו רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה' (תהילים ל"ג) הרי ששיתף
 מ בשם אדיר על שמו. כמחזה שליגת מים, דכתיב לבושי' כחלג חזור
 אל ז' ט') שיה קול הודו וכו', השווה קול הודו כקול מים רבים דכתיב
 ו כקול מים רבים (יחזקאל ע"ג ז'), וכל ל' מדה כמו וכל בשליש
 יה ע' י"ג) שתרנמו וסודד. ומד, ומדד. ודלה, ל' הגבהה. לכל גיא,
 ארץ. תרגל מעדן כהר וכו' הרגיל והולך מן עדן כהר שמו יובל מים,
 מתווכו להפרד לרצוע ראשי מים כדכתיב וכהר ילא מעדן להשקות את
 ומים יפרד והיה לארבעה ראשים (בראשית ז' י') כדלמעין במסכת
 ת דף כ"ה סוף ע"א כל הנהרות שנעולס לעטה מן ג' כהרות וג'

החט חייב שיידעליניע געלענגען לױטען דען װאסערן, אונד חױן
 ס גאטטליכען חױטפּרוך רױען דיח אָבערן װאסער לױר בעפּרױכ־
 דער רעגן-װאסער. זױ באַד דיח אָבערן װאסער לױ פּױסען
 כנען, יובען איהנען דיח אונטערן װאסער ענטגעגן אונד געבען
 ען. לױט איהרען דרױט נאך װאסער לױ ערקענען, שטראמען חױן,
 ען װיח אהכטיגע פּלוטהען, אונד ערהעבען יױכלענד איהרע שטיאמע
 רױהאע דען דער זױנע אַלואהכט חױן דען װאסערן לױגט; זױגען
 אױט דאָננערנדער שטיאמע איהן דער אהכטיג אױבער אהכטיגען
 ערן דאָננערט, אונד אַױנע אַהכױנגט איהן דער זױ אױטטערליך דיח
 ער געאפּטען. דען װאסערן האָט ער אױנען ריהאױכען בױאננהאען
 אַעגט; ער נענטטע זױ דיח אהכטיגען; נענטטע דיח װױנע זױנע
 פּרענע נאך דער װױנע דען טנענע אונד פּערנאָך זױנע אַלואהכט

הודו כקול רבוי מים: הִבֵּן וְכָל וְיָמַר וְיָגִיד וְיִדְלֶה מַיִם
 לְכָל גַּיַא וְגַיַא מֵעֵין לְשִׁתּוֹת מַיִם. ה' הַרְגֵל מֵעֵדֶן גֶּהֱרַ
 מַיִם. הַיּוֹכוּ לְהַפְרֵד לְרַבּוּעַ רֵאשִׁי מַיִם:

מיוסד על פי חשר"ק ושם המחבר אלעזר בירבי
 קלר סקריאט ספר חמוס בראשי השיעור השניות.

תִּכְנַס לְאָרֶץ וְחוּצוֹת לְחֻצוֹת מַיִם. אִמֶן לְ
 אֶחָד וְאֶחָד מִהַ יִתְּנוּ מַיִם. שִׁקֵּל לְרֵאשִׁי עֵפֶר
 תִּבְלֵ לְבַד פְּלִגֵי מַיִם. לְמִטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁוֵ
 מַיִם: רְצוֹת לָהּ שְׁלוֹם בִּירִידַת מַיִם. עַבְדְּ
 וְתַלּוּל גְּלוּי וְחֲבוּי כְּאַחַת שְׁתּוֹת מַיִם. קַ

נהרות למטה עפרת, והא כתיב ונהר הרביעי הוא פרת? הוא
 דעיקרא, תניא ר"י אומר יובל שמו ולמה נקרא פרת וכו' וביקרא
 סוף פ' כ"ב תניא רש"י כהר יולא שעדן ושמו יובל עכ"ל ונראה ש
 בתוך העדן נקרא יובל וסחון לעדן הוא מתפרד לד' ראשים והוא כל
 והוא שמו לפרת וכבר כתמעט בשיעורו בהכרח שכמות שהיה קודם ה
 לכן יתכן שניחון גדול מסנו וע"ש בחום' וביפה עראה לירושלמי ברכו' ס'
 חכנב, הארבעה הנהרות הנזכרים תיבן הקב"ה לארץ ישראל ושאר
 לחיות ולחלק להם מים, לארץ וחולות, ל"ה עד לא עשה ארץ וחולות
 עפרות תבל (עש"י ח' כ"ו) ואעריכין בעס' מענית דף י"א א' ח' ו
 נבראת תחלה וכל העולם כולו נברא לבסוף שנאמר עד לא עשה
 וחולות. א"י עסקה אותה הקב"ה בעלמו וכל העולם כולו ע"י שליח ש
 הנותן עטר על פני הארץ ושולח מים ע"פ חולות (איוב ה'), א"י שמה
 וכל העולם כולו מתמלית (עשירי תמלית מה שנאמר בעצבים אחר שמי
 א"י שמה תחלה וכל העולם כולו לבסוף. אמר ריב"ל כל העולם
 מתמלית גן עדן הוא שיהיה שנאמר ונהר יולא מעדן וכו' ועיין עוד
 השירים רבה דף ל"ב ד' פסוק אחת היא יוכתי. אסוף גידל. לראש ע
 לא"י שהוא ראש הארלות שקל לה לבד פלגי מים והיא לבדה תשמה
 לעטר השמים וכל שאר ארלות עשירי התמלית וכדאמרו ולשאל דקרא

טטיאע איט דער טטיאע דער וואסערפֿלוֹטהען. ער האָט נאָך
 אונד געווייט פֿיר יעדעו וואָסערקוועללען בעטייעדען; ער
 דען זאָגענאָנטען טטרֿאָס יובל, חוּי דעס פֿאָרדעו געווייטען,
 איהן דאָן געטהיילט חין פֿיער הויפטטראָאען.

חכנב. דייעו טטראָאע האָט ער בעטטיאט פֿיר ארץ ישראל
 אונדערע וואָדער איהנען וואָסער לו ערטהיילען; ער האָט יעדעס
 זאָדערעו אַויפֿגעטראָגען וויא פֿיעל ער דעו וואָסער-לו לופֿיהרען
 פֿיר דאָו פֿאָרליגֿויזטע דער וואָדער (א"י) האָט ער יענען וואָס
 בעהאָאטער פֿאָרליגֿויך בעטטיאט, עו איט רעגען דעו היאטעו
 טראָנקען, חוס דאָעוואָנט אַיינטרטֿעט לו טטיפֿטען דורך וואָסער

פֹּזֵר וְשֹׁלֵג וְנֹזֵל מַיִם • זְמַנּוֹ לָהּ לְשׁוֹקֶקְהָ בְּכָל
 יְמֵי מַיִם: צוֹפֶה בָּהּ עֵין לְהַתְמַיֵּדָה בְּמַיִם •
 אֲשִׁית וְעַד אַחֲרֵית דְּרוּשָׁה רוּת מַיִם • פֶּשַׁע
 הַדְּעָצִים וְנִגְזֹר עֲצִירַת מַיִם • בְּתַחַן וּפְלִל
 חַוּ מִגֵּרַע בְּנִטְפֵי מַיִם: עֵין יִשְׂאוּ לְרוֹכֵב
 עֲזָרִים שָׁמַיִם • יִשְׁנִים הָיוּת בְּמַצֵּעַ וְהוּא מִסְפִּיק
 אֵל מַיִם • שִׁיחַ מֵהַיּוֹם נִגְעֵצָרִים לְהַזְכִּיר בְּשִׁיחָם
 יָם • רוֹגְשִׁים בְּסוֹף שְׁבָעָה לְצִיָּן בְּמוֹסַף מַיִם:

עַד לְמַטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּחֲוֶה עִים (דְּבָרִים י"א י"א). רְלוּת לָהּ לֹא יֵי עֲמוּק
 וְל' וְכו') הַמַּקּוֹם הַנְּסוּךְ וְהַגְּבוּהָ וְהַגְּלוּי וְהַמְּכּוּסָה כְּאַחַת יִשְׁתּוּ עִים ע"י
 ית הַגְּשָׁמִים וְכְדֹאִיחָא בְּסַפְרֵי וְהוּבֵא בִּילְקוּט פ' עֶקֶב בְּרַעַו תַּחֲזִי לֹא
 מַלְרִים הֵיא, אֶרֶץ מַלְרִים שׁוֹמֵה עַי כְּהַר, א"י שׁוֹמֵה מִי גִשְׁמִים, א"י
 כְּמִוּךְ וְגִבוּהָ אֶרֶץ מַלְרִים כְּמִוּךְ שׁוֹמֵה גִבוּהָ אִינוּ שׁוֹמֵה, א"י גִלְחָ שׁוֹמֵה
 גִּלְוֵי אִינוּ שׁוֹמֵה א"י שׁוֹמֵה גִלְחָ וְשִׁאִינוּ גִלְוֵי וְכו'. קִרְחָ וְכַפּוֹר וְכו', גַּם
 בְּסַפְרֵי וְבִילְקוּט בְּרַעַו תַּחֲזִיט אִו לְפִי שׁוֹמֵה מִי גִשְׁמִים אֲנִל אִינוּ
 עַי כְּחִלִּים? ת"ל אֶרֶץ כְּחִלֵי מַיִם, אִו לְפִי שׁוֹמֵה מִי כְּחִלִּים אֲנִל אִינוּ
 עַי שְׁלֵגִים? ת"ל כְּאִשֶׁר יִרְדַּ הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם, אִו לְפִי שׁוֹמֵה
 לְגַי' אֲנִל אִיכָּה שׁוֹמֵה עַי טַלְלִים? ת"ל לְמַטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּחֲוֶה עִים כְּשֶׁהוּא
 עִים אֶף עַי טַלְלִים שׁוֹמֵה וְכו'. לֹוֶפֶה בָּהּ עֵין וְכו', דְּכַתִּיב אֶרֶץ אֲשֶׁר
 לְהִיךְ דּוֹרֵשׁ אֹתָהּ תַּמִּיד עֵינֵי ה' אֲלֵהֶיךָ בָּהּ מִרְאִשִׁית הַשָּׁכָה וְעַד אַחֲרֵית
 (דְּבָרִים י"א י"ב). יִשְׁכִּים הָיוּת בְּמַלְעָה וְכו'. כְּשֶׁהָם יִשְׁכִּים עַל מַטּוֹת
 ת הַקֶּבֶ"ה מִסְפִּיק לָהֶם מַיִם וְכְדֹאִיחָא בְּסַפְרֵי הַכ"ל א"י אִס אִינוּ עַמֵּל
 בְּפֶסֶל וְקַרְדָּם וְכוֹדֵד שִׁכַּת עֵינָיו עָלֶיהָ אִין לוֹ בָּהּ כְּלוּם, א"י אִיכָּה כֵּן
 הֵם יִשְׁכִּים עַל מַטּוֹתֵיהֶם וְהַקֶּבֶ"ה מִוִּרִיד לָהֶם גִּשְׁמִים וְכו', שִׁיחַ מֵהַיּוֹם
 יָם וְכו', טַעְמוֹ בְּתַפְלָה שְׁחֵרִית הַיּוֹם הֵיוּ כְּעַלְרִים וּמוֹכְעִים מִלְּהַזְכִּיר

וְכו'. אֲוֹרֵד טַיַעֲטֵן אֲנִיחָהֶעֱנָן, אֲוֹרֵד בְּעֶרְבַּן אֲוֹרֵד טַהֲלֹו לִוְגִיִּיךְ לוֹ
 יִבְטֵטֵן, חִיִּי אֲוֹרֵד רִיִּיךְ אֲוֹרֵד סַנְעַע אֲוֹרֵד פְּלוֹיִסִיגִיטֵטֵן אֲוֹלְעֵר חֲרַט
 עַר חִיהֶם בְּעַטִּיעֵדֵטֵן חוּם עַו אִיט אֲוֹלְעֵן. חֲרַטֵטֵן גְּעוּוֹחֲסַעֲרֵן, לוֹ
 וִיִקְעֵן. זִיִן אֲוִיגְעֵאֲעֵרֶק גְּעֵהֵט בְּעַטְטִחְנִידִיךְ דָּהֵיִן חוּם עַו פֶּחֶן
 חֶבֶךְ דַּעַו יִחְהַרְוֵי בִּיז לוֹ עַנְדַּע, רִיִּיכֹוִיךְ אִיט וּוֹחֲסַעֲרֵן לוֹ פֶּעֲרֹזְחֶרְגֵעֵן.
 וּוֹבֵן חִיִּינוּט דַּעַר זִינְדַעֵן הַחֲוֹבְעֵן חִיִּינַע עֲרַהֲחֹוֹטוֹנֵךְ דַּעַר רַעְגֵעֵנוּ
 הַחֶכְגֵט וּוִירָה, וְחָ זִינְד גְּעֵבַעַטַע פֶּעֲרֹאֲחֶגֶנְחָ חִיהֵן וּוִיעֵדַעֲרֵר טַרִיעַ
 דַּ לוֹ אַחֲכֵעֵן. הַעֲבַט דַּחֹו פֶּחֶןֶךְ זִיִנַע אֲוִיגְעֵן עֲאֲפֶחֶר, אֲוֹרֵד פֶּלְעֵבַט
 הֵיאֲעוּטֵהֲרַחֲנַעֲר חוּם הִילְפֵעָה, דַּחֹו קַחֹו עַו רוֹהִיךְ לוֹ בְּעַטְטַע
 עַן אֲוֹרֵד עַר פֶּעֲרֹזְחֶרְגֵט עַו טַחֹו אִיט וּוֹחֲסַעֲרֵן. בִּיז הִיִּטַע הִילְטֵטֵן
 פֶּעֲרֹזְחֵאֲעֵ פֶּעֲרֹזְחֵאֲוֹנֵךְ אֲחֵנַע חִין אִיחֵרַעַס גְּעֵבַעַטַע דַּעַו וּוֹחֲסַעֲרֵן
 רֹוֹחֶהֶנְטֵן, הִיִּטַע לוֹ עַנְדַּע דַּעַר זִינְבַעֵן טַחֲגַע הַחֲכֵעֵן זִיחַ זִיךְ פֶּעֲרֵ-
 אֲעֵלֹט חוּם חִין אִיחֵרַעַס. מוֹסַף גְּעֵבַעַטַע חוּם רַעְגֵעֵן אֲבִיטֵטֵן. זִיחַ

נְסוּךְ מִנְסָכִים שְׁלֹשֶׁת לֹוג מַיִם • בָּם לְעוֹ
 כְּסֹדֶר שְׁלֹשָׁה רְבִיעֵיזוֹת מַיִם • מִמַּעַל לְהַרְג
 זְכוֹרוֹת רְבַע מַיִם • יַעַל בְּכַפֵּל מִתַּחַת פֶּרֶךְ
 נְקֻבוֹת מַיִם: לִפְתַּח אֶרֶץ וַיִּפְרוּ יִשְׁעֵי מִטְרָם
 קוֹרְאִים זֶה לָזֶה עַד יִשְׁיֻקּוּ מַיִם לְמַיִם • כִּאֲנִי
 יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהִשְׁלַג מִן הַשָּׁמַיִם • לְצַמֵּן
 יִשְׁעוֹהוּ עֵינֹתָ וְתִהְיֶינָה מַיִם: יַחַד דְּגַר

בתפלתם מים אבל בתפלת מוסף רוגשים ומתאספים להזכיר מים, לו
 לסמן להזכיר. נסוך מנסכים וכו', כדאי. נספרי הובא בילקוט פנחס ט
 העיס בחג כדי שיתזכרו הגשמים, ואמרינן במס' סוכה דף ע"ח א' כי
 העיס ג' לוגים שהוא רביעית ההין ואומר הפייטן שהיה הנסוך ג' ל
 שזכותם יערוך הקב"ה על סדר ג' רביעית המטר הנזכרים במס' חגיגת
 ו' ואמרינן שם מאי ל' רביעה? דבר שרובע את הקרקע כד"ר דאמר
 מיטרא בעלה דארעא הוא. להרביע, ל' בהמתך לא תרביע (ויקרא י"ט י'
 והמאמר מיוסד על מאמר ז"ל בנ"ר פ' י"ג כמה גשמים יורדין ויהיה כ
 כדי רביעה? כמלא כלי מחרישה של ג' טפחים דברי ר"ע ר"י אומר נק
 טפח ונבינוכית טפחים ונשניעה ג' טפחים אמר רשב"א אין לך טפח שא
 עלמעלה שאין הארץ עולה כנגדו טפחיים, מה טעם? תהום אל תהום קח
 לקול ליכורך, אמר ר"ל העיס העליונים זכרים והתחתונים נקבות ו
 אומרי' אלו לאלו קבלו אותנו אתם נריתיו של הקב"ה ואנו שלוחיו, ע"ר
 מקבלים אותן הה"ד תפתח ארץ ויפרו ישע (ישעי' ע"ה) כנקבה זו שה
 פותחת לזכר, ויפרו ישע שהן פרין ורביין, ולדקה תלמיח יחד זו יריד גש
 אני ה' נראתיו לכך נראתיו לתיקונו של עולם עכ"ל וזהו טעם יעל כס
 וכו' לפתח ארץ וכו', קוראים זה לזה, קבלו אותנו כדאמרן, עד ישקו ו
 יתחברו העיס התחתונים לעליונים, והוא ל' תשוקה או ל' נשיקה. לל
 ישעוהו וכו' בעבור הלמאון יפנו אל המטר לקבלו העייכות וכו'. גמות

החבטן דרייח אוג*) וואסער חוין דעם חוטער געגחטען, דאדורך
 דרייח רביעיות**) דער וואסער נאך ארדנונג רפחור לו בריגע
 געטיהט איינע רביעה ועין דען חבטערן אונטליבען וואסערן, זיך טטיג
 דיח אונטערן ווייבליבען וואסער חוין לור דאספעלטען בעפערטוסט
 ערווייבען דיח ערדע חונד וואסען הייל אויפבלייען פֿעראיטטעווארט
 רעגען-וואסער. ביידע וואסער רופען זיך וועלעווייטיג, לו, ביי יוח
 געפאחרט. נון פֿאזט רעגען חונד טנעע פֿאס היאמעל העררוב או
 דורטיג פֿערטאוקען איהן דיח קוועללען חונד חבגרינדע דער וואסע
 פֿיטע חאלער חרט חונד חוועו וואו זיך חיס וואסער רעגט זעהנט

(* כאמען איינע אונטען; **) רביעית היינט אייגענדיך איי
 בעגחטטונג דער חבטערן חונד אונטערן וואסער. דינעו בעגחטטו
 געטיהט געוואהנליך דרייח און, דיח חבטערן הייען אונטליבע דיח ח
 טערן ווייבליבע וואסער, זיעהע חבטריגענו חיס זיאו.

וְשָׁקַשְׁתָּ הַגְּדָלִים בְּהַמּוֹן מַיִם • יִתְאוּ לְרֹדְתוֹ
 מוֹת מָנוּ מֵעַט מַיִם • מְרוּחֵי שְׁחִין וְכֹאֵב וְחוֹלֵי
 זַעֲמִים • רוֹגְעִים וּמְתַרוּחִים בְּאוּוֵי קֶרֶת מַיִם:
 וְכֹל נָשִׁי מִסְרֶת בְּמִזְלוֹת שָׁמַיִם • מִמְּנִים עַל
 לְאֶרֶץ אֵיךְ לְפָרְנֶסָה מַיִם • זִבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
 רֵץ נִחְלֵי מַיִם • קִדְשָׁתָּ אֹתָהּ לְשִׁמְךָ לְמוֹגְגָה
 יָם: וְאַתָּה בְּיַדְךָ תִּתְּהָ מִפְתַּח מִטֵּר מַיִם •
 שׁוֹת אֵין לְדַנְתָּן בְּלַעֲדֶיךָ לְפִתּוֹחַ אוֹצְרוֹת
 יָם • דְּהִקֵּם דְּבָרְךָ הַטּוֹב תַּת בְּשִׁפְעַ מַיִם • יַחַד

מוס ולבלוע עמנו, ל' הגמיאני (בראשית כ"ד י"ז) שחגגו הטעמי וכבר
 ויחשו בו רז"ל באסור לגמות, ובכ"ר פ' י"ג אסרין הכל מתבדק, סו"ט
 זבד, והפרגמטוטיין מרויחים, רבי"ל אסר אף מוכי שחין מרויחין, ראב"א
 זר אף החולין מרויחים ואיכריהם רפין עליהן, אף אבן טובה מרגשת, ואף
 ע"י מרגישין ועונדא הוה וכו', וזהו טעם הפייטן לנת וקשקשת וכו', טרוחי שחין
 חיי כל נשי, חיי כל הארץ. מסרת במזלות שמים ממוכים וכו', הטעם כי
 הארצות עסקה הקב"ה ע"י שלוחיו והם המזלות הממוכים עליהם חזן חזן
 שאיכה כחוכה ביד המזלות וכדל"י בספרי וכתמי סטר ארלכס, וכתמי אכי
 ע"י שליח ולא ע"י מלאך, סטר ארלכס ולא סטר כל הארצות וכה"ל
 חזן מטר ע"פ ארץ ושולח מים ע"פ חולות (איוז ה') וזהו זבת חלב וכו'
 וכו' ח"י קדשת אותה לשמך וכו', למוגגה, ל' ברביבים תמוגגה (תהילים
 ה' י"א) ענין המסיסה. ואתה בידך וכו' בן אי' בריש מס' מענית ג'
 ומחות בידו של הקב"ה שלא כעסרו ביד שליח ואלו הן מפתח של גשמים
 מפתח של חיי ומפתח של תחיית המתים וכו'. רשות אין להכתן וכו', בזה

ד רעגן אונד טאירעט פֿאָן זיינעם וואַסער חיינ. דיז איט אויזוואַסן
 גפּאָטען אונד איט זייבאָטערן. בעהפֿעטעטען אַענטען, זעהנען זיך
 זי איהן אונד אַפּפֿינדען זיגדערונג בייס רעגן. דיז ערהוואַסונג
 זער אַנדער חזוט דוז דען פּאָטעטען דעו היאמען: איבערואַסען,
 זינד דער אַנדע פֿערוואַטער אונד פֿערוואַרען זיז איט וואַסער.
 ז פֿערוואַסונג דעו פֿאָסערייַזען אַנדעו אַבער וואַרין אַיך אונד
 זי פֿאָסעט, חזוט דוז דיר זעלבוט געהייליגט. דוז זעלבוט פֿערגינגט
 איט וואַסער; חזן דיינער חזוט דער פֿאָסעל לוס רעגעני
 זאמען אויפֿבעוואַהרט, אונד קיין היאאליטען וועזען פֿעראַחג אַהנע
 זע ערויבניס יענען וואַסערבעהאַלטער לוז אַפֿענען. אַ בעטטאַטטיגע
 זע גוטע פֿערהייסונג! גיב איהן דעו וואַסער: זוטט! (אָס חיינען

לְגָדָב לְרָצוֹן לְטוֹהַר לְהַעֲרִיף מַיִם: הִיא אֲדָמָה
 סָאָה מְשַׁעֵר מְקוֹה מַיִם. תְּמִימִיָּה אֵינָה בּוֹיֵט
 אִם אֵין בּוֹ שְׁעוֹר מַיִם. גְּשָׁמִים שְׂבָעָה מִשּׁוֹן
 רְקִיעֵי מַיִם. שִׁבְעַת אֲרָצוֹת שְׂבָעוּ וְשִׂבְעַת עַ
 מַיִם: בְּצוֹר הוֹגְגִים שְׂבָעָה וְנַעֲצָרִים עֲרִיב
 פְּלוֹלָם קָשׁוּב בְּשִׁפְכָם לָהּ לֵב כַּמַּיִם. מִן
 הַשְּׂקִיפָה מִמַּעוֹן קָדְשָׁה מִן הַשָּׁמַיִם. הַ
 לְנַהֵל בְּרַבִּץ בְּעַל מְבוֹעֵי מַיִם:

יחרן הפשטן קואית החוס' שם ע"ש. בשפע, צריבוי. יחד ללכך לנד
 עש"ה גשם כדבות תכיף אלהים (תהילים ס"ח י'), לכדק, גשמי
 זכרה. לטוהר, שיטהרנו בו כמו שפירש. ארבעים סאה, הוא שיעור מי
 חמישך, ישראל, שבעה וכו', בפרקי דר"א פי"ח שבעה רקיעים צרא
 שבע ארצות צרא הקצה וכו', וכן בויקרא רבה סוף פ' פ"ט ונעלה
 פי' ט' בפסוק חלבה עמודיה שבעה, ואמרינו במס' חגיגה דף י"ב ב' ו'
 תהילים ס"ו קל"ו הארץ עושדת על ז' עמודים ועמודים על המים
 על ההרים והרים על הרוח ורוח נסערה וסערה תלויה בזרוע של ו'
 שנאמר וכו', וככ"י גרם משבעת עמודי סים, ביבור, ל' תפלה כדאיתא
 דיש פ' ואתחנן י"ד לשונות כקראת תפלה ואלו הן תפלה פניעה בליל
 וטעם המאמר החוגגים שבעה צריכה ותפלה ובעלזרים בשביל הים
 קאזו וכו', לכהל צרבץ וכו' ל' ננאות דשא יצילני (תהילים כ"ג ט'
 קצועי סים יכהלם (ישעיה מ"ט י').

והגשטען אילדען אונד רייניגענדען רעגען העררוב טרייעדען! דין
 ניגונג ערפֿרדערט איין מקוה פֿון פֿירלינג סאָן*) ווּחַסער, קאָט
 דייע עררואַטן דערין רייניגען ווען עז ניכט דאָז ערפֿרדע
 ווּחַסער ענטהאַלט? — אָ וַחַטְטִיגַע דייע זיעבען אַחַדער אַיט
 זיעבען חרטען רעגען אַזוי דען זיעבען ווּחַסערֿהיאַטען!
 ניס דאָז געבעט דערער, דיח זיעבען טאַגע געפֿייערט אונד זיך
 פֿערֿיאַטעלט, לז בעטען אַזס ווּחַסער! ערהערע אַזייהר פֿון
 דיר ערגיעסט זיך אַזייהר הערן וויא ווּחַסער! טויע הַ
 אָ, הערר, פֿון דייער הייליגען ווּחַהלוֹג, פֿאַס היאַטעל, אַזר
 דייע געליעבטע (ישראל) אַזיך זייערע אַזגערטטֿאַטטע, בייח ווּ
 קוועללען!

(* טאטען איינע אַחַטטענו.)

לשמיני עצרת

קכו

שם ע"פ א"צ מרובע אלא שהקדים בראש כל אות ראשון מינה אחת ספסוק יפתח
ד' וגו' ולאות השני הקדים מינת עים ולאות השלישי מינה אחת ספסוק כי כאשר
ד' וגו' (ישעי' כ"ה י') ולאות הרביעי מינת עים וע"ד זה הלוק ילכו המדוים כולם.

יפתח ארץ ליִשְׁעוּ. לְשָׁבוֹר מִטָּה רִשְׁעוּ. מִיָּם אֵם
בְּפִשְׁעוּ. זְכוֹר נָם יִקַּח נָא מְעַט מִיָּם וְרִישְׁעוּ: בִּי
זְבוֹת לְשָׁמִי עֶרְצִי. עַד אֲבִיב יִפְתָּחוּ בְּלִי פֶרְצִי: קוֹיָּ מִיָּם
לְהַעֲלוֹת בְּמֶרְצִי. טָרָם יִהְיֶה בְּאַרְצִי:

מִיָּם בְּיָדוֹ מִפְּתָחַ. זוּלָתוֹ בְּלִי יִפְתָּח.
צֶלַל יִרְתִּיחַ. חֲגוּר בְּנֵי עֶקוּד לְפָתָח:

חַן וְשִׁפְךָ לֵב בְּמִיָּם. יַחֲוֶי טְלָאִיו מִיּוֹמִיָּם: קוֹיָּ מִיָּם
צַר חֲפָר פְּעָמָיָם. לְקוֹל הַחַוֵּי הַמִּזֵּן מִיָּם בְּשָׁמָיָם:
לְדָבָר בְּנָשִׁים וְשׁוֹעַ מְרֵהִיטִים. לְהִקָּר חֲדָב לְהִטִּים. מִיָּם
עַד בְּמֵרְהִיטִים. בְּחֵן פִּצָּל בְּרֵהִיטִים:

יפתח, עש"ה תפתח ארץ ויפרו ישע (ישעיה ע"ה ח') ואמר ר"א גדול יום
שמיים שאפי' ישועה פרה וצנה בו (תענית דף ז' ב') לשבור מטה רשע,
אשר זרועם של רשעים המפקיעים התנואה ומייקרים השערים, ול"ה הוא
צ' ה' מטה רשעים (ישעיה י"ד ה'). אם כזו בפשע, אם פסקו בעבור
לשעים, ל' אשר יכזבו עימיו (שם כ"ח י"א). זכור כס וכו', זכור לדקת א"א
אשר יקח כח וכו', ומישע, ותפכה אליכו. ארובות שמי ערץ, חלובי
שמים האדירים כלומר פתחי המטר. עד אביב, עד חודש האביב הוא ניסן,
ע"א אד וכו', הטעם האד יעלה המים בערולה למעלה קודם שהיה בארץ
וישתייר עין המים העליונים שהם גשמי צרכה כמבואר לעיל. ה' בידו
יפתח וכו', מבואר בסוף הפיוט הקודם לזה. עים נגול ירתיח, בערולה
יפתח המים שיעלו אנעבעות, ל' ירתיח כסיר מלולה (איוב ע"א כ"ג). חגור
ל' לפתח ולהסיר החגורה של בני ילחק העקוד ע"ג המזבח, והרלון
יפתח החגורה הכרת העלירה כי השמים הנעלרים ידמו לאדם החגור
אור. סלאיו, בניו של ילחק. מיומים, עש"ה יחיינו מיומים (הושע ו' ב') ע"ש
דוד רש"י מ"ס באר, באר עים, חפר, ילחק פעמים כדכתיב וישן ילחק
באר את בארות הקים (בראשית כ"ו י"ח). לך גשים, אין גישה לא תפלה.
ע' מרהיטים, ואועתם מרילים לך להקר חורב להטים, לקרר יונש הבא
הט האש והחמימה, כמרהטים, בליבורות המקלחים. נחין פלל וכו', בשביל
זונו של יעקב אשר פלל צרהטים (בראשית ל' ל"ח) לכדשאים, לירקות
שדה, לעדן זיו וכו', לעכו זיו של ישראל הנושאים לך עין, או יהיה טעמו
נחן ולחת זיו צפירות עין לך נושאים כלומר מתפללים אליך על כך וירטח
זה שאמר ז"ל עטר משקה מרוה ומזבל ומעדן (כותן עדלה וזיו צפירות
פ"י רש"י) וממזיך (כתובות י' ב') ותפס הפייטן בלשון זיו לרמוז על חדש
זיו הכקרא חודש זיו בעלכיס א' ו' א'. עים נכחיס וכשואיס היינו עים
עלדיים הגנוזים באולר ה'. לשאותם וכו' לתת עליהם עשא הקים הוא

גָּשֶׁם לְגַדְשָׁאִים • לְעֵרֶן זֵיו עֵין לְךָ נִשְׁאִים • קוֹם מִן
 גְּנוּזִים וְנִשְׁאִים • לְשִׂאוֹתֶם מַעֲלָה נִשְׁאִים:
 אֵת דְּרוֹשָׁה מְרֹאשׁ • הַמִּיד אֹתָהּ דְרוֹשׁ • מִן
 דָּגָן וְחִירוֹשׁ • יְרוּוּ בְשִׂיחַ בְּכוֹר רֹאשׁ:
 דְשָׁאִים יִרְעֲגוּ • וְשׁוֹר וּמְרִיא בּוֹ יִחְנְנוּ • קוֹם מִן
 דְלָה לְעַב מַעֲנִן • בְּאוֹת קִשְׁת עֲנִינָה עֲנִן:
 אוֹצְרוֹ הַמְלֵא • מִזַּעַת כִּפְתָּה דוֹק מִהַמְלֵא • מִן
 הַמְצִיֵת מִי מְלֵא • לְגִיֵּא מַעְקְרֵי שׁוֹר הַמְלֵא: וְהִזְקֵ
 תִּקְפֵּא לְגַלְקֶשֶׁת • לְרִשׁוֹ בְשִׁלְיֵשׁוֹ מִתְבַּקֶּשֶׁת • קוֹם מִן
 הַיֵּל לְמִתְנַקֶּשֶׁת • בְּחֹדֶר נִגְהָ מְרֹאֵה תִקְשֶׁת:
 הַשׁוֹב וְרִבְעִים • שְׁעָרָה זָמֵר נְעִים • מִן

מעלה בשמים. את דרושה מראש, א"י שאתה דורש צראשך בעמאלך
 צריש פיוט תכנס לארץ. מים דגן ותירוש וכו', המים ירוו דגן ותירוש בלא
 של ראובן הנקרא בכור ראש, ועכאן ואילך עזכיר הכיטון י"ב אבות
 של י"ב שנטים ויסודו בספרי הובא בילקוט פ' עקב צרעו מחבלי
 רש"י י"ב ארלות נחמו כנגד י"ב שנטים ולא שו טעם פירות שנט זה לטעם
 פירות שנט זה ואלו הם כי הארץ אשר אתה עובר שעה לרשעה, והארץ
 אתם עוברים שמה ארץ הרים וכו' הרי י"ב ארלות כנגד י"ב שנטים
 ירענן, יעשה אותם דשכים ורעננים ושור ומריא יתכן בו כי יספיק ל
 דשאים, והזכיר שור בעבור שהוא מזלו של חודש אייר דקאי ב'. דלה ה
 והעלה ל' דמידלי להתם (תעכי' ט' ב'). לעב מענן, לעב הענן, בלות
 וכו', עש"ה והי' בעכני ענן על הארץ וכראתה הקשת בענן. אלוהו
 וכו', עובאר לעיל בפיוט הקשה בלות ל', לכמות עלי כפה מעצת וכו'.
 המליית מי מלא. ל' ומי מלא ימלא למו (תילים ע"ג י') וטעמו להעליה
 מפלג אלהים המלא מים לארצו של שנט, שמעון ולוי המכוכים עקרי
 כדכתיב גבם ונרננס עקרו שור (בראשית מ"ט ו'). והשלג הקפיא לבלקש
 לעשב המאחר הקפיא שלג כי הוא טוב לו כדאשרי מעלי חלגא לטורא כחש
 מטרא לארעא, (תעכי' ג' ב'). הקפיא, ל' קפאו תהומות והעשב
 לעלות נקרא לקש (עמוס ז' א'). לרשו בשלישי מתנקשת, לישראל אשר
 צחדש השלישי הוא סיון המורה המתנקשת מאתם. ודע ששכי כ"י גרס ל
 הוי"ו בחולם ולא ידעתי לכוונו. למתנקשת, להארץ המתלבטת ל' ינקש
 (תילים ק"ט י"א). בהוד כושה וכו', עוסב אל מים הזיל וכאשר העיזו
 הטבע הקדמונים כגון ארסטואפליכיום וזולתם כי מהוד כושה מראה ה
 יזל לחלות מה כדמות חבלין על הארץ אשר תחתיו ויתן לפירות הארץ ה
 טעם וריח טוב ונפרט בארץ כגובה וחירה. הטוב והנעים וכו'. תאר לקנ
 והטעם אתה הטוב והנעים שעה כל לזמר נעים של שנט לוי שעה י
 העומרים והמאוררים בכל בלי שיר כידוע. מים וקול מועזעים מי מט
 הרעעים. צמי מריבה וכו', לא תזעים. לעלרכ בעבור מטא מי מריבה דכ

לשמיני עצרת

קכו

אל מועזעים במי מריבה לא חזעים: מן

הי האומים ורעים. התרצה בשית חנעים. קו"ח מים
עד לזרעים. בקול גלגל חמרעים:

זמן חבוי נפר. היגברו גבולות בפפר. מים
השפיר. למדר אדמת גור עפר: השמים

קו"ח מים לקבל. הם ברתמוז מלחבל.
מו להבל. בששח סיני תבל:

חשרת כברה. השור לרוח נשברה. מים
למביני עתי ברה: ושפה

קו"ח מים בקסר טן גדר במים חיים.
הוצא מבית מים חיים:

לוי מריבה על מי קרינה (דברים ל"ג ח'). תאומים ורעים, שמעון ולוי
עם (בראשית מ"ט ה'), ונקט ל' תאומים לרמוז על מזל חודש סיון דקאים
ועד. הכן לזמן מועד. בקול וכו', ל' קול העמך בגלגל (תילים ע"ז י"ט).
זמן חבוי גופער וכו', טעמו בזמן נח אשר ה' חבוי וכסתר בתיבת עלי
גד חן כנר הוגבלו גבולות בספר כמו שאז"ל ויהי זכי נח וגו' זה שאמר
בחוב יבג גבולות עמים למספר זכי ישראל (דברים ל"ג ח') ע"ש פרא"י. מים
שפיר. מים כוזלים עשמים, שפר תאר לשמים עש"ה ברוחו שמים שפיר
זמן כ"ז י"ג). למדה, להמדיד בלדעת יהודה שמתנרך בגור כדכתי' גור אריה
דה (בראשית ט"ט ט') וטעם עופר כטעם גור כי שניהם יורו על הבחורות.
שפר ל' ליווי ופיוס, וגורס' למדד נוי"ו נקודות ויהי' טעמו למדחו של
עמך וכו' בלומר תלא רוחב ארנו, השמים, כינוי לאל ית' ע"ד רז"ל השמים
שמו עליך, לעולם יהא אדם ירא שמים דומיהן, והכוונה יושב שמים. עלחנבל,
לא תהא חסימת תשוו מחבל הארץ, מים זורעו, ל' זורעו מים עבות (תילים
י"ח). לחבל בשפת מיני חבל, לעשות א"י שהוא השביעי' באלולות מתובלות
למיני הפירות שיש ביניהם הארלות וכדאי' בספרי פ' עקב והוא צילקוט חשלי
ברשו תתקמ"ג, תתקפת בחבל ארנו רשנ"י אושר חבל זו ארנו ולשה כקרא
לא חבל שהוא מתובלת מכל ארלות שכל ארלות מה שיש בו אין בו אכל
י איכה חסרה ככלום שנאמר לא תחסר כל זה עכ"ל, השמים חשרת לברה
ל' נחם' תענית דף ט' ב' הענים שנשמים מתקבת הן בכברה ונאות
חשרות (תשירין) מים על גבי קרקע שנאמר חשרת מים עבי שחקים (ש"ב
ג) עכ"ל ול' חשירה הוא ל' כזילה והטפה, וטעם המאשר השמים שזולתם
לית כברה הזיל והטף לרוח כשברה ו"ס גורס' בכברה, ועיין מה שכתבתי
ל' בפיוט אקשטה בלות למ"ד. מים חזו כ"כ בכ"י והוא פעל כגור מן חזוים
עמו מן מים מן החזוים לארץ שנט ישכר העבנים עמים לישראל כדכתיב
זכי ישכר יודעי ציבה לעמים לדעת מה יעשה ישראל (ד"ה א' י"ב ל"ג)
ל' נרה תאר לישראל בהרבה פסוקים בשיר השירים, ונקט הפייטן מיבת
ל' אענינו חזיון ורוח הקודש כמזכיר לעל בפיוט אקשטה בלש"ן צ"ב נצנור

לַחַת טַעַם וְנַפֶּשׁ. לְרוּצִיָּה אֲסִירִים לְחַפְּשׁ. נ
 טְבִיעַת רֶפֶשׁ. בֵּל יִבְעִיתוּ מִחֶרֶף גִּפְּשׁ:
 מְרַחֵת כְּמַבּוּלוֹת. וְלֹא בְּחֶדֶב אָב מִחֲבִילוֹת. קו"ם נ
 טְמוּנִים בְּתַחבּוּלוֹת. חֲשׂוֹף מַצִּיב כָּל גְּבוּלוֹת:
 מִטָּר יוֹרֵה לִירוֹת. שְׂדוֹת וַיַּעֲרוֹת. נ
 יִמְלֵאוּ יְאוּרוֹת. לְמַגֹּדְדֵי גְרוֹד שְׂירוֹת:
 יִפְרֵה חֵר וְנִבְעָה. יִרְבֵּץ בְּאַרְיֵה עַלִּי טְבוּעָה. קו"ם נ
 יִשְׁלְשׁוּ רִבְעָה. לְהַפְּרֵד לְרֵאשִׁים אֲרַבְּעָה:

שקאי בשבט ישכר שמענו תלא ההוראה כמו שאז"ל על הפסוק ו
 זמנה בארץ ישכר חלקם בחיים, נחיי עד והיינו בתורה הענינה לחיי
 כשרטן גדל וכו'. טעמו כמו הסרטן שגדולו ויסודו בסיס חיים כן גידולו ו
 של שבט ישכר בתורה הנקראת עיס חיים, וכקט בעלת סרטן לפי שהיא
 של תסוח דקאי צי. עיס חשופים וכו', ירמח אל הכתוב ציוס הוא ילאו
 חיים מירושלים חלים אל הים הקדמונים וחלים אל הים האחרון (זכרי
 ח') והמים החיים האלה הם היולאים לעמיד עתה עתה הבית כענין
 יתקאל ע"ז, וזה טעם הפייטן המים העתידיים להגלות ולהחשף כשני
 היולאי מן הבית. לתת טעם וכו', מחובר עם שלטעלה שיבנה בה"ט ויחיל
 עיס חיים לתת טעם וכו', כי מיום שחרב בה"ט כיתל טעם פירות וכו'
 ישראל שרזיים על אדמתם אין הגמים יורדין סאולר טוב (ב"ב דף כ"ו
 וזה טעם להוליא אסירים לחופש. עיס טביעת רפש כל יבעיתו וכו', ע
 הטבועים ברפש וטיט והמה עלוחים ובלתי טובים כל יבעיתו ארלו של
 הסוככה מחרף נפש כדכתיב זבולון עם חרף נפשו למות (שופטים ה'
 לא טרחות וכו', כלומר גם לא טרחות וכבודות עיס כמו שהיו במבול ג
 עיס בחורב העתבלת האצים והפירות והמה עליית אגלים הכוזבים
 חגיגה דף י"ב צ' העושדים להלקות הפירות כמבואר שם. אז ל' איני
 והיינו פירות, ומפס כל' אז לרמח על החדש הנקרא כן, והעיקר של
 עיסיו עמים המתחונים כי אם עמים העליונים והו עיס טמונים במ
 שרף וכו' שהם המים העליונים הטמונים ויורדים בתחבולות אותם חשף
 אמה העליב כל גבולות, בתחבולות עש"ה והוא עסיבות עתהכך במה
 לפעלם וגו' (איוב ל"ו י"ב) ע"ש פי' רש"י. מטר יורה. המטר הנקרא
 והוא הרביעה הראשונה היורדת ממרחשון. לירות ל' יריי או ל' חיי'
 במס' תענית דף ו' א'. שדות ויערות ויאורות. הזכיר ג' אלה שהם ל
 חרעים וצורות שיחן ומערות עש"ה אם לשבט אם לארלו אם למסד כאשר
 בסעוף צאות למ"ד, למגודדי גדוד שיירות, לארלו של שבט גד שחשך על
 גדוד יגודנו (בראשית מ"ט י"ט) ושיירות גם הוא ל' גדוד וחבורה. יבין
 של גד ירבץ במכוחה על ארלו, כארי', מה מעין צרכותו של עשה שאמר
 כלביא שכן (דברים ל"ג כ'). טבועה, תאר. לארץ עש"ה על. מה אדני' ו
 (איוב ל"ח ו'). מים ישלשו רביעה, מי המטר ישלשו רביע' שלהן בלומר ש
 הארץ ג' פעמים, עיין לעיל בפיוט תכנס צאות כוץ ד"ה כיסוף מ
 להכיר לראש' ארבעה פעמים צותים כל העולם כמבואר לעיל ברי

לשמיני עצרת

קכח

אֲרָצָה כְּחַן הַדָּוָם רַגְלִי וְלֹא נִשְׁקִית בְּנֵן בְּרַגְלִי מִיָּם
זָנוּק אֲגַל יִזְנְקוּ בְּשָׁן בְּמַנּוּחַ עֲגָלָה

ל בִּשְׁקֵי יִשְׁשׁ בְּאֶסְפָּם בָּר בְּאֶלּוּל בְּמִלְל רְסִים
מִיָּם בְּרַמִּים לְחַעֲסִים בְּנִטְפֵי חֶלֶב וְעֵסִים

בְּעֵתוֹ לְהִרְעִים רַעַם בְּנִחַת וְלֹא בְזַעַם
חַת טַעַם בְּאֶרְמַת מִשְׁפִּיר אֲמָרֵי נַעַם

שָׁבַט לְאֶרֶץ נִשְׁלָחִים לְהַעֲלוֹץ בְּתוֹלָה בְּאִבֵי שְׁלָחִים
מִיָּם לְפִלְגִים נִשְׁלָחִים לְשִׁמַּח עִיר אֱלֹהִים

וְרַבְרָה מִמֶּנָּה יִרְחִים בְּעֶדְוֵן הַנוּב פְּרָחִים מִיָּם

אנכי ארבע א"י כיוון הדום רגל, סכוון להדום רגלך כדכתיב והארץ הדום
גלי (ישעי' ס"ו א') וזה נאמר על א"י שהיתה עיקר כוונת צריאת הארץ
קראת ארצו בפרט. ולא נשקת וכו' כדכתיב לא כארץ מזרים היא והשקית
רגלך כגון הירק (דברים י"א י'). מים כזינוק עגל כ"כ זכ"י וי"ג אגל והענין
חד עיין פי' רש"י חגיגה דף י"ב ב' ד"ה עליית אגלים, והטעם בקילות
ליכרות, ועל ארצו של דן ייסד זה דכתיב עליו דן גור אריה יזנק מן הנאן
דברים ל"ג כ"ב) ע"ש פי' רש"י וזהו יזנקו בןן שיקלחו על הרי בןן. במנחם
גל, שימלא העגל שם מנחם ומרעה. או שירטו על מלאך הממוכה על הגשמים
דוקה לעגל ומקום מנחמו בין שתי התהומות כדאי' במס' מענית דף ק"ה
בשקי בהשמעת קול הקילות יהי' של טל או של עטר, ל' והשיקו היקבלי
(אל ב' כ"ד) ע"ש פירש"י. באספס בר, באספס מנוחה. בטילול רסים, בהיותו
שלל ברסיסי טל ל' רסיסי לילה (שיר ה' ב') ענין זילוף. להעסים, שזילאו
ברמים עין מתוק שלהם והוא פעל כגור מן יטפו ההרים עמים והגבעות
לכנה חלב (יואל ד' י"ח) ונופל השם הזה על כל עין מתוק הכוסף מן
צורות, והו' בנטפי חלב ועסים. משפיר אמרי נועם הוא שנט כפתלי דכתיב
חזלי אילה שלוח' הנותן אמרי שפר (בראשית מ"ט כ"א) אם לשנט לארץ,
עמו או לשנט והיינו לאילנות או לארץ והיינו לזרעים כדאמריכו במס' מענית
ח' ב' מאי דכתיב אם לשנט אם לארצו אם לחסד ימליאו (איוב ל"ז י"ג)?
ל' לשנט לאילנות אם לארצו לזרעי' אם לחסד ימליאו צורות שיחים וסערות
ל' באיבי שלחים, בפירות הגנות ל' שלחך פרדס רמוכים (שיר ד') וכקט
תולה עש"ה ותירוש יכונז בתולות (זכרי' ט' י"ז) גם היא מזל חודש אלול.
ס לפלגים וכו' עש"ה נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים (תילים מ"ו ה'). סמגד
מים, עש"ה ומסגד גרש ירחים (דברים ל"ג י"ד) ושיעור המאמר ולברך
גנות פרחים בעידון. מסגד ירחים. מגד ועדון שניה' ל' מתיקת וכ"כ רש"י
ל' מגד ל' עידון ומתק, ויש פירות שהלכנה משלמתן והארץ מוליאו עחדש
דגש. סיס' מענים מטריחים, עש"ה אף ברי יטריח עב (איוב ל"ז י"א).
עדני שלך מאריחים עש"ה מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני שלך (בראשית
ט' כ') וירמזו לשנטו של אשר, מאריחים, מתקפים ארונה וסעודה. מוונים,
מי הזרעים ל' מפיקים עון אל זן (תילי' קמ"ד). וכטר, ושמר. צירח איתניה,
דגש מארי שהוא זמן הזריעה. קטר, קטר הזרעים שנאמן שיפלו וירבו,

מַעֲבִים מִטְרִיחִים. וּמַעֲדֵנִי מֶלֶךְ מֵאֲרִיחִים: ה
 מְזוֹנִים וְנֹטְרִי. בְּיָרַח אֵי תָנִים לְהַתִּיר קֶטֶר. יוֹסֵף
 מַעֲמָתָה בַל יֵאָטֵר. לְהַרְעִיף שְׁעִירֵי מִטְרָה:

אֵת גִּיב מְזִבִּירֵי שְׁוֹעַ. שְׁעָרָה בְּנִסְפֹךְ לְשַׁבַּע.
 נִהַל לְשַׁבַּע. לְקַרְגֵי רֵאִים לְשִׁלֵּשׁ רַבְעֵ:
 נְטִיעֵי חֲמַת כְּמֶשׁ. תְּטַרְף לְאַסְף בָּר בְּפִלּוּם
 קִיִּים מִיִּם גִּזַּל בְּנִטְפֵי אֶמֶשׁ. וּבְאֹר בְּקָר יוֹרַח שְׁמֶשׁ:
 כָּל שִׁיחִים בּוֹ יֵאָשְׁרוּ. יִתְרוֹעְעוּ אֶף יִשְׁרוּ.
 שְׁעִירִים יַחֲשׁוּרוּ. וְאֲדַמַּת רֹדֶם יַעֲשִׂירוּ:
 סוֹקְרִים כְּבָרַק אִשׁ. פֶּן כְּמַבּוּל בּוּל הַחֲבִישׁ. קִיִּים
 סִפְק מְלִבִּישׁ. נוֹאֲמִים אָב לְמִטְרָה הַיֵּשׁ:

ובעבור שקאי נקדש תשרי שהוא ל' התרה כמו ומשאר קטרין (דכיל ה' י"ז
 אחר להתיר קטר ל' כופל ע"ל. כל יאטר, כל יסתם ל' ואל מאטר ו)
 ס"ט י"ז) שעירי מטר, ל' כשעירים עלי דשא. לקרכי ראס, רומז לאר
 בני יוסף דכתיב וקרנו ראס קרכיו והס רבנות אפרים והס אלפי
 (דברים ל"ג י"ז). לשלש רבע, כמו מים שלשו רביעה דלעיל. את נטעי
 כמש, הנטעים הכמוסים ע"י חמימות החמה והייכו נישלי כמרא דמס'
 דף ס' ב'. מטריף, תוסין לטרף ולמזון. בר, תבואה. בפלוש גומש, כנף
 ככוף והוכרע לכל אחד כלומר נסדה גדושה ומלאה, פלוס הוא שאזכיס
 בו למול חודש תשרי וגמש הוא ל' כפיפה והכרעה לכל מטה כמו נט
 לריש' במס' זמא ל"ז א'. בנטפי אמש, בנטפי לילה, כלומר שיד
 בליה צעת שהס ישנים וכאור נקר יורח שמש (ש"ב כ"ג ד'). כל שיחי
 שית. הגדה. בו. בזריחת השמש. יאושרו, יברכו ל' אושר, יתרועעו אף
 ל"ה בתילים ס"ה י"ד ופי' רש"י ע"י המטר יהיו מעוטפים העזקים בו
 ואז יתרועעו הנריות תרועת שמחה וישירו תרוב הנרקה. מים שעירי
 כשעירים עלי דשא (דברים ל"ב ב') יחשורו. ילנו. ולדעת רודס, אדמת
 סנא' גס בנימין נעיר רדס (תילים ס"ח כ"ח). יעשירו, בתבואה, והל
 פקדת הארץ ומשוקקה רנת מעשרכה (שס ס"ה י'). הארץ סוקרים
 אש, השעירים הכוכרים הם סוקרים הארץ כנרק' וטעם סוקרים
 והייכו ע"י הנרקים המתלוים עמהם והמה לאות כי לא יתמיד המט
 שהתמיד נשעת מכול, וזהו פן כמבול וכו' שלא תחבייש הארץ כמו
 שהי' בירח מרחשון הכקרא ירח צול (מ"א ו' ל"ח). ספק, העלז ד' ס
 מלבייש, שלא לבייש האומרים היס למטר אב והוא ל"ה באיוב ל"ח
 מעשה עקוש, המעשים האעוקשים כלומר העונות של הנריות לא
 מורה ען הארץ. מים עסקי וכו', עש"ה עסקי' יעטמו בר (תילים ס"ה

מַעֲשֵׂה עֶקְלוֹשׁ כָּל בְּרִיָּה. לֹא יַעֲצְרוּ מִיָּא פּוֹרְיָה. מִים
 וְהוֹלִידָה: בְּזִכַּר עֲנִיּוֹת מוֹרְיָה: וְהוֹלִידָה
 וְכִחְלוֹל בְּשִׁתָּהּ. כְּבִמְקוֹם עֶקְרָב בְּלִי לְשִׁתָּהּ. קוֹיִם מִים
 רָף. רֵאשִׁיתָהּ. הַמָּטָר לְעוֹבְרִים שָׁמָּה לְרֵשִׁתָּהּ:

יָדָה פֶּתַח בּוֹרוֹעַ חֲשׂוּף. לְפִתּוּחַ אֲוָצַר אֶסּוּף. מִים
 קוֹד לְצִידָה כְּסוּף. בְּזִכַּר עֲנִיּוֹת יָם סוּף: וְהִצְמִיחָהּ
 רֹחַת בְּמִי שְׁלֵג. בִּימֵי חֲנֻכָּה לְהִצִּין מְלֵג. קוֹיִם מִים
 גִּוָּה אֲרָצָה בְּלִי פְלֵג. מְדוּק לְהוֹרִיד גֶּשֶׁם וְשִׁלָּג:

וְהוֹלִיחָה צְבָאִיךָ רְסִימֵי אַגְל. בְּנִתְרַת גִּהוֹל מַעְגָּל. מִים

זכר עניית סורי, שתזכור זכות אברהם כשענית לו על הר המוריה וכן
 זכנו, וכל הני העניות שזכר הפייטן מכאן ואילך עניית ים סוף עניית
 גל עניית חלפה ועניית משני וכן אחתי וגור אגור כולם עבוארים צריש
 דק סדר תעניות כילד דף ט"ו א' ע"ש. והולידה עב וכו', העב יוליד לה
 ארץ חיתול וכסות לבושתה שלא לשימה במדבר ל' מקום עקרב ושמה, כי
 שאים לארץ ככסות לערום ובמניעת המטר הארץ ערומה כי לא תוליד
 צד להתלבש' כו' וכשחמלא בדשאים הכה היא עטופה וע"ד שאמר דוד ועמקים
 עטפו צר, וי"ג עב טל חתול וכו'. חתול ל' כסות ועטיפה כמו לשם
 חתול לחכמה (יחזקאל לא כ"א) ימים ערף, ל' יערוף במטר ויש סכקדים
 דף ל' ליווי צנכין הדגוש ויש ערוף צקל והענין אחד. ראשיתה, ראשית
 שילה תטטיר לא', עיין ט"ש לעיל צריש פיוט חכנס. ידך פתח וכו', עש"ה
 חת. ה' את אולרו הטוב וגו'. חשוק, גלוי. אולר אסוף, היינו הנריכה
 עליונה. לליה כסוף, לארץ הבוספת וחומדת למים. ומלטיח וכו', חלטיח לה
 צרות במי שלג. במי חנוכה כ"כ סוקלת דפוס' וכ"י וכן היתה גירסת
 עזרא, ויהי טעמו במי הגשמים של חנוכה, ובמקלחן במי חנוכה.
 הל"ן מלג, כ"כ בכל כ"י והוא פעל בגזר מן כליכת שלג (עשלי כ"ה י"ג),
 על הוא ל' רתיחה בענור שהעליגה תעשה במים רוחחין וטעמו לקרר וללכך
 תעשה הנשארת עימות החום. עים פכות ארזה צלי פלג מדוק וכו' טעמו
 די לפכות המים על הארץ כולה עבלי הנדיל בין חלק לחלק לזאת יוריד
 גשם והשלג מן השמים והוא דוגמת שאמר לעיל צריש פיוט הקודם עמוס
 מלול וכו' ע"ש. מדוק משמים. רסימי אגל, זילוף הזורד מאגן וספל שלך
 הינו טל ומטר האלורים באולר השמים, ל' רסימי לילה (שיר ה') ול' אגלי
 א' (איוב ל"ח כ"ח) ע"ש פי' רש"י. בנחת כהל מעגל, הכהג' מטר השמים
 יהיה לכחת והוא עש"ה ועעגל יך ירעפון דשן (חיל' ס"ה י"ב) ע"ש רש"י.
 חק שפוך, ל' יליקה ושפיכה. בקול גלגל, בקול הרעמים וכדאשרינן מאי
 עמים? אשר שמואל עכני בגלגלא שחאמר קול רעמך בגלגל (תילים ע"ג)
 זגן אפרי עכני דשפכי סיא להדדי וכו' (ברכות כ"ט א'). בזכר וכו', ע"י

צוֹק בְּקוֹל גְּלָגַל • בּוֹכֵר עֲנִית גְּלָגַל:
 צֹאנֶה שִׁבַּח לָהּ בְּמִרְץ • קֶשֶׁת לְהִרְאֹת לְחֵיל אֶרֶץ • קוֹמֵן
 צְרוּרִים לְמִטְרוֹת עֶרְץ • תַּחֲרִי לְאִמֵּר לְשִׁלְגָה הִוא אֵל

גוֹיִם קִצְפוּ מִמֵּי הַקִּצְפָּה • כְּנִפְתָּחוּ אֲרֻבֹת לְחִצְפָּה •
 קָרִים בְּלִי חִצְפָּה • בּוֹכֵר עֲנִית מִצְפָּה:
 קָדַשׁ מִטְעָחוּ • מְכַפֵּלֶת לְחֶכֶן מִרְעִיתוֹ •
 קָלִים מְלֵהֲבֵעִיתוֹ • צוֹ לְהַת מִטֵּר אֶרְצָה בְּעֵתוֹ:

רָפִים דְּנָנוּת בִּישְׁבֵי • חֲרִפְתִּי לָהּ לְהַקְשִׁיבִי •
 רִוַח לְהַשְׁאִיבִי • בּוֹכֵר עֲנִית הַשְׁבִּי:

זכרון זכותו של יהושע שעלית לו בשופרות צעד שהי' ישראל צלגל ל
 מאר לישראל. שבת לך במרץ, ויג שאלך במרץ, ויג סועדך במרץ, וז
 במרץ. בחוק, לחייל ארץ, לתת חוק וחיל לארץ כי הקשת אות צרית
 חוקף עמידת הארץ בדכתיב עוד כל ימי הארץ וגו'. מים לרויב וכו', ה
 העליונים הלוויים וקשורים למטר השמים תחיר להמטיבם על הארץ, וז
 דקרא נקט כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטרות עוזו (איוב ל'
 ועוז וערץ ענין אחד כי עליהם יורו על החוק והם כזכוי לשמים, וא
 צמס' מענית דף ג' ב' מעלי מלגא לטורא בחטשה מטרם שנאמר ב' ו
 יאמר הוא ארץ וגו' ואמר רבא מלגא לטורי, מטרם כיתא לפירי, ער
 אפילו לפרלודא דמותי קולא מהניא לי' וכו' ע"ג, ועל כל שיכוי המ
 האלה רשו הפייטן במרוזים מיוחדים דוק ומטלא. גוים קולפו וכו', אכזי
 המנוב כשחתו בקלף ממי המנוב אשר באו בשלף קלף כאשר נפתחו א
 השמים להליפן. מים קרים, הפך מי המנוב שהיו רותחין כמו שא"ל.
 חזיפה, בלי עזות כ"א בנחותא קליפה הוא הפכו של כיחותא ו
 גיטין דף ל"ו ב'. עניית מלכה, שמואל כענה במלכה (ש"א ז'). זרע ו
 מטעמו, ישראל שהם זרע קודש טעם ה' להתפאר (ישעי' ע"א ג'). ע
 להבין מרעיתו להבין מרעה של זרע קודש בכפלים, ויג שוכפלת. מים ו
 מלהנעיתו שלא יחרידוהו מים קלים שאינם מרוים הארץ, לו לתת מטר
 צמח, רבים רככות וכו', הטעם בהיותי יושב על אדמתי הרבנית לך ה
 רבים לעשותך מקשיב אלי. ביבני, ויג ביושני. מים רוח להשאני, להא
 מים צרוי'. משני, איהו התשני כענה צהר הכרמל (מ"א י"ח). לזרע ו
 שיעורו ראה שיה כדכו של זרע להשליכו כגדי רובן, שיה כדכו, תפלתו
 נשבר וכדכה, וטעם להשליכו להשקטו, ורוב ל' השקטה מתורגם בלשון השדכה
 רבה, ויג מים רוח והענין חל והוא תפלה שירבה או שירוח המים
 שעה לאליה צעת שגהר ארלה בתפלה בדכתיב ואל' עליה על ראש ה
 ויגהר ארלה וגו' והי' עד כה ועד כה והשמים התקדשו עבים ורוח
 גשה גדול וגו' (מ"א י"ח) ודכו, ל' דך ודכות. שעה ניב שפתי העובדיה

אח שנים נרבו • בְּגֵרֵי רוֹבֵץ לְהַשְׁדִּיכוֹ • קוֹיִם מִיָּם
בַּה כְּגֵהֶר נָבֹו • בְּקִדְרוֹ עַד כַּה וְעַד כַּה:

וְאִתָּה שְׁעָה גֵיב שְׁפָתַי • הַמּוֹכִירִים מֵאִימָתַי • מִיָּם
וְזָקֵק עֲמוּתַי • בְּזָכֹר עֲנִית בֶּן אִמָּתַי: וְלֶחֶם
וְאֵן וְדִשָׁן לְרָשָׁם • בְּדִלִי שֶׁבֶט יִצְחָצַח כְּלָשָׁם • קוֹיִם מִיָּם
וְעַת לְגִפּוּחַי נָשָׁם • וְיִמְלֵאוּ הָעֵבִים נָשָׁם:

לא תלוה מלפתוח כל סגור.

לענות מצפצפים כעגור • מִיָּם
וְזָקֵק לְכָל מְגוּרֵי • בְּזָכֹר עֲנִית גּוֹר וְאָגוּר: לְאוֹכֵל
לְלוֹחַת לָהּ עֵינַיִם • לְאֲדָרוֹ וְלְהִדְנוֹ מִמְּגוּר שְׁמַיִם •
וְיָמִים הֵן לְתַחֲיוֹת בְּמִיּוּמַיִם • אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם:

כל אשרי שפתי המוכרים נזורות נשעים מאימתי שראויים להזכיר כלומר
הן המעמד, זקק עמותי, ויג שקק, ושניהם ל' ליווי ופיוס סלאון פקדת
אלון ומאקקה (תהלים ס"ה י'). עטושי, עדתי וריעי. בן אמת, יונה בן
שתי נענה נעני הדגה. לרשס, לכמוז ולגזר. בדלי שנט יוחלח וכו' נשים
גדלים נענים נשנט יוחלח ועיקה הלחם עד שיהא כאבן לשם שהוא זך
אור דוגעת שאטרו במדרש הרביבים יורדים על העשבים ועלוקין אותן ונקט
ל' דלי לפי שהוא עזל שנט. שפע, הורד נשפע רב. לכמותי נשס, לכל הנופח
לפני נשעת חיים, לא תלוה וכו', אינך לריך ללוות המפתח לפתוח אולר המטר
מגור ושערי שמים הכעלים שהרי המפתחות בידך ותוכל לפתוח האולר גם
פחות שער שמים למחלת המלפפלים אליך כעגור, עגור, שם עוף המלפפ
עוד שאמר כסום עגור כן אלפלק (ישעי' ל"ח י"ד). לכל עגור, לכל עגורה
ידעה ל' ישי שכי עגורי (ראשי' ט"ז) ול' העוד הזרע במגורה (חגי' ב' י"ט).
יד ואגור, דויד ושלטה בנו וקרא דוד גור כמו שפי' רש"י אלל גור ארי'
ידה (בראשית ט"ט ט') ושלטה נקרא אגור דברי אגור בן יקה (משלי ל' א').
אוכל וכו', להעבקש פרנסה ותולה לך עיניו. לאדרו, להדרו ולהרבות לו
מגד שמים. להדגו פעל כגור ען דגים כמו וידנו לרוב נקרב הארץ (בראשי'
ד' י'). ארץ נחלי מים, ארץ ישראל.

אלהינו ואלהי אבותינו:

כופתים הארון.

אִיּוֹם זְכוֹר נָא לְשׁוֹאֲלֵי מַיִם • בְּרִית נ
 לְהִרְחִיץ אֱלֹהִים בְּמַיִם • גְּמוּל לְשׁוֹפְכֵי שִׁיחַ ע
 מַיִם דְּרוּשׁ לְנַעֲקָד וְשִׁפְךָ לֵב בְּמַיִם: הַיּוֹ
 לְמַפְגִּיעִים הַיּוֹם עָלֵי מַיִם • וְדוֹי פִּצַּל בְּרֹהַט
 בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם • זְכוֹר לְנַעֲצָרִים הַיּוֹם ע
 מַיִם • חֶפֶר דָּרָה לְהַשְׁקוֹת צֶאֱן מַיִם: ט
 זְכוֹר לְטוֹבָה מִיַּחְלִיד עָלֵי מַיִם • יוֹם אֶזְר
 נִבְקָעוּ בְּמַטָּה מַיִם • בְּרִית גְּדִיבִים מְחֻקָּ

אִיּוֹם, תֵּאָר לְאֵל יִחְבֶּד. זְכוֹר כֹּחַ וְכוּ', לְיִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹאֲלִים מַיִם זְכוֹר
 אֵת בְּרִית שֶׁל הָאֵשׁ אֲשֶׁר לָקַח מִים לְהִרְחִיץ בְּכִי אֱלֹהִים וְהֵיטִיב אֵת כְּמוֹתָו
 מִ' וִירָא זְכוֹר שְׂאוֹל אֲמַר הַקִּבֵּה לְאִזְכָּרָהּ אֲמַר יוֹקֵד כֹּחַ תַּעֲט
 וְרַחֲלוֹ רַגְלִיכֶם חֵיךְ שֶׁאֵי פוֹרַע לְבַכֵּיךְ בְּסִדְכָר וּבִזְבוּב וְכוּ', וְהוּו גְּמוּל לְשׁו
 שִׁיחַ וְכוּ'. לְנַעֲקָד, לְיַחֲק. לְמַפְגִּיעִים, לְמַחְפְּלִים וְכוּ' שְׂאוֹל אֵין פְּנִיעָה
 חִפְלָה. פִּלַּל וְכוּ', זֶה יַעֲקֹב. לְנַעֲצָרִים, לְמַחְסָפִים. חֶפֶר, זֶה עֲשֵׂה כְּדִלְכָּ
 מְגִילָה דף י"ג א'. יוֹם אֲשֶׁר כִּנְקָעוּ וְכוּ', בְּקִיעַת מֵי הַיָּם ע"י הַמַּטָּה שֶׁ
 וְאֵת הַרֵם אֵת מַטְדָּ וְכוּ' אֵת יַדְךָ עַל הַיָּם וְנִקְעָהוּ (שְׁמוֹת י"ד)
 כְּרִיית כְּדִיבִים וְכוּ', שֶׁאֲמַר בְּאֵר חֲפְרוּה שְׂרִים בְּרוּה כְּדִיבִים בְּמַטָּה
 בְּמַשְׁעוֹתָם (בְּסִדְכָר כ"א י"ח). פִּלַּא יִרְדֵּן מַיִם, דְּכַתִּיב עֲחָר יַעֲשֵׂה

אלהינו. חוננער חונד, חוננער פֿחטער גֿחטט.

אִיּוֹם חֲזוֹן פֿוֹרֶטְבֿאַרְעֶר, דַּעֲנַקַּע דַּעֲן בַּעֲטַעֲרֵן חוֹס וּחֲסַעֲרֵן דַּעֲן זְכוֹר
 טוֹסֵם אִיט פֿחטער אִזְכָּרָהּ, דַּעֲר דַּעֲן גֿחטטֿאִיעֲנֵן (עֲנַגְעוֹן) וּחֲסַעֲרֵן
 וּחֲטַעֲן רִיכְטַע, חוֹנֵד פַֿעֲרָגִילֵט עֵז וַיִּינַעֲן וְהִנֵּנֵן, דִּיא לֹו דִיר פֿלֵט
 חוֹס וּחֲסַעֲרֵן! אֲחַס דַּעֲן גַּעְבוֹנֵדֵנֵן (יַחֲקוֹ') טוֹגַעֲנֵד, דַּעֲר דִיר
 הַעֲרָן חוֹיִגַּעֲגַחְסַעֲנוּ וּוִיח וּחֲסַעֲרֵן, דַּעֲנַעֲן חֲנַגַּעֲדִיִּיהַעֲן, דִּיא הִיטַע
 וּחֲסַעֲרֵן בִּיטַטַּעֲן! אֲחַס דִּיא פַֿרְחֵאֲוִיִּקִּיט דַּעֲנו טַחְחַבַּעֲטַחְעֵרֵנוּ (ע
 בִּיח דַּעֲן וּחֲסַעֲרֵרֵטְרַחְגַּעֲן וַיִּינַע נַחְקַחְחֵאֲעֵן גַּעֲנִיעַסַּעֲן, דִּיא הִי
 פַֿעֲרוֹחֵאֲוִוֹנֵג הַחֲטַעֲן, דַּעֲנו וּחֲסַעֲרֵן הַחֲלִבַּעֲן! חֶפֶר (מַשֵּׂה) טַחְחַפֵּה
 דַּעֲן טַחְחַפֵּעֲן וּחֲסַעֲרֵן; אֵן, דַּעֲנַקַּע, חֲזוֹןִיטִיגַּעֲרֵן, לֹוס בַּעֲזַטַּעֲן דַּעֲר
 וּחֲסַעֲרֵן הַפַֿרְרַעֲנֵדֵעֲן, יַעֲנַעֲנו טַחְחַגַּעֲנו, אֵין וּוַעֲלַעֲטַעֲן עַר דִּיא וּחֲסַעֲרֵן אִיט
 טַחְחַבַּע גַּעֲטַפַּחְטַטַּעֲן. דַּחְרַט גְּרוֹבַעֲן דִּיא טַחְחֵאֲפִירִזַּטַּעֲן אִיט חִיָּה

יָאֵר מַיִם • לְמַחְנֻנֶה זְכוּר בְּזִכְיֹרֶת מַיִם •
 וְנִסְבִּי שִׁבְעָה בְּנִסּוּף הַמַּיִם • גִּהַר בְּצֶדֶק
 לֹאֵי יִרְדֵּן מַיִם : שֶׁגַב בְּמַהוּם לְמַטֵּר מַיִם •
 עֲבוֹר תֵּאָב וּפִיז מִי יִשְׁקֵנִי מַיִם • פְּקוּד
 מְקִידִים וְנִפְקָדִים בְּמַיִם • צִדְקָם בְּצֶדֶק נִם
 מֵלֹא אֲרַבְעָה כִּדֵי מַיִם • קָבַל בְּרִצּוֹן שְׁוֹעַת
 מִוְאֵלֵי מַיִם • רֵעָה וְנִהְלֵם עַר מְבוֹעֵי מַיִם •
 מִכְנֵם בְּחִצְרוֹת בֵּית מוֹצֵא מַיִם • תְּרוֹם
 מִחַל עֲדֻנָּה מַיִם :

וְנִסְבִּי שִׁבְעָה בְּנִסּוּף הַמַּיִם • גִּהַר בְּצֶדֶק לֹאֵי יִרְדֵּן מַיִם : שֶׁגַב בְּמַהוּם לְמַטֵּר מַיִם • עֲבוֹר תֵּאָב וּפִיז מִי יִשְׁקֵנִי מַיִם • פְּקוּד מְקִידִים וְנִפְקָדִים בְּמַיִם • צִדְקָם בְּצֶדֶק נִם מֵלֹא אֲרַבְעָה כִּדֵי מַיִם • קָבַל בְּרִצּוֹן שְׁוֹעַת מִוְאֵלֵי מַיִם • רֵעָה וְנִהְלֵם עַר מְבוֹעֵי מַיִם • מִכְנֵם בְּחִצְרוֹת בֵּית מוֹצֵא מַיִם • תְּרוֹם מִחַל עֲדֻנָּה מַיִם :

וְנִסְבִּי שִׁבְעָה בְּנִסּוּף הַמַּיִם • גִּהַר בְּצֶדֶק לֹאֵי יִרְדֵּן מַיִם : שֶׁגַב בְּמַהוּם לְמַטֵּר מַיִם • עֲבוֹר תֵּאָב וּפִיז מִי יִשְׁקֵנִי מַיִם • פְּקוּד מְקִידִים וְנִפְקָדִים בְּמַיִם • צִדְקָם בְּצֶדֶק נִם מֵלֹא אֲרַבְעָה כִּדֵי מַיִם • קָבַל בְּרִצּוֹן שְׁוֹעַת מִוְאֵלֵי מַיִם • רֵעָה וְנִהְלֵם עַר מְבוֹעֵי מַיִם • מִכְנֵם בְּחִצְרוֹת בֵּית מוֹצֵא מַיִם • תְּרוֹם מִחַל עֲדֻנָּה מַיִם :

שאתה הוא יי אלהינו

משיב הרוח ומוריד הגשם

פותחין סלון

סלון קבל אמן: לְבָרָכָה וְלֹא לְקַלְלָהּ:

סלון קבל אמן: לְחַיִּים וְלֹא לְמוֹת:

סלון קבל אמן: לְשֶׁבַע וְלֹא לְרִזּוֹן:

סוגיין הל

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים מִן
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אִמְנֹן
לְיֹשְׁבֵי עֶפְרַיִם מִי קְמוּהָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִי
מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה וְנִאֲמֵן אֲתָה לְתַחִיּוֹתֵינוּ
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

שאתה הוא ה' אלהינו ששיב הרוח וסוריד הגשם, לברכה ולא לקל
לחיים ולא למות, לשבע ולא לרזון, עמית ומחיה ועלמית ישועה ואין דומה
ברוך א"י מחיה העמים; כן הגירסא בכל כתבי יד הקדקדוקים ואין בלאה
עלכלל חיים בחסד לא בתחלת הפיוט ולא בסופו כי יכולים אין בתחלת ה
כ"א אתה גבור לעולם ה' מחיה עמים אתה רב להושיע ותו לא עדי
עתחיל הפיוט ישריח לפלג וכו', ועכשו העכהגים קלוקים יש קהלות שהיא
שתחלה עד עככלל חיים ועכשו שתחילין עככלל חיים ומסיימים על הסוף
קהלות שאסרו בתחלה עד להחיות עמים ויש עד ומלמית ישועה ושתחילין
עסקום שפסקו ומסיימים, ויש כוהגים לוטר בתחלה עד להחיות עמים ות
סור הש"ץ ואומר סלך עמית ומחיה ועלמית ישועה ואין דומה לך בלא

שאתה דען דוא, עוויגער אונזער גאטט, ביים עו דער רען ווען
לו וועהען געבייט, אונד רען רעגען לו פחלען בעפיהל
לברכה, לוס זעגען, ניכט לוס פלוק; אמן.
לחיים, לור בעלעבונג, ניכט לוס פערדערבען; אמן.
לשבע, לור ערשפריעזונג, ניכט לוס טארען; אמן.

גְּרִיזָה וְנִקְדִישָׁה כַסּוּד (שכל) שְׁיִיחַ שְׂרָפִי קָדֵשׁ הַמִּקְדָּשִׁים
בְּקָדֵשׁ בְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיאָהּ וְקָרָא זֶה אֵזָה וְאָמַר
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם
וְיָד יֵאמְרוּ: ק'וֹם בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְקוֹמוֹ: מ' מִמְקוֹמוֹ הַיָּא יִפֶּן בְּרַחֲמֵי
זֶוֹן עִם הַמַּיְחָדִים שְׁמוֹ עָרַב וּבָקָר בְּכָל יוֹם תְּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה
מֵע אֹמְרִים: ק'וֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: מ' אֶחָד הוּא
לְהֵינּוּ הוּא אֶכְיֵנו הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמֵי
נִיח לְעֵינֵי כָל חַי לְהַיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים: ק'וֹם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֲדִיר אֲדִיר נְיָי אֲדֹנָי מֵהָאֲדִיר שְׂמָהּ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:

מ' וְכִדְבְּרֵי קְדִישָׁה כְּתוּב לֵאמֹר:

קו"מ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תְּלֻוּהָ:

לְדוֹר וָדוֹר גִּידִד גְּדֻלָּהּ וְלִנְצַח נְצַחִים קְדִישָׁהּ נִקְדִישׁ וְשִׁבְחָהּ
לְהֵינּוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶכֶה גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֶתְהִי
וְאֶתְהִי יְיָ דִיגָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אחה בחרחנו, קדיש חתקבל, אין כאלהינו, עלינו.
ואמרין עומור של יום, ואח"כ עומור י"ב למנצח על השמינית.

בענין שיבת הסוכה בשמיני כתב הגאון מוהר"ר יעב"ץ ח"ל: בח"ל
אוכלין בסוכה לילו ויומו ואין עזרכין על שיבתה, והטבהגיס חלוקים
בכאן, אך הוסיקין יושבין בה כלילה וביום דק שאין נשכים בה
כלילה אבל כל סעודה שיש להם לאכול אוכלין בה, עכ"ל. ולעיל
אחר תפלת ערבית, תמצא יהיה רצון שנהגים לאומר.

גמרה ככמים לניה"כ ומתפללין אשרי ובה לציון וש"ע, ח"ק כמו ביום ראשון.

מעריב ליל שמחת תורה.

וזהררענד דער חזן ברכו זאגט,

ק' בְּרָכוּ אֶת יי הַמְּבָרָךְ:

קו"ט בְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעַד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ מַעְרִיב

עַרְבִים בְּחֻכְמָה פֹּהֶת

שָׁעָרִים וּבַתְּבוּנָה מְשַׁנֶּה

עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים

וּמַסְדֵּר אֶת־הַכְּכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ בַּ

יוֹם וּלְיַלְהָ גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר וּמַעַן

יוֹם וַיִּמְבִּיא לַיְלָה וּמִבְּדִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת!

אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד.

זאגט קהל עובר.

יְרַבְּרָךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְרַבְּ

וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שְׁלֹ

מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

שֶׁהוּא אֵרָא שׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹ וְיִמְבֵּל

אֵין אֱלֹהִים סָלוּ לְרִכְבּ בְּעֶרְבוֹת

שְׁמוֹ וְעִלוּ לַפְּנּוּי. וְשְׁמוֹ מִח

עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם

יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עַד

וּמִסְדֵּר אֶת־הַכְּכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ בַּ

יוֹם וּלְיַלְהָ גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר וּמַעַן

יוֹם וַיִּמְבִּיא לַיְלָה וּמִבְּדִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת!

אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד.

את יום השמיני. בטוב זמיני. רני פני

יסובבני. לער ערב בצלו ילונני: בר

אתה יי המעריב ערבים:

אח יום. זמיני, זמין ויכין לי. רני פלט יסובבני. רינה של יסובבני תמיד, והוא עש"ה רני פלט תסובבני סלה (תהלים ל"ב ז'). ערב, לעת לרה הכמחלת לערב, והוא עש"ה והיה לעת ערב יהיה (זכריה י"ד ז') וירחז לעלחסת גוג. כללו ילונני, עש"ה כלל, שדי עו (תהלים ל"א א').

אח יום. דען אַכטען טאג ווירד ער איר לור זעליגקייט בעשטיא ווירד טריוואפֿגעזונגע חוס איך הער ערשטזונען אַטען חונד איך זיינען שוטן אויפֿלעהאען לור נייט דען זעבנדזי*). געזאָבט זייט עוויגער, דער דיז זעבנדע דזאזאערט.

(* זאזאער זעבנדע ווירד דיז זענזעהערונג זיינער געזעזערעטן לייט זערטשטזעדען.

מעריב ליל שמחת תורה קלג

והבת עולם בית ישראל עמך אהבתך תורה ומצות
ים ומשפטים אותנו למדתך על פי יי אלהינו בשכבנו
קומנו נשיח בחקיקה ונשמח בדברי הוראתך ובמצותיך
ולם ועד כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם
לה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים.

אימה אהב פרך בנסך. במדה מרבה
אש ברזוסף. בזה עצרת חג אסף.
הביו יקרב אליו להאסף: פרך אהבה
אודה עמו ישראל:

מע ישראל יהנה אלהינו יהוה אהד:
בלש פרך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

הבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
שך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה
שר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
גיד ודברת בם בשבתך בכיתה ובלכתך
דרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזות
ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם
למזוזות ביתך ובשעריך:

יהיה אם שמע תשמעו אמצותי אשר

זימה אהב. האומה אשר אהב. בכוסף, בתאוה. בתוסף, בתוספת יום,
שאל קשה עלי פרידתכם עכנו עוד יום אחד וכו' כדלית' בפירוש רש"י
פ' פנחס.

זימה. איט וזהו הגעטאזען איזט ער זעגען זיט זיכערע פאזען אומע
ער נחליצן לו, דיז ער זיעבט. זן דיעמעט עלרת חג אסף ויירד ער
זן זיעבענדען זיך נחהען זונד זיז זיילענעהאען. געלעבט זיזט דזא,
זער, דער זיין פאוק ישראל זיעבט!

אָנֹכִי מִצִּוְהָ אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹן
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דְגָנְךָ וְרִשִׁיׁתְךָ וַיֵּצְאוּ
וְנִרְחַמְתִּי עֲשֵׂב בִּישׂוּרֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶבֶר
וּשְׂבַעֲתָ: הִזְשִׁמְרוּ לָכֶם פִּי־יִפְתָּהּ לִבְנֵי
וּסְרֹתָם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִי
לָהֶם: וְחָרָה אִפְיָהוּהָ בְּכֶם וְעֶצֶר אִוֵּן
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהֵאֲדָמָה לֹא־
אֶת־יְכוּלָה וְאִבְרַתֶם מִהָרָה מֵעַל וְאִ
הַטְּבָה אֲשֶׁר יִהְיֶה נָתַן לָכֶם: וְשִׂמְתֶם אֶ
דְּבַר־יְיָ אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶם אֶתְכֶם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטוֹ
בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֶתְכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לַח
בֵּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֵׁם
וּבְקוֹמָה: וּכְרַתְּתֶם עַל־מְזֻזוֹת פֶּתַח
וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵי
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר גִּשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיָּה
עַל־כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדוֹרֵתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִוְיָ

צַר פְּתַח הַכְּלָרָה: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצוֹת
 אֵירוֹתֵם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 שִׁיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְנֹכֶם
 חֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם:
 זָעַן תּוֹזְבְרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם
 לְשֵׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 מִן הַיּוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵיחֵת
 בְּכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ממת ואמונה כל זאת וקים עלינו פי הוא יי אלהינו ואין זולתנו
 חנו ישראל עמו הפורנו מיד מלכים מלפנו הגואלנו מבח כל
 רצים האל הנפרע לנו מצרנו והמשלם נמול לכל אויבי נפשונו
 ושה גדולות עד אין הקר ונפלאות עד אין מספר השם נפשונו
 יים ולא נתן לפוט רגלנו הפדרקנו על במת אויבנו וירם קרנונו
 דכל שנאינו: העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותה ומופתים
 דמת בניחם: המפה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו
 אל מהוכם להרות עולם: המעביר בנו בין גזרי ים סוף ארד
 פיהם ואת שונאיהם בההומות טבע: וראו בנו גבורתו שפמו
 דו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל להענו שירת

ומד ע"ס א"ב וסס למחנך יצחק הקטן חזק אמן בסוף.

מיני אמן בפני עצמו.

בחוב קבוע לשמו. ביום השמיני:

אמן. כמחוק להיות רגל בשני עלמו והוא קבוע חוב קבוע לשמו והיינו
 ח"ר קש"ב כמו שיבאר. גמור, הקב"ה גמר והשלים אמו צפיים ורגל וכו'.

א ח' שמיני*. דער חכטע (שפיכי עלרת) איזט איין אייגענער פייערטאג;
 זיר חיהו וו חורדן בעזאנדערע געועטלע פערטנדעט, ק' פיר דען טסטן טאג.

(* זיעהע דטו מערכות טון געטערן.

שמיני ג' מרו בפנים רגל זמן.

דבר שיר וקרפן מזמן. ביום השמיני

שמיני הוסיף לגוי גכבד.

ו במוספי קדש מכבד. ביום השמיני

שמיני זמן והקבע לרצות.

חק נוקד בו להרצות. ביום השמיני

שמיני טבע חתומי חותם.

י דידות נצר מכתם. ביום השמיני

שמיני כלול לשמחה גדולה.

למכהן בחנוך עולה. ביום השמיני

שמיני מלפני פני פניו.

ג חלק בכל עניניו. ביום השמיני

דבר, כ"כ נב' חמין וכן עיקר כי הוא רומז לזכרה ולולי כן יסבר הני
מפז"ר קש"ב. ודבר כופל על התפלה ונרכת המזון ולדעתו יהיה טעם נתי
שאומרים בתפלה ונב"ה את יום שמכי חג העלרת וכדעת עקלת מפרשים
וכבר מוזכר זה במערבית דא ת ע ל. הוסיף לגוי וכו'. מוזכר ע"פ המנהג
שהתקנו שם והוא עש"ה יספת לגוי ככדת (ישעיה כ"ו ט"ו). שמיני
וכו', שור או כשב או עז כי יולד מיום השמיני והלאה יר ל ה לקרבן.
הטביע ומתם את ברית קדש בנשרנו. ידיות כלר מכתם. ירמז לחנוכה
ראש הכמולים ומכתם טעמו מכה תם כלומר כימול כמו שאז"ל. כלול
כלילת יופי עכין עטרה כי אותו היום כטל עשר עטרות כדאי' במס' ש

ג דער חצטע (ש"ע) לייכנטט זיך חוין דורך פייס, תל חונד זמן
דבר חונד שיר חונד קרבן, חס חצטען טחגע
ה דען חצטען (ש"ע) העט ער הינלוגעפייגט פיר חוין פאן דען ער ה
טחטלט, חונד בעפחהלען, חוין דורך מוספין לו פערעהרען, דען חצטען טחגע
ו דער חצטע טחג חוין בעזחונדערז וואהאגעפחאליג. דען פיעהעזגעבור
ווירד לוס וואהאגעפחאליגען חפער חנגענחאמען חס חצטען טחגע
ט חס חצטען ווירד דעס קנחבען דען הייליגע יעגען אויפגעדריקט; ח
האודע קינד ווירד בעשניטטען חס חצטען טחגע
פ דען חצטען קרננטע גרעסע פריידע; חן חוין געטעה ד
פריעווער חייכוויה. חס חצטען טחגע
מ דער חצטע (ש"ע) חוין פאן דען פארהערגעהענדען טחגען חוין פער
טיערען; ער לייכנטט זיך חוין יעדער היניכט בעזחונדערז חוין דער חצטען טחגע

מיני ספס לשלוח מלך •
 עת ויברכו את המלך • ביום השמיני:
 מיני פנות בקר הלנתו •
 צדק ילין מעונתו • ביום השמיני:
 מיני קול שמע באהבה •
 רנת בית השואבה • ביום השמיני:
 מיני שלום שומר אהלו •
 תוף ימי עליית רגלו • ביום השמיני:
 שמיני יצוה חסדו קדוש לעמו • ובלילה
 יורה עמו • מישל השליט בעולמו • עלינו

פ"ז צ' למכהן וכו' אהרן שנתחך בשמיני למילואים. מלפני פני פניו
 לק וכו' שמיני עלרת נחלק עיוס שלפניו ומיוס שלפני פני פניו כדאיתא
 החליל. שמיני סוכס וכו'. חבואר במערבית דאחמול. שמיני פכות בקר
 דכתיב ופנית בנקר והלכת לאהלך (דברים י"ז ז') עלמד שטעון ליכה.
 וכתו, ירושלים עש"ה לדק ילין זה (ישעיה א' כ"א) ועש"ה ויהי בשלם
 בו וסעו כחו בליון (תהילים ע"ו ג') וע"ד שאז"ל לא לן אדם בירושלים
 דו עון וכו'. שמיני שלום שומר אהלו וכו' כמו שאז"ל במס' פסחים דף ח'
 ופכית בנקר והלכת לאהלך עלמד שתלך ותעלה אהלך בשלום וכו'. ילוי
 דו וכו', עש"ה יומס יגוה ה' חסדו ובלילה שירה עמו (תהילים ע"ב ט').
 דוה תאר לאל ית'.
 מיני הטיבה, ל' פיוס הוא, קוראך, הקוראים לך. טובות שמע, כ"כ בכ"ג.

ס חס חכטען ענטליעו דער קהניג דחו פֿחֿוק; זיא לאָגען חב אונד
 גנעטען דען קהניג
 פ חס חכטן חיבערמחכטעטן זיא נאך חין דער רעזידענן דער גערעכטיג •
 יט (ירושלים), דעו אחרגענו רייזטען זיא נאך הויזע, נאך דעס חכטן טחגע.
 ק חס חכטען ערטחנטע חיינע פֿריידענטמאמע חין אויטער יובעל בייט
 סערטחפֿען,
 ש חס חכטען, בייט לוריקקעהרען, פֿאנד יעדער, דחם דער פֿריעדע
 בר ווחכטער זיינע האזע געוועטן ווחהרענד זיינער גחלנען חבי
 גענהייט —
 שמיני חס חכטען בעפיעהלט דער הייליגע זיינע גנאדע חיבער זין
 חוק, דחו חיהק לעדער זינגט דעו נחכטו. אונזערע קהניג, דעו
 לוטרעגענטען פֿריידליכקייט ווירד אונז בעטיערען ווערדען וויו דח

* איט פֿייערליכר נעראחני וואורדע וואסער געטחפֿעט אונד חוין
 דען חוטאר געגחטען.

שמיני גָּמְרוּ בַּפִּיִם רַגְלֵי זִמְזָן •

דָּבַר שִׁיר וְקִרְבֵּן מִזְמָן • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

שְׁמִינִי הוֹסִיף לְגוֹי גִּבְבֹּר •

וּבְמוֹסְפֵי קֶדֶשׁ מִכְבָּד • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

שְׁמִינִי זָמַן וְהִקְבַּע לְרָצוֹת •

חֵק נוֹקֵד בּוֹ לְהִרְצוֹת • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

שְׁמִינִי טָבַע חֲתוּמֵי חוֹתָם •

יִרְדוּת נֶצֶר מִכֶּתֶם • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

שְׁמִינִי כָּלֹל לְשִׁמְחָה גְדוֹלָה •

לְמִכְהֵן בְּחֲנוּף עוֹלָה • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

שְׁמִינִי מִלְפָּנַי פָּנִי פָּנִיו •

גָּחַק בְּכָל עֲנִינָיו • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

דבר, כ"כ צ"ה קמ"ז וכן עיקר כי הוא רומז לצרכה ולולי כן יספיק ספ"ר קס"ב. ודבר נוסף על התפלה וזכרת המזון ולדעתו יהיה שש אומרים בתפלה וצ"ה את יום שמיני חג העלית וכדעת שקלת וכבר מפורסם זה במערכת ד"ר ח"ל. הוסיף לגוי וכו'. מפורסם על שהעתיקו שם והוא עש"ה יספת לגוי ככדת (ישעיה כ"ו ט"ו). וכו', שור או כשב או עז כי יולד מיום השמיני והלאה יר"ל לק הטביע וחמס את ברית קדש בנשכנו. יחידות כלל מכתם. ירסו ראש הכמולים ומכתם טעמו מכה תם פלומר נימול כמו שאז"ל. כלילת יופי ענין עטרה כי אותו היום נטל עשר עטרות כדאי'

ג דער חצטע (ש"ע) לייכנעט זיך אזוי דורך פייס, רגל חונד
דבר חונד שיר חונד קרבן, חס חצטען
ה דען חצטען (ש"ע) החט ער הינלוגעפֿיגט פֿיר חיינ פֿחוק דען;
סחטלט, חונד בעפֿהזען, חיהן דורך פוספֿיס לז פֿערעהרען, דען חס
ז דער חצטע טחג חייט בעזחונדערז וואָהאָגעפֿחלליג, דען פֿיעהע
ווירד לזס וואָהאָגעפֿחלליגען חפֿער חנגענחזען חס חצטען
ט חס חצטען ווירד דעס קנחבען דען הייליגע זיעגעל חזיפֿגעדריק
האָדע קינד ווירד בעטניטטען חס חצטען
פ דען חצטען קרחהנטע גרחהטע פֿריידע; חן חיהס געט
פריעוטר חייכווייהונג. חס חצטען
מדער חצטע (ש"ע) חייט פֿחן דען פֿאָרהערגעהענדען טחגען גחס
טיעדען; ער לייכנעט זיך אזין יעדער הינויכט בעזחונדערז חזיג, דער חס

יְנִי סֶכֶם לְשִׁלּוּחַ מַלְאָךְ •
 עַתָּה וַיְבָרְכוּ אֶת הַמַּלְאָךְ • בַּיּוֹם הַשְּׁמַיִנִי •
 יְנִי פְנוֹת בִּקְרַת הַלְגָּתוֹ •
 יְנִי צֶדֶק יֵלֵךְ מֵעוֹנָתוֹ • בַּיּוֹם הַשְּׁמַיִנִי •
 יְנִי קוֹל שָׁמַע בְּאַהֲבָה •
 יְנִי רִנַּת בַּיִת הַשּׁוֹאֲבָה • בַּיּוֹם הַשְּׁמַיִנִי •
 יְנִי שָׁלוֹם שׁוֹמֵר אֶהְלוֹ •
 תּוֹךְ יָמֵי עֲלִית רַגְלוֹ • בַּיּוֹם הַשְּׁמַיִנִי •
 זְמַיִנִי יִצְוֶה חֶסְדוֹ קְרוֹשׁ לְעִמּוֹ • וּבְלִילָה
 דָּה עִמּוֹ • מִזְשָׁל הַשְּׁלִיט בְּעוֹלָמוֹ • עָלֵינוּ

ז' למכהן וכו' אהרן שנתחנך בשמיכי למילואים. מלפני פני, פניו
 וכו'. שמיכי עלרת כחלק מיום שלפניו ומיום שלפני פני פניו כדאיתא
 חליל. שמיכי סוכס וכו'. מנזאר במערבית דלחמול. שמיכי פנות בקר
 בתיב ופניית בבקר והלכת לאהליך (דברים י"ז ז') מלמד שטעון ליכה.
 ירושלים עש"ה לדק ילין בה (ישעיה א' כ"א) ועש"ה ויהי בשלם
 וסעו כחו בזיון (תהילים ע"ו ג') וע"ד שאז"ל לא לך אדם בירושלים
 עון וכו'. שמיכי שלום שומר אהלו וכו' כמו שאז"ל במס' פסחים דף ח'
 בית בבקר והלכת לאהליך מלמד שתלך ותמלא אהליך בשלום וכו'. יליה
 וכו'. עש"ה יומס יונה ה' חסדו ובלילה שירה עמו (תהילים ע"ב ט').
 תאר לאל ית'.
 הטיבה, ל' פיוס הוא, קוראך, הקוראים לך. טובות שמע, כ"כ בכ"ג.

חס חכטען ענטליען דער קחניג דחו פֿחֿוק; זיח לחגנן חב אונד
 עטען דען קחניג
 חס חכטן חיבערנחכטעטן זיח נחך חין דער רעזידענן דער גערעכטיג
 (ירושלים), דעו אחרגענו ריינטען זיח נחך הוינע, נחך דעס חכטן טחגע.
 חס חכטען ערטחנטע חיינע פֿריידענטזאמע חייין לויטער זובעל בייט
 ערטחפֿען,
 חס חכטען, בייט לזריקקעהרען, פֿחֿנד יעדער, דחס דער פֿריעדע
 ווהכטער זיינע הוינע געווענען ווהרענד זיינער גחלנען חב
 חס חכטען טחגע. —
 שמיני חס חכטען בעפיעהלט דער הייליגע זיינע גחמדע חיבער זיין
 חוק, דחו חיהק לעדער זינגט דעו נחכטו. אונזערע קחניג, דעו
 זאטרעגענטען פֿריינדליכקייט ווירד אונז בעטיערען ווערדען וויח דח

חס חכטען ענטליען דער קחניג דחו פֿחֿוק; זיח לחגנן חב אונד
 עטען דען קחניג

כִּמְאֵז יְהִי נַעֲמֹו: בְּגִלָּה בְּרָגְלָה בְּשִׁמְחָתָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם.

מִי־בִמְכָה בְּאֵלִים יִחַוָּה מִי בְּמִכָּה גְּאָדָר בְּקֹדֶשׁ נִי
חֶהְלַח עֲשֵׂה פְּלֵא. מְלִכּוּחָה רְאוּ בְּנֵיהּ בּוֹקֵעִים לִפְנֵי מִשְׁ
שְׁמִינֵי הַיְטִיבָה יִי לְטוֹבוֹים. קוֹרְאִיהּ בְּדַבְרֵי
עֲרָבִים. טוֹבוֹת יִשְׁמִיעַ לְאֱהוּבִים. נֶעַם
מְלִכּוּחָה עֲנוֹת הַתְּאֵבִים: זֶה צוֹר יִשְׁעוּ
פָּצוּ פִּיהּ וְאָמְרוּ. יְהוָה וַיִּמְלֵךְ לְעֵלָם וְעוֹד
וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יִי אֶת יַעֲקֹב וַיִּגְאֵל מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ
שְׁמִינֵי חֵלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוֹנָה. מִצָּח
עֲלִינוּ לְתַת מָנָה. זְכוֹן אָבוֹת יִזְכָּר בְּסִי
מְעוֹנָה. קְנוֹת שְׁנֵי עֵדוּת מִי מְנָה
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֵּאֵל יִשְׂרָאֵל: (כ"ט סלך צור ישראל וטאל)

הַשְּׂבִיבֵנו יְיָ אֱהִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי
לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עֲלִינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמָה וְרַחֲמֵינוּ

שמיני חלק לשבעה וכו', כ"כ ככ"י והוא עיקר כי לאות ח' אלו נחש
בראש החרח, וטעמו מלה עלינו לתת מכה וחלק לשבעת ימי הס' זה
לשמיני עלות, זכות אבות יזכור כס שוכן מעונה. קכות שכית עדה כחש
כ"כ ככ"י וכן ססתבר.

אחלה: (בי"ט אענרע), דחרט, ווח ויח חלוע פרההזחקקענד, יויזנענדחש
חחכנעפחזו ריעפען זיח דחרט חלוע: ווער חזיט חוכטער דען אהחז
זיח דוח, ח עוויגער! ח:ו.ו.
שמיני. חס חכטען בעגזיקע דיח גוטען, ח גחטט! דיך רחפען זיח
זיט זיסען ווחרטען; ח פערקינדע דען געליכטען גזיקזיע לייטן! ח
אידע דיינעו ריינעו לו פערקינדען, חזיט חיהר ווחוס.
שמיני. דעס חכטען זינד בעזחדערע געבחטע חזיגען; וויר החז
דען חכטען זח וזיח דיח זיעבען געזעלזחסיג געזייערט; גערענק
חוני, ח היאמעלטהרענער, דיח טרייע חוניערער חורפחטער ח
זחזאמעלע חכערחזו: דיח געזייערע דיינער טרייען.

צָאָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ
 גֵּן בְּעַדְנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אֲזִיב דְּבַר וְחָרַב
 עַב וַיְגֹן וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְכַל
 פִּיךָ תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה
 אֵל מְלֶכֶת הַנּוֹן וְרַחוּם אַתָּה וּשְׂמֹר צִאתָנוּ
 וְאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
 רִוֵּשׁ עָלֵינוּ סִפְרַת שְׁלוֹמֶךָ.

שְׂמִינֵי אֱלֹהִים יִחַנְנוּ. מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ לְבָרְכֵנוּ.
 גַּמּוּ יָקָם מַלְכֵנוּ. בְּפָרִיסַת שְׁלוֹמֹנוּ לְסוֹכְכֵנוּ:
 רִוֵּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

דְּבַר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יי אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

מִלֵּי קִדִּישׁ.

אֲדָנִי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאַתָּה יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֱלֹהֵינוּ גּוֹמֵל
 מִסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל

שְׂמִינֵי נֹאסוּ יָקָם מַלְכֵנוּ הַקַּב"ה יָקִים כּוֹאסֵנוּ לְסוֹכְכֵנוּ בְּפָרִיסַת שְׁלוֹמֵנוּ.
 יי גַּרְם כּוֹאסֵן יָקִים מַלְכֵנוּ.

שְׂמִינֵי. חֵן חֶכְמָתָן וְיִרְדַּח חוֹנוֹ גְּחֻמָּט גְּנֹאדִיק זִיין, חוֹכֵד חוֹנוֹ זַעֲגֵעֵן
 דְּרַעַן חוֹזֵן דְּעַר וּוְהַחֲנוּגָ זִינְעַר הַיִּיזְקִיט. חוֹנוֹעַר קֶחְנִיג וְיִרְדַּח זִינְעַ
 רַהֲיִיסוֹנָג כְּעַטְמֶחְטִיגֵעֵן, חוֹנוֹ דְּעַקְקֵעֵן חִיבְעַר חוֹנוֹ, דִּיזֵ דְעַקְעַ
 עֵנוּ פֶרִיעַדְעֵנוּ.

לְבַנְי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שָׁמְרוּ בְּאַהֲבָהּ מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַצִּיל
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מִחַיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
מְשִׁיב הַרוּחַ וּמְזַרְדֵּי הַגִּשְׁמִים:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מִחַיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים טוֹב
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָה
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹהָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה וְנִצְּאֵן אַתָּה לְתַחִיּוֹת מֵתִים
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִחַיָּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל־יוֹם יְחַלְלֶנּוּ
סִלָּהּ בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אַהֲבָה אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בְּנוֹ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל חַלְשׁוֹנוֹת וְהִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִבְּלָתָנוּ
מִלִּבְנוֹ לְעַבְדֶּיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ

כַּשֶּׁחַל י'ם כְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת לוֹמְרִים זֶה.

וּתְהַדְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת מְשַׁפְּטֵי צְדָקָה וְתִלְמִדְנוּ לַעֲשׂוֹת וְתִ
רְצוּנָה וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מְשַׁפְּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֻנַת הַקּוֹם
וּמִצְוֹת מְזוּבִים וְתַנְהִיגְנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נִדְבָה
וְתוֹרֵינוּ קֹדֶשׁ שַׁבַּת וְכְבוֹד מוֹעֵד וְתַנְהִיגְנוּ הַרְגֵל וְתַכְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ
בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשַּׁבָּת
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבַּת לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּרִית
וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מְשַׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קֹדֶשׁ הַבְּרִית וְקֹדֶשׁ
אֵת עַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁךָ:

וְתַחֲנוּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֵהָבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
גַּיִם וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן. אֶת־יוֹם הַשְּׁמִינִי חַג
עֲצֵרֶת הַזֶּה. וּמִן שִׂמְחָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ
ר לִיצִיַּאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיִּגִיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
שָׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוֹרָנוּ וּפְקֻדָּנוּ וּזְכוֹרֵן אֲבוֹתֵינוּ.
בְּרֹזֵן מְשִׁיחַ בְּנֵי דָוִד עַבְדְּךָ. וּזְכוֹרֵן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ.
בְּרֹזֵן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד
רַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֵרֶת הַזֶּה
בְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְחַיִּים. וּבְדַבָּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

הַשִּׁיאָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַפְת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
שִׂמְחָה וּלְשִׁשּׁוֹן בְּאִשֶּׁר רְצִיַּת וְאַמְרַת לְבָרְכָנוּ:
שִׁנְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחַן חֲלַקְנוּ בְּרוּרֹתֶיךָ שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה
מִחַנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וּמִהַר לְבָנוּ לְעַבְרָתֶךָ בְּאַמֶּת וְחִנּוּחֵינוּ יי
לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשּׁוֹן מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ וּשְׂמֵחוּ
יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
זִמְנִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשִּׁב
לָהֶם הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאֵהָבָה
קָבֵל בְּרָצוֹן וְרַחֵם לְרָצוֹן חֲסִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
יְחַזְּקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִוּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
הַפְּחִיזֵנוּ שְׂכִינָתוֹ לְצִוּוֹן:

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֲהִינוּ וְאֵהִי אִם
 לְעוֹלָם וְעַד צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֵתָהּ הוּא לְרוּחַ
 גִּדְּחָ לָךְ וּנְסַפֵּר הַחֲלָתָהּ עַל חַיִּינוּ תְּמַסּוּרִים בְּיָדָהּ
 גְּשׁוּמֵתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְיָהּ שְׁבָכָל יוֹם עֲפָנוּ
 גְּפִלְאוֹתֶיהָ וְטוֹבוֹתֶיהָ שְׁבָכָל־עַת עֲרֵב וּבִקֵּר וְצַח
 הַטּוֹב בִּי לֹא כְּלוּ רַחֲמֶיהָ וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא תִמְצוּן
 מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׂמֵךְ מְלַכְנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם
 וְכֹל הַחַיִּים יוֹדֶה סֶלָה וְיִהְלָלוּ אֶת שְׂמֵךְ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁמַח
 וְעִזְרָתֵנוּ סֶלָה בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמֵךְ וְלָךְ נְאֻת לְהוֹ

שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּה הַשָּׁמַיִם לְעוֹלָם בִּי
 הוּא מְלָךְ אֲדוֹן לְכֹל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיהָ הַ
 אֶת־עִמָּה יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשֹׁלָה
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ וְשִׁפְתָיו מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשׁוֹ
 וְנַפְשׁוֹ כְּעֵפֶר לְכֹל תְּהִיָּה פֶתַח לְבָבִי בְּתוֹרָתָהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ תִּדְרֹתָ
 וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַח־שִׁבְתָּם
 לְמַעַן שְׂמֵךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנָה עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְּשָׁתָהּ עֲשֵׂה לְ
 הַתּוֹרָתִי לְמַעַן יִחַרְצוּן יִדְיָדֶךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנָה וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְ
 אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְחֻמֵּי
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית רַחֲמֵי
 בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹ חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתָהּ:

סדר קרוש

סברי מרנן ורבנן ורבתי

רוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

רוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
ורומקנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי
דינו באהבה מועדים לשמחה חגים וזמנים
שון את יום השמיני חג העצרת תזח. זמן שמחתנו
רא קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו
שפת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון
זרתנו. ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

אישבת קוספיס נר והבדלה. חס מוצאי שבת וזגט אמון חויד דיעונג.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

רוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי
עשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום
שביעי מששת ימי הפעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך
אל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

שהתינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

עלינו קדיש יחום, יגדל.

שמחת חורה לעולם כ"ג חשרי ואינו חל רק כל' סימי אנד"ו.

מולאין כל ס"ת שנהיכל ומקיפין עמהם הנימה בשירה ובזמרה ברכה ובגילה,
רוך חזר חלילה (ואומרי' אחת הראחה לדעת וכו' ואח"כ אנא ה' הושיעה
אלהי הרוחות, על הכל וכו' תעלס על סדרם באמרי' לשמחת תורה),
ארי' קורא אותה שמה גדולה וז"ל ראיתי למורי שהי' הולך לפני הס"ת
ד ומרנן ומסנב עמהם באמרה גדולה בכל יבלתו, ואח"כ כשהיו הולכין
כ"כ אחר והיו עושין ג"כ הקפות עם הס"ת סובב עמהם מרקד חכנן ומרנן
ומה גדולה, וכן בנה"כ אחר עושה כן. וגוללין ג' ס"ת, מעמידין הראשונה
פ' והוא הנכונה, שניה לה על פ' בראשית, שלישית לה ע"ג קדכות
כח. פונים למקדס לשלום ואוכלים בנית. עכ"ל הגאון מהר"ל יעב"ץ.

לשמחת תורה

בְּקֶלֶק שׁוֹמְרִים זֶה בְּשׂוֹרְתוֹ קֹדֶם נִשְׁמַח כָּל הָאָדָם.

נְשִׁמַח מִלְמַדֵי מוֹרְשָׁה נִקְרָאִים בְּנֵי חוֹן
נִצָּח נוֹטֵעַ לְחַיֵּי עוֹלָם וְנוֹפֵךְ
הַתּוֹרָה יֵי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ:

נְשִׁמַח חֲכָמֵי חֲמֻדָּה בְּגְבוּרָה וְלֹא בְשׂוֹן
תְּמַלִּיךְ מוֹרָה וְשֵׁם רְפוּאָה
עֲדוּת יֵי נְאֻמָּה מְחַכֶּמֶת פְּתִי:

נְשִׁמַח בְּנֵי בִינָה מְרַעֲנָנִים מְטוֹב הֵן
הַרְגִישׁ רְוֵי דְרֵי הַלֵּב.
פְּקוּדֵי יֵי יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב:

נְשִׁמַח בְּנֵי גְבוּרָה בְּשִׁקּוּל וְתַכְרִיעַ מֵאֲנִי
תִּישָׁר יוֹפֵי חֲקוֹר וְרַמְקוֹן אֲנִי
מְצוּחַ יֵי פְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם:

נְשִׁמַח מִדַּע הַתּוֹרָה בְּלֶבָם לְמִסַּן
תְּכַבֵּד בּוֹנֵן אֲשׁוּרִימוֹ לֹא רַחֲמֵי
יִרְאֵת יֵי טַהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד:

נְשִׁמַח יְדִידִים יָדָם וְזֵן פִּיפְיוֹת חוֹן
תְּרוֹן רוֹמְמוֹת סְלִסּוּל עוֹז מְחַמֵּן
מְשִׁפְטֵי יֵי אֶמֶת צְדָקוֹ יַחְדָּו:

נְשִׁמַח וְעוֹדִים בְּאַרְצוֹת שְׂבָיִם • שְׂרוֹן
פְּזוֹרִיק יְרוֹמְמוֹהַ בְּעַת תְּשִׁיבָם לְ
עֲדִים •

בְּאוֹמְרִים אֱלֹהֵי פִינוּ מְלֵא שִׁירָה בָּיָם:

נִשְׁמַח כָּל הָאָדָם וְכוּ'.

יוצר לשמות תורת
האל בתעצמות ענה:

ה גדול

בכבוד שמך: הגבור לגצח והגבורה
בנוראותיה: המלך הושב על כפאדם ונשא:

זוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רגנו
צדיקים ביי לישרים נאזה תהלה:

בפי י שרים תהלהל:

ובדברי צ דיקים תתברך:

ובלשון ה סידים תתרום:

ובקרב ק דושים תתקדש:

ובמקלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלפני
כל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי
בנותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה
לקלם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משתחף:

ישתבח שמך לעד מלפני האל המלך הגדול והקדוש בשמים
בארץ ביי לה נאזה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל
מרה עז וממשלה נצה גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה
עלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי אל מלך
דול בתשבחות א ההודאות ארון הנפלאות הבומר בשירי זמרה
לה אל חי העולמים:

ועתה יגדלנא פח ארני פאשר דברת לאמר
זכר רחמיך יי וחסדיך פי מעולם הפה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דרברא כרעותה וימליך מלכותה
בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו

אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך

וישפבחה ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה
דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא השבתתא
ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

ונגט קהל יתברך.

יתברך וישפבחה ויתפאר
ויתרומם ויתנשא שמו של מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ארא שון והוא אחרון ומבלעת
אין אלהים סלו לרכב בערכות פיה
שמו ועלוז לפניו. ושמו מרומם
על כל ברכה ותהלה:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם

ווחהרענד דער סון ברכו ונגט,

פ' ברכו את יי תמכרך:

קו"מ ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם יוצר אור
ובורא חשך עשה
שלוש ובורא את הכל:

(* אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

(* אור עולם באוצר חיים, מחונד עלמעלה ענר אור וכו' ואמר של
עולם הוא האור שנתרא עשית יעי בראשית הוא נגזו באוצר חיים
כע"ש ראה שאין העולם כדאי להשתמש בו וגזו ללדיקים לעמיד לם
לעולם שכלו חיים, ועיין בב"ר פ' ג' וניכס תאר סי' א' וסי' ו' ו'
ועוד גס בפ' ר"א, וכן פתח הפייטן ביולד להפסק' שני' אורות שאם
הזרית מהודו וכו', ואפשר כי אורות מאופל קאי על אור העשירות
וקורא לאור הנגזו אור להיותו קיים לעולם, כדאי' בסדר א"ו פתח
כ"א, ולאור העששש אלכלו אורות בלשון בני' כע"ש הכתוב יהי אורות
ברקיע השמים להאיר על הארץ.

מיסד ע"ס א"ב ונראשי תבות מן השטה הג' מן המרוזים
תמוס משה בר שמואל בר אבשלום יגדל בתורה אמן.

שְׂרֵי הָעַם שְׁלוֹ פְּכָה. כְּאַלְהֵיוּ וְגֹאֲלוֹ יִשָּׂא בְּרָכָה.
מִחֲבַרְךָ בְּאַרְץ וּבְשָׂמַיִם נִעְרַכְתָּ. וְזֹאת הַבְּרָכָה:
פְּנֹת עֵגוֹ לְנוֹחַ שְׂכִיבָה. הַזְהִיר אֲמָרְיוֹ לְאַלְפֵי רַבָּבָה.
שְׁמֹר כֶּת בְּזֹרֹעַ פְּחוּבָה. וַיֹּאמֶר יי מִסִּינֵי בָּא:
וְאַלֶּם חֹזֵר בְּכָל אָמִים. וּמִצָּאֵם כָּלֶם בְּעֵלֵי מוֹמִים.
הַפִּיל חֲבָלִים לֹו בְּנַעֲיִמִים. אֵף חֲבַב עַמִּים:
יָדִים מְקַדְיִמִים לְנִשְׁמַע נַעֲשָׂה. הַשִּׁיבֹו זֹאת בַּל הַמְּשָׂה.
בְּקָר וְעָרַב לֹא נִנְשָׂה. הַזְרָה צִוָּח לָנוּ מִשָּׂה:

א המיטע הזה הוסד כולו על הנדרכה שנתך משה את השנטים לפני קותו
היא היתה מעין זרכתו של יעקב, ולכן תמצא בכל חרוז ענין מעין זרכתו
ול יעקב ומעין זרכתו של משה, וסוף החרוז יתום לעולם על לשון ראשי
זכרונים מזרכת משה. אשרי וכו', עש"ה אשרי העם שככה לו (מהילים
קמ"ד). מאלהיו וגואלו, עהקצ"ה ומשה דנינו כדל' זרכות ואת הנדרכה
גשר נדך משה. זה משה, איש האלהים זה הקצ"ה וכו'. עתנך בארץ, ע"י
מה. ובשמים כערכה, מאת השם ית'. ב' ענין, זה משה. לנח שכבה,
מנחת עשכנו, והוא כינוי למיתה עש"ה וכוחר על עשכנותם (ישעי' נ"ז ז').
גואלם וכו', עזאר בפירש"י צפ' ואת הנדרכה גם זילקוט שם וצפ' יתרו.
זפיל חנלו זכעימים, כ"כ זכל כ"י והוא עש"ה חנלים נפלו לי זכעימים
מהילים י"ו). ואמר עליו ר"פ זשחר טוב הפלת גורלות על האומות ושלי
מלא זכעימים זכהל עליון גויס כי חלק ה' עמו כאיניש דאמר פלונית
פלה לפלוני. ד דודים, ישראל. מקדמים וכו', שנאמר כל אשר דבר ה',
ע"ו (שמות כ"ד). זאת, המורה. כל תמשה, כליתמוש מפינו. לא נגשה.

הא הייל דעם פֿחֿאקע דעם עו וז ערגעהעט, דחו פֿחֿן זיינעם גֿחֿטט
עראזער עאפֿפֿחֿנגט דען זעגען! חויל דער ערדע ווארדע אויז
פֿפֿרֿחֿען אונד חיס היאעל חֿנגעפֿרֿדלעטדֿיעוער זעגען. ב חויל דער
פֿטאֿיטדיגע (משה) זיך חֿנטיקטע, נאך דער בעהויוונג זיינער עוויגען
ע לו קעהרען, עאפֿפֿתהו ער זיינע זעהרען דעם לֿההרֿייכען פֿחֿאקע:
געועט, געטריעבען פֿחֿן דער חֿואחֿזכֿס החנד! דער עוויגע קחס
סיני זיינהער! זן טפֿרנך ער. ג דער עראזער דורכֿוואנדערטע
ע היידען אונד פֿחֿנד זיח חֿולע אחלגעלחֿפֿט; דחרוס ווארן ער זיין
בע דען הֿארען (ישראל) לו, אונד לֿיגטע זיינע זיעבע דיעוער נחל
ד, וויר וואלען פֿחֿאגען אונד געהלדען! חֿנטווארטעטען דיט
דען, ניט זאל זיח פֿחֿן אונד וויכען, דיעוע זעהרע; דען אחרגענו
דען זכענדו זייע חונו זיינגעדענק דיח זעהרע דיח משה חונו

הַ כְּתֹר אֲרוֹן כְּתֹר לְהַמְלִיךְ • יִהְיֶה עִם עָלְיוֹ בְּהַשְׁתַּלְכָּהּ •
 רִנְנוּ כָּל גּוֹי וּפְלִלָה •
 וּמִיֵּד מְחָה כָּעֵב אֲשָׁמוֹת • פְּנֵאָה לְמִלְכָה בְּיוֹם רוֹמְמוֹת •
 שְׂאֵת וַיִּתֵּר יְהִי לְתַקְוֹמוֹת • יְחִי רְאוּבֵן וְאֵל יִמְתָּ •
 בְּד טוֹב וְנָעִים פְּנֵאָמֵר • שְׁכַת אַחִים יְחַד כְּדֵה אֲמֵר •
 מְצַרִּימוּ הַיּוֹת לָמוּ לְמִשְׁמֵר • וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר •
 חַ סִּדְרָה אִישׁ נוֹצֵר מֵאֲמָרָה • נִפְתּוֹ בְּמַפֶּת וַיֵּאֱמֵן דְּבָרָה •

לא נשכח. ה' ארון, הקב"ה. יהי עם וכו', עשה'ה השלך על ה' יהיך (חילס כ"ה ס"ג). ויהי בישורון שלך, הקב"ה נהיה שלך בישורון כן פ"י רש"י ו ומיד עשה וכו', כמנהג המלכים' ביום המכשאותם לעלכות. שאת וימך יהיה לתקוות, כ"ה בספרי, הדפוס אבל בכ"י הגירסאות חלוקות בל' גרס שאת יתר יחי לתקוות, ובאחרת גרס, שאת ויתר יהי לתקוות, ובאחרת שאת ויתר ה' י א לתקוות; והענין אחד לכל הגירסאות והטעם השאת והישרון כלומר המלכות הוא לתקוות העם ולכן יחי ראובן וכו' כלומר ששחל לו על אוחו עון וכן אמרו ז"ל בילקוט יחי ראובן ואל ימות, והאיך ידע עשה ששחל לו הקב"ה? י"ב אנכיס היו על לבו של אהרן והיו' כובן סנהיקות ידע עשה. ששחל לו ועלה ען המנין עכ"ל ולפי המאמר הזה יתכן לפרש ש"ס ג' כשא את ראש, כלומר שכאש ועלה בתוך המנין. ז' גד טוב וכו', מנאר ע"פ סאמכס בספרי והובא-בפי' רש"י ז"ל שפע ה' קול יהודה, כאן כמו צרכה לשמעון עמוך צרכותיו של יהודה ואפ כשחלקו א"י כטל שמעון עמוך גורלו של יהודה שכאמר מחבל בני יהודה לחלת בני שמעון (יהושע י"ט) עכ"ל ועוד שס בספרי, שמעון ולוי שמו ככום אחד שכאמר שמעון ולוי אחים ארור, אפס כי עז, עשל לשכיס שלוו ען השלך א' פרע למלך ואחד לא די שלא פרע אלא חזר ולוה, כך שמעון ולוי שניהם לח בשכס לג-פרע עה שלוה כמדבר שכאמר ויעמוד עשה וגו' ויאספו אליו כל בני לוי וכו' שמעון לא לוי שלא פרע אלא חזר ולוה שכאמר ושס א"ש ישראל המוכה כשיא בית אב לשמעוני (כמדבר כ"ה י"ד). זכד עונ וכעיס

געבאָטען. ה' כון וואָרדע דעס העררן ח'זו קאָניג געהוּלדיגט, דאָו פֿאַך אונטערנוממ'ן זיך זיינס גאַנץ; דאָ ריעפֿען ח'זוע פֿאַלקער אונד רייכט: ער זייט קאָניג וואָרדען זייבער ישרון! ו כון זייבערגאָב ער דער פֿער געטענהייט זייערע בייזערניגען פֿערגעהונגען ווייז עג זיינעק קאָניגע ליעאט אָס הוּלדיגונגוטאָג. אָ דאָס ער הָהייט אונד ווירדע ערהאַלטיג דאָס ער ג'יקיך לעבע, ראובן, אונד ניצאח'ז אונטערגעהע! ז זיין גוטער אונד ליעאליכער אָנטהייל זייז בעטייעדען דען זיין זיינטררעכט בייזאמענ וואָהגענדען ברידערן (שמעון אונד יהודה), דיז וועכזעאָזייטיג זיך פֿאַר פֿיינדען שייטלען; דייעזע וואָר, וואָז עשה דעס יהודה פֿערהייטען. ח'דיינעק פֿרזאמען, זיין אָפֿן דער דיין וואָרט געהאלטען, דען דוז לו עסה פֿער

וְלַעֲוֹלָם שָׁרַת בְּבֵית דְּבִירָה וּלְלוֹי אָמַר תְּמִיד וְאוֹרֵךְ:
 זָב בְּשַׁעַר הַמַּחְנֶה בְּקוֹמִי מִי לִי אֱלִי בְּנֶאֱמָר.
 אָפְפוּ חֲסִידָיו כְּאַחַד לְעַמִּי הָאֵמֶר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ:
 מָלֵא פִימִי הַהֶלְתָּה לְנִקְוֵב שִׁירָה בְּאֶדְמַת נָכַר מִקּוֹב.
 לְהַסְלִיר אֶדְחָ וּלְיִשְׂרָאֵל עֲקוֹב יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב:
 קָדַם מִבֶּן בְּכוֹר כְּהַבְדִּילוּ קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים הַיּוֹחַ גּוֹרְלוֹ.
 בְּכַפְלִים בֶּן עוֹד לְאֵילָוִי בְּרִיךְ יי חִירוֹ:
 שְׂכֹן בֵּין כְּתָפֵי גְאוּנֵי מְקוֹם שִׁירוֹת לְוִי וְכֹהֲנֵי.

זו' קוסב על חאת ליהודה שהי' לו' חלק טוב זנעים כמו שכלומר. גם שמעון
 חזי ישב נחלתו כמו שכלומר מחבל בני יהודה וכו' כמנזאר. ה' חסידך וכו',
 י' שכלומר וללוי אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך אשר כסיתו במסה וגו'
 י' שמרו אמרתך ובריתך יכלורו וכו' ע"ש פירוש רש"י ומסס זכה להיות
 שרת. צניהמ"ק. ט. טוב, עשה. בשער העמכה וכו', דכתי' ויעמוד משה וגו'
 אפפו אליו כל בני לוי (שמו' ל"ב כ"ו). כאחד לעומת, כ"כ צבי וי"ג לעמו,
 י"ג לשמו, והראשון כראה עיקר והוא כמו לעומתו, ולדעת הפייטן אין התי"ו
 דש' אכן הוא מגזרת עם ועמס וכן עסתב. י' יעלא פיו וכו', יהי רלון
 עוד ימלא פיהם לנקוב ולפרוש תהלתך בארץ הנבחרת בעאל. מקוב, עלפרוש
 ייך בלדעת נכר. להסליל אורח וכו' להורות עשפטים ישרים וסלולים, והוא
 ש"ה והי' העקוב למיזור (ישעי' מ"ד). ב. כקדם מנן בכור וכו', טעמו כמו
 הנדיל ה' את שבתו מאז להיות גורלו עבודת הקודש בדכתי' בעת ההיא
 נדיל ה' את שבת הלוי לשאת את ארון ברית ה' לעמוד לפני ה' לשרתו
 לברך בשמי (דברי' י"ח) בן כפלים וכו'; מנן בכור, ישראל בדכתי' בני
 כורי ישרא' (שמו' ד' כ"ב), או יהי', בן בכור כפשוטו וכמו שכלומר ואני הנה
 קחתי את הלויים עמוך בני. ישראל תחת כל בכור פטר רח' בני ישראל

בטעמו: חונד דער דינכ בעפעהלע געטרייא באיעב, דער עוויג חין טריי
 גר דינער דייענע הייליגטהואז ווחר, דעם לוי (זח' שפרתך ער), געליעאען
 יינע תומים חונד אורים. ט' חלז: זיך חיינוט טוב (משה) חין דחו טהער דעו
 חגערו געטטעאלט חונד גערופען: „ווער דעם עוויגען. טרייח חייט,
 קחאע לו איר!“ דח ווחר' דער פֿרואע שטחם לוי, דער זיך לו חיהס
 גערואעאלטע חונד פֿחטער חונד אוטטער ענטוואגטע. יחיאער ווחר
 ער חונד דער זעהנע לוי' פֿחל דייענע רודהע; נור חוין פֿרעאדעס
 גרדרייכע זחנגען זיח ניכט. — דיח וועגע לו בחהגען חונד חלעו החקֿ
 קעריגע לו עבנען, חונטערווייען זיח יעקן חין דייע רעכטען. כ חיינוט,
 חלז: דוח חיהן (דען שטחם לוי) פֿחן דייענע ער:טגעבחרנען (ישראל)
 עוואנדערט, דח בעטיעדעוט דוח דחו חלערהייליגטע פֿיר זיין חחען.
 ח, פֿערדחפאלע חיאערדחר זיינע קרחפֿט! זענגע, ח עוויגער, זיין
 פֿעראחגען! ל לוויטען דען טולדערן חיינע הויעו, חיינע טטחלעו,

רחב אהלי ויריעות משפניי לבנימן אמר ידי
מברכה שמים ותחת נסמכת.

ברכת שדים ורחם מתפרסם
ארצו מכל היצת נערבתי וירוסף אמר מברכת
גא חסדו לא ימש חשך עצמו בורה מלשמו
בטוב כל גבורו יתגמש וממנו הבואות שמש
סמוך יצר מהחור והאדם פוא זרועיו מזרח אדם
שלום יצור מרחמו מקדם ומראש הררי קדם
על קדקד גל גלת נאת ברפת כל טוב הבואות
להשפיע שפע כל הבואות וממנו ארץ ומלואות
פי שנים בנחלת חבלי תחת מחלל יצוץ מחלל

והיי' לי' הלו' (בסדר ג' י"ב) לאילו, לחזקה ל' איוול וחחק. ל. גלוני
ב'המק גאון עוזנו עיין פרש"י ויקר' כ"ו י"ט. וכל המאמר מיוסד ע"ה ולגני
אמר וכו' וזין כתפיו שכן ע"ש פ"י רש"י ובתס' יומא דף י"ב. מ. מנרני
שמי' וכו', כדכתיב וליוסף אמר מבורכת ה' ארלו מסגד אמים מטל וגו', ונרני
יעקב נרכת שד' ורח' וגו', ג. חסדו וגו' לא ישיח חסדו מיוסף אשר חשך ומל
עלמו מלשמש בלזה זרה אשת אדוכיו. יתגמש ל' גמיש ל' לרישי' (יוסא ס"ז)
והוא ל' ככיעה וכב'ידות, והטעם שיה' ארלו כנד מאוד בכל טוב נעם
ואנכס כנד מאוד במקנה (בראשית י"ג ב'). מ. סמוך ילר וכו', טעמו נעם
סמוך ילרו על הקב"ה וכשען עליו בחזקה ולא זו עאמוכתו בשביל שום חש
בושה לכן זכה שניתן טבעת של פז זהב אודם על זרועי ידיו וכען שפ"ה
על ויפוזר זרועי ידיו (שמות ע"ט); סמוך ילר, עש"ה ילר סמוך תלוי
שלוס שלום כי כך נטוח (ישעי' כ"ו ג') וע"ש פירש"י. מהחור, ל' לא עמ
יבוס יעקב ולא עמה פכיו יחורו (שס כ"ט כ"ב). שלום ילור וכו' הקב"ה
שהוא מרחמו וואהנו מקדם ילור לו שלום בשביל סמיכת ילרו וכדאמרן. ע.

חס ארטע דעו דיענוטעו איינער לויס אונד כהנים, חין רויאע איינע
לעלטיג אונד אונטער דען טעפפיכען איינער הייליגען וואהנונג לוי רש
דירען, פערטפרחך דער עוויגע ויינעס ויעבלינג נכימן. מ. איט וס
דער היאמעל אונד דער אונטערן טיעפען, איט זעגען חן ברייטען
אוסטערלייבע אונד איט איינעס אונדע, רייך חן - ערלייגניסען חו
ארט, טפרחך ער, זייח יוסף געזעגנעט. ג. חן, דסס ער דחך זיי
גנחדע ניח ענטליעהע דעס טאמאמע דעו קייטען (יוסף), זיין ווס
זעגנע איט גיטערן חין איבערפלוסע אונד איט פריכטען, דית ד
זאננע רייפט. מ. אהכטיג ווידערטאנד ער (יוסף) דער בעגייערדע
הההנער דער טאנדע אונד טאמך; דחרוס וואורדען חס ענדע זיי
חראע געליערט איט גאורגעטאיידע, אונד זיין החרטע דער פרייע
זיינע חוטען פערטרויטען (גאטטעו), דעו אורהבערדע דער אורחאע
בערגע. ע. חויף דית טייטעל דעו ליערליכען הויפטעו קאמאע חוט

וועד נחול בְּחַלְשׁ גְּדֵרָיו • בְּכֹר שׁוֹר הַדָּר לִו •
 יִדּוֹן יִרְבְּתוּ לְחִרְבוֹת צָמַח • מִמִּבֵּין עֵתִים לְלַחֹם קָמַח •
 מֵאֵת זֶה זֶה יִשְׁמַח • וְלִזְבוּלֵן אָמַר שִׁמַּח •
 גֵּן חֲלוּזֵן סָפוּן חֲבוּאֵיו • בַּל יִעִיל לְמַכְסֵה מִשְׁאֵיו •
 יִזְבַּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וַיִּירָאוּ • עֵמִים הֵר יִקְרָאוּ •
 אֲשֵׁית רָאֵת לוֹ וַיֵּאָגֵד • שִׁשִּׁים חֲלָקֵת מְחֻקֵּק יֵאָגֵד •
 גְּדוּד יִגְדֵנוּ בְּבוֹא גֵד • וְלֵגֵד אָמַר בְּרוּךְ מְרַחֵב גְּדֵד •

קוד וכו', עש"ה תנוחתה לראש אסף ולקדקוד כזיר אחיו, ועש"ה בן פורת
 פ. פי שנים וכו', בני יוסף נטלו פי שנים בחבל נחלת הארץ כי נטלה
 בכורה מראובן וכימנה ליוסף כדכתיב ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור
 חללו יזועי אביו כמנה בכורתו לבני יוסף בן ישראל (דה"א ה' א'). מחוללה,
 יו ויולדו, ל' ותשכח א מחוללך (דברים ל"ב יח). וועד, כתיעד והחזן. כחול.
 חול. חלש, חבל וחלק. צ. לידון וכו', זהו ענכרתו של יששכר וחזלון נברכת
 קנ שכאמר זבולון לחוף ימים ישכר והוא לחוף אניות וירכתו על לידון יששכר
 מור גרם וכו' (בראשית ט"ט י"ג) וכמו שפי' רש"י שה' זבולון עוסק בפרקסטיא
 מליא עזון לשבט יששכר היושבים ועוסקים בתורה כדכתיב ועבני יששכר
 עני ביכה לעיניהם (דה"א י"ב ל"ב). והו טעם פמנין עמים ללחום קסת.
 לת זה זה ישעת, טעמו מאשר לזה ישעת זה לשופס יחד. ק. קנין-חלזון
 ו' עבואר במס' מגילה דף ו' א' אשר זבולון לפני הקב"ה רבש"ע לאחי כתת
 חת וברמים וארלות ולי כתת הרים וגבעות ימים ונהרות אמר לו בולן לריבין
 ע"י חלזון שכאמר ושפוכי טמוכי חול, חני ר"י שפוכי זה חלזון, טמוכי זו
 דית, חול זו זכוית לבנה, אשר לפני רבש"ע מי מודיעני? א"ל שם יזבחו
 מי לדק, סימן זה יהא לך כל הכוטל ממך בלא דמים איבו מועיל
 וקקסטיא שלו כלום עכ"ל, והו טעם קנין חלזון וכו', כל יועיל למכסה
 חלז, כלומר מי שיסתיר ויכסה מאז ומתן שלו ולוקח ממנו בנגיבה לא יהא
 תועלת ממנו לכן יזבחו זבחי לדק ויראן, ועיין פי' רש"י על עמים הר
 וראו. ה. ראשית ראה לו, זהו ענכרתו של גד שכאמר וירא ראשית לו כי שם

יקקעו ועגען; יוסף געדייהטן חלזע ערדערנייגניסע אונד פריכטע
 זעגענע וזעגענע חלזען אונדעו. פ. חייזן לזויענע פֿונעכער חנטהייל ווהורדע חיהק
 פ ערבגוט בעטייעדען, טטחטט דעו (ראובן) דער דאז עהעבעט
 זענע- פֿאָטערעו ענטווייהט; לו ויינעס אָזעו פֿיעל חויד יענעו גוט, אונד
 חו פֿאָררעכט דער ערוטגעבורט ערהזעהטע ויינע ווירדע. צ. ביו גען
 דון ערטערקט זיך זבולן גרענלע, וואָזעלבוט ער גרָחטעו געווערבע
 רייכט. חויד דער סטאָטוקולוגע (ישכר) פֿינדעט היער ויינען חוונטער-
 חלז; זיח ביעטען פֿריידיג חיינחנדער דיח הזונד; פֿרייע דיק אָ
 לון. ק. דער חלזון*) הזכרעל ווחר חיהק (זבולון) חייזן געהייאער טחטן;
 עס טווייכהזנדלער, געאָנג ער ניח; דחרוס טאָלכטען פֿאָקער עהר-
 חרזט פֿפֿער דער חונטווד, אונד פֿערזאָמעלן זיך, בייח ויינעס בערגע;

(* חלזון, נחאע חיינעו וואסער געטאפֿעטע חייט אָנד זבולון דעמען
 אונד דיח טחנטע היאמעלבויע פֿחרבע גיכט.

שָׁבַן בְּמַעַד בְּרֵאוֹת חֵילוֹ. הַקָּטָן לְמֵאָה וּלְאַלְפֵי גֵדוֹ
 דָּלִים בְּרֵאשׁ גְּדוּדֵי חֵילוֹ. וַיֵּרָא רֵאשִׁית
 פָּנֵינוּ עַלֵי דֶרֶךְ הַיָּה. שְׂפִיפּוֹן עַלֵי אֶרֶץ חַוִּי
 בְּצָרֵינוּ נִלְחַם בְּשֵׁם אֱהִיָּה. וַיִּלְחַן אָמַר דָּן גִּדּוֹר יִצְרוּ
 שָׁבַע וְדָשֵׁן בְּפָנֵימִי וְחִיצוֹן. יָם וְדָרוֹם יִירֶשׁ בְּעַלְוֵי
 הַלְבוּשֵׁת כָּרִים לְבוּשׁ הַצֵּאן.

חלקת מחוקק ספון וכמו שפי' רש"י. ויאגד, ל' אגודה וקשר. יאגד, יהי' ואסוף. גדוד יגודט וכו' עש"ה גד גדוד יגודנו ופי' רש"י גדודים יגודו ה שיעברו היידן עם אחיהם למלחמה כל חלון עד שכבשה הארץ עב"ל א מלשון הפייטן כראה שמכרש יגודנו יגודו עמו כלומר חילות ישראל ימי צבוא גד לעבור עמהם. ש. שכן במלד, זה דוד כאשר שכן במלד וראה של גד גבורים עד שהקטן שבולס ידדוף עמה והגדול ידדוף אלף היה והגביה אותם צראש גדודי חילותיו, והמאמר הזה הוסד על הכתוב וכן כדלו אל דוד למלד וגו' אלה מבני גד ראשי הלנא אחד למאה הקטן וה לאלף וגו', (ד"ה א' י"ג) ע"ש פי' רש"י, ואולם מה שאמר הפייטן דלס בר גדודי חילו, הוא תימה כי לא מלאכו עזה זכר בקרא, כי מה שאמר מבני גד ראשי הלנא. הכוונה בו כי אלה הבאים אל דוד היו ראשי מבני גד, לא שכתנס הוא לראשי הלנא. ואם סמך על מה שכתוב אי ויקבלס דוד ויתנס צראשי הגדוד, וכמשמעות לשונו צראש גדודי חילו, זה יותר תימה שיסכל בהבנת משמעות המקרא, כי לא על בני גד כי אם בני צימן ויהודה אחר שכתנס צראשי הגדוד, וזה פשוט ומצואר בכמניס, דברי הפייטן לריכיס עיון וינאוב ומי יתן ואצוא עד מחוכתס. ח תכין בצרכתו של יעקב יהי דן כחש עלי דרך שפיפון עלי אורח, לישועתך קויתי ואמרו רז"ל שכתבא על שמאון בנקירת עיניו שהתפלל אל ה' וכלחה ב צס ה' כמצואר בפיעש", עלי אורח חיה כ"כ בכ"י. ש שנע וכו', עי כפתלי שנע רלון וכו', הפכמי וחילון, לחס לאכול ובגד ללבוש דוגמת חס על מה שאמר יעקב וכתן לי לחס לאכול ובגד ללבוש לא צקס אותו לדיקו על ככמי וחילון והו שאמר אחריו תלבושת כרים וכו' ואפשר שרמו הפי

ר. דחו פֿארטרעפֿעליכע אָהנד, אין וועלכעס איינע גרופט פֿיר געזעטלגעכער (משה) בעשטיאטט וואַר, האַט דער טטאָט גל לוס ער גוט זיך ערזעהען; דאָרום ליהעט ער דעס העערע פֿאַרזאָן. געלף זייח, דער גד ווייטע גרענלען גיבט. זיך שפּראַך ער (משה) פֿאַן ש. אַז דוד איינט, דאָ ער נאָך אַוין יענער בורג אין דער ווי וואָהנאָט, דיא העלדען אַזוי דעס טטאָמאָט גד זעה, וויא דער קליינע הונדערט, אונד דער גראָסערע טויענד פֿיינדע אין דיא פֿלֿאָט יי דאָ נהאָס ער זיח אַוין, טטעללעט אָן דיא טפיטלע זיינע העערע; אונד ערקאָנגט זיח פֿיר דיא ערוטען זיינער קריעגער. ח ח טטאָ אַיהאָ בייח! אָס אַיהאָ וויא איינע טאָנגע אַוין דעס וועגע זיין! נ האָטע אַיהאָ דען אַבאָמלינג פֿאַן דן (שמאון), אָס אַיהאָ זיין אַי אַטטער אַוין דעס פֿוסטייגע, דאָס ער זיינע פֿיינדע בעויעגע לזאָען דען העררן! זיך שפּראַך ער (משה) פֿאַן דן; דאָן זיגטע י חייט וויא זיין יונגער אָווע. ש. אַיבערפֿלֿאָס אַונד ערטרעויליכק

יוצר לשמתה תורה

קמג

וְלִנְפֹתָי אָמַר שֶׁבַע רְצוֹן:

מִבֶּל בְּשִׁמְן רָגְלוֹ בְּאִשֶּׁר. רְצוֹן אֶחָיו הַיּוֹרֵת בְּכֶשֶׁר.
וּמִעַרְבֵי מֶלֶךְ נוֹחַן מֵעֶשֶׂר.

וְלֹאֲשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנֵי אֱלֹהִים:

בְּיָמֶיהָ דְּבִאָהּ בְּחֹזֶק חֵילֶיהָ. הַדְּרוּךְ עַל בְּמֹתַי גִּזְעֶלְיָהּ.

רָגְלֶיהָ בַּל הַגּוֹף לְהַכְשִׁילָהּ. בְּרָזַל וּגְחָשֶׁת מִנְעֶרְלָהּ:

דִּיר בּוֹרָא שְׁחָקִי שִׁפְרוֹן. רוֹקַע הָאָרֶץ בְּגָסִי מִחֶרוֹן.

הַעֵינֵי כָל אֵלֶיהָ יִשְׁבְּרוּן. אֵין פָּאָר יִשְׁרוּן:

הַבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם וּלְבָדָם. הַתָּךְ רִקִּיעַ בֵּינָם וַיִּפְרִידֵם:

נימי וחילון אל מה שאמרו ז"ל בכוס של ברכה שלריק סדחה מצפנים ושטיפה חזק, ולמדו כן מפסוק כפתלי שבע רלון ומלא ברכת ה' כדאי' צמס' ברכות כ"א א'. מ טענל בשמן וכו', זה מצבתו של אשר בברכת משה וע"ש פי' ו. וכימך דנאך וכו', גם זה מצבאר שס צפי' רש"י. גועליך, הגועלים אכיס צך. א אדיר ברא שחקי שפרון, עש"ה ברוחו שמים שפרה (איוב י"ג) ככסי מחרון. כאן הגירסות חלוקות י"ג בנסי וי"ג בנסי וי"ג בנסי בנסי וכולם קאים לפרש, והמפרש פירשו ל' כיסה והכ"ף הבי"ת לשימוש ואשר שרמח על מאמרס ז"ל שנשעת בריאת השמים הן היו מרחיבים והולכים עד שגער בהם הקצ"ה ואמר להם די דכתיב ודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו (איוב כ"ו י"א), ולפי מאמרס זה כראה יר לפרש הכ"ף לשרש ל' כניסה ואסיפה. ולספרים הגורסים צכסי צכ"ת הבי"ת שרש מלשון צנס בלשון ארמי שהוא ל' קלף וחרון כידוע בתרגום בדכ"אל ב' י"ב צנס וקלף שניא שטעמו כעס וקלף הרבה. ל' ולנוודס, עמיד כל אחד ואחד לצדד ולבדו. תוך רקיע, ל' תוך ובין כדכתיב ויעש

אן אינגען אונד פֿאָן אויסען; דער בעזיטן איינע גוטע דאָז זיך פֿאָן בענד ביי אַרְגֶּען ערטערעקט; וויידעגרייכע טריפֿטען איט טחחפֿען גקליידעט, ווערדען כפמלי לו טהייל. זאָ טפרחך ער פֿאָן כפמלי. כפמלי, זאָ דעז עוויגן גנודע. מ. חין אָהוּ טוקט ער זיינען פֿום איט וואָנע; ט רעכט איזט ער בייא זיינען ברידערן בעליבט; זיין רייכטהוס ברינגט חניגליכע וואָהלווטגרייכטע הערפֿאָר; זאָ טפרחך ער פֿאָן אָזר; פֿאָן זען זאָהנען ווירד אָזר געוענגעט. ו. וויא חין דייער יוגענד זאָ כלייכזיט א חויך חין דייעס אָטעל, חין דער פֿילזע דייער קרחפֿט; ח טריטזט חויך דיח אָהען דייער פֿערפֿאָכטער; דיין פֿום גלייטעס ע; דייע ריעגעל זינד חוייען אונד ערן! א. אָ טחפֿעל! דייע אָל. זכֿט האָט יענע אונעראעסליכען אָהען בעגראַחללט! דיין לורן זאָ דעס אויזבריטען דער ערדע חויין ליעל געועלט!) אָלער חויגען יען נאָך דיר הין! ניכטו גלייכט דייעס גאָטטע, יזרון! ל. ער האָט זאָער פֿאָן וואָסערן געטיעדען; ער האָט דיח פֿעסטע חין דערען

(* יעהע חיס באור.

אל מקומם הקום וימדדם . מענה אלהי קדש
 קר שני מאורות חיד . חיה השריץ וצפור נבד
 מרקם בצלם צר להחעודד . וישפון ישרא פטח ברת
 ה שבת ממפעל פהוי . ויקדש שביעי כבכתב יקותיא
 גשא ויאשר עמו אל . אשריה ישראל

אשריה ישראל מי כמיה .

אשר כל סתום לא עממה . בדבר יי לפרוה והתמימ
 גלוי רז מלאכים חכמה . דעת אלהים הערימה והסכימה
 היות באחר מהם דמה . וכמעט מאהים להחסיר קדמ
 זכר טוב בקבלה השלימה . חיותך בו ערי עד החלימה

אלהים את הרקיע ויבדל בין המים וגו'. אל מקומם הקום, אלהים הקום
 אותם כדכתיב יקוו המים אל עקום אחד וגו'. ומדד, ל' מי עד גשע
 מים (ישעיה מ' י"ב). י יקר שכי מאורות, חמה ולבנה. חדד, לחלח ולש
 להנריק אורם. ולפור כנדד, וי"ג ועוף הנדד וענין אחד הוא. מ עוקס
 בללם, זה האדם שנכרס בללם אלהים והימה בוונת נריאמו ישרא והו. וזכ
 ישראל וכו'. להתעודד, להיות עומד קועמיות. כהואל, כאשר חפץ. כנכת
 ככתוב בת"ע.

אשריך. ישראל וגו', ל"ה דברים ל"ג כ"ט. אשר כל סתום וכו', עש
 ביחזקאל כ"ח ג' ועעמו שלא נסתר וכעלם מתך כל סתום שלא ידעת, גש
 רז מלאכים חכמה, כ"כ בכ"י ועעמו המלאכים חכמה בנילוי רזי תורה. דע
 אלהים הערימה ל' ערמה וחכמה. היות כאחד מהם, כאשר
 ממלאכים, דמך, ל' דמיון ושויו. וכמעט מאלהים וכו', עש"ה ותחסרהו מע
 מאלהים (מהלים ח' ו'). זכר טוב, התורה. השלימה, כ"כ בכ"י והוא ל' שלמה
 כי נקבלת התורה כתרפאו כל בעלי מומים כמו שאז"ל. החלימה, החזיקוך והברי
 ל' ותחלימנו (ישעי' ל"ח י"ו) וכמו שאז"ל אלעלח לא חטאו לא הוי עיתי. עש

איסטע אויגעדרעהנט אונד דיז וחסער גערעננט; ער האט ד
 אונטערן וחסער אינו מעער פֿערזחאמעלט אונד העיין געמעסטן; ער
 דער ערהאלטער דעו וועלטצול! דער אונענדליכקייט גחטט! י ער
 האט יענע ביידען פֿונקעלנדע היאמעלזליכטער טטרהאלענד געהאכט
 ער האט בענעעלטע טהיערע אויפֿגערעגט. אונד פֿלחטטערנדעו גע
 פֿליגען; ער האט חיים וועען חין ויינעס עבענכילדע געבילדעט אונד
 אויפֿרעכט געסטעללט, אונד ישראל חג שחן (חיס פֿאנע) ייכער אונד
 זינגענאנדערט. י חלו עו דון דעס חלואחכטיגען געפיעו לו רוח
 שחן ויינעס ווערקע, דא הייליגטע ער דען זייעבענטען טחג. נחך דע
 טריפט יקחיאל' (אשה) טחלטע התך אונד פֿריעו גליקליך זיין פֿאק
 דיר ישראל!

אשריה ישראל מי כמוה.

עם עץ חיים בי הטעימוה. יראת מות לכל ירעימוה.
לא לריק הקימוה. לא לתהו ונהבל בכם רקמוה. מעשיה
ירבה מאבותיה הגרימוה. נחלת יי היות בראשית
טרימוה. שאור בעסה הרימוה. עמוד לחלקו לו
קדישוה וחתרימוה:

אשריה ישראל מי כמוה.

אר התפאר בקי סיומוה. צוות ליהודך בארץ קימוה.
שטה והקנה לפניה עמוה. רחמה ולבבה לו אמוה.
מרה מפר רע ומפר צר סתמוה. תמיד על לבו
אברון חתמוה:

חיים וכו', עשה עץ חיים הוא לחזיקים זה (משלי ג' י"ח) ועשה טעם
טוב סחרה (שם ל"א י"ח) יראת מות וכו', כדאמרן, וכן איתא בפר"א פ'
ז עד שלא עשו את העגל לא עשל בהם מלאך המות וכו'. ודע כי בהרב'
זכרי הדפוס יש כאן בין אות יו"ד לאות כ' חרוז אחד שלא מן המחמר
כנו בכ"י גם לא בדפוס ישן של וויניציא לכן הכירותיו גם לכ"י שלא
רוכ סדר הא"ב. כי לא לריק הקימוה, בכ"י הקדימוה. בכס רקמוה, לורת
אל תקוק בכסא הכבוד כידוע ממאמרס ז"ל ופי' רש"י על אל תנבל כסא
ודך (ירמ' י"ד כ"א). הגרימוה, ל' סיבה וידוע הוא בל' רז"ל הגורס לחזרו
אתם הרבה. נחלת ה' וכו', דכתיב והם עמך ונחלתך ובעצורם כנרא העולם
ו שאז"ל בראשית ברא בשביל ישראל שנקראו ראשי, חהו טעם הטרימוה ל'
ס וקודם. שאור בעיסה, רומז לילך הרע. הרימוה, הרימו והפרישו מוך
י קבלת התורה כמו שאז"ל, ובכ"י גרס שאור כמו בעיסה לא הרימוה,
לקנו של הקב"ה. הקדישוה והתרימוה, דכתיב קודש ישראל לה' ראשית תבואתו
מיה ב' ג'), התרימוה ל' תרומה. פאר וכו', בדכתיב ישראל אשר נך
פאר (ישעי' מ"ט ג') ואמרינן עליו במבילת' והוא בילקוט ישעי' מ"ט ב'רעו
ז' אמר הקב"ה אתם עשיתוכי חטיבה אחת בעולם דכתיב את ה' האמרת
ס אף אני אעשה אחכם חטיבה אחת בעולם וה' האמירך היום, ישראל
ר שטע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ורוח הקודש אומרת מי כעמד ישרא גוי
ד בארץ, ישראל אומר מי כמוך באלים ה' ורוח הקודש אומרת אשריך ישרא
כמוך וכו' עכ"ל וכתיב פארך חנוש עליך (יחזקאל כ"ד י"ז). והיינו מפילין
טעם סימוך שהוא ל' גיון וכימון בב"ר פ' א', והרגוון שהקב"ה ה' מסמן
מך בפאר, ואמרי' בנמס' ברכות דף ו' א' תפילין דמרי עלמא מאי כתיב ב"י?
בעמד ישראל גוי אחד בארץ, והונו לוות לייחדך בארץ קיימוה, לוות ל'
א והבורה הידוע בדברי רז"ל. קשטך ותקדך, קישור ותקדך. עשוק, העין
תח בכ"י והוא פעל כגזר מן עס וכן אמוה פעל כגזר מן אום ואומה וטעמו
אוחך לעס ואומה ובדפוס וויניציא גרס אימוה והיוד בש"א. תמיד על
וכו', עשה שיקני כחותם על לבך (שיר ח' ז').

המאיר לארץ ולדורים עליה ברחמים ובטוב מ
בכל יום המיד מעשה בראשית: מה רבו מעשי
כלם בחכמה עשית מלאת הארץ קניניה: הו
המרוזם לבדו מאז המשבח והמפאר והמתנשא מ
עולם: אלהי עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו
עזנו צור משנבנו מגן ישענו משנב בעדנו: אל ברוך
דעה הכין ופעל זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו: מא
נתן סביבות עזו: פנות צבאו קדושים רוממי שדי
מספרים כבוד י וקדשותו: התברך יי אלהינו על
מעשה ידיו ועל מאורי אור שעשית יפארוך פו
התברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים ישחבחו
לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עוס
ברום עולם ומשמיעים ביראת יחד בקל דברי אהים
ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם נבו
וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פוח
את פיהם בקדשת ובטהרה בשירה ובזמרה ומב
ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממלי
את שם ה' המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה ונו
רשות זה לזה לתקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה בר
ובנעימה קדשו כלם כאחד עונים ואומרים ביד
קוים קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבוד
ראשי הטורי אני מנחם אלה הקדים בראש כל טור תיב' אחת מפסוק אשרין

אשריהאם קדוש בהקדישה השם ישראלנו

אשרין. ישראל כושק חתום בכסאוי, מנואך כפיוט הקודם. וטעם טזק

אשרין. היין דיר הייליגע כעליון, הייליגעריין דענו הייליגעטן. נתי

לָקַח. חָרַב בְּיַדָּהּ פִּיפּוּת רַבִּים בְּהַלְעִיקָהּ.
 גְּאוּתָהּ לווֹיֹת עֲבוֹתוֹת אֶהְיֶה יִשְׁלִיכָהּ: וַיִּסְחַר
 בְּרוֹב עֲזוֹ אַנְשֵׁי רִיבוֹת. אוֹיְבֵיהָ יִבְיֹאוּ לָהּ
 קָדְשׁוֹ תִקְרֹבוֹת. לָהּ יוֹסִיפוּ לְכַבֵּד בְּמַנְהוֹ
 עֲרִבּוֹת. וְאַתָּה הֶחֱלַל לְסִלְסֵל לְרוֹכֵב בְּעֲרִבוֹת
 עַל פֶּסַע מְנַשָּׂא בְשֵׁמִי מִתְלַל. בְּמוֹתִימוֹ מִנְּיָ
 זִו מִקְדִּישָׁיו נוֹצְצִים כְּקָלָל: יוֹי תִדְרֹךְ יִשְׂרָאֵל
 אֲרַחוּתָיו בְּיוֹפֵי מִכְלָל. וְאַתָּח תִּגְלִל בְּיִ בְקָרוֹ
 יִשְׂרָאֵל תִּתְחַלֵּל:

וְהַחַיּוֹת יִשׁוּרְרוּ וְכִרוּכִים יִפְאָרוּ וְשָׂרְפִים יִרְנוּ וְאַרְאֵלִים
 יִבְרְכוּ פָנָיו כָּל חַיָּה וְאוֹפֵן וְכִרוֹב לְעַמֹּת שָׂרְפִים לְעַפְתָּה
 מִשְׂבָּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְקוֹמוֹ:

גאוּתָהּ בַּהּ הַשְׁלִיכָהּ בְּלוֹוִיֹת עֲבוֹתוֹת אֶהְיֶה, וְכִסּוֹ שֵׁמוֹ לֹא תִקְרָא עוֹרֶשָׁה
 עֲאוֹרֶשָׁה. לווֹיֹת, ל' כַּעֲשֵׂר אִשׁ וְלוֹוִיֹת (ע"א ז' ל"ו), וְהוּא עֵנִין תְּבוֹרֵאִישׁ אִשְׁ
 עֲבוֹתוֹת הַהֶהְנֶה כְּמוֹ שֵׁפִי רַש"י. יִשְׁלִיכָהּ, ל' שֶׁשֶׁלְבוֹת אֶשָׁה אֲחֻמוֹת (ע
 כ"ו י"ז). וַיִּבְחָשׂוּ וְכוּ', טַעַמוֹ בְּרַב עוֹן הַאֲלֹהִי יִבְחָשׂוּ לָךְ אֲכַשֵׁי רִיבוֹתֶיךָ. אִשְׁ
 יִבְיֹאוּ וְכוּ', טַעַמוֹ אוֹיְבֵיךָ בְּעֵלְמֵס יִבְיֹאוּ אוֹתְךָ לְתַקְרֹבֹת וּלְדוֹרוֹן לְהַר קָדְ
 כְּדַמְתִּי וְהִבְיֹאוּ כִכָּר בְּחוֹטְךָ וּבְנוֹתֶיךָ עַל כַּתֵּף תִּכְשַׁחְנָהּ וְגו' (יִשְׁעִי ס"ט כ"ג)
 וְמַנְשָׂא בְּנִבְוֹל יִשְׁעִי ס' ס'. לְסִלְסֵל, לְרוֹמֵס קוֹתֵלֵל, ל' הַר גְּבוּהַ וְתִלְוֹל (יִתְ
 י"ז כ"ב). בְּמוֹתִימוֹ עִנָּה זִו סְקִדְשֵׁיךָ כ"כ ככ"י וְטַעַמוֹ עַל בְּעַמֵּי שְׂמִים עַ
 וְהַזְמוֹן זִו עֲלֵאֲכִים נוֹלְלִים כְּקָלָל, כְּדַמְתִּי. וְכוֹלְלִי כַּעֲיֵן כַּחֲשַׁת קָלָל (יִחְקֹל
 ז') עִנָּה, ל' הַזְמוֹנָה וּפְקִידוֹת, כְּמוֹ אֲשֶׁר עִנָּה עַר הַסְרִיסִים (דְּכִיָּא א'). חַמֵּ
 יוֹשֵׁר אֲרוֹחוֹתָיו וְכוּ', טַעַמוֹ עוֹד תּוֹכָה אֲתִדְרוֹךְ בְּיוֹשֵׁר אֲרוֹחוֹתָיו וְכוּ', טַעַמוֹ עוֹ
 תּוֹכָה אֲתִדְרוֹךְ בְּיוֹשֵׁר אֲרוֹחוֹתָיו בְּלִיֹן עַכְלָל יִסְמִי, (תְּהִלִּי כ' ב'). וְאַתָּה תִּגְלִל
 וְגו', ל"ה בִּישְׁעִי ס"א י"ו.

טאִיגְעֵן זִיךְ דִּיחַ וַיַּעֲדֵרְוֹחְכֶּעֶר; דִּינַעַ עֵינַרַע וַעֲרַדַעַן דִּיךְ חֵיהֶסֶת
 פִּיהֶרַעַן כַּחַךְ, וַיַּינַעַסֵּת הֵיִלְיִגְעֵן בַּעֲרָגַע, אֲוֹנֵר דִּיךְ פִּיעֶרַעֲהֶרַעַן אִישׁ אִי
 נַעֲהֵאֵלִיכֵעֵן גַּעֲטַעַנְקַעַן. פִּיעֶרַעֲרֵרִיכֵעַ דַּחַן דַּעַן כַּעֲטַטִּיגְעֶר דַּעַ
 עֲרִבוֹת*). דַּעַן עֲרַעֲרֵחֶבַעַנַעַן טַהֲרַחְנַעֲרַח חוֹיִן יַעַנַעַן אֲוֹנַעֲרַעַסֵלִיכֵעֵן הַחֵהֶעַ
 דִּיחַ עַר חֲנַקְעִפִּילֹט אִישׁ טַטְרַחֲהֵלַעַנְדַעַן פִּיעֶיעֲרוֹוַעַעַן דִּיחַ חֵיהֶן אֵעַ
 הֵיִלְיִגְעֵן! דוּחַ וַיִּרְוֹט הַיִּנְוִיךְ וְחֵלְלַעַן, חוֹיִן גַּעֲבַתְהֶנְטַעַס וַעֲגַעַךְ כַּחַךְ יַעַנַעַ
 קַרְוַעַעַר רַעַר טַחְנַהֵיִט (לִיֹן), דַּחַן וַיִּרְוֹט דוּחַ דִּיךְ דַּעַן עוֹוִיגְעֵן פִּרִישַׁ
 אֲוֹנֵר דִּיךְ רִיהַאֲעֵן דַּעַן הֵיִלְיִגְעֵן יִשְׂרָאֵל.

(* עֲרִבוֹת, כְּחֵאֲעֵן דַּעַן הַחֵוֹטַעַן הַיִּחַאֲעֵן.)

לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימוֹת יִתְּנוּ לְמֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ וְקִיָּם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ
 וְשִׁבְחוֹת יִשְׁמְעוּנוּ כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל גְּבוּרֹת עֹשֶׂה
 יְשׁוּת בְּעַל מַלְחָמוֹת זֹרֵעַ צְדָקוֹת בְּצִמּוֹת יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא
 גִּיּוֹת נִרְאָה תְהַלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ
 לְיוֹם הַמִּיד כַּעֲשׂוֹת בְּרֵאשִׁית כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים
 לַיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תֵּאִיר וְגִזְכָּת
 לְנוּ מִהֲרָה לְאוּרוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוּלָה וַיִּתְּרָה
 מְלֵכָה עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלִּבְנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְטַחוּ בָּהּ
 וּלְפָדֵם חֲקֵי חַיִּים כִּן תְּחַנְּנוּ וְתִלְמַדְנוּ: אָבִינוּ רַחֵב
 רַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְחַן בְּלַבְנוּ לְחַבֵּן וְלַהֲשִׁיבֵל
 שְׂמֵעַ לְלִמּוֹד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹד וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְנִים אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 לְמוֹד הוֹרְתָהּ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתָהּ וְדַבֵּק
 בְּנוּ בְּמִצְוֹתֶיהָ וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה שְׂמֵחָה וְלֵאֵל
 נוֹשֵׁא לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁה הַגְּדוּלָה וְחַנּוּרָה בְּקִטְנוֹ
 יִלָּה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתָהּ: וְחַבֵּאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע
 פּוֹת הָאָרֶץ וְחוֹלִיכְנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
 יְשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוּ בְּחֵרֶת מְכַל עִם וְלִשׁוֹן וּמִרְבֵּתֵנוּ לְשִׂמְחָה
 גְּדוּלָה סֵלָה בְּאַמֶּת לְחֻדוֹת לָהּ וְלִיְחֻדָּהּ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: עֵיִד לוֹמֵר אֱלֹהֵי מֶלֶךְ נֹאמֵן.

ד"ס ו'ל

וְמַעַן יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

כלתש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲדַבֵּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־
 עֲשֵׂיךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 שֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם עַל־לִבְבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם

לְבַנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ
 בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתֶּם לְאוּז
 עַל-יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם
 עַל-מִזְנוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיוּ ^{דברים} אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-
 גַּשְׁמֵכֶם: וּנְתַתִּי מִטַּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפֹּת רִגְנְךָ וְהִירֵשְׁךָ וַיִּצְדָּקְךָ:
 וּנְרַחֲמֵנִי עֲשֵׂב בְּשָׂדֶךָ לְבִהְמוֹתֶךָ וְאֶבְלַת
 וּשְׁבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פְּרִיפְתֹרָה לְבַנְנִים
 וּסְרָתִים וְעַבְדֹתֵם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרְדוּ אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעַצֵּר אֶחָד
 הַשָּׁמַיִם וּלֹא-יְהִי מִטַּר וְהַאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
 אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְרַתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-
 דְּבַרִי אֱלֹהִי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-גַּפְשֵׁיכֶם
 וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹמְטֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְרֹתֵיכֶם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מִזְנוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם

עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַדְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לַיהוָה צִיצִית
עַל-כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל-צִיצִית
הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּבֵלָת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
זִכָּרוֹן אֲתוּ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה
עֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִחֲזְרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
אֲחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים לִּי אֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אָמֵת וַיֵּצֵיב וַיִּכּוֹן וַיִּשָּׂר וַיִּנְאֶמֶן וְטוֹב וַיִּפָּח
הַדָּבָר הַזֶּה עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלְנוּ עַל בְּנֵינוּ יַעַל
דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל-דוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֵק וְלֹא
עֲבוּר. אָמֵת שְׁאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: אֵתָה הוּא מִלְכֵנוּ כִּלְךָ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה לְמַעַן
שִׁמְךָ מִהַר לְגַאֲלָנוּ כְּאֲשֶׁר גָּאֲלָתָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אָמֵת
לְעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַלְנוּ נִקְרָא כְּאֵתָה אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתָה:
ע"ס א"ב ונסוף חתום משה בר שמואל חזק.

אִז בְּקָשׁוֹב עָנּוּ עָלָה אֶת-הַעֲבָרִים בְּדַעְתּוֹ
אז בקשוב ענו וכו', אז כאשר שמע עשה העכו שמע לו הש"י עלה אה
אז. חזן דער זתנפטיטיהיגע (משה) דען לורוץ הארטע; געהע הימין

חֹשֶׁב בַּעֲלִית סִין בְּהַדּוּרִים • גִּזְרֵת דַּת וְ
 וּפְקוּדִים יִשְׂרָאֵל • דּוֹד יֵשׁ לוֹ לִיתָן לְמִשְׁ
 בְּחֹרִים: הָעֵת קָשָׁב וּמַת בָּהֶר אֲשֶׁר
 עוֹלָה • וַיִּזְוֶה בְּפֶת מְלֵא • זוֹ עָלְיָה
 הִיא לְהַתְּכֵלָה • חֲנוּן אֶעֱבֹרָה נָא וְאֶרְאֶה
 הַטּוֹב וְהַמְעַלָּה: מְהוֹר עֲנֵהוּ רַב לְךָ אֵל
 דְּבַר • יְהוֹשֻׁעַ מִשְׁרָתְךָ הִגִּיעַ זְמַן לְהִיזַח
 כִּי רַחֲמֵיךָ בְּחֶבְרֹתָ כְּמֵלֵא גִימְוָה
 תַּתְּחַבֵּר • לְהוֹר גְּבוּ תַעֲלֶה וְשֵׁם תִּמְוָה
 תִּקְבֵּר: מִשָּׁה בְּיַדְע כִּי גִזְרָה עָלָיו גִּזְרֵת
 לְאֶרֶץ כְּנָעַן חֹבְתִי לְיִפְהָ וּבְרָה •

העברי' חשב שגלי' זו תהיה צופי והדור כעלימו על הר סיני וכו'.
 בעלית. וכל ענין הפיוט הזה ענאכר בעלמו והוא לקוח ממדרש
 ואמתחן ופ' חה"ב. ע"ש. סין, הר סיני. דוד, הקנ"ה. לשעצעים בחור
 הנכחמים שעצעים אומות. קשב, הקשיב ושעס. להמכלה, ל' כליון, וי'
 ל' בלי' והשחתה. חכין וי"ג חפן. מהור, הקנ"ה. כמלא כישא, כ
 השערה. כס, אשר. חובתי, חטאי. ליפה ובר', מאר לישראל. סגולי'

אוי' דחז געבירגע ענרים! דאָכטע ער אָן יענעו אויפֿטטי
 דען בערגע סיני דאָז זיך גאַנלענד ווּזר, אונד גאָויבטע נון קיינ
 אונד פֿרעאָאענדע פֿערטערדונג פֿאַקס אַלגעליבטען (גאַטט) לֹו ע
 פֿיר זיין פֿאַק דאָז ער אָזי זיעבענליגען ערקאָהרען; אָז ער
 נאָהק: אונד טטירב אָזי דיעזעס בערגע דען דאָז בעט
 דאָ שריע ער אָזי פֿאַלעס אונדע וועה! וועה! דיעזעו ט
 הייסט זינקען אָזי פֿערדערבען. אָם דאָך, אָ אַלגעאָדיגער!
 דינאָבערליעהען אונד זעהען יענען פֿערטרעפֿליכען אונד ה
 בערג! אָם גענוג זיין, ערווידערטע אָהק דער אַלערהייגוט
 ניכט אעהר דאָפֿאַן! דער לייטפֿונקט-אָזי דאָ, דאָס דיין
 יאָזע אָזי אָזי טרעטען אָזי, אונד קיינע העררשפֿעט דאָר
 אָנדערע אָזי דאָר אָזיגרייפֿען! דאָז בעטטייגוט דען כ
 דאָרט אָזי דאָז טטערבען אונד אָזי טהאַע בעגראַכען
 אָזי משה נון דאָז אונחבאָנדערליכע פֿערהאָנגניס אָזי ער
 פֿאַט ער דען אַלבעהעררטער אונד טפֿרדאָך: אָזע דאָך אָזי פֿ
 דען אָנדען אונד פֿרעאָאען (ישראל) קונד דיך געליבטען,

יֹאמְרוּ בַּפֶּתַח עֵבֶר עֵבֶרָה. עַל כֵּן לֹא עָנְהוּ
 אִם וְנֹרָא: פִּוְדָה הִשִּׁיבוּ עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם
 בְּיָמֵי מְרִיבָה. צַעֲקַת שְׁוַעְתְּכֶם לִפְנֵי לָבוֹ
 אֵל. קָנִיסָה זוֹ עֲלֵיכֶם לָכֵן נִקְנְסָה וְנִקְצָבָה.
 שׁוֹם יִרְשֶׁם וַיִּכְתַּב בְּדַת נַפְשׁ מְשִׁיבָה: שְׁבִטֵי
 וְרוֹן קִבֵּץ וְנִחְרַת. תְּמִימֵי תִפְדּוּנֵי מִרְדָּת
 חַת. מִד צָרְחוּ כָּלֶם וְצָוְחוּ כְּאַחֲרֵי. שְׁאֵין
 יִיוֹן וְכִפָּר בְּכֹלֹם חֶפֶץ וְדַבֵּר תּוֹכַחַת: הַשְּׁלִים
 שׁוֹ מִיֵּד לְמִיתַת נְשִׁיקָה. בְּרֹאוֹתוֹ כִּי אֵין
 יָגָה בְּתַפְלָה וְצַעֲקָה. שְׁמָעוּנִי אֲחֵי וְרַעֲי
 אֲקוּ בְּדַת חֲשׂוֹקָה. וְאֵ תְהִי זֹאת לָכֶם לְמַכְשׁוֹל
 שׂוֹקָה: חֲתָלוּ בְּכוֹדוֹ שְׁלֹשִׁים יָמִים. זֹכְרִים

ה', שאל' והיית' לי סגולה (שמות י"ט ה'). פודה, הקנ"ה. מעלתם בי, אחת
 הן אחיך. נקלצנה, נגורה ונחללה. דת נפש עשינה, נחורה המשיבה נפש.
 והקהיל העמנה. נחת, ל' חכית עמנה. בכלו' חפץ, בחפץ שאוס', ועש"ה
 לא פדה יפדה איש (תהלי' ע"ט). ודבר מוכתה, טעמו אף לא בדברי מוכחת,

וט' וזוהנען; געוויס, ער האט איינע געהייאע זינדע בעגאנגען, דארום
 א מיהק דער חללצורכטבארע ניכט געוואחרט. דער עראווער חנט-
 טעטע מיהק חונד טפרתך: וויל מיהר חייך פֿערגאנגען בייח
 א טארייטוואסער, דארום קאמט אייער געבעט ניכט פֿאר
 ; דייעזע אורזונבע דער איט רעכט איבער חייך פֿערהאנגטען
 רחם, וזאל אזילגעלייכעט חונד איינגעטראגען ווערדען חין דאז
 גאנערקוויקענדע געזעטלבוך. הירוי' פֿערוואלטע טשה דיח
 קאמע יארוי' חונד רין, ח רעטטעט איך, מיהר טרייען: חייך זינקע
 גרופט! — ביטטערויך יאמערטען זיח זאלע חונד טרייען: חייך!
 ט: קחן היר רעטטען! וועדער שחטלע נאך בערערוואקייט! — זאגויך
 פֿרייעדיגטע ער זיינע זענעלע לוס כִּסִּיקה*) : טאדט; ער זיח דאס
 חן וועדער בעטען נאך פֿלעהען אעהר רעטטען קחן. החרט איינע
 ידער חונד פֿרייערע, רין ער כון, אחסט דיח בעשאַלגונג דעו האַרדען
 זעטלע: זייערע בעשאַפֿטיגונג זיין, דחאט עו חייך ניכט לוס היי:
 רכים חונד לוס חנטאחם זיין. דרייסיג טאגע בעוויינטען זיחן דיח
 וואַליכען העערע (ישראל'): זיח ערמינערטען זיך דער פֿראמטען
 חטען דיח ער פֿיר זיח חוויגעפֿיהרט; וויח ער, איינעס אַוועק, חייך
 כִּסִּיקה אונדקום.

צִדְקַת מִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר עִמָּם הַתְּמִים. קָפַ
וּדְלַג בְּאָרְצוֹ לַפְּרוֹתָם מִבֵּין עַנְמִים. וְהֵים בָּקַ
לַפְּנֵיהֶם וַיִּמְלִיכוּ מֶלֶכָם לְעוֹלָמִים:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֲתָהּ הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לַבְּנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל דָּוָר וְדוֹר בְּרוּם עוֹלָם כּוֹשֵׁבָה וּמִשְׁפָּטָיו
וְצִדְקָתָהּ עַד אֲפְסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמַצְוֹתָיו
וְתוֹרָתָהּ וְדָבָרָה יְשִׁים עַל לְבוֹ: אֲמַת אֲתָהּ הוּא אֲרוֹן לְעַמְּךָ
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם: אֲמַת אֲתָהּ הוּא רֵאשׁוֹן וְאַחֵר
הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיהָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹיָל וּמוֹשִׁיעַ: מִמְּצָרֵינוּ
גְּאֻלָּתָנוּ יי אֵהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיכָה
הִרְגָתָ וּבְכוֹרָה גְּאֻלָּתָ גַּיִם סוּף בְּקַעַת וְזֵדִים טַבְּעָה וְיִדִידִים
הַעֲבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צְרִיחָם אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹחַר: עַל־זֹאת
שָׁבַחוּ אֱלֹהֵי בָיִם וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנַחֲנוּ יִדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת
וְחַשְׁבֻּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ יי חַי וְקַיִם: רַם וְנִשְׂא
גְּדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גַּיִם וּמַגְבִּיָּה שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
וּפּוֹדָה עַנְוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנָה לְעַמּוֹ בְּעַת שׁוֹעֵם
אֵלָיו: הַתְּלוּיֹת לֹאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמִבְּרָךְ. מִשֶּׁה וּבְנוֹ
יִשְׂרָאֵל לָהּ עֲנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֶם:
מִי־כִמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כִמְכָה גְּאֻדָּר בְּקֶדְשׁ נִוְרָא תַחֲלֹתָ
עֲשֵׂה פִּלְא: שִׁירָה תְּדַשֶּׁה שָׁבַחוּ גְּאֻלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁמְךָ
הֵים יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ. יי יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד:

והוא ל' וכוה שאין צרי' יוכל להתוכח עמו. חילוי, ישראל. התמים, ל' חסידו.
עמ' עכני סלרי', כדכתי' ועלרים ילד את לודים ואת שכמי' (בראשי' י' ג').

געטפרונגען חונד הינלו געזיינט, זיח ס'אן דען עכמים (סלרים) ט'
בעררייען; וזיח ער חיהנען דזו אעער געטשפ'חולטען, וואכבייח זיח חיהרעטן
קחייג (ג'טטט) געהויריגט חויל עוויגען לייטען.

פ' לרור ודור נגיד גדלה ולגצח נצחיים קדשקה בקדוש ושבת
אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אמת
ברוך אלה יי רמאל הקדוש:

אפה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בם
ורוממתנו מכל הלשונות. ומדשקנו במצותיה. וקרבנו
מלבנו לעבודתה. ושמה הגדול ותקדוש עלינו קראת

ותתקלנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמח
חגים וזמנים לששון. זאת יום השמיני ח
העצרת החדש. זמן שמחתנו מקראת
זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו
וזכרון משיח בן דוד עבדה. וזכרון ירושלים עיר קדשה
וזכרון כל עמדה בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד
ולרחמים לחיים ולשלום ביום השמיני חג העצרת החדש
זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חיים וחנונו ורחם עלנו
והושיענו כי אלה עינינו כי אל מלך חנון ורחום אמת

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו
קדשנו במצותיך וחו חלקנו ברצונך שבענו מטובה
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ותנחילנו יי
אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשה ושמחה
בה ישראל מקדשי שמה. ברוך אפה יי מקדש ישראל
והזמנים:

צדה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם ורחש
העבודה לרביר ביחה ואשי ישראל ותפלתם באחבה
כל ברצון ורחמי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך
תתנינה עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה
הפחזיר שכינתו לציון:

עודים לנכנ.

מזדים אנחנו לך שאתה
יי אלהינו ואהי אבותינו אהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחייטנו וקיימתנו בן תחינו
ותקיימנו ותאסף גליותינו לחצרת
קר שך לשמר הקוד ולעשת רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מזדים לך ברוך אל תהודאות:
לאותיק ומזכותיק שבכל עת ערב ובקר וצחרים
זוב פי לא כלו רחמיק ותמרחם פי לא תמו חסדיק
ולם קיינו לך:

ל כלם יחברך ויחרומם שמך מלגנו תמיד לעולם ועד
ל החיים ידנה סלה ויהללו את שמך באמת האישועתנו
זרתנו סלה ברנה אמה יי תשוב שמך ויה נאח לתודות:

סדר רזקן תמצא בסוף המחזור.

לאין איו אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הפתוחה על ידי
זשה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך באמור:
ברכה יי וישמרה: ואר יי פניו איה ויחנה: ישא יי פניו איה וישם לך שלום:

שים שלום טובת וב רכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך פי

בְּאֵזֶר כְּנִיף נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חַס
וְדַרְקָה וּבְרָכָה וּדְחָמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָן
אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשָׁלוֹם
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי חַדָּשׁ
וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תַּהֲוִיָּה פִתַּח לִבִּי בְּחוֹרְתֶךָ וּבְמִצּוֹתֶיךָ תַרְדּוּף נַפְשִׁי
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן
הַחוֹרְתֶיךָ לְמַעַן יִחַר-צוֹן יִדְרִיךְ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנְנֵי: יְהִי רָצוֹן
אִמְרֵי פִי וְהַגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִדְמוֹת הַאֵל
וְעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית דָּוִד וְיִשְׁקַט
בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהוּוּ חֲלַקְנוּ בְּחוֹרְתֶךָ:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

וערבה לי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

הש"ץ חזר התפלה ואומר משיב הרוח, וגומרין את ההלל, וקדש
תתקבל ונהרבה קהלות הבהנים עולים לדוכן. ואת"כ קודם הולאס
ס"ט אומר הש"ץ אתה הראית ולנזכ עונים אחרי כל פסוק ופסוק.

אַתָּה הִרְאִיתָ לְדַעַת

כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבָּדוֹ: אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים
אֲדָגִי. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ. כִּי
לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְחַשְׁתִּיבָּח בְּתַהֲלֻחֶיךָ: יְהִי
יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ. אֵי יַעֲזֹבֵנוּ וְ
יִשְׁשָׁנוּ: מִי כְמִכָּה בָּאֱלִים יי. מִי כְמִכָּה גָאָרְךָ בְּקִדְשֵׁךָ
נִזְרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה פִלָּא: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח
בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אתה הראית, דברים ד' ל"ה, אין כמך חילים כ"ו ח'. לעושה, דס ק"א
ד'. ואערו, דה"א י"ו ל"ה. והי ה', מ"א ח' כ"ז. מי כמך, שסות ס"ז ר"א

סדר הוצאת ס'ת לשמחת תורה קנא

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְיָ עֲזֵר לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

וַיִּרְוֶהוּ נָא אֱמָרֵינוּ לְרָצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל:

תחין הארון.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

וַיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יְיָ וַיַּפְצוּ אֵיכָה וַיִּנְסוּ

שִׁנְאֵיהֶם מִפְּנֵיהֶם: קוֹמָה יְיָ לִמְנוּחָהּ אֲתָה וְאָרוֹן עֲזָה:

הַגִּידָה יִלְבְּשׁוּ צִדְקַת וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דְּוֹד עֲבָדְךָ

לְהֵשִׁיב פָּנֵי מְשִׁיחָהּ: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל הַתּוֹרָה

אֲדִיר: כִּי מְצִיּוֹן הֵצִיא תּוֹרָה וְדָבָר יְיָ מִירוּשָׁלַם:

ומולאין כל ספרי תורה וזוהמנן כג. דולק בתוך ההיכל והשין
עחזיק בידו הם' שקורין זו חלפת הנבוכה ואומר גללו וכו', והקהנ
עגבה רועצו וכו', ואס"כ אומרים שאר הפסוקים עם הזמן.

גִּדְלוֹ לִי אֲתִי. וְנִרְאֵמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

וַיִּמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לַהֲרוֹם רִגְלָיו. קְדוֹשׁ הוּא:

וַיִּמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לַהֲרַקְדָּשׁוֹ. כִּי קְדוֹשׁ יְיָ

לְהִינּוּ: וַאֲמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קוֹיֵנוּ לוֹ

וְשִׁיעֵנוּ. זֶה יְיָ קוֹיֵנוּ לוֹ. גִּגְלִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

והסמן מרקד ואומר:

אֲנָא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא: אֲנָא יְיָ הַצְּלִיחָה נָא:

אֲנָא יְיָ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ:

לְהִי הַרְוֹחוֹת הוֹשִׁיעָה נָא: בּוֹחֵן לְבָבוֹת הַצְּלִיחָה נָא:

בּוֹאֵל חֶזֶק עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ:

י' כבוד, תילים ק"ד לא. יהי שם, שם קי"ג ב'. ה' מלך וכו', אין זה מן
מחובים אבל הוא שיר של מלאכים והובא צפרקי היכלות. ה' עזו. תילים כ"ט
ויהי כל וכו', עש"ה יהי לרצון אחרי כי, שם י"ט ט"ו. שמע ישראל, דברים
ד'. ויהי בכסוע, במדבר י' ל"ה. קומה כהניך, בעבור, תילים קל"ב. ה'
אין יסעי' מ"ב כ"א. כי מליון, שם ב' ג'. גדלו, תילים ל"ד ל'. רועצו,
תילים ל"ט. ואמר, יסעי' פ"ב ט'. אגא ה', תילים קי"ח פ"ה.

וענגין על הכל.

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתברום ויתנשא: של
של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שבת
העולם הזה והעולם הבא: פרצונו וכרצון יראיו וכרצון כל ביר
ישראל: צור העולמים ארון כל הבריות אלוה כל הנפשות: היושו
במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם: בקדש על החיות וקדש
על פסא הכבוד: וכך יתקדש שמך בנו יי אלהינו לעיני כל
ונאמר לפניו שיר הדרש בכבוד: שירו לאלהים זמרו שמו סל
לרוכב בערכות ביה שמו ועלוז לפניו: ונראהו עין בעין בשוב
גוהו בכבוד: פי עין בעין יראו בשוב יי ציון: ונאמר ונגלה כבוד
יראו כל בשר יחדו פי פי יי דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכר ברית אתנים ויציל נפשותינו
מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחון אורנו
לפליטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:
בניע הש"ץ על הצניח עכ"ל הס"ת על השולחן זכות ואונו:

ועוזר ויגן וישוע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הכל הבו גדל
לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן קרבי יעמוד (פלוגי בר פלוגי הכהן):
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדש: תורת יי תמימה משבת
נפש עדות יי נאמנה מחקימת פתי: פקודי יי ישראלים משפתי רב
מצות יי ברה מאירת עינים: יי עז לעמו יתן ויברך את עמו בשלום:
הא תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים בו:

קדל ואתם הדבקים ביי אלהיכם היים פלכם היום:

העולה לתורה יאחז נשתי ידיו בריעות התורה ע"י מפה של ס"ת וקודם
הברכה פותח הספר ורואה הפסוק שלריך להתחיל בו ומשק הס"ת ולומר
בלשון עץ חיים היא למחויקים בה ויהמון פניו ללד שקל וענדן נקול

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבַרֵךְ:

והגם שניכס ברוך יי המברך לעולם ועד: ומזו המנדן ב"ה ליו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יי נתן התורה:

כשתחיל הקורא לקרוא בתורה יסיר ידו השמאלים מהס"ת וישאר
יד ימינו לבדה אוחזת בס"ת כל זמן הקריאה, ונס הוא יקרא
בלחש עם הקורא מלה נעלה וזאת הקריאה גולל ומברך.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
תמי עלים נטע בתוכנו: ברוך אתה יי נתנו התורה:

ברסימן כפ"ק דברכות. ועניו ה' עליו, זה המניח ס"ת כשהיא פתוחה ומלא,
אצל בני גברא לגברא עומר ללחש ע"י דזקן ולזכס. אצל בללו הכי אין ללחש:

וקוראים בס"ת כשזון כל המור בסדר וזאת הברכה וכופל ומשלים עד מעונה
למה קדים, להפסיק לבלות, ולבסוף קוראים המשלים עם כל הבערים, ולא אומר
שום לחתן תורה ומסיימי אליו מעונה אלוהי קדם. אכן מהר"י סג"ל ה'
הוא לקרוא רק לשעה אכסיה, וזאת הברכה עד ועור מצריו חזקה, ס' כתפין
שכו, ב' אלפי מנשה נ' עם ישראל ד', ובנאותו שחקים ה' ולא אומר
שום לחתן תורה ומסיים אליו מעונה אלוהי קדם — וכן ענה ק"ק 55.

וזאת תברכה אשר ברה משה איש האלהים את בני
ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מפני בא וזרה משעיר למן
זופיע מהר פארן ואתה מרבהת קדש מימינו אשדת למו:
אף חכב עמים בל קדשיו בידה והם הכו לרגלה ישא
גד ברהיה: תורה צוה לנו משה מרשה קהלת יעקב:
יתי בישרון מלך בתחאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:
תי ראובן ואימת ויהי מתיו מספר: ס וזאת ליחודה
יאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו הביאנו ידיו
ב לו ועור מצריו תהיה: ב ולבנו אמר חמה ואוהיה
איש חסדה אשר גפיתו במסה הריבהו על מי מריכה:
אמר לאביו ולאמו לא ראיתו ואת אחיו לא הכיר
את בנו לא ידע כי שמרו אמרתה ובריתך ינצרו:
ירו משפטיה ליעקב ותורתה לישראל ישימו קטורה
אפה ובליל על מוכתה: ברה יהוה חילו ופעל ידיו
תרצה מחן מתנים קמיו ומשנאו מן יקומין: ס לכנימן
(* אשדה כתב חד וקרי תרין מילין. *) בניו ק'.

אמר ידיר יחזה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל החיים
ובין פתפיו שכן: גם וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממנו
שמים מטל ומתהום רבצת תחת: וממגד הבואת שמי
וממגד גרש ירחים: ומראש הררי קדם וממגד גבעות
עולם: וממגד ארץ ומלאה ארצון שפני סנה הבואתו
לראש יוסף ולקדקד גזיר אחיו: צבור שורו חדר לווקרה
ראם קרניו בהם עמים יננח יחדו אפסי ארץ והם רבבו
אפרים זהם אלפי מנשה: ד ולובולן אמר שמח זבול
בצאתה ויששכר באהליקה: עמים הררי קראו שם יזכור
זכרי צדק כי שפע ימים יינקו ושפני טמוני חול: סולגו
אמר בדוק מרחיב גר פלביא שכן וטברג זרוע אף קדקד:
ניחא ראשית לו פירשם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי
עם צדקת יחזה עשה ומשפטיו עם ישראל: ס ה ולח
אמר הן גזיר אריה יונק מן הכשון: ולנפולג אמר נפולג
שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: ס ולאשר
אמר ברק מנגים אשר יהי רצון אחיו ומגל בשמן תלו:
ברזל ונחשת מגעלה וכימיה דבאה: אגן כא ישראל רכב
שמים בעזרה ובגאותו שחקים:

רשות לחתן תורה.

מרשות האל הגדול הגבור זה הנורא ומרשות
מפו ומבנינים יקרה ומרשות סנהדרין הקדושה
והברורה ומרשות ראשי ישיבות ואלופי תורה ומרשות
זקנים ונערים יושבי שורה אפתח פי בשירה ובזמרה
להורות לתלל לדר בנהורא שהחינו וקימנו ביראהו
הטהורה והגיענו לשמות בשמחת התורה המשמחת
לב ועינים מאירה הנותנת חיים ועושר וכבוד ותפארה

מאשרתה תלכינה בדרך השוכב והישודה. הפארכת ימים
 מספית גבורה. לאותביה ולשומריה בצווי ואזהרה.
 עוסקיה ולנוצריה באחבה ובמזא. ובכני יתי רצון מלפני
 גבורה. לתת חיים וחסד ונזר ועטרה. לרבי פ"ב' הנבחר
 השלים התורה: ע"ס א"ב. לאמצו לברכו לגדלו בתלמוד
 ורה. להרשו להדרו לועדו בחבורה. לזכותו לחיאתו
 בטכסו בטכס אורה. לישרו לכללו ללמדו לקח וסברה.
 מלמו לנשאו לסעודו בסעד ברורה. לעדנו לפרנסו לצדקה
 עם גברא. לקרבו לרחמו לשמרו מכל צוקה וצרה.
 תקפו לתמכו לתוממו ברוח נשברה: עמוד עמוד עמוד
 בי פ"ב' חתן ההורה. וכן כבוד לא גדול ונזרא. ובשכר זה
 זוכה מאל נזרא. לראות בנים ובני בנים עוסקים בהורה.
 בקימי מצות בתוך עם יפה וברה. ותזכה לשמח בשמחת
 ית הבחירה. ופניק להאיר בצדקה פאספקלריא המאירה
 גבא ישעיהו מלא רוח עצה וגבורה. שמחו את ירושלים
 גילו כה מהרה. שישו אהה משוש כל המתאבלים עליה
 אבלה וצרה: עמוד עמוד עמוד רבי פ"ב' חתן התורה.
 ורשות כל הקהל הקדוש הזה והשלים התורה:

וקורין לחתן תורה מעונה ונו'.

וענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניה אויב
 יאמר השמר: וישכן ישראל בטח בדרך עין יעקב לא-ארץ
 זן והירוש אף-שמיו יערפו-טל: אשריה ישראל מי כמוה
 גם נישע ביהוה כגן עזרה ואשר-חרב גאותה ויפחשו
 יביה לך ואתה על-במיתו תדרך: ס ויעל משה
 מערבת מאב אל-הר נבו ראש הפסגה אשר על-פני
 רחו ויראהו יהוה את-כל-הארץ את-הגלעד עד-הן: ואת

כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁח וְאֵת כָּל־אֶרֶץ יְהוּ
 עַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן׃ וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַכֶּבֶד בְּקַעַת יַרְחוֹ
 הַתְּמָרִים עַד־צָעַר׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֶאת הָאֶרֶץ אֲ
 נִשְׁכַּעַתִּי לְאֲבֹדָהֶם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב לְאִמֹּךָ לְזַרְעֶךָ אֲחֵנִי
 חָרָאִיתִיךָ בְּעֵינַיִךָ וְשָׂמַח לֹא תִעַבְד׃ וַיָּמַח שֵׁם מֹשֶׁה עַל
 יְהוָה בְּאֶרֶץ מִזְרַח־עַל־פִּי יְהוָה׃ וַיִּקְבַּר אֹתוֹ בְּבֵית בְּאֶרֶץ מִטָּ
 קוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד חַיִּים הָ
 וּמֹשֶׁה בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא־כָהֵתָה עֵינָיו וְ
 נָס לַחֹה׃ וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מִזְרַח־שָׁלֹ
 וֹם וַיִּתְּמוּ יָמָיו בְּכִי אֲבֵל מֹשֶׁה׃ וַיְהִי־שָׁעַ בֶּן־נֹון מְלֹאן
 חֲכָמָה בִּי־סִמְךָ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּ
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וְלֹא־קָם נָגִד
 עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֶפְנִים׃ לֹכֵד
 הָאֵתָת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לְעַשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
 לְפָרְעֹה וְלִכְלֹל־עַבְדָּיו וְלִכְלֹל־אֶרְצוֹ׃ וְלִכְלֹל הַיָּד הַחֹזְקָה וְ
 הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל׃

סכּוּי' ס"ת שְׂנֵי וּשְׁלִישֵׁי עַל הַעֲמִיד וּכְתוּבִים ס"ט לַחֲתָן מוֹרָה וּמַגְבִּיהִים וּגוֹ
 ס"ת רֵאשׁוֹן וְאֶת־כֹּסֶפֶת רֵשׁוֹת לַחֲתָן בְּרֵאשִׁית. וּבְמִקּוּם שֵׁאִין לֵהֵם כ"ט וְ
 קוֹרֵין בְּרֵאשׁוֹן וְזֹאת הַבְּרֵכָה, וּבְשֵׁנֵי בְּרֵאשִׁית, וּמְזוּרֵין וּפּוֹתֵחֵין ס"ת רֵא
 וְקוֹרֵין בּוֹ לַמַּפְטִיךְ, וְכֵן הַדִּין בְּכָל זְמַן שְׁעוֹלָאִין ג' וְאִין לֵהֵם פ"א ט

רשוח לחתן בראשית. ראשי החזונים מנחם ברבי מכיר חזק.

מְרֵשׁוֹת אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים בְּשִׁחַק אֵין וְ
 וְאֵין בְּלַעֲדוֹ בְּתַהוֹנִים. נוֹתֵן לְיַעֲקֹב כֶּחַ וְעֵצְמָה מְרַבָּה לֵ
 אֲוִנִים. מְגִיד מְרֵאשִׁית מַה בָּא בְּאַחֲרֵית שָׁנִים. יַעֲזֵן וְ
 מִי יִפַּר לְדוֹרוֹת הַמּוֹנִים. וּמְרֵשׁוֹת קְדוּמָה לְעוֹלָם אֲלֵפֵי
 שָׁנִים. שְׁבָה מְלָכִים נְמַלְכִים שָׁרִים וּסְגָנִים. אֲרוּכָה מֵאֵ
 מְדָה וְרַחְבָּה מְנֵי יָם וְשְׂאוּנִים. מְדוּרָה וּמְחֻקָּה מְרַנֵּי

מְנִימִים. כָּל חֲפָצִים לֹא יִשּׁוּוּ בָּהּ יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים.
 דֶּה יָמִים בְּיַמִּינָהּ וּבִשְׂמֵאלָהּ עוֹשֶׁר וְכָבוֹד חוֹנִים.
 אֲשֶׁרֶת וּמִנְנָה בְּעֲלִיָּהּ וְחֹנֶיָּהּ בְּשִׁנּוּנִים. מִיִּשְׁרָת פְּעָמֶי
 הַ בְּשִׁעָנִים. נוֹצֶרֶת בְּאַחַב הוֹמְכִיָּה לְמִלְטָם מֵאֲשׁוּנִים.
 דְּשׁוֹת חֲכָמִים יָדְעִים וּנְבוֹנִים אֲלוֹפִים בְּהוֹרָה מִסְכָּלִים
 מְצוֹת מְלֵאִים חֲקִים כְּרַמּוֹנִים. וּמְרִשׁוֹת בְּעַרְי יִשִּׁיבֹת
 גִּוְגִים וְזִקְנִים. וּמְרִשׁוֹת כָּל הַקֶּהֶל גְּדוֹלִים וְקִטְנִים.
 מוֹד עֲמוּד עֲמוּד רַבִּי פִּיפִּי חֲתָן בְּרֵאשִׁית מֵהוּךְ עֵדֶת
 וְגִימִים. וְקָרַב עַד הַנֶּחַ בְּגִיל וְרִנָּנִים. וּפֹה עֲמֵד עֲמֵד
 מְגִדֵּל עֵץ הָעֲשׂוּי לְנוֹי בְּבִנְיָנִים. וּבְרַךְ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ
 מִזֶּרֶח לְמַעַרְב בְּפִי כָּל בְּרִיוֹנִים. וְחֵן לוֹ בְּרָכָה הַחֲלָה
 וְחֵן בְּהוֹרֵי נְבוֹנִים. וְחֵן לוֹ מֵעֵין בְּרִכּוֹתָיו בְּחוּךְ קֶהֶל
 חוֹנִים. שְׁחַבִּיעֶךָ לְיוֹם זֶה לְהַתְּחִיל הַהוֹרָה וְלִשְׂמוֹחַ
 יוֹם חַתּוּנִים. וּבְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים. לְיַסֵּד
 יוֹת הַמְּקַדָּשׁ מְרוֹם מֵרֵאשׁוּנִים. לְשִׁכְּלֵל הַיִּכָּל וְאוֹלָם
 בְּכָבוֹד וְאַבְנִים. שֵׁם לְקַבֵּץ גְּלוֹת אָבוֹת וּבָנִים. וְהַשְׂמֵחַ
 שְׂמֵחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה בְּעֵדוּן מְגִדָּנִים. וְחֹזֶקֶת לְרֵאוֹת
 נִים וּבְנֵי בָנִים. עוֹסְקִים בְּהוֹרָה וּמְקַנְמֵי מְצוֹת וְחֲקִים
 אֲמִנִים. וְחֹזֶקֶת לְרֵאוֹת שְׁבַעֵה רוּעִים וְשִׁמְנָה נְסִיכִים
 חוֹמְנִים וְרַתְּשָׁבַע מִטּוֹב חֲצִפּוֹן וְתַנִּיחַ יִתְרָה לְבָנִים.
 הִיָּה מוֹשָׁבָה בֵּין צְדִיקִים הַגּוֹנִים. וְתִרְדּוּף צְדָקָה וְחִמְצָא
 בּוֹד וְחֶסֶד וְחַיִּים הַגּוֹנִים. וְיַעֲטֹרוּךָ חַיִּים וְשָׁלוֹם וְאֲדָךְ
 מִים וְשָׁנִים. עֲמוּד עֲמוּד עֲמוּד רַבִּי פִּיפִּי חֲתָן בְּרֵאשִׁית
 הַתְּחִל בְּקִרְוֵמָה קָדָם לְכָל בְּנִינִים. וְקָרָא מִבְּרֵאשִׁית
 דְּבָרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת מְעֲשָׂיו שְׁלָמִים הַמְּרַקְנִים
 הַמְּרַקְנִים:

פתחין ס"ח שני וקורא לחזן בראשית.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ
 הייתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת
 על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא
 אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין
 החשך: ויקרא אלהים לָאור יום ולחשך קרא לילה
 והי ערב והי בקר יום אחר: פ

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים
 למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר
 מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא
 אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: פ
 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
 ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים לַיבשה ארץ
 ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר
 אלהים הרישא הארץ רשא עשב מזריע זרע עץ פרי
 עשה פרי למינא אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: והוציא
 הארץ רשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי
 אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב
 ויהי בקר יום שלישי: פ

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
 תיום ובין הלילה והיו לאחת ולמועדים ולימים ושנים:
 והיו למארת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן:
 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור
 הגדול לממשלת תיום ואת המאור הקטן לממשלת
 הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
 להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין

ואמר וכן החשב וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: פ

ואמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף ועופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את החייתם הגדלים ואת כל נפש החיה ו הרמשת אשר שרצו המים למיניהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: פ

ואמר אלהים הוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה רמש וחית ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים לעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשתו ודרו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים חנה נרתתי לכם את כל עשב וזרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר על פני עץ זרע זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חיה הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה ותנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי: פ

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכֹל-
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכֹל-מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

מכחך ס"ט ג' על העמוד ואוסרין קדיש על שלשתו וענביהן
ונוללין ס"ט שכי' ופומחין ס"ט ג' וקורין לעפטייר זכ' פינחס.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ הַהֵיחָ לָכֶם כָּל-מְלֹאכְתְּךָ עֲבוּדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵהּ אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה פֶּרֶךְ
אֶחָד אֵיל אֶחָד בְּכֹשֵׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה הַמִּימָם: מִנְחָתָם
וְנִסְפִיָּהוּם לֶפֶר לְאֵיל וּלְכֹבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:
אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִגְדְּרֵיכֶם וּגְדֻבְתֵיכֶם
לְעֹלְתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְפֵיכֶם וּלְשַׁלְמֵיכֶם: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

סי שניך. וענביה' ונוללי'. כשענביהן הפ"ט עניטין נגד הכתב של ס"ט ואוסריה:

זאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי ה' ביד משה
עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם
וכל נתיבותיה שלום: ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: ו'
חפץ למען צדקו וגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת ההפטרה אחר ששם הנולל ערך העפטייר זככה ז'
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁעָה עֲבוּדָה
וּבַיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֵמֶת וְצָדִק:

לשמחת תורה

קנו

נק"ק לעשרין קודם קריאת ההפטרה אשרך והקהל עונה בסוף כל מלה.

המיוט הזה הוא שיר הללי ומרובע ושקול על ה' תמועות ויחד ותנועה בכל טור טור, והוא קשונת וכעלה כאלה השירים, ופתוס ט אברהם.

הדוברים עליו שקרים	אשריך הר העברים
לא האמינו באלהים אשריך	על ההרים הגבוהים
הוא הוריד לווהות שפתים	מן כך מבחר קברים
ובעת תעיתי במעלי	הקבר איש האלהים:
ארבעים יום פעמים	בלבבי לבה וכף אך
לא אכל לחם בשלי	על מות ציר נאמן אשר לא
איך אוכל לחם ומים	קם עוד פמהו ומלאך
אשתה פי נאסף פלילי	בראה מהוה הסנה לו
שפרש לי סוד אמרים	בזער באש הסנה: אך
שאמר לו האלהים	לא אפל עצמו וחילו
ובמותו ברה ישרים	ויאל ענו להרים
ויברך אותם אלהים אשריך	ויקרא אליו אלהים
מה נבכר מפקד ומדרש	הסתיר פניו היקרים
דת היתה אמון בשחק	מהביט אל האלהים אשריך
הזרישה ענו וירש	רב מופתיו אך באמונה
דור מדור קרוב למרחק	אל חי עצמו בעצמה
ויסוד השם המפרש	הוא הנחיל דת נאמרה
על ספר אלה שמות הק	דת מלא דעת והכמה
ויקרא סוד הספרים	פד מוריך ואל נא
ויברך אתו אלהים	תשאל איך היה וכמה
דבר אלה הדברים	הנפלאים הזכורים
ויבראשית ברא אלים. אשריך	למה יקצוף האלהים

ב'יהושע סימן א'

א וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב מֹשֶׁה
 עֲבָדִי מֵת וְעַתָּה קוּם עֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה
 אֶתְּהוּ וְכָל־הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי
 נֹתֵן לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: ג בְּלִמְקוֹם אֲשֶׁר־תְּדַרֵּךְ
 בְּיַרְדֵּן לְכֶם בּוֹ לָכֶם נְתַתִּיו כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
 מֹשֶׁה: ד מִתְּמֹדֶכָּר וְתִלְבַּנוֹן הַיְּהוּ וְעַד־הַנָּהָר
 הַגָּדוֹל נְהַר־פָּרַת כָּל אֶרֶץ הַחֲתִים וְעַד־הַיַּם
 הַגָּדוֹל מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ יְהִי גְבוּלְכֶם:

א ויהי אחרי מות משה. כל מקום שאמר אחרי מופלג, אחרי שחמו ימי
 כבי אצל משה כדכתיב ויכבו שלשים יום ויחמו ימי כבי אצל משה וגו' והי'
 זה בשעה בכיסוף אז ויאמר ה' אל יהושע ולא קודם לכן כי אין השכינה שורה
 על אצל ועל עלב כמו שאז"ל, אצל שליחת המרגלים והליווי לכבי גד וזני ראונו
 הי' בתוך ימי אבנו כמו שיבאר בעה שיבוא: ודקדוק שלת ויהי ומלת אחרי
 מבואר היטיב כפי' רד"ק. בן כון, כל האשע ויהושע בן כון הני"ח בחיר"ק, וכן
 חגור בן יקה (ששלי ל' א'), אם בן הכות הרשע (דברים כ"ה ב') שכן לילה הי'
 וכן לילה אבד (יונה ד' י') ארבעתם בחירק אצל בן אורי בן חור, בן פלתי, בן
 ארם בן עבד, אבכר בן כר, וכל דומיהן הדנוקים דביקת עכין עד שיזון מבינס
 שלת של החסרה כולם בסגול. ב עשה עבד, שעליו נגזר שלט יעבור את
 הירדן מת ועתה קום וגו'. להם לבני ישראל, מוספת ביאור כמו יביאה את
 מרוסח ה' (שמות ל"ה ה') ומראהו את הילד (שם ב' ו'). ג כל מקום אשר
 תדרוך וגו', בדריכה בעלמא סגי שיהא קנוי לכס לאחווה. ד מהמדנר וגו',
 העיקר כפי' רש"י כאן ולקמן סי' י"ג ומלת הזה שנתקשו בו המפרשים אינו
 מחובר עם והלבנון שלפניו כ"א עם מהמדנר שלפני פניו, דוגמת ספר התורה

א נתן דעם טאָדע משה'ס, דער קנעכט גאַטטעס, ספראך גאָסס לו
 יהושע ונתן כו"ס דיענער משה'ס, וויח פֿאַנגט. ב איין קנעכט משה
 איינט טאָדט, אחֿכע ריך כון חוין, חונד ליעהע איבער דען ירדן הין, דוח
 חונד דיענע: וחאטליכע פֿאַק, אין דחו ונאָד וועלכעס חיד זיהנען —
 דען קינדערן ישראל'ס — איינגעבע. ג יעדען אָרט דען דיח זעהלע חירעס
 פֿוסעס בעטרעטען ווירד, האָב חיד חייך געטענקט, וויח חיד דעס משה
 פֿערטפֿרעָנען. ד פֿאָן דער וויסטע היר חונד דעס לבנון, ביי לו יענעס גראָסען
 טטרקאע, דעס טטרקאע פרט — דחו גאָללע אָנאָד דער חמים — חונד ביי
 לוס גראָסען אעערע, ווי דוח זעננע חונטער געהט, זאָלל חירערע גרעללע זיין.

לֹא־יִתְצַבֵּב אִישׁ לְפָנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ כְּאֲשֶׁר הָיִיתִי
 עִם־מֹשֶׁה אֲדֹהָה עִמָּךְ לֹא אֶרְפֶּךָ וְלֹא אֶעֱזֹבְךָ׃
 חֹזֶק וְאַמִּץ בִּי אֶתְהַתְּנַחֵל אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶת־
 הַיָּרֵךְ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם לְתַתּ לָהֶם׃
 רַק חֹזֶק וְאַמִּץ מְאֹד לְשָׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוֶּךָ מֹשֶׁה עַבְדִּי אֶל־תִּסּוֹר מִמֶּנּוּ
 מִיּוֹן וְשִׂמְאֵל לְמַעַן תִּשְׁכִּיל בְּכֹל אֲשֶׁר תִּלְוֶה׃
 לֹא־יִמּוֹשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָגִיתָ בוֹ

הוה שבסוק ח' ה לא ארפך, לא אתן לך רפינו מלהחזיק בידך, עיני פי
 ש"י ז"ל דברי ד' ל"א ואם פירשתי, ו חזק, התחזק על משמרתך לבלתי
 היות ירא וחרד לשום מעיק. ואמץ, התאמץ והשתדל להשיג הכרלה בכל מאמלי
 בוחך, גם בשמירת המצוות ואזהרות ילטרך חזק ואומץ להיותו כלחם מלחמת
 יצור וכמו שאז"ל בפרק אין עומדין ד' לריבוי חזק חזק מורה וע"ט מפלה וד"א
 כו', והו טעם חזק ואמץ הוא שבסוק הסמוך ובתרגומי האשכנזי בחרתי
 מלת הכופלת גם הם על שני העניני'. ואמץ. קמוץ בכ"י של כ"ד וכן עיקר
 י איכנו מן פתחין דספרא לא במערכת ולא בטעמי המקרא לר"י בן זלבעה,
 מה שמסר עליו בגליון ב' פתח ויאמר דוד, כבון הוא אלא שבהרס מקומו
 הוא חזק ואמץ שבסוק הסמוך. ו רק חזק ואמץ וגו', מה שאמרתי לך כי
 תה תניח הוא רק בתנאי שתחזק ותתאמץ בתורה כי אז תכלית. ממנו,
 תיב במברה גזה חד מן עשה דסבירין ממנה ובתיבין ממנו. ור"ל שהסברה
 וורת עליהם שיהיו כמובים ממנה לולי הקבלה האומרת בהדיא דכתיבין ממנו,
 לבן חל עלינו חובת ביאור אמתת כוונת הכוונה הזותנת כן, ויאמר רד"ק
 הכיכוי שב על עשה ופירושו מדרכו הטובה או פירושו ממנו מספר התורה
 אע"פ שלא זכר הספר הנה זכר התורה עכ"ל ושני הפירושים לא יכחו דעת
 מתקשה, והכרחה כבון שהכיוו שב על מלת בכל התורה שטעמו כלל
 תורה כי מלת כל שם דבר הוא בל"ז, וכבר בארתי זה בטוב בביאורי לס'

ה יעמאחד ואלו דיר ווידערשטעהען קאננען, יח לחגע דוח לעבט;
 יח חזק איט משה וואר, ווילן חזק חזק איט דיר זיין, דיר ניע איינע
 חנד ענטליעהען, דיר ניע פֿערלחטען. ו זייח טטאנדהחֶטט אונד בעי
 חררויך! דען דוח ואלוט דיעענע פֿחוק חין דחו וואנד חיינועטלען,
 עאלעי חזק חיהרען עאלטערן לוגעטווארען, חיהנען חיינלוגעבען. ו זייח
 ר טטאנדהחֶטט אונד בעהחררויך, בעדחֶטט, געטויח לו החנדעלן נאך
 ער לעהרע, דיח דיר איין קנעכט משה עאפֿעהלען! ווייכע ניכט דחֶי
 מן וועדער רעכטו נאך זינקו, דחאיט דוח גליקליך זייט חין דייענס
 חללען וואנדעלן. ח לחס ניע דיח לעהרע דיעענע בוכו חונו דייענס
 ונדע ווייכען; לחס זיח דייע בעטחֶטטיגונג זיין טונג אונד נחֶטט,

וְיָמֵם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹתָ כְּכֹל
 הַכְּתוּב בּוֹ כִּי אָז תִּצְלַח אֶת־דְּרָכְךָ וְאָז
 תִּשְׁכַּל: ־ הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֹק וְאֶמֶץ אֶת־הַעֲרֹץ
 וְאֶת־תַּחַת כִּי עִמָּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּלְדֶּה:
 בַּסּוּמִיִּם הַמִּפְרִים וַיֵּצֵאוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־שׁוֹטְרֵי חָעֵם
 לֵאמֹר: ־ עֲבְרוּ וּבְקִרְבֵי הַמִּחָנֶה וַיֵּצֵאוּ אֶת־הָעָם
 לֵאמֹר חֲבִינוּ לָכֶם צִדָּה כִּי בְעוֹד וְשִׁלְשַׁת יָמִים
 אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לְבֹא לְרִשְׁתִּי
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם

מלחכים לשון עברי כ"ב א' ע"ש. ח ספר התורה הזה, עיין מ"ט צהננת המקרא
 לחומש סודע לבינה בס' דברים כ"ט כ'. תלפית את דרכך, פעל יולא, מסכננ שתי
 דרכך ללחה שחגיגה נה לשחח חפלך מצלי היות מכשולים על הדרך המעבדים
 אומך והוא מל' וללחו הירדן (ש"ב י"ט י"ח). ואז משכיל, באמלעות התורה
 המיישרת הנהגתך להשגת התכלית. ש הלא לוימך ל' זירח כמו וללחו
 (דברי ל"א י"ד) שפי' רא"י וארזכו, וטעמו הלא אכוכי הוא המזרזך כי עמך
 אכי לכן אל תערזן ואל תחת, י שוטרי העם, הממונים על העם להכריזם
 לפלוות השופט ל' התשים משטרו בארץ לאיוב ל"ח ל"ח, וי"א שהם כותמי
 השטרות מל' שטר חוב הידוע בדברי רז"ל שגם זה משפדת הממונים ה'
 יא לדה, כל דבר הלריך לדרך. כי בעוד שלשת ימים, אחרי שמלאנו נשד
 שלשת ימים יא פרעה את ראשך ובתיב נבי' ויהי ביום השלישי וישא פרעה
 את ראש (בראשית ע' י"ט) ידעכו כי טעם בעוד בטרם עוד שלא יעבור זמן
 כך עד שיהי' זה, לכן אין טעם לפי שזי של רלב"ג ולפי' אברבנאל ובפרט
 לפי המוסור בס' הישר כי לא שבו המרגלים כי אם מקץ שנעת ימיה
 ועיקר כמו שפי' רא"י ורד"ק לקמן כי שלוח המרגלים בתוך ימי אכל טשה
 הי' ומה שהוקשה להרי"א שא"כ למה ספרה הנבואה ב' העככים האלו שלא
 פל סדר זמנים והקדימה המאוחר אל הקודם? אינכה קושיא כלל לעיקר

דחאיט דוח בעדחכט זייענט לוי האנדענן נאך דעם גחלנען אומלעך
 איהרער פֿארטרייבט; דאן געלינגט דיר דיין וואנדעל, דאן ביט דוח
 גליקליך. ט וואהרליך, איך בעפעלוע דיר, זיין טטואנדעהכט אונד בעי
 דעררליך, פֿורכטאזן אונד אונערטרעקקען, דען איט דיר איזט דער עוויגע
 דיין גחטט, מללענטהאלבען, וואך דוח געהוט. " י היערוין בעפעלען הווש
 דען פֿאקוואוילעווערן. וויא פֿאנגט: יא „געהט דורכ' וואגער אונד
 ערטהיילט דעם פֿאקע פֿאנגענדען בעפעלען: פֿערזעהט מיין
 איט אונדפֿאררעטה! דען נאך דרייען טאגען ליעהט איהר איבער דען
 ירדן היער, יענען, אָנר טין בעזיטן לוי נעהאען, וועלכעו דער עוויגע

וְרַשְׁתָּהּ: יוֹלְדֵי אוֹבְנֵי וְלִגְדֵי יוֹלְחָצֵי שְׁבַט הַמִּנְשָׁה
 אָמַר יְהוֹשֻׁעַ לְאָמֹר: יָזְכֹר אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר
 יָדַח אֶתְכֶם מִשָּׁה עֶבֶר יְהוּדָה לְאָמֹר יְהוּחַ
 אֲהִיכֶם מִנִּיחַ לָכֶם וְנָתַן לָכֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת:
 נְשִׁיכֶם טַפְכֶם וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן
 לָכֶם מִשָּׁה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבֹרוּ חֲמוּשִׁים
 לִפְנֵי אֲחֵיכֶם כָּל גְּבוּרֵי הַחֵיל וְעֹזְרֹתֶם אִתָּם:

מדקדק לשון עברי כמו שיבואר בסמוך. יב ולראובני ולגדי וגו' לפי הילוך
 מלילה בסיפור העיני' הנפרדים בנושא והם סדורים בזמן חי' לו ליכתוב
 אמר יהושע: לראובני ולגדי וגו' מאי לראובני ולגדי אמר? שאמר להם כבש
 ודם המעשה המסופר לפניהם, דוגמת זאל עשה אמר, ואל הזקנים אמר
 שמות כ"ד) שאמר להם כבר כמו שפי רש"י ז"ל. וזה עיקר פשוטו למדקדק
 לשון עברי, והוא הסדר הנהוג בסיפורי העינים בכל המקרא, וכבר הארכנו
 ביאור ענין זה בפירושו, אלל נהאדם ידע את סוף אשמו (בכשית ד' א')
 ראובני משה, ועל דרך זה תרגמונו, לכן פרשת בני גד וראובן ומעשה שלום
 מרגלים כדנקים בהילוך הלשון כמשפט עד ויהי מקלה שלשת ימים וגו'
 נסי' ג' שאז חזר למקום שפסק, והנה פתח הספר עם ויהי אחרי עוף
 מה וגו' כי זה דבוק אל סיום התורה ויתמו ימי בני אצל אלה, והיינו כי
 יסון שהוא היום השלישי מן ז' אדר, והכי איתא בסדר עולם פ"י כי בסוף
 שלשים הי' דבר ה' אל יהושע בכל ענין הפרשה ובכלותו זה שב לספר מה
 נעשה חוק ימי אבנו והיינו הלוי לבני גד וראובן שעליו כלטווה מפי משה
 מנואר בסוף פ' מטות, ושלוח המרגלים, וכדי להעמיד אותנו על אמתת
 עינים וסדר הזמנים שיכה בלשוננו לאמר ולראובני ולגדי וכדלמרון. וזאת
 תישנו הפסוקים ונמלטו עסקות רבות שנסתפקו בהם המכרשים עיני עליהם.
 זכור, שם הפועל שהפעל בכוחו כמו זכור זכור, ובל ל' זכירה עונה על
 יום שעברו. אשר לזה איתכס משה וגו', רומז על הכתוב בסוף פ' זברים ואלו
 חכם בעת ההיא לאמור ה' אלהיכם נתן לכם וגו', חלוצים מעברו וגו', רק
 ייכם ועפכם וגו' עד אשר ינח ה' לאתיכם ככם וגו' נהלויי הזאת כל לבני
 גד ובני ראובן כמו שפירשו שם רש"י וראב"ע. יד חמשים, ח"ו לכן השיך ל"ל
 פה וכ"ה נכ"י. סו אשר נתן, טעמו בכל אשר נתן. סו ויענו, בספרינו

ייער גחטט, אייך לוס ערכטהייז איינגיבט. " יב לו דען סטחאמען
 אובן אומר גד חונד דעס האובען סטחאמע מנשה החטטע יהושע פח"ו
 ענדעו געטפרחצען: יג, "פראיננערט אייך, וואו משה, דער קנעכט
 חטטעו, אייך בעפחהען האט, נחאליך: דער עוויגע, אייער גחטט,
 ערשטעפֿט אייך רודה חונד דייאט אייך דיעעו ונחד חיינ. יד אייערע
 ייבער, געווינדע חונד פֿיעה ווילען חיס ונחדע, דאן אייך משה חייני
 עגעבען-דיעווייטו דעו ידן; איהר חבער איסט בעוואחפֿענט פֿאר
 ייערן ברירען ליעהען— חללע קריעגוהעלדען— חונד חיהנען בייח-

טו עַד אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה וְלֹאֲהֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּגֶם
 הָמָּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן
 לָהֶם וּשְׁבַתָּם לָאָרֶץ יִרְשַׁתְּכֶם וַיִּרְשַׁתֶּם אֹתָהּ
 אֲשֶׁר וּנְתַן לָכֶם מִשָּׁח עֵבֶד יְהוָה בְּעֶבֶר
 הַיָּרְדֵן מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ: טז וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
 לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר־צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְאֵל־כָּל־
 אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֵנוּ נִלְוֶה: יז כָּכֵל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ אֶל־
 מֹשֶׁה בֶן־נִשְׁמָע אֱלֹהֶיךָ רַק יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 עִמָּךְ כִּי־אֲשֶׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה: כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־
 יִמְרָח אֶת־פִּיךָ וְלֹא־יִשְׁמָע אֶת־דְּבָרֶיךָ לְכֹל
 אֲשֶׁר־תִּצְוֶנוּ יוֹמָת רַק תִּזְק וְאַמִּץ:

בז"ק, ובכ"י במרכא כמחפט, ואם הדין עם ספרינו יתכן שלא ענו הם בעלמם
 אבל שמו המענה כפי שליח.

טטעהען, טו ביז דער עוויגע, זא וויע אייך, אויך אייערן ברידערן ווירד
 רוהע פֿערטאָפֿט האַכען, ביז אויך זיז אייך בעזיטלע דעו וואַנדעו
 זיין ווערדען, דאָ דער עוויגע, אייער גאָטט, איהנען איינגיבט; דאָ
 קעהרט איהר נאָך דעם וואַנד אייער ערבענו לוריק חונד נעהאט עו
 אין בעזיטן, זא פֿיעל אייך משה דער קנעכט גאָטטעו, איינגעבען
 דיגעזייט: דעו ירדן, געגען זאכנענאויפֿגאָנג. טז היערויך חאט וואַרטעטען
 זיז יוהע חונד טפֿרעכען: חללעו וואַז דאָ חונד בעפֿעהען, וואַלען
 וויר טהון, חונד געהען, וואַהין דאָ חונד טיקען ווירוט; יז פֿאָלען זא
 וויז וויר דעם משה געהאָרעכט, וואַללען וויר אויך דיר געהאָרעכען — וויז
 נור דער עוויגע דיין גאָטט אויך זא איט דיר, וויז ער איט משה
 וואַר! — יח ווער זיך דייעטס אָונדע ווידערזעטלען, חונד דייעטן וואַרטען
 ביז חירגענד אייעטס בעפֿעהלע ניכט געהאָרעכען ווירד, דער זא
 דעו טאָדעו זיין! נור טטאָנדהפֿט חונד בעהפֿררויך!

המפטיר יברך ברכות אחרונות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
דיק בכל הדורות היא הנאמן האומר ועושה המדבר
מקנים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי
אלהינו ונאמנים דברך ודבר אחד מדברך אחר לא
שוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה
האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושבי
מטהרה בימינו. ברוך אתה יי משמם ציון בבגית:

שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
דך משיחה במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר
לא ינהלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת
ו שלא יכבה נרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:

על תהודה ועל תעבודה ועל רהבויאים ועל יום
השמיני חג רהעצרת הזה שנתת לנו יי אלהינו
ששון ורשמחה לכבוד ולתפארת. על הכל
אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך וחברך
שמה בפני כל חיי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי מקדש

אשרי וכו'.

שאל והזמנים:

ומעמידן הנ' ס"ח על השולחן ואומר אשר בגלל אבות וכו'.

כתוב בספר המנהיג לאבן הירחי בסדר התג כ"א ו"ל ואמר רב עמרם
לאחר שמפטרים בבית עזרובין, בא"י אמ"ה אשכ בגלל אבות בניס גדל וכו'
ד פתחו פיהם ואמרו ה' יתלך לע"ו בא"י נותן התורה. נאלפ"א בית"א או
ש שמי"סין אותה אך רבינו סעדי' אמר שאין ככון לגומרם שש בה תוספת
נרים שאינם ראויים לאמרה ולא יתכן לאמר ברכה זו ולא הזכרת השם ומלכות
לא הזכרה זו בתלמוד ואין לקבוע ברכה זו אלא מה שקבעו הם וכן מנהג
כי ישראל לאמרו בלא ברכ' כלל, אב"ן עב"ל, ואק. נהג' לסי' הא"ב כולה
לא ברכה תלה וסוף.

אשר בגלל אבות בנים גדל, ובעבורם הורה נחן
 בגלגל רוח יי נגלה, במלאכי צבאות אלפי שגאן: גבור
 על גאים אלוה אדיר, קרא למשה לקבל לוחות דברי
 אל חי שמעת הארץ, ועמדיה יתפלצון. הטהר שמים
 ויחד, וירכב על פרוב וידא על פנפי רוח. ויצאו דברים
 מהוך האש, ויתחקקו על לוחות האבן. ומירורת אמרו
 כל בני אלהים, שופר תקעו בשמי מרום. הדרה לבשו
 כל בני עשו, כי משעיר יי זרח: מִפְּחוּ כֹלֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל
 כִּי מִפְּאֲרֵן יִי הוֹפִיעַ. יִמִּין יִי טַפְחִים בְּלוּחוֹת, וימין משה
 טַפְחִים בְּלוּחוֹת. כִּי אֶדְךָ הַלוּחוֹת שִׁשָּׁח טַפְחִים, וטַפְחִים
 מִפּוֹרֶשׁ בֵּין יָד לְיָד: לֶךְ מִשְׁרָה וּשְׂמַח בְּגִדְלָהָהּ, כִּי אֵין
 כְּמוֹהָ בְּכָל הַנְּבִיאִים. מִי עָלָה שָׁמַיִם לְחוּךָ הַעֲנֵן, וְמִי
 רָאָה הַכוֹנֵחַ אֶהְיֶנָּה מִשָּׁה עָלָה לְחוּךָ הַעֲנֵן גַּם הוּא רָאָה
 הַמוֹנֵחַ אֶהְיֶנָּה. נְשִׂיאַ נְשִׂאִים הִיָּה מִשָּׁה רַבִּינוּ אֵב
 לַחֲכָמִים וְרֹאשׁ לְנְבִיאִים. סָגַר הַיָּם בְּתַפְלָתוֹ, וְעַל יָד
 שְׁלוּחוֹ חֲרוֹן אַף חָשִׁיב. עָנַח יִי וְאַמַּר לְעַמּוֹ אֲנֹכִי יִי
 אֶלְהִיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (וּפְדִירְצִיךָ) מִבֶּחַ

אשר בגלל אבות, ובעבורם הורה נחן, כ"כ צ"ל ודמוסי' ישנים צמח
 עלת השם. צמלאכי לבאות וכו', עש"ה רכז אלהים רבותים אלפי שגאן
 (מילים פ"ח י"ח). ועמודי יתפלצון (אינו ע' ו'). הטהר שמי' וכו', עש"ה וכו'
 שמי' וירד וערפל תחת רגליו וירכב על כרוז ויעוף וידא על בכפי רוח (מל"ל
 י"ח). ויתחקקו, הדברים התחקקו עלמן על הלוחות. טפחו, הכו כף על כף.
 עין ה' טפחיים בלוחות. דע כי בכל כתבי יד אשר לי גם בכל ספרי הדפוס
 פגירסא ימין ה' טפח בלוחות, וברור לי שבא הטעות הזה משגגת הסופר
 הראשון ושטרבב אח"כ בכל ההעתקות, והגירסא הנכונה טפחיים, וכן ח"ו
 בהד' בשמות רבה פ' ב"ח ופ' ע"ו וז"ל, מהיכן נפל עשה קרכי ההד' ל'
 גרכי' הבהן בשם כ' ששאל אחר הלוחות ה' אורכן ששה טפחים ורחבן ששה
 טפחים וה' משה אוחז בטפחיים והשכינה בטפחיים וטפחיים באמצע וכו' עכ"ל וכן
 איתא בירושלמי דתעב' פ"ד גם בתחומא. סוף פ' כי תשא גם בילקוט הלוחות ארבע
 ששה ורחבן שלשה וה' משה מחזיק בשני טפחים והקב"ה בשני טפחים וטפחיים רוח
 באמצע עכ"ל, ומה שגרס במקום אחד רחבן שלשה ובמקום אחר רחבן ששה
 עין בתוס' בשם' עכמות דף ל"ט א'. וז"ל טפחיים בחיך כי הוא סן טפח
 ואל ע"מ נרכים מן כךך בשש נקודות, אבל טפחיים בשו"א קטן הוא סן טפח
 טפח בנ' קמלין כמבוא' במכלול בשקל פעל. מי עלה וכו', כן הגירסא בכל
 כ"י ועקר. לעק עשה וכו', כ"ה במבוא' פ' ואתחנן.

בְּכָרִים • פָּתְחוּ כָּלֶם פִּיֶּהֶם וְאָמְרוּ יִי יְמַלֹּךְ לְעוֹלָם וָעַד
 עַק מֹשֶׁה צִעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה בְּשַׁעֲהָ שָׁאֵמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ
 רִוּךְ הוּא עֲלֵה וּמַת בְּהַר • קָרַע בְּגָדָיו וְהָרִים קוֹלוֹ יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן נוּן שָׁמַר נָא צִאֲנִי רְאֵה מֹשֶׁה כְּרֹאשׁ הַפְּסָגָה נְחֹלַת
 טַבָּטִים עוֹמְדִים לִפְנֵי • שָׁם מַת מֹשֶׁה עֶבֶד יִי מוֹל בֵּית
 יְעוֹזֵר אֲסַפּוּ אֱלֹהֵינוּ: הִפְלַת מֹשֶׁה קָרַע דְּקִיעַ וְעֵנָה צוּר
 עֲצוּ בַעַת צְרוּתָם • הִפְלָתוֹ לְעוֹלָם לֹא שָׁבַד רִיקָם כִּי
 זָעָה נֶאֱמַן הִיָּה מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל:

מֹשֶׁה מַת מִי לֹא יָמוּת • עַל פִּי יִי מַת מֹשֶׁה רַפִּינוּ

סוף מחיל

שִׁישׁוּ וְגִילוּ בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה • וְחַנוּ כְּבוֹד לַהַתּוֹרָה •
 כִּי טוֹב סְחָרָה מִכָּל סְחָרָה • מִפּוֹ וּמִפְּנִינִים יִקְרָה:
 גִּיל וְנִשְׂיֵשׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה • כִּי הִיא לָנוּ עֵז וְאוֹרָה:
 אֲתִלְלָה אֱלֹהֵי וְאֲשַׁמְחָה בּוֹ • וְאֲשִׁימָה תְּקִנְתִּי בּוֹ •
 אֲהוֹדֶנּוּ בְּסוּד עִם קְרוֹבוֹ • אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחְסָה בּוֹ: עִיל
 בְּכָל לֵב אֲרַנֵּן צְדָקוֹתֶיךָ • וְאֲסַפְּרָה תְהִלָּתֶיךָ •
 בְּעוֹדֵי אֲגִיד גִּפְּלֹאוֹתֶיךָ • עַל חֲסִדֶיךָ עַל אֲמִתּוֹתֶיךָ: עִיל
 גּוֹאֵל הַחַיִּשׁ מִבְּשָׂר טוֹב • כִּי אֲתָה מְגַדֵּל עֵז וְטוֹב •
 גְּאוּלִּים יוֹדוּךָ בְּלֵב טוֹב • הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב: עִיל
 דְּגוּל גְּאוּל גָּאֵה הוֹמוֹנֵי • כִּי אֵין קְדוֹשׁ כִּיִּי •
 דְּגוּלִּים יוֹדוּךָ יִי • מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת יִי: עִיל
 הֲלֹא בְּאֵהֲבָתוֹ בְּחַר בְּנוֹ • בְּנֵי כְבוֹדֵי קְרָאָנוּ •
 הוֹד וְהִדָּר הִנְחִילָנוּ • כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ עִמָּנוּ:
 גִּיל וְנִשְׂיֵשׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה • כִּי הִיא לָנוּ עֵז וְאוֹרָה:
 אֲשִׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל • אֲשִׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל • אֲשִׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 חָר בְּכֶם אֵי • וְהִנְחִילְכֶם הַתָּרַח מִמְּדָבָר (כ"א מסיני) מִתְּנָה:

נכ"י ים כאן מוספת זהו זה:

אשריכם אדרי אל, אשריכם ברוכי אל, אשריכם ישראל וכו'.
אשריכם גבורי אל, אשריכם דורשי אל, אשריכם וכו'.
אשריכם הדורי אל, אשריכם וחקי אל, אשריכם וכו'.

התקבצו מלאכים זה י זה י לקבל זה י ואמר זה לזה
מי הוא זה ואי זה הוא מאחז פני כפא פרושו עליו עננו
מי עלה למרום מי עלה למרום מי עלה למרום
והוריד עז מבטחה: התקבצו.

משה עלה למרום בתנאל שמעיה אברשוכי
אברונות חבר יקותיאל טוביה ירד אברגדור עלה
למרום והוריד עז מבטחה: התקבצו.

אגיל ואשמח בשמחת תורה.
בא יבא צמח בשמחת תורה:

תורה היא עץ חיים לכלם חיים כי עמך מקור חיים:
אברתם שמח בשמחת תורה.
בא יבא צמח בשמחת תורה: תורה

יצחק יעקב משה אהרן יהושע שמואל
דוד שלמה אליהו שמח בשמחת תורה
בא יבא צמח בשמחת תורה: תורה וכו'.

הללו תפלת מוסף זו"ו, ויוז געזטערן.

למנחה מתפללין כדלחמול לערבית נמי"ט לחול מתחילים והוא רחוק
וכו' ואומרים אחיה חוננתנו בחונן הרעת, ואמר התפלה ק"ת, ומנדילים על
הכוס המבדיל ואין מנככים לא על הכר ולא על הנשעים. עלינו ק"י
ובמוצאי י"ט לשבת מקבלים שנת ומתפללים כבשאר ערבי שנת.

התקבצו לקבל לכוכה. מאחז פני כסא וכו', פסוק הוא באיז כ"ו ט'
וקאי על משה, כדאי' בעס' שנת 77 פ"ח ובשמות רבה פ' ע"ב. מי עלה
למרום וכו', עש"ה עיר גבורים עלה חכם וירד עז מנחה (משלי כ"א כ"ג)
והוא עשה כמו שפי' רש"י וכדאי' בויקרא רבה פ' ל"א. עשה אני גדול יר
וכו', כולם שמות תארים למשה, כדאי' במס' מגילה דף י"ג א' וכו' י"ג
א' וביקרא רבה פ"א אפרו, עשר שמות היו לו.

שיר היחוד ליוכ ראשון א

אשירה ואמרה לאלהי בעודי • האלהים הרועה אותי מעודי:
 ד היום הזה החזקת בידי • חיים וחסד עשית עמדי:
 ברוך יי וברוך שם כבודי • כי על עבדו הפליא הסוד:
 להי מרום במה אקדם • ובמה אבף לאלהי קדם:
 אלו הרים למערכה • וכל עצי לבנון בכל ערוכה:
 גם כל בהמות וחיות קרוצים • נחלים ערוכים על העצים:
 ואף זיוות מזבה מבוסים • דם כמים לים מכסים:
 חול סלת דשן ושמן • בלול ברבבות נחלי שמן:
 ולאזברה לבונה וסמים • ולקטורת כל ראשי בשמים:
 אלו גרות על המנורות • יהיו מאירות בשני המאורות:
 ובהררי אל לחם הפנים • על שלהנות ערוכים בפנים:
 ין כמטר השמים • ושכר לגסה בעינות מים:
 ואלו כל בני אדם כהנים • ליום משוררים בכנף רננים:
 כל עצי ערן וכל עצי יערים • כנורות ונבלים לשרים:
 וכל בני אלהים בקול תרועתם • והפוכבים ממסלותם:
 כל הלבנון וחיה פלה • אין די בער ואין די עולת:
 הן בכל אלה אין די לעבוד • ואין די לקדם אל הכבוד:
 נכבדה מאד מלכנו • ובמה גבף לאדוננו:
 אמנם לא ויכלו כבדה • כל חי אף כי אני עבדה:
 אני נבזה וחדל אישים • נמאם בעיני ושפל אנשים:
 ואין לעבדה כל לכבדה • להשיב לה גמול על חסדיה:
 הרבית טובות אלי • כי הגדלת חסדיה עלי:
 ורב שלומים לה חיבתי • כי עשית טובות אתי:
 לא חיבת לי גמוליה • פל טובתי כל עליה:
 על הטובות לא עברתי • אחת לרבא לא גמלתיה:
 גם אמרתי אספרה נא כמו • לא ידעתי ספורות למו:
 ומה אשיב לה והכל שלף • לה שמים אף ארץ לה:
 מים וכל אשר בם בידה • וכלם ישבעון מידיה:

ואנחנו עמך וצאנך • וחפצים לעשות רצונך:

ואיך נעבד ואין לאל ידנו • ולשרפת אש בית מקדש

ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה • פי לא באנו אל המנוחה:

ומים אין להעביר טמאה • ואנחנו על אדמה טמאה

שש אנכי על אמריך • ואני באתי בדברך

כי כחוב לא על זבחה • ועולתיה אוכיתה:

על דבר זבח ועולותיכם • לא צויתי את אבותיכם:

כה שאלתי ומה דרשתי • ממה כי אם ליראה אותי:

לעבוד בשמחה ובלבב טוב • הנה שמוע מזבח טוב:

ולב נשבר ממנחת טהורה • זבחי אלהים רוח נשבת

זבח ומנחה לא הפצתי • חטאת ועולה לא שאלתי:

מזבח אבנה בשכרון לבי • ואשברת אף רוחי בקרב

רום לב אשפיל ואת רום עיני • ואקרע לבבי למען אדפי:

שברי רוחי הם זבחה • יעלו לרצון על מזבחה:

ואשמיע בקול הודיותי • ואספרה כל נפלאותי:

אשר ידעה נפשי אחבירה • אמלל גבורות ואדברת

ומה אערנה ולא ידעתי מה • היכול אוכל דבר מאומה:

כי אין חקר לגדלתו • וגם אין מספר להבונתו:

הבם ללב הוא מי במוהו • שניא כח לא מצאנוהו:

עושה גדולות ורב נראות • גדול אתה ועושה נפלאות

עד אין מספר ועד אין חקר • ולא נודע פי לא יחקר:

איזו עין אשר תעידה • ואיזה פה אשר יגידה:

חי לא ראך ולב לא ידעה • ואיזה שבה אשר יציעה:

גם משרתיה לא ראוה • וכל חכמי לב לא מצאוה:

אפה לבדה מכיר שבתה • ואין זולתה יודע כחה:

ואין יודע בלעדיה • שכתות ראיות לכבודה:

על פן חברה בראוי לה • כפי קרשה כבודך וגדלה:

ומפי הכל בכל אילותם • כפי מדע אשר אתה חננתם

שיר היתוד ליום שני

וידרו פלאך השמים ויאדרוך קולות מים:
 ידעו לה בל הארץ יודוך כל מלכי ארץ:
 אף יודוך כל העמים וישבחוך כל האמים:
 ל זרע יעקב עבדיה כי עליהם נברו חסדיה:
 את שם יי יהללו כלם אל אלהים אמת ומלך עולם:

ברוך אתה יחיד ומיוחד ה' אחד ושמו אחד:

ליום שני

ואני עבדך בן אמתך אדרב אמלל גבורותיך:
 דכי שבחך קצתם אספרה מעשיך מה נורא אומרת:
 אין אליך ערוך בפפרי אנודה עצמו מספר:
 וקר אלוה לא ימצא ותכלית שדי לא תקצח:
 ולתבונתו הלא אין חקר ומספר שניו לא יחקר:
 גם אין מספר לגדודיך בצבאותיה אות כבודך:
 איזו עין אשר תעידך והי לא ראה פני כבודך:
 כון וחכם הן לא ידע ואיך אערוך על אשר לא ארע:
 ואם יאמר איש עד תכליתו אערוך אליו ובמתכנתו:
 נבא ואמצא תכלית שבחתי לא נאמנה את אל רוחו:
 יבלע פי לא ידע עהבו אחרית פיהו ראשית דרכו:
 עמדי לא כן אנכי ופי לא אתן לחטוא והפי:
 אספרה לאחי קצות דרכי אלי ולישראל מה פעל אל:
 בכתוב אמרו לאלהים מה נורא מעשיך אלהים:
 ואמרת עם זו יצרתיו לי יספרו שמי ותהלתו:
 במצרים שמתו עלילותי למען הספר את אותותי:
 ואני עבדך על בן אספר באשר אדרוש מעל ספר:
 מהלל נפשי כח מעשיך וכל קרבי את שם קדשך:
 ואברככה בכל עניני ובכל לבי אודה את אדני:
 גם בגרוני רוממותיך ואת פי אמלא התלחה:

כִּי שֶׁ יַעֲיֹד תְּהַלְתֶּה • כֹּל הַיּוֹם אֶת תְּפֹאֲרֶתְךָ :
 (וְאָמְרָה נָא עֲזוּזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ • וְאֲשִׁיחָה דְבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ)
 וְאֶזְכֹּר טוֹבְךָ וְצַדִּיקוֹתֶיךָ • חֲסִדֶיךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ :
 יַדְעֵתִי כִּי גָדוֹל אַתָּה • עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גְּדֹלְתָּ :
 כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם אֱלִילִים אֲלֵמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם :
 הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גָּמוּל אֵין מְשִׁיבִים • וְלִמָּחָה לָהֶם חֲמָה מְטִיבִים :
 וּבַעַת צָרָה אִזּוֹ יִתְפַּלְלוּ • וְלֹא יֵעָנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ :
 דוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ • וְקָרוֹב יִי אֵל עִם קְרוֹבוֹ :
 הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ • הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְכַד אֲנַחְנוּ :
 עִם מְרַעֲיָתוֹ וְצֵאן יָדוֹ • נִבְרָךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 בְּצַד לָנוּ מְאֹד נִמְצָאתִי כִּי דוֹרְשִׁיךָ לֹא עֹנֶבְתָּ :
 וְתַמִּיד בְּפִינוּ תִּהְלֶתְךָ • וּמַהֲלִילִים לְשֵׁם תְּפֹאֲרֶתְךָ :
 עַד אַתָּה בָּךְ וּבְכַבֹּדְךָ • וּמִשְׁרָתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ :
 אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ • וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ :
 וְאֲבוֹתֵינוּ בְּחָרוּ אוֹתְךָ • לְבָדָה לְעַבֹד וְאֵין לָזֶר אַתָּה :
 גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבָדָה • נַעֲבֹד פְּנֵן אַב וְנִכְבְּדֶךָ :
 וְהִנְנוּ עַל יְחוּדְךָ • יוֹמָם וְלַיְלָה עֲדֶיךָ :
 בְּפִי כִלְנוּ וּבִלְבָבֵנוּ • שְׂאֵתָח לְבָדָה אֱלֹהֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ עַל יְחוּדְךָ • עֲדִים אֲנַחְנוּ וְעֲבָדֶיךָ :
 אֵין תְּחִלָּה אֵל רֵאשִׁיחָה • וְאֵין קֶץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתְךָ :
 רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מְבִלֵי רֵאשִׁיתִי • וּמְבִלֵי אַחֲרִיתִי וְאֵין לֵב לְהַשְׁמִיט :
 אֵין קֶצֶה אֵל גְּבַהוּתְךָ • וְאֵין סוּף לְעַמְּךָ מִדוֹתֶיךָ :
 אֵין לָךְ סוּבֵב וְאֵין לָךְ פֶּאֶה • עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה :
 אֵין צַד וְצִלַע יִצְלִיעוּךָ • וְרוּחֵב וְאַדְרָךְ (כִּי אֵין עוֹמֵק) לֹא יִמְצָעוּךָ :
 (אֵין פֶּאֶה לְסִבִּיבוֹתֶיךָ • וְאֵין תּוֹךְ מִבְּהִיל בִּינוֹתֶיךָ) :
 אֵין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּדְעֶךָ • וְאֵין מַדַּע אֲשֶׁר יִגִּיעֶךָ :
 וְלֹא יִשׁוּג אוֹתְךָ כָּל מַדַּעִי • וְאֵין שִׁכַל אֲשֶׁר יִבִּין וְיַדַּע :
 מִמֶּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה • וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כָּל בְּרֵאחָה :

שיר היחוד ליום שלישי

אֲמַנִם יִדְעוּ כִּי אָתָּה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יִצְרָתָּ:
 אָתָּה כּוֹרֵא וְלֹא נִבְרָאתָ • אָתָּה יוֹצֵר וְלֹא נּוֹצְרָתָּ:
 אָתָּה מְמוּת וְאַתְּ כֹּל תְּבַלְּהֵי • אָתָּה מוֹרִיד שְׁאוּל וְאַתְּ תַעֲלֶה:
 נֶאֱמַן לְהַחְיֹת מֵתִים אָתָּה • וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ בֵּן הַדּוֹדֶעַת •
 וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מָתָהִי • מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה:
 מְשֻׁבֵּר וּמּוֹלִיד וְלֹא נּוֹלְדָתָּ • מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חֲלִיתָ:
 מוֹת וּמְדוּהָ אֵין לְפָנֶיךָ • תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:
 לֹא מִקְדָּם אֵל חַי אָתָּה • מֵאֲשֶׁר בָּךְ לֹא נִשְׁתַּחֲוִיתָ:
 וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּהִי • מֵאֲלֹהֵי הַחַיִּים לֹא תִחַנְנֶנָּה:
 חֲדָשׁ וְנוֹשֵׁן לֹא נִמְצָאתָ • חֲדָשֶׁת כֹּל וְלֹא חֲדָשֶׁת:
 לֹא יִהְיוּ זְקֵנָה וּבְהָרוֹתֵי • עֲלֶיךָ גַם שִׁיבָה וְשִׁהְרוֹת:
 לֹא חָלוּ בָּךְ שִׁמְחָה וְעֶצֶב • וְדַמְיוֹן נּוֹצֵר וְכֹל דְּבַר קָצֵב:
 כִּי לֹא יִסּוּבֵב אוֹתָךְ גִּשְׁמִי • אִתְּ לֹא חֲדָמָה אֵל כֹּל נִשְׁפָּ:
 כֹּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבְבָּתָם • אֵל רֵאשִׁיתָם וְלֹא אַחֲרֵיתָם:
 כִּי הַבְּרוּאִים בְּגְבוּל שִׁמְתָם • וְלִימֵי צָבָאָם גְּבוּל הַקִּפְתָּם:
 לָךְ אֵין גְּבוּל וְלִימֶיךָ • וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וְלַעֲצָמֶיךָ:
 עַל כֵּן אֵינְךָ צְרִיךְ לִפְלֵי • לִיָּדָה וְלַחֲסִדָּה צְרִיכִים הַפְּלֵ:
 הַכֹּל צְרִיכִים לְצַדִּיקוֹתֶיךָ • וְאֵינְךָ צְרִיךְ לְבְרִיוֹתֶיךָ:
 כִּי טָרַם כֹּל יִצְוֵר הָיִיתָ • לְבַדָּךְ מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:
 רֵאשִׁית וְאַחֲרֵית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים אָתָּה בְּסוּחַסְבְּרוֹתְךָ שְׁרוּכִים
 כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרֵאשִׁיתָהּ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה:
 כֹּל הַיְצוּרִים וְכֹל מַעֲשֵׂיהֶם • וְכֹל דְּבָרֵיהֶם וּמַחֲשַׁבוֹתֵיהֶם:
 מֵרֵאשִׁית וְעַד סוּף תִּדְעַ כֹּלָם • וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אָתָּה אֲצִלָּם:
 אָתָּה בְּרֵאתָם וְלָבָךְ עֲרָכָם • לְבַדָּךְ תִּדְעַ מְקוֹמָם וְדַרְבָּם:
 הֵן אֵין דְּבַר מִמֶּךָ גַּעֲלָם • כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֹּלָם:
 אֵין חִשְׁךָ וְאֵין מָנוֹס וְסִתְרֵךְ • לָנוֹס שָׁמָּה וְלַהֲפֹתָהּ:
 אֵת אֲשֶׁר תִּבְקֹשׁ אָתָּה מוֹצֵא • כִּלֵּי נְמוּת אֱלֹהִים בַּעַת שְׁתַּרְצָה:
 כִּי אֵת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה • לְבַדָּךְ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאָה:

שיר היחוד ליום שלישי

כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחֲדֵי עַל כָּל תְּדַבֵּר בְּרַגַע אַחֵד:

הַשְּׁמַע בְּרַגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וּלְחַשׁ וְכָל הַתְּפִלוֹת:

אִף תִּבְּזוּ אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרַגַע תִּהְיוּ קוֹר כָּל לִבְיָהֶם:

וְלֹא תֵאָרֶיךָ עַל מַחֲשַׁבְתֶּיךָ. וְלֹא תִתְמַחֲמַה עַל עֲצָתְךָ:

אֲצֵל עֲצָתְךָ גִּזְרֶתְךָ. לִקְץ וּלְמוֹעֵר קְרִיאָתְךָ:

וְכָלֶם בְּאַמַת בְּתוֹם וּבִישָׁר. מִבְּלֵי עוֹדֶךָ וּמִבְּלֵי חֵסְרִי:

מִמָּה דָבַר לֹא יֵאָבֵד. וְדָבַר מִמָּה לֹא יִבָּדֵד:

כָּל אֲשֶׁר תִּחְפֹּץ הַחַיִּים לְעֲשׂוֹת. וְאִין מִי מוֹחַח בְּיָדְךָ מַעֲשׂוֹת:

יְכוּלֹת יי בְּחַפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבְרַצוֹת יי לֹא אַחֲרָה:

אִין דְּבַר סִתְר מִמָּה נִכְחַד. עַתִּידוֹת וְעוֹבְרוֹת לָךְ הֵם יַחֲדֵי:

אֲשֶׁר מַעֲלוֹם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כָּלֶם בָּךְ וְאַתָּה בְּכָלֶם:

תִּדְרֹשׁ תִּגִּיד וְסוֹד דְּרָכֶיךָ. אֵל עֲבָדֶיךָ וּמִלֵּאכֶיךָ:

וְאִינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעֵךְ. דְּבַר סוֹד וְסִתְר לְהוֹדִיעֵךְ:

כִּי מִמָּה כָּל סוֹד יִגְלָה. בְּטָרָם עַל לֵב כָּל יַצִּיר יַעֲלֶה:

כִּלְב כָּל נִבְרָא לֹא תִמְצָא. מִפִּינוּ עָתָק לֹא יֵצֵא:

בְּאִין לוֹ קִצָּה וְלֹא יִחַצֵת. לֵב לֹא יִרְחוֹד וְאִין פֶּה פּוֹצֵה:

בְּאִין לוֹ רִחוֹת וְאִין בוֹ רִחוֹת. אִין לוֹ שִׁיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

לְמִרְחֹק מִי יִשָּׂא דַעוֹ. לְלֹא תִחַלֵּחַ וְלֹא סוֹף לְהִגִּיעוֹ:

אֲנוּדִים אֲחוּדִים תּוֹךְ וְסוֹף וְרֵאשִׁי. פֶּה וְלֵב אֲבָלוֹם מִדְּרוֹשׁ וּמִחֲרוֹשׁ:

נִבְהָה וְעַמֵּק נְעוּצִים פְּסוּבֵב. חֲכָם לֵב וְנִכּוֹן לֹא יִלְכָב:

פְּסוּבֵב (נִיט סוּבֵל) תִּפְלֵ וּמִלֵּא אֶרֶץ כָּלֵי. וּבְהִיוֹת תִּבְלֵ אַתָּה בְּכָלֵי:

אִין עֲלֶיךָ וְאִין תִּחַתֶּיךָ. אִין חוּץ לָךְ וְאִין בִּינֹתְךָ:

אִין מִרְאָה וְנֵב לְאַהוּדֶךָ. וְאִין גּוֹף לְעוֹצֵם יַחֲוּדֶךָ:

וְאִין בְּתוֹךְ מִמָּה נִבְדֵּל. וְאִין מְקוֹם דֵּק מִמָּה נִתְחַדֵּל:

וְאִינְךָ נִאֲצֵל מִכָּל וְנִבְדֵּל. וְאִין מְקוֹם רַק מִמָּה וְנִתְחַדֵּל:

מִקְרָה וְשִׁנוּי אִין כָּךְ נִמְצָא. וְלֹא זְמַן וְעַרְעַר וְלֹא כָּל שִׁמְצָא:

כָּל זְמַן וְכָל עַת אַתָּה מְכִינֵם. אַתָּה עוֹרְכֵם וְאַתָּה מְשַׁעֵם:

כָּל מַדְעֵ לֹא יִשָּׁג אוֹתְךָ. אִין שׁוֹבֵל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ:

שיר היחוד ליום שלישי

במדתך הכמחה • כגדלחת תבונתך:

זכם אתה מאליה • חי מעצמה ואין כגיליה:

זולת הכמחה אין חכמה • בלתי בינתך אין מוסה:

חלקת בלב חכמים שכל • ורוחה תמלאם ודעתם תשכל:

מבלעדי כחה אין גבורה • ומבלעדי ענה אין עזרה:

אין נכבד כי אם כבדתו • ואין גדול כי אם גדלתו:

כל יקר וכל טוב מידך • לאשר תחפוץ עשות חסדיך:

אין חקר לגדלחתך • ואין מספר לתבונתך:

אין עוד זולת הויוחה • חי וכל תוכל ואין בלחה:

לפני הכל כל היית • ובהיות הכל כל מלאת:

לא לחצוק ולא הטוה • יצוריה אף לא מעטוה:

בעשותה כל לא גבדלת • מתוה מלאכתה לא נחדלת:

בעשותה את השמים • ואת הארץ ואת הפנים:

לא קרבוה ולא רחקוה • כי כל קירות לא יחלקוה:

זרם מים לא ישמפה • ורוח כביר לא יהדפה:

אף כל טנופת לא תטנפה • אש אוכלה אש לא תשרפה:

לתויוחה אין חפרון • ולחודך אין גפרון:

זמו היית לעולם תחיה • חוסר ועודך כה לא יהיה:

ושמה מעידך כי היית • והוה ותהיה ובכל אתה:

זוה לעולם וכן נודעת • נעידך וכן כה העידות:

שאתה הוא והוה בפלי • שלך הכל ומטה הכל:

שמות יקרה יענו ויעידו • בתוקף יקרה כה יסהירו:

ליום רביעי

ארזים אלהו אבי ואלי • אנה אלהו צורי וגואלי:

צחר אלהי השמים והארץ בכל יום פעמים:

אל חי אחד הוא כראנו • אביר ישראל אב לכלנו:

ורוגנו אדון כל הארץ • מה אדיר שמה בכל הארץ:

אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכֵלָה וּקְנֵאֵי לְעוֹלָם יְיָ אֵמֶת אֵל אֲמוּנָה:
אוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מְעוֹז חַיֵּי עֲלִיו הַלּוּיִם כָּל מֵאוּנֵי:
אֱלֹהִים אֵמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים לֹא יִכְלוּ זַעֲמוֹ גַּיִם (וְאֵיִם):
אֲדִיר וְאֲמִיץ כַּח וְרַב אוֹנִים אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדִנִּי הָאֲדוֹנִים:
אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי אִישׁוֹ וּבוֹעֲלֵי אֱלֹהֵי נְעוּרֵי שׁוֹמְרֵי וְצִלֵּי:
בּוֹרֵא כֹל וַיִּשְׁרָאֵל בּוֹאֵל בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בּוֹרֵא רוּחַ הַרִּים יוֹצֵר מִסְפָּה מִזְמָה לֹא יִבְצֹר:
גָּאָה מְשִׁיב גַּמּוּל עַל גָּאִים עַל הַרְמִים וְעַל הַנְּשָׂאִים:
גִּבּוֹר בְּקוֹמוֹ לְעָרוֹץ בְּעִבְרָה מַהֲרֵר גְּאוּנוֹ מִי לֹא יִירָא:
גְּבוּהַ כָּל אֲשֶׁר הִחֲתִיו נִשְׂאָ וְגָדַל כַּח גְּדוּלוֹת עוֹשֵׂהוּ:
גְּדוּל הוּא וְשִׁמוֹ בְּנִבְרָה אֲבוֹהַ שְׁאֵנ מִי לֹא יִירָא:
דְּדוּרֵי דְגוּל הוּא מְרַכְּבָה יְיָ נְעָרִין בְּסוּד קְדוּשִׁים רַבָּה:
דִּין יַחִיב בְּעֵתוֹק יוֹמִין וְצָבָאוֹ עַל שְׂמַאל וְעַל יְמִין:
הֲחָרוּ וְחִירוּ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו הַדּוֹר הַדּוֹר הוּא לְכֹל חֲסִדָּיו:
הוּא אֵל אֱלֹהֵי הַרְוּחוֹת לְכֹל בְּשֶׁר שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מְכַל:
וְדַאֵי וְחִיק יִדְעַע וְעַד יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:
(וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוּתָנוּי לְהִלָּחֵם מִלְּהַמְתָּנוּי)
זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רַאשׁוֹנִים כִּיּוֹם אֲתָמוּל לוֹ אֶלְפֵי שָׁנִים:
זֶה אֵל אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קוּיָנוּי וּמִרְתָּ יֵה הוּא מִשְׁשִׁיעֵנוּ:
חֲלַק גַּעֲקֵב יוֹצֵר הַכֹּל חֲנוּן יְיָ וְחַסִּיד בְּכֹל:
חַי הָעוֹלָם יְיָ חֲלָקֵי חֲכָם הַרְוִים יְיָ חֲזָקֵי:
טוֹב וְיִמְטִיב הַמְלָמֵד דְּעָה טַהוֹר עֵינַיִם מִרְאוּת בְּרָעָה:
יִשְׂרָאֵל יְיָ וְיִשְׂרָאֵל דְּבָרוּי יְדִידֵי יְדִידוֹת מִשְׁכָּנוֹת דְּבִירוּי:
יִזְעַן וְגִזֹּר מִי יִפְרָנָה וְיַחֲהִיף וַיִּפְעַל מִי יִשְׁיבְנָה:
(יִפָּה דְדוּרֵי יִפְיוֹ וְטוֹבוֹ יִרְאוּ וַיַּחֲזוּ צִיּוֹן בְּשׁוֹבוֹ)
כְּגִבּוֹר יִצָּא כְּאִישׁ מִלְּחָמוֹת יַעִיר קִנְיָה לְעִשׂוֹת נְקָמוֹת:
(כְּנִשְׂרָע עַל כְּנִפֵּי נִשְׂרִים נִשְׂאָ עֲבָדָיו וְיִשְׂרָע הַדּוֹרִים)
(כְּדוֹב שְׂכוּל וּכְגִמְרָ שְׂחָלֵי כְּרָקֵב וּכְעֵשׂ וְרוּחוֹ כְּנַחֲלֵי)

(כְּרוֹב שָׁכֹל וּכְנֹמֵר שׁוֹקֵד • דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹחַ כְּמִקְלֵ שִׁקְדֵי
 בְּבִיר כַּחַ לֵב כְּמוֹ שְׁחַל • כְּלָבִיא וּכְאָרִי וְרוּחוֹ כְּנַחַל:
 פְּאֵרָה כְּחוֹר בְּגִדְלָחוֹ • כְּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עֲנוּתָנוּחוֹ:
 כְּתַפּוּחַ בְּרִיחוֹ עוֹז אֲהַבְתּוֹ • עַל יִשְׂרָאֵל נֶאֱוָחוֹ:
 (כְּתַפּוּחַ כְּעֵצֵי הַיַּעַר • כֵּן הוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שְׁעָרֵי:
 כְּבִיר כַּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵלִי • נוֹהֵם וּכְטָל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:
 (כּוֹסֵי מִנַּת חֶלְקִי וּגְזֻלָּיִי • אֲנִי לְרוּדֵי נַחְלָה וְרוּדֵי לֵי:
 כְּבוּדֵי יְיָ לֹא אֲמִירְנוּ • חֲאֲמִירְנוּהוּ וְחֲאֲמִירְנוּ):
 (כְּאֲרִיָּה יִשְׁאֵג וּכְכַפִּיר יִנְהֵם • אֵל יִהְיֶה כִּנּוֹר וּכְאִישׁ גִּדְהֵם:
 כְּרוּעַת גְּבוּרֵי אִשָּׁר לֹא יוּכַל • צֹאנֵי לְהַצִּיל וְחֵיהָ לְמֵאֲקָלִי:
 (כְּגִבּוֹר אֵין אֵיִל וּכְאֲרֵחִי • גַּם וּבוֹרַח מֵר צוֹרָה):
 כְּאֲרִיָּה מִשְׁחִית וּכְכַפִּיר לַעֲזֹבָיו • כְּרֶקֶב גַּם כְּעֵשׂ לְאֵיבָיו:
 (כְּבִיר כַּחַ כְּשִׁמּוֹר וְשִׁיתֵי • וְלֹא יִשְׁאִיר בְּנוֹקָף זֵית:
 כְּשִׁמּוֹר וְשִׁית צָרִים יִמְגֵן • כְּצַפְרִים עֲפוּת לַעִירוֹ יִגֵן):
 (כְּגִשְׁמֵי נִדְבָה לָנוּ יוֹבֵא • כְּמִלְקוֹשׁ וּכְטָל לְדִבְקִים בּוֹ:
 כְּנִשְׁרֵי יִרְחַף עַל גּוֹזְלָיו • וּכְצֹל כְּנַפְיוֹ יַחֲסוּ מִיַּחְלָיו:
 כְּצַפְרִים עַל עִירוֹ יִגֵן • וּכְצֹל כְּנַפְיוֹ רִנְנוֹת כְּנָנָן:
 לְבָדוֹ (יְיָ) הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת • עוֹשֶׂה לְנוֹרָא עֲלִילוֹת:
 לְצַבִּי וְעוֹפֵר הַזֵּמָה הוֹדִי • כִּי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהֵי חַסְדֵי:
 כְּנִי עִמּוֹ יִישֵׁר הַדְּרוֹרִים • וַיִּנְשָׂאֵם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים:
 לְעוֹלָם חֶלְקִי הוּא וְצוֹר לְכָבִי • כִּלָּה שְׁאֲרֵי לֶךְ וּלְכָבִי:
 לְבָדוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נִרְאוֹת:
 מְקוֹם אֶתְהָ לְעוֹלָמָה • וְאֵין יוֹדַע אֶת מְקוֹמָה:
 וְרֵאֵי אֵל רֹדְעֵי וַיּוֹצֵרֵי • צוֹר יִלְדְנֵי מְחוּלְלֵי וְצוֹרֵי:
 מְרוֹם וּמְעוֹז הוּא לִי וּמְחַסֵּי • מְגִדֵל עוֹז שֵׁם יְיָ מְנוּסֵי:
 לֶךְ יַעֲקֹב מִשְׁגֵּב לָנוּ • הוּא מְחוּקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:
 מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מִשְׁעֵן יְהִי לִי • מְכַסֵּחַ אֱלֹהִים יְיָ חִילֵי:
 וְיִשָּׁל עוֹלָם מִלְכוּתָהּ • כְּכֹל דוֹר וְדוֹר מִמְשַׁלְתָּהּ:

מִי יִתְנַקֵּה כַּאֲחַי לִי לְצַרְהִי הוֹשִׁיעַ (י) כִּי יִדְהָ לֹא קִצְרָה:
 מְקוֹר חַיִּים מְקוֹחַ יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מַעֲזֵי אֵל:
 מִגֵּן יִשְׁעֵי וְחָרֵב גְּאוּהִי. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ נִפְשׁ תִּתְּאוּה:
 מִגֵּן הוּא לְכָל תְּחוּסִים בּוֹ. אֲשֶׁרִי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לֹא בִּי:
 נָבֵר וְנָעִים נֶאֱזָר וְנִזְרָא. נֶאֱדָר וְנֶאֱזָר שְׁמוֹ בְּגִבּוֹרָה:
 גְּאֻמָּן גְּצַח יִשְׂרָאֵל וְגֻאֲלוֹ. לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁרִי כָּל חוֹכֵי לֹא:
 גְּצַח יִשְׁרוּן הָאֵל הַנְּאֻמָּן. מֵאֲלֹהֵי יְהוּדָה לֹא אֶלְמֹן:
 גְּפֹלָא עַל כָּל חַנְּפְלָאִים. וּמִתְנַשְׂא עַל כָּל תְּנַשְׂאִים:
 נִקְדָּשׁ וְנִעְרַץ אֱלֹהֵי קְדוּשֵׁי. נִכּוֹן וְנִשְׁגָּב יי נִסִּי:
 נוֹקָם וְנִזְמֵר וּבַעַל חֵימָה. לְצַרְיוֹ לְאוֹיְבָיו אִישׁ מְלַחֲמָה:
 נִרִי יי בְּהִלּוֹ נִרוּ. עָלֵי רֹאשִׁי וְנִר לְרִגְלֵי רִבְרוּ:
 סוּמְךָ וְסוּעֵד יי סִלְעֵי. סוּכַל וְסוּלַח וְנוֹשֵׂא פִשְׁעֵי:
 סִהְרֵי יי סִלְעֵי וְסִחְרֵי. סוּלַח וְסוּכַל סַעֲרֵי וְסִכְרֵי:
 סִלְעָנּוּ (י) וּמִצְוֹדֵתְנּוּ. עֲזָרְחָנּוּ וּמִפְּלִטָנּוּ:
 עוֹז וְגִבּוֹר עֵז וְעוֹרֵי. עֲלִיוֹן עֵז לִי אֵל יְהִי עֲרִי:
 עִיר וְקִדִּישׁ שֶׁחַ סְבִיבֵי סִחְרֵי. אֶכֶן אֶתָּח אֵל מִסִּתְּחָר:
 עַד מְמַהֵר לְשֵׁלֶם גְּמוּל לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר בְּרִית וְחֹסֵד לְאוֹהֲבָיו:
 פָּדָה אֶת אֲבֹתָהֶם יִרְדּוּ. הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו:
 פִּחַד יִצְהָק יִתָּן פִּחְדּוֹ. עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עֲבָדָיו:
 פּוֹעֵל וְחֹזֵק וְדוֹרֵשׁ וְבוֹדֵק. כָּל לְבָבוֹת לֹא אֶתָּן צִדְקָ:
 צָרוֹר הַמּוֹר אֲשֶׁכּוֹל הַכּוֹפֵר. נוֹתֵן לַעֲמוֹ צָרוֹ כּוֹפֵר:
 צַח וְאֵדוֹם דוֹד בְּצַבְאֵי אוֹת. עַל בֶּן נִקְרָא יי צְבָאוֹת:
 צְדִיק יי הַצּוֹר תְּמִים. אֲכַטַּח עָרֵי עַד בְּצוֹר עוֹלָמִים:
 צְבָא חַשְׁמִים מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
 קְדוּשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת. כְּתוּב שְׁלֹשׁ קְדוּשׁוֹת מִשְׁלֹשׁוֹת:
 קָיָם לְעֵלְמִין אֱלֹהָא חַיָּא. מְרָא דְאַרְעָא וּמְרָא דְשְׁמַיָּא:
 קוֹנֵי מְרַחֵם מְקַנָּא לְשׁוֹנְאֵיו. קָרֵן יִשְׁעֵי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:
 רְחוֹק מִכָּל וְאֵת כָּל רֹאֵת. בִּי רָם יי וְשָׁפֵל יִרְאֵת:

שיח היחוד ליום רביעי

רזעי יי לא אחסר כלי • ורכ פנח ורכ הסד לכל:
 רחום יי רופא ומחפש • לשבירי לב ועון כובש:
 רעי פלו הוא מחמדים • משפטיו אמת מתוקים והמודים:
 ראשון ואחרון מעולם ועד • עולם אתה אל שכן עד:
 שליט מלך שמיא בכל הד ודרי • ליה אנא משבח מרומם ומהדר:
 שמש במגן יי אלהים • שופט צדק ומשפיל גבוהים:
 שניא כח לא מצאנוהו • ישגיב בכחו ומי כמהו:
 שלמה שמו כי שלו שלום • כי ידבר אל חסידיו שלום:
 שם יי אהיה אשר אהיה • הועפות ראם לו בקסיד ובאיה:
 שהי מאורי מלכי ואלי • תלליה שמו נפשי הללי:
 תתמם עם יושבי נמעים • השריגים שלשת הרועים (נ"א רעים):
 התחסר התבר עמם • ועם עקשים התפל להמם:
 תמים דרכך תקיף מפלי • תוכל לבדה לעשות את כל:
 תוחלתי וסברי ותקותי • תאות נפשי ותשוקתי:
 תהלתו ותפארתי ועזי • מפעי אפי גוחי וגוזי:
 תמים דעים אל דעות אחד • כל תלבבות דורש יחד:

ליום חמישי

מי כמוך דעה מורה • ניב שפתים אתה בורא:
 מחשבותיה עמקו ורמו • ושנותיה לא יהמו:
 לא לפדוק חכמתה • ולא הכינוקה תבונתה:
 לא קבלת מלכותה • ולא ירשת ממשלתה:
 לעולם יהי לה לבדה • ולא לאחרים פכוד הודך:
 ולא תהן לאלהים אחרים • ההלחה לפסילים וזרים:
 וכבוד וגם כל יקר מאתך • וכבודך לא לזרים אתך:
 אתה העיד ביהודך • ותורתך ועבדיך:
 אלהינו על יחודך • אתה עד אמת ואנחנו עבדיך:
 לפניה לא אל הקרימך • ובמלאכתך אין זר עמך:

לא נועצת ולא למדת • בחדשך בריאות כי גבינות:
ממעמקי מחשבותיך • ומלכה כל פעלותיך:

קצות דרכיך הלא הפרנו • ומפעשיך הן ירענו:

שאחת אל כל יצרת • לברך מאומת לא נגרעת:
לעשות מלאכתך לא לחצת • וגם לעזר לא נצרכת:

כי תיית לפני הכל • ואז באין כל לא נצרכת בל:
כי מאהבתך עבריה • כל בראת לכבודך:

ולא נודע אל זולתך • ואין כמות ואין בלתך:

ולא נשמע מן אז והלאה • ולא קם ולא נהיה ולא נראה:

וגם אחריה לא יתיה אל • ראשון ואחרון אל ישראל:
ברוך אתה יחיד ומיוחד • יי אחד ושמו אחד:

אשר מי יעשה כמלאכתך • כמעשיך וכגבורותיך:

אין יציר זולת יצירתך • ואין בריאה כי אם בריאתך (כ"מלאמתך):

כל אשר תחפין תעשה בכל • כי אהח געלית על כל:
אין כמות ואין בלתך • כי אין אלהים זולתך:

אתה האל עושה פלא • והכר ממה לא יפלא:

מי כמות נרא תהלות • אלהים לברך עושה גדולות:

אין אותות כמו אותותיך • אף אין מופת כמו מופתך:
אין תבונה כתבונתך • אין גדלת כגדלתך:

כי מאד עמקו מחשבותיך • וגבתי דרכי ארחותיך:

אין נאווה כמו נאותך • אף אין ענוה כענותך:

אין קדש כקדשתך • אין קרבות כמו קרבותיך:

אין צדקה כמו צדקתך • אין תשועה כתשועתך:

אין זרוע כזרועותיך • אין קול כרעם גבורותיך:

אין רחמים כרחמנותך • אין חנינות כחנינותך:

אין אלהות כאלהותך • ואין מפליא בשם תפארתך:

כי שמוותך אלים מרוצים • בזכרך לחוצים להפליא נחוצים:

שיר היחוד ליום חמישי

אֲשֶׁף וְחַרְטוּם לֹא יִלְחָצוּהָ וְכָל שֵׁם וְלֹהֵט לֹא יִנְצָחוּהָ:
לֹא יִנְצָחוּהָ כָּל הַחֲכָמִים כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטָמִים:
הִתְהַמְשִׁיב לְאַחֹר חֲכָמִים לֹא יִכְלוּ לָהּ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים:
לְהָשִׁיב לְאַחֹר מְזֻמָּתִיקָה לְהַפִּיר עֲצַת סוּד גְּזֻרָתָהּ:
רְצוּנָהּ לֹא יַעֲבִירוּהָ לֹא יִמְהַרְהָ וְלֹא יֵאָחֲרָהּ:
עֲצָתָהּ תִּפְרַעַעַת כָּל יוֹעֲצִים וְעוֹד מַחְלוֹשׁ לֵב אֲמִיצִים:
הִתְהַמְצִיחַ וְהִתְחַדָּה מִשׁוֹתֵי וְאִין עֲלֶיהָ פְּקִיד מְצוּהָ:
אִתָּה מְקוּוֹה וְאִתָּךְ מְקוּוֹה לָהּ כָּל מְקוּוֹה נֶפֶשׁ תְּרוּחָה:
כָּל הַיְצוּרִים זָכַל עֲנִיָּם וְכָל יָקָר אֲשֶׁר בָּהּ אִין דְּמִיוֹנָם:
לֹא מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ יֵשׁ אִין בְּיָדָהּ זִלְחָהּ:
אִין דְּמִיוֹן נִפְלֵא אֱלֹהֵינוּ וְאִין חֶקֶר נִשְׁנַף אֲדוֹנֵינוּ:
סַחֲדוּ מִכָּל סַחֲדוּ וְעַמּוּסִים מִכָּל עַמּוּסִים וּמִכָּל כְּמוֹסֵי:
ק מִכָּל דֶּק וְצַפּוֹן מִכָּל צַפּוֹן וְיִכּוֹל מִכָּל יִכּוֹל:
נִשְׁגָב מִכָּל נִשְׁגָב וְנַעֲלָם מִכָּל נַעֲלָם וְשִׁמוֹ לְעוֹלָם:
בּוֹה מִכָּל גְּבוּהָ וְעֲלִיוֹן מִכָּל עֲלִיוֹן וּמִכָּל חֲבִיזוֹן:
חֲבִיזוֹ וְעַמּוּק מִכָּל עַמּוּק לֵב כָּל דַּעַת עֲלוֹי חֲמוּק:
זֵאִין שִׁכַל וּמַדַּע וְחֲכָמָה יִכּוֹלִים לְהַשׁוֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:
לֹא מִשְׁתִּיִּם לֹר אִיךָ וְכַמְהָ לֹא מוֹצֵאִים לוֹ דָבָר הַזֶּה:
קָרָה וְעֲרַעַד וְשִׁנּוּי וְטַפֵּל וְחֲבֵד וּמַסְמָךְ אֹר וְגַם אֹפֵל:
וְלֹא מוֹצֵאִים לוֹ מִדָּאָה וְצַבֵּעַ וְלֹא כָּל טַבַּע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשִׁבְעַ:
בֵּן נְבוּכוֹת כָּל עֲשֵׁהוֹנוֹת וְנִבְחָלוֹת כָּל הַחֲשֻׁבוֹנוֹת:
וְכָל שְׂרַעְפִּים וְכָל חֲרָהוֹרִים גְּלֹאִם לְשׁוֹם מִן שְׂעָרִים:
לְשַׁעֲרָהוּ וּמְלַהֲגֵי לֵהוּ מִלְּתֵאֲרָהוּ וּמִלְּפִרְסֵמָהוּ:
בְּכָל שִׁכְלָנוּ חִפְשָׁנוּהוּ בְּמַדַּעֵנוּ לְמִצּוֹא מַה הוּא:
א מְצָאנוּהוּ וְלֹא יִדְעֵנוּהוּ אִךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכְרַנוּהוּ:
שְׁהוּא לְבָדוּ וְיִצַר אֲחֵד חַי וְכָל יוֹכַל וְחָכֵם מְיֻחָד:
י הוּא הִיָּה לְכָל קוֹדֵם עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קוֹדֵם:

בַּעֲשׂוֹתָי בְּלִי כֹל מְאוֹם אֶת כָּל יַדְעֵנוּ פִּי הוּא כֹל יִזְכֶּר׃
 בְּאֲשֶׁר מַעֲשֵׂיוּ בְּחִכְמָה כָּלָם יַדְעֵנוּ פִּי בְּבִינָה פַעֲלָם
 בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּחִדְשׁוֹ כָּלָם יַדְעֵנוּ פִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם׃
 בְּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֶם לְכָלָם יַדְעֵנוּ פִּי הוּא חַי (וְקַיָּים) לְעוֹלָם
 וַאֲיֵן לְהַרְהִיר אַחֵר יוֹצֵרֵנוּ בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ׃
 לְמַמְשׁ וּגְדוּשׁ לֹא נִשְׁעֲרָחוּ לְטַפֵּל וְהוֹאֵר לֹא נִדְמָתוּ
 וְלֹא נִתְשַׁכְּהוּ לְעֵקֶר וּנְצָבִי וְלֹא לְמִין וְכֹל אֵין וְלִכְלֵל נִקְצָב׃
 כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים וְהַמְדַעִים בַּעֲשֵׂר כְּלֹמִים׃
 וְשִׁבְעַת פְּמִיזֹת וְשִׁשְׁתִּי נְדוּתִי זִשְׁלֵשׁ גְּזוּרֹת וְתַתּוֹת וּמְדוּת׃
 הֵן בְּבוֹרָא אֵין גַּם אַחֵד פִּי חוּא בְּרֵאֵם כָּלָם יַדְד׃
 כָּלָם יִקְלוּ אֶף יַחְלוּפוּ הֵם יִאֲבְדוּ וְאֶף יִסּוּפוּ׃
 וְאַתָּה תַעֲמֹד וְחִבְלָה כָּלָם פִּי חַי וְקַיָּים אַתָּה לְעוֹלָם

ל י ו ם ש ש י

אַתָּה לְבִדָּה יוֹצֵר כֹּל הוּא וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֵׂה לְעוֹשֵׂהוּ׃
 כֹּל הָאָרְצוֹת לֹא יִכִּילֹקֶה וְאֶף שָׁמַיִם לֹא יִכְלֹכְלוּקֶה׃
 אִזּוּ (כִּיֹּא אֶף) יַחְלוּ מִיָּם חַיִּים מִפְּנֵי אֱלֹהִים חַיִּים׃
 רַעֲשָׂה אֶרֶץ וְנָסוּ מִיָּם וְנָטְפוּ (מִיָּם) מִן הַשָּׁמַיִם׃
 גּוֹטָה לְבִדָּה הַשָּׁמַיִם רֹקַע הָאָרֶץ עַל הַפְּיָם׃
 עֲשִׂיתָ כָּל חַפְצֶיךָ לְבִדָּה וְלֹא נִצְרַכְתָּ עוֹזר כְּנִגְדָּךָ׃
 סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעֶדְךָ הַכֹּל מִמֶּךָ וּמִיָּדְךָ׃

(*) כל הנראים וכו' ה' הזה בעלמנו הוא ל' כ' סעדי' גאון ז"ל בעל
 שני ספריו האמנוני, וכלאו המכרשים כולם לעמוד על סודו להעדר ידע
 בחכמת ההגיון, לכן אנארהו: ידוע כי כל המכלאים לא יעלמו מהיותם
 עלם או מקרה, וענאך בהגיון להכענ"ס שער י' ונרוח חן לאנן חנן

כִּוְחָה אִז כֵּן עֲתָה וְדַעְתָּךְ. וְלַעֲוֹלָם כָּל כְּבוֹדָה אֲתָךְ:
 וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִגְעַת * כִּי בְמִלְאֲכַתְךָ לֹא עָמְלָת:
 בְּדַבְרָהּ כָּל יְצוּרֶיהָ. וּמַעֲשֵׂה חֲפָצָה בְּמֵאֲמָרֶיהָ:
 וְלֹא אֶהְרָתוּ וְלֹא מֵהְרָתוּ * הַכֹּל עָשִׂיתוּ יִפֶּה בְּעֵתוֹ:
 מִבְּרֵי מְאוּמָה כָּל חֲדָשָׁה. וְאֵת הַכֹּל בְּלִי כֹל (כ"ט כלי) פְּעֻלָּתָ:
 וְעַל לֹא יִסוּד הַכֹּל יִסְדָּת * בְּרָצוֹן רוּחָה כָּל תְּלִיתָ:
 וְרוֹעוֹת עוֹלָם אֵת כָּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֵאשִׁוּעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
 בְּעֵינֶיהָ לֹא דָבַר הוֹקֵשָׁה * רָצוֹנָה כֹּל דְּבַר רוּחָה עוֹשָׂה:
 לַפְּעֻלָּתָהּ לֹא דְמִית. אֵל כָּל הַיָּאֵר לֹא שְׁוִיתָ:
 וְלֹא קָדְמָה לְמִלְאֲבָתְךָ מְלֵאכָה * חֲכֻמָּתָהּ הִיא הַכֹּל עֲרֻכָה:
 לְרָצוֹנָהּ לֹא קָדְמוּ וְאַחֲרוּ. וְעַל חֲפָצָהּ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ:
 מִכָּל חֲפָצָה לֹא שָׁכַחְתָּ * וְדָבַר אֶחָד לֹא חָסַרְתָּ:
 לֹא תִחְסַרְתָּ וְלֹא תִעַדְפָּתָ. וְדָבַר רַק בָּם לֹא פְעֻלָּתָ:
 אֲתָה תִשְׁבַּחֲתָם וּמִי הִתְעִיבָם * וְשִׁמְךָ דָּבַר לֹא נִמְצָא בָם:
 תַּחֲלוֹת בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָם. בְּתַבּוּנָה וּבְרַעַת כְּלִיתָם:
 מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּם * בְּאַמֶּת וּבְיוֹשֵׁר וּטוֹב רְאוּם:
 תִּקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רֹב רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ:
 כִּי רַחֲמֶיךָ וְהֲסָדֶיךָ * הֵלֵא מֵעוֹלָם עַל עַבְדֶּיךָ:
 עַד לֹא כָּל חַי חוֹבֵן לְכַלְכֵּל. לִפְנֵי אֹכֵל הַיָּחַן אֲכָל:
 וּמְזוֹן וּמְכוֹן הַעֲשָׂה בְּפִי כָל * צָרְכֵי הַכֹּל כְּאִשֶׁר לְכָל:

בפירושו לעלות זרות לסורה כי הסוגים העליוני לכל הנכללי הם י מיני
 אשר קראו עשר' שאמרות, והסוג העליון והראשון הוא העלם, והמשעה האחרים
 הם מקרים המשיגים לעלם והם הכמות והאיכות והמצטרף והאנה והמצב
 המחתי הוא הזמן והלו הוא הקצין והפעול והמתפעל; ויאמר בן רשד כי
 במאמר המכות על שבעה מיני והם העספר, והגשם, והשעת, והקו, והמאמרים
 הזמן, והמקום; ועספר מיני הפועל והמתפעל הם ששה כמספר מיני
 התנועות והגדרות המשיגים לעלם בהשתנות, שנים מהם במאמר העלם והם
 ההווי' וההפסד שהם שמו יעלאו בעלם עלך עלקו והוא שיפשוט לורה ולבנוש

שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרֵאשׁוֹנִים. אִזְּ הַכִּינּוּתָם לְאַחֲרֹנִים:

אִזְ עֲשִׂיתָ אֹרֶךְ כְּשִׁלְמָה • אֲדָר מְאֹדוֹת מְפֹול שְׁלָמָה:

בְּטָרֵם כָּל יַצּוֹר מְאֹד גְּדֹלָתָ • וְאַחַר כָּל מְאֹד נְתַנְדְּלָתָ:

אִזְ בָּאִין לְבוֹשׁ הַזֶּה וְהַדָּר לֹבֵשׁ • עַד לֹא אֹרֵג גְּאוֹת לְבָשׁ:

אֹר כְּשִׁלְמָה וְכַמְעִיל עֹטָה • שָׁמַיִם כִּירִיעָה נוֹטָה:

עֲשִׂיתָ בָּם לְאֹזְרִים הַדְּבָכִים • וְרָצוּא וְשׁוֹב בְּנַחַת מְהֻלְכִים:

הַבְּדִלָתָ בֵּין מַיִם לַמַּיִם • בְּמַתִּיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם:

מְזֻנּוֹת מְעֻנּוֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם • וְעוֹף יַעֲוֹפֵף עַל (פְּנֵי רְקִיעַ) הַשָּׁמַיִם:

עֹשֶׁב וְחִצִּיר לְבִשְׁתָּ אֲדָמָה • מֵאֲכָל לַחַיִּית וְלִכְלֵל כְּהַמָּה:

בְּקֶרֶן שָׁמֶן גֵּן נִמְעַתָּ • אֵל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:

עֵזֶר כְּנִגְדֹי עָשִׂיתָ לוֹ • הִי מַחֲסוֹרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֵר לוֹ:

כָּל מַעֲשֵׂיךָ בִּידֵי תַפְחֵי • וְתַחַת רַגְלָיו הַכֵּל שְׁתָּה:

לְהַעֲלוֹת מַחֵם בְּקָר וְצֹאן • עַל מִזְבְּחֶךָ יַעֲלוּ לְרִצּוֹן:

עֲשִׂיתָ לוֹ כְּתוֹנֶת לְשֶׁרֶתִי • לְהַדְרִית קוֹדֶשׁ וְלִתְשִׁיבָתִי:

שָׁמַתָּ בְּקֶרְבִי חֲכֵמַת אֱלֹהִים • כִּי יִצְהַרְתָּ לָּךְ בְּצֵלֶם אֱלֹהִים:

לֹא מְנַעַתָּ עַל פְּנֵי אֲדָמָה • צִרְכֵי אָדָם וְכֹלָם בְּחֲכָמָה:

מַעֲשִׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגִדְלוּ • וְשִׁמְךָ יִי כָּלָם יַחֲלֹלוּ:

רַבּוּ וְגִדְלוּ מְאֹד מַעֲשִׂיךָ • יוֹדֶה יִי כָּל מַעֲשִׂיךָ:

כָּל פְּעֻלָּתָ לְמַעֲנֶה • וְלִכְבוֹדֶךָ כָּל קִנְיָנֶה:

לורה אחת וכשחכה פעלם אל ענם אחר, וזכיל מהם בעמך הכעות והם
הצמיחה והיינו מקטנות לגדלות, וההיחוד והוא שינוי עגלות לקטנות
ואחד בעמך האיכות והוא השינוי בחכונותיו עמראה אל מראה או עקור
אל חוס וכדומה, והוא הנקרא שינוי בסתם, ואחד מהם בעמך האכה והוא
ההעחק עמקוס אל עקוס; ויאמר עוד כי לכל גזירה ר"ל לכל עמך נזר
וחמד ימכנו ג' שינוי ביאור, ביאור בגדר והוא אשר יתחבר עסוג והגבל
כאמרכו האדם הוא חי מדבר, וביאור בחוק והוא המתחבר עסוג וסגולה
או עקרה כאמרכו האדם הוא חי צוחק או חי כותב וכדומה, וביאור שינוי
לא בגדר ולא בחק והוא המתחבר עסין עסקרה באערי נראובן
שהוא אדם לבן או סופר מהיר; ושלוש עתות הם החולף וההוה

שיר היחוד ליום השבת.

אֲזוּ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִהְיָ • יוֹם הַשְּׁבֶטַת עַל פֶּן בְּרַכָּתָ:
 וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה • חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יִבְרַכּוּכָה:
 בְּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כָּל־מַעֲלָם • אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
 כִּי מְעוֹלָם עַל עַבְדֶּיךָ • רֹב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ:
 וּבְמַצְרִים הַחֲלוּתָ • לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נְעִלְוִיתָ:
 עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בְּתֵם • שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבְאֱלֹהֵיהֶם:
 בְּבִקְעָד יָם סוּף עֲמַף רֵאוּ • הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:
 נִהְגָה עֲמַף לַעֲשׂוֹת לָךְ • שֵׁם הַפְּאֶרֶת לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ:
 וּדְבַרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם • וְגַם הָעֵבִים נִטְפוּ מֵיָם:
 יָדַעְתָּ לְכַתֵּם בְּמִדְבָּר • בְּאַרְצָן צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר:
 תַּחֲתָה לַעֲמַף דְּגַן שָׁמַיִם • וּכְעַפְרָ שָׂאֵר וּמַצּוֹר מַיִם:
 תִּגְרַשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים • יִירָשׁוּ אֲרָצִם וְעַמַּל לְאֲמִים:
 בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ הַקִּים וְהוֹרוֹת • אֲמָרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:
 וַיִּתְעַדְנוּ בְּמִרְעָה שָׁמַן • וּמִחֲלָמִישׁ צוֹר פִּלְגֵי שָׁמַן:
 בְּנוֹחָם בְּגוֹ עִיר קָדְשֶׁךָ • וַיִּפְאָרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:
 וְהֵאמֵר פֹּה אִשְׁכּוּ לְאֲרֶךְ • יָמִים צְדָה בְּרַךְ אֲבָרְךָ:
 כִּי שֵׁם יִתְבַּחוּ וּבְחֵי צָדֶק • אֶף כִּהְנִיךָ יִלְבְּשׁוּ צָדֶק:
 וּבֵית הַלְוִי נַעֲיִמוֹת יִזְכְּרוּ • לָךְ יִתְרוֹעְעוּ אֶף וַיִּשְׁרוּ:
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ יְיָ • יִכְבְּדוּ וַיִּוְדוּ שְׁמֶךָ יְיָ:
 תְּמִיבוֹת מְאֹד לְרֵאשׁוֹנִים • כֵּן תְּמִיב גַּם לְאַחֲרוֹנִים:
 יְיָ תִּשְׁוֵשׁ נָא עֲלֵינוּ • כִּי אֲשֶׁר שִׁשְׁתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
 אוֹתָנוּ לְהִרְבוֹת וּלְהִתִּיב • וְנוֹדַח לָךְ לְעוֹלָם כִּי תְּמִיב:
 יְיָ תִּכְנֶנָה עֵירֶךָ מִהֲרָה • כִּי עָלֶיךָ שְׁמֶךָ נִקְרָא:
 וְקָרָן דְּיֹד הַצְּמִיחַ בָּהֶ • וְהַשְׁכוּן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּה:
 וּבְחֵי צָדֶק שְׁמָה נִזְבַּחָה • וְכִימֵי קֶדֶם תִּעַרְבַּ מִנְּחָה:

והעמיד ושלוש מדות הם הם הידועות בשם נ' רחוקים שהם האורך והרוחב
 והעומק, והם לורת הקו והשטח והנשם; והנה הענינים הכוזרים הם
 מקיפים כל הגשלות עם עשיגיהם ועשיגי עשיגיהם וכולם שינויים בגשמים
 ובסקריהם לכן אין גם אחד מהם בנוראית' כי הוא נורא כל עלם וכל עקרה
 והוא מרוסם מכל שינוי והשמות ואין כח ברעיון לחפוס בו כל טאועה.

וּבְרַךְ עַמָּה בְּאֵזֶר פָּנֶיהָ • כִּי תַפְצִיץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ:

וּבְרְצוֹנָהּ תַעֲשֶׂה תַפְצִינִי • הַבֵּט נָא עִמָּךְ כְּלָנוּ:

בְּחַרְתָּנוּ הָיִיתָ לָּךְ לְעַם סִגְלָתָ • עַל עַמָּה בְּרַכְתָּהּ סִלַּח:

וְחַמֵּד נִסְפֵר תְּהַלְתָּהּ • וּגְהַלֵּל לְשֵׁם תַּפְאֲרָתָהּ:

וּמְבַרְכְתָּהּ עַמָּה יְבָרְךָ • כִּי אַתָּה כָּל אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מְבָרְךָ:

וְאֲנִי בְעוֹדֵי אֶהְלֶלָה בּוֹרְאִי • וְאֶבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צְבָאִי:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ לְעוֹלָם • מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כִּפְתּוּב בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם • וַיֹּאמְרוּ כָּל

הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לַיְיָ: עֲנֵה דְנִיָּא וְאָמַר לְהוּא שְׁמֵהּ דִּי אֱלֹהֵא מְבַרְךָ

מִן עֲלְמָא וְעַד עֲלְמָא דִּי חֲכַמְרָא וּגְבוּרָתָא דִּי לָהּ רֵיא: וְנִיאָמַר

וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בְּנֵי הַשְּׁבַנְיָה שְׂרָבְיָה הוּדִיָּה שְׁבַנְיָה

פְּתַחְיָה קוּמוּ בְּרַכּוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם

כְּבוֹדָהּ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרַכָּה וְתַהֲלָה: וְנִיאָמַר בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנִיאָמַר וַיְבָרְךָ

דְּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינָי כָּל הַקָּהֵל וַיֹּאמֶר הוּדִי • בְרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד

כַּשְׂפוֹתִים הַלְלוּן הַקֵּדֵשׁ לְאַנְעִים וּמִירוֹת יֵשׁ לְמוֹר ד' מַכּוּקִים אֵלֵנוּ:

שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְכּוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:

מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עוֹזוּ וּנְכוֹר ה' גְּבוּר מַלְחָמָה:

שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְכּוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:

מִי רָחוּם זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

אַנְעִים וּמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוּגִי • כִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תַעֲרוּגִי:

נִפְשֵׁי חֲמָדָה בְּצֵל יְדִיָּה • לְדַעַת כָּל רִז סוּדָה:

מִדֵּי דְבָרֵי בְּכְבוֹדָהּ • הוֹמָה לְבָבִי אֶל הוֹדִיָּה:

עַל כֵּן אֲדַבֵּר בָּךְ גְּבֻרָוֹת • וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ע"פ א"ב

אֲסַפְּרָה כְּבוֹדָהּ וְלֹא רְאִיתִיָּהּ • אֲדַמָּה אֲכַבֵּד וְלֹא יִדְעֶתִיָּהּ:

בְּיַד גְּבוּיָיָהּ בְּסוֹד עֲבָרֶיָּהּ • דְּמִיתָ תִּגְרַר כְּבוֹד הוֹדָהּ:

שיר הכבוד

גִּדְלָתָהּ וּגְבוּרָתָהּ • כִּנּוּ לְתַקְהָ פִּעֲלָתָהּ:
דַּמּוּ אוֹתָהּ וְלֹא כָפִי יִשֶׁה • וַיִּשְׁוֶה לְפִי מַעֲשֵׂיהָ:
הַמְּשִׁילֶהָ בְּרוּב חַיּוֹנוֹת • הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיּוֹנוֹת:
וַיַּחַזּוּ בָּהּ זְקֵנָה וּבַחֲרוֹת • וַיִּשְׁעַר רֵאשֶׁה בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת:
זְקֵנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוֹת בְּיוֹם קָרֵב • פֶּאִישׁ מִלַּחְמוֹת יִדְוִלוּ רֵב:
חָבֵשׁ כִּבְעֵי יִשׁוּעָה בְּרֵאשׁוֹ • הוֹשִׁיעָה לוֹ יָמִינוּ וּזְרוּעַ קִדְשׁוֹ:
טַלְלֵי אוֹרוֹת רֵאשׁוֹ נִמְלֵא • וּקְצוֹתָיו רְסִיפֵי לַיְלָה:
יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חִפֵּץ בִּי • וְהוּא יִהְיֶה לִי לְעֹטְרַת צְבִי:
כֶּתֶם טְהוֹר פָּו דְּמוֹת רֵאשׁוֹ • וְהֵק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְשׁוֹ
לְחַן וּלְכְבוֹד צְבִי תִּתְפָּאֲרֶה • אֲמַתּוֹ לוֹ עֹטְרַת עֹטְרָה:
מִהֲלָפוֹת רֵאשׁוֹ כְּבִימֵי בְהָרוֹת • קְצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁהוֹרוֹת:
גִּוַה הַצֵּדֵק צְבִי תִּתְפָּאֲרֶה • יַעֲלֶה גַּא עַל רֵאשׁ שְׁמַתָּהוּ:
סִגְלָתוֹ תְּהִי בִידּוֹ עֹטְרָת • וְצִנְיָה מְלוּכָה צְבִי תִּתְפָּאֲרֶה:
עֲמוּסִים נִשְׂאֵם עֹטְרַת עֲנָדִם • מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּבָדִם:
פָּאֵרוּ עָלַי וּפָאֵרוּ עָלָיו • וְקָרוֹב אֵלַי בְּקִרְאֵי אֱלֹוִ:
צַח וְאָדוּם לְלִבּוֹשׁוֹ אָדוּם • פּוֹרָה בְּדַרְכּוֹ בְּבוֹאוֹ מְאָדוּם:
קִשֶׁר הַפְּלִין הִרְאָה לְעֵנִי • תְּמוּנַת יְיָ לְנַגַּד עֵינָיו:
רוּצָה בְּעֵמוֹ עֲנִוִים יִפְאָר • יוֹשֵׁב הַהֵלֹוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:
רֵאשׁ דְּבִרָה אֲמַת קוֹרָא מְרֵאשׁ • דוֹר וְדוֹר עִם דוֹרֵשֶׁה דְּרוּשׁ:
שׁוֹיֵת הַמּוֹן שִׁירֵי גַּא עָלֶיךָ • וְרִנְתִּי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:
תְּהַלְתִּי תְּהִי לְרֵאשֶׁה עֹטְרָת • וְתִפְלְתִי תִּפְּוֹן קְטוֹרֶת:
תִּיקַר שִׁירַת רֵשׁ בְּעֵינֶיךָ • בְּשִׁיר יוֹשֶׁר עַל קִרְבְּנֶיךָ:
בְּרִכְתִּי תִּעֲלֶה לְרֵאשׁ מִשְׁפִּיר • מְחוּלָל וּמוֹלִיד צְדִיק כְּפִיר:
וּבְבְרִכְתִּי תִּנְעֲנַע לִי רֵאשׁ • וְאוֹתָהּ קַח לָהּ בְּכִשְׁמִים רֵאשׁ:
יַעֲרַב גַּא שִׁיחֵי עָלֶיךָ • כִּי גִפְשֵׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

סדר נשיאת כפים

כשהחזן אומר ומפני חטאנו תאמר זה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה קרי שיצא ממני לבטלה ומכל ישראל בכלל ופרט שלא במקום מצוה בין באונס ובין ברצון והנשמות העשוקות בקליפות הנפוצים מארבע כנפות הארץ והנשמות דאזין ערטלאין הנפוצים בין הגוים ועל ידי זה חרב עירנו ושמש בית מקדשנו וגלה יקרנו ונטל כבוד מבית חיינו תפליטם הקליפות כל הניצוצות הקרושות שבעולם ויחזרו לקבצם בקדושה שנית וקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ ויקיים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שכותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך ויקיים בנו באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם בכח השם הקדוש הזה בי"ט ובשם הקדוש הזה חב"ו היוצא מפסוק 'חיל' בלע' ויקיאנו שחזירם למקום קדושה ויגאלנו גאולת עולם לחבר האוהל להיות אחד:

אין נשיאת כפים פחות מעשרה והכהנים מן הענין. אפי' מתפללין צנית שאין שם ס"ת נושאין כפיהם. כתפשט המכהנ באלו המדינות שאין הכהנים נושאים כפיהם אלא בימים טובים שהם ימי שמחה וטוב לב הוא ינרך כי לררך שיהיה המנרך בשמחה, ומטעם זה האבל אינו נושא את כפיו, ולררך האבל ללאת ענ"ב כשהכהנים רוחלין ידיהם לעלות לדוכן, שלא יהא צנ"ה כשהש"ץ קורא כהנים שלא יעבור צנ"ה עשה. כהן שעומד בתפלה והחזן מגיע לרלה פוסק ועולה, ואם יש שם כהנים אחרים אינו פוסק. לא יעלו הכהנים לדוכן במנעלים. ואע"פ שנטל ידיו שקרית חזר ונטל ידיו. והלוי ייק מים על ידיו, אם אין לוי צנ"ה יפכו הנכורים המים על ידיהם, ואם אין נכור צנ"ה ולא לוי ישפך הכהן עליו על ידיו ולא ישראל. כשמתחיל הש"ץ רלה יעקרו הכהנים שצנ"ה רגליהם לעלות לדוכן, וכשעומדין על הדוכן יאמרו זה.

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת
לכהנים

שצויתנו לברך את עמך ישראל | שצוית הכהנים לברכנו ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם: ומאריכין בתפלה זו עד שיכלה מפי הציבור אמן שלאחר הטוב שמך וכי כדי שיענו הציבור אמן על חרווייהו. ועומדים הכהנים עם פניהם כלפי היכל עד שיתחיל הש"ץ כהנים נקול רם וגאו מחזירין פניהם כלפי העם ולא יחזירו פניהם בין בתחלה בין בסוף אלא דרך יסין ומנרכין. ומגביהין ידיהם כנגד כתיפיהם ופושטין ידיהם וחולקין אלנעותיהם, ומכונין לעצית ה' אורים בין שני אלנעות לשני אלנעות אומר אחד ובין אלנע לגודל ובין גודל לגודל לקיים מליץ מן הארכים. אין לכהנים לנגן אלא ניטן אחד מתחלה ועד סוף, כדי שלא יבואו לידי טירוף דעת. נשעה שהכהנים מנרכין את העם לא יניטו ולא יסיחו דעתם אלא יהא פניהם כלפי מטה כמו שעומדין בתפלה: אלו מקומות שהכהנים הופכין פניהם לדרום ולצפון: יברכך. וישמרך. אליך. לך. שלום. ולררך הכהן לכוון צלמת יברכך שהא"ת"ש ישיב חכמה על ישראל. ונעלת וישמך יכוין שהא"ת"ש

סדר נשיאת כפים

יא

יתן זכים לישראל. ונחלת יאר יכוין שהאל ית"ש יוסף חיים לישראל. ונחלת ויחכך יכוין שהאל ית"ש יצרך את ישראל נכשיאת חן. ונחלות יאה' פכיו אליך יכוין שהאל ית"ש יצרך את ישראל בעושר ומעשלה. ונחלות וישם לך שלום יכוין שהאל ית"ש יצרך את ישראל בנרכת שלום כמשענו.

ע"כ עלאתי כוונות האלו כחובים בשם ספר יליר ה, וכראה שעל כן נהנו קדמונינו להאריך קלת בנינוים לכוין כל אלה והם פיונות הפשוטות שכל כהן יכול לכוין בזה, ומי שזא בסוד ה' יעלא כוונות גדולות על פי הסדר נכתיב האר"י ז"ל.

וכל אדם יכוין לנרכת כהנים ויהא פכיו כלפי הכהנים. ולא יסתכל בזה. והאכסים הנוהגים לאחר פסוקים פעין כל סלה וסלה של נרכת יהיו כוהרים לאחרם נשעה שה"ץ סנגן דוקא אבל לא כשהכהני' מכנכים. והש"ץ מקרא את הכהנים מלה נמלה עד שסיימו פסוק ראשון, ואז הקהל עוכין אסן, וכן אחר פסוק שני ואחר פסוק שלישי.

רצה לש"ץ.

**רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעִמָּהּ יִשְׂרָאֵל וּבְחַפְלָתָם. וְהֵשֵׁב אֶרֶץ
הָעֲבוּדָה לְרֹבִיר בִּיחָהּ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְחַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְחַי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּהּ.**

וְתַעֲרַב עֲלֶיךָ עֲתִירְתָנוּ בְּעוֹלָה וּבְקָרְבָן אֲנָא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
ה' שֵׁב שְׁכִינְתָךָ לְצִיּוֹן וְסִדֵּר הָעֲבוּדָה לְיִרְוּשָׁלַיִם. וְחַחֲוִינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה פִימֵי עוֹרָם וּבְשָׁנִים
קְדָמוֹנֵיֶת:

הש"ץ ברוך אלהי יי שאותה לבדה ביראה נעבוד:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא	מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי פֶל-	הוּא יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
בְּשֵׁר יוֹצֵרְנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרַחוּם	לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ	יִשְׁעֵנוּ אֵתָה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
עַל שֶׁהִתְיַחֵנוּ וְקִיַּמְתָנוּ בְּחַחֲוִינָה	נִוְדָה לָךְ וְנִסְפַר הַהֲלָלָה עַל
וְתִקְיַמְנוּ וְתִאֲסַף גְּלוּיֹתֵינוּ לְהַצִּירָת	חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְרַת הַקְּנוּיָה וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ	נִשְׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבִי שְׁלָם עַל שְׂאֵתֵנוּ	נִסְיָה שְׁבָכְל יוֹם עֲמָנוּ וְעַל
מִזְדִּים לָךְ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:	

וְתַעֲרַב עֲלֶיךָ כִּנְל, כַּמַּ"כ הַחֲכָם רַאבִּיעַ נִלְחַת דָּף כ"ט ז', וּכ"כ ו' יצ.

נְשַׁמְחִינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְסֶיךָ שֶׁבָּכַל יוֹם עַמְּנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת עָרַב וּבֹקֵר וְצַהֲרַיִם.
חַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֶיךָ
מֵעוֹלָם קִיַּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכֻנּוֹת־מִיד לְעוֹלָם וָעַד.
וְכָל הַחַיִּים יִיְדוּךָ סֶלְחָה וְיִתְלַלּוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הֲאֵי יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעִזְרַתָּנוּ סֶלְחָה בְּרוּךְ אַתָּה יי חַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱחָ לְתוֹדוֹת:

גאן איו אבותינו ברכנו במברכה המ'ש'ששת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך האמורה מפני אהרן ובניו כהנים עם קדושה פאמור:

הכהנים ערכין ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
בקדושתו של אהרן ובניו לברכה את עמו ישראל באהבה:

הגן סקרא

יְבָרְכֶךָ יי מְצִיֵּן עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יי אֲרוֹנָנוּ מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ שְׁמֵרְנֵי־אֵל בִּי חֲסִיתִי בְּךָ: כשהכהני' ענגנין וישמרך לוטרי' זה:

רבונו של עולם אנו שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואיני יודע
מה הוא יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי שיהיו כל חלומותי
עלי ועל כל ישראל לטובה בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על
אחרים ובין שחלמו אחרים עלי אם טובים הם הוקם ואמצם ויתקיימו
בי ובהם בחלומות יוסף הצדיקי ואם צריכים רפואה רפאם כהזקיהו
מלך יהודה מחליו וכמרים הנביאה מצרעתה ויבנעמן מצרעתו וכמי
מרה על ידי משה רבינו וכמי ירחו על ידי אלוישעי וכשם שהפכת את
קללת בלעם הרשע מקללה לברכה כן תהפך כל חלומותי עלי
ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן

יְאֵר אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וְיִבְרַכְנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֶלְחָה:

יי יי א רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

כשם שנתת פסח לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש
 חם ותתננו לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו. ויהיו דברי
 נשמעין לעבודתך. כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו
 אביו כתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו.
 ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות. ותצליחני בדרכי ורחן בלבי
 בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך.
 ורציתי משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי
 (ימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי)
 בטוב ובנעימת ברוב עוז ושלום.
 אמן סלה:

ויכוון לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן:
 אֲדִיר בַּפָּרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה אַתָּה שְׁלוֹם
 וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם יְהִי רִצּוֹן שְׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם וּבִרְכָה לְמִשְׁמַרְתְּ שְׁלוֹם:

והכהנים מחזירין פניהם כלפי ההיכל. ואומרין:

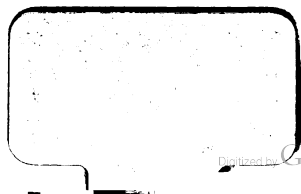
רְבוֹן הַשָּׁמַיִם עֲשֵׂנוּ מַה שִּׁגְזַרְתָּ עָלֵינוּ אֵף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר
 הִבְטַחְתָּנוּ הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת עַמְּךָ אֶת
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
 זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

הכהנים יזהרו בכעילת מנעליהם שלא יגעו בס נידים ואם כגעו יחזרו ליעול ידיהם.
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה
 כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַתְּבִרַת
 חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעַת בְּשִׁלּוֹמְךָ:

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

HD WIDENER

HW MDEY Z